

BIBLIJA BIJELOG ČOVJEKA

NOVA SNAŽNA RELIGIJA POSVEĆENA
OPSTANKU, ŠIRENJU I NAPRETKU BIJELE RASE

Utemeljena na zakonima prirode, povijesnim poukama, logici i zdravom razumu

BEN KLASSEN, P.M.

UTEMELJITELJ KREATIVIZMA

Sadržaj:

1. Ciljevi Kreativizma: religije sa četiri dimenzije	8
2. Nikada više nećemo gledati kroz oči zmije	14
3. Prepoznavanje neprijatelja – pitanje života i smrti	20
4. Obmana medicine	25
5. Zdrav Život – Kreativni put prema super zdravlju	30
6. Voćojedi – Otkrivanje naše kategorije u prirodnoj shemi prehrane.....	33
7. Prirodna prehrana – Ključ kreativnog super zdravlja	37
8. Većina oboljenja proizlaze iz trovanja.....	41
9. Post – najučinkovitije sredstvo prirode za obnavljanje zdravlja	45
10. Šećer – Najštetniji narkotik u povijesti čovječanstva.....	51
11. Farmaceutsko-kemijsko-medicinski kompleks.....	55
12. Uništavanje okova medicinske tiranije.....	62
13. Zdrava okolina – Vraćanje organskom uzgoju i živom tlu.....	65
14. Obnavljanje naše dragocjene površinske zemlje – Organski uzgoj.....	69
15. Na globalnoj razini: Opustinjavanje	72
16. Prirodni model za organizaciju bijelog društva na globalnoj razini.....	79
17. Samo nad homogenim društvom se može trajno upravljati	86
18. Talionica naroda – Ružan američki san.....	91
19. Civilizacija bez rasne religije – Samo-destruktivan proces za Bijelu rasu.....	93
20. Slava i katastrofa Rima – Lekcija za sva vremena	98
21. Kolonizacija – Osnovni nagon svakog bića u prirodi	105
22. Veličanstvena Bijela rasa	111
23. Kriminalna nemarnost bijelog čovjeka u očuvanju vlastite vrste	116
24. Volja za životom – Osnova sveg života	120
25. Cilj i duša.....	124
26. Mi imamo gene	126
27. Zaštita našeg genotipa	129

28. Kreativizam i eugenika	132
29. Tko treba crnčuge? ili, Eliminacija crne kuge	138
30. Užasna lekcija iz San Dominga – prethodnik za bijelu Ameriku	147
31. Rasni spektar – Od primata do Bijele rase	154
32. Mi ćemo biti gospodari svoje manifestne sudbine	160
33. Rat sa Meksikom 1846-48. – Nezavršen rat.....	162
34. Paraziti i predatori – Većina u prirodnoj shemi	182
35. Neprestan rat između parazitskih Židova i njihovih nesretnih žrtava	185
36. Svjetski Židovi su objavili rat Njemačkoj.....	196
37. Laž o šest milijuna	201
38. Rusija, Izrael i Sjedinjene Države.....	206
39. Izraelski kukavički napad 1967. na U.S.S. Liberty.....	216
40. Brutalna istina o inflaciji i financijskom ropstvu.....	218
41. Židovski program miješanja Bijele rase	230
42. Henry Ford i Židovi	238
43. Priznanje jednog Židova – Razarajuće posljedice apostola Pavla i kršćanstva	242
44. Priča o carevom novom ruhu.....	250
45. Praznovjerje i lakovjernost – Ahilova peta Bijele rase	254
46. Kviz za mjerenje lakovjernosti	260
47. Obmana zvana “Kršćanstvo”	263
48. Strah i teror kao ultimativno kršćansko oružje	267
49. Pakao – Užasni ultimativni koncept izopačenog mentaliteta	269
50. Opservacije o vragu i paklu	272
51. Prstolomac i razapinjač	276
52. Prijevarena o Duhovima na nebu	279
53. Zanimljiv odnos između oca, sina i vraga	282
54. Usamljeni duh čini grešku za greškom, sve na štetu čovječanstva koje pati.....	287
55. Izmišljeni Stari Zavjet – Temelj židovske solidarnosti	290
56. Nekoliko očitih pitanja za koje bi željeli dobiti razumne odgovore od kršćana	293
57. Zašto tako snažno osuđujemo kršćanstvo.....	296
58. Naš referentni okvir u svemiru.....	300

59. Život, smrt i besmrtnost	303
60. Quo Vadis? Odanost rasi, izdaja rase	314
61. Kompleks krivnje i neuroza "pravednosti"	321
62. Ljubav i mržnja	325
63. Samo-destruktivni odnos davatelja i primatelja pomoći	328
64. Red i zakon – ili – Nasilje, terorizam i samo-odražavanje	336
65. Osposobiti Bijelu rasu da se zaštiti od neprijateljske vlade.....	341
66. Šesnaest zapovijedi.....	345
67. Deklaracija nezavisnosti od židovske tiranije.....	347
68. Kreativizam i Kreatori – Što jesmo a što nismo	348
69. Kreativizam i vlada	352
70. Nastavak dva poglavlja.....	355
71. Pitanja i odgovori o Kreativizmu	361
72. Naši organizacijski ciljevi	375
73. Borite se ili umrite!.....	379

Prijevod:
[Kreativistički pokret Hrvatska](#)

2010

PREDGOVOR

Ovo je naša druga knjiga i pratilac je prve, *Vječne religije prirode*, koja je objavljena 21. veljače 1973. godine. U prvoj knjizi smo položili temelje vjere i programa naše KREATIVISTIČKE religije i time osnovali KREATIVISTIČKI POKRET. U ovoj drugoj knjizi nadograđujemo, pojačavamo i proširujemo taj program u nove dimenzije.

Dok se *Vječna religija prirode* u osnovi zanimala za pitanja rase i religije, te njihovog odnosa prema Bijeloj rasi, u ovoj *Bibliji bijelog čovjeka* proširujemo područje interesa na naše fizičko zdravlje i dobrobit, te zaštitu našeg tla i okoliša na globalnoj razini. Vjerujemo da su ta pitanja od izuzetne važnosti za opstanak, širenje i napredak Bijele rase – osobito stoga jer smatramo cijelu planetu Zemlju kao jedan i jedini dom Bijele rase. Možemo dakle reći da u KREATIVIZMU imamo uistinu sveobuhvatnu religiju, religiju sa četiri dimenzije koja se temelji na filozofiji **Zdrav Um u Zdravom Tijelu, Zdravom Društvu i Zdravom Okolišu.**

KREATIVISTIČKI POKRET je osnovan sa objavljivanjem *Vječne religije prirode* u veljači 1973. godine. Registriran je kao neprofitna religijska organizacija kasnije te godine, a dobili smo povelju od države Floride 16. kolovoza 1973. Podnijeli smo zahtjev i dobili odobrenje od IRS-a kojim se potvrđuje naš status oslobođanja od plaćanja poreza, 30. svibnja 1974. Zbog neprijateljstva židovski-kontrolirane vlade, taj status je bio pod napadom za prošlu godinu, što je kršenje prava iz Prvog amandmana Ustava. Dok ova knjiga ide u štampu, još uvijek imamo taj status. Uz vašu podršku, namjeravamo iskoristi naša prava iz Prvog amandmana, svidjelo se to Židovima ili ne. Svatko tko nam negira ta prava krši Ustav i tako postaje vrhunski kriminalac, kojeg treba loviti i izvesti pred lice pravde, isto kao bilo kojeg drugog običnog zločinca.

Od objavljivanja *Vječne religije prirode* ova knjiga je izdana po cijelom svijetu, te imamo pristalice i dopisnike po svuda, od Novog Zelanda, Australije, Južne Afrike do Aljaske i Havaja. Godine u razdoblju nakon 1973. su bile izuzetno produktivne u odazivu i odgovorima koje sam dobio od tisuća naših čitatelja, pristalica i članova pokreta. Na moje iznenađenje, 99% tih odgovora je bilo pozitivno, većina čak izrazito entuzijastična. Sada znam da smo na pravom putu i da možemo izgraditi svjetski religijski pokret za opstanak, širenje i napredak Bijele rase, kakvog naša rasa nikad ni sanjala nije. Sada sam uvjeren da u KREATIVIZMU imamo **Totalni program, Konačno rješenje i Ultimativno vjerovanje.** Odgovor od naših bijelih rasnih drugova je potvrdio moje uvjerenje da se u vjeri i programu KREATIVIZMA, nalazi put do uskrsnuća i iskupljenja Bijele rase.

Iz tradicija starog Rima, a ne Katoličke crkve, usvojili smo naziv **Pontifex Maximus** za poglavara našeg pokreta. Baš kao što je to nekad bio poštovan naziv poglavara državne religije u starom Rimu, sada mi preuzimamo povijesnu baklju od te velike i slavne bijele civilizacije i krećemo naprijed do novih visina, ostavljajući Mračni vijek kršćanstva i praznovjerja iza nas, da bi izgradili kvalitetniju rasu, ljepšu civilizaciju i bolji svijet. Svako poglavlje osvjetljava temeljni dio naše vjere i programa, a zajedno oni čine građevne blokove

našeg vjerskog učenja. Oni dakle čine tijelo naše vjerske doktrine, i umjesto da ih zovemo poglavlja, nazvali smo ih **Kreativistička vjerovanja** s odgovarajućim brojem.

Naš znak je dizajniran da održava naš naglasak na rasnu polarizaciju. Slovo “W”, naravno, označava veliku i plemenitu Bijelu rasu. Kruna označava naš status plemstva u prirodnoj kreaciji. Aureola potvrđuje naš zavjet da ćemo štiti naše dragocjene krvne linije i smatrati ih za najsvetiju vrijednost na licu zemlje. Neka se nitko ne usudi stajati na putu prema ostvarenju našeg cilja – **opstanka, širenja i napretka Bijele rase**. To je krajnji, najviši, najuzvišeniji, i za nas najsvetiji cilj u svemiru.

Članovi naše religije se nazivaju KREATORI bilo da su muškarci, žene ili djeca, a sama religija se zove KREATIVIZAM. Pošto je engleski jezik lišen odgovarajuće riječi koja bi uključivala muškarce i žene (osim možda riječi “osoba” koju koriste borci za jednaka prava), opetovano koristim termin bijeli čovjek kao alternativu za Bijela rasa. Tako čineći, želim razjasniti da koristeći ovu riječ uključujem jednako bijele muškarce i bijele žene, te da smatram da su bijele žene najmanje jednako važne za našu rasu.

Mnoge ideje izložene u ovoj knjizi su toliko nepoznate većini naših bijelih rasnih drugova, da sam namjerno koristio ponavljanje i to često, kao što sam činio i u *Vječnoj religiji prirode*. Baš kao što smo u našim prvim školskim danima bili prvo izloženi ponavljanju alfabeta, zatim riječi i pravopisa, tablice množenja i drugih ključnih obrazovnih alata, tako i ja više puta prilazim i udaram iz različitih uglova po ključnim idejama, temama, prirodnim zakonima koji moraju postati dio nas, ako Bijela rasa želi preživjeti. U stvari, oboje, ovu knjigu i *Vječnu religiju prirode* treba čitati i zatim ponovo pročitati nekoliko puta, sve dok esencijalna vjera ovog pokreta bude toliko temeljito ukorijenjena, da postane živući dio svakog našeg bijelog rasnog druga.

Ako postoji jedna stvar po kojoj se KREATIVIZAM razlikuje od svih drugih religija, to je činjenica da smo usmjereni na vječne zakone prirode, kao vrhovnom autoritetu za formuliranje naše vjere i kao odgovoru na sva pitanja, uključujući i naše moralne vrijednosti. Jedna je od čudnih anomalija povijesti što je Bijela rasa, inače najinteligentnije od svih stvorenja, dosad ignorirala mudrost prirode u svojim društvenim i moralnim zakonima, a to smo skupo platili. Tragično, Bijela rasa je umjesto toga uzela kao vrhovni “autoritet”, u ovom strahovitom važnom segmentu svog života, jednu od ljudi izmišljenju, židovski napisanu “bibliju”, koja je ispunjena lažima, praznovjerjem i neznanjem.

Bijeli čovjek je napravio zapanjujući napredak u području znanosti i tehnologije u posljednjih nekoliko stoljeća, a posebice u zadnjih nekoliko desetljeća. Sve zahvaljujući procesu “eksperimenta”, tj. ispitivanja prirode sa setom pitanja i prihvaćanja njezinih odgovora, a zatim koristeći rasuđivanje i zdrav razum u zajedničkoj ugradnji tih odgovora u sve širi mozak znanja. To je bijeli čovjek učinio vrhunski, u onom što je započelo kao vrlo spor proces nakon što je Mračno doba kršćanstva polako olabavilo svoj stisak sa njegovog okovanog uma. Postupno, dio po dio, procvjetalo je znanje bijelog čovjeka u znanosti i tehnologiji, sve do danas kad je postalo toliko ubrzani proces, da daleko prestiže njegov društveni aparat koji se ne može nositi, niti pravilno iskoristi, takvu ogromnu mrežu znanja.

U kontrastu, njegov društveni i moralni napredak je bio u apsolutnom mirovanju od dana drevnih Grka i Rimljana. U stvari, na ovom području smo otišli unatrag, i nismo čak dobro opremljeni kao što su bili naši drevni preci prije dvije tisuće godina.

U KREATIVIZMU promijenili smo sve to. U pitanjima morala, u pitanjima vrijednosti, i u društvenoj organizaciji, otišli smo direktno do majke prirode s našim pitanjima i vratili se dobro nagrađeni sa sigurnim i bogatim odgovorima. Osjećamo se sigurni da tako čineći mi se nalazimo u osvitlu velikog novog doba, u kojem sada možemo napredovati istom brzinom u području morala, genetike i društvenog napretka, kao što smo učinili u znanosti i tehnologiji. A namjeravamo kapitalizirati na svim tim mnogostrukim napredcima u korist najboljeg stvorenja prirode – Bijele rase.

Ne tražimo od nikog da prihvati išta što govorimo na vjeru. Molimo vas da provjerite u stvarnom svijetu kako stvari stoje. Provjerite u povijesti. Provjerite u realnostima prirode. Usporedite sa vlastitim životnim iskustvima. Zatim razmislite o tome otvorena uma i dođite do svojih zaključaka.

Još jedna stvar. Ova knjiga nije namijenjena da bude znanstveni diskurs, niti povijesni pregled Bijele rase. Čitavo vrijeme vrlo jasno ističem: ova knjiga i *Vječna religija prirode* su zamišljene kao religijsko uvjerenje i program napisan za mase, jasno i jednostavno, tako da ih bilo tko s otvorenim umom i minimum zdravog razuma može razumjeti i shvatiti njihovu poantu. Napisane su da probude, pojašne, daju smjer i da potaknu ljude na akciju. Ponavljam, naš cilj je opstanak, širenje i napredak velike Bijele rase, ukratko, uskrsnuće i iskupljenje naših ljudi.

Potrebna nam je čvrsta i odlučna akcija od strane ukupnog potencijala Bijele rase, i to vrlo hitno. Nemamo više vremena za gubljenje. Uzbuđeni, organizirani i ujedinjeni mi smo deset puta moćniji od svih Židova i drugih obojenih rasa zajedno. Podijeljeni i neorganizirani kao što smo sada, krećemo se prema sigurnom uništenju i totalnom izumiranju. Židovi grozničavo ubrzavaju svoj program miješanja Bijele rase ovdje u Americi, i svugdje drugdje na područjima bijelog čovjeka. Oni uvoze (na inicijativu vlade Sjedinjenih Država) Vijetnamce, Haićane, Kubance, Meksikance i druge obojene rase u stotinama tisuća, i u milijunima. Nijedna civilizacija, nijedna rasa ne može dugo izdržati takav juriš. Osim ako ne poduzmemo hitnu i odlučnu akciju, uskoro ćemo biti svedeni na **rasno iskrižanu gomilu jadnika**, kakve možemo vidjeti u Haitiju, ili u Indiji.

Sada kad su temelji naše vjere i programa dovršeni, moramo graditi na njima. Sada imamo snagu za taj posao. Prije svega moramo imati najširu i potpunu disperziju naše vjere. To znači da svaki čitatelj, pobornik i član mora postati revan distributer ove naše svete knjige. Drugo, moramo se organizirati i proširiti, sve dok ne obuhvatimo cijelu planetu Zemlju. Treće, dok to činimo, moramo oteti kontrolu nad našim sudbinama iz ruku naših neprijatelja, i postaviti je u jake i čvrste ruke vlastite rase, Bijele rase.

KREATIVISTIČKO VJEROVANJE #1

Ciljevi Kreativizma: Religije sa četiri dimenzije

Gradimo Novi svijet. Mi KREATORI smo graditelji. Naša ideja je izgraditi svijet toliko bolji i superiorniji od ovog u kojem živimo, da ćemo ući u povijest kao revolucionari koji su povelili svijet u Zlatno doba čovječanstva.

Bit naše religije počiva na četiri načela: **zdrav Um u zdravom Tijelu u zdravom Društvu i zdravom Okolišu.** Zato KREATIVIZAM nazivamo religijom sa četiri dimenzije.

Dalekosežan. Naš program je toliko dalekosežan, detaljan i revolucionaran da njegove implikacije neće biti u potpunosti shvaćene još neko vrijeme.

Poslovice 'Zdrav duh u zdravom tijelu' Vam je možda već poznata, to je ideja življenja još iz doba starih Grka. Mi tu temeljnu ideju proširujemo na ideju zdravog društva, zdrave rase i zdrave okoline na planeti Zemlji. Ta filozofija je bazična dogma naše religije. Nadalje, naše razmišljanje je globalne prirode i obuhvaća čitavu planetu Zemlju.

Naše Zlatno pravilo. Iako smo jako ponosni na sva postignuća Bijele rase tijekom povijesti i razvoja civilizacije, nismo ponosni na sadašnji kukavički i idiotski položaj današnje generacije koja se dovela u ovo degradirajuće stanje. No, Bijela rasa je Elita prirode, najuzvišenije biće koje je priroda proizvela tijekom eona evolucije. Mi KREATORI, koji smo dio te Elite, smo izuzetno zainteresirani za dobrobit i budućnost Bijele rase. Želimo ju sačuvati, ne toliko zbog onog što predstavlja u trenutnom stanju, već zbog njenog izuzetnog potencijala koji se može ostvariti ako rasa svjesno krene eugenski uzlaznim putem. Naš program i naše vjerovanje promiču ono što je najbolje za Bijelu rasu kako bi ona mogla ostvariti svoj ogroman potencijal, što je zapravo i njezina sudbina. Zato naše Zlatno pravilo glasi: **što je dobro za Bijelu rasu – to je najveća vrlina, što je loše za Bijelu rasu – to je najveći grijeh.** Zlatno pravilo je jedno od glavnih temelja našeg vjerovanja, kako je naglašeno i u našoj prvoj knjizi *VJEČNA RELIGIJA PRIRODE*.

Oživljavanje i otkupljenje Bijele rase. Bijeli čovjek je jako kreativan. On je najveći graditelj svih vremena. On je izgradio svjetske civilizacije i svjetska carstva. Ono što Bijela rasa može učiniti kolektivno i uz dobru organizaciju je zapravo fenomenalno. Cilj je KREATIVISTIČKOG POKRETA razviti i ostvariti taj veliki potencijal. Pod oživljavanjem i otkupljenjem Bijele rase mislimo na oživljavanje tog njenog ogromnog potencijala. Ostvariti ono što je najbolje za Bijelu rasu je naš uzvišeni cilj, koji nema cijenu, i za koji smo spremni učiniti sve što je potrebno.

Svjetska revolucija dolazi. Sviđalo se to nama ili ne, (mi KREATORI ju prihvaćamo), velika revolucija se sprema. Taj predstojeći prevrat će trenutno stanje u potpunosti promijeniti. Nadolazeća revolucija će čovječanstvo ili degenerirati u položaj neprilagođenih bijednika, ili će ga povesti u Zlatno doba super-čovjeka te u blistavu budućnost iza toga. Mi KREATORI smo okrenuti ka budućnosti i zato je predviđamo i planiramo kako bi se mi, naša djeca i naše

buduće generacije mogle radovati Bjeljem i Sjajnijem Svijetu kakvoga sada ne možemo niti zamisliti.

Mi namjeravamo izgraditi taj Budući svijet. On će otprilike ovako izgledati:

Sjajni svijet u kojem će živjeti predivni, zdravi ljudi. Svijet bez raka i karcinoma. Svijet bez srčanih bolesti. Svijet u kojem će biti važnije **očuvanje zdravlja** nego liječenje bolesti i u kojem će odlično zdravlje biti pravilo, a ne iznimka. To namjeravamo ostvariti kroz program kojeg nazivamo Zdrav život. Posvetit ćemo nekoliko poglavlja ovoj temi. U toj budućnosti će kvocijent inteligencije prosječnog čovjeka svake generacije biti sve veći. Svijet u kojem nema psihičkih bolesnika i psihijatrijskih ustanova. Čisti svijet u kojem neće biti zagađenja okoliša. Svijet u kojem nema kriminala, u kojem žena ili dijete mogu slobodno šetati ulicama u bilo koje doba noći ili dana, svijet zakona i reda; svijet bez siromaštva; svijet bez nezaposlenosti, svijet u kojem će ljudima biti osiguran posao cijelog životnog vijeka koji će biti duži nego danas. Iako, moram naglasiti da nije toliko bit u tome da se produži životni vijek, nego da sve poveća kvaliteta života i popravi zdravlje koliko je god to moguće. Produženi životni vijek će biti samo dodatna beneficija poboljšanog načina života.

Riješeni rasni problemi. U Budućem svijetu kakvog mi predviđamo neće biti rasnih problema, jezičnih barijera ni bratoubilačkih ratova. Neće biti prenapučenosti niti gladi. Neće biti nestašica hrane, energije i drugih resursa. Svi će živjeti u obilju. Sretan, bogat i ispunjen život će biti dostupan svima.

Svijet bez praznovjerja. Mi vidimo svijet u kojem će praznovjerje, strah od pakla i sličnog, biti zaboravljeni skupa sa praznovjerjem naših barbarskih predaka. Neće više biti zarađivanja na praznovjerju od strane prevaranta koji manipuliraju umovima lakovjernih ljudi. Radujemo se svijetu u kojem će roditelji podizati predivnu, dobru i pametnu djecu u ekonomskoj sigurnosti. Roditelji će moći realno očekivati da će i njihova djeca imati isto takve životne uvjete kada odrastu.

Pretvaranje snova u stvarnost. To je budući svijet kojeg KREATIVIZAM predviđa. Mislite da je to nemoguće? Fantazija? Utopija sanjara? Možda. Ali mi takav svijet želimo izgraditi a ne samo predviđati. Nismo samo sanjarski vizionari, mi imamo **razrađene planove, realistične programe i borbenu vjeru** za ostvarenje tog svijeta. I ti si dio tog programa, moj dragi bijeli rasni druže. Uz tvoju pomoć, ne samo da to možemo učiniti, nego mi to moramo učiniti i učiniti ćemo. To je naša religija, naša vjera, razlog našeg postojanja. Ostani uz nas do zadnje stranice, zadnje riječi ove **BIBLIJE BIJELOG ČOVJEKA** i saznat ćeš kako ćemo to učiniti, zašto se to mora napraviti, te kako možeš postati značajan sudionik u najuzbudljivijem i najkreativnijem povijesnom pothvatu.

* * * * *

Današnji svijet je u prevratu. Već smo naveli kako se već priprema drastična revolucija, revolucija koju nismo mi započeli. Kroz povijest, najveći je problem sa većinom revolucija taj što su bile iznimno destruktivne i iza sebe ostavljale samo smrt, uništenje i anarhiju. Kako bi zaštitili našu djecu i njihove nasljednike od takve katastrofe, važno je razviti nade i planove

KREATIVISTIČKOG POKRETA. To je religiozni program kakvog Bijela rasa nije nikada razvila tijekom 6000 godina svoje briljantne, ali tragične povijesti.

Bolesni svijet. Ako pogledamo svijet kroz zadnju četvrtinu 20. stoljeća, možemo primijetiti da se radi o vrlo bolesnom svijetu. Fizičke bolesti, umne bolesti, duhovne bolesti, bolesti društva, bolesti ekonomije. Svijet je rasno i eugenički bolestan. Ne samo da bolesti vladaju u svim nabrojanim segmentima nego se stanje i pogoršava iz godine u godinu, a nikakvo rješenje se ne nazire. Takvo je stanje osobito u 'civiliziranom' dijelu svijeta, koji zapravo obuhvaća Bijelu rasu.

Fizičke bolesti. Rak je trenutno najveći ubojica ne samo odraslih nego i djece. Srčane bolesti, rak i ostale degenerativne bolesti odnose više života nego ikad, sa alarmantnom tendencijom rasta. Bolnički i medicinski troškovi vrtoglavo rastu i nitko ne zna kako će to završiti. Ljudi uzimaju sve više tableta i lijekova a bez rezultata, zapravo, stanje im se samo pogoršava. Psihijatrijske bolnice su također pretrpane kao što nikad u povijesti nisu bile. Kao što rekoh, ljudi su bolesni tijelom i duhom te postaju sve bolesniji.

Neuspjeh medicinske znanosti. 'Prihvaćene', 'ortodoksne medicinske metode' nisu riješile problem. Zapravo, kao što se pokazalo poslije, one su samo povećale problem.

Ali ne očajavajte. Mi sljedbenici KREATIVISTIČKOG POKRETA imamo detaljno i potpuno rješenje. Zato Vam se isplati poslušati nas do kraja i nakon toga se posvetiti ostvarenju Zlatnog doba kojeg smo prethodno spominjali. Budite otvorena uma i nastaviti čitati. I nadasve, razmišljate.

Bolesti ekonomije. Pod tim mislimo na slijedeći problem. Rekli smo da svijet pati od bolesne ekonomije i da se stanje pogoršava. Pogledajmo Ameriku, još uvijek najmoćniju i najutjecajniju zemlju na svijetu, zemlju o kakvoj zaostali narodi još uvijek mogu samo sanjati. Dok joj još uvijek mnogi zavide, ona (nepromišljeno) subvencionira preko 120 zemalja i pomaže: a) umnažati eksplozivan rast populacije zaostalih rasa, b) odvesti svoju budućnost u propast i bankrot. Iako je Amerika broj 1 u svijetu, i ona pati od bolesne ekonomije a stanje postaje sve gore. Nacionalni dug joj doseže astronomske iznose i stalno se ubrzano povećava, što može dovesti jedino do ekonomskog kolapsa i bezvrijedne valute. Nezaposlenost i izdvajanja za socijalnu skrb rastu tempom koji se ne može pratiti. Takvo stanje dodatno pogoršava izdajnička vlada koja ohrabruje parazite, kojima je lakše i profitabilnije da se razmnožavaju na socijalnoj pomoći, nego da privređuju (osobito crncima). Zalihe goriva su nam također smanjene tako da se naša ovisnost o uvozu resursa iz neprijateljskih zemalja drastično povećava svake godine. Cijene rastu, inflacija je sve gora, a rješenja niotkud.

Možemo navoditi statističke podatke ali oni će biti zastarjeli prije nego se izda ova knjiga. I ne želimo o tome bespotrebno raspravljati nego samo iznijeti činjenice o trenutnom stanju. To je stanje kakvog ste vjerojatno i sami svjesni, a ono je – da su Amerika i ostatak svijeta bolesni – i sve bolesniji iz dana u dan. Trećina svjetske populacije već gladije, dok gledamo eksploziju rasta populacije u isto vrijeme, koja sada doseže brojku od 4 milijarde i raste duplo u sve kraćim intervalima. Ovo ne može dugo potrajati. Već se osjećaju naznake nadolazećeg prevrata, koji će doći sa sigurnošću kao što sunce izlazi na istoku svakog jutra.

Obrazovno bolesni. Ako se osvrnemo na područje obrazovanja vidjet ćemo da naše škole, učilišta i fakulteti nikada dosad nisu bili u takvom kaosu. Nakon što su Vrhovni sud i vlada nametnule tiranski program prisilnog prevažanja djece u udaljene škole i naredili integraciju sa drugim rasama, naš obrazovni program se počeo raspadati. Umjesto da škole budu mjesto gdje će djeca u miru učiti i pripremiti se za budućnost, one su postale mjesto sukoba, kriminala, narkotika; **mjesto očaja** kako za učitelje tako i za učenike. Sa gledišta roditelja, škole su postale kao obvezni zatvori u koje moraju slati svoju djecu pet puta tjedno i to o svojem velikom, i k tome, rastućem trošku. U takvim zatvorima kontroliranim od strane države, roditelji mogu očekivati da djeca neće naučiti ništa korisno, ali će se upoznati sa kriminalom, drogama, psovka i grupama nasilnih i polu-divljačkih crnaca.

Fakulteti su pogubni za mlade ljude, a skupi za roditelje. U toj fazi obrazovanja njihove djece roditelji mogu očekivati da će bankrotirati u roku 4-8 godina a da im djeca neće dobiti primjerenu naobrazbu. Što mogu očekivati da će njihova djeca naučiti? Kao prvo, biti će izloženi masovnom programu zagađenja mozga koji promovira rasno miješanje. U njihove mlade umove će nastojati usaditi misao da se trebaju miješati i ženiti sa crncima. Ne samo da će ih učiti da su isti kao crnci, nego da su crnci čak superiorniji od Bijele rase. Reći će im da se trebaju sramiti svog slavnog bijelog nasljedstva i nametnuti će im snažan kompleks krivnje, jer će im konstantno ponavljati da je Bijela rasa kriva za sve nepravde počinjene u svijetu, a da su crnci i sve obojene rase zapravo pravi 'heroji'. Učiti će ih da mrze svoje roditelje, svoje bijelo nasljeđe i svoju rasu. Reći će im da su ideje, običaji i tradicije njihovih roditelja i predaka zastarjeli, a ponekad ih čak i ismijavati. Ukratko, učiti će ih da vole Židove i crnce, a da mrze svoju plemenitu Bijelu rasu.

Uništene moralne vrijednosti. Navedeno nije sve što roditelji mogu očekivati nakon što požrtvovno pošalju svoju djecu na fakultete. Sve što ste učili svoju djecu o moralnim vrijednostima oni će opovrgnuti. Možete očekivati i promjenu osobnih navika i izgleda kod vaše djece, koja će vjerojatno poprimiti izgled dugokosih hipija, sličnih majmunima. Možete biti sigurni da će vaša djeca doći u doticaj s drogom, a velike su šanse da postanu ovisnici i da će im to uništiti živote. Mnogi mogu očekivati da će im djeca diplomirati, a da čak ne znaju niti pravilno čitati ni pisati.

Pretjerano visoka cijena. Za sve ovo roditelji će morati platiti visoku cijenu u pogledu financijskih teškoća, emocionalnog stresa i štete koja će biti nanijeta njihovim najdražima – djeci.

Današnje obrazovanje nije dobro, i postaje sve gore. Već prihvaćeni pristupi nisu riješili problem, samo su ga pogoršali.

Eugenika. Uz sve bolesti koje smo spominjali, možda nam je najveća šteta učinjena na području rase i genetike. Ako se sadašnji trend nastavi, Bijela rasa, najuzvišenija prirodna kreacija, biološki će biti izbrisana i istrijebljena kroz jednu ili dvije nadolazeće generacije. Svi smo već čuli o populacijskoj eksploziji, ali ono što se toliko ne spominje je činjenica da je pripadnika Bijele rase sve manje i prijeti joj izumiranje, dok je obojenih sve više; crnaca, Meksikanaca, Hindusa, Kineza, mješanaca iz Južne Afrike i stotine drugih.

Rast populacije obojenih rasa. Zašto se to događa? Zato što Bijela rasa ima dobrotvornu politiku subvencioniranja u obliku hrane, medicinske i industrijske tehnologije, novčane pomoći i darova, sve na trošak i štetu Bijele rase a u korist rasta populacije obojenih rasa. Kao što ćemo vidjeti kasnije, takvom politikom praktički izvršavamo samoubojstvo. Posljedice takve politike će biti propast civilizacije, i **svijet izgladnjelih, grabežljivih obojenih rasa, svijet kaosa, gladi i anarhije.** Nagovještaj takvog svijeta mogu već danas vidjeti oni koji drže oči otvorene. Haiti, Indija, bivši belgijski Kongo iz kojeg je bijeli čovjek protjeran od strane vlastite (židovske) vlade u Belgiji su samo nekoliko primjera. Cijela Afrika sjeverno od Rodezije i Južno Afričke Republike kipi od anarhije, gladi i rasne degeneracije. Ako nastave ovom luđačkom politikom, čak i Rodezija i JAR će propasti i vratiti se džungli. U trenutku pisanja ove knjige, uz pomoć Engleske i Amerike izvana, te izdaje iznutra, i Rodeziju su već zauzeli crnci.

Stalna genetička degeneracija. Moramo spomenuti još jedan faktor koji je važan za rasnu degeneraciju čovječanstva a osobito Bijele rase. Čak i u samoj Bijeloj rasi kontinuirano dolazi do propadanja genetske kvalitete rase. Čak i onim pripadnicima Bijele rase koji nisu bili kontaminirani miješanjem sa drugim, nižim rasama, genetski potencijal propada. Zašto? Zbog nerazumnih načela koje smo prihvatili u medicini, politici, obrazovanju i posebno u religiji.

I tako smo došli do same srži problema. Svijet je bolestan u svim glavnim područjima koje smo maloprije nabrojili, prvenstveno zato što je naše razmišljanje bilo, i još je uvijek, bolesno. Mozak Bijele rase je postao kronično bolestan, u stvari suicidalan.

Bolesni umovi čine srž problema. Naša glavna pretpostavka koju ćemo još nekoliko puta ponavljati i istaknuti kroz knjigu je: **većina naših problema su izazvani pogrešnim načinom razmišljanja. Rješenje svih tih problema treba tražiti u promjeni načina razmišljanja.**

Sjetite se našeg primarnog cilja kojeg smo spomenuli na početku: **zdrav um u zdravom tijelu u zdravom društvu i zdravom okolišu.** Jedino ako to sve tretiramo kao cjelinu, moći ćemo riješiti naše probleme. U skladu s tim, mi KREATORI smo odlučili započeti sa **umom.** Prvo što moramo učiniti je ispraviti naše razmišljanje, te početi zdravo i razumno razmišljati. Moramo razbistriti naše umove i osloboditi ih zagađenja i kontaminacije koja ih zasljepljuje i paralizira. Sve dok to ne učinimo, ne možemo logično i razumno razmišljati. Na primjer, u stoljećima prije Kolumba gotovo svi su **vjerovali** da je Zemlja ravna. Sve dok im tu ideju nisu izbili iz glave, pomisao da je Zemlja okrugla nije im uopće padala na pamet. Tek nakon što su prihvatili činjenicu da je Zemlja okrugla, oslobođen je put ka drugim otkrićima i napretku u navigaciji, istraživanjima i daljnjem širenju horizonta bijelog čovjeka.

Zapeli smo sa samoubilačkim idejama. Dok god su našu umovi puni bolesnih, samoubilačkih i k tome pogrešnih ideja, nećemo postići gotovo nikakav napredak na području medicine, religije i eugenike, područjima koji su od vitalne važnosti za opstanak Bijele rase, ali i cijele civilizacije. Ponavljamo da dosadašnje prihvaćene ideje o rasi i religiji nisu riješile probleme, čak suprotno, dodatno su zakomplcirale situaciju.

Detoksikacija uma bijelog čovjeka. Jedna od svrha ove knjige je da izliječe um bijelog čovjeka i oslobodi ga od sveg smeća i gluposti koje je slušao indoktrinacijom bolesnom

religijom i pogrešnim obrazovanjem kroz milenije. Druga svrha je da nakon tog čišćenja, um naučimo zdravom, konstruktivnom i kreativnom razmišljanju, te istinitim idejama koje su utemeljene na vječnim i nepromjenjivim Zakonima Prirode.

Naša religija sa četiri dimenzije. Već smo rekli da nam je cilj izgraditi bolji svijet na načelima Zdrav um u zdravom tijelu u zdravom društvu i zdravom okolišu. Također smo napomenuli da ćemo početi sa umom. Kako bismo to učinili, krenuti ćemo zaobilaznim putem i započeti od sredine; da bi saznali kako možemo učiniti naše tijelo zdravim.

Otrovni lijekovi bazirani na modernoj “medicini”. Svi želimo imati zdravo tijelo, zar ne? Želimo imati tijelo bez bolesti; raka, srčanih problema, degenerativnih bolesti koje su kuga današnjice, zar ne? U prvom dijelu ove knjige otkriti ćemo vam kako je to već danas moguće, bez uporabe lijekova, radijacije, operacija i ostalih metoda moderne medicine, kojoj su to “metode liječenja”. Također ćemo vam otkriti kako su Američko zdravstveno udruženje (A.M.A – American Medical Association), Američka uprava za hranu i lijekove (F.D.A – Food and Drug Administration) i Američka udruga za liječenje raka (A.C.S – American Cancer Society) zajedno sa ostalim institucijama i medijima pokrenuli kampanju kako bi zataškali postojanje takvog liječenja i ušutkali one koji slučajno nešto otkriju.

Zdrav Život (Salubrous Living) – naša filozofija zdravlja. U prvom dijelu ove knjige ćemo govoriti puno o zdravlju ali i povezanoj temi, čistom i zdravom okolišu. To dvoje čini važan dio naše filozofije preživljavanja, širenja i poboljšanja Bijele rase. Mi ju nazivamo filozofijom potpunog zdravlja, Zdrav Život.

Prije nego nastavimo govoriti o Zdravom Životu i zdravlju, posvetiti ćemo slijedeća dva poglavlja predstavljanju nekoliko fundamentalnih prirodnih načela, a koja se tiču naših života. To će biti polazna točka za mnoga načela koja ćemo spominjati kasnije.

KREATIVISTIČKO VJEROVANJE #2

Nikada više nećemo gledati kroz oči zmije

Zamislite si slijedeću situaciju. Mlada majka živi s mužem i troje djece u primitivnoj kućici u vrijeme divljeg zapada. Djeca su starosti šest, četiri, dvije godine i još je jedno dijete na putu. Sva djeca spavaju u jednoj maloj sobi.

Vječni neprijatelj. Jedno jutro na majčino zaprepaštenje, ona ugleda čegrtušu sa svojim leglom ispod dječjih kreveta. Majka zna bez sumnje što joj je činiti. Sklanja djecu izvan sobe, uzima klip drveta iz hrpe za ogrjev i na smrt premlati zmiju i njezine mlade.

Nepomirljiv konflikt. Očito je da je ovdje došlo do konflikta, sukoba interesa. S jedne strane su se našli majka i njezina djeca, a sa druge strane zmija. Obje strane su vidjele situaciju u drugom svjetlu. Ti pogledi su bili nepomirljivi. Puni emocija i neprijateljski nastrojeni. To je u biti stvar života i smrti. Obje strane nisu mogle preživjeti u istoj sobi i za majku je zmija odmah značila neposrednu prijetnju njezinoj obitelji. Zato nije bilo prostora za pregovore ili za pomirenje, preživljavanje je bilo jedino bitno.

Sa gledišta zmije. Prije nego pojasnimo majčino gledište, prvo ćemo pojasniti gledište zmije. Pogledajmo na trenutak situaciju iz pozicije zmije. Prezentirat ćemo ju sa srcedrapajućeg liberalnog stajališta i začiniti ju sa malo tužnih, simpatičnih klišeja kakve liberali često koriste.

Liberalno humanitarna verzija. Jadna zmija se našla u životnoj opasnosti. I ona je jedno od Božjih stvorenja sa pravom na život, slobodu i sreću. Tako i ona ima pravo na preživljavanje i podizanje svoje obitelji u miru, udobnosti i sigurnosti. Ona je majka. Ona je zapravo dobra majka koja želi zaštititi svoju djecu. Našla je toplo mjesto ispod dječjih kreveta koje je postalo dom za njenu obitelj. Zašto ne? Mjesto se činilo puno udobnije, toplije i sigurnije nego bilo koje mjesto izvan kuće. To što je netko izgradio tu kuću, nju nije zanimalo. Ona je pronašla svoje gnijezdo! To je njezin dom! Tu su se izlegla njezina djeca!

Na kraju krajeva, njezini preci su živjeli na toj zemlji puno prije nego su bijeli uljezi došli i počeli obrađivati njihovu zemlju, graditi svoja gnijezda i ubijati zmije. Ti bijeli uljezi su bili njezini/njihovi najveći neprijatelji! Treba ih ubiti! Ubij ovu bijelu majku! Ubrizgaj joj otrov što je prije moguće! Riješi se nje, njezine djece i njene vrste!

To bi bila razmišljanja koja bi prolazila kroz glavu zmije kad bi se ona mogla izraziti. Pošto se ona sama ne može izraziti, to će drage volje umjesto nje učiniti srcedrapajući liberali kroz svjetske medije, posebno ako će na taj način moći diskreditirati gledište Bijele rase.

Sa gledišta majke. Razjasnili smo gledište zmije. Ako situaciju gledamo iz majčine perspektive, zmija je za nju i njenu djecu i muža predstavljala neposrednu opasnost. To je bila zmija otrovnica koja nije od nikakve koristi ikome. Bila je ružna, odbojna, strašna i jako opasna za njenu obitelj. Gotovo instinktivno, zatukla je zmiju i njene mlade na smrt što je brže mogla i odnijela ostatke izvan kuće. Instinktivno je učinila ono što joj Priroda nalaže – **zaštitila svoje i uništila svaku prijetnju svojoj obitelji, svojoj vrsti i sebi.**

U slučaju majke, njena vrsta je Bijela rasa. Čak ne uključuje niti svu ljudsku vrstu. Ne uključuje niti divljačke crvenokošce koji su tad harali zemljom i također bili prijatnja njenoj obitelji i bijelim rasnim drugovima.

Vječni rasni konflikti. Pod ovim ugrubo mislimo na međurasne konflikte s kojima su suočene rase prirode od pamtivijeka do danas. Slatkorječivi liberali nas pokušavaju uvjeriti da se stanje promijenilo i da danas svi imamo zajedničke interese. 'Živi i pusti da žive', kažu oni. Još nam kažu da bi trebali i pridonositi očuvanju svake vrste, koliko god to bilo besmisleno ili štetno za nas. Ne misle samo na životinje, ptice, ribe i insekte, nego i na niže vrste, kako oni vole reći u cjelini – "ljudske vrste". To uključuje kanibale, australske bušmane, preostale divljake koji žive u šumama filipinskih otoka i kanibalske lovce na glave iz Nove Gvineje ili iz džungla Amazone. Koliko god ta plemena bila zaostala, glupa i besmislenog postojanja, liberali tvrde da je naša 'kršćanska dužnost' štititi i njegovati takva plemena, pa čak i pomoći njihovu širenju i tetošiti ih, kao što trenutno činimo sa mnogim američkim Indijancima koji bi izumrli kad bi ih ostavili suprotstavljene civilizaciji bijelog čovjeka.

Samoubilačka kršćanska filozofija. Židovi i kršćani idu još dalje. Ne samo da kažu 'živi i pusti da žive' nego kažu da bi trebali voljeti svoje neprijatelje i da im trebamo pomagati, dok oni nas iskorištavaju. Pošto kršćanstvo očito može opstati samo u svijetu fantazije, u ovom svijetu ono znači samoubojstvo i glupost. Pošto će izazvati izumiranje vlastite rase, mislimo da su otišli dalje od uzrečice 'živi i pusti da žive'.

Nedostatak brige za Bijelu rasu. Ovoj glupoj liberalnoj filozofiji fali jedan važan dio. Dok ti 'dobročinitelji' plaču za aligatorima, zmijama, Indijancima i crncima, uopće ne vode brigu o opstanku najdivnije vrste – Bijele rase. Dok je obilje propagande napisano kako je bitno spasiti posljednjih 50 ždralova, nikad nisu istaknuli u medijima i objavili činjenicu da se Bijela rasa smanjuje i da joj prijete izumiranje.

Samoubilačka liberalna filozofija. Ovo je posebno neobično s obzirom da je velika većina tih liberala, 'dobročinitelja' koji su najglasniji, i sami pripadnici Bijele rase.

Kako se dogodilo da Bijela rasa, čiji je talent za znanost, civilizaciju i kulturu napredniji od svih ostalih, ponajmanje brine o vlastitom opstanku i boljitku, a ponajviše o boljitku svjetskog šljama, pa čak i svojih neprijatelja?

Moramo ispraviti tu svijest. Kako bi razriješili tu dilemu, moramo prvo ispraviti naš način razmišljanja. Nekoliko je faktora koji su doveli Bijelu rasu na rub samouništenja, a jedan od njih je i ta zbudujuća filozofija koja manipulira umovima bijelog čovjeka. Netko se petljao u proces razmišljanja bijelog čovjeka. Tko god to bio, taj nije zabrinut za opstanak Bijele rase, nego za njeno uništenje.

Bijela rasa je naša jedina briga. Idemo proanalizirati kako je došlo do toga da se više brinemo o našim neprijateljima nego o svojem preživljavanju.

Kada kažemo 'preživljavanju', mislimo na preživljavanje Bijele rase, pošto nismo ptice, aligatori, crnci ili Indijanci. Pripadnici smo Bijele rase i kao takvi, na prvom mjestu nam mora biti briga za opstanak, širenje i poboljšanje Bijele rase.

Opstanak je nužan na račun drugih stvorenja. Tvrdimo da ne postoji vrsta na ovom svijetu čiji interesi i boljitak nisu u sukobu sa interesima i boljitkom druge vrste. Ne postoji nešto što se zove “zajedničko dobro” za svako stvorenje na ovoj planeti. Kada kojot ulovi zeca i donese ga svojoj obitelji kako bi ju nahranio, on čini dobro svojoj obitelji, ali je ujedno potpisao i smrtnu presudu obitelji tog zeca. Kada krdo lavova ulovi zebru, to znači obrok i obilje za lavove, ali za zebru znači smrt i uništenje. Kada čopor skakavaca napadne polje kukuruza, to predstavlja uništenje za kukuruz, katastrofu za farmera čije je polje, ali preživljavanje i hranu za skakavce. Interesi farmera i skakavaca nisu isti. Oni su dijametralno suprotstavljeni.

Opstanak vlastite vrste. Tako je svugdje u prirodi. Smrt jednog stvorenja je slastan obrok drugome. Kojoti ne brinu o blagostanju zečeva i ne grize ih savjest kad ih donesu doma za večeru. Niti bi trebali imati grižnju savjesti. Priroda im govori da upravo to trebaju činiti kako bi preživjeli. S druge strane, ni zečevi ne brinu o blagostanju kojota, te je pitanje života ili smrti hoće li uspjeti pobjeći kojotu kako ne bi postali njegova večera.

Očiti sukob interesa vrijedi za sve vrste pa čak i za sve podvrste. Priroda nam nalaže da se brinemo za svoju vrstu.

Vječna borba je cijena preživljavanja. Oni koji su slabi i tromi da se kompetentno bore, ostaju po strani i bivaju eliminirani u borbi za preživljavanje.

To vrijedi za cijele vrste i za pojedince. Darwin je to nazvao “preživljavanje najsposobnijih”.

Nepromjenjivi Zakoni Prirode. Ovaj nepromjenjivi Zakon Prirode vrijedi za sve vrste kao i za pojedince. Priroda kontinuirano poboljšava svaku vrstu tako da je rješava slabih, nemoćnih, deformiranih, a kroz duže vrijeme priroda može odabrati vrstu koja ne može konkurirati drugim vrstama u opstanku i uništiti je. Ptica dodo nije više sa nama. Nema više velikih vrsta dinosaura koji su 50 milijuna godina dominirali Zemljom. Ali neke vrste dinosaura, npr. iguane još uvijek postoje jer su se prilagodile okolini, okolnostima i konkurenciji. S pozitivne strane, morski psi sa svojih 250 podvrsta su preživjeli svu konkurenciju, ledeno doba, okolinu koja se mijenjala kroz 200 milijuna godina...zaista dugo, dugo vremena.

Preživljavanje najsposobnijih. Isti strogi zakon vrijedi i za ljude. Na žalost termin “najsposobniji” ne znači nužno najinteligentniji ili najproduktivniji. ‘Preživljavanje najsposobnijih’ znači najsposobnijih za ostati živ, što može imati različite konotacije. Žohari su naselili Zemlju još za vrijeme dinosaura i još postoje, a znamo da nisu niti bolji, ni jači ili veći od dinosaura. Ali imaju veću sposobnost za preživljavanje. Zato su oni i danas sa nama, a dinosauri nisu. Važno je uočiti ovu distinkciju kad govorimo o ‘preživljavanju najsposobnijih’.

Bijela rasa kao stvoritelj civilizacije. Moramo paziti na ovu distinkciju i kad razmišljamo o ‘ljudskoj vrsti’ kao takvoj. Nesumnjivo je Bijela rasa najinteligentnija, najsposobnija, najviše poduzetna i najučinkovitija rasa koja postoji, ili je ikad postojala, na ovoj planeti. Kada govorimo o stvaranju civilizacije, moramo napomenuti da je gotovo sve civilizacije stvorila Bijela rasa. Čak i hinduističku i kinesku civilizaciju je stvorio bijeli osvajač i nametnuo je obojenim rasama. Kada su nakon miješanja sa obojenima bijeli osvajači polako izumrli, te

civilizacije više nisu napredovale ili su čak počele regresirati u propast. Ova tema je detaljnije obrađena u nekoliko poglavlja naše prve knjige, *VJEČNE RELIGIJE PRIRODE*.

Bijela rasa je ugrožena vrsta. Unatoč činjenici da je Bijela rasa superiorna svim ostalim rasama u kulturi, kreativnosti, produktivnosti, civilizaciji i gotovo u svem ostalom, ona polako gubi borbu za opstanak. Smanjuje se, dok se obojene rase množe i šire poput štakora.

Začudo, većina pripadnika Bijele rase nije ni svjesna te katastrofalne situacije. Mnogi od bijelih liberala, čija srca krvare za preživljavanjem zadnjih 50 američkih ždralova su čudno indiferentni prema izumiranju vlastite vrste.

Bijela rasa je programirana prema izumiranju. Činjenica je – Bijela rasa je na putu propasti, ide prema izumiranju i katastrofi. Iako su prirodi trebali milijuni godina da evoluiraju svoju slavnu kreaciju, ako Bijela rasa uskoro ne promijeni stav i ne počne djelovati, Bijela rasa kakvu mi znamo danas će biti iskrižana u još jednu glupu, nesposobnu obojenu rasu kroz iduće dvije generacije. Utopiti će se u poplavi obojenih masa, iz koje se više neće moći izbaviti. Jednom kad se Bijela rasa izmiješa, ne može se vratiti u prvobitno stanje, poput ispečena jajeta koje se više ne može vratiti u originalno jaje.

Nemojmo biti u zabuni glede toga – postoji snažni, namjerni program propasti kako bi se Amerika “pocrnila”! To **pocrnjivanje Amerike** nesumnjivo je najvažnija činjenica suvremene povijesti i začudo, zadnji koji su ju shvatili bili su njezine žrtve, Bijela rasa.

Židovi, naši smrtni neprijatelji. Židovska rasa radi na “pocrnjivanju” Amerike. Gurajući i propagirajući sa žestinom bez presedana u povijesti, Židovi idu prema svom ultimativnom povijesnom cilju – totalnom porobljavanju svih svjetskih rasa – i da svaki Židov živi kao kralj. Zašto oni žele spustiti bijelog čovjeka na stupanj moronskog mješanca kako bi zavladao svijetom? Pitanje samo sebi nameće odgovor. Morone je lakše kontrolirati nego inteligentnu, agresivnu i ratobornu opoziciju kao što je Bijela rasa oduvijek bila.

Iako Židovi rade na pocrnjivanju Amerika i miješanju Bijele rase u cijelom svijetu, njihov program ne uključuje miješanje Židova sa drugim rasama. Upravo suprotno, Židovi su jako svjesni svoje rase i tako je već tisućama godina. Oni su najviše fanatični rasisti na Zemlji. Fanatično su lojalni jedino svojoj rasi. Njihov jedini nepromjenjiv zakon je: što je dobro za Židove je dobro – a što je loše za Židove je loše – točka.

Na sve se gleda sa židovskog stajališta. Oni ne čine grešku gledajući svijet kroz oči zmije ili bilo koga drugoga. Oni gledaju na sve kroz oči Židova, sve se preispituje, objašnjava, promiče i uzima u obzir sa židovskog stajališta. Kao rezultat te rasne solidarnosti koja je polarizirana oko njihove židovske religije, Židovi danas kontroliraju novac, propagandne medije i svjetske vlade.

Bijeli čovjek u ulozi bespomoćne budale. Ovdje leži važna razlika između Židova i Bijele rase. Dok su Židovi nesumnjivo i nepokolebljivo posvećeni interesima Židovske rase, bijeli čovjek je kroz masovnu propagandu sveden na to da bude poslušni dobročinitelj, lomeći se u pokušaju da spasi ostatak svijeta. Stalno mu govore kako je “njegova dužnost”, njegova odgovornost da subvencionira Hinduse u Indiji, Indijance u Americi, crnce u Biafri, u Ugandi ili u SAD-u, ili gdje god se nalazili. Stalno mu govore, kroz židovsku propagandu, da mora uzeti

u obzir “potrebe” sveg ološa svijeta. Govore mu da gleda na život i na svijet kroz svačije tuđe oči, samo ne kroz svoje. Ukratko, programirali su ga da gleda svijet kroz zmijske oči – kroz oči svojih smrtnih neprijatelja.

Predrasude i diskriminacija. Postoje dvije ključne riječi koje Židovi jako učinkovito koriste kao oružje protiv Bijele rase. Te dvije riječi su: predrasude i diskriminacija. One su uvijek korištene protiv bijelog čovjeka, a nikad protiv Židova ili crnaca. One se koriste kako bi se bijeli čovjek osjećao krivim i kako bi oslabili njegovu obranu.

Svi imaju predrasude. Dopustite mi da vam kažem nešto više o predrasudama: svatko tko ima trunku mozga, ima i predrasude, te koristi diskriminaciju u pogledu svega – kolega, susjeda, odjeće, hrane, automobila, kućanstava itd. Crnci su prepuni predrasuda u korist crnaca, Židovi su najviše zaneseni varanjem, laganjem i krađom ukoliko je to u korist Izraela i općenito Židova. I suci imaju predrasude, kao i zakonodavci i političari, učitelji i novinari. Samo imbecil može proživjeti život bez predrasuda, a čak je i to dvojbeno.

Oružje protiv Bijele rase. Što je još novo? Ništa osim toga da je jedino Bijelu rasu uvijek optužuju da ima predrasude, da je “rasistička”, a ona se glupo povlači pred ovom idiotskom optužbom poput Pavlovljevih psa dresiranih da sline. Značajka svakog slobodnog društva je sloboda izbora s kim se družiti. To očito znači i slobodu izbora s kim se ne želite družiti tj. odbiti ga. Kroz povijest ta sloboda izbora je bila jako važna svim ljudima i mi KREATORI, smo odlučni da nećemo dopustiti Židovima i crncima da nam uskrate to važno pravo.

Redefinirane predrasude. U svom punom smislu, predrasuda znači biti izbirljiv između mnogobrojnih opcija koje nam se nude u životu. Da bi bili kompetentni za donošenje takvih odluka, zdrav razum nalaže da takva osoba mora znati pravilno odlučiti – što je izraz inteligencije.

Izokrenuto značenje riječi. Židovi i crnci su “koristeći predrasude” kao oružje protiv bijelog čovjeka promijenili značenje riječi ‘predrasuda’. Kroz godine oni su oblikovali njen smisao u ružnu, prljavu riječ, koja opisuje pojedinca sa predrasudama kao čudaka koji bez ikakvog razloga mrzi ljude koji su drugačiji od njega.

Upozorenje na neposrednu opasnost. Stanimo malo na loptu. Mi KREATORI nismo opsjednuti ikakvim čudnim navikama. Zapravo naša hladna logika izaziva strah i mržnju kod naših neprijatelja. Mi KREATORI nismo posebno zabrinuti što drugi misle ili čine, sve dok to ne postane prijetnja nama. Ako 500 milijuna ljudi želi vjerovati da su krave svete i ako nam to ne predstavlja prijetnju, nije nas briga za to. Ali kada snažna grupa kao židovska mreža ima vjeru i program stvoren da uništi naše obitelji, našu zemlju, da, i samu Bijelu rasu, tada to odmah privlači našu pažnju. Ne samo da ćemo to primijetiti nego ćemo i djelovati. To nas obavezuje da postanemo ekstremno energični, da se organiziramo i da se branimo pod svaku cijenu. Tada to postaje pitanje preživljavanja – učiniti to ili umrijeti.

Rasna odanost. Mi KREATORI zauzimamo slijedeći stav: da, mi smo ponosni što smo rasisti. Da, mi imamo predrasude u korist Bijele rase, uvijek i svagdje. Mi to zovemo **rasna odanost** Bijeloj rasi i svakog tko nije odan Bijeloj rasi mi proglašavamo odvratnom izdajicom

svoje vrste. Više ćemo reći o tome u slijedećim poglavljima, ali ja želim učiniti jasnim ovaj stav odmah na početku.

Zaključak. Sve prethodno navedeno vodi ka slijedećim zaključcima:

1. Priroda nalaže da se svaka vrsta brine samo o svojoj rasi i štiti ju od neprijatelja. Tu filozofiju ćemo nazvati **svatko svome** ili **rasna odanost**.
2. Ne smijemo više nikad promatrati stvari sa tuđeg gledišta, ni kroz zmijske, ni židovske oči, ni crnačke oči, ni sa gledišta bilo kojeg drugog neprijatelja.

Sve moramo mjeriti sa našeg gledišta, **moramo sve uzeti u obzir sa stajališta bijelog čovjeka** i ničijeg drugog.

3. Treći zaključak logično prati drugi i bit će kamen temeljac našeg religioznog mišljenja: **naime: što je dobro za Bijelu rasu – to je najveća vrlina, što je loše za Bijelu rasu – to je najveći grijeh.** To smo već naveli u našem Zlatnom Pravilu u prvom poglavlju i sada ponavljamo.

Nikad više ne smijemo biti izdajice svoje rase. Dok nastavljamo graditi filozofiju naše religije za preživljavanje Bijele rase, ne smijemo više nikad gledati svijet kroz zmijske oči. Ne zanima nas gledište zmije. Brinemo samo o jednom: o gledištu bijelog čovjeka, interesima bijelog čovjeka i boljitku bijelog čovjeka.

Čineći suprotno, postajemo izdajice svoje rase i kršimo same Zakone Prirode.

U slijedećem poglavlju ćemo pobliže pogledati instinktivnu sposobnost svakog bića da prepozna svog prirodnog neprijatelja i razjasniti ćemo što se dogodilo s tim instinktom kod Bijele rase.

KREATIVISTIČKO VJEROVANJE #3

Prepoznavanje neprijatelja – pitanje života i smrti

Osnove za preživljavanje. Drugo najgluplje biće na svijetu je ono koje ne može prepoznati svoje neprijatelje. A najgluplje biće je ono koje brani i surađiva sa, upravo tim neprijateljem, koji ugrožava njega i njegovu vrstu.

U ranim 1960-tim vidio sam znanstveni program na televiziji koji nikad neću zaboraviti. U to vrijeme nije mi sinulo da je "Propovijed na Gori", šireći savjete kao što su "voli svog neprijatelja", "okreni drugi obraz", "ne odupri se zlu" bila jako loša, suicidalna poruka.

Prirodna lekcija. Program koji mi je ostao u pamćenju prikazao je jato tek izleglih pilića, starih samo nekoliko dana. Bili su zadržani u kružnom toru, velikog nekih 6 metara u promjeru, s zidovima visokim 30 centimetara. U sredini tog kružnog tora postavljena je vertikalna motka visoka 2 i pol metra sa horizontalnom rukom koja se pruža na vrhu motke, tako da se može horizontalno kretati iznad tora u rotirajućem pokretu.

Prva scena pokazuje piliće kako se mirno hrane u toru. Tada je drvena ptica, sa obrisima leteće patke, privezana na kraj ruke. Ruka sa patkom se vrtjela okolo iznad pilića, simulirajući leteću patku iznad njihovih glava.

Mali pilići su neuznemireno nastavili ključati svoju hranu. Kada je drvena ptica koja je izgledala poput leteće patke zamijenjena guskom, reakcija je bila ista. Piliće nije bilo briga.

Nakon toga je došla na red drvena ptica koja je izgledala kao jastreb. Nakon što se našla iznad njihovih glava, pilići su odmah počeli cijukati i tražiti zaklon u kavezu u središtu tora. Sve to, iako nije bilo kokoši koja bih ih upozorila ili prenijela svoja iskustva malim pilićima.

Urođeni instinkt. Urođeno u te male piliće bilo je **instinktivno prepoznavanje** jastreba kao **svog prirodnog neprijatelja**, instinktivan strah i instinktivna reakcija da bježe i potraže zaklon. Bez treninga i bez svjesne misli, čak i glupi pilići, stari samo nekoliko dana, primjećuju neposrednu opasnost – jastreb – iako je to bio samo drveni obris neprijatelja koji prelijeće iznad njihovih glava.

Ova lekcija me iznimno impresionirala, i iako nisam tada shvatio njezino puno značenje, nisam je nikad zaboravio.

Prirodni neprijatelji. Nakon toga sam primijetio da gotovo sva bića, sve vrste životinja, ptica, insekata i gmazova imaju jednog ili više prirodnih neprijatelja, te da ih svaki od njih može instinktivno prepoznati kao da ih vide na radaru. Tek rođeno lane ne samo da može smjestiti osjetiti prisutnost lava u blizini, nego zna što treba učiniti da ga ovaj ne primijeti. Ležat će mirno i nisko u travi, i pokušati će se stopiti s okolišem. Pošto lane nema nikakav miris nada se da ga njegov predatorski neprijatelj neće primijetiti.

Slično tome, gotovo svako živo biće kroz osjetilo vida ili mirisa instinktivno prepoznaje svog neprijatelja i obično zna kako se zaštititi. Pogreška u ovoj užasno važnoj funkciji je pogubna. Zemna vjeverica u sekundi prepoznaje kojote, pse, jastrebe, orlove i brojne druge

prirodne neprijatelje i obično bježi u svoj zaklon, rupu u zemlji. Neke ptice, životinje, ribe itd. koriste kamuflažu ili zaklone; te generalno gledano, koriste **borbu ili bijeg** kao genijalne metode samozaštite od njihovih neprijatelja.

Instinkt bijelog čovjeka uništen. Sada dolazimo do vrste do koje nam je najviše stalo – najplemenitije i najinteligentnije od svih bića – Bijele rase. Njoj su također urođeni prirodni instinkti prepoznavanja i zaštite od neprijatelja. Ali kad pogledamo povijest Bijele rase kroz zadnjih 2000 godina, njezin učinak na tom području je toliko bijedan da je to stvarno sramotno. Ako bi pitali prosječnog bijelog čovjeka tko su njegovi prirodni neprijatelji, on ne bi niti znao o komu pričate, a kamoli kako se zaštititi.

Naši prirodni neprijatelji. I tko su naši prirodni neprijatelji? Broj jedan na listi je Međunarodni Židov, cijela židovska mreža, te Židov kao pojedinac. Broj dva je mnoštvo nebijelih rasa, koje ćemo definirati kao **obojene rase**.

Glupi i zbunjeni. Najgluplje biće na svijetu je ono koje se ne samo odbija braniti od svojih neprijatelja, već aktivno brani upravo tog neprijatelja koji ga pokušava uništiti. Kao što je slavni doktor rekao (o kojem ćemo govoriti više u slijedećim poglavljima): “Nema veće budale od budale koja obmanjuje samog sebe”.

Sadašnja generacija Bijele rase u potpunosti odgovara tom opisu. Dok su Židovi tisućama godina svjesno, promišljeno i planirano vodili učinkovit rat za uništenje i/ili križanje Bijele rase, sadašnja generacija Bijele rase je toliko zbunjena, toliko obmanuta uslijed indoktrinacije sa lošim, pogrešnim idejama o rasi i religiji, da je bijeli čovjek najbolji Židovski saveznik u svom uništenju.

Uzrok naše zbunjenosti. Kako se to dogodilo? To je duga priča i to je tema ove knjige. Ukratko, dopustite mi da ovdje istaknem da kad su Židovi prodali starim Rimljanima, vrhuncu Bijele rase tog vremena, kršćanstvo, nakon toga je došlo do velikog proboja. Kada su Židovi uvjerali Rimljane da prihvate zlokobne savjete iz “Propovijedi na Gori”, osobito “voli svog neprijatelja”, “okreni drugi obraz” i “ne odupri se zlu”, tada su Rimljani postali zreli za uništenje.

Smrt Rimljana. Svi znamo što se dogodilo sa Rimljanima nakon što su se “preobrtili” na kršćanstvo. Njihovi instinkti su oslabljeni a mišljenje iskrivljeno prema vođenju brige o “duhovima na nebu” umjesto o opstanku i napretku svoje rase, te su ubrzo otišli u propast. Izbrisani su sa povijesne scene. Platili su kaznu zato što su dopustili da budu rasno iskrižani i nisu prepoznali svog vječnog neprijatelja, Židova.

Takve su posljedice neprepoznavanja svog neprijatelja i naravno, ne možeš se braniti od njega ukoliko ga ne možeš ili nećeš prepoznati.

Naša Primarna Svrha. Svrha KREATIVISTIČKOG POKRETA je da oživi zdrave instinkte koje je priroda podarila Bijeloj rasi, da ju vratimo razumu ne samo kako bi naši ljudi mogli prepoznati svoje neprijatelje, već kako bi znali koristiti svoj instinktivni nagon da unište neprijatelja. S svojim sjajnim prednostima, inteligencijom, kreativnošću i učinkovitošću, koje je priroda velikodušno podarila Bijeloj rasi, ona tada ne bi trebala imati nikakvih problema s preživljavanjem, širenjem i napretkom.

Bijela rasa se mora povratiti razumu. Ali prvo, Bijela rasa mora, kao sva ostala bića, ponovno naučiti prepoznavati svoje neprijatelje ili može biti sigurna da će brzo izumrijeti kao dodo ili dinosauri.

Da razjasnimo: sve naše pozicije jesu i moraju biti s gledišta bijelog čovjeka. **Sa gledišta bijelog čovjeka su Židovi, crnci i mješanci njegovi vječni prirodni neprijatelji.** To je jednostavno i nepobitno kao borba između majke i čegrtuše.

Biti ili ne biti. U ovom bitnom trenutku svjetske povijesti, **ili će Bijela rasa preživjeti ili će preživjeti Židovi i njihove porobljene miješane rase.** Bit će jedno ili drugo. I to je gruba realnost života, htjeli mi to ili ne.

Uzvišena svrha KREATIVISTIČKOG POKRETA je osigurati da Bijela rasa bude ta koja će preživjeti.

* * * * *

Također moramo znati kako se obraniti. Postoji još jedna ideja koju želim odmah na početku pojasniti. Pogled na stvari iz pozicije bijelog čovjeka i jasno prepoznavanje naših neprijatelja stvaraju čvrstu osnovu naše filozofije, ali to nije dovoljno. Sada moramo također znati kako se uspješno braniti od neprijatelja i kako ih svladati. Ključna riječ je svladati.

Bijeli timski rad. Odgovor na taj problem je jednostavan, a to je **timski rad.** Moramo primijeniti **rasni timski rad.** Zatim moramo se **organizirati.** Moramo biti odani rasnoj lojalnosti unutar bijelog timskog rada.

Očigledno i onima najviše neukima. To je tako očito i jednostavno da je i neuki crnac svjestan toga. Kubanci su svjesni toga. U svibnju 1980. i u prva dva tjedna lipnja oni su riskirali svoje živote i prebacili oko 115.000 svoje miješane braće preko Floridskog prolaza u malim brodovima, bez obzira na olujno vrijeme i usprkos našim imigracijskim zakonima. Židovi su bili svjesni rasnog timskog rada već tisućama godina i učinili su visoko sofisticiranu znanost od toga. Začudo, Bijela rasa, najinteligentnija od svih rasa, nikada ga nije namjerno prakticirala na rasnoj razini i bila je ustvari programirana da ga izbjegava kako ne bi bila optužena za "rasizam". Bijeli čovjek je jako sposoban u timskom radu u sportu, glazbi, znanosti, kršćanstvu, medicini i mnogim drugim poljima, ali na rasnoj razini, nikada.

Moramo naučiti ovu lekciju. Dopustite mi da objasnim osnove ovog principa svojim bijelim rasnim drugovima da mogu naučiti ovu lekciju i da ju nauče dobro.

Kada se početnik pridruži profesionalnom nogometnom timu (bejbolskom ili košarkaškom, itd.), prva lekcija koja mu je usađena je da **on nije nezavisna jedinka, već dio tima.** Ova osnovna ideja mu je usađena kako bi igrao ne samo po pravilima igre, već i mnogo važnije, po pravilima tima. Ili će to naučiti i prakticirati timsku igru ili će bit izbačen iz tima, bez obzira kakav talent ima. Nije dovoljno da li je na nogometnom terenu dobar trkač, dodavač ili bloker, on mora dati svoj doprinos u pažljivo usklađenoj timskoj igri. Mora bit svjestan pokreta drugih igrača, timske strategije, pokreta protivnika, kada mora blokirati, kada mora pustiti drugog da nosi loptu i mnoge druge zamršene manevre koji pripadaju u timski rad. A timski rad donosi pobjedu.

Timski igrači su pobjednici. Ako je tim sastavljen od najboljih individualnih igrača u zemlji, a svi igraju kao nezavisne primadone, mogu lako posrnuti od prosječne momčadi koja je naučila osnove timske igre. I tako je u životu, u poslu, ali najviše u našem rasnom preživljavanju.

Dopustite mi da vam ilustriram još jedan primjer gdje nema mjesta popuštanju idiotskim teorijama i gdje dolaženje na cilj kao drugi znači katastrofu.

Ratovanje kao još jedan primjer. Zamislimo dvije vojske, otprilike iste veličine, suprotstavljene jedna drugoj, boreći se za pobjedu. Jedna vojska je dobro obučena, disciplinirana, ima unaprijed razrađenu borbenu strategiju i pod zapovjedništvom je osobe koja, ne samo da dobro poznaje taj plan, već ima hrabrosti i odlučnosti provesti ga.

Sa druge strane je vojska slične veličine, koja duboko vjeruje u demokraciju, slobodu izbora i vjeruje da svaki vojnik ima pravo na vlastito mišljenje i slobodu da čini što želi. Svaki pojedini vojnik je snažno svjestan ove filozofije i ljubomorno brani svoje pravo da radi što mu se prohtje. Kada dođe dan borbe, svaki novak ima svoje ideje kako bi trebalo voditi borbu i da li bi je uopće trebalo biti. Ukratko, imate neorganiziranu gomilu ljudi. Da ih napadne organizirana neprijateljska vojska, svi bi bili pobijeni. Sve njihove teorijske fantazije o slobodi i pojedinačnom mišljenju bi nestale skupa sa njima.

Rasno preživljavanje je u pitanju. Tako je to i sa rasnim preživljavanjem. **Zadatak broj jedan je da moramo naučiti raditi kao tim.** Moramo prestati igrati smiješne igre kako želimo biti individualisti. Kakve god sposobnosti i talente posjedujemo, moramo ih upotrijebiti u korist boljitka i preživljavanja Bijele rase. U suprotnom će nas uništiti inferiornije rase koje su lekciju o timskom radu naučile bolje od nas.

Bezuvjetna sloboda je mit. Nitko nije apsolutno slobodan i Židovi su naučili goye zavarati riječima koje lako uđu u uho. Tu su na prvom mjestu ideje o slobodi. U Protokolima Sionskih mudraca znali su se hvaliti kako su sloganom "Sloboda, jednakost, bratstvo" započeli Francusku revoluciju, a u tom sloganu glupi goyi nisu primijetili nikakve kontradikcije. Također se hvale da su tu ideju o slobodi koristili u prošlim, ali i kasnijim revolucijama kako bi osporili svaki autoritet i onda ga uništili.

Odgovornost i dužnost na prvom mjestu. Životne činjenice su da se nitko ne može voziti lijevom stranom ceste u ime slobode izbora, ili proći kroz crveno svjetlo jer vam je tako došlo, ili donijeti djecu na svijet koja će umirati od gladi pošto imate izbor hoćete li raditi ili besposličariti. Činjenica je da svatko ima dužnosti koje mora odgovorno rješavati kroz cijeli život. **Dobar bijeli rasni drug mora razmišljati u okvirima dužnost, odgovornost i čast,** ne samo prema sebi nego i svojoj obitelji, zajednici i rasi. Ideja o odgovornosti i ideja o neograničenoj slobodi da činiš što želiš su dvije suprotstavljene ideje. Sloboda kao bezuvjetni entitet ne postoji ni za jedno biće ili vrstu na Zemlji, a osobito ne postoji za odgovorne članove iznimno kompleksne zajednice u kakvoj bi Bijela rasa htjela živjeti.

Rasni socijalizam: rasni timski rad. U *VJEČNOJ RELIGIJI PRIRODE* pokušao sam dijelom ovu temu objasniti pod Rasnim socijalizmom, gdje sam, kao prvo, nastojao istaknuti važnost timskog rada između bijelih rasnih drugova ako žele preživjeti i kao drugo, da je

socijalizam ništa više ili manje nego **organizirano društvo**. Poslije sam istaknuo kako unatoč idiotskim stigmama kojima su košer konzervativci obilježili riječ “socijalizam”, da je svaka organizacija prirodno socijalistička, bila to crkva, škola ili izviđači. Ponavljam: **socijalizam je organizirano društvo** i kao takvo može biti dobro, loše ili indiferentno, ovisno o svojoj individualnoj prirodi. Slavni rimski filozof i pisac Ciceron je to sumirao riječima: “Mi smo sluge zakona kako bi bili slobodni.”

Anarhija je najokrutnija tiranija od svih. Ponavljam: ne postoji nešto što se naziva bezuvjetna sloboda – postoji samo anarhija. Klasični primjer idiota koji vjeruju u slobodu da čine što žele je primjer crnaca u sjeverozapadnom Miamiju (svibanj, 1980.), koji su pljačkali, palili, tukli i ubijali kako su htjeli. Takvo što može trajati samo neko vrijeme. Tada dolazi zaslužena kazna za takvu ludost. Moramo zapamtiti da je ta teorija slobode da čovjek čini što želi, istovjetna anarhističkoj slobodi da oni također čine što žele vama, a to može uključivati pljačkanje i paljenje vaših kuća, ubijanje vas i vaših obitelji.

Kreativizam je bijeli timski rad. U KREATIVIZMU slijedimo iskustva iz povijesti. Vječna borba je cijena preživljavanja. Pobjednici tih borbi su oni koji se organiziraju, koji imaju borbeni plan, koji prakticiraju timski rad. KREATIVIZAM kroz razvoj svog vjerovanja i programa nastoji to priskrbiti Bijeloj rasi, i mnogo više.

Zaključak. Sumirajmo slijedećim riječima:

1. **U KREATIVIZMU naglašavamo odgovornost** i dužnost umjesto liberalne filozofije.
2. Smatramo da je proizvođač važniji od potrošača.
3. Naučili smo iz teškog iskustva iz povijesti da **sva liberalna društva završavaju u anarhiji**, a znamo da je anarhija najokrutnija od svih tiranija.
4. Vjerujemo u prakticiranje najveće slobode u kontekstu organiziranog društva i odgovornosti prema tom društvu.
5. Vjerujemo da su najslobodniji oni pojedinci koji žive pod okriljem organizirane bijele vlade, slobodni od strane kontrole i onečišćenja ostalih rasa.
6. Vjerujemo da su iskustva iz povijesti jasno pokazala da samo na temeljima prepoznavanja neprijatelja, njihovim uništenjem ili izbacivanjem, te prakticiranjem rasnog timskog rada, možemo izgraditi trajno stabilnu vladu koja će donijeti napredak i prosperitet Bijeloj rasi.

* * * * *

Nakon što smo ustanovili ovih nekoliko glavnih pravila, vratiti ćemo se temi obnavljanja našeg fizičkog zdravlja, kako smo i obećali prije dva poglavlja. Jer kako bi se borili i bili dobri borci, moramo biti odlična zdravlja. Bolesni i slabi ne završe dobro u borbi za preživljavanje. Odlično zdravlje svakog člana Bijele rase je također jedno od glavnih ciljeva KREATIVISTIČKOG POKRETA. U slijedećih nekoliko poglavlja istražiti ćemo kako postići ovo sretno stanje dobrog života – Zdrav Život.

KREATIVISTIČKO VJEROVANJE #4

Obmana medicine

Naivnost. Prije negoli sam napisao knjigu *VJEČNA RELIGIJA PRIRODE*, moj stav prema medicini je bio kao u svakog laika – poštivao sam ju kao “znanstvenu disciplinu”, i nadao sam se “znanstvenim otkrićima” kako vrijeme prolazi. Bio sam naivan poput prosječne neznalice u vezi “medicine”.

Sporo razočaranje. Moje razočaranje je sporo dolazilo. Kao i razotkrivanju religijske obmane koja se tiče mitoloških “duhova na nebu”, trebale su proći godine prije raskrinkavanja obmane kojom je prevarena zbunjena javnost na području “medicine”. Moje je razočaranje započelo 1975. godine kada sam pročitao knjigu “The medical go around, or why doctors are so useless” (u slobodnom prijevodu “Medicinski vrtuljak, ili zašto su doktori toliko beskorisni?”) koju je napisao jedan britanski doktor. Pričao je o svojim iskustvima kada se osjećao beskorisnim. Kada pacijenti dođu sa nekim zdravstvenim problemom, očekuju od doktora da “učini nešto”. Kako gotovo nikad nije znao što točno treba učiniti, obično bi im prepisao neki lijek ili sredstvo za smirenje. Ne bi nikog izliječio ali bi pacijenti osjećali kao da je nešto učinio.

Medicina je štetna. U većini slučajeva “medicina” se pokazala još gorom od beskorisne. Ne samo da ne bi ništa izliječila, nego bi se stanje pacijenta još pogoršalo nakon kontinuiranog uzimanja propisanog lijeka, često bi postali i ovisni o njemu što je doktorova zasluga.

To je bio samo početak. Ali mi taj doktor nije ni izbliza ispričao cijelu priču. Od tada sam pročitao preko stotinjak knjiga o “modernoj medicini” i došao sam do nekih važnih i dubokih zaključaka, većinom vrlo uznemirujućih.

Medicina je prijevara. Da sumiram, moj neporecivi zaključak je da je moderna medicina velika više-milijunska prijevara. Ne postoje “lijekovi”. To su samo droge, strane i neprirodne ljudskom tijelu kojima se često otruje, postane ovisno ili ga ubiju. Ne postoje “čudotvorni lijekovi”. Cijeli pristup toj temi je fundamentalno pogrešan. Ortodoksni medicinski pristupi operacija, radijacija i lijekova, koje ćemo nazvati pravim imenom rezanja, spaljivanja i trovanja, čine više štete nego koristi.

Iatrogen. (umjetno izazvan) Jeste li znali da su 40% svih bolesti i smrti u SAD-u iatrogeno, tj. izazvano tretmanom propisanim u bolnici ili kod doktora? Znate li da kad su liječnici Kanade bili u štrajku, da je smrtnost naglo pala? Zatim kad su liječnici u Izraelu štrajkali da se isto dogodilo? Jeste li znali da su sami doktori bolesniji od prosječnog čovjeka koji se ne približava doktorima? Da je broj narkomana među doktorima disproporcionalno visok, kao i broj samoubojstava?

Dominacija Židova. Primijetio sam da je cijela medicinska profesija, kao i pravna profesija u ovoj zemlji, dominirana od strane Židova. Ne samo da su u samom čelništvu A.M.A. nego je gotovo svako medicinsko udruženje na lokalnoj, državnoj i okružnoj razini

dominirano od strane Židova. Ne samo da je broj Židova u medicinskoj profesiji (kao i u pravnoj profesiji) iznimno velik, nego su i etika i razmišljanja židovska. To židovsko razmišljanje je prožeto kroz medicinske škole gdje sve i počinje. Nepotrebno je napominjati da su i te škole prepune Židova.

Novac nije rješenje. Kao i kod židovskog pristupa rješavanju problema poput inflacije, siromaštva, edukacijske krize, kriminala i ostalih problema, što više novaca potrošimo na rješavanje “zdravstvenih problema”, to je stanje gore. Što više novaca potrošimo na “istraživanje”, lijekove, bolesti ili bolnice, to je populacija sve bolesnija.

Liječenje posljedica, a ne uzroka. Zašto je to tako? Zato što je tipični židovski pristup rješavanja problema da se liječe posljedice a ne uzrok. Da vam ilustriram. Zamislite da banda manijaka piromana hara po gradu i nasumce uzrokuje požare. Grad je tada odlučio uložiti više novaca u vatrogasni odjel, povećavajući dva, tri ili četiri puta iznos koji će uložiti. Ali nitko ne traga za piromanima tako da oni i dalje haraju ulicama uzrokujući deset puta više požara nego što vatrogasci mogu ikad ugaziti. Grad i dalje gori, bez obzira koliko je novaca potrošeno na vatrogasce. Finalno rješenje kako spriječiti telefone da zvone u vatrogasnom odjelu jer ljudi prijavljuju požare, je da se prekinu linije dolaznih poziva. To bi bilo rješenje za zvonjavu telefona.

To je tipični pristup tretiranja posljedica umjesto eliminiranja uzroka.

Suzbijanje simptoma, otežavanje bolesti. Isti takav stav prevladava u medicinskoj profesiji. Ako imate glavobolju, popijte tabletu protiv bolova. Neće riješiti uzrok glavobolje ali će privremeno ublažiti simptome. Dugoročnim korištenjem tableta sve više trujete organizam, te će vam one pridonijeti sve snažnijim glavoboljama. Nakon toga pacijent uzme još jače tablete i glavobolje postanu još gore, a pacijent sve bolesniji i otrovaniji.

Ciljajte na uzrok. Mi iz KREATIVISTIČKOG POKRETA imamo pristup rješavanja problema u korijenu. Prvo ustanovimo uzrok problema a zatim ga iskorijenimo, bez obzira da li je to rasni, ekonomski, zdravstveni ili slični problem. Prošli smo fazu igranja sa simptomima i doba kada su nas držali u zabludi da ako ublažite simptome pridonosite izlječenju. Skoro u svakoj fazi života je upravo suprotno.

Lijekovi nikad ne izliječe. A ipak, na tome se temelji cijela filozofija medicine. Nađi “lijek”, drogu, otrov i izliječiti ćeš bolest. Istina je da takvih lijekova nema i neće ih biti. Bez obzira koliko milijardi dolara profesija potroši na “znanstvena istraživanja” kako bi otkrili “lijek” za rak, artritis ili srčane bolesti, lijek još nije otkriven i neće nikad ni biti.

Svi su lijekovi ujedno i otrovi. Da vas podsjetim da su svi lijekovi kemijske supstance strane organizmu, i ustvari su otrovi. Nema smisla kad vidite da zdravo tijelo postane bolesno od uzimanja tih lijekova (lijekova prilikom kemoterapije i drugih), da će bolesno tijelo koje je već prepuno otrova biti izliječeno nakon uzimanja istih tih lijekova.

Jedino se tijelo samo može izliječiti. Mi smo stava da se jedino tijelo (taj prekrasno konstruiran mehanizam) samo može izliječiti. Sve što mu je potrebno je dati mu razumnu šansu, umjesto da ga i dalje truju sa drogama. Prilika koju tijelo traži je: a) mirovanje kako bi moglo izbaciti sve toksine. To se može postići **postom** o kojem ću više govoriti u jednom

drugom poglavlju. b) obnova resursa (nakon izbacivanja toksina) nutricionističkom prehranom. Ona uglavnom uključuje svježije voće i povrće, te malu količinu orašastih plodova i žitarica. To ćemo detaljnije razraditi u jednom od slijedećih poglavlja.

* * * * *

Beskrajna i beskorisna potraga. Potraga za “lijekovima”, eliksirom života, izvorom mladosti, čudotvornom izlječenjima, je starija od zabilježene povijesti. U sve to vrijeme, nijedan “čudotvoran lijek” ili eliksir nije pronađen. Nijedan neće ni biti nađen. Ipak, potraga i nada se nastavljaju isto kao što se nastavlja vjera u “duhove na nebu”. Čudno je to kod lijekova što oni “lijekovi” koji su radosno dočekani prije deset ili dvadeset godina, sada bivaju zamijenjeni sa novim “lijekovima” isto kao što će ti novi biti zamijenjeni sa drugima.

Valium – droga koja je na prvom mjestu u izazivanju ovisnosti. Sjećate se velikog uzbuđenja oko tableta za smirenje prije 20 godina? Sjećate su kako su ih reklamirali kao “čudotvorni lijek” ovog stoljeća? Sjetite se kako su prozване velikim otkrićem – blagoslovom čovječanstva, koje će čovjeka riješiti stresa i životnih napora, ublažavajući živčane poremećaje i općenito čineći čovječanstvo sretnijim?

Idemo vidjeti što se postiglo **valiumom**, lijekom kojeg su doktori najviše propisivali:

1. Poslao je više ovisnika u bolnicu nego heroin. U anketi koja je obuhvaćala više od 800 soba hitne pomoći i 94.000 slučajeva zlouporabe droge, Agencija za suzbijanje droga (Drug Enforcement Agency) je otkrila da je valium sredstvo koji se najčešće zloupotrebljava.
2. To je lijek kojeg su doktori najviše propisivali (1975), čija je prodaja dosegla čak 132 milijuna dolara godišnje. Rezultat tog pretjeranog propisivanja lijeka od strane doktora je bio veliki broj ovisnika i zlouporabe tog lijeka, a velik dio tih ovisnika su kućanice iz srednje klase.
3. Valium izaziva ovisnost. Simptomi prestanka uzimanja tog lijeka su isti kao kod odvikavanja od alkohola ili barbiturata. Drhtavica, trbušni i mišićni grčevi, povraćanje i znojenje su nuspojave ukoliko pacijent naglo prestane uzimati pilule.
4. Ako ga popijete sa martinijem (što su često činili muževi ili žene iz srednje klase), povećava svoj učinak i postaje vrlo opasan.

To su rezultati samo jednog od tisuću primamljivih “čudotvornih lijekova”. Ništa nije izliječio ali je napravio ovisnike od tisuća, možda milijuna ljudi i poslao ih ravno u smrt.

* * * * *

Lijekovi nisu nikad ništa izliječili. Dopustite mi da nadalje proanaliziram temeljni pristup “medicine”, uporište medicinske profesije.

Osim otupljenja boli, što bi lijekovi još mogli učiniti? Jesu li lijekovi ikad izliječili zatvor? Slabu probavu? Običnu prehladu? Čireve? Gastritis? Osip? Prištiće? Rak? Ili išta? Je li se ijedan lijek pokazao učinkovitiji od hokusa-pokusa prvog afričkog voodoo doktora? Ne koliko se ja sjećam. Hoće li ikad koji poštenu liječniku izjaviti da ima lijek za izlječenje neke najobičnije bolesti od koje čovječanstvo pati?

Unatoč tome, ljekarne su prepune lijekova koji ništa ne liječe. Doktori svaki dan propisuju lijekove koji ne vrijede “ni pišljiva boba”, a većina od njih su štetni, opasni i otrovni. Sjećam se kada je jedno jutro naša kćer popila skoro pola bočice dječjih aspirina; skoro smo je izgubili, morali smo ju voditi na ispumpavanje želudca.

* * * * *

Potruga se nastavlja. Unatoč otkrivanju medicinske prijevare da lijekovi zapravo ništa ne liječe, da stari “čudotvorni lijekovi” završavaju na odlagalištu otpada, potraga za novima se nastavlja multi-milijunskom brzinom u dolarima.

Novac, pohlepa, Židovi. Lakovjerna javnost vjeruje u izlječenja i “lijekove” fanatičnije nego ikad. Mnogi slijepo vjeruju u svog doktora kao što su i divljaci vjerovali u svog vrača, i iz istog razloga. To je totalno neosnovano. Ali svijet je načičkan više-milijunskim istraživačkim institucijama kojima posao nije samo smišljati nove lažne lijekove, nego i taj cijeli proces zakamufilirati “znanošću” da bi mogli prodavati lakovjernoj javnosti taj hokus-pokus.

Iza tih svih laži stoji isti glavni motiv kao i iza obmane sa “duhovima na nebu” i bilo koje druge prijevare – novac, novac, novac. Lijekovi su jeftini za proizvodnju a prodaju se po visokoj cijeni, po miligramu. Iza većine farmaceutskih tvrtki se nalaze Židovi, Židovi, Židovi. Oni bi prodali javnosti i arsen i cijanid u obliku pilule, te im rekli da uzmu jednu uz svaki obrok, kad bi to mogli nekažnjeno napraviti i ubrati neki profit. Zapravo, ne samo farmaceutska industrija nego i medicinska profesija, okružna, državna i nacionalna prepuna je Židova.

Zaključak. Mnogo toga se još ima za reći na temu raskrinkavanja prijevare u medicini i vratiti ćemo se na to u drugim poglavljima. Ali zasad ćemo sumirati:

1. **Svi lijekovi su droge**, kemijski neprijateljske ljudskog tijelu, otrovi.
2. **Lijekovi ništa ne liječe.** U najboljem slučaju paraliziraju, otupljuju ili smiruju, nude samo “privremeno olakšanje” od boli i poteškoća.
3. **Svi lijekovi imaju nuspojave** ili štetne posljedice, trujući tijelo i puneći ga toksinima, često samo pogoršavajući bolest koju su trebali izliječiti.
4. **Mnogi lijekovi izazivaju ovisnost.**
5. Tajanstveno **vjerovanje u “modernu” medicinu je neosnovano** isto kao i vjera divljaka u voodoo pristup liječenju.
6. Tajanstveno vjerovanje u današnje doktore je neosnovano isto kao i vjera divljaka u šamane.
7. **Temeljni pristup današnje medicine**, baziran na pogrešnom vjerovanju da lijekovi liječe, **je čista prijevara.**
8. **Tijelo se samo može izliječiti** ako mu se da prava šansa.
9. Prastara pomahnitalost za pronalaskom “novih lijekova”, “čudotvornih tableta” je **velika prijevara i unosan biznis.** Glavna pokretačka snaga toga je novac, a iza te pohlepe većinom stoje Židovi.

* * * * *

Čišćenje terena. Kao što sam prije naveo, prije nego možemo započeti graditi konstruktivnu filozofiju, moramo uništiti svako praznovjerje, smeće, talog i idole koji su nas sputavali u prošlosti. To smo djelomično pokušali napraviti u ovom poglavlju i vratiti ćemo se na to kasnije. Pošto smo mi KREATORI više fokusirani na konstruktivno stvaranje nego uništenje, preći ćemo **direktno na pronalaženje odgovora** na “ortodoksnu” medicinu, filozofiju koja je mizerno propala i ostavila ljude bolesnima i oslabljenima.

Bolji odgovor. Pošto smo mi KREATORI potpuno posvećeni izgradnji boljeg svijeta, bolje rase i boljeg društva, stalo nam je do zdravlja bijelih rasnih drugova, jer samo sa zdravim i energičnim članovima možemo izgraditi takvo društvo i bolji svijet. U slijedećem poglavlju ćemo zaroniti duboko u temu izgradnje super zdravlja. Zove se Zdrav život, prirodan način.

KREATIVISTIČKO VJEROVANJE #5

Zdrav Život – Kreativan put prema super zdravlju

Kovanje vlastite fraze. U nedostatku boljeg izraza u zdravstvenim znanostima, mi smo odlučili iskovati vlastitu frazu – **Zdrav Život**. Što mislimo pod Zdravim životom? Sada ću vam savršeno objasniti. Ono što smo mi KREATORI imali na umu je učinkovit i sistematski program koji bi poboljšao zdravlje i energiju naše dragocjene Bijele rase. Taj program nazivamo Zdrav život.

Riječ “zdrav” (engleski “salubrious”) dolazi od latinske riječi “salubris” što znači zdrav, koristan, jak, pun energije. Websterov rječnik definira riječ salubrious (zdrav) kao: “1. U korist, s ciljem promicanja zdravlja i blagostanja; osnaživanje, 2. Duhovno jak, koji vodi ka dobrim rezultatima.”

Prvo postanite svjesni. Mi u KREATIVIZMU imamo zamišljen točno određen cilj, životni stil koji će voditi ka dobrom fizičkom zdravlju i duhovnom blagostanju, koncept “Zdrav Um u Zdravom Tijelu, Zdravom Društvu i Zdravoj Okolini.” Želimo da svaki KREATOR živi stilom kojim će postići optimum u zdravlju, sreći, energiji i učinkovitosti. Želimo vam istaknuti odrednice kojima je to moguće postići bez da ulazimo u previše detalja, kako bi napokon naši članovi postali svjesni programa Zdravog života, a napisano je i mnogo knjiga u kojima se detaljno obrađuju svi aspekti Zdravog života. Naša crkva će osigurati da takve knjige budu uvijek dostupne našim članovima.

Slično Prirodnoj Higijeni. Naš program je vrlo sličan filozofiji koja je u određenim zdravstvenim krugovima poznata kao Prirodna Higijena. Čak postoji i Američka udruga za Prirodnu Higijenu koja postoji već nekoliko godina. Slažem se sa gotovo svim njihovim načelima, osim sa terminologijom. “Prirodno” može značiti gotovo sve, i pušač marihuane prema tome može tvrditi da je to što on čini “prirodna” stvar. Isto tako riječ “Higijena” implicira na čistoću, i mi jesmo za čistoću, samo što zapravo to nije značenje Prirodne Higijene. Još jedna razlika između Zdravog Života i Prirodne Higijene je što Prirodna Higijena uopće ne sadrži rasnu higijenu (eugeniku) dok mi KREATORI **snažno naglašavamo da je Eugenika važan dio našeg programa Zdravog Života.**

Dužnici smo dr. Sheltonu. Dr. Herbert M. Shelton je bio prvi u filozofiji Prirodne Higijene i pridonio je vjerojatno više od ikog u osnivanju ove znanosti u modernim vremenima. Poznat je kao veliki čovjek u ovom vrlo važnom pokretu. Mi, Bijela rasa, smo zauvijek zahvalni na predanom istraživanju, promociji i literaturi kojom je pridonio ovom važnom aspektu naših života.

A.M.A. je neprijateljski nastrojen. Tko je osmislio Prirodnu Higijenu? Ja sigurno nisam. Dr. Shelton nije. Postaviti takvo pitanje je isto kako postaviti pitanje tko je izmislio disanje, ili vježbanje? Sigurno nije A.M.A niti ortodoksna medicinska profesija. Oni su zapravo smrtni neprijatelji Prirodne Higijene, jer da ju svi prakticiraju, ne bi bilo toliko potrebe za bolnicama, klinikama, lijekovima, x-zrakama, pregledima, i najgore po medicinsku profesiju, doktorima.

Ona bi zapravo uništila “medicinski” biznis, pretvorila ju iz prijevare koja je vrijedna 250 milijardi dolara godišnje u nešto što je nevažno i beskorisno. Kada bi svi razumjeli i prakticirali Prirodnu Higijenu, ljudi bi bili mnogo zdraviji, sretniji i puni energije.

* * * * *

Zdrav Život. Nakon što smo istaknuli koliko smo dužni i zahvalni pokretu Prirodne Higijene i pojasnili po čemu se razlikuje od Zdravog Života, napustiti ćemo temu Prirodne Higijene i nastaviti sa Zdravim Životom.

Što mi KREATORI smatramo pod **Zdravim Životom**? Ukratko to možemo pojasniti u nekoliko desetaka smjernica:

1. Vjerujemo u življenje u skladu sa našim biološkim nasljeđem i u harmoniji sa Zakonima Prirode.
2. To podrazumijeva konzumiranje svježe, zdrave hrane u svom prirodnom stanju kakvog nam ga je priroda podarila. Ne smije biti kuhano, pečeno, konzervirano ili obrađeno na bilo koji drugi način. To nadalje znači da mora biti organski uzgojeno, bez uporabe kemikalija.
3. Život u čistom i zdravom okolišu – svjež, nezagađen zrak; čista voda; i korisna terapija koju dobivamo direktnim izlaganjem zrakama sunca svaki dan.
4. Neki oblik napornog fizičkog treninga nekoliko puta tjedno.
5. Odmor i relaksacija, mentalna i fizička, uključujući čvrst i učinkovit san.
6. Neka vrsta rekreacije koja će goditi našeg osjećaju uspjeha.
7. Osjećaj svrhovitosti, sigurnosti i povjerenja koji bi hranili naš osjećaj uspjeha i osjećaja da živimo dobar život. Moramo imati ciljeve i moramo biti motivirani.
8. Uspostava kontrole nad smjerom kojim se kreće naš život i posao.
9. Društveni život u okvirima naše KREATIVISTIČKE religije, našeg bijelog društva i socijalna interakcija sa našim bijelim rasnim drugovima. Mi smo socijalne životinje.
10. Zdravo izražavanje naših seksualnih instinkta.
11. Život u ugodnom i zdravom okruženju.
12. Ne vjerujemo da “lijekovi”, tablete ili kemikalije liječe ili da imaju ikakvu terapijsku vrijednost. Zapravo vjerujemo da su otrovni za ljudsko tijelo. Nadalje, iz istog razloga, ne vjerujemo u uporabu vitamina, minerala, enzimskih dodataka, niti u uporabu umjetnih boja za hranu, konzervatora, niti rafinirane ili fragmentirane hrane.
13. Snažno vjerujemo u **post** kao najbolji način da oslobodimo tijelo od nakupljenih otrova i toksina. Uvjereni smo da je post najprirodniji i najučinkovitiji način da tijelo pobijedi razne bolesti i vrati se u zdravo stanje.
14. Život u eugeničkom bijelom društvu i njegova promocija. To znači da vodimo posebnu brigu o tome da ne samo osiguramo postojanje naše dragocjene Bijele rase, nego da iz nje odstranimo neprilagođene, kako bi svaka generacija postigla višu i zdraviju razinu, fizički i mentalno.

Drugačiji od Prirodne Higijene. Zdrav Život se razlikuje od Prirodne Higijene. Osim kategorije br.2, sve ostale kategorije su jako dobro poznate prosječnom pojedincu, ali ne nužno i prakticirane.

Pod točkom br. 12 razilazimo se sa ortodoksnom medicinskom profesijom, te sa “zdravstvenim zanesenjacima” koji pomažu prodavaocima takozvane “zdrave hrane” koji prodaju vitamine i druge nepotrebne dodatke, pilule i otrove.

Pod točkom br. 13 se zalažemo da jedan puno učinkovitiji i zdraviji način vraćanja tijela u zdravo stanje nego što to mogu učiniti svi lijekovi i medicina zajedno, ali nažalost, samo je nekoliko ljudi upoznato s tim.

Što se tiče Eugenike, normalno da njoj posvećuje velik prostor u ovoj knjizi, zbog toga što je ona srž naše religiozne doktrine. Zato o njoj nećemo govoriti u ovom dijelu knjige, nego ćemo u temama posta, lijekova i medicini govoriti u zasebnim poglavljima.

Ako postoji nešto što nas razlikuje od “zdravstvenih zanesenjaka”, to je konzumacija prirodne hrane u sirovom, neobrađenom stanju. To je vrlo važno, i posvetiti ćemo tome jedno cijelo poglavlje.

Idemo prvo saznati koja smo vrsta životinje i koju kategoriju hrane nam je Priroda namijenila. Kako bi to saznali, moramo usporediti vlastiti probavni sustav sa probavnim sustavom drugih vrsta. To ćemo učiniti, i u slijedećem poglavlju ćemo jednom zauvijek razjasniti koja nam je odgovarajuća kategorija hrane.

KREATIVISTIČKO VJEROVANJE #6

Voćojedi – Otkrivanje naše kategorije u prirodnoj shemi prehrane

Svakom njegovo. Svako biće u prirodi instinktivno zna koju hranu treba jesti. Krave jedu travu. Neke ptice jedu sjemenje i insekte, a neke, poput orlova i sokolova, jedu meso. Neke su životinje ekstremno izbirljive, a neke jedu sve. O bilo kojoj da se hrani radi, one znaju da je to prava hrana za njih i drže je se. Jedu ono za što je njihov probavni sistem stvaran kroz milijune godine njihova razvoja. Ako bi jele nešto drugo, to bi im prouzročilo probleme. Na primjer zebre jedu travu, lavovi meso iako obje žive na istim ravninama Serengetija u Africi. Da zamjene prehranu, obje vrste bi vrlo brzo izumrle. Ali nisu. One instinktivno znaju što trebaju jesti.

Bijeli čovjek je zbunjen. Jedina iznimka u carstvu prirode koja nije sigurna koja joj je ispravna kategorija hrane za nju, začudo je najinteligentnije biće od svih, Bijela rasa. Nijedno biće, čak ni najprimitivniji divljaci, se ne **hrane toliko neprimjereno kao Bijela rasa**. Što su više civilizirani i što je veći izbor, prehrana je gora i za posljedicu pogoršano im je zdravstveno stanje. Nitko ne zloroptrebljava svoj probavni sustav više nego civilizirani čovjek.

Mesojedi protiv biljojeda. Već godinama se vodi žestoka rasprava: je li čovjek mesojed poput lava ili biljojed poput krava? Pisci sa područja medicine nas cijelo vrijeme krivo dijele na samo dvije kategorije. Zagovornici mesojeda ističu da nismo biljojedi poput krava, ovaca itd. Nemamo četiri želuca kako bi preživjeli hranu i brojne druge razlike. Zagovornici biljojeda ističu da je probavni sustav lava ili psa proporcionalno mnogo kraći, te da njihovi želuci proizvode do devet puta više želučane kiseline kako bi brže probavljali meso i izbacili ga.

Oba argumenta su ispravna i logična. Ljuski probavni sustav nije poput probavnog sustava krave koja probavlja travu, a ni poput probavnog sustava lava koji probavlja meso. Mi nismo ni mesojedi niti biljojedi. Mi pripadamo drugoj kategoriji.

Postoji zapravo pet kategorija. Postoji otprilike pet dobro definiranih kategorija među životinjama: osim mesojeda i biljojeda, postoje i travojedi (graminivora), svejedi (omnivora) i voćojedi (frugivora). Već znamo što jedu mesožderi i biljojedi. Travojedi su životinje koje većinom jedu trave, žitarice i sjeme trave. To su većinom neke vrste ptica, iako neke od njih jedu i insekte. Svejedi su životinje koje imaju miješanu prehranu, jedu i meso i mnogo vrsta bilja. Na primjer – medvjedi. Voćojedi su životinje koje jedu voće, orašaste plodove, klice i lišće. Glavna prehrana im je voćna, i slično tome.

Čovjek je voćojed. Sad smo došli do ključnog pitanja. Koja je naša prirodna kategorija? Na prvi pogled nam se može činiti da pripadamo svejedima, da je prirodno da jedemo sve. Ali malo bolja znanstvena analiza našeg probavnog sustava to pobija. Naš probavni sustav nije kao onaj kod mesoždera, biljojeda, travojeda ili svejeda. Naš probavni sustav je najbliži probavnom sustavu viših majmuna, u voćnoj ili frugivora grupi. Idemo to istražiti.

Meso je štetno. Bez ulaženja u sitne detalje možemo vidjeti da nemamo probavni sustav sa četiri želuca kao što to imaju biljojedi. Mnogi ljudi tvrde da smo mesojedi, bar djelomično, i

da pripadamo u tu kategoriju. Ja tvrdim da mi nismo predodređeni da budemo mesojedi i da je meso štetno za nas (iako samo nebo zna koliko sam mesa pojeo u životu).

Mesojedi dizajnirani drukčije. Ako proučimo probavni sustav mesoždera kao npr. pasa, vukova, tigrova itd., saznat ćemo da je njihov probavni trakt tri ili četiri puta duži od njihova tijela, dok je kod čovjeka dvanaest puta duži od ljudskog tijela. To je tako iz određenih razloga. Što je trakt kraći, to se brže hrana probavi i izbací. Što je trakt duži, duže hrana ostaje u tijelu i onda počinje proces truljenja i stvaranja toksina koje prelaze u krvotok što može izazvati trovanje. To se događa kada čovjek jede meso. Jedan od pokazatelja tog procesa truljenja je odvratán smrad izmeta onih koji jedu meso.

Devet puta više kiseline. Još je nekoliko glavnih razlika između probavnog sustava životinja koje jedu meso i ljudi, iako u to ne želimo preduboko ulaziti. Ali jedna od glavnih razlika je što želudac mesojeda proizvodi devet puta više hidroklorne kiseline nego čovjek, što mesojedima omogućava da brže i bolje probave hranu i izbace ju iz tijela. Zato oni ne prolaze kroz proces truljenja hrane u organizmu, kao što prolazi čovjek zbog dužeg i sporijeg probavnog sustava.

Truljenje i otrovi. Jedna od karakteristika mesa je da sadrži otrove. Nakon što se životinja zakolje (kao na primjer govedo), ulazi u fazu mrtvačke ukočenosti u kojoj je ubrzana proizvodnja otrova zbog truljenja i raspadanja. Tako da kad čovjek jede meso, on u organizam unosi gotove otrove (poput mokračne kiseline) a spori proces truljenja u čovjekovu organizmu dodatno povećava količinu otrova. A ovdje imamo još **jednu veliku razliku** između čovjeka i mesojeda. **Jetra mesojeda može uništiti deset puta više ovih otrova nego ljudska jetra.** Prema tome mesojed je zbog kraćeg i bržeg probavnog sustava, manje izložen otrovima iz mesa, a kao drugo može ih se 10 puta brže riješiti nego čovjek. Sve navedeno upućuje na to da meso nije prikladna hrana za čovjeka.

Zubi upućuju na kategoriju. Još je nekoliko pokazatelja koji nas upućuju da ljudi nisu mesojedi. Jedan od glavnih pokazatelja su zubi pasa, vukova, itd., koji imaju izbočenje očnjake kako bi mogli kidati meso. Zubi čovjeka su sličniji zubima viših primata poput babuna, gorila, čimpanza, orangutana koji imaju 32 zuba, od koji su 12 kutnjaka, 8 prednjih kutnjaka, 8 inciziva i 4 prednja zuba, isto posloženi kao kod čovjeka. Svi ti primati jedu voće, povrće, orašaste plodove i žitarice kako im je Priroda i odredila.

Kuhana hrana je štetna. Jednu važnu stvar želim ovdje napomenuti, primati u prirodnom stanju imaju dugi životni vijek, te nemaju problema sa bilo kakvih degenerativnim bolestima koje pogađaju civilizirane ljude. Kada su u zatočeništvu, ako te iste **primate hrane kuhanom hranom**, dobivaju rak, čireve, zatvor i pate od **istih patoloških bolesti** od kojih pati i civilizirani čovjek.

Ni svejedi ni travojedi. Da sada prođemo i kroz druge dvije kategorije, svejede i travojede. Travojedi većinom jedu trave, žitarice i sjemenke i to su većinom ptice sa čijim probavnim sustavom imamo jako malo sličnosti. Životinje svejedi imaju miješanu prehranu tako da jedu i životinjsko meso i neke vrste biljaka. Primjer su svinje i medvjedi čiji se zubi i probavni sustav jako razlikuje od ljudskog. Već smo spomenuli kakvo štetno djelovanje ima

konzumacija mesa za čovjeka kojim si truje organizam. To je većinom zbog čovjekove nemogućnosti da ga pošteno probavi, te zato što se ne može riješiti toksina.

Potrebe za proteinima su precijenjene. Želio bih prokomentirati još jedan argument koji koriste oni koji jedu meso. “Treba jesti meso zbog potrebe za proteinima!”, oni glasno protestiraju. To jednostavno nije istina. Iz nekog razloga “zdravstvena” industrija u nekoliko zadnjih desetljeća snažno promiče potrebu organizma za proteinima. Kao prvo, organizam treba samo 20 do 30 grama proteina na dan, ne 50 ili 100 grama. Kao drugo, previše proteina i neprobavljeni proteini uvelike pridonose **trovanju** organizma. Treće, proteini i iz mesa nose u sebi određene toksine koji su štetni za tijelo. Četvrto, **kroz voćnu prehranu čovjek može dobiti svu količinu proteina koja mu je potrebna.**

Tijelo može konvertirati. Postoji još jedan argument kojeg ističu oni koji jedu meso a to je da jedino konzumirajući meso, jaja, itd, možete dobiti “sve” proteine, a vegetarijanskom prehranom samo određene “esencijalne” proteine. To je također neosnovano. Kao prvo, mi ne promičemo vegetarijansku nego voćnu prehranu koja uz voće i povrće uključuje i orašaste plodove i klice koji imaju dostatnu količinu proteina. Nadalje, tijelo samo može proizvesti proteine a da to nije kroz prehranu. Primjer tog procesa je krava, koja ne jede ništa osim trave a proizvodi stotine grama proteina. Dok ljudsko tijelo nije toliko učinkovito u pretvaranju tvari iz povrća u proteine kao govedo, ali ima tu mogućnost i proces je isti.

Visokoproteinske prehrane su opasne. Visokoproteinska tekuća prehrana (i ostale) koja je bile popularna 70-tih i 80-ih u svrhu mršavljenja, ne samo da je štetna nego i opasna. Ona je uzrok brojnih smrti. Strogo joj se protivim. Umjesto toga, post je mnogo sigurniji, bolji i dugoročniji način mršavljenja uz prednosti obnavljanja zdravlja.

Prehrana primitivnih divljaka. Još je jedno područje kojeg moramo proanalizirati pri određivanju naše ispravne prehrambene kategorije. To su prehrambene navike naših primitivnih rođaka koji se nalaze između Bijele rase i viših primata. Prehrambene navike primitivnog čovjeka, koji manje ili više, još uvijek živi u skladu sa prirodom. On, poput babuna i gorila, ne zna za rak, srčane bolesti, dijabetes, čireve i ostale degenerativne bolesti koje su kuga civiliziranog čovjeka.

Primitivna prehrana je superiorna. Da kažem na samom početku da je moje mišljenje da primitivni crnci koji žive u džunglama Afrike i Nove Gvineje i Polinezije, koji jedu svoju primitivnu hranu, imaju nutricionističku i mnogo manje štetnu prehranu nego civilizirani čovjek Bijele rase. Na ljestvici od 1 do 10, njihovu prehranu bih ocijenio sa 5 ili 6 (ovisno o kojim divljacima se radi) a prehranu Bijele rase sa sramotnih 2.

Ozbiljna osuda. Ovo je ozbiljna osuda prehrambenih navika visoko civilizirane Bijele rase i nalazimo se u uznemirujućoj situaciji. Krivci su civilizacija i pogrešne informacije.

Civilizirana prehrana je najgora. Zanimljivo je da su znanstvenici koji su proučavali prehranu primitivnih rasa, koje ne znaju za civilizaciju, otkrili da je njihova prehrana superiorna našoj. Otkrili su da prehrana primitivnih sadrži 4 puta minimalnu količinu većine vitamina, minerala i enzima, dok naša kuhana i obrađena hrana ne zadovoljava ni minimalnu potrebu. Dodajmo k tome i sve otrovne aditive i kemikalije (kava, alkohol, konzervansi, aditivi,

itd.) koje civilizirani čovjek uzima kroz obrađenu hranu i tada možda možemo shvatiti zašto sam naše prehrambene navike ocijenio sa slabom dvojkom.

Naš cilj: desetka. Ako mi, Bijela rasa, koristimo svoj mozak, naše tehnološko znanje i ogromne resurse koji su nam na raspolaganju, tada sigurno možemo postići puno više nego primitivni divljaci. Kako je zdravlje i vitalnost Bijele rase jako važno ciljevima KREATIVISTIČKOG POKRETA, mi želimo iskoristiti svu inteligenciju i tehnologiju koja nam je na raspolaganju kako bi naše prehrambene navike podigli od slabe dvojke do ultimativne desetke. To bi bio velika blagodat za zdravlje i sreću Bijele rase.

Imamo sredstva i inteligenciju da to učinimo. To je zapravo ono o čemu se radi u slijedećem poglavlju.

KREATIVISTIČKO VJEROVANJE #7

Prirodna prehrana – Ključ kreativnog super zdravlja

Prehrana je ključ. Oboje pozitivno i negativno, ono što jedemo i ono što izbjegavamo jesti, ima veliki učinak na nas, te određuje da li ćemo biti bolesni, hodajući zombi, ili dinamični zdrav KREATOR koji zrači energijom i optimizmom, te se osjeća kao da je na vrhu svijeta. Razliku čini pravilna prehrana i izbjegavanje brze hrane, neprirodnih aditiva i kemijskih otrova.

Potrebno je više proučavanja. Ova tema je od velikog značaja za buduće preživljavanje i boljitak Bijele rase. Kako naš pristup nije baziran samo na Zakonima Prirode nego i na rezultatima detaljnih znanstvenih istraživanja, sigurni smo da smo na pravom putu. Ja želim dodati da su istraživanja o prehrani, zahvaljujući **blokirajućoj taktici velikih farmaceutsko-kemijsko-medicinskih kompleksa**, još na svome početku i još je potrebno učiniti puno istraživanja i proučavanja kako bi ubuduće usavršili ovu znanost za naš boljitak.

Promjeni treba vremena. Slično kao i našem cilju prelaska sa svih poliglotskih jezika svijeta kojima se danas koristi Bijela rasa na univerzalni latinski jezik što je naš krajnji cilj, tako i promjeni prehrambenih navika će trebati generacija ili dvije. Bez obzira koliko je vremena potrebno, krajnje koristi će biti toliko ogromne, da mi moramo krenuti punom parom naprijed. Srećom, u našem programu kreativnog super zdravlja koje mi zovemo Zdrav Život, svaki Kreator može početi sad i postepeno prilagođavati svoje prehrambene navike svojim tempom. Za razliku od prelaska na Latinski, ne trebamo čekati da se Bijela rasa domogne uzda vlasti i uzme budućnost u svoje ruke. Možete početi danas i u roku 6 mjeseci možete postići vitalno super zdravlje i tako ne pomoći samo sebi, nego i ubrzati dolazak dana kada ćemo preuzeti totalnu kontrolu nad našom sudbinom.

Osnovna pravila. U prošlosti kad god bi posjetio doktora nisam ni jednom pitan što jedem ili bio savjetovan što bih trebao jesti. Ali odgovor na održavanje odličnog zdravlja je jako jednostavan. Tri kratka pravila izraziti će bitno:

1. Jedite samo sirovu hranu u prirodnom stanju; voće, povrće, žitarice i orašaste plodove.
2. Dosta vježbajte, osobito vježbe koje su dobre za srce i pluća. Među njima su trčanje, tenis, plivanje i slične aktivnosti.
3. Klonite se umjetno stvorenih kemikalija. To uključuje alkohol, nikotin, kofein, šećer, konzervanse, insekticide, narkotike i sve vrste droga, bile oni na recept ili bez njega. (za Totalni Program pogledajte ponovo 14 smjernica pod Zdravim Životom)

Sirova hrana. Već je rečeno, i to točno, da je čovjek jedina životinja koja prije hranjenja prvo uništi hranu kuhanjem. To je uistinu čudno, da je između milijuna vrsta životinja, ptica, riba i insekata, čovjek jedino biće koje termički obrađuje hranu i s time u velikoj mjeri uništava prehrambenu vrijednost različitih vrsta hrane koje nam priroda pruža. Da, uistinu je čudno da čovjek, najinteligentnija životinja u prirodi, može biti tako glup u ključnom faktoru koji utječe na njegovo zdravlje.

Kuhanje je Neprirodno. Većini ljudi će se učiniti čudno ne kuhati hranu. Jesti ju sirovu? Da, to je ono što svako drugo biće čini i ništa nije čudno u tome. Nekako smo dobili nenormalnu naviku da sve kuhamo do besvijesti i to nije dobro za nas. Kao što sam prije rekao, time uništavamo nutricionističke vrijednosti naše hrane.

Sva bića jednu sirovu hranu. Priroda je kroz milenije učila naše pretke da jedu sirovu hranu, kao i sve ostale životinje, ptice, ribe i sve ostalo. Nekako smo skrenuli na krivi put i od tad učimo svoju djecu da čine kao i mi i da je to jedini pravi put. Da smo odgojeni na prirodan, zdrav način prehrane sirovom hranom, siguran sam da bi mislili da je bizarno i ludo prolaziti kroz tolike komplikacije da uništimo našu hranu, njene nutricionističke vrijednosti, te da jedemo mrtvi, kuhani nadomjestak originalu. Navika, običaji i trening od malena su krivi što smo skrenuli na tu neprirodnu stranputicu, a ne zdrav razum, ili čak dobar ukus.

Živa hrana je najbolja. Najbolja hrana koju možete jesti je živa hrana, svježa i nekuhana. Moderna tehnologija je pronašla mnoge druge štetne načine uništavanja hrane kako bi postala privlačno smeće. Osim kuhanja, neka od tih su: kiseljenje, dimljenje, usitnjavanje, homogenizacija, pasterizacija, zamrzavanje, soljenje, mljevenje, dodavanje konzervansa, dodavanje umjetnih boja i mnoštvo drugih izmišljotina koje pretvaraju sirovu prirodnu hranu u sjenu svog starog oblika, često ju čineći beskorisnim smećem i ponekad otrovom.

Ima sve nutricionističke vrijednosti. Kada jedemo sirovo voće kao što su jabuka i banana i sirovo povrće poput mrkve, ili sirov orašasti plod poput lješnjaka i oraha, dobiti ćemo sve nutricionističke vrijednosti koje su nam potrebne; ugljikohidrate, minerale, proteine, masnoće i ostale tvari koje još nismo ni analizirali. Što je još važnije, imaju sve to u pravilnom **organskom obliku** koji naš probavni sustav može probaviti i naš stanični metabolizam može iskoristiti. Ali to nije sve. Također ima i sve vitamine u živom obliku, prirodnom obliku koje naše tijelo može iskoristiti. Nadalje, svaka **živa hrana** sadrži svoje enzime, koji su jako bitni za pravilnu probavu, kako bi naš probavni sustav mogao pravilno probaviti nutritivne vrijednosti koje unosimo u organizam.

Ima pravilnu kombinaciju. Ni ovo nije sve. U svom sirovom, prirodnom obliku sve ovo dolazi zajedno i sve dolazi u pravilnim proporcijama. Ne trebamo se nikada brinuti da li ima previše kalija koji izbacuje cink ili neki B vitamini nedostaju ili sabotiraju druge B vitamine ili drugih nejednakosti koje sadrži umjetna hrana.

Priroda ima cjelovitu hranu. U prirodi uvijek imamo cjelovitu hranu i imamo ju u balansu. To je od vitalne važnosti. Sva buduća "obrada" koju činimo kao što je kuhanje, usitnjavanje, homogenizacija, konzerviranje itd., samo smanjuje nutricionističke vrijednosti hrane u odnosu na njeno originalno, sirovo stanje i pretvara ju u ništa drugo doli "junk food". (smeće-hranu)

Ilustrativan primjer. Dopustite da vam ilustriram ovo na otkačenom primjeru. Zamislite da kupujete skupu limuzinu, recimo Cadillac. Njena primarna svrha je prijevoz, a nadate se i udobnosti i luksuzu. Sada zamislite da joj nedostaje bitan dio, recimo jedan kotač. Ili zamislite da nedostaje ključ ili razvodnik. Ili zamislite da motor nedostaje ili da nema volan. Zamislite da nema goriva u rezervoaru.

Pod bilo kojim od navedenih uvjeta limuzina nije kompletna i neće voziti. Neće vam omogućiti prijevoz. Možemo reći da je nekompletna Cadillac smeće. **Isto vrijedi i za hranu.** Nepotpuna hrana je beskorisna za tijelo.

Uzmimo sada isti Cadillac u savršenom stanju. Ali obradimo ga kao što obrađujemo sirovu hranu. Možemo ga “kuhati”, rezati, kompresirati, samljati, homogenizirati itd.

Primijenimo vrućinu. Pretpostavimo da smo primijenili vrućinu i Cadillac se rastopio. Imali bismo sve originalne materijale, više ili manje, ali od kakve koristi nam je rastopljeni Cadillac? Sigurno ne bi služio u svrhu prijevoza nego bi bio hrpa smeća.

Kompresirajmo ga. Pretpostavimo da smo ga razrezali ili samljeli. I dalje bi imali sve originalne “sastojke” ali sigurno više ne bi bio funkcionalan model luksuznog auta.

Uništavamo hranu na isti način. Tako je i sa svom prirodnom hranom kojoj nas Priroda snabdijeva. Kada ju kuhamo, konzerviramo, meljemo, usitnjavamo, homogeniziramo i pasteriziramo, uništavamo kompleksnu idealnu kombinaciju koju je za nas Priroda sastavila. Pretvaramo ju u smeće. Naša tijela imaju velike poteškoće s procesiranjem tog smeća. Stanice imaju velike poteškoće metabolizirajući nepotpunu “prehranu” kada dođe do njih kroz krvotok. Kao rezultat imamo povećan broj oboljenja metabolizma – rak, dijabetes, čirevi, hipoglikemija, srčane bolesti i mnoštvo drugih.

Moramo koristiti pravo gorivo. Vratimo se na analogiju o Cadillac-u. Recimo da je njegovom motoru namijenjeno gorivo bogato oktanom, ali mi napunimo rezervoar dizelom. Hoće li motor dobro raditi? Hoće li motor ostati u dobrom stanju duže vrijeme? Neće. Nije dizajniran da radi na dizel gorivo. Idemo pogledati na još jednom primjeru. Recimo da smo rezervoar napunili ispravnim oktanskim gorivom ali smo dodali i šalicu šećera. Što bi se dogodilo? Imali bismo uništen motor u vrlo kratkom roku. Taj motor nije dizajniran za dizel gorivo niti može podnijeti šećer u gorivu.

Tijelo također mora dobiti pravo gorivo. Tako je to sa našim tijelima. Istina, Priroda je u svojoj beskonačnoj mudrosti stvorila naša tijela fleksibilnijima i puno otpornijima na otrove i ostala smeća kojima zatrpavamo probavni sustav. Ali postoji granica do koje možemo zlostavljati naša tijela i plaćamo cijenu zbog toga. Poput Cadillac-a, naša tijela najbolje funkcioniraju kada dobivaju pravo gorivo i kad se klonimo štetnih aditiva i otrova.

Koje je pravo gorivo? Pravo gorivo ili hrana je – sirovo voće, povrće, orašasti plodovi i žitarice. Bilo kakva obrada uništava nutritivne vrijednosti hrane i pretvara ju u nešto sasvim drugo. Bilo koji dodaci poput konzervansa, umjetnih boja i mnoštvo drugih kemikalija koje bi trebale “produžiti rok trajanja” su otrovni za naše tijelo, a ono ima velikih poteškoća da ih se riješi.

Loša ishrana. Amerikanci se već godinama ponose bogatim izborom u “supermarketima”. Hvalimo se kako se najbolje hranimo i da imamo najbolje ishranjenu državu u povijesti. To jednostavno nije istina. Osim štandova s voćem i povrćem, većina ostale hrane je jako obrađena i promijenjena, prepuna je kemijskih otrova koji bi joj trebali produžiti rok trajanja i učiniti ju privlačnijom. To je većinom hrana smeće, koja nije primjerena za ljudsku prehranu.

Otrovni sprejevi. Čak i sa sirovim voćem i povrćem niste sigurni. Većina je špricana otrovnim insekticidima ili premazana da izgleda privlačnije i/ili uzgajana umjetnim gnojivima koja, kao što smo objasnili u prijašnjem poglavlju, daju proizvode slabijih nutritivnih vrijednosti. Najbolje rješenje problema sa voćem i povrćem, kao što smo istaknuli u poglavlju o Organskom uzgoju, je povećanje organskog uzgoja.

Voćna prehrana je Naš Cilj. Ovo su ciljevi kojima težimo kako bi imali zdraviju i energičniju Bijelu rasu. Neki od tih ciljeva su kratkoročni a neki dugoročni. Ono što želim naglasiti je da ne smijemo gubiti vrijeme i moramo početi učiti našu djecu da steknu naviku jedenja sirovog organskog voća, povrća, orašastih plodova i žitarica. Mi stariji ljudi, čije se navike teško mijenjaju, najmanje što možemo učiniti je revidirati naše prehrambene navike kako bi postale što bliže idealnima. Što više to činimo, to ćemo se bolje osjećati i duže ćemo živjeti.

KREATIVISTIČKO VJEROVANJE #8

Većina oboljenja proizlaze iz trovanja

Zlostavljano tijelo. Ljudsko tijelo je veličanstveni mehanizam. Ima čudesnu sposobnost dobrog funkcioniranja u održavanju vlastitog zdravlja i samo-obnavljanja, čak i kada je bilo izloženo velikom zlostavljanju. Ako je to tako, zašto je većina naše populacije tako lošeg zdravlja? Odgovor na to je da postoje granice zlostavljanja sa kojim se tijelo može nositi. U našem civiliziranom društvu zlostavljanje kojem izlažemo tijelo daleko nadmašuje čak i ona koja su zabilježena kod primitivnih društava na Afričkom kontinentu.

Trovanje je ishod. To zlostavljanje u velikoj mjeri proizlazi iz otrova koje unosimo sa kemikaliziranom hranom, zrakom i vodom a da toga nismo ni svjesni. Drugo, šteta je dodatno uvećana sa drogom, lijekovima, alkoholom, čajevima, kavom i ostalim koncentriranim otrovima koje unosimo, i za koje znamo da su štetni. Treće, veća je i zbog previše obrađene hrane koju jedemo, hrane koja je lišena svih svojih nutritivnih vrijednosti. Ishod svega toga je **trovanje**, stanje u kojem je tijelo prepuno toksina i otrova i bez snage i vitalnosti da im se odupre. Zapamtimo riječ **trovanje** zato što je svladavanje trovanja bitno u shvaćanju cijelog programa **Zdravog Života**. Trovanje je, ukratko, pretrpanost toksinima i pravi je uzrok skoro svih naših oboljenja, od obične prehlade do raka.

Dr. John H. Tilden. U shvaćanju trovanja mnogo dugujemo dr. Johnu H. Tildenu (1851.-1940.) koji je također bio sin liječnika. Dr. Tilden je bio blagoslovljen analitičkim istraživačkim umom i na sreću je doživio zrelu starost. Tijekom druge polovice svog dugovječnog života je uspio razviti teorije o trovanju i tako uvelike pridonijeti zdravstvenim znanostima, Prirodnoj Higijeni i Zdravom Životu. Zapravo bi dr. Tildena, koji je rođen generaciju ili dvije prije dr. Sheldona, mogli smatrati ocem Prirodne Higijene.

Dr. Tilden je prakticirao ortodoksnu medicinu mnogo godina. No bio je sve više uznemiren činjenicom da se "ortodokсна" medicina pretvara da ima "lijekove", dok u stvarnosti nije imala nikakve lijekove već je u najboljem slučaju samo ublažavala simptome. Dovodio je u pitanje uporabu "medicine" u otklanjanju bolesti. Kako je bio kreativnog uma, dr. Tilden je bio odlučan utvrditi pravo značenje bolesti, shvati njen uzrok i fokusirati tretman na **otklanjanje uzorka** ako je to moguće. Njegovo mišljenje zajedno sa prijašnjim iskustvima u liječenju pacijenata, doveli su ga do zaključka da mora postojati način života koji ne stvara bolesti. Od tog perioda, njegove teorije o trovanju su se razvijale.

Beskorisni lijekovi. Od kada je preselio svoju ordinaciju u Denver 1890. g., dr. Tilden je prestao koristiti lijekove, već je prakticirao svoju teoriju čišćenja tijela od otrova omogućujući tijelu da samo obnovi svoje zdravlje. Tako je učio i svoje pacijente. Jednom kad povrate zdravlje, neka žive tako da se ne vrate nazad u toksično stanje i tako se sačuvaju od povratka bolesti.

Objavljivao je nekoliko magazina i bavio se medicinom 68 godina, sve do svoje smrti. Na sreću za ljudski rod i za Bijelu rasu, dr. Tilden je imao privilegiju da je zadnjih 50 godina rada

promovira koristi Prirodne Higijene. Zahvaljujući tome smatramo ga velikim čovjekom i jednim od glavnih osnivača Zdravog Života.

Neprijateljski medicinski establišment. Nepotrebno je reći da je doktorov veliki doprinos zdravlju i boljitku nije dobio podršku uvriježenog medicinskog establišmenta, nego samo snažno protivljenje i osudu.

* * * * *

Bacili nisu uzrok bolesti. Želimo vam prezentirati ideje dr. Tildena.

Dr. Tilden kaže "Medicina je osnovana na lažnim načelima: na pretpostavci da su bolesti uzrokovane stranim vanjskim utjecajima i da se oni mogu "za stalno izliječiti ili ublažiti sa lijekovima". On zatim dodaje, misleći na doktorsku profesiju, "Nema veće budale od budale koja zavarava samog sebe." Dobro rečeno, doktore.

Mnoge godine iskustva su ga naučile da bakterije, bacili itd. nisu uzrok bolesti, bez obzira bila ta bolest crna kuga ili velike boginje ili rak. Najbolji dokaz za to je da u istom okruženju neki ljudi mogu oboljeti od bolesti a drugi ne. Čak i kada je crna kuga harala Srednjim vijekom i u nekim područjima ubila čak pola populacije, zašto se nisu pod istim uvjetima svi zarazili?

Oslabljena tijela su podložna bolestima. Odgovor na to je da se bacili stalno nalaze u našem okruženju, ali tijelo zdravog imuniteta se može nositi s njima i neutralizirati ih. Samo oslabljena tijela postaju domaćini bacilima bolesti i nude im plodno tlo, u kojima oni rastu, razmnožavaju se i uzrokuju mučnine, bolesti pa čak i smrt.

Živčana energija i enervacija (smanjenje živčane energije). Snagu ili slabost organizma u pružanju otpora bolestima najbolje pokazuje živčana energija. Kada je živčana energija visoka i otpor je visok, kada nije visoka tijelo je oslabiljeno i otpor je slab. Kod ekstremne enervacije samo je pitanje vremena kad će se bolest pojaviti i manifestirati se na najslabijem dijelu tijela ili na više oslabiljenih organa u isto vrijeme.

Zaliha živčane energije se razlikuje od čovjeka do čovjeka, od dana do dana, od sata do sata u istoj osobi. Živčanu energiju trošimo u različitim aktivnostima bilo to vježbanje ili probava hrane. Stimulansi kao što su alkohol, duhan, kava itd. troše i smanjuju rezerve živčane energije. Emocionalni stres i napor također mogu pridonijeti enervaciji. Dok spavamo i mirujemo možemo obnoviti živčanu energiju.

Moramo održavati zdravu rezervu. Zalihe živčane energije je kao imati račun u banci. Sve dok u banku polažemo više novaca nego dižemo, naš račun je u dobrom stanju. Zdrav je. Kada se naviknemo podizati više nego što ulažemo, tada potrošimo sve rezerve i bankrotiramo.

Isto je i sa tjelesnim rezervama živčane energije u tijelu. Kada koristimo više nego što stavljamo unutra, tijelo bankrotira. Upadne u krizu i postane bolesno. Tijelo će samo stvoriti krizu kao što je groznica i sl., u snažnom pokušaju da obrne proces. Kada je u takvoj krizi, to je manifestacija onoga što mi zovemo bolest. Sjetimo se i zabilježimo ovo dobro: bolest nije uzrok – to je simptom, manifestacija oslabiljenog i bankrotiranog stanja tijela u kojem se nalazilo prije nego što je kriza nastupila.

Trovanje uzrokuju enervaciju. Što je najveći uzrok smanjenja živčane energije? Trovanje, riječ koju sam istaknuo na početku ovog poglavlja kao jako važnu u našoj borbi protiv bolesti te za postizanje super zdravlja. Trovanje je najveći uzrok enervacije. Trovanje je **nakupljanje metaboličkog otpada** u krvotoku, limfnim čvorovima i tkivu, **iznad normalne mogućnosti da ga se tijelo riješi.**

Kemikalizirana hrana. Ti toksini rezultiraju iz normalnog propadanja tkiva i njihovo nastajanje je trajan proces. Količina toksina se uvelike povećava kada tijelo unosi ili apsorbira dodatne količine vanjskih otrova iz kemikalizirane hrane ili zagađenog zraka i vode. Kada je živčana energija obilna, živčane funkcije su efikasne i ta smeća su eliminirana istom brzinom kako se produciraju. Ali ako je ta eliminacija oslabljena ili spriječena zbog enervacije, ili teret postane pretežak da se tjelesne funkcije nose s njim, ti toksini se skupljaju u tkivu i dolazi do trovanja.

Izlučiti ili umrijeti. Navedimo ovdje jedan od Zakona Prirode: kada organizam ne može ili neće izlučiti svoj otpad, on umire. Zapamtimo to pravilo. Ono se također odnosi na društva i više ću o tome govoriti u slijedećim dijelovima knjige.

Enervacija je slična bankrotu. Kada tijelo dođe u stanje trovanja, ono se muči sa uzlaznom bitkom, a njegovo je zdravlje na silaznoj putanji. To opet možemo usporediti sa bankovnim računom sa kojeg dižemo više novca nego što polažemo, ili sa posrnulom tvrtkom koja konstantno producira više troškova nego prihoda. Trovanje je stanje enervacije u kojoj je tijelo iscrpilo zalihe živčane energije. Ono je, u stvari, bankrotiralo.

Faze trovanja. Još jedna usporedba financijske situacije sa tijelom u stanju enervacije je usporedba pojedinca čije su financijske zalihe potrošene i ne preostaje mu ništa nego posuđivanje novca. Ne samo da se takve posudbe moraju vratiti nego se moraju platiti i kamate. Slično kao kod tijela kada potroši zalihe živčane energije, ono ne samo da ima malo energije za obnašanje svojih uobičajenih funkcija, nego mora koristiti još i dodatnu energiju kako bi odbacilo višak toksina. Ishod takve situacije je bolest, a ako se stanje ne obrne to rezultira daljnjem spiralnom padu u kojoj rak može biti finalni stadij te evolucije. To je jedan od mogućih završetaka te priče koja ima mnogo simptoma počevši sa iritacijom, zatim upala, debljanje i oticanje, stvaranje čireva i nastanak raka.

Oboljenja su posljedice, a ne uzroci. Dr. Tilden na slijedeći način objašnjava filozofiju trovanja: svaka tzv. bolest je kriza uzrokovana trovanjem (samo-trovanjem). To se događa kada se toksini nakupe u krvi (limfama, stanicama i sl.) iznad količine tolerancije. Krizu takozvane bolesti (nazovimo ju gripom, upalom pluća, glavoboljom, tifusom itd.) izazove tijelo kao izvanredno sredstvo eliminacije – pošto su ostali kanali eliminacije prezaposleni i ne mogu se nositi sa viškom toksina. Priroda se trudi osloboditi tijelo od toksina. Svaki “tretman” koji ometa tu eliminaciju dodatno komplicira problem i sprječava Prirodu u njezinom naporu samoliječenja.

Lijekovi ometaju prirodno liječenje. Primjer tomu je kad doktor kaže pacijentu da popije aspirin kako bi snizio temperaturu. Tijelo je namjerno prouzročilo povišenu temperaturu u naporu da se riješi nakupljenih toksina. Ako se ono dodatno optereti sa još više toksina (iz aspirina), onda je to kontraproduktivno.

Odgovor. Na sreću postoji način kako možemo pomoći našem tijelu da se riješi nakupljenih toksina. Taj način je **post** kojemu ćemo posvetiti slijedeće poglavlje.

KREATIVISTIČKO VJEROVANJE #9

Post – najučinkovitije sredstvo prirode za obnavljanje zdravlja

Post je učinkovit. U našem programu **Zdravog Života**, post ima jako važan udio. To je nesumnjivo najsigurniji, najbrži i najučinkovitiji način na koji se tijelo može vratiti u zdravo stanje. Nije lijek za sve, ali je čudesno učinkovit za mnoge vrste oboljenja koje pogađaju ljudsku rasu. Ortodoksna medicinska profesija koja smatra lijekove načinom liječenja bolesti, uporno ignorira najučinkovitije terapijsko pomoćno sredstvo Prirode – post.

Osporavan i ignoriran od strane liječnika. Iako su **njegove sposobnosti liječenja poznate već stoljećima**, veći dio javnosti i dalje nije svjestan čudesnih moći zacjeljivanja koje post nudi. Krivac za to je uglavnom medicinska profesija koja je **pristup rezanja, paljenja i trovanja** pretvorila u svojevrsan religijski kult, unatoč konstantnim neuspjesima i činjenici da je dokazano neuspješan i beskoristan. Ići ću i jednu stepenicu dalje od toga. Statistike govore da je 40% smrti i oboljenja umjetno izazvano opasnim terapijama u bolnica, od strane samih doktora.

Prirodna terapija. Mi iz KREATIVISTIČKOG POKRETA odbacujemo pristup rezanja, paljenja i trovanja ortodoksne medicine i okrećemo se prirodnom terapijskom i blagotvornom sredstvu liječenja. **To sredstvo je post.**

Civilizacija je uzrok degenerativnih bolesti. Civilizirani čovjek je danas suočen sa mnoštvom patoloških, sistematskih i degenerativnih bolesti koju su gotovo nepoznate primitivnim narodima. Među njima su: senilnost, rak, dijabetes, arterioskleroza, srčane i kardiovaskularne bolesti, čirevi na želucu i drugim mjestima probavnog trakta, upala kolona, zatvor, upala bubrega, astma, obična prehlada, groznica, povišeni krvni tlak, multiskleroza, migrene, živčani poremećaji, ludilo, artritis, lišajevi, prištići i mnoge druge.

Zašto je to tako? Zašto civilizirani čovjek koji ima tehničke vještine za medicinske tretmane i bogat izbor hrane pati od mnogobrojnih bolesti za koje primitivni divljaci ni ne znaju?

Obrađena hrana je kriva. Odgovor uvelike leži i u našem načinu života, ali je to većinom zbog previše obrađene hrane koju jedemo. Prava istina je da smo mi Amerikanci istovremeno previše uhranjeni, a esencijalnim tvarima pothranjeni kao nijedan dugi narod u povijesti. Naša tijela se ne mogu nositi sa teretom otrovnih kemikalija koje nosimo u sebi. Naš se tjelesni sustav razvijao stotinama tisuća godina i mijenja se vrlo sporo. Sva ta kuhana i obrađena hrana sa svim sadržanim otrovima je relativno nova stvar u dugoj povijesti našeg sistemskog razvoja, nešto za što naša tijela nisu stvorena, i stoga nisu u mogućnosti rješavati ih se. Rezultat je da većina nas hoda okolo pretrpani toksinima koji nam izazivaju mučninu, jad i koji nam oduzimaju energiju i zdravlje.

Tablete i lijekovi pogoršavaju situaciju. Još više tableta, pilula i lijekova nisu odgovor. Upravo suprotno, oni su veliki dio problema i uz toksine, dodatno truju i ovako preopterećeno tijelo. Kada slušate reklame za lijekove na televiziji, zamijetiti ćete rečenicu koja se stalno

ponavlja – ‘samo privremeno olakšanje’. To je sve što lijekovi predstavljaju – ‘privremeno olakšanje’ (možda), **ali oni nikada ništa ne izliječe**, ne eliminiraju uzrok vaše glavobolje, zatvora, astme ili bilo čega drugoga. Zapravo oni nakon ‘privremenog olakšanja’ samo pogoršaju vašu bolest, jer vam pune tijelo toksinima i tako postajete još bolesniji, još više natrpani otrovima, još više ovisni o tabletama za spavanje, sredstvima za smirenje, sprejevima za nos i laksativima, nego kada ste počeli uzimati te kemijske otrove koji su skroz strani vašem tijelu. **Što više takvih lijekova uzimate, više ih trebate i postajete sve bolesniji.** To je opaka utrka koja završava srušenim zdravljem, slabošću i u konačnici – smrću.

Pristup sa lijekovima je pogrešan. Taj cijeli pristup lijekovima koji je osnova ortodoksnog pristupa današnje moderne medicinske profesije je fundamentalno pogrešan. Mi iz KREATIVISTIČKOG POKRETA odbacujemo taj pristup u potpunosti. Od svih tih desetak tisuća lijekova koji su bili toliko uzdizani i promovirani tijekom zadnjih sto godina, nijedan nije ništa izliječio. Ali svi oni zajedno su učinili dosta štete. Otrovali su naše ljude do te točke gdje ljudi, osobito mladi, hodaju okolo puni toksina i to u količini sa kojom se ne mogu nositi. Posljedica je mnoštvo sistematskih i degenerativnih bolesti koje sam spominjao ranije.

Svi su lijekovi otrovi. Ne zaboravimo – lijekovi su droge, to je kemija, to je otrov. Naša tijela nisu stvorena da se nose sa takvim kemikalijama. One su strane našim tijelima – one su otrov.

Predebeli, pothranjeni. Kako smo se našli u ovakvoj bezizlaznoj situaciji? Sve počinje sa neprirodnom, obrađenom hranom koju jedemo. Dok se ponosimo našim slavim supermarketima i statusom najbolje hranjene nacije na svijetu, činjenica je da je naša procesuirana hrana lišena svojih prirodnih vitamina, minerala i enzima ostavljajući hrpu smeća koje naše tijelo ne može iskoristiti. Ostaje nam hrpa kalorija od kojih se samo debljamo, ali smo pothranjeni sa onim što nam je potrebno. Kao dodatak uvredi, većina ove prekrasne prerađene hrane ne samo da je lišena osnovnih prehrambenih vrijednosti, već je i nadopunjena sa konzervansima, aditivima, umjetnim aromama, umjetnim bojilima i drugim kemikalijama. Da spomenemo neke: monosodium glutamate, calcium phosphate, gum arabic, sodium nicotinate, stilbesterol (u piletini i govedini) i uvijek šećer, šećer, šećer. Konačni rezultat je da se hranimo hranom koja izgleda odlično, ima odličan okus, odlično je pakirana, ali je lišena svih najvažnijih vitalnih prehrambenih vrijednosti i napunjena kemijskim otrovima. Jedemo sintetičnu, plastičnu hranu, koja je osakaćena i otrovna te koja rezultira osakaćenim i otrovanim ljudima.

Zamjenski vitamini i minerali nisu odgovor. Mi KREATORI izbjegavamo svu prerađenu hranu, tablete ili ekstrakte. To uključuje zamjenske vitamine, minerale i enzime koje zdravstveni entuzijasti kupuju u takozvanim trgovinama “zdrave hrane”. Sve tablete vitamina, minerala i enzima su intenzivno prerađene, bilo da su označene kao organske ili sintetične. Kao takve tijelo ih ne može upotrijebiti i apsolutno ne pridodaju prirodnoj ishrani tijela. Baš suprotno, povećavaju razinu toksičnosti koju tijelo napornim radom pokušava smanjiti. Zbog toga mi odbacujemo takve ekstrakte kao umjetnu, prerađenu hranu koja nema vrijednosti i koja je zapravo štetna za tijelo.

Dobro opće pravilo je da bilo koji dodatak, bio to luk, češnjak, riblje ulje ili tablete vitamina C, od kojeg ne možete napraviti cjeloviti obrok, uživati i kasnije ga normalno probaviti, nije dobra hrana za tijelo, čak ako se uzimaju i u malim količinama.

To pravilo ne vrijedi za svu hranu i ne znači da je sva hrana od koje možete napraviti cjeloviti obrok i dobro ju probaviti, dobra hrana. Na primjer, možete imati cjeloviti obrok od bijelog kruha, sira ili čokoladica i uživati u njemu bez trenutnih probavnih problema. Ali to nije obavezno dobra hrana, zapravo, ovo troje nabrojeno spada u kategoriju najgoreg smeća od hrane.

Čak i divljaci jedu bolje. Sramotna je činjenica da primitivni divljaci koji ne znaju za civilizaciju, bilo oni u južnim morima ili Africi, jedu puno bolju i zdraviju hranu nego civilizirani bijeli čovjek. Na ljestvici od 1 do 10, ocijenio bih prehranu primitivaca sa 5 a našu sa niskim 2.

I opet smo na početku – kuhana, prerađena, plastična hrana koju jedemo. Rezultat je da smo slabi, debeli i puni toksina kojih se naše tijelo ne može riješiti. Svima je poznata istina da bilo koji organizam koji se ne može riješiti otpadaka i smeća, umire.

Odgovor. Kako sam se unio u temu prehrane, medicinske prijevare i zla onečišćenja u drugom poglavlju, neću dalje razrađivati tu temu u ovom poglavlju. Umjesto toga, prepoznajući nezdravi nered u kojem se nalazimo, možemo se zapitati: što možemo učiniti da se vratimo nazad normalnom Zdravom Životu? Kako možemo rasteretiti naša tijela od silnih toksina?

Odgovor je Post.

* * * * *

Zamislimo se nad riječi “lijek” i probajmo shvatiti što ona zapravo znači.

Nema lijekova za ništa. Već sam prethodno napomenuo da mi ne tvrdimo da je post lijek za sve. Otići ću i dalje i reći da post ne “liječi” ništa. Ustvari, ne postoji “lijek” od bilo koje bolesti, bilo kada, bilo gdje, izuzev same smrti. Dok tijelo živi, ne možete biti ništa bolje i uspješnije izliječeni od neke bolesti, nego od stanja nakon što vas pregazi kamion. Izlječenje znači da više nikad neće biti podložni toj bolesti, bilo raku, srčanoj bolesti ili bilo čemu sličnome. Bez obzira koliko ste zdravi danas, ako zlostavljate svoje tijelo sa lošim navikama i lošom hranom, postat ćete bolesni i stare bolesti će se vratiti.

Post omogućava tijelu da se obnovi. Prema tome mi izbjegavamo riječ “lijek” u našoj raspravi. Ono što tvrdimo kod posta je da je to najbrži i najučinkovitiji prirodni način da se tijelo obnovi i vrati u zdravo stanje i oslobodi raznih bolesti, od kojih su neke već bile spomenute a mnoge su još ostale nespomenute. Post je daleko **superiorniji od pristupa liječenja rezanjem, paljenjem i trovanjem. Superiorniji je i od pristupa liječenja lijekovima** koji je omiljen u medicinskoj profesiji. Dok je post prirodan, terapijski, zacjeljujući proces, ortodoksni je pristup liječenja lijekovima štetan, oslabljujući i pridonosi trovanju tijela.

Da, mi iz KREATIVISTIČKOG POKRETA ne tvrdimo da je post lijek za sve, ali tvrdimo da je **tisuću puta bolji** od “ortodoksnog” medicinskog liječenja rezanjem, paljenjem i trovanjem.

Post vrši detoksikaciju i obnavlja. Za prosječnog laika, post je isto što i izgladnjivanje. “Biti bez hrane dva ili tri tjedna? Umro bih od gladi.” To nije istina. Nije istina uopće. Vrlo je jasna razlika između posta i izgladnjivanja. Mnogi od nas bi mogli postiti mjesecima a da ne budu izgladnjeli. Pretili ljudi još i duže (iako bi se to trebalo odvijati u klinici, uz nadzor). Većina nas bi se nakon posta osjećala obnovljenima, izliječenima od raznih oboljenja, alergija, glavobolja, zatvora ili bilo kojih drugih zdravstvenih problema koje smo imali. Zapravo, imate odlične šanse da nakon posta budete mnogo jači, zdraviji i imate više energije nego što ste imali prije posta, nakon što prođe određeni period ponovne prehrane i obnove.

Relativno siguran. Uz pravilan nadzor, rizik od izgladnjivanja ili smrti za vrijeme posta je minimalan. U stvari, mnogo manje je opasan nego prosječan boravak u bolnici.

Dr. Herbert M. Shelton, koji je pridonio higijenskom pokretu (kojeg mi nazivamo Zdrav Život) više nego itko drugi, je rekao da je u periodu od 45 godina nadzirao tisuće ljudi koji su postili i nijedna osoba nije umrla od posta. Ti postovi su trajali od 5 – 19 dana.

Post znači suzdržavanje od bilo kakve hrane, uključuje samo pijenje umjerene količine vode, preporučljivo destilirane vode. Vjerojatno ste čuli da ljudi prakticiraju “post uz sokove” ili “vodeni post” ali to je pogrešan naziv. Ako netko pije samo voćne sokove, onda ne posti nego je na dijeti sokovima. “Vodeni post” bi implicirao da se osoba suzdržava od vode, što nije istina. U našoj terminologiji, post znači baš ono što sam maloprije napomenuo – suzdržavanje od hrane i pijenje destilirane vode.

Post je prirodan proces izlječenja. U životinjskom svijetu životinje ne poste samo kada su bolesne ili ranjene, već i u mnogim drugim slučajevima njihova životnog ciklusa. Primjerice, tijekom hibernacije. Neke životinje poste tijekom sezone parenja. Neke nakon okota. Neke ptice poste u vrijeme kada poliježu jaja. Neke divlje životinje poste kada ih zatoče. Životinje prežive post i tijekom suša, snijega, hladnoća i kada je oskudica hrane, bez ikakvih štetnih posljedica. Post je normalan proces u životinjskom carstvu. Čovječanstvo ga je također prakticiralo tisućama godina. Manje poznat postaje tek u nedavnoj medicinskoj povijesti, vjerojatno zbog truda same medicinske profesije da spriječi to prirodno samo-obnavljanje.

Nekoliko je konstruktivnih prednosti za čovjeka koji posti. Gubitak težine je očita prednost, ali je samo dodatak brojnim drugim blagotvornim učincima.

Biti na rezervi. Kada je tijelo u postu, događa se proces koji se zove autoliza. Normalno tijelo se snabdijeva sa zalihamo nutritivnih materijala koje se nalaze u obliku masnoće, koštane srži, glikogena, mišićnih sokova, laktealnih tekućina, minerala i vitamina. Kada čovjek posti, tijelo crpi te zalihe kako bi nahranilo tkiva u funkciji. Dok se koriste te rezerve, tijelo gubi na težini. Znatna je težina koju tijelo može izgubiti na taj način. Tek kada se potroše te zalihe, počinje izgladnjivanje.

Temeljito čišćenje kuće. Tijelo ima točno određen redoslijed korištenje tih rezervi, a počinje sa salom. Dok to radi, provodi temeljito čišćenje tijekom kojeg se rješava svih otrova i

toksina koji su se nakupili u stanicama tijekom dužeg perioda. Zbog dodatne energije koju tijelo mora uložiti u probavu tijekom obične prehrane i zbog toga što ta hrana opterećuje tijelo toksinima i otrovima, tijelo ne može učinkovito obaviti detoksikaciju.

Tijelo samo obavlja detoksikaciju. Tijekom posta se to sve mijenja. Odmor je obavezan dodatak postu. Sva energija tijela sada može biti upotrijebljena za čišćenje tijela i detoksikaciju cijelog sistema. U tom procesu su moći izlječenja tijela povećane. Izliječeni su tumori, čirevi, upale i iritirana tkiva. Toksini i otrovi se izluče. Tijekom odmora i suzdržavanja od jela, tijelu je lakše jer nije opterećeno probavom kao inače. Napokon se može posvetiti tome da svu svoju energiju uloži samo u čišćenje, liječenje i dovede se u red.

* * * * *

Koristi posta. Mnogo je razloga zašto postiti, a dovoljan je razlog vraćanje tijela u zdravo stanje o čemu smo pričali u ovom poglavlju. I u slučaju da ne patite od nekih degenerativnih bolesti, četiri su dobra razloga zašto je dobro periodično postiti sa ciljem da popravite zdravlje, spriječite buduće bolesti i jednostavno se osjećate bolje.

1. Jedan od očitih razloga je **gubitak kilograma**. Pretilost je najčešći problem u Americi danas. Uzrok je brojnim bolestima. Kao što sam naveo ranije, mi smo debela i pothranjena nacija.

Nesumnjivo post je najsigurniji i najefektniji način gubitka kilograma. Ali želim dodati da gubitak kilograma nije jedini razlog za post. To je samo dodatna beneficija na putu obnove tijela ka super zdravlju.

2. Druga korist može se nazvati fiziološka kompenzacija – čuvanje energije za **proces izlječenja**. Kada jedemo hranu, naše tijelo troši puno energije na probavu. Mnogo krvi mora biti preusmjereno u probavne organe, a proces izlječenja se odgađa ili zanemaruje. Kod posta, sva se ta energije koristi za proces izlječenja i sustav se može koncentrirati na dovođenje svoje kuće u red.

3. Treći razlog je da se osigura fizički odmor, **proces obnavljanja** koji je sličan hibernaciji kod medvjeda. Tijekom posta, pošto nema hrane za probavu, tijelo se odmora i ima priliku obnoviti se. Probavni sustav, sustav žlijezda, sustav cirkulacije, živčani sustav, dišni sustav svi dobivaju priliku obnoviti se i odmoriti. To sve ima terapijski učinak i učinak izlječenja, dajući priliku tijelu da se samo oporavi.

4. **Najveća korist** od svih je nevjerojatna učinkovitost posta u procesu **samo-detoksikacije**. Dr. J. H. Tilden, osnivač slavne Škole zdravlja dr. J. H. Tildena u Denveru, koji je napisao nekoliko knjiga kaže: “nakon 55 godina boravka u divljini medicinske terapeutike, prisiljen sam izjaviti bez straha od uspješne kontradikcije, da je post jedini pouzdan, specifičan, terapijski eliminant poznat čovjeku.”

Dr. Herbert M. Shelton kaže: “Ništa poznato čovjeku se ne može izjednačiti sa postom kao sredstvom povećanja eliminacije otrova iz krvi i tkiva.”

Kako post napreduje, nataloženi otpadi bivaju izbačeni iz tijela i sistem se očisti. Iritacije se izlijeće. Tijelo postane odmorno i oporavljeno, te ukratko, tijelo je detoksificirano i zdravo.

Kada bi čovjek trebao postiti? U biti postoje dvije situacije.

Narušeno zdravlje. Kada zdravlje bude narušeno iz bezbroj razloga, dugi post postaje imperativ. Može trajati od jednog tjedna do šest tjedana ili više. Takav post bi se trebao provoditi u klinici pod nadzorom Higijeničara.

Tromost. Druga situacija je kada se osoba ne osjeća baš bolesno, ali je troma i potištena. Post u trajanju od četiri do tjedan dana može učiniti čuda. Takav post bi se trebao provoditi nakon čitanja neke dobre knjige o postu ili konzultacija sa Higijeničarom ili pod njegovim nadzorom, barem za prvi put.

Održavanje rutine. Brojni Mormoni poste jednom tjedno kako bi očuvali vjerski običaj. To je dobro i za održavanje željene težine ali iz terapijskih razloga. Mnogi ljudi koji prakticiraju post, poste jedan tjedan godišnje kako bi očuvali dobro zdravlje. U bilo kojem slučaju, povremeni post ima mnogobrojne koristi od kojih je smanjenje težine samo najočitija dodatna beneficija.

Prekid posta je važan korak. Jedan vrlo važan aspekt posta je polagan izlazak iz posta. Pravilan završetak posta može odrediti hoće li post biti od koristi ili neće. Nakon posta, smije se jesti samo određena hrana i to u skromnim količinama. Mnogi Higijeničari preporučuju prekid posta voćnim sokovima ili nekim drugim sokovima u malim količinama u određenim intervalima, zatim postepeno dodavati krutu hranu dok se ne vratite na normalnu prehranu. Tu je stručnost Higijeničara najbitnija. Općenito je pravilo da za svaka četiri dana posta, potreban je jedan dan postepenog "prekidanja posta". Na primjer, ako post traje dvadeset dana, potreban je period od pet dana postepene prehrane da bi se opet započela normalna prehrana.

Dostupno bogatstvo informacija. Međutim, ovo poglavlje nije koncipirano kao detaljna rasprava o postu, nego samo za predočavanje činjenica o koristima ovog najučinkovitijeg od svih terapijskih i obnavljajućih procesa poznatih čovjeku ili životinjama u Prirodi. Toplo preporučam da se prije posta koji traje više od par dana, naši članovi temeljito upoznaju sa tim procesom ili da potraže savjet u dobroj Higijeničarskoj klinici.

KREATIVISTIČKO VJEROVANJE #10

Šećer – Najštetniji narkotik u povijesti čovječanstva

Narkotici u hrani. Kada se osvrnemo na današnju “kulturu lijekova/droga” i povećanu zlouporabu droga, većinom mislimo na alkohol, heroin, LSD, marihuanu, duhan, “anđeoski prah”, kokain i ostale droge koje pomute um. One su bile i još su danas uzrok neizrečene količine muke i jada, uništenih života, narušenog zdravlja i morala naše rase i nacije. Nadalje, to predstavlja ogromnu štetu za gene Bijele rase. Nepotrebno je reći da iza tog sveg stoji novac – pohlepa za profitom, te planski i neumoljivi Židovski program za potpuno uništenje Bijele rase.

Šećer. Postoji još jedan narkotik kojeg koristimo “pod normalno” otad smo bili djeca, a koji je nesumnjivo učinio više štete Bijeloj rasi u zadnjih tristo godina nego alkohol, heroin, marihuana i sve ostale “teške droge” zajedno. To je nešto što dolazi zamaskirano kao najfiniji okus hrane, čime bi vas, poput kršćanstva, čak i vaša draga majka hranila u ogromnim količinama. Taj narkotik je šećer – običan, rafiniran, kristalizirani, bijeli šećer kojeg možete kupiti u trgovinama.

Šećer je narkotik? Da, šećer je narkotik – neprirodna supstanca dobivena industrijskim procesom (većinom iz šećerne trske ili šećerne repe) rafinirana do čiste saharoze, nakon vađenja svih vitamina, minerala, proteina, enzima i drugih korisnih sastojaka. Ono što ostane je koncentrirani neprirodni narkotik kojeg ljudsko tijelo ne može podnijeti, bar ne u tolikoj količini u kojoj se šećer koristi u današnjem načinu života.

Bijeli šećer, bijelo brašno. Kao dijete sam odrastao na farmi u Kanadi. Sigurno ste pomislili da svatko tko živi na farmi sigurno ima dosta svježih, zdrave hrane. Ali zbog našeg neznanja o zdravoj prehrani (koje dijelimo sa 99% Bijele rase), svako malo bi se opskrbili vrećom od 50 kg bijelog brašna i vrećom od 50 kg bijelog šećera i spremili ih na tavan. Oba ova “prehrambena artikla” su izuzetno opasni za svačije zdravlje, pa čak i štakori, koji su ‘otporniji’ od čovjeka, ubrzo umru ako se hrane sa bijelim brašnom, bijelim šećerom, ili sa oboje.

Šećer stvara ovisnost. Prosječan Amerikanac konzumira otprilike 50 kg šećera godišnje. To je po muškarcu, ženi ili djetetu. Razlog zašto je šećer štetniji od bilo kojeg drugog otrova, droge ili narkotika je dvostruki: a) smatra se hranom i konzumira u ogromnim količinama, b) štetni efekti počinju rano, od dana kad se dijete rodi, daje mu se šećer u dječjoj formuli. Ima ga i u majčinu mlijeku. Skoro 100% naših civiliziranih bijelih rasnih drugova su ovisni o šećeru od rođenja do smrti. Iznimka su nekolicina (a taj broj raste) koji su postali svjesni kakav je to smrtonosni otrov. Mi KREATORI namjeravamo razotkriti informacije o tome kakav je to poguban otrov, kako bi bile dobro poznate čak i svakom djetetu od najranije dobi.

Pretrpani šećerom tijekom našeg životnog vijeka. Već smo rekli da kriterij za određivanje koliko je neka supstanca štetna ili korisna za zdravlje, je količina koja se koristi u

ljudskom tijelu. Istaknuti ću dramatičnu ilustraciju: svi znamo da je otrov čegrtuše, kobre ili bilo koje druge zmije otrovniče smrtonosan za čovjeka. Postoje neke zmije čiji je ugriz toliko smrtonosan da žrtva umre za nekoliko sekundi nakon ugriza. Bez obzira na to, otrovi takvih zmija se koriste u terapijske i medicinske svrhe, u malim količinama. (Mi smo protiv toga). Svi prihvaćamo činjenicu da su voda i sunce dobri za naše zdravlje, u umjerenim količinama. Ako se nađete usred Lake Superior-a (Velikog Jezera), utopiti ćete se zbog konzumacije prevelike količine vode, a ako se nađete usred Sahare, umrijet ćete od prevelike izloženosti suncu.

Tako je skoro sa svakim faktorom koji utječe na naše zdravlje i dobrobit – treba nam točno određena količina. Mnogo je supstanci koje koristimo a koje su štetne, i bilo bi najbolje da ih bar koristimo u pravilnim količinama.

Iznimno destruktivan za Bijelu rasu. Zbog količina u kojima smo konzumirali šećer, on je postao najdestruktivniji sastojak kojeg je Bijela rasa proizvela u cijeloj povijesti. Ima sve predispozicije da bude smrtonosni otrov: slatki je i prijatan nepcu, nikad ga se ne možeš zasititi. To je narkotik i izaziva ovisnost. Prođu godine dok šteta ne postane vidljiva.

Povijest. Iako se šećer koristio u neznatnim količinama nekoliko tisuća godina unazad, gotovo je bio nepoznat i činio nevažan dio prehrane bijelog čovjeka za vrijeme Klasičnih civilizacija Egipta, Grčke i Rima. Grci (koji su imali izraz za gotovo sve!) nisu imali izraz za šećer. Čak i u srednjovjekovnoj Europi je šećer bio gotovo nepoznat i bio je delikatesa za aristokrate. Za vrijeme zadnjeg križarskog rata koji je završio 1204. godine, neki križari su se upoznali sa šećerom kojeg su tada upotrebljavali Saraceni. Mauri su za vrijeme invazije i koloniziranja južnog dijela Španjolske, uzgajali šećernu trsku na španjolskom tlu. Kada je Španjolska otjerala Maure, ostalo im je nekoliko plantaža šećerne trske. Tada je kršćanstvo po prvi put zagrizlo ovo zabranjeno voće i svidjelo mu se. Taj ih je zalogaj poveo u ovisnost, proždrljivost i sporo ali stabilno propadanje Bijele rase, propadanje koje je danas epidemija. Također je ostavilo trag ropstva, genocida i organiziranog kriminala, koje je zgrtalo velika bogatstva, osobito onim parazitima ljudske rase – Židovima.

Šećer, robovi i rum. Ipak tek je nakon što je Kolumbo otkrio novi svijet, kralj Šećer došao na svoje. U tom aspektu, prvi su rasu predvodili Portugalci, koje su slijedili i zamijenili Španjolci, koji su bili istisnuti od strane Engleza, Francuza i Nizozemaca. Karipsko otočje bilo je glavna lokacija tih događanja i uskoro se stvorio zlokobni trokut šećera, crnih robova i ruma, koji je postao najprofitabilniji posao kako u novom, tako i u starom svijetu. Ogromna bogatstva su stečena u Engleskoj, Francuskoj, Španjolskoj, Portugalu, Nizozemskoj i kolonijama Nove Engleske. Tristo godina se šećer širio i postao pakao za zdravlje Bijele rase, **šaljući svoje žrtve spiralnim putem oslabljenja, propadanja i bolesti.**

Šećer je neprirodna kemikalija. Zašto je šećer tako poguban za naše zdravlje? Jedan razlog je što je šećer čista kemija i (kao heroin) kroz rafiniranje lišen je svih zdravih prehrambenih svojstava koja se nalaze u samoj biljci. Heroin i šećer dobivamo sličnim procesom rafiniranja. U proizvodnji heroina, prvo se izvuče opijum iz maka: Opijum se onda rafinira u morfij. Onda su kemičari radili na morfiju i preradili ga u heroin, tvrdeći da su "otkrili" predivan novi lijek za ublažavanje boli koji ne izaziva ovisnost. Tako su rekli.

Slično tomu, šećer se prvo izvuče iz trske (ili repe) u obliku soka i preradi u melasu. Onda se prerađuje u smeđi šećer i na kraju u bijele kristale $C_{12}H_{22}O$, koji je strana kemikalija za ljudski sustav.

Stvara ovisnost. Drugi razlog zašto je šećer tako štetan je zato što je sličan u heroinu u svojoj ovisnosti, privlačan je i zavodljiv svojim okusom i stvara naviku. Kako čovjek počne koristiti šećer još u dječjoj hrani, razvije se snažna potreba i ovisnost o njemu, te se čovjek jednostavno ne može zasititi tog otrova.

Spor ali podmukao. Treći razlog je taj što je šteta koju šećer čini čovjeku spora i podmukla. Sjećam se kad je moja učiteljica iz osnovne škole rekla da je duhan deset puta štetniji nego što je, da ne bi učinio niti jednu tisućinu današnje štete. Trebalo mi je neko vrijeme da shvatim što je htjela reći. Isto je sa šećerom. Potrebne su godine da uništi vašu gušteraču, nadbubrežnu žlijezdu, izbací vaš endokrini sistem iz ravnoteže i učini raznolike štete o kojima smo pričali u ovom poglavlju.

Hrana je prepuna šećera. Četvrti razlog je nečuvena količina šećera koju civilizirane nacije koriste. Konkretno Amerikancima je rečeno da su najbolje hranjeni narod na svijetu. Ako govorimo o prerađenoj hrani smeće – to je istina. Supermarketi sa velikim izborom pakirane prerađene hrane je ultimativna izložba kojom se najviše ponosimo i koja pokazuje kako se navodno dobro hranimo. Ako malo pobliže analizirate “hranu” koja se prodaje u supermarketima i počnete čitati deklaracije, saznat ćete da gotovo sve sadrži šećer. Većina hrane je prepuna šećera – od žitarica, juha, kečapa do hot-dogova. Čak i aromatiziran duhan sadrži 20% šećera po težini. Neke žitarice imaju i do 50% šećera.

Lista šteta. Ustanovili smo da je šećer vrlo štetan za vaše zdravlje: da je više štetan nego svi narkotici zajedno, da je dugoročni kemijski otrov. Koliku točno štetu šećer može učiniti ljudskom tijelu?

Taj popis nema kraja, ali mi ćemo navesti nekoliko podmuklih načina kako šećer razara naša tijela. Kad govorimo o šećeru, govorimo i o lošoj prehrani, jer onaj tko koristi šećer, većinom ima loše prehrambene navike.

1. Šećer je vodeći uzrok kvarenja zubi – karijesa, krvarenja desni, propadanje koštane strukture i gubitak zubi.
2. Šećer je glavni uzrok dijabetesa, hipoglikemije i hiperglikemije.
3. Ili je glavni uzrok ili uvelike pridonosi pojavi srčanih bolesti, arterioskleroze, mentalnih bolesti, depresije, senilnosti, hipertenzije, raka.
4. Ima jako štetan utjecaj na endokrini sustav i oštećuje žlijezde kao što su nadbubrežna žlijezda, gušterača i jetra, uzrokujući variranje razine šećera u krvi.

Postoje još brojne druge štetne posljedice korištenja šećera za ljudsko tijelo. Nekoliko je knjiga napisano o toj temi, a vjerujem da je najzanimljivija “Sugar Blues” koju je napisao William Duffy. Dostupna je u brojnim trgovinama zdrave hrane. Predlažem da ju pročitate.

Moramo vratiti unatrag učinjenu štetu. Možda smo malo previše pričali o šećeru. Ali pošto smo mi iz KREATIVISTIČKOG POKRETA jako orijentirani ka zdravlju i prehrani, nikad

ne možemo previše naglasiti sva zla šećera. Svatko tko želi živjeti zdrav i energičan život (a svi pravi KREATORI to žele) morati će se suočiti sa štetom učinjenom šećerom u posljednjih 300 godina.

Farmaceutsko-kemijsko-medicinski kompleks. Ovo poglavlje o šećeru poslužit će kao uvod u ogroman utjecaj i moć kojeg nad našim životima ima farmaceutsko-kemijsko-medicinsko kompleks, a šećer je samo dio toga. Želimo vam otkriti tu pohlepu i licemjernost koju širi ta garnitura moći i kako rade rame uz rame sa vladama i medijima. Iza toga svega stoji novac – koji je čvrsto u rukama Židovske mreže.

KREATIVISTIČKO VJEROVANJE #11

Farmaceutsko-kemijsko-medicinski kompleks:

Snažna internacionalna mreža koja sabotira zdravlje ljudi i truje našu planetu

Dobitak od prodaje otrova. U odrazu na prošlo poglavlje, postajemo svjesni koliko nas moćne financijske sile mogu (a) učiniti boležljivima i sebi od toga ostvariti profit, i (b) snagom svoga novca mogu ometati istrage i podmetnuti propagandu, tako da kroz stoljeća žrtve nikad ne shvate podvalu. Iako je šećer multi-milijarderska dolarska industrija, to je samo jedan proizvod od njih tisuću koji nas čini bolesnima, te samo jedan proizvod od njih tisuću koji je strahovito profitabilan komercijalnim interesima koji proizvode štetne lijekove, kemikalije i otrove za javnost koja ništa ne sumnja.

* * * * *

Milijarde u nezakonitim drogama. Postoje i druge kemikalije osim šećera koje su profitabilne trgovcima bolesti i smrti. Svi smo svjesni strahovite ekspanzije trgovine ilegalnim drogama. Dok sam živio na Južnoj Floridi svakodnevno sam čitao o tonama marihuane, heroina i drugih teških droga koje preplavljaju SAD i uništavaju Bijelu rasu. Unatoč tome, vlasti priznaju da uspiju zaustaviti manje od 5%, a ostatak uspije proći. Ovo krijumčarenje postaje toliko veliko i očito, da to više nije samo milijarderska "industrija", nego sada vrijedi na desetke milijardi. Nitko ne može odrediti njenu pravu veličinu u dolarima. U biti postala je toliko velika i jaka da sad prelazi sve druge industrije u novčanoj vrijednosti.

Korumpirala je sve agencije za provedbu zakona. Tako moćna sila je ilegalna trgovina drogom u ovoj zemlji postala da je korumpirala sve agencije za provedbu zakona, te praktički čitavu vladu, bile one općinske, državne ili agencije Federalne vlasti. Naše škole i obrazovne ustanove postale su glavne mete, sve dok danas nisu postale brlozi kriminala i pokvarenosti, umjesto središta znanja.

Droga i integracija. U biti teško je odlučiti da li je droga ili integracija bila više razarajuća u slomu našega obrazovnog sustava. Ali nema sumnje u to da je prisilna integracija, miješanje s crnčugama i ostalim rasama, uvelike pridonijelo širenju teških droga, bolesti i uništenju naše mladeži.

Uništenje Bijele rase je profitabilno Židovima. Ipak, nije predmet ovoga poglavlja rasprava o trgovini teškim drogama, koliko god jesu pogubne. Napraviti ću samo ovu opasku; Vlast je nema namjeru zaustaviti. Naprotiv. **Židovska moć svesrdno promovira drogu iz dva glavna razloga** (a) to je profitabilno i (b) žele nepovratno uništiti Bijelu rasu. Zato ne možemo očekivati nikakvo rješenje, nikakav preokret ove pošasti sve dok kroz program KREATIVISTIČKOG POKRETA ne istjeramo Židove iz svih stupnjeva vlasti i utjecaja, te nanovo čvrsto zgrabimo kontrolu sudbine Bijele rase u naše vlastite ruke.

* * * * *

Legalna distribucija droga. Rekli smo dosta o nezakonitoj trgovini drogama, vratimo se na farmaceutsko-kemijsko-medicinski kompleks koji otvoreno i legitimno posluje, a stvara čak i više štete nego ilegalna trgovina drogama jer dopire do više ljudi. U biti, doseže svakoga, uključujući ljude poput vas i mene koji nikada ne bi prišli ljigavome prodavaču droge.

Trostruki savez. Ovaj kompleks sastavljen je kao tronožac, jedna noga podupire onu drugu. Tri noge jesu (a) medicinska profesija, (b) farmaceutske i kemijske kompanije, te (c) federalne agencije koje "nadziru" prethodno nabrojane. U stvarnosti one rade sporazumno i nijedna ne bi mogla djelovati ako je ne podupire ona druga. Kada bi javnost samo znala što im ovaj savez čini.

Medicinska profesija. Predstavništvo medicinske profesije su Američko zdravstveno udruženje (A.M.A.), Američka udruga za liječenje raka (A.C.S.), i Nacionalni institut za rak (N.C.I.), iako još postoji nekoliko manjih organizacija. Sve ove nabrojane su pod kontrolom židova na samome vrhu.

Farmaceutske kompanije razlikuju se i variraju od malih nacionalnih kompanija sve do ogromnih internacionalnih divova. Uključujući i kemijsku grupaciju koja ima čak još širi izbor i proizvodnju proizvoda. To doseže sve od umjetnih gnojiva, industrijskih kemikalija do ogromnih proizvođača goriva i plastike. U ovu grupu isto moramo uključiti proizvođače i prerađivače hrane (šećerna industrija je dio njih), pošto i oni snažno pridonose trovanju naših tijela i oslabljivanju našega zdravlja. Sve zajedno komercijalne grupacije spomenute u ovome odlomku su proizvođači "ozakonjenih" lijekova i kemikalija koji truju naša tijela. Oni u biti truju cijelu planetu, stvarajući od nje ne samo mjesto nepogodno za život, nego u daljnjoj budućnosti učiniti će je mjestom nemogućim za život. Gotovo bez iznimke ovi ogromni trustovi i monopoli u vlasništvu su i pod kontrolom židova.

Treća noga ovoga tronošca je **vlast sama** koja nadzire medicinsku profesiju i industriju lijekova. Temeljno, to je pod kontrolom Američke uprave za hranu i lijekove (F.D.A.) i mnogih drugih državnih ustanova. Naša vlada isto je u **židovskim rukama**.

Mediji kao zaštitnički kišobran. Uglavnom to je popis likova iz ove priče. Šireći pokrov poštovanja i zaštite preko ovoga moćnoga tronošca dobivamo četvrtog gospodara – **medije**. Bez njihovog benigne podrške i zaštite, ostale tri komponente ne bi mogle djelovati. U biti, kad bi mediji bili iskreni i nezavisni, razotkrili bi i razbili njihovu podlu prijevaru u vrlo kratkom roku. No uz medijsku podršku, ovaj nesveti kompleks drži javnost u potpunoj obmani i zabludi, do te mjere da nesvjesno štuku ruku koja ih truje i oduzima im novac.

* * * * *

Kriminalni kompleks. Postoji ogromna količina informacija koja bi se mogla iznijeti u ovoj temi, ali ne želim oduzimati previše prostora. Da bi shvatili kako funkcionira ova kriminalna kombinacija, koja prodaje svoju otrovnu robu u ime zdravlja, pogledajmo prijevaru sa liječenjem raka kao tipičan primjer.

Mužnja lakovjerne javnosti. Svake godine Američka udruga za liječenje raka (A.C.S.) započinje čujnu, plačljivu i srceslamajuću kampanju u vidu prikupljanja novca od lakovjerne javnosti. Njen naizgled uzvišen i plemenit cilj je sakupiti što više sredstava za daljnja "istraživanja" kako bi našli "lijek" protiv raka. Njeni pohvale vrijedni ciljevi su nedvojbeno vjerodostojni lakovjernoj javnosti, zato što je A.C.S. bez sumnje jedan od najuspješnijih sakupljača novčanih priloga na zemlji. Svake godine, godinu za godinom, uspiju izvući više od sto milijuna dolara od iste naivne javnosti. Svake godine, pogotovo prije početka kampanje, protežu se priče kroz tisak o velikom radu koje A.C.S. postiže, i kako je tamo dr. Neki i još jedan dr. Neki, u institutu za istraživanje, na samome rubu nekog velikog otkrića, ili da je počelo testiranje čudotvornog lijeka koji obećava fantastične rezultate.

Lažna bitka. Ali izgleda da godinu za godinom sve ostaje isto, "na rubu otkrića". Ništa osim obećanja, obećanja, obećanja. Statistike pokazuju sljedeće porazne rezultate kroz ovo stoljeće: U periodu 1900-04 god. stopa smrtnosti od raka bila je 67,7 na stotinu tisuća ljudi. U 1920-24 bila je 86,9. Dvadeset godina kasnije bila je 123,1. Do 1950 narasla je na 139,8. Do 1977 bila je 178,4 a u jednoj godini (1978) narasla je na 181,9. Da li A.C.S. dobiva bitku protiv raka? Očigledno ne. Stopa smrtnosti i oboljenja raste unatoč stotinama milijuna koje uspiju sakupiti. U stvarnosti, otvoreno se predviđa da će jedan od četvorice iz sadašnje generacije umrijeti od raka.

Kako onda A.C.S. može prikupiti (pod pretpostavkom i potrošiti) toliko novca na istraživanje raka, a da se situacija pogoršava iz godine u godinu?

Bogato reketarenje. Odgovor je opet (kao i u prijašnjem poglavlju) novac, novac, novac. Američka udruga za liječenje raka **nema ni najmanju želju** da pronađe "lijek" za koji otpočetak zna da ne postoji. Činjenica je da imaju prekrasan, unosan reket. To podrazumijeva baršunom presvučene urede, dobro plaćeno osoblje i nebrojeno mnogo drugih pogodnosti, poput dobrotvornih balova i najbolje od svega, nevjerojatan ugled. Ako bi kojim slučajem i našli "lijek" (kakav horror!) to bi onda izbrisalo njihov razlog za postojanje s čime bi nestali plišani uredi, sigurna plaća, pogodnosti, ugled i sve ostalo.

Zatvorena trgovina. Ne samo da ne traže "lijek" za koji znaju da ne postoji, nego žele biti sasvim sigurni da zavedena javnost nikada ne otkrije prave uzroke raka. Ako neka mala i poštena organizacija ide prema tome cilju, oni će učiniti sve da je diskreditiraju i otjeraju je koristeći taktiku čvrste ruke Američkog zdravstvenog udruženja A.M.A. ili Uprave za hranu i lijekove F.D.A., da bi istjerali te "dobrice" iz posla.

Nacionalni institut za rak (N.C.I). Dok je Američka udruga za liječenje raka (A.C.S.) javna dobrotvorna organizacija, Nacionalni institut za rak je državna agencija koja se financira novcem poreznih obveznika. Potroši mnogo više novca nego A.C.S. Sredstva Instituta su otprilike milijardu dolara na godinu, novac koji vi plaćate, htjeli ili ne htjeli. Postiže istu stvar kao i A.C.S. što je apsolutno ništa pozitivno, jedino što drže ljude zavedenima kada je u pitanju istina o raku.

Američko zdravstveno udruženje (A.M.A.) radi ruku pod ruku s A.C.S-om i N.C.I-om. Moramo shvatiti, reketarenje od raka je jako unosan posao. Medicinska profesija može prosječno izvući svotu od 35.000 dolara po oboljelome, prije nego što žrtva premine od

“tretmana”. Ponekad je to mnogo više, pa čak doseže i stotine tisuća. Uz inflaciju i ostale faktore koji povisuju troškove liječenja u nebesa, možemo biti sigurni da će oni biti sve veći narednih godina. Već smo rekli, da kako stvari idu predviđeno je da će jedan od četvorice umrijeti od raka. Od sadašnje populacije koja broji 220 milijuna, to znači 55 milijuna. Pomnožimo to s minimalno 35.000 dolara i tada možemo vidjeti koliko je to unosan reket za medicinsku profesiju, za tvornice lijekova, rendgenske tehničare, bolnice i cijeli sistem.

Nezainteresirani za lijek. Pronaći “lijek”? Odustati od tako unosnog reketa? Nikada! Toga se nikada ne bi odrekli, isto kao što se diler droge ne bi odrekao svoje marihuane i heroina, ili šećerna industrija prodaje šećera, zato jer to šteti ljudskome zdravlju.

Tu je odgovor. Postoji li odgovor na problem raka? Naravno da postoji! Već smo ga dali u programu Zdravog Života. Idite za uzrokom! Prestanite s trovanjem ljudi! **Rak nije ništa drugo nego zadnji stadij trovanja** — zapuštenog tijela koje je pretrpano toksinima i otrovima do te mjere da se više ne može nositi s time. Kako sam nebrojeno puta već rekao i nastaviti ću ponavljati— bilo koji organizam koji ne može izlučiti svoje otrove, umire.

Svaka žrtva je 35.000 dolara bonusa. Ali hoće li vam obični doktor, specijalist za rak ili neki drugi član Američkog zdravstvenog udruženja, reći to? Što! Pa da izgubi svojih 35.000 dolara nagrade? Nikada, pa čak da vam život ovisi o tomu! Jer kako sam već bio spomenuo ranije, svaki novi oboljeli od raka procjenjuje se na 35.000 dolara pa naviše, za medicinsku i ostale srodne djelatnosti. Umjesto toga “specijalisti” inzistiraju na provođenju svojih “ortodoksnih” tretmana liječenja.

Reži, spali i otruj. Kakvo je to njihovo ortodoksno liječenje? To je **zastrašujuće djelo sadizma** — doslovno tamnica za mučenje. Oni je nazivaju kirurgija, radijacija i kemoterapija. Mi je nazivamo reži, spali i otruj. To je brutalno. Već oslabljeno tijelo prenatrpano toksinima i otrovima oni podliježu namjernome mučenju najgore vrste.

Ekstremno štetan tretman. Kirurgija ne rješava uzrok problema. Ona oslabljuje već oslabljeni sustav i omogućava još brže širenje raka. Radijacija nije selektivna. Ubija dobre stanice jednako kao i loše. Kemoterapija je otrov najgore vrste koji se ubrizgava u tijelo. Kako namjerno ubrizgavanje jakog otrova koji bi ubio zdravog čovjeka može pomoći već oslabljenom i otrovanom tijelu, nitko to još nije kvalitetno objasnio.

Zastrašujuće sakaćenje i bol. Kako to liječenje djeluje? Pa, za liječnika to djeluje sasvim lijepo. Sa zdravstvenim osiguranjem i raznim policama, te izdavanjima koje pacijentova obitelj ima, liječnik i osiguravajuća društva će dobiti otprilike oko 35.000 dolara, više ili manje. Ali za pacijenta je to užasavajuće. To je živi pakao. Kosa će mu otpasti, neprestano će povraćati, koža će mu izgledati kao u umirućeg zombija i trpjet će veliku bol. To je očiti kriminal. Da ti šarlatani nisu zaštićeni preko svojeg saveza A.M.A., takvo neopravdano mučenje bilo bi kažnjivo sa 20 godina zatvora.

Da li to izliječi rak? Ne, samo još pogoršava otrovanost organizma.

Skraćuje život. Dali produžuje život? Ne, već ga skraćuje, kao što bi svatko sa imalo razuma i očekivao. Medicinski istraživač, dr. Hardin B. Jones sa odjela Medicinskog fakulteta Sveučilišta u Kaliforniji tokom dvije godine istraživanja ovog pitanja otkrio je da ljudi kojima se

razvije rak i koji odbiju takvo liječenje u prosjeku žive još dvanaest i pol godina. Ljudi sa rakom koji pristanu na liječenje ovim primitivnim metodama rezanja, paljenja i trovanja žive u prosjeku još samo tri godine. I ako mogu dodati, te tri godine za njih predstavljaju živući pakao uz trošak od otprilike 35.000 dolara.

To nije tajna. Zar zdravstvena profesija nije upoznata s time? Zar A.M.A. to ne shvaća? Naravno da moraju znati, i da znaju. Istraživanje dr. Jonesa nije bilo niti prvo niti zadnje. Svatko u tom reketu mora biti upoznat s time. Ali, tu se radi i o tih 35.000 dolara, jer ako su žrtve toliko naivne, zašto prestati?

Bolji način. Ima li rješenja za rak? Da, ima, i mi smo ga ponovili već nebrojeno puta – **Zdravo Življenje.** Ako možemo naučiti svoju djecu da se ispravno hrane i prestanu se trovati, rak će biti rijedak kao i kod primitivnih plemena diljem svijeta – praktički nepoznat.

To nas dovodi do sljedećih zločinaca – proizvođača lijekova i prehrambenih proizvoda – koji proizvode te otrove koje mi unosimo u sebe.

* * * * *

Proizvođači lijekova i prehrambenih proizvoda. Možda bih trebao ove dvije grupe razmatrati odvojeno. O svakima bih htio napisati cijelu knjigu, ali to je već učinjeno, a u ovoj knjizi zbog nedostatka prostora nije moguće nijednu temu opširno obrađivati. Kad bih tako činio najvjerojatnije bi trebao napisati cijelu enciklopediju, s obzirom da kroz našu religiju obuhvaćamo cijeli spektar – povijest, religiju, rasu, zdravlje, okoliš i svaku drugu temu koja ima veze sa opstankom i najboljim interesima Bijele rase. Možda ćemo jednog dana imati takvu enciklopediju, kao što katolici imaju svoju Katoličku enciklopediju, a Židovi svoj Talmud. Ali moja ideja je puno skromnija, a to je da položimo temelje naših načela i filozofije, te zacrtamo smjer putem kojeg možemo ostvariti naše najbolje interese. Kada to učinimo, moći ćemo ući u detalje sa vojskom pisaca i istraživača.

Ali da se vratimo hrani i lijekovima. Oni su ti koji su naše ljude učinili bolesnima i slabima, i to čine i dalje.

Droge i hrana. U našem leksikonu droge (medicinska profesija ih zove „lijekovi“) nisu hrana, i niti jedna hrana ne bi trebala imati karakteristike droge. Ali u današnjem svijetu mislim da opravdano možemo ova dva pojma svrstati u istu kategoriju, pošto je sve više i više prehrambenih proizvoda tretirano kemikalijama. Tako da je crta razdvajanja između današnjih kupovnih prehrambenih proizvoda i droga došla do trenutka kada je gotovo neprepoznatljiva. Stoga mislim da ih ne treba promatrati odvojeno. Šećer, o kome smo već pričali, je savršeni primjer.

Prerađivači i prodavači. Između hrane koju farmer proizvodi na svojoj zemlji i one koju kupujete u supermarketu postoji mnoštvo industrija koja imaju svoje prste u preradi, i naravno zaradi. Tu su, naravno, opravdani izdaci transportne industrije, ali taj trošak je relativno mali. Pravi novac zarađuju **prerađivači i trgovci** koji prerađuju hranu koju su kupili od farmera i pripremaju ju za prodaju na policama supermarketeta.

Prerada do besvijesti. Ta prerada sastoji se od mnogo stvari – zagrijavanja, rezanja, mrvljenja, homogeniziranja, pasteriziranja, mljevenja, dodavanja začina, izvlačenja, bojanja, izbjeljivanja, dodavanja okusa, umjetnog sazrijevanja i još tisuće drugih procesa, među kojima je i dodavanja konzervansa koji će omogućiti dugotrajno stajanje na policama. I, naravno, pakiranje, to je jako bitno. Mora se nalaziti u lijepim pakiranjima koja će privući kupce.

Hrana smeće. Dok kupite zapakiranu hranu, ona će već biti puna otrovnih kemikalija i lišena hranjivih vrijednosti koje je farmerov proizvod imao kada je otišao sa polja. Usput, farmer će dobiti možda 5 centa od jednog dolara kada vi kupite taj predivno zapakiran (pretvoren u smeće) proizvod.

Obogaćena hrana je bezvrijedna. Na pakiranju će vam pisati kako je hranjiv taj proizvod, i obogaćen svim tim vitaminima koji su na popisu. To je također prijevara. Ti aditivi nisu organskog porijekla i vaše tijelo ih ne može koristiti. Oni su samo višak smeća koje će se vaše tijelo morati riješiti. Dr. Joe D. Nichols iz Atlante napravio je puno na edukaciji javnosti o važnosti prehrane i organskog uzgoja. On govori svojim pacijentima da nikada ne kupuju obogaćenu hranu. On to uspoređuje sa situacijom kada se nalaziš na nišanu pljačkaša u hladnoj noći jednog od naših velikih gradova. Zbog toga što je hladno, žrtva je u potpunosti zabundana, debeli kaput, šal, rukavice, kapa, hlače sa podstavom, i još mnogo drugog. Pljačkaš zahtjeva žrtvin novčanik i sat. Tada joj naređuje da se u potpunosti razodjene. Možete zamisliti žrtvin očaj dok stoji gola u hladnoj zimskoj noći. Pljačkaš tada u naletu velikodušnosti kaže "Učinit ću te bogatijim i bit će ti toplo", te daje žrtvi staru kravatu i kapu, te jednu probušenu čarapu.

Prehrambena pljačka. Jeli žrtva bila "obogaćena", ili je bila opljačkana? To je slično sa našom obrađenom, "obogaćenom" hranom koju kupujemo u lijepim pakiranjima u supermarketu.

Činjenica je da je većina hrane ogoljena kao i naša žrtva. Oduzeti su joj organski vitamini, minerali i enzimi, te su joj dodane sintetičke kemikalije koje joj daju boju, ukus i dugotrajnost. To je hrana smeće, puna otrova, bez obzira što oni to nazivaju "obogaćenjem". To je plastična hrana.

Uzrok bolesti. To je najveći uzrok raka uz naš sjedilački način života, kao što sam objasnio u poglavlju u Zdravom Životu. Plastična hrana je također uzrok srčanih oboljenja, artritisa, dijabetesa, i mnogih degenerativnih bolesti koje pogađaju modernu civilizaciju. Već sam nabrojao mnoge od tih bolesti. Ali hoće li vam to reći vaš doktor? Ne, neće. Niti jedan doktor me nikad nije pitao što sam jeo.

* * * * *

Medicinska diktatura. Sada slijedi pitanje – kako im to polazi za rukom?

Kao prvo, medicinska profesija ima jedno od najsnažnijih i najbogatijih udruženja u zemlji. To je A.M.A. Svaki član koji se ne slaže sa ortodoksnim metodama liječenja koje su postale poput svete dogme biva progonjen i izbačen iz posla. Ponekad čak ostanu i bez liječničke dozvole.

F.D.A. – zakonska ruka. Ali opet se zapitate, kako im to uspijeva? Ipak su tu zakon i sudovi. Aha, tu nastupa njihova zakonska ruka, Uprava za hranu i lijekove (F.D.A). Ima zakonske moći da nametne svoje stavove, koliko god oni bili sumnjivi. Uvijek se svrstava na stranu A.M.A. stavova. Kao što smo već prije rekli, imamo trokut suradnje, medicinska profesija, vlada i farmaceutske kompanije. A iznad svega je zaštitni kišobran židovskih medija.

Farmaceutske kompanije. Kako se proizvođači lijekova uklapaju u tu priču? Naravno, proizvođači lijekova imaju multi-bilijunski ulog u svemu tome. Opet se radi o novcu, i samo novcu. **Liječnici su njihovi trenirani dileri droge.** Bez njih bi farmaceutske kompanije ostale bez posla. Tako da je u njihovom interesu da educiraju liječnike i da ih orijentiraju prema upotrebi droga iliti “lijekova” – a sve to se benevolentno naziva “medicina”.

Orijentacija prema lijekovima kroz medicinske škole. Njihova dalekovidnost u orijentaciji doktora da budu skloni pristupu sa lijekovima je čista genijalnost. Čak i prije kraja ovog stoljeća kroz bogate i moćne fondacije poput Rockefellerove, Guggenheimove i mnogih drugih, ne samo da su dali velike donacije medicinskim školama i fakultetima, već su ih i osnivali. Opet se radi samo o novcu. Tim putem su osigurali da će svaka nova generacija liječnika biti indoktrinirana u pogledu primjene i korištenja lijekova. To je bilo puno lakše nego što se čini. Na kraju krajeva, imaju tisuće godina povijesti, tradicije i praznovjerja oko "čarobne medicine" koja su im išla u prilog. Kako su mogli izgubiti? Nisu mogli. Jedini gubitnik je javnost koja polagano biva trovana do smrti.

Razbijanje monopola. U slijedećem poglavlju želimo raspraviti što mi u Kreativističkom pokretu možemo učiniti da se izbavimo iz te dileme.

KREATIVISTIČKO VJEROVANJE #12

Uništavanje okova medicinske tiranije

Priviligirana profesija. Ako postoji ijedna profesija na svijetu koja ima priliku uspjeti i postići dobre rezultate, to je medicinska profesija. Dosta je zatvorena naspram stranim utjecajima, više od bilo kojeg sindikata, što joj omogućava da drži sve druge podalje od ovog podmuklog biznisa. Jedna je od najbolje plaćenih profesija, i ima dobru zalihu bogatstva iza sebe. Na raspolaganju su joj postignuća iz nekoliko drugih tehnoloških industrija poput elektronike, kemije, fizike itd. Mažena je i zaštićena od strane zakona a njezini zločini su oprošteni još za vrijeme zakonodavstva naših djedova. Ima tu prednost da može zakopati svoje pogreške. Uvukla se u škole, vojsku, mornaricu i zrakoplovstvo, u vlade. Nisi rođen dok doktor ne ovjeri tvoje rođenje, i nisi službeno mrtav dok doktor ne potpiše tvoj smrtni list.

Podržana od prošlih mitova. Medicinsku profesiju podržavaju mitovi, praznovjerja iz starih vremena, i općenito veliki dio javnosti drži je prestižnom iako za to nema pokrića. Što profesija više može tražiti? Ako postoji ikoja profesija koja ima sve predispozicije činiti dobra djela i opravdati svoj nezasluženi ugled, onda je to medicinska profesija.

Laže klijentima. Unatoč svim tim prilikama i prednostima koje joj idu na ruku, medicinska profesija nije uspjela. Kontinuirano zavarava svoje klijente i laže ljudima, a ljudi su nedavno, čak više nego prošlih desetljeća, počeli shvaćati da im medicinska profesija laže poput pokvarenih političara. Ljudi su polako počeli shvaćati da je tzv. "ortodoksni" pristup rezanja, paljenja i trovanja beskoristan i užasno destruktivan. Sav ugled i propaganda iz prošlih stoljeća sada propada i raspada se, a običan laik traži alternativne metode.

Medicina je doživjela neuspjeh. Veliki broj Amerikanaca traži liječenje od raka čak i preko granice, u Meksiku, na Bahamima ili drugim državama. Tamo, u primitivnim ljigavim tvorevinama ili "bolnicama", ili gdje god u relativno modernijim "klinikama", skuplja se gomila ljudi u potrazi za "lijekom" protiv raka, ali i za artritis i druge degenerativne bolesti. Tamo dobiju neke izmiksane tretmane i injekcije. Neke injekcije za artritis npr., sadrže vrlo opasne droge kao što su kortison, steroide, valium i ostale. Neki su inačice Hoxey-eve terapije ili Gerson-ove terapije ili kombinacija nekoliko terapija. A.M.A glasno optužuje meksičke doktore kao medicinske prevarante.

Imaju sami sebe za kriviti. Veliki dio optužbi je točan, ali američki doktori mogu samo sebe kriviti. Ovdje imamo slučaj "rugala se sova sjenici". Ako ljudi idu preko granice tražiti pomoć za svoje zdravlje u primitivnije civilizacije, to glasno govori o neuspjehu medicinske profesije ovdje u Americi. Da je bila uspješna i dala dobre rezultate, ne bi bilo uopće prilike za medicinske prevarante, ni doma, ni u inozemstvu.

Pravi medicinski prevarant. Činjenica je da je ortodoksna medicinska profesija koju podržava A.M.A, najveći medicinski prevarant i lopov. To je pravi fijasko. Njezini tretmani rezanja, paljenja i trovanja su gori nego da tretman izostane, ali su užasno skupi i jako bolni žrtvi koja koristi te tretmane. Cijeli taj pristup "lijekovima" (u "medicini" se o tome zapravo i

radi) je totalni neuspjeh, prijevarena kolosalnih razmjera. Ne čini ništa da izliječi nekoga, da ustanovi uzrok nego djeluje tako da suzbije simptome.

Kult Laetrila. Još jedna manifestacija tog gubitka povjerenja je da se pacijenti koji boluju od raka okreću Laetrilu (vitamin B17) kao željenom tretmanu i rade na tome da on postane legalan u ovoj zemlji, tako da ne moraju više ići u Meksiko po njega. To je na neki način postao religiozni kult.

Medicinska profesija u dogovoru sa F.D.A, farmaceutskim kompanijama i medijima na to opako uzvraća. No obični laici su se uključili u pokret Slobode Izboru u cijeloj zemlji, a taj zdravstveni pokret raste i odupire se snažnoj diktaturi A.M.A. i F.D.A.

Sloboda Izboru. Mi iz KREATIVISTIČKOG POKRETA podržavamo pokret Slobode Izboru, ne samo po pitanju liječenja raka, već iz brojnih drugih kategorija. Mi ne mislimo da je laetril lijek za rak, ali je bar manje ili više bezazlen, te time **tisuću puta bolji od tretmana rezanja, paljenja i trovanja kojeg odobrava A.M.A.** Sjetite se, ako ne biste uopće liječili rak, imali biste u prosjeku još 12,5 godina života, no ako ga liječite tretmanom rezanja, paljenja i trovanja, **to se smanjuje na 3 godine provedene u boli i mizeriji.** Nije čudno da mnoštvo ljudi bježe u Meksiko tražiti pomoć od "medicinskih prevaranata."

Zdrav Život. Mi iz KREATIVISTIČKOG POKRETA vjerujemo da je **najbolji lijek za rak Zdrav Život**, i kao što sam napomenuo prije, snažno podržavamo grupe koje se zalažu za legalizaciju laetrila u njihovoj filozofiji Slobode Izboru koja se tiče individualnog odabira načina liječenja za koji pojedinac sam misli da je najbolji, ili individualnog odabira da se neće liječiti.

Odbijte cjepiva. To isto uključuje izbor hoćemo ili nećemo uzeti cjepiva, injekcije ili imunizacije ili bilo koje druge bombastične fraze koje medicinska profesija u suradnji sa vladom želi nametnuti neinformiranoj populaciji. Mi iz KREATIVISTIČKOG POKRETA smo protiv svih cjepiva, vjerujemo da nisu uopće korisna nego štetna. Vjerujemo da su ubila više ljudi nego pomogla, ako su cjepiva uopće ikad ikom pomogla. Zato ih odbijamo za nas i našu djecu. Nećemo da se ovaj nedokazani hokus-pokus vrši na našoj djeci, kao što ne bi dopustili ni da afrički vračevi izvode voodoo na našoj djeci.

Naše vjerovanje o zdravlju. Ukratko ćemo vam iznijeti naše vjerovanje o zdravlju kao dio našeg religioznog vjerovanja:

1. Naša tijela su samo naša. Koristiti ćemo ili odbijati liječenja kako smatramo da je najbolje, bez obzira da li ih A.M.A odobrava ili ne.
2. Mi ćemo postaviti naše vlastite zdravstvene ustanove sa osobljem za koje mi mislimo da su najbolje kvalificirani , bez obzira da li ih A.M.A odobrava ili ne.
3. Mi tvrdimo da A.M.A i F.D.A varaju javnost i da je njihov pristup liječenja nedokazan od strane znanstvenih spoznaja ili empirijskih rezultata. To nije ništa više nego hijerarhijski odabrana dogma koja je sredstvo prijave neinformiranih i lakovjernih, i način da unovče njihov jad kad im je najteže.
4. Smatramo da je naše konstitucionalno pravo da naše religiozna uvjerenja držimo iznad medicinske dogme, i odbijamo biti podanici njihove komercijalno orijentirane diktature.

Oslonite se na svoje. Ukratko, mi KREATORI odbijamo liječenje od strane “vračeva” koji iza sebe imaju stotine godina neuspjeha. Inzistiramo na medicinskom osoblju koji će biti naše vjere i koje ćemo sami izabrati, te koji neće biti banda pokvarenih Židova i njihovih ulizica.

Pravi odgovor. Odgovor na problem zdravstva je nama jasan. Kao prvo, uz pomoć Zdravog Života i ispravne prehrane tijelo nikad ne mora biti dovedeno do stanja propadanja i trovanja. Kad bi svi prakticirali Zdravi Život, nitko ne bi bilo otrovan niti slab. Drugo, ako neki naši bijeli rasni drugovi saznaju ove informacije kasnije, kada je šteta već učinjena, onda predložimo post kao najučinkovitiji i prirodan način detoksikacije i obnavljanja zdravlja. Treće, nakon toga nastaviti sa režimom ispravne prehrane i drugim aspektima Zdravo Života je najbolje osiguranje da ćemo održati to teško stečeno zdravlje.

Izgradimo svoje. Očito je da nećemo uspjeti preobratiti A.M.A i ortodoksnu medicinsku profesiju. Zato naš program mora biti da naši članovi bojkotiraju židovski orijentiranu medicinsku profesiju, te da izgradimo lanac zdravstvenih kompleksa gdje će se učiti o Zdravom Životu, prodavati organska, nezatrovana i nezaražena hrana, te nadzirati postovi. Kako će članstvo rasti, tako ćemo postići istu stvar kao da smo reformirali A.M.A. Postepeno ćemo ih izbaciti iz posla sve dok konačno ne nestanu.

Naš zatrovani okoliš. Već sam nekoliko puta ponovio da je najbolji način za izgradnju zdravlja pratiti program Zdravog Života, čiji je veliki dio ispravna prehrana tj. voće, povrće, orašasti plodovi i sjemenke. Također sam istaknuo kako je taj cijeli farmaceutsko-kemijsko-medicinski kompleks uništio naše zdravlje i zatrovao našu hranu i naša tijela. U slijedećem poglavlju želim naglasiti da zdrava voćna prehrana zahtijeva konzumaciju **organski uzgojene hrane**, na zdravom tlu, bez pesticida, herbicida i ostavih otrova. Saznat ćete što su neki od tih kemijskih raspršivača učinili ne samo našem tlu i farmama, nego kako su zatrovali cijeli okoliš, cijelu Zemlju.

KREATIVISTIČKO VJEROVANJE #13

Zdrava okolina – Vraćanje organskom uzgoju i živom tlu

Totalni pristup. Naša glavna premisa je rečena još u inicijalnom poglavlju ove knjige kada smo naveli naš temeljni pristup – Zdrav um u zdravom tijelu, zdravom društvu i zdravom okolišu. Mi iz KREATIVISTIČKOG POKRETA vjerujemo u konačno rješenje, u tretiranje čitavog problema, u pronalaženje pravih uzroka.

Tlo. Povijest i iskustvo su pokazali da organizam ne može imati ni jednu zdravu komponentu, ako je neka druga ili više komponenti bolesno. Vjerujemo u pronalaženje uzroka, korijena problema, a ne samo suzbijanje simptoma. Tako dolazimo do četvrte dimenzije ove naše četvero-dimenzionalne filozofije – **okoliša**, koji se ugrubo rečeno sastoji od zemlje, vode i zraka. U ovom poglavlju želimo ispitati tlo i zemlju na kojoj se sve uzgaja i koja sve stvara.

Bazična prehrana. Već smo istaknuli važnost prehrane u održavanju našeg zdravlja ili oporavljanju nakon bolesti. Moramo jesti hranu koja je:

- (a) Sirova ili najbliža prirodnom obliku, a izbjegavati prerađenu hranu bez života.
- (b) Treba nam prirodna, čitava hrana.
- (c) Moramo jesti hranu koja je nutritivna, što znači da mora biti organski uzgojena.
- (d) Mora biti nezagađena, bez otrovnih kemikalija koliko je to god moguće.

Živo tlo. Kako bi uzgojili hranu koja je prehrambeno vrijedna, moramo zadovoljiti jedan važan kriterij – moramo imati plodno tlo. Mora biti prirodno plodno, bogato svim mineralima i sastojcima koji će omogućiti plodove zdravih biljaka. Inicijalno iz biljaka dobivamo svu našu hranu – bilo da su to biljke pšenice, mrkve ili rajčice, ili trava kojom hranimo stoku, svinje, ovce ili perad. Sva hrana dakle dolazi iz tla – bilo ono dobro ili loše – i naša hrana je onoliko dobra koliko je dobro tlo.

Naše iscrpljeno tlo. Šokantna je činjenica da smo u Americi (i drugdje) bahato uništili našu najdragocjeniju prirodnu imovinu – naše tlo. Kao što jedemo sve više i više sintetičnu, plastičnu hranu, tako ubijamo i naše tlo nastojeći izvući i zadnje prirodno, zdravo svojstvo iz njega i to tretirajući ga neprirodnim kemikalijama, takozvanim kemijskim gnojivima.

Kako se to dogodilo. Vratimo se unazad i pogledajmo kako smo se doveli do ovakve situacije. Kada govorimo o plodnom djevičanskom tlu, govorimo o živom tlu – tlu koje se obnavlja godinu za godinom, već bezbroj stoljeća. Takvo živo tlo se sastoji od minerala, prirodnih gnojiva, humusa, zemnih glisti, insekata, bakterija, gljivica, algi, plijesni i milijuna mikroskopskih biljaka i životinja koji su sa zemljom u savršenom ekološkom balansu, te stvaraju novu plodnost tla svake iduće godine. **Prirodni Zakon o Povratku** govori da ono što uzmemo iz tla, moramo i vratiti nazad ili će tlo bankrotirati. Kada uzmemo sastojke iz njega godinu za godinom sadeći iste usjeve i ništa ne vraćamo nazad, mi iscrpljujemo zemlju do te granice kada ona više nije plodna, te farma bankrotira. Takav proces ne može trajati duže od

dvije generacije. Farmer u takvim situacijama većinom predvidi bankrot i opustošenu zemlju, te se seli negdje drugdje i počne iznova na novoj zemlji. To je bio obrazac ponašanja u prošlosti, kada je bilo puno djevičanske zemlje na raspolaganju.

Zelena revolucija. Sada to više nije moguće. Nema više plodne zemlje na raspolaganju. Iskoristili smo svu raspoloživu zemlju. Nedugo nakon Drugog svjetskog rata, pojavile su se kemijske industrije i predložile farmerima ono što je zvučalo kao dobra ideja – kemijska, umjetna gnojiva – i tako je počela “zelena revolucija”. Farmerima je bilo rečeno da za svaki dolar koji potroše na gnojiva, dobit će prinos od tri ili četiri dolara nazad. Može udvostručiti svoj urod kukuruza, pšenice, povrća ili bilo čega.

Otrovi za tlo. Dopustite mi da ponovim da su sve kemikalije koje je stvorio čovjek otrov. Ne samo za ljudska bića, nego i za ptice, životinje i biljke. Kao i ostala bića prirode – biljke najbolje rastu na prirodnim supstancama uz koje su evoluirale tijekom zadnjih nekoliko milijuna godina. Te supstance su raspadnuta životinjska ili biljna tvar (humus), esencijalni minerali i voda. U to ne spadaju sintetičke umjetne kemikalije koje je čovjek stvorio.

Zakon Povratka. Dopustite mi da ponovim Prirodni Zakon o Povratku. Ono što uzmete iz tla, morate i vratiti ili će zemlja bankrotirati. Ne možete zaobići zakone prirode. Može nam se činiti da možemo pokušati to zaobići i prividno povećati našu proizvodnju, ali to je samo privremeno dok se priroda ne odluči osvetiti.

Tako je i sa kemijskim uzgojem, “zelenom revolucijom”. Nije počela samo nakon 1940-tih. To se počelo događati još u 1920-tim, ali je nakon Drugog svjetskog rata uzelo maha u misiji “osigurati hranu za gladni svijet”. Koliko su malo znali farmeri o tome što će se zapravo dogoditi.

Prodavači kemikalija. Kada se smanjivala produktivnost naše zemlje zbog loših farmerske prakse i smanjenja plodnosti zemlje, ogromni kemijski kompleksi su bili spremni “pritrčati u pomoć”. Imali su rješenje ne samo za povećanje plodnosti zemlje, nego i za problem sa insektima, i herbicide za rješenje problema sa korovom. Prodavači su dolazili do farmera i uvjeravali ih da će za svaki potrošeni dolar na kemikalije (drugim riječima, na gnojiva, pesticide i herbicide) dobiti prihod veći za tri ili četiri dolara. Ako su dotad dobivali 50 bušela kukuruza po rali zemlje, sa kemikalijama (koje su prodavači uporno htjeli prodati) bi dobili 100 bušela po rali. Prodavači su “upecali” farmere sa takvim obećanjima. A u početku im i jesu udvostručili produktivnost i smanjili problem insekata.

Ovisnost o drogi. Nakon nekog vremena farmeri su počeli primjećivati da im se tlo počelo ponašati kao tipični ovisnik o drogi. Trebalo mu je sve više i više gnojiva kako bi dalo iste rezultate. “Navuklo” se, poput ovisnika. Uskoro je postalo razvidno da ne dobivaju tri ili četiri dolara nazad za svaki potrošeni dolar. U stvari, nisu više bili ni na nuli. Računi za gnojivo su postali nepodnošljivi, a prinosi svake iduće godine sve manji. Insekti su se vraćali u velikom broju kako su njihove biljke slabile a tlo postajalo siromašno. U stvari, novi insekti koje nikad prije nisu vidjeli sada su počeli napadati njihove usjeve.

Farmeri su bankrotirali. Dok su židovske kemijske industrije zgrtale milijarde, farmeri su išli prema bankrotu.

Da ponovimo: ne možete zaobići Zakone Prirode. Nekoliko stvari se dogodilo obiteljskoj poljoprivredi, sve od njih loše. Troškovi uzgoja su se užasno povećali. Produktivnost je pala. Insekti su se vratili. I što je najgore od svega, koristeći gnojiva farmeri su ubijali “živo tlo” koje smo spominjali u prošlom poglavlju. Otrovnne kemikalije su ubijale mikroorganizme i gliste koji su jako važni za stvaranje humusa i sastojaka koje biljke trebaju. **Živo tlo se pretvorilo u mrtvo i sterilno tlo.** To “prisilno hranjenje” je još više iscrpilo tlo, uzelo mu esencijalne minerale i humus koji su se nalazili u zemlji prije korištenja otrovnih kemikalija. Ukratko, tlo je bilo uništeno, mrtvo, neplodno, otrovano. To je konačni ishod za tlo.

Bolesno tlo, bolesne biljke. Ali šteta tu nije završila. Rekli smo u prošlom poglavlju da ljudi mogu dobiti zdravu prehranu samo iz zdravih biljaka. Stručnjaci za hranu su otkrili da čak i na početku kemijskog ciklusa kada je ral zemlje urodio sa 100 bušela kukuruza umjesto prijašnjih 50, taj kukuruz bio lošije kvalitete od onog koji nije uzgajan na kemijskim gnojivima. Količina se možda povećala, ali proteina, minerala i ostalih kvalitetnih sastojaka je bilo puno manje. Tako je bilo i sa pšenicom, povrćem i drugim usjevima. Kalorije su tu, ali hranjive vrijednosti nisu. Sjećate se kako sve počinje sa zdravom zemljom? Pa, kemikalizirana zemlja je jako nezdrava zemlja. To je zatrovano tlo. I kako se ova uvreda Prirodi nastavljala, tlo je postajalo sve siromašnije a usjevi su imali sve manje hranjivih vrijednosti. Ukratko, bolesno tlo, bolesne biljke, bolesni ljudi.

Drogirane farme. To je situacija u kojoj se poljoprivreda dana nalazi. Kao što je naša trenutna generacija ogrezla u ovisnost o drogama, tako su i farme drogirane, tlo je drogirano i hrana nam je drogirana. Sve to u ime pohlepničkih židovskih kemijskih industrija, koje su podvalile farmerima svoje otrovne proizvode.

Ubijamo našu planetu. Šteta ni tu ne završava. Taj “znanstveni” uzgoj je uvreda Prirodi, ekološka greška čiji je doseg puno dalji od same poljoprivrede. Njegovi otrovni pipci utječu na sve faze ekologije svijeta u kojem živimo. Utječe na naše potoke, rijeke, jezera i oceane. Utječe na našu zemlju, našu hranu i naš zrak. Ne utječe samo na ljude već i na ptice, životinje, ribe, cijeli prehrambeni lanac od dna do vrha. Truje naše tlo, vodu i zrak. Ako se tome ne suprotstavimo postoji mogućnost da će ubiti većinu života na ovoj planeti, a čovječanstvo će sigurno ubiti.

Trovanje dušikom. Najprodavanije gnojivo je NPK, poznato kao komercijalno gnojivo. Sintetičko je i neorgansko, a sastoji se od neorganskih soli, dušika, kalija i fosfata, minerala koje biljke trebaju i koriste. Ali u svom sintetičkom obliku djeluju kao droge na ljude – na početku potaknu rast biljaka ali kasnije tlo i biljke propadaju, kao što smo već opisali. Također izazivaju trovanje dušikom hrane koju ljudi jedu i ustanovilo da se da je to uzrok smrti mnoge novorođenčadi.

Jezera i rijeke. Trovanje naših rijeka i jezera je podjednako razorno. Jezero Erie je postalo praktički mrtvo jezero a mnogo je takvih. Propaganda nam govori da je to zbog ulijevanja kanalizacije u jezera i rijeke. Istina je da je to isto jedan od uzroka onečišćenja ali nije glavni uzrok. Glavni uzrok je ogromna količina kemikalija – gnojiva, insekticida i herbicida – koji se stavljaju u poljoprivredna zemljišta i sa otapanjem tijekom kiša, te kemikalije zajedno sa površinskom zemljom se slijevaju u rijeke i jezera. Tamo ubijaju i truju ribe i ostali život pod

vodom što utječe i na ptice i ostale životinje koje ih jedu. Ptice i kopnene životinje također nastradaju od tla nad kojima kruže avioni raspršujući smrtonosne otrove poput DDT-a, parationa, malationa, klordana, benzena, lindana i ostalih jako otrovnih i toksičkih kemikalija i karcinogena.

Čitav hranidbeni lanac. Ne konzumiraju samo ribe, ptice i životinje otrove direktno iz takve hrane, zraka i vode, nego ih konzumiraju i ljudi. To me podsjetilo na priču o promatraču koji je stajao sa farmerom iz Arizone na njegovom polju zelene salate koja su upravo špricali sa smrtonosnim parationom. “Da li vi jedete tu zelenu salatu?” pitao je promatrač. “Naravno da ne”, odgovorio je farmer, “šaljemo ju u New York.”

Ali dok je slao svoju otrovnu zelenu salatu u New York kako bi ju drugi ljudi jeli, on je vjerojatno jeo voće i povrće koje je špricano pesticidima od nekih drugih farmera.

Trovanje mora prestati. Ovo trovanje naše zemlje, našeg živog tla, mora prestati. Trovanje našeg voća, povrća i žitarica mora prestati. Trovanje našeg zraka, potoka, jezera i oceana, da ne spominjem naših izvora podzemnih voda, mora također prestati. Mi iz KREATIVISTIČKOG POKRETA smatramo našem uzvišenom dužnošću ne samo pročišćavanje naših gena, nego i pročišćavanje našeg okoliša.

Odgovor. Kako možemo zaustaviti ovaj podmukli proces? Odgovor je relativno jednostavan: zaustaviti uporabu komercijalnih gnojiva, insekticida i herbicida. Prestati trovati našu hranu, zrak, tlo i vodu. Opet moram naglasiti da kako bi to učinili, Bijela rasa mora prvo preuzeti kontrolu nad svojom sudbinom od pokvarenih Židova koji ju trenutno kontroliraju i zarađuju milijarde dolara trujući ljude, ptice, životinje i cijeli okoliš.

Kako bi popravili učinjenu štetu koja je nanešena našem dragocjenom tlu, čeka nas dugoročni posao, čak i kad preuzmемо kontrolu nad našom sudbinom. Ali posao nije nesavladiv i mi to možemo i hoćemo učiniti. Rješenje je organski uzgoj.

U slijedećem poglavlju ćemo detaljnije poraditi na ovoj temi.

KREATIVISTIČKO VJEROVANJE #14

Obnavljanje naše dragocjene površinske zemlje – Organski uzgoj

Poljoprivredna kriza. Danas je čitava poljoprivreda u krizi. Farmere preplavljaju rastući operativni troškovi s jedne strane, a s druge strane su na milosti ili nemilosti Židovskih posrednika koji određuju cijene otkupa za proizvode. Milijuni malih poljoprivrednika su bankrotirali i morali svoje farme dati u ruke bezličnim komercijalnim interesima. To ne sluti na dobro, kako za poljoprivredu u cjelini, tako i za bijele farmerske obitelji koje su kraljeznica naše rase. Uz to, veliki financijski interesi iz Japana, od Arapa i drugdje bježe iz svojih nestabilnih političkih prilika i kupuju američke farme.

Tlo ovisno o drogama. Uz to sve, farme se same nalaze u nezgodnom položaju. To je zato što zadnjih četrdeset godina prakticiraju kemijsku poljoprivredu, i poput ovisnika u ozbiljnoj su dilemi. Nalaze se u poziciji ovisnika o drogi koji više ne može naći dovoljno jaku drogu koja će ga zadovoljiti, ali ako se prestane drogirati, morat će se suočiti sa boli koja dolazi sa odvikavanjem. To je tragična situacija u koju su ih doveli proizvođači kemijskih gnojiva i njihovi prodavači u suradnji sa Ministarstvom za Agronomiju.

Troškovi se povećavaju. Sada je njihova zemlja zatrovana a rastući troškovi za sve više kemikalija postaju nepodnošljivi. Biljke su bolesne a nove, nikad prije viđene, vrste insekata napadaju bolesne biljke. Nadalje, i farmeri su bolesni kao i cijela nacija koja jede kemijski uzgojenu hranu. Kao što sam već prije rekao, bolesno tlo, bolesne biljke, bolesni ljudi.

Rješenje. Možemo li što učiniti da razriješimo ovu dilemu u kojoj se nalazi Amerika i njezini farmeri?

Da, možemo. Rješenje je **organski uzgoj**. Kako bi popravili štetu moramo poduzeti i pozitivne i negative akcije. Moramo potpuno zaustaviti uporabu sintetičkih kemikalija i pribjeći organskom uzgoju.

Organski uzgoj. Što je organski uzgoj? Jednostavno, to je implementacija Prirodnog Zakona o Povratku – vraćanje zemlji onoga što smo joj uzeli. To je staro koliko i sama priroda i ljudi takav uzgoj prakticiraju u različitim dijelovima svijeta oduvijek, premda premalo i sporadično. To nije ništa novo. Pridržavati se zakona prirode nije nova ideja. To je bit naše religije KREATIVIZMA.

Poljoprivreda Saskatchewan-a. U vrijeme od moje osme godine pa dok nisam krenuo na fakultet, živio sam na farmi. Moj otac je bio farmer u mjestu Saskatchewan u Kanadi. Originalna prerijska zemlja u Saskatchewanu je jedna od najboljih za uzgoj pšenice na svijetu. Sjećam se da smo imali urod pšenice na zemlji koja se ne bi obrađivala cijelu godinu. Urod je bio dobar ako nas je vrijeme poslužilo. Slijedeće godine strnište od prethodne godine se oralo, zasijala nova pšenica i ono bi opet rodilo. To bi zvali “postrnim usjevom” i ako bi vrijeme bilo jednako, ne bi bio bolji od onog usjeva od prethodne godine, zato što je plodnost zemlje bila manja u drugoj godini. Treću godinu bi opet obradili istu zemlju, ali ništa ne bi

posadili, tako da se preorano strnište obnovi, i da gliste i mikroorganizmi povrate plodnost tla. Četvrtu godinu opet dobivamo novi usjev pšenice i tako dalje, u ciklusima od 3 godine.

Neobrađena zemlja. Kao i ostali farmeri, moja tata je znao ponešto o organskom uzgoju, i iako nije sadio na zemlji svake tri godine, zemlja je počela gubiti produktivnost i kada su došle tridesete u kojima se prestala obrađivati, zemlja je postala opustošena. Klupka suhog granja i trave su se nakupljala uz ograde a najbolju površinsku zemlju je zrak otpuhivao i nakupljala se uz ta klupka na ogradama. U toj depresiji i sa niskim cijenama pšenice, sa neuspjelim usjevima, tisuće su farmera izgubili svoje farme i morali ih predati financijskim institucijama i osiguravajućim kućama čiji su vlasnici bili Židovi.

Dok smo puštali tlo da se odmara svake tri godine, dozvoljavajući mu da se djelomično obnovi, nismo ništa vraćali zemlji. Jedino čime smo se mogli iskupiti je što barem nismo koristili umjetna gnojiva koja truju zemlju. Nismo mogli ni da smo htjeli. Bili smo presiromašni da kupimo umjetna gnojiva i svejedno, tijekom tridesetih Židovi još nisu počeli sa žestokim programom prodaje gnojiva farmerima.

Stalna plodnost. Organski uzgoj koji može osigurati plodnost zemlje tisućama, čak stotinama tisuća, godina je zapravo vrlo jednostavan. Naše netaknute šume su uspjele održati svoju plodnost i produktivnost stotinama tisuća godina. Tako i bogate prerije na kojima su rasle trave kojima su se hranila krda od desetak milijuna bizona. Zapravo se radi o vraćanju biljnih i životinjski ostataka u zemlju, te izbjegavanju trovanja glista i mikroorganizama kemijskim otrovima.

Vraćanje u tlo. Zapravo u tome je čitava filozofija. Vraćanje humusa i komposta natrag u zemlju i izbjegavati saditi svake godine identične usjeve kako ne bi iscrpili tlo.

U praksi, to može zvučati previše pojednostavljeno zato što, kad govorimo o poljoprivredi diljem svijeta, moramo uzeti u obzir različite usjeve, tla, klimu i ostale faktore. Ali princip je isti – **vraćanje humusa i prirodnog gnojiva koji omogućuju da tlo ostane živo.**

Određivanje smjera. Ne namjeravam ovdje postaviti detaljnu raspravu o ovoj temi, nego istaknuti i dati smjer metodama uzgoja koji Amerika i ostatak svijeta moraju slijediti kako bi sačuvali naše tlo, naše farme i kako bi mogli dalje prehranjivati Bijelu rasu.

Ukratko, kako bi dao sliku što organski uzgoj znači na primjeru jednog polja, uzmimo za primjer tlo u Alabami na kojem se sadio kukuruz, duhan i pamuk, sve dok se plodnost tla nije istrošila. Kako ga možemo obnoviti?

Kratak primjer. Prvo što bi trebali učiniti je sačuvati humus i vratiti ga u zemlju. Za to trebamo **kompost** – životinjske i biljne otpatke, trulu tvar. Prirodno dobiveno gnojivo je najčešći izvor humusa. Koristeći prirodna gnojiva, nikad nije dobro koristiti svježe gnojivo, nego ono mora odstajati nakupljeno na hrpi i onda se može upotrijebiti na zemlji. Umjesto da ga zaoremo i da tako okrenemo najbolju površinsku zemlju prema dolje, bolje ga je tanjuračama ugurati u zemlju. Zapamtite da je plodan površinski sloj zemlje tanak i ako ga stavite makar i samo 10 do 15 centimetra u zemlju, mogli bi umanjiti produktivnost tla.

Testiranje tla. Ovisno o Ph vrijednosti tla, ono mora biti obnovljeno do pravilne ravnoteže. Može biti prekiselo ili prealkalno. To se može utvrditi testiranjima tla koje će vam

okružni agent rado učiniti za nikakvu ili minimalnu naknadu. Također testom može utvrditi i koje minerale bi trebala imati. Vapno ili neki drugi kameni minerali se mogu koristiti kako bi se “zasladila” zemlja.

Prirodna gnojiva. Minerali se mogu dobiti iz sirovih kamenih gnojiva u kombinaciji sa kompostnom organskom materijom. Takvi produkti su i komercijalno dostupni u vrećama od 25 kilograma. Nikad nemojte koristiti kamena gnojiva koja su tretirana kiselinama jer one uništavaju mikroorganizme i gliste. Oni su jako važni, kao što sam već istaknuo. To su “kuhari” koji proizvode “hranu” za biljke, **i samo živo tlo je plodno tlo.**

Usjevi za podizanje kvalitete tla (predusjevi). Ovisno o uvjetima tla i koliko je iscrpljeno, možda će biti potrebno zasaditi predusjeve npr, crvene djeteline, lucerne, grahorice i ostalog. Onda se zemlja ore i to bilje dođe ispod zemlje stvarajući humus i puštajući dušik u tlo. Predusjeve bi trebalo pustiti barem šest tjedana da se raspadaju prije nego se sadi glavni usjev.

Rotacija. Još jedno važno oruđe u organskom uzgoju je rotacija usjeva. Opet ovisno o tlu i klimi, koji će se usjevi promjenjivati ovisi i o lokalnim uvjetima. Na primjer, okolnosti i usjevi iz navodnjavane Kalifornijske doline će se jako razlikovati od zemlje pamuka u Alabami ili polja kukuruza u Iowi. Ali princip je isti – **(a) vratiti zemlji ono što joj uzmeš – (b) ne koristiti otrovne kemikalije.**

Obilje informacija na raspolaganju. Ovo nije mjesto za pisanje priručnika o Organskom Uzgoju. Nema dovoljno prostora a ni ne manjka informacija o temi drugdje. Postoje brojne organizacije koje promiču organski uzgoj, koje izdaju mjesečne magazine o toj temi i imaju detaljne knjige koje daju kompletnu informaciju. Moj je glavni cilj ovdje da učinim naše članove svjesnim problema i gdje leži rješenje. Vjerujem da su za to ovdje navedene bazične informacije dovoljne.

Što se događa našoj planeti. Nakon što smo pogledali što se događa sa našim farmama u Americi, pogledajmo sada što se događa sa površinskim slojem zemlje i padajućom produktivnošću većine zemlje na našoj planeti.

KREATIVISTIČKO VJEROVANJE #15

Na globalnoj razini: Opustinjavanje

U međuvremenu, na planetarnoj razini. Dosad smo se uglavnom brinuli o očuvanju plodnosti našeg tla. Ali na velikoj skali diljem svijeta, uključujući SAD, se nešto zlokobno događa iz godine u godinu. Znanstvenici imaju riječ za to – opustinjavanje.

Opustinjavanje. Pustinje počinju prevladavati. Jedna trećina Zemljine kopnene mase je trenutno pustinja iako je većina te zemlje u povijesnim vremenima bilo plodno tlo. Svake godine pustinje zauzmu dodatnih 27.000 četvornih milja, ili 70.000 četvornih kilometara. Ugroženo područje sada je veličine 14.500.000 četvornih milja, ili 37.600.000 četvornih kilometara.

Civilizacija. Prije dva stoljeća francuski filozof Francois Chateaubriand je uočio da obično šume postoje prije civilizacije, a pustinje nakon. Pustinje su postojale i mnogo prije doba čovjeka, ali svejedno je glupo, nesavjesno i neodgovorno eksploatiranje površinske zemlje dovelo do širenja pustinja u zadnjih nekoliko tisuća godina, sa velikom ubrzanjem u posljednjih pedeset godina.

Uzroci. Ukratko ću navesti nekoliko glavnih uzroka: (a) ogoljivanje izvornih šuma, (b) previše ispaše stoke, u kojoj su ovce i koze bile najdestruktivnije, (c) previše kultiviranja zemlje koja je trebala ostati netaknuta od pluga, (d) loše metode uzgoja, krivi usjevi itd., kao što smo spomenuli u prošlom poglavlju, (e) salifikacija navodnjavane zemlje, (f) kemijska poljoprivreda, (g) raznovrsni drugi uzroci.

Nestale žitnice. Obale Sjeverne Afrike i Egipta su nekoć bile žitnice koje su prehranjivale Rimsko carstvo. Te žitnice su se pretvorile u pustoši. Tunis je ostao bez polovice obradive zemlje, Egipat je postao 96% pustinja, a Alžir se očajnički bori i gubi bitku protiv rastuće pustinje. Slično se događa u cijelom svijetu uključujući i SAD.

Siromaštvo. Dok pohlepa, neznanje i pretjerano iskorištavanje zemlje vode prema katastrofi i širenju pustinja u mnogim dijelovima svijeta, u zadnje vrijeme se pojavio još jedan prijeteći faktor a to je populacijska eksplozija, posebno u Africi, Aziji i Južnoj Americi. Obojeni narodi svijeta, od kojih većina živi na zemlji koja se teško obrađuje i pritom koriste najgore poljoprivredne metode, su postali najgori zločinci i najveće žrtve. Teško je vjerovati da pustinja i njezini rubovi, koji sada pokrivaju trećinu kopnene mase zemlje, prehranjuju 720 milijuna iznemoglih siromašnih ljudi, šestinu svjetske populacije. Ti jadni ljudi koji konstantno žive na rubu gladi, su ti koji pljačkaju i iskorištavaju već preopterećene rubove pustinja i tako još više i brže šire pustinje.

Zaćarani krug. Proces opustinjavanja je začarani krug koji je samoodrživ. Kako nestaje vegetacija iz zemlje, površina zemlje se isuši i reflektira sve više sunčeve topline. Suhoća postaje sve gora, kao i neplodnost i loša kvaliteta zemlje. Erozija uzrokovana vjetrom ubija ono malo preostalih biljaka koje su se uspjele održati i tako dobijemo pustinje iz zemlje koja je nekoć bila šuma ili bogati travnjak.

Eskalacija. To se događa na tisuću mjesta diljem svijetu. Na planetarnoj razini UN tvrdi da je veličina zemlje koja se svake godine pretvori u pustinje ista veličini države Maine. I što je još gore, UN tvrdi da je veličina zemlje kojoj prijeti opustinjavanje ista veličini SAD-a, Sovjetskog Saveza i Australije zajedno.

Nadolazeća prehrambena kriza. To je najveća prijetnja koja se događa usporedo sa eksplozivnim rastom populacije. Gledajući situaciju sa stajališta bijelog čovjeka, to je strašna prijetnja našoj budućnosti i budućim zalihama hrane, pošto gledamo na cijelu planetu kao područje naše ekspanzije. Zato je to tako ozbiljna prijetnja i više ju ne možemo ignorirati. Uzrok je slabovidnost bijelog čovjeka u demografiji, u brizi za ekspanziju vlastite vrste, te u **kriminalnom subvencioniranju svojih neprijatelja** što ima za posljedicu umnožavanje plodnih ali nesposobnih obojenih rasa svijeta.

Populacijska eksplozija. Neprijatelj nije samo promjena klime. Neprijatelji su pretjerano narasle populacije koje sijeku drveća radi goriva, opustošavaju zemlju iskorištavajući njezinu plodnost, te njihove mršave životinje koje pretjeranom ispašom ogoljavaju travnjake.

Pogledajmo što se događa na nekoliko mjesta na svijetu, u nekoliko primjera od njih tisuću koji imaju sličnu priču.

* * * * *

U Africi. Mauritanija je primitivna, zaostala zemlja u Africi, tipična zemlja divljačkog crnog kontinenta. Nalazi se na južnoj granici Saharske pustinje, regiji koja se zove Sabel. Prije 1968. godine, otprilike 65% milijunskog stanovništva te zemlje su bili nomadi, a u glavnom gradu Nouakchott je živjelo 12.300 stanovnika.

Godine 1968. suša je pogodila Mauritaniju i regiju Sabel, događaj koji se ciklički ponavlja na tim područjima. Više od 250.000 ljudi i milijuni životinja je umrlo kroz narednih 6 godina. Broj nomada se smanjio sa 65% na 36% a horde putujućih skeleta su se počele seliti u glavni grad Nouakchott povećavajući broj stanovnika tog grada na današnjih 135.000 stanovnika. (1979. godina)

Subvencionirani zaostali ljudi. Ljudi su umorni, gladni, prljavi i bolesni. Postavljene su neke stanice za pružanje pomoći (pogodite čije?) od strane milostivih bijelih zemalja, koje su im željele pružiti medicinsku pomoć i hranu u bezizlaznoj situaciji. Da li im oni tako stvarno čine dobro ili samo produžuju muku i jad? Odgovor je ovo drugo – **produžuju muku i jad.**

Katastrofa za zemlju. Što se u međuvremenu događa sa zemljom? Dok su sjeverni dio Mauritanije uvijek bio više ili manje pustinja, sad se i južni dio pretvara u pustinju. Tijekom 1950. godine dok je to područje bilo kišno, krda stoke su se ubrzano počela širiti. To je bilo zbog pomoći koje su im pružale milostive Sjedinjene Države i **druge bijele zemlje koje su željele modernizirati te nomadske divljake.** Ne samo da su se krda stoka povećavala nego se povećavao i broj ljudi, opet zahvaljujući bijeloj medicinskoj pomoći, hrani i ostaloj pomoći. Kratkovidni starosjedoci su nasumično posjekli milijune drveća za ogrjev sve dok nije ostalo samo nekoliko stabala. Njihova prebrojna stoka je popasla sve pašnjake. Nije bilo više niti trave niti drveća na tom području koje je prije moglo osigurati dovoljnu zalihu hrane, kada se s njim upravljalo na pravilan način. U biti, da su ostali u nomadskom stanju bilo bi još bolje jer

su lutajući nomadi kontrolirali broj svoje stoke i stalno ju selili kako bi se trava i drveće uspjeli obnoviti.

Glad, bolesti, uništena zemlja. Sada tim područjem haraju glad, bolesti, iznemogla i izgladnjela stoka i ljudi, a zemlja je uništena kroz iduća stoljeća. Nastupilo je opustinjavanje.

* * * * *

Gornja Volta. Još jedna crnačka zemlja na području Sabela je Gornja Volta.¹ Njezin “glavni grad” je Quagadougou i troši užasno puno drva za ogrjev. Nemilosrdna bujica bicikala i kola teče prema glavnom gradu noseći drva za ogrjev iz okolnih područja udaljenih čak do 40 ili 50 kilometara.

Bijeli čovjek je financirao bunare. Samo generaciju prije, Gornja Volta je bila naseljena nomadima i njihovom putujućom stokom, koji su ostavljali zemlju u relativno stabilnom stanju. Onda su 1950-tih neke bijele organizacije (većinom iz SAD-a) pomislile kako bi bilo divno da pomognu tim siromašnim zaostalim ljudima kopajući im bunare. (Osobno se sjećam primitka nekoliko tih pisama u kojima su se tražile donacije za kopanje bunara u Gornjoj Volti. Kakva ludost! Pomislio sam, bacajući ih sve u koš za smeće.) Ipak, čak i bez moje potpore, **iskopali su bezbroj bunara sa novcem bijelih ljudi.** Prije su nomadi selili svoju stoku kako bi dopustili travi da se obnovi, ali nakon pojave bunara, stoka se zadržavala na tom području i popasla svu travu sa zemlje. Oni su također previše razmnožili svoja krda stoke tijekom kišnog razdoblja 1950-te godine. Nomadska populacija se također smanjila sa dolaskom suše kao i u Mauritaniji. Glad se širila a izgladnjela populacija se gomilala u glavnom gradu Quagadougou. **Sjekli su preostalo drveće u okolini,** nadali se dodatnoj pomoći iz SAD-a i molili se Alahu da im pomogne.

Povratak u pustinju. U međuvremenu, zemlja koja je nekoć život značila sada je opustošena i uništena. Dolazi pustinja, unatoč bunarima, Alahu i svima.

* * * * *

U Aziju. Sad ćemo se premjestiti na azijski kontinent, u Indiju. Velika Indijska pustinja je poznata kao “prenapučena pustinja” i nigdje drugdje nema toliko jadnih ljudi na takvoj negostoljubivoj zemlji, koja se uzdaje u nepouzdanu monsunu. Povijesno gledajući, surovost te pustinje je uzrokovala u tom području najveću stopu smrtnosti u svijetu. Ali ponovo, **tehnička potpora SAD-a** dolazi u pomoć! Stopa smrtnosti se smanjila ali je visoka stopa nataliteta ostala ista, ljudi su se nastavili nagomilavati na sve manje i manje produktivnoj zemlji.

Praznovjerje, visoka stopa nataliteta. Pogledat ćemo malo mjesto tom području koje se zove Rajasthan. Visoka stopa nataliteta u kombinaciji sa niskom smrtnošću predstavljaju pritisak za njihove ograničene resurse. Praznovjerje i religiozna vjerovanja tih ljudi

¹ Poznata kao Burkina Faso od 4. kolovoza, 1984.

predstavljaju dodatni hendikep za poljoprivrednu proizvodnju. Uz vjerovanje da su krave svete, oni se praznovjerno suprotstavljaju ubijanju bilo kakvih životinja, čak i glodavaca.

Hrčci. Sada je to područje, kao i cijela Indija, preplavljeno glodavcima koji se nazivaju Indijski pustinjski hrčci i oni se razmnožavaju brže nego ljudi u Rajasthanu. Ograde od blata koje su ljudi napravili kako bi spriječili koze da pobjegnu s polja su postali hoteli za hrčke, a doručak u krevet im je sjemenje koje farmeri bacaju po svojim poljima. U tom području sada ima u prosjeku 200 hrčaka po rali zemlje, a šest hrčaka mogu pojesti hrane koliko i jedna ovca. Dvjesto hrčaka dakle mogu pojesti otprilike koliko i 34 ovce. Sa takvom glupom situacijom, rastućim brojem populacije ljudi i hrčaka, kakvog mogućeg rješenja tu može biti?

Vraćanje pustinje. Pogledajmo što se dešava sa zemljom. Na poljima uništenim zbog rupa od hrčaka, ti glodavci uporno vade pijesak iz njihovih rupa i tako kopanjem izlažu vlažnu zemlju. To hladi njihove jazbine i smanjuje njihove potrebe za vodom. Ta navika može iskopati 100.000 kilograma (težina sto kompaktnih automobila) zemlje po četvornom kilometru svaki dan. Većina tog pijeska završi kao dina u područjima koja su zanemarena, prenapučena i pretvarajući ih u beskorisnu pustinju. Još jedno veliko područje srlja naglavce prema opustinjavanju, a sa time naravno dolazi glad i siromaštvo.

* * * * *

Australija. Mogli bi nastavili navoditi lokalne primjere slične ovom po cijelom svijetu, neki od njih obuhvaćaju i područja SAD-a u kojima se primjenjuju loše poljoprivredne metode. U Australiji se razmnožio zec koji je uvezen iz Europe 1859. godine. (Izračunato je da u idealnim uvjetima od dva zeca može nastati 13.718.000 zečeva u tri godine.) Prevelika ispaša ovaca i zatranost zečevima ubrzavaju opustinjavanje tog kontinenta koji je ionako u najboljem slučaju bio pustinja ili polu-pustinja, osim uskih obalnih regija.

Drugdje. U južnom Čileu gdje su obilne kiše, zemlja je ostala bez drveća. Površinski sloj zemlje se slijeva u ocean. Zemlja se pretvara u pustinju. Bogata dolina San Joaquin u Kaliforniji je iscrpljivala svoje podzemne vode već stotinama godina. Sad bunari već dosežu 600 metara duboko pod zemlju, te dolaze do kraja puta. U Imperial Valley (dolini) većina plodne zemlje postaje otrovana zbog salifikacije vodom iz rijeke Colorado i postati će beskorisna ako se ne počnu primjenjivati druge metode. U Arizoni, koja je doživjela populacijsku eksploziju s kojom se ne može nositi, sadašnja kratkovidna politika je ulijevanje podzemnih voda u vodonosnike. Na taj način pokušavaju osigurati dovoljno vode za poljoprivredu i stambena područja koja se masivno šire, a jedan ih je znanstvenik upozorio da na taj način troše vodu koja je namijenjena za buduća pokoljenja.

I tako se širi proces opustinjavanja sve većom brzinom. Kako što smo već rekli na početku poglavlja, područje veličine države Maine pridodaje se svjetskim pustinjama svake godine.

* * * * *

Bijela rasa mora preuzeti inicijativu. Možemo li išta učiniti u pogledu ovog neumoljivog marša prema pretvaranju globusa u pustinju, ili je situacija bezizlazna? Odgovor je da se još puno toga može učiniti, a samo Bijela rasa to može učiniti.

Suočavanje sa stvarnošću. Kao i sa svim drugim problemima koje smo spomenuli u ovoj knjizi, našoj *BIBLIJI BIJELOG ČOVJEKA*, prava i najvažnija stvar koju moramo napraviti je promijeniti razmišljanje bijelog čovjeka prema razumnom, realističnom pristupu rješavanju problema koji nas opsjedaju sa svih strana. Moramo se suočiti sa stvarnošću i istupiti sa namjernom, planiranom (pa ako treba i nemilosrdnom) metodom rješavanja problema.

Spasiti sami sebe. Prvi stav kojeg moramo promijeniti je **idiotska ideja da je teret bijelog čovjeka da spasi, nahrani i subvencionira sve beskorisne obojene narode svijeta.** Ta glupa i samoubilačka ideja je ludost, isto kao što je ludost što Hindusi dopuštaju da im hrčci preplave zemlju i da im donašaju doručak u krevet. Cijela ta ideja "empatije" za one "manje sretno" je destruktivna i samoubilačka za Bijelu rasu i samo za Bijelu rasu. Nijedna druga rasa to ne prakticira. Nijedno drugo biće u prirodi nije toliko glupo da pomaže inferiornim rasama na račun iscrpljivanja i smanjenja svoje rase. Ta podmukla ideja je promovirana od strane Židova, liberala, kršćana i općenito gledano, inferiornih na račun superiornih, a posebno na račun Bijele rase.

Ne možemo subvencionirati čitav svijet. Prema tome, kad govorimo o suosjećanju, trebamo se zapitati "suosjećanju" prema komu? Jesmo li voljni subvencionirati crnce i obojene rase svijeta tako da se oni mogu razmnožavati kao štakori i izgurati našu djecu i unuke sa lica planete Zemlje? Kako bi bilo da dobijemo malo suosjećanja za naše potomstvo koje ga zapravo jedino i zaslužuje? Zapamtite, crnci neće imati suosjećanja za nas. Kada dobiju prvu priliku (u zavjeri sa Židovima) oni će nas masakrirati i ubiti. (O tome ćemo više reći u poglavlju o San Domingu.) Tako i Iračani. I Meksikanci. Tako bi učinili i Indijanci kada bi se našli u dominantnoj situaciji u kakvoj su se nekoć nalazili. Tako bi učinio i svaki mješanac i obojeni čovjek na Zemlji. Možemo ih hraniti i pomagati im koliko god hoćemo, ali oni će nas i dalje mrziti! I kada postanu dovoljno brojčano jaki i dovoljno moćni (zahvaljujući našoj gluposti i milostinji) oni će nas sve zaklati. Jedinu ljude na svijetu koji mogu spasiti Bijelu rasu je Bijela rasa sama. Oslabljivanje naše rase i pomaganje obojenim rasama je najgluplji pristup koji možemo zamisliti u nastojanju da se spasimo. U biti, dok KREATIVIZAM NIJE DOŠAO, VRLO MALO BJELIH LJUDI JE UOPĆE I RAZMIŠLJALO O SPAŠAVANJU BIJELE RASE.

Faktor razmnožavanja. Sagledajmo realnost prirode i procijenimo zastrašujuće implikacije faktora razmnožavanja. Rečeno je da jedan par zaljubljenih mušica, počevši u proljeće, ako im se dozvoli da se pare i množe bez ograničenja u pogledu hrane i drugih potrepština, bi mogle do jeseni iste godine pokriti zemlju sa solidnim slojem mušica debelim 18 metara. Također ako se to nesmetano nastavi, u vrlo kratkom vremenu bi stvorile loptu promjera udaljenosti Zemlje od Sunca. Ako im damo još samo nekoliko godina, ta bi se lopta bi se počela povećavati brzinom svjetlosti. Tako radi faktor razmnožavanja.

Pogledajmo slučaj zečeva u Australiji. Počevši od 1859. kako smo spomenuli i zbog nepostojanja prirodnih neprijatelja osim čovjeka, vrlo brzo su zavladao kontinentom. Do 1890. (relativno kratki period) zbog suše i jedenja trave od strane milijarde zečeva, smanjio se broj

ovaca u Južnom Walesu sa 13.6 milijuna na 3.6 milijuna, uglavnom zbog izgladnelosti. Sjećate da sam rekao da bi se pod idealnim uvjetima par zečeva u tri godine razmnožio u 13.718.000 zečeva?

Ograničeni glađu. Crnci se ne razmnožavaju istom brzinom poput mušica, zečeva, hrčaka ili štakora, ali približno istom brzinom. Crnačka populacija na ogromnom Afričkom kontinentu, prije nego što je bijeli čovjek donio znanstvenu medicinu i poljoprivredu tom primitivnom kontinentu, ostajala je relativno stabilna. Nikad nije prešla brojku od 200 milijuna, što je relativno mali broj stanovništva za tako veliki i produktivni kontinent. Razlog zašto tamo nikad nije bilo velikog rasta populacije je jednostavan. Razlog je glad, nedostatak hrane. Crnci se nikad nisu mogli razmnožiti više nego što je glad dozvoljavala. Ali kad bijeli čovjek hrani i pomaže crnce (ili Meksikance, ili Hinduse, ili Indijce) onda populacija raste skoro istom brzinom kao i štakori ili hrčci, a posljedice za Bijelu rasu postaju katastrofalne.

Luđački, samoubilački smjer. No upravo taj glupi smjer je Bijela rasa, pod hipnozom Židova, dosad slijedila. Posljedice su katastrofalne, ne samo u inozemstvu nego i u našim državama u Americi i Europi. Stoga shvatimo sljedeću prijeteću činjenicu stvarnosti: **Ne možemo hraniti svijet koji rapidno postaje brojniji. Na taj način samo hranimo buduću kataklizmu.** Ne samo stotine milijuna, nego milijarde ljudi će umrijeti od gladi. Milijarde drugih će umrijeti od nasilja u borbi za hranu i preživljavanje. Zbog luđačkog smjera kojeg smo slijedili subvencionirajući obojene rase, nadolazeći prevrat je neizbježan. Ne možemo ga zaustaviti. Jedino što možemo učiniti je odlučiti tko će jesti a tko će umrijeti od gladi, tko će preživjeti a tko neće.

Preživljavanje Bijele rase. Mi iz KREATIVISTIČKOG POKRETA želimo psihički i fizički pripremiti Bijelu rasu, tako da **nećemo mi biti ti koji će izumrijeti.** Sada imamo još uvijek dovoljno snage i ljudi da se spasimo, pod uvjetom da se suočimo sa stvarnošću umjesto što živimo u naivnoj bajci, te pod uvjetom da poduzmemo akcije **odmah.** Zapamtite, najveća budala je ona koja vara samog sebe.

Nema nikakvog načina da izbjegnemo nadolazeću borbu, te čak i u najboljem scenariju, i mi ćemo krvariti i veliki broj nas će umrijeti. Ali pravo pitanje je; hoćemo li biti u poziciji da kao rasa preživimo prevrat koji dolazi?

Ispravimo naše razmišljanje. Možemo ako ispravimo naše razmišljanje, a evo nekoliko osnovnih pravila koja su elementarna poput samih zakona prirode:

Preuzeti inicijativu. Kad je borba neizbježna, bolje je preuzeti inicijativu i voditi agresivni rat dok smo još jači. To je bolje nego da iskrvarimo do smrti (kao što radimo sad) i onda, u oslabljenom stanju, da nas stjeraju u kut poput izgladnelih štakora. To je puno bolje za naše preživljavanje nego da nas preplave brojčano nadmoćne obojene rase, a za čiji broj smo mi sami zaslužni zbog naših glupih programa pružanja pomoći i subvencioniranja.

Odgovor. Zato moramo odmah poduzeti sljedeće:

1. **Organizirati Bijelu rasu** u neumoljivo i moćno oružje usmjereno na svoju obranu i preživljavanje, **sa rasnom religijom kao temeljem.**
2. **Skinuti Židove sa leđa** i uzeti uzde moći natrag u naše ruke.

3. **Prestati subvencionirati crnce, Židove i obojene rase** svijeta u zemlji i inozemstvu. Neka gadovi umru od gladi! Ne želimo im više pomagati, hraniti ih i subvencionirati, a ne možemo to više činiti čak i da želimo. Moramo shvatiti da obojene rase nisu vrijedne spašavanja, da ih ne možemo spasiti čak i da to želimo, ali ako smo dovoljno nepromišljeni da to pokušavamo, onda ćemo i mi propasti sa njima.
4. Kada smo prisiljeni izabrati između superiornih i inferiornih, moramo uvijek gledati da superiorni pobijede a inferiorni da budu žrtvovani. To mora biti glavno pravilo ne samo među rasama, već čak i među našom vlastitom vrstom.
5. Nastavimo širenje životnog prostora Bijele rase kao što smo to činili kroz povijest, posebno na američki dinamičan način koji nam je omogućio osvajanje Zapada u 19. stoljeću. Priroda nam daje svako moralno pravo da to učinimo i naša religija KREATIVIZAM ne samo da podcrtava to pravo, već naglašava **da nam je to moralna dužnost učiniti**, zbog nas samih, naših potomaka i obaveze koju imamo prema našim slavnim precima koji su nas doveli do ovdje.
6. Kada ponovo vratimo kontrolu nad našim sudbinama, možemo započeti sa obnavljanjem plodnosti uništene zemlje svijeta, kroz promišljeni i planirani program Organskog uzgoja i očuvanja tla, kako smo pojasnili u prethodnim poglavljima.

* * * * *

Obnavljanje Planete. To može biti dug i skup proces, ali nije se nemoguće vratiti iz stanja pustinja i obnoviti plodnost uništenih tla svijeta. Kada bijeli čovjek ponovo zavlada svojom sudbinom, moći će učiniti prava čuda. Ne samo da se možemo lako hraniti bez uporabe otrovnih kemikalija, nego možemo i živjeti u miru, udobnosti i luksuzu. Naša napredna tehnologija i genetička poboljšanja će se za to pobrinuti.

Ustvari, ne postoji problem koji bijeli čovjek ne može riješiti, samo kad makne Židova s leđa. Ali sve dok ne postanemo dovoljno hrabri, voljni, odlučni i energični da to učinimo, nijedan drugi problem neće biti riješen.

Počnimo sa borbom. Jesi li sa nama, bijeli čovječe?

Kako se organizirati. Da bi preživjela, Bijela rasa se mora optimalno kontrolirati i voditi. Moramo se efikasno organizirati, a kako bi to učinili, moramo koristiti bijeli rasni timski rad.

U slijedećem poglavlju pogledajmo kako priroda organizira i vodi preko 100 bilijuna živućih organizama, što je 25.000 puta više od 4 milijarde stanovnika planete Zemlje.

Kao što sam već nekoliko puta napomenuo – ne možete unaprijediti prirodu. Ona je tu oduvijek i njezina je mudrost nenadmašiva. Kako ona organizira i vodi takvo veliko mnoštvo? Vidjet ćemo u slijedećem poglavlju. Ako imamo oči da vidimo, uši da čujemo i mozak da razmišljamo, naučiti ćemo mnogo od Velike učiteljice – Majke Prirode.

KREATIVISTIČKO VJEROVANJE #16

Ljudske stanice organizirane u tijelu:

Prirodni model za organizaciju bijelog društva na globalnoj razini

Priroda je intenzivno organizirana. Širom prirode postoji intenzivna organizacija. Zakoni prirode su ispunjeni logičnim sustavima koji imaju izvanrednu sličnost, kako na maloj skali (u mikrokozmosu), tako i na velikoj skali (makrokozmos). Na primjer, atom (u mikrokozmosu) ima vrlo sličan aranžman kao solarni sistem (u makrokozmosu). Atom ima jezgru oko koje se okreću sateliti, kao što su elektroni, protoni, neutroni i druge subatomske čestice. Njihove orbite drže u putnjama slične sile kao u solarnom sistemu – gravitaciona sila, centrifugalna sila, magnetska sila i druge.

Atom i solarni sistem. Sličnost funkcioniranja atoma i solarnog sistema je prepoznata od strane znanstvenika već godinama i nije nova ideja. Ali nije tako dobro prepoznato kako se žive stanice organiziraju u održiva **kolektivistička društva**, koja su izuzetno slična bijelom ljudskom društvu na licu planete Zemlje. Proučavanjem ove sličnosti vrlo ćemo profitirati, u smislu pronalaženja odgovora na pitanje kako možemo poboljšati našu organizaciju društva. Možemo puno naučiti od prirode, koja je naposljetku, najbolji planer i organizator svih vremena. Kada pravimo ovu usporedbu, moramo se prisjetiti **da su se stanice organizirale u kolektivistička društva** milijunima godina prije nego što je Bijela rasa došla na ideju stvoriti **kolektivističko društvo** za uzajamnu korist. Stanična organizacija je, dakle, debelo ispred nas u pogledu vremena i iskustva, te je učinila mnogo bolji posao.

Naučimo od nje. A kakvo začuđujuće, fantastično djelo organizacije je ljudsko tijelo! Zamislite organizirati četiri milijarde ljudi koji sada žive na našem planetu u jednu skladno funkcionalnu organizaciju, gdje vrijedi pravilo svi za jednog, jedan za sve, bez pobuna, bez ratova, bez štetnih aktivnosti, svaki surađuje za najbolje interese svih. To bi bilo izuzetno! Ali zamislite upravljati sa 25.000 takvih populacija istovremeno u jednom savršeno funkcionalnom entitetu. To je ono što vaše čarobno tijelo čini, te se istovremeno može reproducirati i prenijeti tu divnu sposobnost organizacije bezbrojnim generacijama potomaka. Činjenica je da je dosad bilo fantastično uspješno u tome, te da je sistem radio milijunima godina.

Priličan rekord, zar ne? Dakle promatrajmo i učimo od najboljeg organizatora svih vremena – od Majke Prirode.

* * * * *

Stanice osnovne jedinice života. Da započnemo od osnova, uočavamo da se sav život sastoji od stanica. Neka stvorenja, kao što su amebe, mikrobi, bakterije, itd., su jedno-stanična. S druge strane, ljudsko tijelo sastoji se od stotinu bilijuna stanica, više ili manje. To je stotinu milijuna milijuna, broj toliko velik da ga je teško zamisliti. Ako se prisjetimo da je ukupna ljudska populacija ove planete četiri milijarde ljudi, što smo već i premašili, tada ima

25.000 puta više stanica u prosječnom ljudskom tijelu nego što ima ljudi na licu ove planete Zemlje.

Nagon za reprodukcijom. Jedna izvanredna karakteristika svih stanica je da im je priroda dala trajan nagon za diobu, **reprodukciju i proizvodnju više primjeraka vlastite vrste**, nasuprot svoj konkurenciji, nasuprot svom neprijateljstvu ili opoziciji. Koju god formu stanica poprimi, bilo da djeluje pojedinačno ili se udružuje u multi-bilijunska stanična društva kao ljudsko tijelo – cilj je uvijek isti – umnožiti se i proširiti – stvarati više pripadnika svoje vlastite vrste. Forma koju odabiru se temelji samo na načinu **kako ovaj cilj realizirati najbolje**.

Svi su agresivni. Zapamtimo ovaj temeljni nagon prirode – **umnožiti i proširiti vlastitu vrstu** – jer to je osnova sveg života. Sva stvorenja prirode, bilo sisavac, trava, kukac ili bakterija, svi su agresivni – svi žele proširiti svoju vrstu.

Predivna stanica. Moderna (bijela) znanost je napravila ogromne korake u posljednjih nekoliko godina u otključavanju tajni stanice – osnovnog građevinskog bloka sveg života. Ona je, kao i atom, vrlo kompliciran entitet sam po sebi.

Svaka stanica je kao mala zasebna tvornica. Vrlo je složena i zaposlena. Proizvodi proteine, enzime, goriva i druge komplicirane kemijske proizvode. Istovremeno, rješava se istrošenog otpada i smeća. Također mora odbiti i uništiti sve strane napadače – mikrobe, bakterije, viruse, itd., za koje tijelo ima “imunološki sustav” – spremnu i visoko pokretnu armiju, koja se bori protiv svih uljeza. Imati ćemo više o tome reći kasnije.

Tu je još mnogo toga što bi se moglo reći o stanici, ali nemamo mjesta da ulazimo u sve tehnikalije. Svaka stanica je minijturni svemir sama po sebi. Nesumnjivo, najviše fascinantna značajka svake stanice su kromosomi, paketi nasljednih gena.

Geni i kromosomi. Kako znanstvenici istražuju tajne gena, otkriva se cijela nova prekrasna i fantastična znanost o životu. Svaka od 100 bilijuna stanica nosi kromosome sa otprilike 100.000 gena. Čudesno, u genima svake stanice prenose se u molekularnom jeziku sve informacije nasljedno potrebne da se izgradi drugo tijelo sa njegovih 100 bilijuna stanica. Znanstvenici procjenjuju da kad bi zapisali sličnu količinu informacija na stranice knjige, trebalo bi tisuću knjiga debljine šesto stranica svaka, za priopćavanje iste količine informacija koja je svojstvena molekularnom kodu u genima **jedne stanice**.

Nacrt. Ipak svaka stanica u našem tijelu – njih svih 100 bilijuna – prenosi duplikat te iste kompletne informacije. Kromosomi imaju oblik ljestva sa prečkama, zakrivljenih u dugi uvijeni spiralni oblik. Kad pomislimo koliko minijturna je svaka stanica, dobijemo ideju koliko beskrajno tanka su ta kosi-nalik vlakna koja tvore stranice ljestve, među kojima su prečke koje nose ogromnu količinu informacija u genetskom kodu. Ali te “ljestve” ili vlakna u svakoj stanici su više od 2 metra duga, a kombinacija svih vlakana u kromosomima tijela, kad bi se spojila sa jednog kraja na drugi, doprla bi skroz do sunca i nazad **četiristo puta**. Fantastično, zar ne?

Počinja sa spermijem i jajem. Voljeli bismo opisati detaljnije prethodnu začuđujuću manifestaciju prirode. Ali želimo nastaviti sa sljedećim gotovo nevjerojatnim (i još uvijek u

velikoj mjeri neshvaćenim) procesom. To je način na koji se **spermij i jaje u ljudskom tijelu ujedine da stvore jednu stanicu**, čime počinje proces izgradnje cijele komplicirane strukture čitavog tijela, koje se, kao što smo već rekli, na kraju izgradi do fantastičnog broja od stotinu bilijuna stanica.

Reprodukcija. Odmah nakon što je jaje oplođeno spermijem – svaki od kojih pridonosi polovicu nasljednih karakteristika novog organizma, ta nova stanica otpočne proces diobe. Kako se jaje i spermij ujedine, **tisuće odluka se donose** u kompromisu i favoriziranju jednog ili drugog roditelja u novom životu koji se stvara. Zapamtite, geni svakog roditelja nose popis svih karakteristika svih prethodnih predaka svakog roditelja. Kako se jaje dijeli, njegovi kromosomi se dupliciraju i dijele da bi prenijeli identične gene u dvije stanice, vjerno prenoseći svu tu informaciju, a svaka od novih stanica se opet dijeli, i tako unedogled.

Stanice počinju specijalizaciju. Kako fetus raste, događa se čudan fenomen. Ugrađene u genima, u molekularnom kodu, su instrukcije za stanice da počnu specijalizaciju. Dok genetska informacija u vezi podjele i rapidnog povećanja broja stanica ostaje ista, stanice se počinju oblikovati u više tipova. Neka postanu živčane stanice, neke moždane stanice, neke koštane stanice, jetrene stanice, plućne stanice, srčane stanice, mišićne stanice, stanice kose i tisuću drugih varijacija. Strahovito kompliciran i zamršen **instrukcioni sustav** u genima govori svakoj stanici **kako da evoluira u pravo vrijeme i na pravom mjestu**, vodeći brigu da se rastuće tijelo razvije prema strogim uputama prisutnim u našim genima. Kako geni izvršavaju ove strahovito zamršene instrukcije, pokrećući akcije u stanicama točno u pravo vrijeme i na pravom mjestu, je još uvijek vrlo malo poznato, to je jedna od najfantastičnijih čuda majke prirode. Zapamtite, svaka stanica, neovisno da li je to moždana stanica, srčana stanica ili bilo koja druga, sadrži kompletan set instrukcija.

Instrukcije se nastavljaju tijekom cijelog života. Kada se rodi dijete, pomislili biste da bi se taj proces dovršio, ali nije tako. Geni i njihove instrukcije nastavljaju rukovoditi kolektivističkim društvom stanica u njegovom razvoju tijekom čitavog životnog vijeka – kroz djetinjstvo, kroz pubertet, kroz zrelo doba, do samog kraja života – tijelo se mijenja, evoluira, razvija, stari, umire, u skladu da nasljednim genetskim instrukcijama.

Kolektivističko društvo. Sada smo došli do poante našeg opažanja – da je odraslo tijelo vrlo **zamršen set organiziranih sistema** vrlo sličnih bijelom društvu na licu naše planete. Poanta našeg opažanja je da stanice u tijelu **rade u suradnji s drugima poput kolektivističkog društva, u skladnom timskom radu**, svaka radi za najbolje interese svih, svaka obavlja vlastite mikroskopske kućanske poslove, ali **svaka radi za interese čitavog tijela**. Ovo je ista ideja koju smo već opisali u *VJEČNOJ RELIGIJI PRIRODE* kao rasni socijalizam, a to je vrlo važan koncept u svakoj organizaciji. Zapamtimo ključnu riječ – **timski rad**.

Pošto ne želimo ulaziti previše u detalje u ovoj ograničenoj disertaciji, spomenut ćemo samo neke sisteme koje tijelo upošljava, ali ne sve, zbog nedostatka prostora.

Mozak je ključan za upravljanje. Kao što to svi znamo, dobro razvijeno ljudsko društvo mora imati vladu da donosi odluke, da upravlja, da vlada društvom kao cjelinom, pod pretpostavkom da radi za njegove najbolje interese. (Premda je, u teoriji, ovo točno, vrlo malo

današnjih vlada u svijetu se rukovode najboljim interesom njihovih podanika. Imamo dug put za prijeći prije nego što dosegneмо perfekciju socijalne organizacije u ljudskom društvu kakvu imaju stanice u tijelu.) Cilj je KREATIVIZMA da teži prema ovoj perfekciji. Ova funkcija vlade kao što znamo, se djelomično vrši od strane mozga, kako svjesnog, tako i podsvjesnog. Komunikacijska mreža zemlje se u tijelu vrši kroz tjelesni živčani sustav.

Funkcionalni sistemi. Postoje brojni “sustavi” u tijelu, svaki od kojih obavlja specifičnu funkciju za čitavu grupu, svaki je efikasno koordiniran sa drugim sistemima, isto kao što dobro organizirano ljudsko društvo treba biti.

Tu je **skeletni sustav**, koji daje oblik tijelu, strukturu, snagu i pokretljivost. Pričvršćeni za kosti skeleta su mišići, koji daju snagu za pokretanje. Ti mišići su dio **mišićnog sustava**. Neki mišići, kao što je srčani nisu pričvršćeni za kosti, već funkcioniraju kao dio **cirkulatornog sustava, dišnog sustava** i mnogih drugih.

Također kao dio “cjeline” postoji **probavni sustav**, koji obrađuje našu hranu. Postoji **mokraćni sustav**, koji odnosi otpade. Također, koža, probavni sustav i neki drugi organi služe kao sustavi za izlučivanje, a ova funkcija je izuzetno važna. Zapamtimo da svaki organizam koji propusti izlučiti svoje otpade ubrzo umire. Postoji **kožni sustav**, koji pokriva i štiti tijelo, a također izlučuje otpade kroz znojne žlijezde i regulira tjelesnu temperaturu. Postoji **limfni sustav** koji isisava tekućinu iz tjelesnog tkiva natrag prema srcu. Ovaj sustav također sadrži limfne čvorove koji filtriraju i uništavaju bakterije. **Endokrini sustav** se sastoji od brojnih žlijezda na različitim mjestima u tijelu. Neke od ovih žlijezda su hipofiza, nadbubrežna žlijezda, štitnjača, jajnici i još nekoliko drugih. Oni proizvode vrlo komplicirane hormone i druge kemikalije koje imaju dalekosežne učinke u kontroli tjelesnih funkcija, kao što je rast, viša ili niža aktivnost, temperatura, otkucaji srca, plodnost i niz drugih funkcija.

Nagon za reprodukcijom. Vrlo bitno, postoji i **reproduktivni sustav**, koji je dizajniran da stvara više organizama svoje vrste. Ovo je izgleda čitava poanta programa prirode.

Priroda je ugradila u svaku vrstu agresivni nagon za reprodukciju vlastite vrste, bilo da se radi o stancima, ribi, ptici, ili članovima Bijele rase. Svaka vrsta automatski, intuitivno, nagonski zna ovo i tako postupa. Čak i korov u polju, koji niti nema mozak, agresivno slijedi pravac kojeg je zacrtala priroda – promovirati povećanje vlastite vrste do krajnjih granica svojih sposobnosti. U isto vrijeme, svaki oblik života koristi sva sredstva na raspolaganju da se zaštiti od svojih neprijatelja.

Obrambeni sustav. U ovom pogledu, imamo mnogo za naučiti o čudesnom sustavu kojeg je naše tijelo razvilo u borbi protiv infekcija, bakterija, virusa, mikroba, bolesti, posjekotina, modrica, rana i generalno raznih stranih tijela.

U svrhu borbe protiv bolesti ili infekcija tijelo ima **obrambeni sustav**. Ovo je jako kompliciran sustav, koji slični vojsci, mornarici i zračnim snagama u našem društvu, kombiniranih sa policijskim odjelom, FBI i CIA-om. Ovaj sustav je iznimno učinkovit i još uvijek ne potpuno istražen. Ima skupinu stanica za rano upozoravanje koje imaju receptorske antene. Njihova funkcija je da **lutaju uokolo te otkrivaju i analiziraju prirodu bilo kojeg stranog neprijatelja** koji napada tijelo. Jedna od iznenađujućih značajki ovih stanica je da

prepoznaju **svoju vrstu** stanica kao prijateljske, te ne samo da prepoznaju strane stanice već i identificiraju **kakav je tip** neprijatelja ušao u tijelo. Nakon što otkriju i identificiraju neprijatelja, odmah šalju signal za rano upozoravanje ostatku sustava.

Traži i uništi. Branitelji jure u akciju. Bojni poklič se čuje za potragom i uništenjem milijuna bakterija koje su napale tijelo. Uspostavlja se hitan program produkcije obilja specijaliziranih vojnika za efikasnu borbu protiv konkretne vrste neprijatelja koji prijeti. Na primjer, posebne vrste trupa se proizvode za zaušnjake, druga vrsta za kozice, druga za ospice, druga za infekcije, druga za prehladu, itd. Kako tijelo brzo identificira tip neprijatelja i odmah počne proizvodnju potrebne vrste trupa za kontra-napad, je doista čudo. Program zatim naređuje **potpuno uništenje** napadača sve do posljednje bakterije. Glavni štab tjelesne napadačke vojske nalazi se u koštanoj srži.

Nužnost prepoznavanja svojih. Jedna od osnovnih potreba svakog organizma je da prepozna vlastite stanice – drugim riječima, **borba za zaštitu svojih i za uništenje stranih organizama**. Prepoznaj i zašiti prijatelje, identificiraj i uništi neprijatelje. Tijelo to radi, čini se, besprijekorno. To nije lak posao. Kao prvo, tijelo ima stotine različitih svojih stanica, jetrene stanice, krvne stanice, moždane stanice, itd. Zatim tu su tisuće vrsta neprijateljskih uljeza koje mora **ne samo pronaći, već i prepoznati** tako da može odmah početi proizvodnju **pravih protutijela** za konkretnog uljeza. Na primjer, ako su napale kozice, nema koristi ako se tijelo bori kao da ga je napala malarija, ili obrnuto. Stanice ne samo da prepoznaju otvoreno neprijateljske bakterije, već čak odbijaju implantate ili transplante, kao što je koštano tkivo, itd., od druge osobe, isto kao da je to strano tijelo.

Bijela rasa je propustila razlikovati. Ponekad, zbog bolesti, ovaj sustav prepoznavanja zakaže, te tjelesne napadačke snage propuste prepoznati prijatelje i okrenu se protiv svojih stanica. O tome se radi kod bolesti zvane rak. Ukoliko neravnoteža nije ispravljena, to rezultira obično smrću. Ovo podcrtava koliko je važno prepoznati svoje. Dozvolite mi da ovdje također primijetim kako je kriminalno nemarno ili ludo bijelo društvo danas u tom pogledu.

Lekcije za Bijelu rasu. U izgradnji boljeg bijelog društva za budućnost, mi moramo naučiti puno iz prirode, te kako njezini zakoni funkcioniraju u našem tijelu. Neke od ovih fundamentalnih lekcija su:

1. Priroda nagoni svaki živi organizam da **umnožava vlastitu vrstu**, od jedno-staničnih pa sve do najviših oblika života.
2. U višim oblicima života, bilijuni stanica **se udružuju da formiraju “kolektivističko društvo”**, a sve skladno rade zajedno kao tim u ekstremno specijaliziranim funkcijama **za najbolje interese cjeline**. To je, u stvari, kolektivističko društvo kakvog opisujemo pod terminom rasni socijalizam u *VJEČNOJ RELIGIJI PRIRODE*. To je timski rad u najboljem izdanju.
3. Takvi organizmi, bilo da su jedno-stanični ili sačinjeni od bilijuna stanica, **čine vitalnu distinkciju između svoje vrste i stranog osvajača**. Ovo je pitanje života ili smrti. To je pouka koju Bijela rasa posebno treba naučiti, i to naučiti dobro.

4. Čitav organizam shvaća da ne može imati zdravo “društvo”, ako su njegove stanice inficirane stranim organizmima. Ukratko, **multi-rasno društvo nagoviješta smrt**.
5. Organizam ima trajan sistem detektora koji su **na oprezu prema neprijateljskim uljezima**. Oni lutaju čitavim tijelom, te ako otkriju uljeze, odmah ih identificiraju i oglase alarm.
6. Tijelo tada pokreće pravu vrstu trupa na potrebna mjesta **da pronađu i unište strana tijela**.
7. Tijelo odmah povećava broj vojnika za slučaj te prijetnje, i obično, u slučaju mnogih bolesti, više nikada neće biti uhvaćeno nespremno za tu vrstu osvajača. (Postoji nekoliko bolesti koje obično imate samo jednom.)
8. Tijelo ima mrežu sustava koje funkcioniraju zajedno u harmoniji jedni s drugima za najbolje interese svih 100 bilijuna stanica koje organizam opslužuje.

Poanta lekcije. Najvažnija lekcija koju možemo naučiti od gore navedenog je: živa stvorenja imaju prirodni nagon da **agresivno umnožavaju svoju vrstu, štite svoju vrstu, te održavaju svoju vrstu**. Oni prepoznaju i razlikuju **svoju vrstu** od **stranih organizama**. Ako su takvi strani organizmi štetni po kolektivno društvo, čitav organizam odmah oglašava uzburu, pokreće rat, te traži i uništava strane uljeze.

Učimo iz prirode. U izgradnji tipa bijelog društva kakvog KREATIVISTIČKI POKRET ima u vidu, možemo koristiti praktično svaki princip kojeg je priroda, u svojoj mudrosti, razvila za žive organizme, bilo za jedno-stanične ili za “kolektivistička društva”. Mnogo od toga, kao što je specijalizacija, razvoj, komunikacijske mreže, itd. već smo razvili u prošlosti. **Područja gdje smo bili žalosno nemarni su prepoznavanje naše vrste, identificiranje stranog neprijatelja u našoj sredini**, te izbacivanje i/ili uništenje naših neprijatelja.

Mi smo Bijela rasa. Neka dakle bude kristalno jasan naš stav: **naša vrsta je Bijela rasa**, bez obzira na geografski položaj. Strani neprijatelji su Židovi, crnčuge i inferiorne obojene rase u globalu. Zdravo bijelo društvo, poput društva ljudskih stanica, **ne može preživjeti ako tolerira zarazu stranih uljeza u svojoj sredini**.

Rasni socijalizam. U preživljavanju, u našoj obrani, u osiguranju sredstava za život, u umnažanju i unapređenju **naše vrste**, bijela ljudska jedinka funkcionira najbolje u dobro organiziranom kolektivističkom društvu, gdje svaki pojedinac vodi brigu o specijaliziranim poslovima za sebe i za najbolje interese društva u cjelini, identično odnosu kakvog ima pojedina tjelesna stanica naspram tijelu u cjelini.

Mi, iz KREATIVISTIČKOG POKRETA ovo nazivamo **rasni socijalizam** kao što smo već opisali u poglavlju pod istim nazivom u *VJEČNOJ RELIGIJI PRIRODE*.

Sažetak. U sažetku naučimo naše lekcije od najboljeg organizatora – prirode – i naučimo ih dobro.

1. Zdrav organizam nastoji reproducirati i proširiti svoju vrstu.
2. Zdrav organizam razlikuje između svoje vrste i stranih organizama, te od toga pravi pitanje života ili smrti.

3. Zdrav organizam je dobro organiziran sa komponentnim stanicama od kojih svaka vrši svoju specijaliziranu funkciju, surađujući za dobrobit cijelog društva.
4. Zdrav organizam nastoji spriječiti strane uljeze od ulaska u njegovo društvo, a ako uđu, prepoznaje ih kao neprijatelje, identificira ih, traži ih i uništi.
5. Individualne stanice umiru a nove se proizvode da ih zamjene. Život i smrt su integralni dijelovi svakog živog društva.
6. Mrtve stanice postaju otpad i mora ih se izlučiti. Svaki organizam koji propusti izlučiti svoje otpade ubrzo umire.
7. Žive stanice se mora konstantno hraniti.
8. Iznad svega je centralni upravljački sustav čija glavna briga je skladno funkcioniranje svih stanica za uzajamnu korist cjeline.
9. Čak i priroda, uz svu svoju genijalnost, može upravljati samo tijelom čije stanice su homogene, tj. vlastite vrste, te žestoko odbija upade stranih i vanjskih organizama.

Pretraživanje naše povijesti. Pogledajmo sada našu povijest, povijest Bijele rase. Koliko smo bili sposobni prepoznati "prijatelje", te koliko smo bili sposobni ili nemarni u prepoznavanju "neprijatelja" i njihovom uništavanju. Kad smo već kod toga, ispitajmo također koliko efikasni ili neefikasni smo bili u izbacivanju taloga društva, vlastita otpada. Ponovimo, organizam koji propusti izbaciti otpade ubrzo umire. **Svaki organizam ili društvo koje propusti zaštititi svoj integritet ili homogenost, njime postaje nemoguće vladati i ne može dugo preživjeti.**

U razmatranju učinka Bijele rase počnimo sa ranom poviješću još uvijek najvećeg političkog entiteta Bijele rase, Sjedinjenih Američkih Država.

KREATIVISTIČKO VJEROVANJE #17

Samo nad homogenim društvom se može trajno upravljati

Miješanje rasa nagovještava smrt. Povijest je opetovano pokazala da nijedno multi-rasno ili poliglotsko društvo nije dugo preživjelo. Isto kao u prethodnom poglavlju, gdje smo vidjeli da zdravo tijelo neće i ne može tolerirati bilo kakve strane organizme u sebi, **tako i društvo ne može preživjeti miješanje sa stranim elementima.** Stoga naučimo ovu osnovnu lekciju za sva vremena i pazimo na nju, pazimo na nju dobro! Recimo to drugim riječima; Svako društvo koje je sastavljeno od dvije ili više različitih rasa, neprestano će biti u ratu unutar sebe, sve dok se ne uništi. Obično otpaci u takvom društvu unište najbolje elemente i prežive da zauzmu sve nekretnine u manje razvijenoj društvenoj strukturi. Anarhija, siromaštvo i bijeda tada postaju normalan životni stil. Vrhunski primjer ovoga je povijest Haitija, čiju priču ćemo ispričati u budućem poglavlju. Ali povijest obiluje sa brojnim drugim primjerima. U našoj prijašnjoj knjizi, *VJEČNA RELIGIJA PRIRODE*, citirali smo nekoliko kao što su Egipt, Indija i drugi.

Tragedija Amerike. Amerika, nada svijeta, sada prolazi kroz finalne stadije samouništenja jer nije pazila na lekcije prirode i vječne zakone prirode: **nijedno multi-rasno ili poliglotsko društvo ne preživljava dugo.**

Inferiorni uništavaju superiorne. Recimo još jednu osnovnu istinu: **inferiorni uvijek zavide i mrze superiorne.** Siromašni mrze bogate; slabi mrze snažne; bolesni mrze zdrave; glupi mrze inteligentne; ružni mrze lijepe, a obojene rase mrze bijelu. To je tako i vjerojatno će uvijek tako i biti. Ja nisam izmislio ovu situaciju, niti sam sretan zbog nje, niti sam je odredio. Ja samo promatram životne činjenice.

Lijepo društvo je naš cilj. Mi iz KREATIVISTIČKOG POKRETA ne želimo samo društvo koje je relativno zdravo, stabilno i prosperitetno, nego društvo u kojem je velika većina samih pojedinaca superiorna, i u kojem je kvaliteta života visoka. Želimo da svaki pojedinac, ili barem velika većina, imaju sve najbolje stvari u životu: inteligenciju, zdravlje, ljepotu, bogatstvo i sreću. Ne samo da se nadamo takvom društvu, već aktivno radimo da ga ostvarimo. U raspadajućem svijetu koji se ubrzano ruši svuda okolo nas, mi nismo pesimisti, već smo optimisti. Mi čvrsto vjerujemo da je naš tip svijeta ne samo moguće ostvariti, već smo nepokolebljivo odlučni da ga ostvarimo, pod svaku cijenu. Za nas je to pitanje: učiniti to ili umrijeti.

Potpuno bijelo društvo. Rekao sam na početku ovog poglavlja da samo homogeno društvo može biti stabilno i može preživjeti. Homogeno podrazumijeva jednu vrstu, istu rasu, više ili manje istog nivoa inteligencije, sličnih moralnih standarda, sličnih osnovnih ciljeva, ideala, religije i kulture.

Pa kakvu vrstu homogenih ljudi imamo u vidu da nasele svijet budućnosti? Da li želimo svijet nastanjen primitivnim Afričkim crnčugama? Ili Kinezima? Židovima? Ili imamo u vidu isti cilj kao multi-rasne Ujedinjenje Nacije koje imaju izložen sveti kip (neutralnog) čovjeka

budućnosti, bezličan, aseksualan, iskrižan, bezrasni, smeđe boje, te ruku spojenih iza leđa da mu mogu jednostavnije staviti lisice na ruke?

Samo jedno gledište. Ne, doista, mi ne želimo ništa od toga. Naša religija nije dizajnirana za crnčuge ili mješance, niti bilo koju drugu obojenu rasu. Vraćamo se natrag na jednu našu osnovnu premisu, naime, na sve u životu i u svijetu mi gledamo iz jednog gledišta i samo jednog gledišta. Ne gledamo kroz oči zmije, niti crnčuga, niti Židova. **Na sve gledamo kroz oči Bijele rase.** Ljudi budućeg svijeta trebaju biti Bijele rase i isključivo Bijele rase. Svijet postaje previše prenapučen i malen da bi podržavao mnoštvo rasa, bilo jednih uz druge ili pomiješanih skupa. Bijela rasa ne može opstati u nijednom od tih slučajeva. **Može biti samo apsorbirana i iskrižana, ili pak brojčano nadjačana i istrijebljena.** Mi ne prihvaćamo niti jednu od tih alternativa, i nemamo niti najmanje želje biti dijelom razvratnog i izopačenog društva grabežljivih, gladnih mješanaca.

Sve ili ništa. Ne, za nas vrijedi ili sve, ili ništa. Nakon što smo donijeli ovu odluku, moramo pokrenuti nebo i zemlju da ju implementiramo. Pri tome imajte na umu da budućnost Bijele rase koju mi predviđamo nije samo rasa identična današnjoj, već je to vitalna, dinamična super rasa kakva imamo potencijal postati. Danas sa pojavom KREATIVIZMA imamo znanje i program koji će nam omogućiti da realiziramo naš veliki potencijal. Sada nam preostaje izgraditi i proširiti našu organizacijsku strukturu, kako bi proveli u realnost najveće snove koje je čovječanstvo ikad zamislilo.

* * * * *

Moramo se suočiti sa realnošću. U nastojanju da ostvarimo takvu svijetlu i obećavajuću budućnost za Bijelu rasu, moramo, kao što sam rekao već tisuću puta prije, najprije ispraviti naše razmišljanje.

1. Izdajnički koncept jednakosti. Moramo odbaciti kršćansko-demokratsku ideju da su svi ljudi jednaki. Ova ideja nam je utrapljena od naših najopasnijih neprijatelja, Židova. Oni sami u nju ne vjeruju, već smatraju da su svi nežidovi Goyi ili glupa stoka, koju treba iskorištavati, izmanipulirati i uništiti. Priroda nam govori jasno i glasno da su ljudi nejednaki, rase su nejednake, sve vrste su nejednake. Neka ovo nikada ne zaboravimo.

2. Homogeno društvo. Moramo shvatiti da nijedno multi-rasno društvo, ili poliglotsko društvo, pa čak niti pluralističko društvo ne može preživjeti dugo, te kratkoročno ili dugoročno postaje nemoguće upravljati takvim društvom. Čak ni zemlja koja je skrojena od različitih nacionalnosti, religija ili jezika, pa čak i ako je u osnovi bijela, ne može dugo trajati. Austro-Ugarska monarhija je takav primjer, gdje su Nijemci, Mađari, Hrvati, Srbi, Rumunji i Česi svi bili nabacani zajedno sa svojim različitim jezicima, religijama i kulturama. Moramo shvatiti da ne postoji neki pošten i pravedan set zakona, i da nijedna vlada ne može biti prihvatljiva svima. Što je za dobrobit jedne grupe, ide na štetu druge grupe, te samo svađa, gloženje i anarhija će uslijediti.

3. Bijela rasa mora preživjeti pod svaku cijenu. Budući da zemlja brzo postaje pretrpana izvan njenog kapaciteta za hranjenje i održavanje takvog ogromnog broja ljudi, stotine milijuna, pa i milijarde, će gladovati, a to stanje je već u punom tijeku. Već smo apsolvirali ovu

temu u prethodnom poglavlju. Na nama je da osiguramo da kroz ovu katastrofu superiorni nisu žrtve. Moramo se dobro pripremiti da osiguramo Bijeloj rasi preživljavanje, moramo se organizirati i polarizirati već sada, kako bi imali moć, organizaciju, lojalnost, vodstvo i sredstva da to učinimo.

4. Paraziti nisu vrijedni spašavanja. Moramo se pomiriti sa činjenicom da nisu svi ljudi vrijedni spašavanja. Čak i među današnjom Bijelom rasom postoje paraziti, trutovi, luđaci, moroni, patološki kriminalci i genetski bogalji bez kojih bi svijet i naše bijelo društvo bilo bolje. Priroda nam daje sljedeći zakon u tom pogledu – **svaki organizam koji propusti izbaciti svoje otpatke, ubrzo umire.**

5. Heterogeno društvo osuđeno na propast. Moramo shvatiti da ne postoji nijedna vlada, niti je ikada postojala, koja može na zadovoljavajući način upravljati heterogenim društvom, ili čak zadržati takvo društvo različitih elemenata da ne propadne. Razlog za to je prilično očigledan. Kad je bilo koja zemlja ili društvo fragmentirano na dva ili više različita elementa, ne postoji zajednički cilj ili interes, već samo pritisak suparničkih grupa koje su u međusobnom ratu te konstantno nastoje postići nadmoćnost. Takav rat može biti potajan ili prikriven neko vrijeme, ali prije ili kasnije se rasplamsa u otvoreni sukob koji eskalira u civilni rat i anarhiju. Što su raznovrsniji ti elementi, to je više žestine i gorčine u takvom sukobu. Krajnji rezultat je, ili samoubojstvo svih grupa, ili pobjeda one grupe, rase ili elementa, koji je bio najviše spreman za borbu i preživljavanje. To nije nužno najviše inteligentna ili korisna grupa u društvu. U stvari obično najniži i najpodliji elementi, kao na Haitiju, prežive.

Darwinov zakon. Ne zaboravimo da Darwinov zakon “preživljavanja najsposobnijih” nije sasvim precizno definiran. Morski pas ili žohar su preživjeli stotinama milijuna godina, a nisu baš najljepša ili najinteligentnija bića na licu zemlje. Iz našeg gledišta ne bismo na ta bića gledali kao “spasobna” ili poželjna. **Preživljavaju samo oni koji su najsposobniji u igri opstanka,** a to nipošto nisu najbolji ili najpoželjniji iz perspektive Bijelog čovjeka.

Amerika je imala povoljan početak. Nakon američke revolucije, kada je prvi popis stanovnika u Sjedinjenim Državama napravljen 1790. g., ukupan broj bijele populacije bio je 3.172.444. Procijenjena populacija svih teritorija koji sada čine 48 kontinentalnih država bila je otprilike 4.000.000. Od tog broja su otprilike 3.250.000 bili bijelci, a ostatak Indijanci, crnci i mješanci. Od bijele populacije 90% je bilo Nordijske grupe, većinom Englezi i Škoti, a 99% od ukupnog bijelog stanovništva bili su protestanti.

Indijanci okrutni i odvratni. Što se crnčuga tiče oni nisu imali nikakvog političkog značaja, budući da je Ustav njih smatrao za ništa više od robova ili pokretne imovine. Sa Indijancima je bilo drukčije. Mnoga plemena bila su nedvojbeno najzastrašujući borci od bilo koje urođeničke rase koju je Bijela rasa susrela u njenoj ekspanziji i osvajanju svijeta. Madison Grant, koji je napisao “Osvajanje kontinenta” (“Conquest of a Continent”) smatra ih za nesumnjivo najokrutnije ljude u čitavom čovječanstvu, čak i okrutnijim od drevnih Asiraca. Mučenja koja su nanosili svojim zarobljenicima, bilo bijelim ili crvenim, bila su krajnje odbojna, a obično su ih provodile skvo dok su muškarci sjedili okolo i smijali se agoniji njihovih žrtava. Grant zaključuje “Nitko tko je poznavao pravu narav Indijanaca nije osjećao nikakvu grižnju svijesti kad su bili protjerani sa njihovih lovišta”, a bijelci su ih smatrali kao ništa više od

vukova ili još gore. U svakom slučaju, Indijanci su usporili napredak prema zapadu osnivača Trinaest kolonija, ali nisu bili od nikakve političke ili rasne važnosti.

Sjajna prilika. Tako u razdoblju do 1790. godine pronalazimo Ameriku sa bijelom populacijom većom od polovice stanovništva Velike Britanije, te Nordijsku do srži. To je bila raso, kulturalno i religijski najhomogenija skupina ljudi u bilo kojoj zemlji na svijetu. Pred njom je ležao ogroman, bogat kontinent na zapadu, gotovo prazan izuzevši sporadično raspršene urođenike. Američka Bijela rasa je bila spremna da osvoji i izgradi najbolju i najbogatiju državu u čitavoj povijesti. Nikada u povijesti nije sjajnija prilika položena ispred nogu nekog naroda. Za manje od jednog stoljeća osvajanje je završeno od Atlantskog oceana sve do Pacifika.

Talionica naroda na putu prema katastrofi. Današnja Amerika je degenerirala u poliglotsku talionicu naroda (melting pot), koja se kreće prema strašnoj katastrofi. Ona je sada postala ogroman konglomerat sastavljen od sukobljenih grupa koje nemaju zajednički cilj, viziju, interes, ili bilo što drugo. Sada smo podijeljeni u stotine moćnih lobističkih strana, sve u ratu jedna s drugima. Rasno smo podijeljeni na svaki osnovni rasni element koji se može naći na licu zemlje.

Danas čak i divlji Indijanci imaju više političke moći nego prije 200 godina, dok su bijelci bili brojčano relativno puno manji a Indijanci brojčano veći. Podijeljeni smo sa stotinjak religija, mormonska religija, katolička upravljana iz Rima, te iznad svih, judaistička, čije pleme sada vlada i proždire državu. Podijeljeni smo prema političkim strankama, radnim sindikatima, religijskim grupama, klasnim ratom, homoseksualcima, feministkinjama, praktički svime. Svaka grupa ima svoj moćni lobi koji se bori za njihove specijalne interese. Danas smo nesumnjivo najheterogenija, najmanje homogena, najviše fragmentirana nacija na licu zemlje. Takvom nacijom je nemoguće dugo vladati, niti može trajno opstati. Kad su nam Francuzi dali Kip Slobode na kojem je pisalo "Dajte mi ... bijedne otpatke sa vaših prenapučenih obala", progutali smo filozofiju koja je smrtonosna kao i sami otpadci. Zapamtite, svaki organizam koji ne može izbaciti svoje otpatke ubrzo umire. Svaki organizam koji je voljan uzimati otpatke drugih je totalno lud i osuđen na smrt.

Propuštene prilike krivnja potomaka. Amerikanci su 1790. godine imali pred sobom najbolju priliku koja je ikad sretno pružena nekoj homogenoj grupi ljudi. Propustili su je. Zabrljali su. Oni su nesvjesno odbacili najpovoljnije okolnosti u povijesti. Zašto su tako inteligentni ljudi propustili izvući najbolje iz takve sjajne prilike?

Invazija židovskih parazita. Odgovor, u velikoj mjeri, naravno leži u židovskom parazitu koji je izvršio invaziju na njihove obale, te zagadio i unakazio njihov razum. Ta invazija je isprva bila mala, ali do 1880. je prerasla u pravi potop. Danas pola svjetskog židovstva sjedi na leđima američkog naroda te imaju potpunu kontrolu nad financijama, informacijskim medijima, obrazovanju i vladi ove judaizirane zemlje. Ukratko zavezali su nas poput svinja i pripremaju nas za finalno klanje.

Sada se moramo iskupiti za naše prošle grijehe. Kolikog god da je kasno, cilj i program KREATIVISTIČKOG POKRETA je spasiti ovu naciju od kolapsa i uništenja. Zapravo, nije to bila krivica ranih graditelja ove velike bijele nacije. Oni su odradili svoju ulogu i obavili

su je prekrasno. Mi, koji smo došli nakon njih smo ostavili na cjedilu Bijelu rasu i izdali je. Moramo u potpunosti shvatiti da kako prođe Amerika, tako će proći i Bijela rasa. Naš je zakleti cilj da prvo slomimo moć Židova i vratimo moć nazad u ruke Bijele rase, koja je osnovala i izgradila ovu zemlju. Zatim moramo izbaciti ove parazite sa naših obala. Naš je program da otpremimo crnčuge nazad u Afriku, a Meksikance i ostale obojene rase nazad od kud su i došli. Naš je cilj da učinimo ovu državu bogatom, prosperitetnom i prelijepom zemljom za Bijelu rasu i samo Bijelu rasu. Zatim **da preobratimo i educiramo bijelog čovjeka nazad prema osnovnim rasnim načelima**, da prihvati rasnu religiju, te izgradi bolju rasu i konačno **sjajnji i bjelji svijet**.

Potrebna je rasna religija. Možemo kriviti Židova zbog nereda u kojem smo sada, nakon što smo počeli sa tako zlatnom prilikom u 1790. g. Ali to nije baš čitava priča. Mi sami smo krivi. Da je bijeli čovjek 1790. godine odbacio nerealnu “duhovi na nebu” (spooks in the sky) religiju nametnutu mu od Židova, te usvojio zdravu rasnu religiju kao što je KREATIVIZAM, ne bi bili u takvom dubokom neredu kao što smo danas. Naši utemeljitelji propustili su zlatnu priliku isto kao i Rimljani dvije tisuće godina ranije, jer oni također nisu imali rasnu religiju. Da je bijeli čovjek bio **naoružan rasnom religijom, Židov nikad ne bio imao šanse**, niti sa Rimljanima niti sa Amerikancima iz 1790-te.

Sada je naša zadnja velika prilika. Naša je vjerska i rasna sveta dužnost da poništimo štetu koja je učinjena, i vratimo bijelog čovjeka nazad k razumu. Nije da želimo vratiti Ameriku iz 1790-ih, niti Rim iz doba Cezara. To je nemoguće. Ali sada, sa našim današnjim znanjem, sa programom KREATIVIZMA, te sa 500 milijuna bijelaca kao genetskom bazom, možemo izgraditi svijet koji bi očarao i zadivio kako rane Amerikance, tako i drevne Rimljane.

Ovo možemo učiniti, i to moramo učiniti.

KREATIVISTIČKO VJEROVANJE #18

Talionica naroda – Ružan američki san

Posuda za prljavu vodu. Kad sam bio dječak na farmi u Kanadi, običavali smo bacati sve naše ostatke sa stola u veliku posudu, skupa sa sapunastom vodom od pranja suđa, kao i bilo kojim drugim smećem koje se stvaralo. To smo zvali posuda za prljavu vodu i time smo hranili svinje, jedine životinje koje su tolerirale takvo smeće za hranu.

Posuda za prljavu vodu mogla se također nazvati lonac za taljenje, to je današnji rasni ideal kojeg židovska štampa i moćni establishment pokušavaju prodati bijelcima – kao američki san.

Američki san je danas perverzija. Američki san! Koliko se samo promijenio u prošlom stoljeću! Kad su pisci poput Horatia Algera hvalili američki san, oni su opisivali priče divnih uspjeha Amerikanaca. To su bile priče o uzlazu od siromaštva prema bogatstvu, priče o siromašnom dječaku sa farme (ili iz grada), koji postaje bogat, uspješan i štovan. To su bile priče o tipičnom siromašnom bijelom imigrantu koji dolazi u Ameriku bez pare, stvara novi izum, ili otvara novu firmu i postaje uspješan izvan granica njegovih najdražih snova. To su bile priče o bijelim ljudima koji su bili radišni, poduzetni, uspješni, koji su se uspeli iznad običnog stada, putem čiste energije i sposobnosti.

Nadolazeća noćna mora. Kako se to promijenilo danas! Ako bismo poslušali židovske promicatelje rasnog miješanja, bilo u štampi, politici, televiziji, ili bilo kojem mediju moždanog zagađenja, američki san se promijenio u noćnu moru za bijele ljude. Danas, idealna situacija kojoj svi trebamo težiti, ako je suditi po ovim židovskim prodavačima otrova, je ravnopravnost, rasna ravnopravnost. Njihova predložena Utopija je močvara rasno pomiješanog društva gdje su svi jednaki; sa crncima koji su više “jednaki” od bijelaca, te Židovima na vrhu koji izdaju direktive i najviše su “jednaki” od svih.

Integrirani šljam. Vrstu društva kojeg oni zamišljaju je društvo potpune integracije, potpunog rasnog križanja, multi-rasno društvo gdje se crnčuge i šljam ponosno nazivaju “Amerikancima”, a gdje se bijelci stide što su bijeli. To su Sjedinjene Države gdje se može skupiti sav svjetski šljam – Kubanci, Kinezi, Filipinci, Meksikanci, Hindusi, Haićani, i crnčuge od svuda. “Dajte mi bijedni šljam sa vaših prenapučenih obala”, kao što su Židovi tako lukavo zapisali na Kip Slobode. Ideja je pozvati sve unutra, staviti ih na socijalnu pomoć, te potaknuti sav taj šljam svijeta da se razmnožavaju kao štakori. Sve to, naravno o trošku radišnih, teško izmučenih američkih bijelaca, koji se (prema mišljenju Židova) trebaju sramiti što su uopće ikada izgradili takvu veličanstvenu državu.

Suočimo se sa time, moji bijeli rasni drugovi, **Židov uspješno pretvara Ameriku u njegov san i našu noćnu moru** – pretvara Ameriku u lonac za taljenje, ukratko, u “posudu za otpadnu vodu” prikladnu samo za svinje i crnčuge.

Odgovor. Što možemo učiniti u vezi ovoga? Moram ponovo naglasiti bit problema. Bit svih naših problema, apsolutno svih, je **rasni problem. Moramo prvo riješiti rasni problem** ili će sve drugo biti izgubljeno. Kako bi to učinili moramo poduzeti sljedeće korake:

1. Moramo glasno i najstrožim riječima odbaciti ideju talionice naroda. Ova židovska ideja znači totalnu integraciju, totalno križanje i **totalno izumiranje velike Bijele rase**.
2. Mora nam biti potpuno jasno da su Židovi, crnčuge i druge obojene rase u našoj sredini, **strani, otrovni element** za naše rasno tijelo. **Nijedno multi-rasno društvo nije preživjelo dugo, a Bijela rasa u takvom društvu je uvijek žrtva**. Pogledajte ponovo Haiti. (nekad San Domingo) Pogledajte Indiju. Pogledajte Meksiko. Pogledajte Bahame. Pročitajte ponovo povijest Egipta, Indije, Grčke, Rima, u našoj prvoj knjizi *VJEČNA RELIGIJA PRIRODE*.
3. Nakon što nam je jasno fiksirana ideja u vlastitim umovima da **integracija oglašava smrtna zvona Bijeloj rasi**, tada moramo postati gorljivi misionari u oglašavanju alarma i uzbunjivanju naših bijelih rasnih drugova na sudbinu kakvu nam spremaju Židovi.
4. Moramo ujediniti i **organizirati naše bijele rasne drugove** oko ideje bijelog rasnog opstanka. Moramo se polarizirati oko rasne ideje kakva je iznesena u ovoj knjizi te u *VJEČNOJ RELIGIJI PRIRODE*. Distribuirajte ove dvije Bijele Biblije vaši rasnim drugovima kao da vam život ovisi o tome. Jer i ovisi.
5. Nakon što se organiziramo, moramo **istjerati Židove sa vlasti**, političke, financijske i sve druge.
6. Nakon što smo ovo postigli rat je praktički završen, i biti ćemo u stanju učiniti ono što smo odavno trebali – otpremiti crnčuge natrag u Afriku, a druge obojene rase natrag od kud su došle.
7. Tada ćemo biti u mogućnosti nastaviti s ostatkom našeg Kreativističkog programa – proširiti teritorij Bijele rase i dalje raditi prema našim osnovnim ciljevima: preživljavanju, ekspanziji i napretku Bijele rase.

To je naš program. To je jedini program koji će spasiti Ameriku da ne postane židovski dizajnirana talionica naroda, ili kao što smo već rekli, posuda za otpadnu vodu napunjena smećem pogodnim samo za svinje.

Da bi se sve te ideje ostvarile Bijela rasa mora imati solidne temelje u vidu **rasne religije**, oko koje će se svi dobri bijeli rasni drugovi okupiti. To je ono što želimo naglasiti u sljedećem poglavlju.

KREATIVISTIČKO VJEROVANJE #19

Civilizacija bez rasne religije –

Samo-destruktivan proces za Bijelu rasu

Moramo koristiti civilizaciju za našu korist. U ovom poglavlju želimo ispitati prošlost, sadašnjost i budućnost genetskog razvoja Bijele rase. Želimo pogledati visine dosegnute u prošlosti, gdje smo danas, te što nam je cilj postići u budućnosti. Također želimo proučiti destruktivan utjecaj same civilizacije na genetske promjene u Bijeloj rasi. Želimo osigurati da u budućnosti, civilizacija postane alat za genetski boljitak Bijele rase, a ne oruđe za njenu eroziju i rasno srozavanje.

* * * * *

Nedavne promjene retrogradne. Svi pretpostavljamo da zbog naše današnje ekstremno napredne tehnologije, da je Bijela rasa (ili čovječanstvo) danas mentalno, duhovno i intelektualno naprednija nego što su bili kreatori bijelih civilizacija prije nekoliko tisuća godina, te da smo genetski napredovali. To je ozbiljna zabluda. Da se genetske karakteristike naše rase neprestano evoluiraju i mijenjaju, to je sigurno. Isto se dešava u svim drugim vrstama u prirodi. Jedna od razlika je što su se naše karakteristike mijenjale mnogo brže u kratkom evolucijskom periodu poznatom kao civilizacija. Promjene mogu biti na bolje, ili na gore. Nažalost, genetska kvaliteta Bijele rase se nije promijenila na bolje u zadnje dvije tisuće godina. Promijenila se na gore. Danas Bijela rasa nije tako inteligentna, niti jakog karaktera, niti robusna, kao što su recimo bili Rimljani u vrijeme Cicera i Julija Cezara prije dvije tisuće godina.

Slavni Atenjani. Još istaknutiji primjer sjajnih genetskih visina, dosegnutih kod nekih naših blještavih bijelih rasnih drugova u prošlosti, je onaj ranih Atenjana u antičkoj Grčkoj. Oni, više od bilo koje druge skupine, ilustriraju učinak koji brojčano zanemariva intelektualna elita može imati na napredak civilizacije. Isto tako, kada i ako takva elita izumre, i/ili se njihovi geni pomiješaju sa inferiornima, to također ilustrira dramatične posljedice koje takvo rasno zagađenje može imati na nazadovanje civilizacije i kvalitete genetskog potencijala.

Birano društvo slavnih. Istaknuti genetičar, Edwin Conklin piše o drevnim Grcima: “U dva stoljeća između 500 do 300 godine p.n.e., mala i relativno neplodna zemlja Attica s površinom i ukupnim brojem stanovnika kao Rhode Island, ali sa manje od jedne-petine broja slobodnih osoba, dala je najmanje 25 slavnih ljudi. Među državnici i zapovjednicima bili su: Miltiades, Themistocles, Aristides, Cimon, Pericles, Phocion; među pjesnicima, Aeschylus, Eutipides, Sophocles, Aristophanes; među filozofima i ljudima iz znanosti, Socrates, Plato, Aristotle, Demetrius, Theophrastus; među arhitektima i umjetnicima, Ictinus, Phidias, Praxiteles, Polygnotus; među povjesničarima, Thucydides i Xenophon; među oratorima, Aeschines, Demosthenes, Isocrates, Lysias.

“U ovoj maloj zemlji”, rekao je Conklin, “u razmaku od dva stoljeća pojavila se takva grupa sjajnih ljudi kakva nikad nije pronađena na kugli zemaljskoj, u bilo koja dva stoljeća od tog vremena. Galton zaključuje da je prosječna sposobnost Atenske rase toga perioda bila, po najnižoj procjeni, toliko veća, koliko je današnja Engleska rasa iznad Afričkih crnčuga.”

* * * * *

Tehnološki napredak nije genetski napredak. Civiliziran čovjek veliča vrline civilizacije još od vremena kad se prvi put spustio sa grane i osovio na noge. Taj proces, uz mnoštvo zapreka i preskoka, kretao se prema naprijed sve dok nije dostigao visok stupanj tehničkog napretka u kojem se sada nalazimo. Čovjek je ponosan na civilizaciju koju je stvorio, i to s pravom. Velikom većinom, bila je to civilizacija bijelog čovjeka tijekom dugih milenija povijesti. Obojena rase u određenim vremenima su, poput konja, služili svojoj privremenoj svrsi. Ali obojene rase, za razliku od konja, većinom su vremena sprječavale i blokirale napredak bijelog čovjeka.

Tehnologija daleko nadmašuje naš socijalni napredak. Dok je bijeli čovjek napravio stvarno zapanjujući napredak na području tehnologije i znanosti u posljednjem stoljeću, taj se napredak danas ubrzava takvim tempom da nas ostavlja bez daha. Nažalost, socijalni napredak nije zadržao korak s njim. Naprotiv, zahvaljujući parazitskom Židovu, u zadnjih 2000 godina Bijela rasa nije napravila nikakav napredak u pogledu vlasti, religije, jezika i općenito socijalne organizacije kao takve. U stvari, mi smo nazadovali. Nismo čak ni toliko napredni u tim područjima, kao što su drevni Rimljani bili u vrijeme Cezara.

Znanost i tehnologija je daleko odmakla socijalnom napretku, kao što smo upravo istaknuli, dok sama Bijela rasa nije genetski napredovala, već nazadovala. Za to možemo zahvaliti internacionalnom Židovu i samoubilačkoj kršćanskoj religiji koju je utrapio Bijeloj rasi.

Civilizacija sama po sebi ima genetski negativan utjecaj. U *VJEČNOJ RELIGIJI PRIRODE* već smo istražili razarajuću pustoš koju su Bijeloj rasi donijeli židovski utjecaji poput kršćanstva, rasnog miješanja i stotine drugih programa koje promoviraju naši smrtni neprijatelji. Postoji jedan drugi utjecaj koji također podriva genetsko zdravlje Bijele rase, a za kojeg Židov nije u potpunosti odgovoran. **Taj uzrok, je začuđujuće, sama civilizacija.**

No prvo učinimo naš stav u vez civilizacije nedvosmisleno jasnim. Mi u Kreativističkom pokretu nismo protiv civilizacije. Ponosni smo na začuđujuću civilizaciju koju je Bijela rasa proizvela kroz povijest i želimo učiniti kristalno jasnim da smo mi za civilizaciju – i to civilizaciju bijelog čovjeka.

Glavna poanta ovog poglavlja je da civilizacija – bilo koja civilizacija – nosi sjeme vlastitog uništenja ugrađeno u sam civilizacijski proces. U stvari, eugenski gledano civilizacija je bila katastrofa za rasu koja ju je stvorila. Ukratko, imala je negativan genetski učinak, prema srozavanju kvalitete Bijele rase.

Naš je cilj da istražimo to sjeme uništenja i da vidimo **na koji način se ono može prevladati**, tako da u budućnosti Bijela rasa može opstati, proširiti se i genetski napredovati za sljedećih milijun godina. Prije nego što uopće istražimo to sjeme uništenja, možemo

kategorički reći da u KREATIVIZMU već imamo rješenje za taj problem. No više o tome kasnije.

Civilizacija spašava neprilagođene. U osnovi, civilizacija ima “humanizirajući” učinak u kojem se slabe, **neprilagođene**, bespomoćne, pa čak morone i idiote, **spašava subvencijama** onih koji su više sposobni nositi teret. Drugim riječima, oni koji bi u primitivnoj društvenoj organizaciji bili odstranjeni nemilosrdnim ali pročišćavajućim zakonima prirode, sada bivaju spašeni i mogu se razmnožavati. “Humanije” civilizirano društvo ih ne uspijeva odstraniti, nego umjesto toga nosi neprilagođene na leđima onih koji su snažniji. Nadalje, oni se proliferiraju u naš rasni genotip. **Sposobni** subvencioniraju **nesposobne**, a začudo, potonji se brže razmnožavaju.

Proces odstranjivanja spriječen. U čitavom ovom elaboratu govorimo samo o Bijeloj rasi, jer mi smo jedinstveni u carstvu prirode. Mi smo jedina vrsta koja je pokazala sposobnost unapređenja naših mentalnih sposobnosti tijekom povijesti do stupnja gdje je održiva civilizacija moguća. Dok odstranjujući proces preživljavanja najспособnijih također vrijedi i za ptice, životinje, insekte, babune i crnce, nema pokazatelja da je taj proces nužno povećao i njihove intelektualne kapacitete. Možda je izoštrio njihove instinkte za opstankom, vjerojatno, ali nije nužno unaprijedio njihove mentalne sposobnosti.

Dobar primjer za ovo je vrsta morski pas. Ova izuzetna vrsta je preživjela u proteklih 200 milijuna godina, te je jedna od najžilavijih i najupornijih vrsta na licu zemlje. Ali moždana snaga? Ne. Morski pas ima relativno mali mozak te je njegova intelektualna snaga i dalje praktički nula. **Samo je Bijela rasa pokazala sposobnost za intelektualan napredak i demonstrirala ga kroz povijest.**

Zašto onda, nije to bio stalan napredak ravno uzlaznom linijom?

Inteligencija bijelog čovjeka nije napredovala u civilizaciji. Ako proučimo različite civilizacije iz prošlosti nalazimo da bijeli čovjek, mnogo više nego druge vrste u prirodi, živi od svoje pameti. On koristi alate, instrumente, poljoprivredom uzgaja hranu, gradi svoja skloništa i još mnogo toga. On koristi svoje ruke i svoju pamet.

U primitivnom društvu, putem samih zakona preživljavanja najспособnijih, oni najbolje sposobni koristiti svoju pamet, imali su energiju i snalažljivost preživjeti dovoljno dugo da stvore potomstvo. Kao rezultat toga, inteligencija naših predaka polako je napredovala prema višim razinama tijekom stotina tisuća godina. Ubrzo je dostigla razinu na kojoj su naši preci bili sposobni stvoriti civilizaciju, a to su i učinili.

Proces odstranjivanja obrnut. Sile koje potiču evoluciju prema višoj inteligenciji sada su postale obrnute. Dok su tupoglavci i neprilagođeni u primitivnom društvu bivali odstranjeni od prirode, sada im je “civilizacija” pritekla u pomoć. Civilizacija je, sama po sebi, organizirana tako da pomogne “spasiti” **sve** članove društva, uključujući tu i glupe, neprilagođene, slabe, lijene i nesposobne. Kao rezultat toga, ovi genetski invalidi od tada preživljavaju skupa sa sposobnima i inteligentnima. Oni također žive dovoljno dugo da se razmnože i nastave svoju vrstu, tako snižavajući genetski prosjek.

Inteligentni moraju imati više djece. Ali što je još važnije, drugi negativni faktor također dolazi u igru. Ekstenzivna istraživanja su pokazala da čak i među našom vrstom, tj. Bijelom rasom, “**glupi zečevi**” (odnosno, oni sa nižom inteligencijom) u prosjeku **imaju više potomaka od onih sa superiornom inteligencijom**. Očigledna posljedica ovoga je da se broj onih niže inteligencije povećava, dok se broj onih više inteligencije snižava. Ponovo očigledna posljedica ovog slijeda događaja je da se bez prirodnog “odstranjajućeg” utjecaja, kakav je prisutan u primitivnim društvima, **civilizacija srozava prema dolje** genetski, fizički i intelektualno – što je vrlo, vrlo štetna posljedica. Upravo je taj tragični slijed događaja osudio na propast svaku civilizaciju koja je ikada postojala. Isti proces danas vodi našu bijelu civilizaciju u propast i samouništenje.

Civilizacija se sama uništi. Kako smanjenje nivoa inteligencije odmiče, civilizacija još neko vrijeme napreduje prosto zahvaljujući inerciji prošlih izuma, sustava i blagodati. Međutim, nakon nekog vremena, kako nivo inteligencije sve više pada, nadolazeće generacije ne mogu više unaprjeđivati civilizaciju i ona stagnira. Kako nivo inteligencije pada sve niže, rasa više nije u stanju održavati taj visok nivo kojeg su njihovi superiorni preci izgradili za njih. Za posljedicu, također i civilizacija, počinje skupa sa padom nivoa inteligencije, kliziti prema dolje. Nakon par stoljeća, rasa i civilizacija oboje otkližu u dekadenciju i propast. To bi se dogodilo i bez parazitskog Židova na našim leđima. Židov, naravno, namjerno ubrzava ovaj proces dezintegracije do zastrašujućeg tempa. Ovo je bila sudbina svih civilizacija koje su se pojavile i otišle sa scene povijesti.

Zaključci. Krenimo sada analizirati i rezimirati zašto smo genetski nazadovali umjesto napredovali, zašto su veličanstveni Grci trajali samo par stoljeća, te zašto smo danas genetski inferiorni naspram oboje, i drevnih Grka i robusnih Rimljana od prije dva tisućljeća.

1. U idućem poglavlju o Rimljanima pokazati ćemo kako je njihova izvanredna genetska kvaliteta degenerirala u poplavi inferiornih robova. Opažamo da se veliki Rimljani, kako im se podizao prosperitet, **nisu više reproducirali** na nivou održavanja, dok su robovi nahrupili iz vanjskih provincija, rapidno se razmnožili i zamijenili originalnu rimsku rasu. Ukratko, Rimljani su izumrli jer nisu reproducirali svoju plemenitu rasu, nego su ostavili Carstvo da propadne uslijed poplave degeneriranih robova.
2. Drevni Grci, nedvojbeno najbolji rasni primjerci svih vremena, počinili su samoubojstvo ubijajući jedni druge u bratoubilačkim krvavim ratovima. Peloponeški ratovi između Sparte i Atene koji su trajali godinama, tipičan su primjer. No bilo je tu stotine drugih ratova između gradova-država, velikih i malih, koji su bili podjednako suicidalni.
3. Oboje Rim i Grčka nisu uspjeli reproducirati se u dovoljnom broju da održe njihove superiorne rasne gene.
4. U drevna vremena, isto kao i u modernim vremenima, “zakon glupih zečeva” radio je na srozavanju genetske kvalitete.
5. Civilizacija sa svojim humanističkim utjecajem koji štiti neprilagođene, genetski bolesne i morone neizbježno srozava genetsku strukturu.

6. Civilizacija, ukratko, onemogućava prirodni “proces odstranjivanja” bez kojeg svaka vrsta ubrzo degenerira u stanje gdje više ne može podnijeti žestoku konkurenciju superiornih vrsta.
7. Židov je već bio prisutan u antičkoj Grčkoj (vidi poglavlje o Protokolima u *VJEČNOJ RELIGIJI PRIRODE*) kao što je bio u antičkom Rimu, kao što je bio u srednjovjekovnoj Europi, kao što je danas u čitavom bijelom svijetu, radeći grozničavo da rasno pomiješa i uništi Bijelu rasu.
8. **Primarna neophodnost** koja je nedostajala u apsolutno svakoj bijeloj civilizaciji bila je **snažna rasna religija**. Da su je imali Egipćani, ili Grci, ili Rimljani, ili bilo koja druga bijela civilizacija, Židovi nikad ne bi imali šanse. **U KREATIVIZMU Bijela rasa konačno ima takvu religiju**. S snažnom rasnom sviješću, moćna cvjetajuća civilizacija ne mora sebe uništiti, već može napredovati i živjeti vječno.

Je li naša sadašnja civilizacija i naša dragocjena Bijela rasa osuđena na istu sudbinu koja je sustigla Egipćane, Grke i Rimljane?

KREATIVIZAM ima promišljen program. Ne, ta sudbina nije uopće neizbježna. Rješenje je jasno i jednostavno. **Promišljen program genetskog poboljšanja** naše rase je očigledan odgovor. Imajući prisutan u našoj religiji **cilj poticanja boljih rasnih primjeraka da imaju više djece, poticanja lošijih primjeraka da imaju manje ili nijedno**, te konačno, praksom sterilizacije morona, idiota, genetski oboljelih i neprilagođenih, možemo po vrlo kratkom postupku, odstraniti veliku većinu bijede u svijetu. Možemo napraviti mnogo više od toga. Možemo usmjeriti našu rasu prema uzlaznoj putanji inteligencije i takvog blagostanja kakvog svijet nikada prije nije vidio. Možemo krenuti prema višim razinama nadčovjeka, i još dalje.

To je tako jednostavno. To je rasna eugenika u praksi. To je samo srce naše religije, KREATIVIZMA.

Lekcije rimske povijesti. Prednosti sposobnije, inteligentnije, zdravije Bijele rase su neprocjenjive. U sljedećem poglavlju napraviti ćemo studiju o energičnim i spretnim Rimljanima, kako su se uspjeli do zasljepljujućih visina, i zatim bijedno pali, te se nikad više nisu ponovo ustali.

U međuvremenu, imajmo na umu: **Bijelu rasu čeka ili genetsko napredovanje i slavna budućnost, ili mizerno utapanje u užasnoj poplavi obojenih rasa**. Pogledajmo stoga što možemo naučiti od nekad velikih Rimljana.

KREATIVISTIČKO VJEROVANJE #20

Slava i katastrofa Rima – Lekcija za sva vremena

Tisuću godina slave. Povijest antičkog Rima obuhvaća razdoblje od preko tisuću godina. Temeljita studija tog razdoblja daje nam teleskopski pogled na veličinu i tragediju Bijele rase, od njezinog vrhunca do ponora, od njezine najveće slave do potpunog kolapsa.

Iz povijesti antičkog Rima, koja je obuhvaćala razdoblje od 753. godine p.n.e. do 476. godine n.e., možemo puno naučiti, ako to želimo. Nijedna druga povijest ne daje tako dobar primjer. Rim je izgradio najveće carstvo svih vremena, koje je obuhvaćalo čitav tada poznat svijet. U pogledu civilizacije, jezika, arhitekture, prava, rata, skulpture i umijeća vladanja, nijedna druga civilizacija nije pridonijela tako mnogo ključnih stvari kao antički Rim. Mi, Bijela rasa, dugujemo im ogroman dug zahvalnosti i imamo svako pravo biti vrlo ponosni na naše rane bijele rasne drugove.

Unikatna rasa. Rim je dosegao zasljepljujuće visine i postignuća zbog kvalitete svog naroda. On je također napravio tragičnu pogrešku što nije čuvao svoj rasni integritet, grešku tako kolosalnu da je rezultirala njegovim potpunim kolapsom. Zbog toga što Rim nije shvatio vrijednost svojih rasnih gena, ni važnost rase, velika i slavna civilizacija čija budućnost je imala neograničen potencijal potonula je umjesto toga u žalosnu trulež, te konačno, u potpuni kolaps. Da je Rim imao rasnu religiju kao što je KREATIVIZAM, ne samo da bi se ova katastrofa izbjegla, već bi se genetska kvaliteta njihovih sinova i kćeri, i njihova slavna civilizacija kretala uzlazno prema gore, te napredovala do takvih zasljepljujućih visina kakve mi trenutno ne možemo niti zamisliti.

Zato nam je obaveza pogledati izbliza u slavnu veličinu Rima i napraviti poštenu procjenu njegovih slabosti i pogrešaka.

* * * * *

Mali počeci. Prema ugodnoj rimskoj fikciji Rim je osnovan od strane starješine zvanog Romulus dana 21 April, 753. godine p.n.e. u 8 sati ujutro. Arheolozi i povjesničari sumnjaju u ovu priču, te su stvarni rimski počeci izgubljeni u davnini. Ne znamo ustvari otkuda su Rimljani došli. Znamo samo da su postojala razna Latinska plemena u tom području u sedmom stoljeću prije Krista. Ona su se borila za strateške prijelaze preko rijeka, koje su omogućavale prolaz između juga i onog što će kasnije postati Etruria na sjeveru.

Rim, iako predodređen da vlada antičkim Mediteranskim svijetom, nije zarana pokazivao obećavajuću veličinu. Unatoč činjenici da je Talijanski poluotok bio relativno gusto naseljen u pretpovijesna vremena, područje Rima je sve do prije 1000. godine p.n.e. bilo bez stanovnika. Čak i nakon što je stvoreno prvo naselje, budući Imperijalni grad je bio malo veći od zaseoka smještenog pored plićaka rijeke Tiber, sve do njegova osvajanja i okupacije od strane Etruščana u sedmom stoljeću p.n.e. Pod tim stranim ratnim gospodarima, Rim postaje utvrđeni grad s priličnim brojem stanovnika, da bi ponovo pao na marginu nakon povlačenja Etruščana oko 500. godine p.n.e. No do sredine četvrtog stoljeća, ipak je Rim došao na svoje.

Uz postizanje upravljačke stabilnosti i efikasne vojne organizacije, počeli su stalnu ekspanziju koja je dovela do njihove dominacije nad Talijanskim poluotokom, zatim do kontrole nad zapadnim Mediteranom, i konačno, do osvajanja Grčke i Bliskog istoka.

Ekspanzija i osvajanje. Govori se da Rim nije želio osvojiti svijet – već samo svoje bliske susjede – što je naravno dovelo do Carstva koje se stalno širi. Oni su podsvjesno shvatili da susjedi na granicama – bili oni prijateljski ili ne – uvijek predstavljaju trenutnu ili pak potencijalnu prijetnju po njihov opstanak.

Po svojoj prirodi, Rimljani su bili agresivni u proširenju svog teritorija. Instinktivno su bili svjesni jednog od vječnih zakona prirode navedenog u ranijem poglavlju: **vječna borba je cijena opstanka.**

Rana plemena su bila slična. Na sreću, kako su se Rimljani širili sjeverno i južno po Talijanskom poluotoku, pokoravali su i asimilirali plemena koja su rasno, kulturalno i etnički bila slična njima. Kako se Rimsko carstvo širilo postajalo je sve moćnije i naprednije. Ubrzo se počelo sudarati sa drugim carstvima koja su također bila, sama po sebi, moćna.

Rimljani su bili strahoviti organizatori, veliki borci, mudri zakonodavci, sposobni administratori i vladari. Nadalje bili su hrabri, uporni i neumorni. Nije nam cilj da pregledavamo tisuće manjih i većih ratova koje su vodili, ali od osobite važnosti je kritični niz ratova koji su vodili protiv njihovog moćnog suparnika na jugu, dakle Kartage.

Sudar s Kartagom. Tih ratova, poznatih kao punski ratovi, bilo je tri. Prvi, 264-241. godine p.n.e. počeo je sukobom u Siciliji. Tijekom ovog rata Rim je izgradio svoju prvu moćnu mornaricu, te naposljetku na moru porazio Kartagu i osvojio Siciliju. Drugi, 218-202. godine p.n.e. je bio gori od prvog, a obilježio ga je veliki Kartagenski general, Hannibal, koji je preko Španjolske izvršio invaziju na Rim, te je bio u mogućnosti održati se na talijanskom tlu punih 15 godina. On je zamalo bacio Rim na koljena. Ali na kraju je bio poražen od Scipia kod Zame.

Nema zamjene za pobjedu. Iako Kartaga sada više nije bila opasna vojna prijetnja, ona je uskoro vratila svoj trgovački prosperitet te je ponovo izrastala u suparnika Rimu. Predvođen starješinom Cato-om, koji je svaki govor u Senatu završavao riječima: "I nadalje, tvrdim da Kartagu treba uništiti!" (*Delenda est Carthago!*) Rim je konačno krenuo protiv Kartage zaozbiljno. Treći punski rat je trajao od 149. do 146. godine p.n.e. Kad je završio Kartaga je bila potpuno uništena. Sedamnaest dana zaredom požar je harao Kartagom, zatim su zgrade i zidovi srušeni sa zemljom. Zatim je plugom preorano preko ruševina i sol je posipana u brazde. Konačno, svečano prokletstvo je izrečeno preko cijelog grada. Muška populacija je pogubljena, a žene i djeca su prodani u roblje. Tako je završila povijest grada i carstva koje je trajalo sedam stoljeća.

Rim je zarana shvatio istinit princip kojeg je ponavljao general Douglas MacArthur tijekom Korejskog rata: **"Ne postoji zamjena za pobjedu."**

Infiltracija Židova. Otprilike u to vrijeme Rim je infiltriran od strane naroda koji se pokazao smrtonosnijim, lukavijim i upornijim nego Kartazani. Prema židovskoj enciklopediji, prvi spomeni židovskih doseljavanja u Rim sežu u 139. godinu p.n.e., ali oni su nesumnjivo

bili tamo puno ranije. Ona navodi da je Rim najstarije kontinuirano židovsko naselje u svijetu. Za razliku od Kartazana, Židovi nisu bili vojna prijetnja, nego više poput interne bolesti ili virusa, oni su potkopavali i rastakali čitavo carstvo, politički, ekonomski, religijski, moralno i rasno.

Dramatična ekspanzija. Nakon poraza Kartage, Rim se veoma proširio. Do kraja prvog stoljeća nove ere bio je vrhovni i neosporni vladar Mediteranskog bazena i, u stvari, većine tada poznatog svijeta. Svim zemljama koje je osvojio, donio je zakon i red, civilizaciju i kulturu. Gradio je ceste, mostove, akvadukte, gradove, te generalno, donio prosperitet i dobrobit u teritorije kojima je vladao.

Pax Romana. (Rimski mir) To je priznata činjenica povijesti da je period od dvjesto godina, počevši sa vladavinom cara Augustusa u 27. godini p.n.e., bio najduži period mira i prosperiteta u povijesti civiliziranog čovječanstva. Taj period, poznat kao Pax Romana, također je vjerojatno najprofinjenija i najsretnija epoha u ljudskoj povijesti.

Istina, bilo je manjih pograničnih čarki, te unutarnjih ustanaka koji su bili ugušeni sa vremena na vrijeme. Ali oni nisu ugrožavali carstvo kao cjelinu i prosječan rimski građanin nastavio je svoje poslove u relativnoj sigurnosti, u prosperitetnom i sigurnom svijetu.

Židovska pobuna. U sredini tog perioda, za vrijeme vladavine cara Vespasiana, židovska populacija koja se uvijek opirala asimilaciji, pobunila se u Judeji, maloj rimskoj provinciji. General Titus je poslan da uguši ustanak. U opsadi sličnoj kao kod Kartage, on je osvojio Jeruzalem u 70. godini n.e., srušio ga sa zemljom te prodao stanovništvo u ropstvo.

Rasno križanje Rima. Prisjećajući se drastičnog i konačnog pada Kartage, netko bi pomislio da je ovo također bio kraj Židova. Ali daleko od toga. Danas, Rimljani su izumrli prije više od sedamnaest stoljeća, a Židovi ne samo da su živi, već su financijski i politički gospodari svijeta. U stvari, Židovi su najstariji živeći narod na licu planete, te prijete uništiti i iskrižati Bijelu rasu, a imaju i moć to učiniti.

Možemo ovdje pauzirati i dobro se zapitati – zašto je Kartaga, velika vojna i komercijalna sila, propala, a inferiorni Židov u sličnoj sudbini, nije? Zašto su Židovi preživjeli, kad pobjednici nad njima, moćno Rimsko carstvo i snažni Rimljani, nisu?

To je ključno pitanje i odgovor na to, kao što ćemo vidjeti, dovodi nas do srži naše vjere, KREATIVIZMA.

Židovi su imali rasnu religiju. Odgovor na to pitanje je sljedeći: Židovi su tada, kao i danas, **posjedovali snažnu rasnu religiju**, te se zadnjih pet tisuća godina okupljaju oko svoje **religije koja ima rasu kao centralnu dogmu**. Već smo prostudirali važnost rasne religije u prethodnom poglavlju, te ćemo imati više za reći o ovome u kasnijim poglavljima.

U svojoj pobuni protiv Rimljana Židovi su bili potpuno vojno uništeni. Shvatili su da nikada neće moći parirati Rimljanima u oružanoj borbi.

Disperzija. Ali su imali niz drugih faktora koji su im išli u prilog. Za razliku od Kartage oni nisu bili koncentrirani u određenom zemljopisnom području. U stvari, oni su bili raspršeni diljem čitavog rimskog svijeta, već onda se specijalizirajući u trgovini robova, financijama i parazitiraju na trgovačkim rutama. Onda, kao i sada, pokrivali su sve nervne centre moći.

Raseljavanje van iz Jeruzalema i Judeje nije oslabilo, već samo ojačalo židovsku infekciju na životnim linijama Rimskog carstva.

Planirana osveta. Kolektivno su planirali osvetu Rimljanima, prema kojima su gajili intenzivnu i patološku mržnju. U stvari, Židovi uvijek mrze ono što je najbolje u Bijeloj rasi i nagonski se postavljaju prema uništenju najboljeg.

Pošto su Židovi znali da nemaju šanse vojno uništiti Rimljane, oni su urotnički koristili svoje najsnažnije oružje – manipulaciju mozgom, te su izabrali religiju kao sredstvo da to ostvare.

Prodali su Rimljanima kršćanstvo. Oko 100. godine p.n.e mala židovska sekta, zvana Eseni, nastala je na prostoru oko Mrtvog mora. Ova sekta je promovirala ideje samoponiženja koje su bile izuzetno suicidalne onima koji su prakticirali ovo vjerovanje. Krajem prvog stoljeća nove ere, ovo učenje je evoluiralo u kršćanstvo, ali je bilo još uvijek čisto židovski kult. Smatran je za subverzivnim i destruktivnim pokretom od strane glavnine židovskih vođa, koji su mu se suprotstavljali i progonili ga. Među progoniteljima kršćanskog kulta bio je Saul od Tarzusa, Židov, koji je kasnije postao kršćanski sveti Pavao. Jednog dana dok je proganjao (židovske) kršćane, sinula mu je briljanta ideja poniziti i uništiti moćno Rimsko carstvo tako što će goyima prodati ovo samoubilačko kršćansko učenje.

Potpuna katastrofa za Bijelu rasu. Ova ideja bila je najvažnija prekretnica u povijesti. Nema kuge, niti serija bolesti, ratova ili nesreća, tijekom idućih dvije tisuće godina, koji bi bacile veću pošast na Bijelu rasu od onoga što se iduće dogodilo.

Tako dobro je Saul od Tarzusa obavio svoj posao, da mu se uskoro pridružila cijela židovska mreža u pomaganju prodaje ove suicidalne vjere Rimljanima. Židovi su se osvetnički bacili na posao, hraneći Rimljane sa takvim idiotskim i samoubilačkim idejama kao “volite svoje neprijatelje”, “okrenite drugi obraz”, “prodajte sve što imate i dajte siromašnima”, “ne opirite se zlu”, “ne sudite” te mnoštvo drugih samoubilačkih savjeta.

Pad Rima. Koliko god to čudno bilo, ali Rimljani su pali na ovo idiotsko smeće kao što je mačka privučena mačjoj metvici. Rimljani, koji su oduvijek bili snažni, razumnog uma i praktični, koji su osvojili čitav svijet, sada su postupno pretvoreni u mlitave mekušce, u bojažljive pacifiste. Njihov nekad jasan i praktičan um okrenuo se od stvarnosti u **svijet fantazije duhova na nebu**. Umjesto vođenja brige o njihovim odgovornostima u stvarnom svijetu, jedinom svijetu u kojem je poznato da čovjek živi, njihova briga se sada okrenula “spašavanju duša” – kako njihovih tako i tuđih, od vatre “zagrobnog života”. Dosad su bili izuzetno vješti u izgradnji superiorne civilizacije i boljeg svijeta, no sada su napustili sve to, a njihove umove je preokupiralo **mahnito bezumlje duhova na nebu**. Zavladao je **masovno ludilo**, a Židovi su učinili sve to sa svojim ultimativnim oružjem – **samoubilačkom religijom koju su uvalili Rimljanima**.

Ropstvo i rasno križanje. Postoji još jedan veliki faktor koji je doprinjeo raspadu carstva. Rekli smo prije da su se Židovi specijalizirali u trgovini robovima. Činjenica je da su je praktički monopolizirali, kao što su učinili u Sjevernoj i Južnoj Americi više od tisuću godina kasnije. Dok su Židovi bili (i danas su) izrazito rasno svjesni, Rimljani to nisu bili. U nastojanju

da povuku Rimljane prema dolje mahnito su promovirali uvoz robova, osobito iz Afrike i Azije. Svaki bogati Rimljanin je imao robove, a pojedini bogatiji posjedi su imali bilo gdje od tisuću pa do dvadeset tisuća stranih robova. Križanje između Rimljana i robova je postalo uobičajeno.

Inferiorni se množe brže od superiornih. Da bi održali sliku u pravoj perspektivi, moramo se prisjetiti da nisu svi robovi bili inferiorne rase. Mnogi robovi bili su iz zapadne Europe, te su se oni dobro stopili da bijelom rimskom rasom. Ali kako je vrijeme odmicalo, azijske, egipatske i afričke rase su postale dominantne. Kao što loš novac otjera dobar, tako inferiorni brojčano nadjačaju superiorne. Do vremena Hadriana u drugom stoljeću n.e., orijentalni element je sve više počeo dominirati.

Kroz generacije, oslobođenim robovima i njihovim miješanim potomcima se povećavao broj, a originalnoj rimskoj rasi se broj smanjivao, sve dok nisu izumrli. Kršćanstvo je osobito među siromašnim smećem, robovima i mješancima u početku našlo svoje najplodnije tlo i pustilo korijen.

Kolaps. Dvostruki židovski **program kršćanstva i rasnog križanja** je bio toliko učinkovit, da se do 476. godine slavni Rim srušio u potpunom rastrojstvu.

Mračno doba. Rima više nije bilo. **Kršćanstvo sa Židovima na čelu je preuzelo kontrolu nad ruševinom. Mračno doba je započelo.** Sljedećih tisuću godina prevladavalo je praznovjere, siromaštvo, neznanje, konfuzija i nered. To je bilo mizerno doba koje se najbolje može opisati kao **masovno ludilo**. Prijevarena zvana “duhovi na nebu” je sada bila potpuno zavlada. Tek sa dolaskom renesanse bijeli europski narodi su se polako počeli oporavljati i dolaziti na svoje. Oporavak od bolesti je bio spor, bolan i samo djelomičan. Do dana današnjeg ova bolest truje mozgove stotina milijuna naših bijelih rasnih drugova, do stupnja kad više nisu sposobni racionalno misliti.

Bogata baština je ostala. Takav je bio trijumf i tragedija Rima. Njegova bogata baština preživjela je za dobrobit Bijele rase usprkos činjenici da je bila (i jest) ugušena i zagađena subverzivnom vjerom koja je strana Bijeloj rasi – naime židovskim kršćanstvom. Usprkos tome, oni doprinosi u području jezika, arhitekture, prava, ratovanja, skulpture i umijeću vladanja (te mnogim drugim djelatnostima) su snažno prisutni u našoj današnjoj kulturi. Ali rimski rasni geni su podjednako izumrli, kao ptica dodo i dinosauri.

Lekcije koje možemo naučiti. Dakle izvucimo pouke iz analize tih slavni tisuću godina povijesti. Što je Rimljane učinilo tako velikima? Zašto nisu uspjeli preživjeti i nastaviti razvijati divnu civilizaciju još dalje i više?

S **pozitivne strane** možemo zaključiti:

1. Genij rimske civilizacije je u osnovi počivao na njihovoj izvrsnoj rasnoj kvaliteti. To je inherentno u njihovim genima. Oni su bili visoki, plavokosi, plavoooki pripadnici Bijele rase, prirodno obdareni sa ljepotom, kreativnošću i inteligencijom.
2. Rimljani su bili hrabri, energični, uporni i uvijek voljni proširiti svoj teritorij i napredovati dalje.

3. Oni su bili veliki organizatori u domenama rata, vlade, građevinskim programima, u stvaranju njihovog izvrsnog Latinskog jezika, te praktično u svakom drugom važnijem području djelovanja.
4. U području prava, državne uprave i administracije oni nikada nisu prevaziđeni, u stvari, nikada im niti jedan drugi narod nije bio ravan. Većina fundamentalnih zakona koje Bijela rasa ima danas, vuku svoje porijeklo iz rimskog prava.
5. Prepoznali su njihove (vojne) neprijatelje i nisu oklijevali potpuno ih uništiti, i ako je potrebno, izbrisati ih sa lica zemlje, kao što su to učinili u slučaju Kartage.
6. Dok su Grci bili više maštoviti, artistički i kreativni, Rimljani su bili više pragmatični. Bili su praktičan narod. Imali su genij za apsorpiranje i adaptaciju ideja, običaja i kultura drugih naroda, da bi ih iskoristili za svoje svrhe.
7. Izgradili su vojnu moć koja je bila nezaustavljiva. Vojnici su bili muževni, hrabri, junački i nemilosrdni. U nekoliko stoljeća su osvojili veći dio tada poznatog svijeta.
8. Oni su razvili najviše ekspresivan i uređen jezik u povijesti čovječanstva. Čak i danas, 2000 godina kasnije, Latinski jezik je još uvijek neprevaziđen od bilo kojeg drugog.
9. Imali su urođen smisao odgovornosti prema njihovom domu, njihovoj obitelji, njihovoj zemlji i njihovom carstvu.
10. Rimljani su bili odlični graditelji s osjećajem velike sudbine.

* * * * *

Sa **negativne strane** ovo su karakteristike koje su također od osobitog značaja za nas:

1. Rimljani nisu shvatili da njihovo carstvo, civilizacija i veličina izviru iz urođenih superiornih kvaliteta njihove rase. Ukratko, oni **nisu prepoznali inherentnu vrijednost rase** i nisu poduzeli potrebne korake da je zaštite.
2. Oni nisu razumjeli parazitske karakteristike Židova, te nisu prepoznali taj smrtonosni virus u njihovoj sredini.
3. Nisu shvatili moć ideja, propagande i religije, te posljedično tome, nisu imali obrane protiv izdajničkog Židova, koji ih je poznavao i predobro.
4. Dopustili su židovskim trgovcima robljem da im uvoze crnce, orijentalce, Azijate i druge obojene rase u njihovo carstvo, te su imali otvorenu politiku "asimilacije" osvojenih naroda i teritorija. Prakticirali su među-rasne brakove. Tako su zagadili i zatrovali svoju krv koja je polako nestajala. Kao što poslovice kaže, Rimljani su osvojili svijet, ali su izgubili svoju dušu. U stvarnosti, **izgubili su svoje rasne gene**.
5. Umjesto da odgajaju svoje radnike u svim kategorijama posla, njihova robovska politika dovela je do smanjenja i izumiranja njihove rase.
6. Isto tako, njihova politika da budu administratori i vladari osvojenih teritorija, dovela je do napretka i ekspanzije njihovih "podanika", a do smanjenja broja i izumiranja Rimljana. Da budemo potpuno pravedni prema Rimljanima, oni jesu osnovali i naselili dosta kolonija i

provincija sa svojim veteranima. Na žalost, mnogi od njih su se poženili sa urođenicima. Dakle opet, premalo su pažnje posvećivali rasi, što je dovelo do njihovog konačnog pada.

7. Da su imali snažan osjećaj **rasne lojalnosti**, umjesto “nacionalne” odanosti Rimu, te da su rasnu lojalnost utjelovili u centralnoj nacionalnoj religiji, nikada ne bi bili iskrižani, niti bi podlegli novoj otrovnoj religiji koju su Židovi ubrizgali u njihovo razmišljanje: religiji koja je pomutila njihov razum i dovela ih do uništenja.
8. Da su Rimljani imali takvu religiju, umjesto glupe, površne religije koju su kopirali od Grka, rimska civilizacija bi bez sumnje preživjela do danas i mnogo tisuća godina nakon toga. U stvari, civilizacije nikad ne umiru, osim kada njihova rasna krv postaje kontaminirana i kada potomstvo nije više isto kao preci koji su stvorili originalnu civilizaciju i kulturu.
9. Da je rimska civilizacija opstala, kakav blagoslov za ovaj svijet bi bila! Umjesto židovskog svijeta izmučenog revolucijama, neskladom i anarhijom, opustošenog sa sve većim poplavama mješanaca i obojenih rasa, danas bi imali prelijepi bijeli svijet na svim kontinentima – napredan, miroljubiv, miran, skladan i produktivan. To bi bio svijet bez obojenih rasa i inferiornog šljama koji danas pustoši i zauzima toliko dobrog zemljišta na planeti, te nesumnjivo svijet bez tog uništavatelja svih civilizacija – parazitskog Židova.
10. Zato što su dozvolili križanje njihove rase; infiltraciju Židova u njihove financije, obrazovanje i vladu; te zato što su podlegli samoubilačkoj “novoj” kršćanskoj religiji, oni su bijedno propali.

U svoje vrijeme Rimljani su bez sumnje bili najveći kolonizatori koje je svijet ikad vidio. **Ovo je osnovni nagon u prirodi**, koji je genetski svojstven svakom stvorenju. U slijedećem poglavlju ispitati ćemo koliko je dobrog ili lošeg Bijela rasa napravila od vremena Rimljana, te kako ona stoji danas.

KREATIVISTIČKO VJEROVANJE #21

Kolonizacija – Osnovni nagon svakog bića u prirodi

Mentalna bolest je obuzela Bijelu rasu. Čudna pomrčina spustila se na um bijelog čovjeka u razdoblju nakon drugog svjetskog rata. Putem sotonske propagande koja napada njegov mozak sa svih strana, bijeli čovjek je obuzet neurotičnim kompleksom krivnje. A čega se on to srami? Za što osjeća krivnju? Očigledno, trebao bi se osjećati kriv zbog inferiornosti crnaca i drugih obojenih rasa. Trebao bi se osjećati posramljen zbog svojeg veličanstvenog uspjeha u kulturi, tehnologiji, u proizvodnji mnoštva hrane, zbog stvaranja civilizacije i učenja, i zbog mnoštva drugih izvanrednih ostvarenja.

Izopačeno razmišljanje. Prema današnjim židovskim standardima, uspjeh je neuspjeh, uspjeh je krivnja. Neuspjeh i glupost (što se tiče ostalih rasa) je pozitivan. Crno je bijelo, bijelo je crno. Uspjeh (od strane Bijele rase) bi trebao biti osuđivan. Neuspjeh od strane drugih rasa bi trebao biti pohvaljivan. Ne samo pohvaljivan, nego i subvencioniran i podržavan – na račun Bijele rase, naravno.

Rezultat tog izopačenog, luđačkog razmišljanja, jest taj da se Bijela rasa očajnički pokušava iskupiti zbog tog osjećaja krivnje, bezuspješno pokušavajući kompenzirati crnačku glupost i nesposobnost da se snalaze u modernoj, bjelačkoj civilizaciji.

Žrtva židovske propagande. Nekako, zaluđen židovskom propagandom, bijeli čovjek je kompletno previdio očito – da je crnac prirodno zaostao, da nije niti će ikad biti u stanju, snaći se u bjelačkoj civilizaciji. Niti bijeli čovjek uviđa očitu činjenicu da na glupi način smanjuje svoju rasu na račun zaostalih podljudskih vrsta iz kamenog doba, kojima nije dužan ništa.

Židovski cilj. Židov ostvaruje svoj cilj – da istrijebi ili iskriža Bijelu rasu i pretvori ju u glupu, smeđu, podljudsku nakazu. Taj iskrižani produkt biti će podložan, lako će ga se kontrolirati i nikad više neće predstavljati prijetnju parazitskoj židovskoj rasi.

Vratimo se na osnove. Da bismo u potpunosti shvatili koliko su sadašnji stav i ponašanje suicidalni i bezumni, moramo se vratiti osnovama. Moramo se vratiti zakonima prirode i vidjeti što milijuni drugih bića rade kako bi osigurali svoj opstanak.

Pritom nalazimo da danas, nikad ikad u prošlih milijun godina, ne nalazimo ni jedno biće koje bi prihvatilo tako glupo samoubilačko ponašanje. Niti jedno, osim današnje Bijele rase. Čak niti među inferiornim rasama nema takvog glupana koji bi rekao – “Ja ću obuzdati širenje svoje vrste i biti popustljiv prema mojim suparnicima, te ću promovirati njihovo blagostanje i širenje na svoj račun.”

Nema niti jednog drugog bića tako glupog. Nema niti jedne životinje, sisavca, ptice, insekta ili gmaza koji će rezonirati ovako: “zbog slabijih i inferiornijih vrsta mi ćemo obuzdati vlastito širenje i razvoj, te promovirati svoje inferiorne protivnike kako bi se oni množili i postali većina koja će nas istjerati sa lica zemlje.” Nema stvorenja u prirodnom carstvu koje zauzima tako glup stav – osim zaluđene Bijele rase.

Vratimo se zakonima prirode. Kako bismo ispravili svoje razmišljanje prema ovoj važnoj temi, moramo se vratiti osnovama stvarnog svijeta – zakonima prirode. Kad to napravimo, odgovori će nam biti jasni i glasni.

Osnovni nagon. U svako biće, priroda je ugradila nagon za opstankom svoje vrste. Ugrađen instinktivno u svakom biću, bilo sisavcu, ptici, ribi ili insektu, je nagon za množenjem i širenjem svoje vrste i naseljavanjem čim većeg dijela teritorija koji je pogodan za život te vrste.

Kolonizacija. Kako bi širilo svoju vrstu do najudaljenijih dijelova zemlje gdje ima gostoljubivog teritorija, svako biće pristupa kolonizaciji. Čak i biljke, koje se ne mogu pohvaliti mozgom i inteligencijom, nekako znaju što činiti u tom pogledu kako bi opstale. One koloniziraju energično i agresivno. Raznolikost i domišljatost varijacija putem kojih to čine je zaprepašujuća. Iako za razliku od životinja ne mogu hodati, trčati ili letjeti, proizvele su profinjene načine širenja svojeg sjemena diljem zemlje.

Putem svih mogućih metoda. Maslačak ima krilca na sjemenkama i koriste vjetar da rasprši sjeme po sve većem prostoru. Neke pak, poput višanja, trešanja i šljiva, ima jestivi plod oko sjemenke koji onda jedu životinje, te sjeme bude odnešeno na novi teritorij kroz probavni sustav. Neke biljke imaju razgranati korijenski sustav kojim okupiraju sve više i više okolnog prostora. Neke biljke, kao što je caragana, imaju čahure koje eksplodiraju kad su zrele i tako rasprše sjeme. Neke biljke poput kokosovih palmi, imaju plutajuću sjemenku koje će otploviti od jednog kopna do drugog. Neke sjemenke će ploviti niz rijeku i ukorijeniti se na riječnim obalama. Neke imaju čičke koji se uhvate za životinjsko krzno i bivaju odnešene na drugu lokaciju. Još ima bezbroj načina koji su izuzetni u svojoj genijalnosti, a neke biljke koriste i kombinaciju više načina putem kojih šire svoj životni prostor.

Na jedan ili drugi način, one imaju nagon da šire svoju vrstu i samo svoju vrstu, čak i na uštrb sve konkurencije sa kojom se bore za teritorij. Njihov je nepromjenjiv cilj da koloniziraju maksimum životnog prostora koliko mogu. Priroda im govori da je to ono što bi trebale činiti, i ono što moraju činiti.

Potruga za novim staništima. Puno puta, kad određena vrsta bude uvedena u novo stanište, prosperira čak i bolje nego u svom prvotnom staništu. Na primjer, kad je zec doveden u Australiju, gdje je područje bilo slobodno od njegovih prirodnih neprijatelja poput vukova, kojota ili lisica, njegova ekspanzija je bila gotovo eksplozivna. Kad je zumbul doveden u kanale i lagune Floride, u drugoj polovici devetnaestog stoljeća, težio je proširiti se u svaki mogući kanal, te je bio izuzetno uspješan u tome.

Glavna obaveza. Priroda govori svakom stvorenju ne samo da ima pravo da se širi i kolonizira, već da je to i njegova primarna dužnost.

Svako stvorenje se ravna prema tome. Svako stvorenje, čak i crnci i ostale obojene rase slijede taj prirodni poriv. Zapravo, svako biće osim Bijele rase u novijoj povijesti.

Prije je bijeli čovjek bio agresivni kolonizator. U prošlosti, prije nego što mu je razmišljanje bilo zatrovano židovskom propagandom, Bijela rasa je bila jedan od najagresivnijih čimbenika ekspanzije i kolonizacije. Znamo za Feničane, koji su bili odlični

pomorci, kolonizirali su otoke u Mediteranu, obale Španjolske, Afrike i drugih područja. Grci su, za vrijeme Aleksandra Velikog, osvojili i kolonizirali intenzitetom neviđenim do tada. Iako je to bilo kratkoročno i eksplozivno, posljedice tog naglog izljeva energije ostale su sa nama do dana današnjeg, utjelovljene u gradovima poput Aleksandrije.

Rimljani su bili nadmoćni. Najveći program ekspanzije u klasičnoj povijesti bio je onaj koji su poduzeli naši ponosni preci, Rimljani, tijekom njihove tisućugodišnje povijesti. Na žalost, taj plemeniti poduhvat Bijele rase propao je nakon što su postali žrtve istih pošasti koje i danas uništavaju Bijelu rasu – a) rasno miješanje, i b) židovsko trovanje uma u obliku kršćanstva. Židov je bio glavni promicatelj obaju otrova. Kad je rimska civilizacija propala 476. godine naše ere, Bijela rasa je pala u tisuću godina mračnog srednjeg vijeka – tisuću godina neznanja, kriminala, praznovjerja i siromaštva.

Novi izljev energije. Nakon renesanse, u 13. i 14. stoljeću, bijeli čovjek je polagano počeo svoje razmišljanje mijenjati iz izmišljenog svijeta o spodobama na nebu prema stvarnom svijetu. Ponovno je počeo stvarati nove ideje. Nakon što je Kolumbo otkrio Novi Svijet, bijeli čovjek je ponovno eksplozivno krenuo sa kolonizacijom: Portugal, i pogotovo Španjolska, koji su se oslobodili židovske kuge, povelili su put. Nakon nekoliko stoljeća, kolonizacija i ekspanzija na Kubu, Meksiko, Južnu Ameriku i Filipine i ostala područja svijeta, bila je ništa manje od fenomenalne. Stoljeće nakon Španjolske krenuli su Nizozemci, Francuzi i Englezi, s tim da su ovi posljednji s vremenom postali vodeći.

Britanci. Ono što je engleska nacija učinila u slijedeća tri stoljeća u izgradnji Britanskog carstva, je nedvojbeno najznačajnija epoha u kolonizaciji Bijele rase, ili bilo koje druge rase. Kulminacija tog programa, što se Bijele rase tiče, bila je osnivanje Sjedinjenih Američkih Država.

Zatrovana krv njihovih potomaka. Ima jedna uvelike bitna razlika između kolonizacije Portugalaca i Španjolaca s jedne strane, i Anglosaksonaca s druge. Dok su Španjolci još ranije primili nešto miješane krvi od Maura, Anglosaksonci su čuvali svoje bijelo rasno nasljedstvo. Kad su Portugalci i Španjolci krenuli u kolonizaciju Novog Svijeta, učinili su to kao avanturisti, nisu sa sobom povelili svoje žene. Glupo i kriminalno, oni su zatrovali svoje gene miješanjem sa inferiornim Indijancima, a katastrofalni rezultati mogu danas biti viđeni u iskrižanim inferiornim potomcima koji su njihovo neodgovorno nasljedstvo. Siromaštvo, neznanje, revolucije i prevrati obilježili su povijest južnoameričkih zemalja do dana današnjeg.

Anglosaksonci su ostali bijeli. Anglosaksonci se, s druge strane, nisu miješali sa inferiornim Indijancima, nego su u velikoj većini slučajeva, održali svoje rasno nasljeđe, održali su svoju rasu čistom. Kao rezultat, Sjedinjene Američke Države, sa samo 5% populacije svijeta (s tim da dobar dio od tih 5% otpada na parazitske crnce), proizvode oko polovice svjetskih proizvoda glede hrane i ostalih potrepština. Ipak, o tom američkom fenomenu ćemo više reći u drugom poglavlju.

Uništavanje našeg dragocjenog nasljedstva. U međuvremenu, gledamo na situaciju u svijetu danas u posljednjih 25 godina dvadesetog stoljeća. Pitamo se, gdje Bijela rasa danas ide sa svojim ogromnim i veličanstvenim nasljedstvom?

Kada se upitamo to pitanje i pogledamo odgovor koji nam se ukazuje, prolaze nas trnci od strašne stvarnosti koju vidimo.

Nepotrebna glupost. Danas, unatoč činjenici da Bijela rasa ima sve aseve u rukavu glede tehnološke superiornosti, monopola u naoružanju, superiornosti u proizvodnji hrane i svih drugih ključnih faktora; unatoč svemu tome, pozicija Bijele rase je užasna. Bijela rasa se rapidno smanjuje i biva rasno iskrižana. U međuvremenu, druge rase se množe poput štakora, ne samo diljem svijeta, nego i usred našeg domaćeg teritorija. **Bijela rasa je na putu prema izumiranju.**

Superioran bježi pred inferiornim, a inferiorni napada – luđački fenomen nigdje viđen u prirodi. Jeste li ikad vidjeli da zec goni kojota?

Bijela rasa krajnje zbunjena. Zašto se ova kolosalna katastrofa događa najbriljantnijoj, najinteligentnijoj rasi na cijeloj planeti? Zbog toga što je na polju rase i religije, um Bijele rase pomućen i zbunjen. U području samo-očuvanja, Bijela rasa je gluplja od korova koji raste u vašem vrtu.

Bez plana, ali ima instinktivni poriv. Kad je, tijekom prošlosti, Bijela rasa munjevito i sporadično radila na kolonizaciji svih dijelova svijeta, to je radila bez svjesnog programa koji bi pomogao Bijeloj rasi kao takvoj. Poriv koji je imala bio je čisto instinktivni, bez osnovnog plana ili rasne svrhovitosti. Glavni motivi su bili eksploatacija – trgovina i građenje carstva, bez da je interes pokazivan u smjeru pitanja dali je novi teritorij zagađen crncima, Indijancima ili drugim inferiornim rasama, posebice ukoliko bi oni mogli biti iskorišteni financijski kao jeftina radna snaga. Unatoč nedostatku plana i programa, ili rasnih načela, bijeli čovjek je postizao i ostvarivao čuda kad uzmemo u obzir kako smo preuzeli Sjevernu i Južnu Ameriku, Australiju, Indiju, dijelove Afrike, i mnoga druga prostranstva diljem svijeta.

Bijela rasa se smanjuje i povlači. Danas, uslijed židovskog ispiranja mozga, bijeli čovjek više ne kolonizira. Štoviše, ispričava se i povlači na svim frontama. Sa druge strane, obojene rase se množe poput štakora, ne samo na njihovom vlastitom teritoriju, nego i koloniziraju primarni teritorij Bijele rase. Mješanci Južne Amerike i Meksika se množe eksplozivnim intenzitetom, Kinezi dolaze na milijardu ljudi, hindusi pak streme prema milijardi do kraja stoljeća. Crnci se množe poput žohara i preuzimaju grad za gradom ovdje u Americi, koja je nekoć bila predivna zemlja izgrađena isključivo od strane Bijele rase. A razlog zbog kojeg se ostale rase tako množe je rad, tehnologija i glupa dobrotvornost samog bijelog čovjeka. **Plodove našeg rada i tehnologije predajemo drugim rasama kako bi nas svojim množenjem izgurale sa lica Zemlje,** te se lakše okrenule protiv nas i masakrirale nas, kako se ovaj mračni spektakl približava svom finišu.

Ova ludost treba prestati. Cilj je i dužnost KREATIVISTIČKOG POKRETA da ponovno ispravi razmišljanje Bijele rase u pogledu vlastitog opstanka, širenja i napretka. Naš je nepromjenjivi cilj ponovno izvesti Bijelu rasu na put koji je slijedila stoljećima, samo ovog puta kroz planirani i ciljani program.

Sistematski isplaniran program. Moramo očistiti svoj um i vratiti se vječnim zakonima prirode. Ponovno se moramo upustiti u sistematski, planiran program politike kolonizacije koji

je Bijela rasa efikasno slijedila tisućama godina. Umjesto provođenja tog programa stihijski i instinktivno, moramo od sada pa nadalje, provoditi planirani, namjerni, sistematski program.

Taj program mora biti: nemilosrdno napredovanje, širenje svojeg prostora na uštrb drugih rasa, kao što smo radili sa Indijancima i Meksikancima tijekom osvajanja Zapada u Americi. Moramo odlučno i agresivno napredovati sve dok nekoliko sljedećih generacija Bijele rase ne zauzmu sve naseljive i produktivne prostore na licu planete, sva prostranstva za koje smatramo da ih treba naseliti.

Naše pravo i naša dužnost. To je najviše pravo i najviša dužnost koju nam priroda daje. To je ostavština koju KREATIVISTIČKI POKRET ostavlja budućim generacijama koje će nas slijediti.

Zaustavimo useljavanje. Prije nego budemo mogli to učiniti, najprije moramo zaustaviti priljev parazitskih obojenih rasa u našu sredinu. Danas, uz židovsku promociju, ilegalci iz Meksika ulaze u SAD u milijunima, a naša vlada ne želi mrdnuti prstom da ih zaustavi. Zapravo, vjerujem da vlada SAD-a pod židovskom kontrolom financira i promiče taj priljev. Na nas vrše invaziju Jamajčani, Kinezi, Hindusi, Filipinci, Kubanci i sav drugi ološ iz svih krajeva svijeta. Njemačka je od završetka rata primila ogromne brojke Turaka, azijata i drugih tuđinaca. Englesku su preplavili Hindusi, Jamajčani, Pakistanci i ostala gamad iz bivših kolonija. Čak i Švedska, koja je prije drugog svjetskog rata jedva vidjela crnca, sada može vidjeti kako crnčuge hodaju njihovim ulicama, često u zagrljaju plavih Šveđanki.

Ukratko, kolonizacija je zbog trenutne gluposti Bijele rase, postala preokrenuta. Bijeli čovjek je otjeran iz Indije, Konga, većine Afrike, a uskoro će biti istjeran iz Rodezije i Južne Afrike ako se ovo naše luđačko ponašanje nastavi. Ne samo to, nego ćemo biti pregaženi i istrijebljeni čak i ovdje na našem vlastitom tlu u Americi, i zemljama Evrope, teritoriju koji je bijeli čovjek nastanjivao tisućljećima.

Nema više pomaganja neprijateljima. Drugi korak kojeg moramo poduzeti simultano sa prvim **je prekinuti slanje pomoći** – hrane, novca, lijekova, tehnološke pomoći, i ostalog, obojenim rasama, kako ovdje, tako i u inozemstvu. Dosta je bilo uzdržavanja naših neprijatelja. Bijeli čovjek mora shvatiti da je Židov doveo naše ljude u suicidalnu zamku, opljačkao nas i pomagao eksplozivno širenje naših neprijatelja na naš račun. Sve domaće i inozemno potpomaganje nebijelaca mora prestati.

Očistiti ološ. Treći korak koji moramo poduzeti nakon zaustavljanja migracije ološa u bijele zemlje, **jest izbaciti obojene koji su već ovdje.** Moramo crnce poslati natrag u Afriku, Jamajčane natrag na Jamajku, Meksikance natrag u Meksiko, Kubance natrag na Kubu, Kineze natrag u Kinu, Hinduse natrag u Indiju, itd. Isti koraci moraju biti poduzeti u Engleskoj, Švedskoj, Njemačkoj, Francuskoj, i praktički u svim bijelim zemljama. **Moramo očistiti svoje rasno tijelo od tog ološa.**

Nova agresivna ekspanzija. Četvrti korak mora biti agresivan. Možemo započeti sa vraćanjem prekrasnih karijskih otoka koje je otkrio bijeli čovjek, razvio ih, zatim doveo crnčuge i dopustio im da pregaze i zagade te prekrasne otoke. Umjesto da dopuštamo da meksički mješanci šire svoje rasne linije dalje na sjever u Teksasu, Novom Meksiku, Arizoni i

Kaliforniji, mi moramo povući odgovarajuću liniju južno od naše sadašnje granice i potisnuti Meksikance natrag na jug, sve dok nismo naselili taj teritorij sa pripadnicima naše rase. Pritom bismo samo slijedili američku politiku i tradiciju iz rata sa Meksikom 1846-1848.

Nakon toga: Svijet. To je tek početak. Nećemo stati dok cijeli svijet ne bude dom Bijele rase. Ostatak procedure ne treba posebno naglašavati. Znati ćemo što nam je činiti jednom kada započnemo. Imamo iskustva u tome, kao što je bilo građenje Amerike ili širenje Britanskog carstva. **Niti je ovo što predlažemo nešto novo.** To je samo povratak zdravom razumu koji smo izgubili u posljednjih četrdeset godina.

100% rasno čisto. Jedna stvar koja će biti nova, jest ta da ćemo mi, KREATIVISTIČKI POKRET, za razliku od Britanskog carstva, ili čak i ekspanzije Amerike, inzistirati na tome da **ti teritoriji koje nastanimo budu rasno čisti: 100% bijeli.** Nikada više ne smijemo postati žrtve samoubilačke ideje da trebamo (ili možemo) koristiti jeftinu obojenu radnu snagu. Nikad, nikad, nikad. Što se Kreativista tiče, u ovom našem tehnološkom dobu elektronike i atomske energije, crnčuga je više zastarjela nego konj.

Bez geografskog miješanja. Stoga, glavno pravilo naše religije mora biti: **ne samo da nećemo tolerirati miješanje krvi, nego nećemo tolerirati niti geografsko miješanje rasa.** Kako bijeli čovjek bude širio svoj novi teritorij, taj teritorij mora biti 100% bijeli sa točno određenom linijom razgraničenja, sve dok se ta linija opet ne pomakne naprijed. A linija će se pomicati naprijed putem planiranog, sistematskog programa.

Kreativan način. Onim milosrdnicima (predvođenim Židovima) koji plaču, "Ali ne možete to učiniti! To nije kršćanski! To je genocid!" mirno odgovaramo, "Da, sasvim ste u pravu da to nije kršćanski. Ali, na žalost, mi nismo kršćani. Mi smo Kreativisti. Mi namjeravamo slijediti **naš program**, i to ćemo učiniti." Ne učiniti to bilo bi genocid za Bijelu rasu. Mi smo puno više zainteresirani za vlastiti opstanak nego da gledamo kako svijet biva preplavljen inferiornim obojenim rasama. Zapravo, izbora nema. Ili će Bijela rasa naseliti ograničeni prostor na zemlji, ili inferiorne rase. Ako ste bijeli, radije promislite da li ćete se pridružiti borbi Bijele rase za vlastiti opstanak, ili ćete glupavo izigravati izdajice, te dopustiti da Bijela rasa bude istrijebljena.

Lojalnost ili izdaja – nema sredine. Mi, iz KREATIVISTIČKOG POKRETA, namjeravamo staviti svakog bijelog rasnog druga u poziciju gdje će biti primoran zauzeti stav – ili za Bijelu rasu, ili protiv nje – ili **pokažite lojalnost Bijeloj rasi riječju i djelom, ili budite označeni izdajicom. U budućnosti, neće biti neutralne gospode.**

Mi ćemo nemilosrdno identificirati i progoniti rasne izdajice. Progonit ćemo ih poput divljih pasa. Dobit će primjerenu nagradu za svoju izdaju – smrt vješanjem.

KREATIVISTIČKO VJEROVANJE #22

Veličanstvena Bijela rasa

Bijela rasa je ugrožena vrsta. Kako bih prikazao koliko je naše razmišljanje postalo izobličeno, proučio sam dva različita novinska članka u istim novinama. Jedan se odnosio na zbrku vezanu uz izgradnju Tellico brane na rijeci Tennessee. Tokom gradnje za koju je bilo potrebno 15.000 hektara zemljišta i utrošeno 50 milijuna dolara, odjednom je slučajno netko uočio da bi nepoznata vrste sitne ribe mogla biti ugrožena. Ta vrsta ribe nema neku poznatu vrijednost, niti ima znatniju populaciju, čak štoviše ta mala ribica nije niti bila otkrivena prije 1973. godine. Ipak, neki idiot tvrdio je da će brana ugroziti njezin opstanak, sudske tužbe su uslijedile, jeli to za povjerovati? Projekt brane vrijedan 100 milijuna dolara zaustavljen je usred izgradnje permanentnom zabranom na temelju Zakona o ugroženim vrstama.

Tri godine je projekt stajao na trošak američkih poreznih obveznika. Bio je potreban poseban akt Kongresa kako bi ga se ponovno aktiviralo.

Jedna mrtva školjka zaustavila je drugu branu. Drugi članak u istim novinama ispričao je priču kako je američka vojna inženjerija odustala od 280.000 dolara vrijednog projekta u Savageu, u Minnesoti kad je tokom uobičajenog isušivanja pronađena jedna mrtva školjka veličine teniske loptice. Identificirana je kao "ugrožena" vrsta. Na temelju jedne mrtve školjke, poseban stručnjak za školjke sa državnog sveučilišta iz države Ohio došao je pregledati školjku. Nije ju uspio identificirati. Unatoč tome, dovedeni su ronionci, ali nisu uspjeli naći još tih školjaka. Nakon daljnjih istraživanja i bez pronađenih novih školjaka, projekt je konačno vraćen u funkciju.

Nezainteresirani za prirodnu elitu. Toliko je ludilo i fanatičnost koje židovski propagandni stroj potiče u javnom mnijenju vezano uz nebitne vrste riba, školjki i sličnog, bez obzira koliko one bile beznačajne ili beskorisne. Ali kada je u pitanju opstanak prirodne elite, Bijele rase, nikoga nije briga, a ponajmanje samu Bijelu rasu. To je vrlo čudno, s obzirom da je Bijela rasa ta kojoj je priroda podarila najveće osobine, koju je priroda pažljivo odgajala i selektirala da bude najuzvišenija od svih na planeti Zemlji. Kada su u pitanju crnci, Indijanci, Eskimi ili otočani Fidžija, cijeli židovski establišment se baca na suosjećajnost, lijevanje krokodilskih suza i srceparajućih apela. Ološ ne samo da mora biti spašena, već im se mora i pomoći, obilno subvencionirati i uzdržavati, kako bi se brže razmnožavali i zagadili još više dragocjenog prostora na ovoj planeti, našem jedinom domu.

Ali opstanak Bijele rase? Nikoga nije briga.

Naša glavna briga. Mi iz KREATIVISTIČKOG POKRETA brinemo o tome. Nas je itekako briga. Mi brinemo o opstanku prirodne elite do stupnja krajnje fanatičnosti. To je osnovna briga naše religije. Odlučni smo boriti se ne samo za opstanak Bijele rase, već i za njeno širenje i napredak. **Sama osnova naših načela su opstanak, širenje i napredak Bijele rase. Mi smo Bijela rasa i Bijela rasa je osnova naše religije.** Možemo li to još pojednostaviti? Neka Židovi i obojene rase obrate pažnju na ovo i neka gadovi strepe.

Potencijalna moć ujedinjene Bijele rase. Ujedinjena i organizirana Bijela rasa je deset puta moćnija i tisuću puta vrjednija od svih parazitskih Židova, crnčuga i ostalih obojenih rasa zajedno. **Mi u Kreativističkom pokretu namjeravamo ujediniti, združiti i organizirati tu silu ka konstruktivnoj i važnoj svrsi, za dobrobit Bijele rase, i samo Bijele rase.**

* * * * *

Zašto je to toliko važno? Zašto je opstanak Bijele rase toliko bitan? Već samo postavljanje tog pitanja je smiješno i suvišno. Ali s obzirom da me je već toliko glupih ljudi, posebno bijelih ljudi pitalo to pitanje, pokušat ćemo im to prikazati čim jasnije.

1. Već smo rekli da je u Bijelu rasu, priroda uložila svoj najveći talent, svoju najveću pažnju i trud kroz generacije, kako bi stvorila **najbolju rasu svih vremena**. Niti jedno drugo biće nema toliku **inteligenciju, kreativnost, produktivnost, maštu** ili pak **svjesnost estetskih vrijednosti**. Niti jedno drugo biće koje je ikad postojalo nije doseglo toliko visok nivo razumijevanja svemira, niti toliko snažnu sposobnost shvaćanja. Mnogo je drugih vještina i karakteristika u kojima je Bijela rasa superiorna, ali navedeno bi trebalo biti dovoljno.

2. Drugi razlog, koji je važan Kreativističkom pokretu i svakom lojalnom pripadniku Bijele rase, je **naglašen od strane same prirode**. U svakom biću, bio to miš ili lav, priroda je usadila jak nagon, odnosno **instinkt, za samoodržanjem**, vlastitim opstankom i širenjem vlastite vrste. Zašto bi neki pripadnik Bijele rase potisnuo taj nagon, nije jasno, i time on radi izopačenje prirode. Zapravo, takvo ponašanje je znak mentalne poremećenosti i želje za samouništenjem. Zašto bi bilo koji pripadnik Bijele rase bio zabrinut za opstanak neke vrste školjke ili ždralova, ili crnaca, a bio u potpunosti indiferentan glede opstanka prirodne elite čiji je on pripadnik? To je ništa drugo nego čisto ludilo.

3. Kao što sam već prikazao u prvom dijelu knjige *VJEČNA RELIGIJA PRIRODE*, **Bijela rasa je ta koja je proizvela sve civilizacije** i sve što je **lijepo i vrijedno** na ovom svijetu. Ukoliko bi Bijela rasa nestala, s njom bi nestale i sve vrijednosti koje je naša velika civilizacija proizvela, čime bi i civilizacija sama bila također uništena.

4. Vaša djeca i njihovi potomci **mogu opstati, živjeti i prosperirati samo unutar okvira bjelačkog društva**. Ako budemo dio zajednice milijardi crnčuga, azijata i ostalih rasa, vaša djeca, unuci i njihovi potomci neće samo biti osuđeni na istrjebljenje, već će čak i ona miješana kopilad koja bi preživjela, biti dio užasne mase izgladnjelog čovječanstva. Možete dobiti dobar dojam takvog paklenog okruženja ako posjetite Indiju, ili još bliže Haiti. Ili, kako biste voljeli da vam obitelj živi u Harlemu? **Biste li htjeli živjeti u državi koja se sastoji od crnčuga na svakom koraku? Zašto onda dopuštate da takva strašna sudbina zadesi vaše buduće generacije?**

* * * * *

Dosadašnja povijest. Osvrnimo se sada ukratko na dosadašnju povijest Bijele rase, njezine uspone i padove, njezina velika dostignuća i njezine neuspjehe da očuva najveću vrijednost na planeti Zemlji – čistoću svojih gena. Kažemo kratki osvrt, s obzirom da nemamo niti prostora niti namjeru pregledavanja cjelokupne povijesti na ovim stranicama. Već sam to

djelomično napravio u knjizi *VJEČNA RELIGIJA PRIRODE*. Također smo ukratko obradili ovu temu u poglavlju o velikoj rimskoj civilizaciji. Ovdje želimo podcrtati nekoliko osnova kako bi ustanovili naš identitet, shvatili svoju vlastitu vrijednost, profitirali iz vlastitih grešaka i time kompetentnije predvidjeli svoju budućnost.

Put budućnosti. Zacrtavanje budućeg puta Bijele rase jest bit ove knjige. To je osnova naše religije. Kako bismo to učinili, najprije moramo Bijelu rasu vratiti u stvarnost, ka vječnim zakonima prirode, natrag ka zdravom razumu. Naš prvi cilj je **ispravljanje razmišljanja bijelog čovjeka**.

* * * * *

Nema usporedbe. Odmah ćemo izreći očitu činjenicu: Bijela rasa je toliko superiornija od ostalih rasa da tu nema usporedbe. Mi prepoznamo tu činjenicu kao očitu iz istog razloga iz kojeg možemo prepoznati da miš i slon nisu jednaki u veličini te da je slon očito puno veći.

Nejednakost vrsta. Uvelike naglašavani klišej “svi ljudi su jednaki” je židovska izmišljena prijevarena stvorena kako bi se Bijela rasa spustila na nivo crnčuga i drugih obojenih rasa. Priroda je odredila da sve vrste budu nejednake kao što je očito iz primjera slona i miša. Ne samo da su vrste nejednake, nego su i pojedinci unutar iste vrste nejednaki. Jedan slon može biti snažan, velik i zdrav. Drugi može biti boležljiv, slabouman i rođen kao bogalj. Isto se primjenjuje na miševе, zebre, divokoze ili medvjede. **Nejednakost je zakon prirode, a ne iznimka.**

Crnci su na dnu. Tako je i sa ljudskim rasama. U drugom poglavlju ovo objašnjavamo nadalje prikazujući cijeli sustav primata – počevši sa majmunima. Ali vratimo se “ljudima”, na dnu ljudske ljestvice su crnci i sve njihove varijante. Smatramo ih jedva ljudima, zapravo, bolje rečeno humanoidima. Kada ih bolje promotrimo u drugom poglavlju, prikazat ćemo kakva su opasnost postali za opstanak Bijele rase i kako je nastala ta situacija. Između dna ljestvice i Bijele rase koja se nalazi na samom vrhu nalaze se ostale rase, poput Indijanaca, iskrižanih Hindusa Indije, žutih Azijata, semitskih Židova, Arapa i mnogih drugih. **Klasificiramo ih jednostavno kao obojene rase** za razliku od Bijele rase, koja jedina okupira sami vrh ljudske ljestvice.

Nadmoćni na svim poljima. Kako bismo uvidjeli veličanstvenu superiornost Bijele rase na svim poljima djelatnosti tijekom zabilježene povijesti, sve što moramo učiniti jest prolistati stranice neke od enciklopedija. Kada to učinimo, naći ćemo da je cijeli niz zapanjujućih dostignuća gotovo ekskluzivno u domeni Bijele rase. To je činjenica, i taj uspjeh je ništa manje nego fenomenalan.

Era otkrića. Kada pogledamo polje otkrića nalazimo primjere poput Vikinga koji u svojim čvrstim brodovima prelaze sjeverni Atlantik prema Islandu, Grenlandu i čak do obala Sjeverne Amerike, još davne 1000. godine nove ere. Ali zapravo su tijekom razdoblja od 15. do 18. stoljeća, poznatog kao “doba otkrića”, genij i smjelost Bijele rase došli do punog izražaja. Bijeli čovjek po imenu Kolumbo je ponovno otkrio Ameriku i otvorio širom vrata bijele kolonizacije na dva velika kontinenta. Slijedili su drugi odvažni heroji poput Magellana, koji je oplovio svijet, kapetana Cooka, koji je otkrio Australiju, Novi Zeland, Havajsko otočje i brojna

druga područja, Henry Hudson, Jacques Cartier, De Soto, veliko španjolsko osvajanje Meksika, Kube i Perua i većine Južne Amerike, koje su slijedili britansko, francusko i nizozemsko osvajanje Sjeverne Amerike, Indije, Australije, i još mnogo drugih krajeva.

Istraživači svi bijelci. Da, svi ovi pronalazači, istraživači i osvajači bili su bijelci. Bijeli čovjek je bio taj koji je stvorio sve civilizacije još od vremena velike egipatske civilizacije pred 5000 godina. Bijeli čovjeka je izgradio i zauzeo morske prolaze kroz Suez i Panamu. On je povezo kontinente sa željeznicama i autocestama. Bijeli čovjek je izumio telefon, radio, televiziju, računala, mlazni pogon i milijun drugih znanstvenih dostignuća koje obojene rase mogu samo promatrati u priglupom zaprepaštenju.

Vodeći na svim područjima. Mi smo tek zagrebli površinu brda dostignuća bijelog čovjeka kada spomenemo ove primjere. Na bilo kojem području, bilo da se radi o izgradnji gradova, proizvodnji hrane, odjeće; bilo da se radi o području jezika, literature, umjetnosti, fizike, kemije, matematike, izuma ili bilo kojem području koje razlikuje civiliziranog čovjeka od životinje, bijeli čovjek je toliko napredniji od ostalih rasa da tu uopće nema usporedbe. Kao što smo već spomenuli, sve što morate učiniti jest prolistati stranice neke od enciklopedija.

Ali, naravno, Židov liberal će reći da su te enciklopedije napisane od strane bijelog čovjeka, stoga su pristrane. Istina, one su napisane od strane bijelog čovjeka. Ako ih želite usporediti sa enciklopedijama koje su ekskluzivno napisane o crncima i od strane crnaca, Indijanaca ili Eskima, slobodno to učinite, ako takve enciklopedije uopće i postoje.

Ako ne postoje, zašto ne postoje? Odgovor je očit: a) te obojene rase nisu postigle ništa vrijednoga o čemu bi pisali, i b) oni su preglupi da i napisali enciklopediju.

Sažetak prirodnog poretka. Zapamtimo: a) bijeli čovjek je beskrajno superiorniji od drugih rasa; b) geni bijele rase su najdragocjenija vrijednost na licu Zemlje; c) trebali bi biti ponosni na naše rasno nasljeđe i na našu jedinstvenu poziciju u poretku stvari u prirodi; i d) moramo naučiti gledati na život i cijeli svijet isključivo sa gledišta bijelog čovjeka, kao što smo to već jasno naglasili.

* * * * *

Umiruća vrsta. Ipak, unatoč neosporivoj superiornosti, danas je Bijela rasa umiruća vrsta. Ona je krajnje ugrožena vrsta. I to unatoč činjenici da je jedinstvena i najuspješnija vrsta svih vremena. Niti jedna druga vrsta nije prikazala toliki genij u pogledu inteligencije, kreativnosti, i dostignuća poput Bijele rase. Niti jedno drugo biće nije toliko promijenilo lice zemlje i kontroliralo druge vrste, ptice, životinje, ribe pa čak i niže ljudske vrste, kao što je to Bijela rasa učinila.

Moramo upozoriti Bijelu rasu. Unatoč svemu čime ju je priroda obdarila, Bijela rasa umire i previše je zbunjena da bi to uopće shvatila. Umjesto toga, razmišlja o populacijskoj eksploziji "ljudske vrste", ne shvaćajući da postoji nepremostivi ponor između nje same i ostalih rasa "čovječanstva". Niti, začudo, shvaća da su obojene rase te koje se rapidno množe, dok se Bijela rasa rapidno sužava i smanjuje, dobrovoljno čineći samoubojstvo.

Preplavljena parazitima. Zašto je to tako? Zar Bijela rasa nije sposobna sama sebe prehraniti? Da, ona može sebe prehranjivati lakše nego ikada prije, i još ima mogućnosti da prehranjuje veliki dio ostalih lijenih parazitskih rasa.

Zar se ne može obraniti od inferiornih rasa? Zar se ne može natjecati sa obojenim rasama? Odgovor na oba pitanja je “da, može”. Ali neće.

Otupjeli instinkt. Postavljajući ta pitanja počinjemo ukazivati na dilemu bijelog čovjeka. Bijela rasa je sposobna sama se prehranjivati, množiti i braniti se, širiti se i naseliti sav prostor na planeti. Ali iz nekog čudnovatog razloga, ona to neće. Neće da slijedi očiti smjer koji je priroda usadila svakom biću na licu Zemlje: da se širi i množi i brine za sebe.

Stoga sada postavljamo **ključno pitanje**. Zašto, kada je toliko sposobna da bude pobjednik u borbi za opstanak, Bijela rasa ne uspijeva u tome? Zašto umjesto toga hrani i promiče ekspanziju svojih neprijatelja i potihom čini samoubojstvo?

Drogirana židovstvom. Odgovor je jednostavan: **Bijela rasa pati od zloćudne bolesti na mozgu koja se zove židovstvo.** Ono leži na mozgu bijelog čovjeka poput teške letargijske droge, koje se on ili ne želi, ili ne može otarasiti. To je rezultat niza stoljeća masovne propagande i manipulacije. Ti majstori manipulacije svih vremena, parazitski Židovi, dobro su obavili taj posao. Sa velikim umijećem i odlučnošću oni manipuliraju mozgom i sudbinom bijelog čovjeka već tisućama godina, još od doba egipatske civilizacije.

Kršćanstvo je odigralo ključnu ulogu. Moderna i najsmrtonosnija faza započela je pred dvije tisuće godina kad su Židovi osmislili kršćanstvo kao sredstvo kojim će uništiti svoje najveće neprijatelje, Rimljane. Kršćanstvo je bilo odskočna daska, kao što vidimo. Ova suicidalna zaraza je među nama i danas, jednako smrtonosna i destruktivna.

Odlučnost. Cilj i dužnost KREATIVISTIČKOG POKRETA jest ispraviti ovu dijaboličnu situaciju. Naša je sveta zadaća maknuti taj zloćudni židovski tumor sa mozga naše dragocjene Bijele rase i otjerati ga jednom zauvijek. Kao što imamo sredstva da oslobodimo svijet od tumora i srčanih bolesti, tako imamo i sredstva da uklonimo taj židovski tumor sa umova naših bijelih rasnih drugova. Prvo i najvažnije oružje jest široka distribucija ovih knjiga, *BIBLIJE BIJELOG ČOVJEKA* i *VJEČNE RELIGIJE PRIRODE*.

Kao što su u tome Židovi uspjeli, tako i mi moramo uspjeti u širenju naših ideja, naših načela. Počnite sada i postanite fanatični bijeli aktivisti. Posvetite se tom, najčasnijem od svih ciljeva. Postanite minijaturni distribucijski centar za ovu knjigu. Zapamtite da imate 500 milijuna bijelih rasnih drugova koji su potencijalno spremni priključiti vam se ako ih upozorite i informirate. Učinite to – učinite to sada! Počnite sa distribucijom ovih osnovnih načela i programa – *BIBLIJE BIJELOG ČOVJEKA*.

KREATIVISTIČKO VJEROVANJE #23

Kriminalna nemarnost bijelog čovjeka u očuvanju vlastite vrste

Očita opasnost. Zamislite slijedeću situaciju: muškarac, njegova žena i troje djece žive na petom katu zgrade. Na drugom katu zgrade bukta vatra, ali ne odmah ispod njegovog dijela zgrade. Gust dim se rasprostire hodnikom, čak i u njegov stan. Ostali stanari vrište i trče van. Činjenica da vatra gori očita je muškarcu i njegovoj obitelji. Iako su dizala već blokirana vatrom, postoji evakuacijski izlaz na njegovom dijelu zgrade kojim on i njegova obitelj još uvijek mogu pobjeći. U ovom trenutku još uvijek stigne spasiti sebe i svoju obitelj.

Krajnje je vrijeme. Ali čovjek samo ostaje sjediti i hipnotički nonšalantno promatra što se zbiva, kao da se tragedija koja mu se odigrava pred očima njega ne tiče.

Kriminalna neodgovornost. Zar se ne biste zapitali što dovraga nije u redu sa takvim nemarnim klaunom? Ne biste li rekli da je kriminalno neodgovoran u svojem odbijanju poduzimanja ičega kako bi spasio svoju obitelj i sebe od gotovo sigurne smrti i uništenja u strašnom holokaustu?

Pogledajte oko sebe. Dakle, dragi moji rasni drugovi, pogledajte malo bolje na sebe i svijet oko vas. Vaša obitelj, vi i vaši budući naraštaji su **osuđeni na gotovo sigurno uništenje u nadirućoj plimi obojenih rasa** koje su odlučne nas istrijebiti, ukoliko se ne probudimo, promijenimo svoj idiotski stav o rasi, i krenemo u akciju! Sada! Ne u budućim generacijama, ne za 20 godina, ne za 10 godina. Sada!

Primjeri oko nas su toliko očiti, toliko jasni, da ih samo hipnotizirani idiot može ignorirati.

Krajnje odlučni. Mi u Kreativističkom pokretu smo u potpunosti posvećeni **opstanku, širenju i napretku Bijele rase**. U ovom povijesnom trenutku, posvetimo se prvo opstanku, jer ako Bijele rase ne bude bilo za koju generaciju, sva ostala razmišljanja o širenju, napretku, genetskom poboljšanju, su suvišna. **Opstanak dolazi prvi. Bez opstanka svi ostali planovi su besmisleni.**

Koje su mogućnosti za naš opstanak u svijetu u kojem vlada poplava degeneričnih, ali agresivnih i neprijateljskih obojenih rasa? Kada sagledamo ovo pitanje u kontekstu današnjih događaja, svaki misleći i informirani bijeli čovjek ili žena, sigurno uviđa zastrašujuću budućnost.

Užasavajuća stvarnost. Nepobitne činjenice dvadesetog stoljeća su sljedeće: dok je 1920. godine Bijela rasa zauzimala oko 33% svjetske populacije, danas u kasnim sedamdesetim godinama dvadesetog stoljeća njezin postotak se alarmantno smanjio na otprilike 8%. Bjelačka kontrola je slomljena, i mi smo se sramotno (ali dobrovoljno) povukli sa Indijskog potkontinenta. Kako su se Britanci povlačili iz Indije, tako su se isto Belgijanci povlačili iz Konga, Portugalci iz Angole, Francuzi iz Alžira i iz nekadašnje Indokine. To nije kraj bjelačkog povlačenja sa kolonijalnih posjeda izgrađenih tijekom prošlih stoljeća. Ali govori o alarmantnoj situaciji čije najgore tek slijedi.

Povlačenje na vlastitom teritoriju. Još alarmantnije je ono što se zbiva u vlastitim zemljama bijelog čovjeka. Nekada ponosna tvrđava Britanskog carstva, Engleska, postala je novi dom Haićanima, Pakistancima, Hindusima i ostalim izrodima. Nizozemska je postala meta Marokanaca, koji tamo organiziraju otmice, ubojstva i druge vrste kriminala. Njemačka je zagađena Turcima i ostalim ološem. Francuska doživljava obrnutu kolonizaciju od strane Alžiraca. Čak su i kanadski gradovi poput Toronta iskusili veliki priljev crnaca iz SAD-a, posljednje tvrđave bjelačke moći, posljednje nade za spasenje Bijele rase. Haićani, Portorikanci, Kubanci, Meksikanci, Vijetnamci, Pakistanci, Kinezi – svi oni polako preplavljaju nekadašnje bjelačke zemlje.

Amerika židovska meta. Upravo zbog toga što je to posljednja velika baza moći Bijele rase su SAD pod takvim napadom od strane Židova. Ovdje Židovi forsiraju integraciju najintenzivnije. Židov dobro zna da upravo **ovdje mora slomiti kičmu bjelačkom otporu prema židovskom programu rasnog križanja.** Ako to ne učini, dobro zna da bi mu se **cijela njegova zavjera mogla odbiti o glavu.** Židov također zna da će se ovdje u SAD-u stvoriti pokret koji će poput uragana silovito krenuti u spašavanje Bijele rase u ostatku svijeta. Upravo zato se u ovoj državi socijalne pomoći, tolikim intenzitetom kote crnčuge, indijanski mulati iz Meksika prelaze američku granicu u milijunima sasvim neometano, i ona je postala magnet za sav ološ svijeta.

* * * * *

Suicidalno ludilo. Pogledajmo si duboko u dušu i zapitajmo se, zašto bijeli čovjek danas sasvim neprirodno reagira na smrtnu opasnost svojem opstanku? Činjenica vrišti do nebesa da on reagira na potpuno suicidalan način. Sva živa bića, od najnižih do najviših, nagoni i nedvosmisleno reagiraju na način da brane sebe i svoje. Oni uvijek ubijaju, onesposobljavaju, ili izbjegavaju ako je moguće, izvor opasnosti njihovom opstanku. (poznata reakcija **borba** ili **bijeg**). Čoporativna ili društvena stvorenja, od kojih je bijeli čovjek samo jedan primjer, bore se i umiru, ili pak masovno bježe, da bi se obranili od opasnosti. **Danas bijeli čovjek ne čini ništa od toga.** On ne samo da se ne bori, već se čak niti ne povlači i ne izbjegava smrtnu opasnost. Umjesto toga prihvaća i pokušava voljeti i subvencionirati ono što ga namjerava uništiti. Nesvjesno prakticira kršćansku dogmu "ljubavi prema neprijatelju" do te mjere koju nisu mogli zamisliti ni najfanatičniji sljedbenici u srednjem vijeku.

Opstanak pod svaku cijenu. Osnovni imperativ svakog bića jest opstanak njegove vrste pod svaku cijenu. Koji je današnji imperativ bijelog čovjeka? Upravo ono suprotno od svakog zdravog instinkta bilo kojeg drugog bića u prirodi. Bijela rasa, najveličanstveniji cvijet prirodne evolucije, začuđujuće je zamijenio osnovni prirodni **zakon opstanka** pod svaku cijenu za luđački osjećaj krivnje, **za nesvjesnu želju za smrću.** Zašto?

Židovski otrov na mozgu. U sljedećih nekoliko stranica vidjet ćemo zašto. Vidjet ćemo da svi oni imaju nešto zajedničko – židovski utjecaj. Promotrit ćemo nešto od židovske propagande kojom ta dijabolična mreža svakodnevno bombardira mozak bijelog čovjeka. Sve je započelo sa židovskim kršćanstvom.

* * * * *

Uništenje bijelog čovjeka provodi se na sljedeće načine. Imajte na umu, da Židovi žele iskorijeniti gene bijelog čovjeka.

Židovski program za rasno miješanje

1. Bratoubilački ratovi među bijelim narodima. Ovo se, kao što znamo, nemilosrdno provodi još od kad su Židovi uspjeli natjerati Rimsko carstvo u propast. Da navedemo samo neke: Stogodišnji rat između Engleza i Francuza; Tridesetogodišnji rat (1618-1648) koji je uključivao većinu vodećih evropskih naroda, ali posebice razoran za Nijemce; Napoleonski ratovi (20 godina); Američki građanski rat; Rat između Njemačke i Austrije; Prvi svjetski rat; Drugi svjetski rat; i bezbroj drugih kojih je i previše da bi se mogli nabrojiti.

Svi ovi ratovi su drastično smanjili bjelačku populaciju u odnosu na ostale rase svijeta. Oni su učinili i više od toga: **tako što su ubili najbolje, smanjila se kvaliteta genskog nasljeđa koje je preostalo.**

2. Huškajući ratove protiv nebijelaca, sa visokim žrtvama i bez pobjednika, poput Korejskog rata i Vijetnamskog rata, Židovi su ostvarili velike gubitke Bijeloj rasi po cijenu relativno niskih gubitaka drugih rasa. Bilo je mnogo sekundarnih gubitaka za Bijelu rasu poput zakašnjelih brakova; ometanje bijelog čovjeka u edukaciji i ostvarivanju svoje karijere u ključnom razdoblju života; sakaćenje i onesposobljavanje barem sedam puta više populacije od broja poginulih; uništenje života mladih muškaraca koji su se u vojsci navikli na opijate; dok su mnogi drugi zaradili venerične bolesti; ili virusne zaraze; neki vojnici su i stupili u brak sa drugim rasama, i time zagadili svoje buduće potomstvo.

3. Na sličan način, židovska propaganda za miješane brakove u SAD-u donosi još više razarajućih rezultata za našu zemlju. Nemilosrdno, jednostavnom silom masovne propagande, Židov mijenja razmišljanje bijelog čovjeka ka prihvaćanju, odobravanju i upuštanju u miješane brakove. Židovski fanatični i nedvosmisleni cilj je otrovati bjelačke gene ne samo ubrizgavanjem crnačke krvi u vene bijele Amerike, nego počiniti isti zločin i u drugim bjelačkim zemljama, bilo da se radi o Engleskoj, Švedskoj, Francuskoj, Nizozemskoj,... Za tu svrhu ne koriste samo crnce, već sve moguće obojene rase se transportiraju, bilo da su to Marokanci (Nizozemska), Turci (Njemačka), Pakistanci, Hindusi, Jamajčani, te svaki druga vrsta šljama (u Engleskoj). Po svuda Židov potiče otrovne tuđinske horde da dođu u bjelačko područje promičući miješanje.

4. Suicidalna propaganda nultog rasta stanovništva. Alarmanтна je činjenica da dolazi do rasta svjetske populacije koji još nije viđen. Ali tragično je to što Bijela rasa ne sudjeluje u tom rastu, iako se o tome nikad ne govori. Upravo suprotno, **bjelačka populacija se smanjuje**, a da toga nije ni svjesna. Zahvaljujući židovskoj propagandi ona je, dapače, **ispunjena kompleksom krivnje** zbog tog "rasta svjetske populacije". To čini bjelačke parove osobito ranjivima za židovsku propagandu. Rezultat toga neopravdanog kompleksa krivnje je da se puno bjelačkih parova odlučuje imati jedno, dvoje, ili čak nijedno dijete. S druge strane, takva propaganda nema nikakav utjecaj na crnce i ostale rase. Dok god bijeli čovjek pruža

hranu i pomoć, te životinje će se množiti poput štakora, bez razmišljanja o problemu rasta populacije. Ironično, samo Bijelu rasu pogađa grižnja savjesti, a izdajnički Židov je toga itekako svjestan i pojačava propagandu.

5. To nas dovodi do **ekonomske strategije** koju Židov koristi u smanjenju bjelačke populacije i rapidnom širenju obojenih rasa. Dok je Bijela rasa jedina uspješna u proizvodnji hrane, obojene rase u Africi, Indiji i drugdje, bile su kroz povijest ograničavane u tom rastu populacije jednostavnim gladovanjem – nemogućnošću da proizvedu dovoljno hrane. Ali sada, uz mogućnost Bijele rase da proizvede dovoljne količine hrane i uz bjelačku velikodušnost u snabdijevanju ološa svijeta, ne samo da imamo eksploziju rasta populacije crnaca u SAD-u, već i eksploziju rasta populacije svih obojenih rasa u svijetu. Sve to, kao što smo rekli, zahvaljujući bjelačkoj sposobnosti i suicidalnoj velikodušnosti.

6. Suicidalna religija bijelog čovjeka. Ako postoji jedna glavna zabludjuća ideja koja je pokrenula sve ostale samoubilačke ideje koje bijeli čovjek sada njeguje, to je izmišljotina o “duhovima na nebu” koju je Židov natovario bijelom čovjek pred 2000 godina.

Rješenje – Postanite aktivist. Koje je rješenje sprečavanja pada bijelog čovjeka u istrjebljenje i zaborav? Odgovor je proketo jednostavan. Moramo uključiti svakog bijelog rasnog druga da postane aktivist za opstanak, širenje i napredak naše rase. Moramo jasno naglasiti da mogu biti samo za Bijelu rasu ili protiv nje. Moramo naglasiti da svatko tko odbije sudjelovati u odlučujućoj borbi za opstanak će biti smatran izdajnikom prema svojoj rasi. Čineći ništa oni su suučesnici u zločinu kojeg Židovi vrše nad Bijelom rasom.

Nije lako, ali je jednostavno. Nisam rekao da je to lako. Ali rekao sam da je jednostavno, i doista jest. Bijela rasa mora probuditi svoju snažnu nagonsku želju za životom i poduprijeti ju sa svom snagom i hrabrošću koja joj je na raspolaganju. To znači da morate u potpunosti biti uključeni u tu borbu.

Trebamo vas. Cilj je i svrha KREATIVISTIČKOG POKRETA probuditi volju velike Bijele rase, ujediniti ju i polarizirati veličanstvenu moć naše jedinstvene i veličanstvene rase za svoj opstanak, širenje i napredak. Za ovaj sveti cilj trebamo vas i milijune drugih poput vas da postanete uključeni, da sada postanete aktivisti! Pomognite izgraditi moćni bjelački rasni pokret koji će obuhvatiti cijeli svijet! Prvi korak koji možete poduzeti jest da postanete vatreni širitelj ove knjige, *BIBLIJE BIJELOG ČOVJEKA*, te sa njome probude svoje rasne drugove. Postanite minijaturni distribucijski centar. Zapamtite, trebamo raširiti deset milijuna kopija čim je prije moguće.

KREATIVISTIČKO VJEROVANJE #24

Volja za životom – Osnova sveg života

Instinktivno u svakom stvorenju. Priroda ne održava dugo na životu vrste kojima volja za životom slabi. Usađeno u svaku vrstu je volja za preživljavanjem, volja za životom, nagon za reprodukcijom i nastavkom svoje vrste. Istina, u svakoj generaciji bilo koje vrste, može biti pojedinaca u kojih je taj nagon slab ili nedostaje. Ali priroda se ne igra, i ona ne tolerira takve devijacije zadugo. Oni su kraj svojeg nasljeđa, i njihova slabost neće biti prenesena na nove generacije.

Naši preci su bili pobjednici. Ponosan sam što se mogu pohvaliti da je od milijuna predaka koje imam, svaki od njih, ne samo imao snage i agresivnosti da se izbori do zrelosti, već je svaki od njih stvorio potomstvo koje je bilo dovoljno jako i zdravo da i samo odraste i reproducira se. Taj neprekinuti lanac u mom nasljeđu ostaje neprekinut milijunima godina. Koje veličanstveno dostignuće!

I vi se možete time pohvaliti. Da li se ravnate prema standardima koje su vaši preci postavili tijekom milijuna godina života na ovoj planeti? Milijuni mladih bijelih parova se ne ravnaju prema tome. Neki od njih nisu u stanju reproducirati se. Još više njih su namjerno odbacili najosnovniji poriv prirode – nastavak i širenja svoje vrste kroz svoje potomstvo.

Instinkti su nam oslabljeni. Zašto su ti bijeli parovi odbacili taj najsvetiji i najosnovniji poriv kojeg su vjerno slijedili svi od milijuna predaka? Može biti velik broj trivijalnih razloga, ali prevladavajući razlog je taj što im je instinkt i um zagađeni židovskom propagandom, drogama, kemijskim otrovima i drugim židovskim manipulacijama. Kao rezultat, Bijela rasa, najdragocjenija vrijednost na licu zemlje, ne samo da je u opadanju, nego je i na putu ka nestanku. Bijela rasa nije došla do te tužne situacije prirodnim putem, nego kroz proces manipulacije njenim nervnim sistemom, od strane parazita, perfidnog Židova.

* * * * *

Izumiruća vrsta. Iako sva bića i vrste koje postoje imaju nasljedni nagon za životom, reprodukcijom i širenjem, taj nagon nije ni u kom slučaju jednako jak među svima od milijuna vrsta. Veliki ždral je jedna od vrsta čija je volja za životom i samoodržanjem iznimno slaba. Ima samo pedeset živih primjeraka danas, i ta jedna skupina je živa samo zahvaljujući čovjeku koji ih hrani i brine se o njima, umjetno im dajući svaku priliku i poticaj da opstanu, reproduciraju se i šire. To je izgubljena bitka. Veliki ždral će izumrijeti. Zašto? Zato jer je njegova volja za životom i produljenjem vrste slaba. Zlatni orao, doista plemenita ptica, još uvijek broji desetine tisuća primjeraka, ali unatoč tome što je veliki lovac, oštrog vida, jakih krila i plemenitog stasa, također opada i postaje ugrožena vrsta, poput Bijele rase.

Preživjeli. Sa pozitivne strane, ima mnogo vrsta koje nisu dobile nikakvu zaštitu od strane čovjeka, i koje unatoč tome preživljavaju i napreduju unatoč svim preprekama. Jedan primjer je žohar, koji unatoč pesticidima i otrovima preživljava. To mu uspijeva već gotovo

tristo milijuna godina, sa vrlo malim promjenama u genetici. Koja dugovječnost! Komarci lako preživljavaju i množe se, unatoč svim znanstvenim pokušajima da ih se uništi. Zapravo, čovjek je bio glavni razlog nestanka mnogih vrsta sisavaca i ptica, od kojih mu za većinu to niti nije bila namjera. S druge strane, od procijenjenih deset milijuna vrsta insekata, čovjek nije bio u stanju uspješno istrijebiti niti jednu vrstu, unatoč milijardama dolara utrošenih u pokušaje.

Okrutno natjecanje. No ipak, ima bezbroj vrsta životinja i ptica koje se ne mogu nositi sa okrutnim natjecanjem koje im je priroda namijenila na ovoj planeti i koje danas nestaju. Dramatični primjer je nekada krajnje uspješna vrsta, koja je brojala milijarde jedinki prije nekoliko stotina godina, jest golub putnik. Do kraja devetnaestog stoljeća je praktički nestao, a posljednji primjerak je uginuo u zoološkom vrtu 1918. godine. Mnoge druge vrste ne mogu se uhvatiti u koštac sa problemima opstanka i izumiru u ovoj generaciji. Mnoge će takva sudbina dočekati u slijedećoj generaciji.

Kritični faktor koji čini razliku jest **žestoka i uporna volja za životom, za opstankom, i razmnožavanjem.**

* * * * *

Štakor – žestoki borac za opstanak. Štakor je najdestruktivnija pošast, sa naše strane gledišta. Diljem svijeta štakori i njihovi paraziti (uši, buhe,...) prenose barem dvadesetak vrsta bolesti, od tifusa do smrtonosne Lassa groznice. U Aziji, Africi i Americi, ljudi će umrijeti od kuge, zastrašujuće bolesti koja je uništila četvrtinu populacije srednjevjekovne Evrope. Štakor i njegovi paraziti su uvijek bili i jesu glavni prenosioci.

Proždrljiv uništavač. U svijetu kojem prijete opasnost o gladi, štakori će uništiti otprilike jednu petinu od svih posađenih usjeva. Samo u Indiji (dijelom zbog neznanja, i praznovjerja da su štakori sveti) štakori će uništiti godišnje dovoljno pšenice kojom bi se nakrcao teretni vlak duljine 4800 kilometara. U Sjedinjenim Državama, koje imaju brojne programe za suzbijanje populacije štakora, štakori će uništiti milijarde dolara vrijednosti, ne računajući brojne "požare nepoznatog uzroka" koje uzrokuju izgrizanjem izolacije na žicama električne energije.

Krajnje uspješan sisavac. Koliko god da mi mrzili štakora, ipak moramo priznati da je to zapanjujuće stvorenje. Kada govorimo o štakorima, govorimo o najbrojnim i najuspješnijim sisavcima na planeti Zemlji, osim možda čovječanstva.

Na žalost po nas, štakorov uspjeh je u većini slučajeva na naš uštrb, kao što je uspjeh parazitskog Židova na uštrb Bijele rase.

Štakor je nesumnjivo jedan od najupornijih sisavaca koji postoji. Njegova volja za preživljavanjem, životom i razmnožavanjem razvila se do ekstremne krajnosti. Poput čovjeka, štakor je općenita životinja, a ne specijalizirana poput recimo mravojeda.

Krajnje je prilagodljiv, domišljat u metodama preživljavanja, i može živjeti bilo gdje, od krošnje palmi pacifičkih otoka do tavana na sjeveru Norveške.

Prilagođen čovjeku. Unatoč otrovima, zamkama, i mačkama koje je čovjek pripitomio još od doba starog Egipta u kampanji istrjebljivanja štakora, štakor je uspješno preživio sve. Napreduje i razmnožava se kao nikada prije. Zapravo, od stotina vrsta glodavaca, četiri najbrojnije vrste prate širenje čovječanstva i opisane su kao vrste koje parazitski žive zajedno sa čovjekom. Što se više čovjek razmnožava, što više hrane proizvodi (i posebno smeća), tim više štakori uspijevaju.

Opako stvorenje. Da bi prikazali koliko su opaki i izdržljivi štakori; prosječni štakor se može provući kroz rupu promjera 15 mm, popeti se na zid od cigle, preplivati kilometar ili preživjeti u vodi tri dana, pregristi olovnu cijev pomoću zuba čiji stisak ima nevjerovatni pritisak od 10.000 kg po četvornom inču, preživjeti ako ga povuče voda kroz zahodsku kanalizaciju, i ući u vašu kuću istim putem, pasti sa petog kata na tlo i nastaviti dalje bez da se ozljedi.

Plodnost vrlo visoka. Prilagodljiv i otporan, kakav jest, štakorovo najveće oružje za preživljavanje jest njegova **nevjerovatna plodnost**. Jedan par može imati i do 15.000 potomaka tijekom života, kao što je primjer vrste koja živi u Indiji. Ženka može početi nositi mlade već sa dva mjeseca, i imati sedam štakorčića svaki mjesec nakon toga. Sa tim intenzitetom razmnožavanja, nije ni čudo što u nekim tropskim zemljama populacije štakora naglo eksplodiraju, i horde tih glodavaca počinju devastirati zemlju.

Sposobnost prilagodbe. Ne samo da je štakor vrlo svestran, nego zbog kratkog ciklusa smjena generacije ima i nevjerovatnu mogućnost genetske prilagodbe. Pošto je tisućama godina bio cilj trovanja, neke vrste su stvorile visoku genetsku otpornost na otrove, i sposobne su izdržati stotinu puta veću količinu otrova od one koja bi ubila običnog štakora.

Preživjeli nuklearne eksplozije. Tokom razdoblja nakon drugog svjetskog rata, kao što znamo, SAD su provodile nuklearne eksplozije na Eniwetok atolu. Veliki krateri su deformirali teren, vegetacija je uništena, a atoli su bili preplavljeni divovskim valovima. Sa svakom eksplozijom smrtonosna radijacija širila se ispod oblaka eksplozije. Jedna od najjačih eksplozija bila je na otoku Engebi, gdje je osim ostatka flore i faune, živio i predmet našeg proučavanja, štakor.

Nekoliko godina nakon eksplozije, biolozi su posjetili Engebi. Pronašli su radioaktivne supstance u biljkama, ribama i tlu. Jeli štakor nestao? Nije. Otok je vrvio štakorima. Nisu bili niti osakaćeni niti genetski deformirani, nego robusni glodavci kojima je životni vijek bio duži od prosjeka. To je prava genetska adaptacija.

* * * * *

Pouke koje možemo naučiti. Možemo naučiti nekoliko vrijednih pouka od štakora, ako smo voljni učiti.

1. Populacija štakora ne bi nikada preživjela da štakor nema ogromnu **volju za životom, preživljavanjem i razmnožavanjem**, te usavršavanjem svoje sposobnosti preživljavanja.
2. Neki od ključnih faktora te sposobnosti su njegova **velika plodnost i prilagodljivost**.

3. **Priroda ne favorizira** i ne pravi razliku između “dobrih” i “loših”, te oni koje mi smatramo “lošima” imaju jednaku mogućnost preživljavanja, širenja i razmnožavanja, bilo da se radi o štakorima, parazitima ili bakterijama.

4. Jedina stvar koju priroda favorizira jest obdarivanje vrsta nasljednim kvalitetama i karakteristikama. **Što svaka vrsta čini sa njima dalje, ovisi isključivo o njezinoj volji za životom.**

U sljedećem poglavlju proučit ćemo što to nedostaje Bijeloj rasi i što mora imati kako bi povratila svoju volju za životom, preživljavanjem i širenjem, kako bi se uzdigla u veličanstvene visine koje nisu dosegli niti naši slavni preci.

KREATIVISTIČKO VJEROVANJE #25

Cilj i duša

Osnovne potrebe. Kako bi preživjeli, bilo da se radi o pojedincu ili rasi, dva su preduvjeta koji moraju postojati: a) moraju imati svrhu i program; i b) moraju imati energiju, zanos i motivaciju kako bi ostvarili tu svrhu. To dvoje ide zajedno ako se organizam želi održati i napredovati.

U primjeni toga na Bijelu rasu, te dvije sile možemo opisati kao cilj i dušu. Bez njih, naša rasa ne može i neće preživjeti.

Danas Bijela rasa nema niti jedno. Nema svrhu niti rasne ciljeve, niti ima rasnu dušu. Besciljno luta ka samouništenju i propasti. Ne samo da Bijela rasa ne uviđa svoju jedinstvenu vrijednost, nego **niti ne shvaća da postoji kao entitet.** Da **elita prirode,** ta njezina najinteligentnija i najsposobnija kreacija bude u takvom odnosu prema tim osnovama postojanja, je zločin protiv same prirode. Niti jedno biće ne opstaje dugo ako prkosi prirodnim zakonima. Oni koji to privremeno rade budu kažnjeni od strane njezinih nepromjenjivih zakona. Nestanak i propast jest sudbina onih dovoljno ludih da to uopće pokušaju.

Neograničen potencijal. Ono za što smo mi iz KREATIVISTIČKOG POKRETA zainteresirani više od svega što je Bijela rasa do sada postigla, jest **ogroman potencijal Bijele rase u budućnosti,** jednom kada postane svjesna svog eksplozivnog potencijala.

Budući potencijal Bijele rase jest, ili može biti toliko velik, toliko veličanstven da je to nemoguće ni zamisliti. Pa ipak, danas je Bijela rasa na putu prema uništenju i propasti. Svrha je ove knjige da promjeni tu tragičnu sudbinu. Cilj je KREATIVISTIČKOG POKRETA, kroz svoju dinamičnu novu religiju, **probuditi tog velikog usnulog diva, probuditi njegovu dušu i dati Bijeloj rasi cilj i svrhu.** Zapravo, taj cilj i svrha streme ka tako vrtoglavim visinama da će tek buduće generacije doista početi cijeniti istinsku svrhu ove religije.

Duša Bijele rase. Ali najprije, moramo razjasniti što smatramo pod dušom. Ne mislimo na nekakvog duha koji ulazi i izlazi iz ljudskih tijela. Zapravo, mi u Kreativističkom pokretu, ne vjerujemo u nikakve duhove, niti bilo kakav oblik nadnaravnog, bilo da se radi o duhovima, gremlinima, demonima, krampusima, ili sličnom. Kada govorimo o duši Bijele rase, govorimo o usađenim osjećajima, težnjama, aspiracijama, kvalitetama, odlikama i karakteristikama koje pripadaju Bijeloj rasi i isključivo Bijeloj rasi. Na primjer, karakteristika je Bijele rase da bude kreativna, da istražuje, gradi, organizira, teži ka znanju i učenju, stvara civilizacije, gradi carstva, teži da uvede zakon i red, da uživa u ljepoti, da stvara ljepotu u obliku umjetnosti, glazbe, arhitekture,... Crnci, s druge strane, nemaju te karakteristike, te imaju nešto više nalik na sirovu dušu priglupе životinje.

Unutarnje težnje usađene u genima. Ima puno drugih atributa koji su nasljedna karakteristika Bijele rase. **Te karakteristike su usađene u samim genima i prenose se sa generacije na generaciju dok god ta rasa ostaje nezagađena.**

Ta naša **unutarnja težnja** je ono što mi u Kreativističkom pokretu, definiramo kao **dušu.**

Izraženo kroz religiju. Obično, duša rase se **izražava kroz religiju**. Nažalost, to nije slučaj sa dosadašnjom religijom koju Bijela rasa prakticira, kršćanstvom, koja nam je utrapljena od strane tuđinske rase. O tome ćemo kasnije govoriti.

Cilj i energija. U ovom poglavlju, želimo postaviti osnovna pravila: bez cilja i programa ništa se ne može postignuti. Bez energije, poriva, motivacije, ništa se ne može postignuti, čak niti ako su ciljevi postavljeni. To dvoje mora ići zajedno: svrshodni cilj; i energija, poriv i motivacija za ostvarenjem tog cilja.

Parazitski Židov preživljava zbog svoje religije. Najbolji primjer rase čiji ciljevi, svrha, duša i religija funkcioniraju u savršenom skladu jest primjer najvećeg neprijatelja Bijele rase. Židovska je rasa, tijekom nekoliko tisuća godina, fanatično radila na tome da sebi podredi sve bogatstvo ovog svijeta, da uništi i porobi sve druge ljude na ovoj planeti i pretvori ih u pokorne robove. Oni su bili fanatično lojalni svojoj rasi, oni su bili krajnje agresivni u ostvarivanju svojih ciljeva, i fanatično uporni u primjenjivanju svoje religije. Njihova duša je duša parazita, koji živi na grbači drugih ljudi, a njihova religija, judaizam, je skrojena za uspješnu agresiju parazitske rase.

Nepromjenjiv cilj Židova. Kao rezultat, Židovi, iako nikad nisu izgradili svoju civilizaciju, su tokom prošlih pet tisuća godina gotovo dosegli vrhunac ostvarenja svojeg cilja: kontrola i porobljavanje svih ljudi na ovoj planeti. Kako su u tome uspjeli je jeziva, ali fascinantna priča. O tome ćemo više govoriti u slijedećim poglavljima.

Nama ne trebaju drugi. Ovdje želimo naglasiti da je bijeli čovjek, za razliku od Židova, najkreativnije, najproduktivnije i najinteligentnije stvorenje koje je priroda stvorila. Za razliku od Židova, Bijela rasa ne treba druge rase kako bi uspjela.

Ukratko, bijeli čovjek ima sve odlike za uspjeh, za ostvarenje nezamislivih novih veličina na svim područjima civilizacije i vječno poboljšavanje svoje genetske izvrsnosti. On to sve ima – osim onog o čemu ovo poglavlje govori – **cilja i duše**. To je neprirodna situacija, ali samo privremena, **jer ju namjeravamo promijeniti**.

Pronalaženje naše rasne duše. Pomoći bijelom čovjeku u pronalasku svoje vlastite rasne duše, dati Bijeloj rasi religiju koja je u skladu sa njezinim nasljednim porivima, utvrditi prirodne ciljeve i programe koje nam je zadala sama priroda – to je primarna svrha ove knjige.

Sumirajući ovo poglavlje, želimo izreći jednu kratku frazu koja definira koji je prirodni cilj Bijele rase, sada i za sva vremena: **Opstanak, Širenje i Napredak svoje vlastite vrste – Bijele rase**.

To je ono o čemu KREATIVIZAM zapravo govori.

KREATIVISTIČKO VJEROVANJE #26

Mi imamo gene

Ova jedinstvena planeta Zemlja. Kada pogledamo **razvoj života** na planeti Zemlji tijekom, više ili manje, posljednjih 3.7 milijarde godina, ne možemo si pomoći da ne budemo zapanjeni njegovim upornim i stalnim napretkom, koliko god spor on bio. Zapravo začuđuje što se život, počevši sa prvim jedno-staničnim organizmima, uopće i razvio. Kada bi krenuli pretraživati svemir, putujući brzinom naših raketa koje su doprle do Mjeseca, trebalo bi nam nesumnjivo milijarde godina da bi pronašli drugu planetu podjednako pogodnu za život kao planeta Zemlja, ako takva uopće i postoji.

Stoga shvatimo jednu zapanjujuću činjenicu: **biti dijelom života na ovoj planeti Zemlji je jedinstven fenomen**, kakvog nećemo ni mi, a vjerojatno ni naše buduće potomstvo pronaći igdje drugdje.

Borba za opstanak. Još je nevjerojatnije kako se, nakon što je život nastao u davnoj i nejasnoj prošlosti, ta jedno-stanična ameba počela kroz proces evolucije polako poboljšavati i granati u milijune varijacija. Svaka vrsta i podvrsta pokušavala se unaprijediti, da bi bolje bila spremna u borbi za opstanak. U toj žestokoj konkurenciji nisu sve uspjele i u prošlosti su milijuni vrsta, nakon gubitka te bitke, nestajale na smetlištu evolucije.

Civilizacija kao nedavni fenomen. Jedna od mnogih vrsta koje su (dosad) preživjele je čovječanstvo. Ako pogledamo unatrag na naše najbliže primatske pretke, moderni bijeli čovjek je relativno nedavna pojava koja datira unatrag samo kojih 40.000 ili 50.000 godina. Može se smatrati da civilizacija nije starija od 10.000 godina (ovisno gdje povučemo liniju razdvajanja). Usporedite to sa vrhuncem perioda dinosaura, koji su prosperirali od prije 50 pa do 100 milijuna godina, i vidjet ćete zašto kažemo nedavni.

Naša jedina briga. Kad u ovom izlaganju govorimo o modernom čovjeku, pritom mislimo samo na Bijelu rasu. Nas ne zanimaju crnci, hotentoti, aboriđini niti njihovi niži rođaci iz grupe primata kao što su majmuni, čimpanze ili gorile. **Nas samo zanima Bijela rasa.** U Bijeloj rasi priroda je postigla vrhunac evolucijskog razvoja tijekom zadnjih 3.7 milijarde godina. Nikad prije, tijekom svih tih milijardi godina života na ovoj planeti, priroda nije stvorila biće toliko inteligentno, produktivno, kreativno, svjesno svoje egzistencije, nego kad je priroda stvorila Bijelu rasu.

Nikada ne smijemo zaboraviti ovu zadivljujuću činjenicu.

Nakon krivudanja u milijune raznih evolucijskih kanala; nakon milijuna vrsta koje su došle i otišle; nakon pogodaka i promašaja, iskušenja i grešaka svih naših nižih predaka, počevši sa jedno-staničnom amebom, priroda je konačno stvorila nevjerojatnu Bijelu rasu. Ovo, unatrag samo malog vremenskog odsječka, ako vrijeme mjerimo u geološkim terminima.

Geni su naš dizajn. Nacrt za Bijelu rasu je predodređen u našim genima. Ovaj dizajn je evoluirao sporo, vrlo sporo, kroz proces selekcije, eliminacije i preživljavanja samo najsposobnijih. Sretan rezultat nije nešto što druge vrste mogu kopirati, ponoviti, proizvesti ili

pokrasti. Ovaj dizajn je samo naš – da ga branimo, širimo, uzdižemo i poboljšavamo na sve više razine kroz buduće generacije.

Mi smo dobitnici velike nagrade. Dizajn je u našim genima. Zaključan je u našim genima. Nikada ovo ne smijemo zaboraviti. Nikad kroz milijarde godina priroda nije dala nijednom biću tako predivnu nagradu kakvu Bijela rasa sada posjeduje. Nigdje kroz milijarde i milijarde kilometara u svakom smjeru od naše male planete Zemlje, nije vjerojatno da ćete pronaći takvu pojavu. Možda čak nigdje u čitavom svemiru ne postoji drugi takav duplikat. Razmislite o ovom. Kako veličanstveno!

Nagrada vrlo kratkotrajna. Sad smo došli do presudnog pitanja. Tako velika nagrada je, čini se, vrlo kratkotrajna i vrlo lako se izgubi u nesmiljenoj borbi za preživljavanje na ovoj planeti. Kada nam je priroda dala ovaj izvanredan dar (vrhunac kreacije svemira) ona nam međutim nije dala nikakvu garanciju da ćemo ga zadržati zauvijek, ili da ćemo uopće dugo preživjeti. Priroda nam nije dala garanciju da ćemo preživjeti dugo kao recimo priglupa vrsta morskih pasa, koja je preživjela 250 milijuna godina, ili vrsta primitivnih dinosaura, nedavno izumrla, ali koja je preživjela najmanje 75 milijuna godina. Ona nam nije dala garanciju za idućih milijun godina, ili tisuću godina, ili za čak iduću generaciju. Samoubilački put kojim je krenula Bijela rasa u ovom zadnjem 20-tom stoljeću, pokazuje da je vrlo sumnjivo da li ćemo netaknuti preživjeti još kojih par generacija, ako i toliko.

Sada u opasnosti. Ovo unatoč činjenici da smo najuspješniji sisavac u povijesti evolucije. Nikad prije niti jedan sisavac nije tako premoćno dominirao površinom globusa, niti je držao u svojim rukama toliku moć kontrole nad životom ili smrću svih ostalih stvorenja. Ipak, usprkos svim tim prednostima, život same Bijele rase je sada u smrtnoj opasnosti.

Ekspanzija obojenih rasa subvencionirana od strane Bijele rase. Smrtna opasnost u kojoj se sada nalazimo je nastala kao rezultat naše pomoći najgorem neprijatelju koji je i stvorio tu opasnost. Govorimo sada sasvim otvoreno. Najveća opasnost po Bijelu rasu je ogromna ekspanzija obojenih rasa predvođena našim najvećim neprijateljem – izdajničkim Židovom. U toj zloslutnoj populacijskoj eksploziji koja se sada događa, Bijela rasa ne sudjeluje. Naprotiv, dok se obojene rase razmnožavaju kao najezda skakavaca, **Bijela rasa se konstantno smanjuje.** Zašto se obojene rase šire tako eksplozivnom brzinom? Zbog (a) stalno napredujuće tehnologije bijelog čovjeka i njegove sposobnosti da **dobrotvorno proizvodi hranu** za sve veće neprijateljske horde, (b) glupe kršćanske etike bijelog čovjeka koja **subvencionira te zloslutne horde**, i (c) **propusta bijelog čovjeka da shvati svoju jedinstvenu vrijednost**, kao što smo izložili u prvom dijelu ovog poglavlja.

Povratak u realnost. Dakle, osvijestimo se dok još nije prekasno. Težnja i primarni cilj KREATIVISTIČKOG POKRETA je: osvijestiti Bijelu rasu, **potaknuti ju** na borbu za opstanak; **organizirati ju; dati joj cilj i svrhu** – tako da ovaj vrhunski dragulj prirode živi milijunima godina, te da postane sve veći, bolji i sjajniji svakom idućom generacijom.

Naš potencijal. Da bi to postigli prvo moramo shvatiti koliko daleko smo dosad prešli; koje je naše jedinstveno mjesto u svemiru i u shemi prirode; koje vrtoglave visine smo već dosegli, te kako se, sa našom trenutnom tehnologijom i inteligencijom možemo vrlo brzo uspeti do visina o kojima naši petci nisu uopće ni sanjali. Možemo ne samo postati bolji i veći

u našim postignućima, nego sad doslovno možemo postati nadljudi – fizički, mentalno i spiritualno. To je bit naše trenutne pozicije: nije toliko stvar u tome što smo danas, **već što možemo vrlo lako postati** koristeći se našim trenutnim znanjem. Izbor je pred nama i **put nam je otvoren**.

U shvaćanju naše vrijednosti moramo iskreno napraviti inventar naših prednosti i mana.

Naše mane. Navedimo ukratko naše mane ponovo (kao što smo ih navodili i prije u knjizi). Prva je uznemirujuća sljepoća da spoznamo naše jedinstvene vrijednosti i posebnosti koje nas razlikuju od Židova, crnaca i drugih obojenih rasa. Dodajmo tome našu slijepu spremnost i idiotski žar da pomažemo i **subvencioniramo naše neprijatelje**, zatim rasipničku tendenciju da olako odbacujemo sve naše prednosti u korist neprijatelja, a sve u ime dobročinstva i “fer igre”. Sve ovo nas dovodi u najopasniju poziciju izumiranja, još od vremena samih početaka naše evolucijske povijesti.

Rješenje. Ništa od ovog ne mora biti. Niti je naša (trenutna) pozicija nepovratna. Moramo shvatiti sljedeće prednosti koje još uvijek posjedujemo:

1. Još uvijek nas ima više od **500 milijuna na ovoj planeti**, (zavisno o kriteriju kojeg koristimo da povučemo liniju razdvajanja.)
2. Mi smo urođeno **najinteligentnija i najsnalažljivija rasa ljudi**, i najveći borci koje je svijet ikad vidio.
3. Za razliku od Židova, koji su urođeni paraziti, **mi smo izrazito samo-dovoljni**. Za razliku od crnaca i ostalih obojenih rasa, mi smo neusporedivo sposobniji proizvoditi i više nego dovoljno hrane za naše potrebe, kao i odjeće, skloništa i ostalih materijalnih udobnosti. Ukratko, dok Židovi, crnci i obojene rase trebaju nas da prežive, mi, Bijela rasa smo potpuno samo-dostatni, i ne trebamo nikog drugog. Dapače, nama bi bilo tisuću puta bolje kad bi se riješili milijarda tih parazita koje trenutno žive isključivo od našeg rada, produktivnosti i inteligencije.

Skinimo paučine! U zaključku, dragi bijeli rasni suborci, uzdignimo se! Skinimo paučine sa naših mozgova! **Organizirajmo se.** Probudimo našu usnulu braću i sestre i **pretvorimo Bijelu rasu u moćnu borbenu silu** putem koje možemo ostvariti sjajnu budućnost koju nam je priroda prvobitno namijenila. **Mi i samo mi, imamo potrebne gene.** Naša je sveta dužnost da čuvamo naše genetsko blago, da ga proširujemo, i uzdižemo svakom idućom generacijom.

Ovo je naša vjera i naš program. Zbog ovoga je KREATIVISTIČKI POKRET i stvoren. Krenimo naprijed!

KREATIVISTIČKO VJEROVANJE #27

Zaštita našeg genotipa

Naš primarni cilj. U našoj religiji neprestano ponavljamo da je centralni cilj KREATIVIZMA **opstanak, ekspanzija i napredak Bijele rase**. Pričali smo o Bijeloj rasi, o našim dragocjenim krvnim linijama, te kako smatramo da je Bijela rasa najdragocjenija vrijednost na ovoj planeti.

Neprocjenjivi geni. Ono što je bitno u svemu ovomu je ključna riječ: **geni**. Naši geni su vrlo dragocjeni. Geni Bijele rase su u opasnosti da budu istrijebljeni sa lica planete. Židov pokušava zauvijek uništiti naš **kolektivni genotip**, kako u kvantitetu, tako i u kvaliteti. Strastvena odlučnost KREATIVISTIČKOG POKRETA je spriječiti da se ova strašna katastrofa ikada dogodi. Doista, naša sudbina je preokrenuti stanje stvari protiv našeg uništavatelja, učiniti ga bezopasnim i **osigurati da ni Židov, ni bilo koja od ostalih obojenih rasa, više ikad bude u poziciji prijetiti genotipu Bijele rase**.

Potencijal je čak veći. U dizajnu vaših gena je jasnije predstavljeno ono što jeste, nego što je to predstavljeno u vašoj fizičkoj verziji koja se manifestirala u realnosti. Ovo je tako iz nekoliko razloga. Ono što jeste ne predstavlja nužno pun potencijal onoga što ste mogli biti. Mogli su postojati nepovoljni uvjeti poput radijacije, droge, nedovoljne ishranjenosti, itd., za vrijeme devet mjeseci prije nego što ste rođeni, znači dok ste još bili u stanju fetusa. Mogli su postojati nepovoljni uvjeti koji su iskrivili ili zaustavili vaš pravilan razvoj nakon što ste rođeni. Mogli ste proći kroz neko grozno ratno iskustvo, koje vas je svelo na nivo čovjeka uništenih živaca, ili ste mogli izgubiti ruku, nogu, oko, ili biti trajno osakaćeni.

Bez da nužno prolazite kroz drastična iskustva kakva su gore navedena, kako god pogledate, prosječna osoba je kroz utjecaj okoliša, nepravilnu ishranu, ili neki drugi faktor, obično slabija verzija od potencijala njegovih ili njezinih gena.

Otporni geni. Ipak, kroz sve ratne patnje, glad, vatru i potop, lošu ishranu, namjernu zloupotrebu tijela i mozga, i općenito životne patnje, naši geni obično sve to prebrode više ili manje netaknuti. Ovim ni približno ne želim reći da naši geni ne mogu biti oštećeni. Svakako da mogu, i u nijednom periodu u našoj povijesti oni nisu bili pod većim napadom nego što su danas, od radijacijskog utjecaja, LSD-a i drugih opasnih droga i zloupotreba koje su svojstvene tehničkom dobu. No ipak, usprkos svemu haranju i napadima moderne tehnologije, naši geni nastavljaju preslikavati naš idealni dizajn za reprodukciju iduće generacije.

Zbroj naših predaka. Ne samo da geni predstavljaju ono što smo mi, već u ekstremno malom paketu predstavljaju zbir tisuće karakteristika od milijuna naših predaka koji su živjeli prije nas i zahvaljujući kojima mi živimo danas. Čak i najmoćniji kompjuter današnjice bi imao problema sa kompresijom toliko tisuća karakteristika, od milijuna raznih osoba, u tako uredni mali paket kakav su naši geni. Kada pogledamo da svaka stanica u našem tijelu posjeduje kompletan set gena koji su duplikat našeg dizajna i da prosječno odraslo tijelo sadrži otprilike

stotinu bilijuna stanica, moramo se začuditi predivnom sistemu kojeg je priroda stvorila. Ne namjeravamo ići u detaljne biološke rasprave o kromosomima, genima, stanicama i predivnom dizajnu koji se krije u njima, pošto smo ovaj fascinantni subjekt već ukratko opisali u prošlom poglavlju.

Grupni genotip. Ono što nas specifično zanima u ovom poglavlju je naš grupni genotip, znači ukupni genetski potencijal ove jedinstvene i neusporedive Bijele rase. Kad govorimo o najdragocjenijoj vrijednosti na licu planete, govorimo o grupnom genotipu naše rase. Njega moramo čuvati, osigurati i braniti iznad svega ostaloga. On je nenadoknativ i kad jednom nestane, ništa ga više ne može obnoviti.

Genotip ugrožen. Iako nisu svi iste kvalitete još uvijek ima petsto milijuna osoba, više ili manje, koji imaju gene Bijele rase u svojim kromosomima. Sa tako velikim potencijalom, pomislili biste, da je našim genima osigurano da će reproducirati naše jedinstvene karakteristike kroz čitavu vječnost. Ništa ne može biti dalje od istine. Gorka životna činjenica je da je genotip Bijele rase danas pod jakim napadom iz svih smjerova – od prostog brojčanog smanjivanja, do zagađenja, razrjeđivanja i općenito posvemašnje degeneracije, kao što smo već istaknuli u poglavlju o genetici.

Najsposobniji nisu nužno oni koji prežive. Na žalost u prirodi nije garantirano da će “najsposobniji” ili najbolji preživjeti, već samo one vrste i osobe koji su najprilagođenije. Svakako da prema našim standardima niti žohar niti morski pas se ne mogu smatrati inteligentnima, kreativnima, produktivnima, estetskima, ili prema bilo kojem od mnoštva kriterija kojima prosuđujemo da je neko biće “najbolje”. No ipak oni su preživjeli u svom jednostavnom obliku stotinama milijuna godina, što je ogroman pothvat prema svim mjerilima.

Iduće dvije generacije presudne. Podjednako je među ljudskim rasama. Bijela rasa, iako superiorna u inteligenciji, kreativnosti, produktivnosti, stvaranju civilizacija i mnogim drugim višim aspektima, ipak nema nikakvu garanciju da će preživjeti idućih stotinu godina, a kamoli idućih milijun godina. Zapravo, vrlo je upitno hoćemo li preživjeti iduće dvije generacije. I tu leži ogromna tragedija Bijele rase.

Rimska tragedija. Kad smo u prošlom poglavlju bacili pogled na povijest velikog Rimskog naroda prije dvije tisuće godina, vidjeli smo da su imali sve karakteristike jedinstvene i izuzetne rase koja je trebala živjeti vječno. Bili su inteligentni, kreativni, konstruktivni, hrabri, agresivni, logični, praktični, veliki graditelji, organizatori i zakonodavci, a da ne spominjemo njihovo nedostižno umijeće u umjetnosti i ratovanju. Bili su doista jedinstveni i nadaren narod, kako fizički tako i spiritualno. No do kraja prvog stoljeća nove ere, kada jer Rim bio na vrhuncu, sami Rimljani su praktički već bili izumrli. Rasa koja je izgradila najveću civilizaciju i najveće carstvo nestala je sa scene. Zašto? Zato što ti ljudi koji su izgradili najbolji genotip svih vremena, nisu bili svjesni svog genotipa, a nisu ni instinktivno poduzeli neke mjere da ga zaštite.

Čak i glupe životinje znaju bolje. Ovo je vrlo čudno. Čak i najgluplje životinje, ptice ili insekti, iako nemaju nikakav koncept o pojmu “genotip”, ulažu ogromne napore tijekom većeg dijela svog života da zaštite i prošire svoj genotip. Ne uspijevaju sve, pa su neke vrste kao ptica dodo ili dinosauri izumrli, isto kao što su izumrli i predivni Rimljani.

Probudite Bijelu rasu! Kakva bi to bila razlika da su Rimljani imali rasno svjesnu religiju kao KREATIVIZAM! Kakav ogromni genetski napredak je mogao biti ostvaren u zadnjih dvije tisuće godina!

Prema tome neka nam to bude pouka. Mi možda jesmo na putu prema izumiranju, ali taj proces je moguće preokrenuti, pod uvjetom da se probudimo.

Sveobuhvatna je svrha KREATIVISTIČKOG POKRETA probuditi i potaknuti Bijelu rasu u akciju. Želimo izložiti alternative toliko jasno da čak i najgluplji neinformirani naivac neće propustiti da vidi ovu sliku. Želimo potaknuti **svakog pripadnika Bijele rase da postane vatreni, žestoki branitelj** Bijele rase i uništavatelj njezinih neprijatelja.

Naša druga i posljednja šansa. Veličanstvena rimska rasa i njezin nenadmašni genotip su nestali. Mi, preživjeli pripadnici Bijele rase, imamo drugu šansu, i ta nam je vjerojatno posljednja. Stoga zbijmo svoje redove i organizirajmo se. Želimo ne samo sačuvati naš genotip, već ga želimo proširiti i pridonositi mu sve bolje kvalitete, kako bi mogli ostvariti veliku sudbinu koju nam je priroda namijenila.

KREATIVISTIČKO VJEROVANJE #28

Kreativizam i eugenika

Ključ našeg programa. Ako postoji jedna riječ koja se može smatrati ključnom za naš pokret, onda je ta riječ eugenika. Mi KREATORI ne samo da vjerujemo u **zdrav duh u zdravom tijelu**, već vjerujemo u energičnu, zdravu rasu, koja se **konstantno poboljšava i napreduje prema sve većem nivou izvrsnosti**.

Što je eugenika? Prije pedeset godina ova riječ je bila puno više upotrebljavana i shvaćena nego što je danas. Ovo se doima čudnim, pošto smo u zadnjih 50 godina učinili velike napretke u svim granama znanosti, uključujući i biologiju stanice, subjekt koji smo objasnili u prethodnom poglavlju.

Suprotna židovskom programu. Zašto je eugenika toliko zabranjivana riječ? Zato što je sama ideja koju zagovara suprotna zločinačkom židovskom programu miješanja rasa i križanju Bijele rase u njezinu propast. Židovi žele izbrisati već samu riječ i ideju, tako da se ona niti ne pojavljuje u razgovoru.

Dobro rođeni. Eugenika dolazi iz grčke riječi eugenes, koja znači dobro rođeni. Jednostavno rečeno, **eugenika znači poboljšanje rase** putem svjesnih, usmjerenih napora.

Osnova našeg KREATIVISTIČKOG POKRETA je da konstantno poboljšavamo rasnu kvalitetu vrhunca prirodne kreacije – velike Bijele rase. Ovo namjeravamo učiniti svjesnim, inteligentnim i suvislim naporom tako da svaka iduća generacija naših ljudi bude bolja od prethodne generacije.

Utvrđivanje kriterija. Kojem kriteriju težimo kao našem cilju? Ovo pitanje, na koje nam svi židovski trovači mozga govore da je nemoguće odgovoriti i oko njega se složiti, nije uopće tako komplicirano. Ako bi gledali kroz perspektivu crnca, ili Hindusa, ili Indijanca, ili Židova, onda da, bilo bi nemoguće složiti se oko ovog pitanja. Ali mi se vraćamo na već prije rečeni osnovni koncept – **nikad više kroz oči zmijske – mi KREATORI na sve gledamo samo kroz perspektivu bijelog čovjeka**, i točka.

Naši ciljevi. Gledajući iz naše perspektive – jedine koja je bitna – mi smo za buduću rasu koja je:

- 1. Bijela i očišćena** od svih tragova bilo koje obojene rase.
- 2. Sve inteligentnija.** Dok je danas prosječni IQ Bijele rase otprilike 100, mi bi lako mogli, unutar par stotina godina, podići taj prosjek do 150, a ekstremni genijalci bi mogli dosizati 250 i više.
- 3. Zdravog razuma uz inteligenciju.** Pod ovim mislimo mentalno zdravi, oslobođeni neuroza i drugih bolesti mozga. Inteligencija i mentalno zdravlje nisu sinonimi, jer mnogi visoko inteligentni ljudi pate od mentalnih bolesti. Namjeravamo ovu hendikepiranost svesti na minimum u budućem bijelom društvu. Želimo da naši ljudi budu energični, sretni,

optimistični i dobro prilagođenih osobnosti. Želimo da budu sposobni entuzijastično savladavati životne probleme i uživati u životu.

4. Fizički zdravog tijela. Želimo podići buduće generacije sretne, zdrave djece, snažne, atletske i oslobođene mnogih nedostataka koji se potkradaju u čitavo naše rasno tijelo. Želimo eliminirati one **defektivne gene** koji su uzrok sadašnje i buduće nesreće roditeljima te rasi u cjelini. Želimo da buduće generacije rođene djece budu oslobođene nasljednih defekata u što je moguće bližem postotku prema 100%. Želimo da odrastu u snažne, zdrave, lijepe i atletske primjerke naše divne rase.

5. Želimo takođe da postanu **estetski ljepši** svakom novom generacijom – muškarci da budu zgodni i muževni, žene da budu lijepe i ženstvene.

6. U *VJEČNOJ RELIGIJI PRIRODE* predvidio sam da kad Bijela rasa istrgne iz ruku Židova kontrolu nad svojom sudbinom, te počne prakticirati genetska poboljšanja da će unutar sto godina prosječni bijeli muškarac i žena biti ne samo zgodniji i ljepši, već i nešto viši. Bolje razmisliš, povećanje visine nije osobina kojoj treba težiti i nije jedan od naših dugotrajnih ciljeva. Inteligentniji, definitivno. Zgodniji i ljepši, da. Zdraviji, svakako. Atletskog stasa, da. Ali viši je relativna dimenzija. Muškarac visok 180 cm je nizak tamo gdje je prosjek 200 cm, a dvometraš bi bio nizak da se prosjek popne na dva i pol metra. Rasa bi mogla postati bezgranično visoka. Mogli bismo dostići 3 metra, 4 metara, 6 metara, ali to bi bilo potpuno besmisleno i samo-poražavajuće. Stoga vjerujem **da visinu, kao i veličinu općenito treba ostaviti onakvom kakva je ustaljena danas.**

Privremena opozicija. U postizanju željenih i gore navedenih ciljeva protiv nas su suprotstavljene neke od najjačih sila u svijetu današnjice. One su:

1. Najpodmuklija od tih sila je **Internacionalna židovska mreža**, čiji je povijesni cilj stoljećima bio – i još je danas: **degenerirati i iskrizati Bijelu rasu u propast**; izopačiti je u morbidno, pokorno, glupo životinjsko krdo, kojim se lako manipulira i upravlja. Na žalost njihov program je moćan, detaljno isplaniran, dobro financiran i danas je u punom pogonu.

2. Kršćanske crkve. Svaka dogma i pravilo koje je kršćanstvo propovijedalo posljednjih 17 stoljeća je usmjeravalo naše razmišljanje prema degeneraciji naše rase. Kršćanstvo stalno i iznova agitira protiv prikladnih i kompetentnih te usmjerava našu pažnju i simpatije prema bogaljima, šepavcima, slijepima, ubokcima, moronima i idiotima, sa svojim učenjima poput "Blagoslovljeni ubogi duhom" (moroni); "Blagoslovljeni pokorni, jer njihovo je kraljevstvo nebesko". Na to mi KREATORI kažemo – ne sve dok je u našoj moći učiniti nešto. Sama ideja da smo svi jednaki u očima imaginarne prikaze je samo još jedna u nizu reciklaža stare židovske laži, koja nas nužno mora odvesti u rasno miješanje.

3. Sama civilizacija. Kao što smo raspravili u prošlom poglavlju, dok u laboratoriju prirode neprilagođeni konstantno bivaju istrijebljeni, civilizacija spašava neprilagođene kroz milosrđe, medicinsku pomoć i subvencije tako da **oni preživljavaju i razmnožavaju još više neprilagođenih.** Dok smo mi KREATORI svesrdno za civilizaciju – za civilizaciju bijelog čovjeka – možemo je tako usmjeriti da će poboljšavati rasu umjesto da je degenerira. Kako ćemo ovo postići vidjet ćemo malo kasnije u ovom poglavlju.

4. Pogrešno usmjeren **napredak u medicinskoj tehnologiji** stvoren od genija Bijele rase. Na žalost, kao i mnoge druge stvari koje su kreirali geniji naše rase, ovaj napredak je preokrenut u korist naših neprijatelja i prema degeneraciji naše rase. Kao i civilizacija, "medicina" radi protiv prirodnog procesa eliminacije neprilagođenih, te tako spašava neprilagođene da se mogu razmnožavati i umnožavati defekte unutar genotipa naše rase. Sa druge strane, ova medicinska tehnologija i pomoć, usmjerena prema zaostalim obojenim rasama svijeta, uzrokovala je populacijsku eksploziju kakvu svijet još nije vidio. Zbog naše medicine, naše hrane, našeg milosrđa, obojene rase svijeta se poput štakora množe fantastičnom brzinom, te doslovno izguravaju Bijelu rasu sa lica planete. Ponovo želimo jasno reći da mi KREATORI nismo protiv pravog napretka u medicinskim znanostima. Zalažemo se za zdrav život, kao što smo naglasili u prijašnjim poglavljima. No kad Bijela rasa ponovo preuzme kontrolu nad svojom sudbinom dobro ćemo osigurati da se medicinska znanost upotrebljava u korist unapređenja Bijele rase, a ne njene degeneracije, i kao drugo, neće se više koristiti za pomaganje ekspanzije naših neprijatelja, obojenih rasa. Također smo odlučni da takva znanost neće biti korištena za stvaranje sve većeg broja neprilagođenih. Ne želimo buduću populaciju ljudi koja će biti ovisna o lijekovima ili umjetnim mehaničkim pomagalima, koje samo održavaju njihovu, u najboljem slučaju, mizernu egzistenciju.

5. **Urođena tendencija Bijele rase prema sažaljenju** je njena Ahilova peta koja je bila njen najgori neprijatelj još od vremena kad je židovsko kršćanstvo pokorilo i uništilo Rimljane. Dok svaka druga vrsta u prirodi instinktivno izdvaja i odbacuje neprilagođene, Bijela rasa glupo čini upravo suprotno.

6. Današnje **kontracepcijske metode** i ponašanja. Treba izvjesna količina inteligencije da bi se uopće mogle koristiti kontracepcijske metode, a najmanje inteligentni nemaju ni disciplinu ni potrebno znanje kako ih aplicirati. Ovo je za posljedicu imalo razoran efekt u vidu smanjenja prirodnog priraštaja inteligentnog segmenta Bijele rase kao cjeline, dok nije imalo nikakvog inhibirajućeg učinka na crnce, Hinduse, Meksikance i druge obojene rase.

* * * * *

Degeneracija našeg genotipa mora se zaustaviti. Ovo su dakle glavne sile koje su usmjerene protiv nas, iako ima i drugih minornih faktora koji pridonose degeneraciji i onečišćenju našeg genotipa. Činjenica je da se naš genetski potencijal rapidno srozava te se polako ali sigurno krećemo prema – degeneraciji čitavog čovječanstva. Naši neprijatelji su ovo planirali. Gosp. Cyril L. Burt, engleski psiholog najaktivniji između dva svjetska rata, primijetio je da se engleski IQ smanjuje brzinom 1.5 do 2 poena po generaciji. Ovo je bilo prije drugog svjetskog rata. Ono što se dogodilo u Engleskoj nakon drugog svjetskog rata sa poplavnom invazijom obojenih rasa bila je čista katastrofa. No čak i prema stupnju nazadovanja od prije rata, Englezi – inače kvalitetni ljudi prije invazije obojenih rasa, bi i sami po sebi degenerirali u morone tijekom idućih generacija.

* * * * *

Prvo povratiti kontrolu nad našom sudbinom. Dosad smo izložili (a) naše ciljeve i (b) prepreke koje nam stoje na putu. Dakle što možemo učiniti u vezi njih?

Prvo što moramo učiniti je, naravno, vratiti Bijeloj rasi kontrolu nad njezinom sudbinom i istrgnuti tu kontrolu iz ruku našeg židovskog uništavatelja. Da bi ovo postigli, KREATIVIZAM mora i postat će univerzalna religija Bijele rase. Većina naše Biblije bijelog čovjeka je posvećena ostvarivanju ovog cilja, i mi ćemo to postići. Dok to ne učinimo, niti jedan drugi problem ne može biti riješen i Bijela rasa će biti osuđena na rasno križanje, uništenje i propast.

Program za genetsko poboljšanje. U ovom poglavlju želimo jasnije ocrtati kako namjeravamo implementirati naš eugenski program, jednom kad preuzmemo kontrolu nad našim vladama i našom sudbinom.

1. Prvo i osnovno fizički ćemo **odstraniti sve obojene rase** iz naše sredine. Ovo uključuje crnčuge, Židove, Kineze ili bilo koga, iz svih bijelih zemalja, bila to Engleska, Francuska, Švedska, Njemačka ili Sjedinjene Države. Oni moraju biti izbačeni isto kao što ljudsko tijelo identificira i izbacuje bakterije, klice, viruse i strana tijela iz svojih stanica.

2. Moramo potaknuti **poželjnije primjerke** naše rase **da imaju više djece**. Oni parovi koji su zdravi, inteligentni i obdareni poželjnijim atributima **moraju biti ohrabreni da imaju obitelji veće od prosječnih**. Pošto u našem degeneriranom društvu upravo ti ljudi imaju najmanje obitelji, kako ih možemo potaknuti? Jedan korak u tom pravcu je rasna svjesnost, koju promovira ova naša *Biblija bijelog čovjeka*. Prirodni je nagon da zdravi parovi imaju velike obitelji. Upravo je židovska propaganda o populacijskoj eksploziji (kojom Židovi nameću inteligentnim ljudima osjećaj krivnje, dok se “glupi zečevi” ionako ne brinu o tome i samo se razmnožavaju) uzrokom velikog smanjenja obitelji upravo onih ljudi koje pridonose boljitku naše rase. Ako ova psihološka stigma bude preokrenuta, to bi uvelike pomoglo u promociji boljih primjeraka naše rase. Drugi faktor je današnje ekonomsko ludilo. Inzistira se da svako dijete mora ići na fakultet (koji je debelo precijenjen) tako da uspješniji mladi parovi osjećaju strah od financijskih tereta koje će morati podnijeti ako imaju prosječno velike obitelji. Sa druge strane zbog pomoći siromašnoj djeci, socijalne skrbi i drugih vladinih subvencija, crnčuge se nimalo ne brinu za financijske obaveze te se počnu razmnožavati kao zečevi u dobi od 14 naviše, a ostavljaju produktivnom bijelom poreznom obvezniku da plati račun. Što se njih tiče čim više malih kopilana imaju, tim će više socijalne pomoći dobiti.

Dvostruk. Dakle odgovor je dvostruk: (a) poticati najbolje bijele ljude da imaju veće obitelji tako što će to postati religijska vrlina, i (b) organizirati ekonomski sistem tako da najpoželjniji parovi ne trpe nikakve ekonomske terete ako našu rasu blagoslove svojom divnom djecom.

3. Navesti **manje poželjne** pripadnike Bijele rase da imaju **manje obitelji**.

Naposljetku morat ćemo se suočiti sa činjenicom da čak i u svijetu potpuno lišenom obojenih rasa (kakav divan dan!) morat ćemo limitirati populacijski rast. Kao što smo prije rekli, multiplikacijski faktor parenja je toliko fenomenalan da pod idealnim uvjetima počevši sa jednim ljubavnim parom mušica u proljeće, svijet bi bio pokriven čvrstim slojem mušica

debelim 20 metara do jeseni. Efikasna Bijela rasa budućnosti, koja je ekstremno sposobna uzgajati hranu i zadovoljavati svoje potrebe, uskoro bi preplavila čitav svijet i pretvorila ga u mjesto gdje bi život bio težak teret, umjesto da je pun radosti.

U budućnosti neće biti prenapučenosti. Ovo moramo spriječiti a jedino rješenje je, naravno, kontrola rađanja. Kada dosegne optimalan broj populacije bijelih ljudi koje naše vodstvo smatra poželjnim (recimo jedna milijarda, ili neki drugi broj kojeg tadašnje prilike odrede) populacijski rast će onda biti smanjen na stabilni nivo. Ako obitelji imaju prosječno 2.3 djece, smatra se da je to NPP (nulti prirodni prirast). Pošto će tada (kao i uvijek) biti prisutna velika instinktivna želja od strane mnogih manje poželjnih da premaše taj broj, morat ćemo na kraju uvesti neki **Sistem genetskog rangiranja**, koji neće biti previše različit od sistema kojeg vojska danas upotrebljava za ocjenjivanje fizičke spremnosti. Na osnovi njegove fizičke, mentalne i genetske sposobnosti svaki kandidat za ženidbu trebao bi dobiti karticu genetskog ranga koja određuje limit broja djece koje može imati. Pošto dva partnera mogu imati različite ocjene, ovo ne predstavlja osobiti problem, jer njihove ocjene mogu biti zbrojene u ukupnu ocjenu za taj par. Ove ocjene bi trebale biti korigirane sa vremena na vrijeme, gledajući na situaciju oko ukupnog broja populacije.

Sve ovo može zvučati komplicirano, ali sa modernim kompjuterima i najboljim interesima Bijele rase na pameti, bijelo vodstvo tog vremena ne bi smjelo imati nekih većih poteškoća.

4. **Sterilizacija neizlječivo neprilagođenih**, idiota i genetski oboljelih. Ovo može zvučati grubo u današnjem svijetu izvrnutog mišljenja i plačljive sentimentalnosti, svijetu koji proljeva krokodilske suze zbog sudbine 50 velikih ždralova, a uopće ga ne zabrinjava rasno križanje i izumiranje velike Bijele rase, vrhunca kreacije prirode. Za roditelje (i društvo u cjelini) nema veće tuge i tereta, nego kad se rodi idiot ili defektno dijete, te kad se suoče sa očajnom sudbinom njegovog uzdržavanja tijekom jadnog života narednih 60-ak godina.

* * * * *

Dio naše religije. To želimo postići. To će Bijela rasa budućnosti željeti postići. Najbolje je da sve ovo već danas zapišemo na papir i utkamo u našu religiju. Eugenski program naše rase je izuzetno važan dio naše religije i obavezuje nas da znamo kamo idemo.

Fantastičan potencijal. Samo naša Bijela rasa je ponosni nositelji uzvišenog sjemena. Samo mi imamo **veliki potencijal** koji se kroz dugi proces evolucije utkao u naše gene. Kao što su rani američki (bijeli) kolonizatori vidjeli kao svoj manifest sudbine sagraditi bijeli imperij od Atlantika do Pacifika, tako je **manifest sudbine** sadašnje generacije Bijele rase nastojati ispuniti čudesan potencijal kojim je priroda toliko obilno obdarila naše gene, za razliku od svih drugih. Prvo moramo preživjeti, drugo, **proširiti se** tako da naselimo svu dobru zemlju na ovoj planeti, treće, **poboljšati naše genetske kvalitete** na sve više razine – postati nadljudi budućnosti i još više.

Stari Grci su prakticirali eugeniku. Ideja eugenike nije nova. Spartanci iz stare Grčke u petom stoljeću prije Krista su je već bili svjesni i prakticirali su puno od ovog što mi predlažemo danas.

Moje je mišljenje da mentalno, estetički i kreativno stari Grci od prije 2500 godina su bili najbolja i najinteligentnija ljudska bića koja su ikada živjela. Naš je cilj ne samo dostići njihove standarde, već kad jednom u potpunosti ovladamo i realiziramo naš eugenski program, da uvelike prestignemo nivo plemenitih Grka. A najbolji put da to postignemo je da ovo utkamo u samu našu religiju.

Velik blagoslov za Bijelu rasu. Kakav će blagoslov ovo biti za buduće **čovječanstvo!** Koliko poželjniji će biti svijet izvrsnih, zdravih, lijepih, osoba koje se sa lakoćom nose sa problemima, od degeneriranog svijeta obojenih rasa (kao što je Indija ili Haiti) koje žive u prljavoj bijedi, gladi i bolesti, a ipak se razmnožavaju do samih limita njihove jadne egzistencije.

* * * * *

Mračna alternativa. U sljedećem poglavlju želimo pogledati drugu stranu medalje, crnu alternativu – svijet preplavljen crnčugama. Želimo prostudirati ta odvratna stvorenja iz donje ljestvice ljudske rase i želimo dobro pogledati sa kakvima nas to Židovi žele “integrirati”. U poglavlju iza crnaca želimo otići direktno do najveće učiteljice od svih – povijesti, da vidimo što se dogodilo u dragulju iz Kariba, San Domingu, sadašnjem Haitiju, nakon što su crnci tamo preuzeli bijelu civilizaciju.

KREATIVISTIČKO VJEROVANJE #29

Tko treba crnčuge? ili, Eliminacija crne kuge

Crna smrt. Tijekom srednjeg vijeka, Europu je više puta pokosila pošast crne kuge, koja je također poznata kao crna smrt. Neke od tih epidemija bile su toliko razorne u pogledu žrtava, da je jedna od njih, između 1348-50. godine, ubila polovicu stanovništva Europe.

Sa napretkom znanosti i otkrićem bacila, bakterija i virusa, bijeli čovjek je pokorio i stavio pod kontrolu nekad razorne zarazne bolesti, uključujući i crnu kugu.

Danas postoji međutim jedna druga manifestacija crne kuge koju Bijela rasa nije naučila kontrolirati ili pokoriti, a koja nas uništava sigurnije i potpunije od crne smrti iz srednjeg vijeka. Epidemije u srednjem vijeku su barem imale nekoliko konstruktivnih i iskupljujućih popratnih efekata: (a) sprječavale su populacijsku eksploziju (b) eliminirale su slabije i nepoželjnije elemente unutar populacija. Oni koji su preživjeli poboljšali su genetsku kvalitetu grupnog genotipa, i (c) među preživjelima razvila se veća otpornost na samu bolest.

U međuvremenu, danas imamo – Crnu trulež. Današnja pošast u obliku crne kuge unutar Bijele rase nema takvih pozitivnih iskupljujućih efekata. Današnja crna kuga se piše crnčuge. Opasnija je, pogubnija i ustrajnija nego što je ikad bila crna kuga u srednjem vijeku. Danas se crnčuge u Americi (također u Engleskoj i drugdje) množe eksplozivnom i neviđenom brzinom. U Americi centri mnogih nekada divnih gradova, koje su izgradili geniji Bijele rase, bivaju preuzeti od crnaca. U Philadelphiji, New Yorku, Detroitu, Los Angelesu, Oaklandu, Clevelandu, Newarku, da spomenemo samo neke, **crna trulež** se ugnijezdila. Naš nekada ponosni glavni grad, Washington D.C., se danas srozao na razinu da je gotovo potpuno crnački. Pretvorio se u opasnu, kriminalom preplavljenju džunglu, u kojoj crne životinje vrebaju i love plijen. Kriminal je izvan svake kontrole, a bivši bijeli stanovnici koji su izgradili grad su odavno pobjegli u okolna predgrađa. Čak i kongresmeni, koji moraju putovati do centra vlade, to čine uz veliki rizik po živu glavu.

Nigerizacija naših gradova. Danas grad za gradom dobiva crnog gradonačelnika, a svaki put kad isti bude izabran, židovska štampa slavljenički zakukuriče i aplaudira tom "povijesnom" trenutku. Ono čemu Židovi stvarno aplaudiraju je postepeno slamanje i uništenje Bijele rase. Židovi, koji inače nisu bijelci već Semiti i žuti Azijati, mrze Bijelu rasu patološkom strašću kao što su mrzili i Rimljane prije 2000 godina, a njihov je zakleti cilj rasno križanje i uništenje Bijele rase.

* * * * *

Crnčuge su crnčuge. Koristimo termin crnčuga namjerno u ovoj knjizi i preporučamo njegovo korištenje u svakodnevnom razgovoru i u pisanju članova našeg pokreta. Kao što smo rekli u prethodnom poglavlju, drugo najgluplje stvorenje na licu planete zemlje je ono koje ne može ili ne želi prepoznati svoje neprijatelje, a najgluplje od svih je ono stvorenje koje aktivno surađuje sa svojim neprijateljima na uništenju svoje rase.

Smrtni neprijatelji. Mi iz KREATIVISTIČKOG POKRETA prepoznajemo crnčuge kao najistaknutije među našim smrtnim neprijateljima, uz Židove koje zauzimaju prvo mjesto. Smatramo sve obojene rase kao ozbiljnu prijetnju našem daljnjem opstanku na ovoj planeti, bile one crne, žute, ili smeđe. Kroz čitavu ovu knjigu za sve njih zajedno ćemo koristiti termin “obojene rase” kao kontrast Bijeloj rasi. Čitava ta plejada Kineza, Japanaca, Židova, Polinežana, izmiješanih Meksikanaca, Indijanaca, crnčuga ili bilo kojih drugih, je uočljivo nebijela i prema tome svrstavamo ih u taj kolaž poznatiji kao obojene rase svijeta. Priroda ih je vječno učinila našim smrtnim neprijateljima, neovisno od toga shvaćamo li mi to danas ili ne. Zadatak je KREATIVISTIČKOG POKRETA da učini Bijelu rasu svjesnom ove činjenice, i pobudi ju u akciju.

* * * * *

Dno ljestvice. Od svih rasa, afričke crnčuge su nesumnjivo na dnu ljestvice koja je okvirno nazvana ljudska rasa. Mi iz KREATIVISTIČKOG POKRETA odbacujemo svako rasno srodstvo sa crnčugama, isto kao što to činimo i sa majmunima. Smatramo ih pod-ljudima, ili humanoidnima, te prepoznajemo da su bliži životinjskom carstvu nego ljudskoj rasi kakva je utjelovljena u Bijeloj rasi. Čvrsto se zaklinjemo da ćemo crnce izbaciti iz tijela naše Bijele rasne zajednice i zauvijek spriječiti bilo kakvu njihovu infiltraciju i miješanje sa našim rasnim tijelom. Svako društvo koje propusti izbaciti svoje otpatke ubrzo ugiba. Za nas, crnčuge su crni otrov, te smatramo da je židovski cilj upumpavanja crne afričke krvi u vene bijele Amerike najodvratniji i najpodliji zločin ikad počinjen u ljudskoj povijesti.

Neprijateljstvo, prijezir i poruga. Jedan od prvih koraka u zaštiti naše rase od takvog katastrofalnog ishoda je imati ispravan stav prema crnčugama. Websterov rječnik definira riječ “crnčuga” kao: “vulgaran, ofenzivan termin neprijateljstva i prijezira prema crnom čovjeku”. Vrlo dobro. To ćemo prihvatiti. Upravo tako se osjećamo prema crnčugama i to vrlo precizno opisuje idealan stav kakav bi trebao imati bijeli čovjek prema tim životinjama. Naše ponašanje prema crnčugama u svako doba treba biti neprijateljstvo, prijezir i poruga. Mi moramo razmišljati u terminima: **dovraga sa crnčugama, dovraga sa Židovima.**

* * * * *

Potpuni divljak. Kao što smo rekli, afrički crnac predstavlja najnižu stepenicu ljudske ljestvice, ako ga se uopće i može ubrojiti među ljude. Mi iz KREATIVISTIČKOG POKRETA smatramo da on ne zaslužuje “ljudsku” klasifikaciju iz dobrog razloga. Kroz čitavu zabilježenu povijest u posljednjih 6000 godina, Afrikanac nije izumio ništa. Čak nije izumio niti kotač, iako je imao dovoljno prilike da ga kopira od bijelih Egipćana tisućama godina prije. Nikad nije naučio plesti tkaninu, iako je i to mogao naučiti tisućama godina prije od bijelih Egipćana. Nikad nije pripitomio niti jednu životinju. Njegov jedini način transporta robe je da koristi svoju tvrdu, čupavu glavu kao transportno sredstvo. Za svoje sklonište nikad nije napredovao dalje od obične stračare od blata, koja je konstrukcijski nalik građevinama kakve izgrađuju dabrovi ili mošusni štakori. Nikada nije stvorio pisani jezik. Praktično jedina trgovina kojom se on

bavio je trgovina bjelokosti, perlama i robovima, drugim riječima, prodaja i trgovanje tijelima svojih rođaka.

Crnčuge i mulati. Crni Afrikanac je trom, lijen i glup. Potpuno mu je stran koncept odgovornosti, a sklon je kriminalu i nasilju. Prosječna čistokrvna afrička crnčuga ima IQ otprilike 40 poena niži od prosječnog bijelca. Ovo ga debelo stavlja ispod klasifikacijske linije morona. Međutim, prosječan američki crnac je mješanac ili mulat, to najodvratnije stvorenje od svih obojenih rasa, koje je asimiliralo velik postotak bijelih gena. Mješanci imaju nešto veći IQ od otprilike 80, zahvaljujući njihovim bijelim genima. Ovo prosječno stavlja mješance nešto iznad linije koja klasificira morone, s tim da je otprilike pola njih iznad a pola ispod te linije, ovisno o količini bijelih gena koje imaju.

Plodan i izrazito opasan. Crnčuga ima određene kvalitete, koje ga čine izrazito opasnim po daljnji opstanak Bijele rase. Dok su druge rase kao što su Indijanci, uvenule i izumrle nakon što su bile pregažene od civilizacije bijelog čovjeka, crnčuga, međutim, nije samo preživio, već se kao štakor, ugojio i razmnožio. On je čvrst, otporan i premda beskoristan u svim drugim aspektima, plodan je u jednom polju proizvodnje – dakle u kreaciji **više crnčuga**.

Iz gore navedenih razloga, pošto je crnčuga glup, poslušan i čvrst, povijesno gledano bio je dobro prilagođen za robovski rad pod rukovodstvom superiorne rase. Iz istih razloga bio je vrlo koristan i izrazito opasan alat u rukama perfidnog Židova, čiji je prastari plan bio da izmiješa i uništi Bijelu rasu. Židov je taj, koji je u zadnjih nekoliko tisuća godina, unazad sve do egipatskih i rimskih vremena, bio predvodnik trgovine robovima i dovlačio je ove crne životinje u sredinu svih bijelih civilizacija sa namjerom da izmiješa i uništi Bijelu rasu.

Uništavatelj bijelih civilizacija. Tako je, povijesno gledano, kroz križanje crnčuga bio sposoban uništiti svaku rasu i civilizaciju, koja je bilo dovoljno glupa da ga pusti u svoju sredinu.

Židov koristi svako financijsko, pravno i propagandno sredstvo današnjice da izmiješa bijelu Ameriku, da upumpa crnu krv Afrike u vene bijele Amerike. Židov gura ovaj program sa takvom osvetničkom žestinom nezabilježenom u svjetskoj povijesti, i mi bi dodali, postiže zapanjujući uspjeh. **Miješanje rasa** u Americi je postao njegov **Sveti Gral**.

Mora biti izbačen. U vrhovnom je interesu njegovog opstanka, da bijeli čovjek izbacii ovaj otrovni element iz svog rasnog tijela i pošalje crnčuge, sve crnčuge, nazad u Afriku.

Prije nego što ovo učini, bijeli čovjek mora prvo vratiti kontrolu nad svojom vladom i svojom sudbinom. A prije nego što to učini, mora ispraviti svoje razmišljanje. Upravo na tome cilju ustrajno radi KREATIVIZAM.

* * * * *

Primarni židovski cilj. Pošto je prosječni bijeli naivac potpuno zbunjen i smeten oko židovsko-crnačkog odnosa naspram Bijeloj rasi, objasniti ćemo taj odnos potpuno jasno. Tisućama godina Židovi vode neprestani (premda tajni) rat protiv svih Goyskih naroda na zemlji. Goy je njihov termin za sve nežidove, a to je pogrdni termin koji znači "stoka". No od svih rasa njihov primarni cilj napada je oduvijek bila i danas je, Bijela rasa. Zašto Bijela rasa? Zato jer Židov zna da bi se inteligentna i izrazito sposobna Bijela rasa, mogla jednog dana

probuditi, shvatiti njegovu izdajničku igru, organizirati svoju veliku moć i okrenuti ju protiv njega, kao što je to učinio njemački narod pod Hitlerom. Ovo je vječna noćna mora za Židova, te čim prije on svede bijelog čovjeka na priglupog mulata, tim prije će ova opasnost po Židova biti prevladana.

Rasno križanje. Ovo ostaje vječna i konačna ambicija Židovske rase: iskrižati, povući prema dolje nekad ponosnu Bijelu rasu i pretvoriti ju u poslušne mulatske robove.

Iskorijeniti neprijatelja. Sveta i neumorna odluka KREATIVISTIČKOG POKRETA je osigurati da Židov nikada ne postigne ovaj cilj. Čak dapače, naš je cilj i svrha da iskorijenimo i uništimo Židove i crncuge prije nego što oni unište nas.

Organizirati Bijelu rasu. Mi iz KREATIVISTIČKOG POKRETA smo odlučni da organiziramo ogromnu moć Bijele rase i svijet zauvijek učinimo sigurnim od prijetnje križanja i uništenja Bijele rase.

Crnci kao alat. Opasna uloga koju crnci igraju u ovom trokutu je da su oni sredstvo pomoću kojeg Židovi namjeravaju uništiti Bijelu rasu. Pošto je Židov parazit, on ne želi potpuno istrijebiti produktivnu Bijelu rasu i tako ubiti gusku koja mu iznova nese zlatna jaja. On želi razmnožiti crnce unutar Bijele rase, promovirati rasno miješanje, među-rasnu ženidbu i naposljetku iskrižati Bijele rasu u smeđe mulate, priglupе i poslušne, ali sposobnije i produktivnije od afričkog crnca. Čineći tako Židov će imati na raspolaganju najbolje karakteristike obje rase – priglupu poslušnost i produktivnost, da mu služe za ostvarenje njegovih ciljeva.

* * * * *

Prijevara o jednakosti. Ne postoji nijedan dokument u američkoj povijesti koji je bio korisniji Židovu u ostvarenju tog paklenog plana rasnog miješanja od samog Ustava Sjedinjenih Država.

Kad su “Očevi osnivači” (Founding Fathers) pisali Deklaraciju nezavisnosti umetnuli su jednu očitu laž, ili pogrešku koja nas progona do dana današnjeg. Pod utjecajem židovske propagande o “slobodi, jednakosti i bratstvu” iz Francuske, gdje su Židovi pripremili revoluciju, htjeli su umetnuti u ovaj povijesni dokument neku slobodarsku frazu koja bi uzburkala krv. U naletu darežljivosti koja je bila nadmašena jedino glupošću, velikodušno su ubacili u Deklaraciju čuvenu frazu, “svi ljudi su stvoreni jednaki,” koja je očita laž pred licem povijesti i prirode. Na ovoj mutnoj i varljivoj laži Židovi su ispleli monumentalnu mrežu drugih laži sa ciljem križanja Bijele rase.

Nisu ni sami vjerovali. Možemo biti sigurni da “Očevi osnivači” nisu vjerovali u to. Nisu ni u najluđim snovima zamišljali da bi fraza o jednakosti uključivala crnce kao ravnopravne njima ili Bijeloj rasi. Oni su sami imali stotine robova koje su kupovali, prodavali i trgovali sa njima kao pokretnom imovinom. Kako bi oni za njih uopće mogli reći da su jednaki Bijeloj rasi ili njima?

Ustav je smatrao crnce kao pokretnu imovinu. Kasnije, kad su “Očevi osnivači” pisali Ustav (grupa koja je samo djelomično bila identična piscima Deklaracije) oni ih nisu smatrali ravnopravnima nego i dalje kao pokretnu imovinu, sličnu stoci, zemlji, strojevima, itd. Oni nisu

dali crncima njihovu "slobodu", niti su im dali pravo glasa, ni državljanstvo, ni bilo kakvu participaciju u samoj vladi. Da li vam ovo izgleda kao da su ih smatrali ravnopravnima? Jasno da ne. Ravnopravnost sa crnčugama za njih je bila nečuvena ideja, a još manje cilj kojem treba težiti. Najbolje što su učinili za crnce u okviru Ustava je što su dali bijelim vlasnicima dodatnu glasačku "vrijednost" od tri-petina od ukupnog broja crnaca koje su posjedovali, pri određivanju broja kongresmena koji će biti izabrani iz svake države. To je sve. Nikakvo pravo glasa. Nikakva građanska prava samim crncima.

Beskrajna propaganda rasnog miješanja. Danas, poslije dva stoljeća, ta ista laž "svi ljudi su stvoreni jednaki" se usađuje u naše glave iznova i iznova, na televiziji, na radiju, u novinama, i svim drugim sredstvima židovskih komunikacijskih medija. Od milijardi dolara koje se utroše na reklame svake godine, gotovo svaka reklama koju vidimo na TV-u i drugdje je dizajnirana tako da **više promovira rasno miješanje** nego sam produkt kojeg oglašava. Gotovo svaka reklama koju vidimo na TV-u i drugdje pokazuje sretno integrirane crnce i bijelce, sa malom crnčugom koja obično zauzima centralnu poziciju na slici. Ovo se usađuje u naše glave danju i noću, a osobito mladi ljudi počinju vjerovati da je ogavno rasno miješanje ispravna i prirodna stvar kojoj treba težiti.

Povlače nas prema dolje. Mladi ljudi, koji su više podložni utjecajima i lakše zavedeni, su naravno prvenstvena meta Židova. Upravo mlade bijele ljude oni žele izopačiti u ženidbu za crnčuge. Oni nas žele povući prema dolje negdje sasvim blizu sramotnog nivoa samih kanibala iz džungle. Dok Židov precizno zna što radi, prosječnom naivnom bijelcu takvo nešto nije ni na kraj pameti.

Židovi najveći rasisti. Dok je sva ova propaganda rasnog miješanja usmjerena prema bijelcima i glupim crnčugama, Židovi svom narodu guraju sasvim suprotnu ideologiju. Židovi, dakle žuti Semiti, rasno svjesni i fanatično odani svojim, propovijedaju rasnu superiornost za svoj narod. Kroz svoje sinagoge, kroz židovsku štampu, kroz tisuće ekskluzivno židovskih organizacija oni snažno upozoravaju protiv rasno miješanih brakova, protiv religijski miješanih brakova, i to ne samo sa crncima već također propovijedaju protiv miješanja sa bijelim Goyima.

Nema rasnog miješanja za Židove. Ukratko, Židov, dok zvjerski promovira križanje Bijele rase, žestoko čuva svoju protiv iste. U Izraelu svatko tko nije rođen od židovske majke je Goy, dakle nežidov, autsajder, i ne može se oženiti niti pokopati u Izraelu, niti može dobiti državljanstvo, ili uživati bilo kakva građanska prava kakva ima Židov. Rasna solidarnost je primarna misao vodilja, bilo da Židov živi u Izraelu ili bilo gdje drugdje u svijetu.

Rasna svjesnost. Mi, također, moramo ponovo naučiti te primarne instinkte za preživljavanje koje je priroda usadila u naše gene – **rasna svjesnost, rasna lojalnost, rasna čistoća, rasna solidarnost.** Ovo je program KREATIVISTIČKOG POKRETA.

* * * * *

Povratak prema razumu. Kao što sam puno puta ponovio, problem bijelog čovjeka nije crnac, pa čak niti perfidni Židov. Glavni problem je ispraviti razmišljanje bijelog čovjeka i vratiti ga prema razumu. Jednom kada to postignemo, ostatak bitke biti će dječja igra. Kada

obnovimo razum bijelog čovjeka do stupnja da njegovi prirodni instinkti ponovo počnu djelovati u suglasju sa prirodnim zakonima, bitka će biti praktički dobivena. Deset milijuna primjeraka ove knjige te prethodne knjige *VJEČNA RELIGIJA PRIRODE* postavljenih u ruke naših bijelih rasnih kolega, i bili bi na dobrom putu da ostvarimo ovaj cilj.

Impresivna moć solidarnosti. Bijeli čovjek, vraćen prema razumu i slobodan od spona židovske propagande, je najjača sila na licu ove planete. Ustvari, bijeli čovjek, ujedinjen i organiziran je deset puta moćniji od ostataka obojenog “čovječanstva” zajedno.

Cilj je ove knjige je da taj scenarij realizira.

* * * * *

Lekcije povijesti su očite. Kao što smo naučili, ili smo trebali naučiti, iz naše povijesti, sama prisutnost crnaca ili bilo koje obojene rase u sredini bijele populacije vodi ka križanju i izmiješanosti. Vodi prema uništenju naše rase i također naše civilizacije. Ovo je dokazala povijest Egipta, Indije, Španjolaca u Meksiku i Južnoj Americi, a isto se događa upravo pred našim očima u Sjedinjenim Državama. Ovo sam detaljno istaknuo u prvim poglavljima *VJEČNE RELIGIJE PRIRODE*, i ne trebam ponavljati ovdje.

Očigledno rješenje je otpremiti crnčuge van – izbaciti ih iz našeg rasnog tijela – otpremiti ih nazad u Afriku.

Ovo rješenje je toliko nužno, toliko očigledno i razumno da praktički nitko nema poštenog argumenta protiv – osim, što kažu, da je to nemoguće, da to ne možemo učiniti.

Na to mi kažemo, glupost – to nama nije nikakav problem. Jedine prepreke koje nam stoje na putu su umjetne prepreke postavljene u mozgovima naših bijelih rasnih kolega od strane moćne židovske propagande.

Jednostavna činjenica je da mi moramo poslati crnčuge nazad u Afriku, čim prije tim bolje, ako želimo preživjeti. A mi itekako namjeravamo preživjeti. Dakle podvrgnimo problem na analizu.

Pogrešni kontra argumenti. Argumenti protiv, koje navode naši zbunjeni bijeli naivci su obično dvostruki, od čega jedan argument proturječi drugom.

1. To si ne možemo priuštiti.
2. Da, to bi bila dobra stvar, ali nikad nećete uspjeti nagovoriti Amerikance da to učine.

Odgovori. Kao odgovor na prvo pitanje, ekonomija je toliko očigledno na strani otpremanja crnčuga nazad u Afriku, da tu gotovo i nema nikakvog spora. Ako možemo vjerovati vladinoj statistici, navodno u Sjedinjenim Državama ima otprilike 35 milijuna crnaca. (U stvarnosti ih ima više, ali ovo nimalo ne mijenja naš problem.) Ako potrošimo tisuću dolara po glavi i pošaljemo ih nazad u stilu, to bi nas koštalo 35 milijardi dolara. Ovo je samo kap u moru ako uzmemo u obzir da je naš godišnju budžet dvadeset put veći i da se astronomski povećava svake godine, u velikoj mjeri upravo zbog crnačkog problema.

Nikakav ekonomski problem. Koristi od ovog povijesnog poteza bile bi trenutne i monumentalne.

- (a) Ovo bi bio jednokratni trošak.
- (b) Povratili bi tih 35 milijardi dolara unutar par mjeseci štedeći na socijalnoj skrbi koju više ne bi morali plaćati crnim lijenčinama.
- (c) Novac koji bi uštedjeli drastičnim smanjenjem kriminala, sam po sebi isplatio bi ovaj trošak unutar jedne godine.
- (d) Ogromne uštede postigle bi se u subvencioniranom stanovanju, prinudnom prijevozu djece autobusima, izdvajanjima za “neprivilegiranu” djecu i tisuću drugih vladinih programa koje se danas rasipaju na uzdizanje crnačkih besposličara.
- (e) Najvažnije od svega, spasili bismo Bijelu rasu od križanja, spasili bi našu civilizaciju i Bijelu rasu od genocida. **Ovo mi ionako moramo učiniti**, pa čak da je trošak tisuću puta veći nego što doista je.

Ovaj program bi označio novo trijumfalno rođenje Bijele rase. Trošak, kao što smo pokazali, bio bi vraćen unutar nekoliko mjeseci. Koristi bi se gomilale iz godine u godinu, zauvijek. Kakav sretan dan će to biti! U svakom slučaju, gledajući na ovakvu stvar, ne smijemo razmišljati o cijeni. Mi to moramo učiniti u svakom slučaju. To je za nas prava bagatela po bilo kojoj cijeni.

Nikakav fizički problem. Što se tiče fizičkog problema njihovog transporta, ovo također ne bi predstavljalo problem za genijalnu i sposobnu Bijelu rasu. Možemo koristiti avione tipa 747, teretne avione, mornaričke “Liberty” brodove kao u drugom svjetskom ratu, mnogi od kojih su još u pogonu i samo stoje besposleni, te razne druge brodove.

Mi to možemo i moramo. Što se tiče argumenta broj 2, da ne možete navesti Amerikance da to učine. Ovo je također lažan židovski argument, usađen i promoviran od strane židovske propagande, a njega se također može savladati.

U prvom redu, kao što smo već nebrojeno puta istaknuli, **u pitanju je opstanak Bijele rase.** Ako mi želimo preživjeti onda to moramo učiniti, a mi namjeravamo preživjeti pod svaku cijenu. Bijela rasa želi preživjeti. **Priroda nam govori da je to naše najsvetije pravo.** Sasvim smo odlučni da iskoristimo to naše pravo i nitko, ali nitko, nam se neće ispriječiti na tom putu.

Moralno sveta stvar. Ali, govore sentimentalni idiotski plačljivci među nama, to je nemoralno. Ne, prijatelju moj, nije. Prema **našoj religiji** to je ne samo moralno, **već je to sveta stvar**, sveta dužnost.

Gledajući na to iz povijesne i moralne perspektive, ispitajmo par događaja iz davne i bliske prošlosti.

- (a) Kroz čitavu povijest (pa čak i pretpovijesna vremena) zemlja i teritorij je uvijek pripadao onim ljudima koji su bili dovoljno snažni da ga osvoje i zadrže. Ovo je osnovni zakon povijesti i prirode, i uvijek će tako biti.
- (b) Sami Židovi su protjerali milijun i pol Arapa iz njihove domovine u Palestini, i istjerali ih u sušnu, vruću, голу pustinju, da uginu od gladi i žeđi. Ovo je bila Arapska domovina na kojoj su njihovi predci živjeli 2000 godina. Mi, Sjedinjene Države, smo pomogli Židovima

da to učine i navijali za njih šaljući im pomoć dok su činili ta zvjerstva. Gdje su tada bili svi ovi naši prokleti sentimentalni plačljivci?

- (c) Ako ćemo uzeti židovsko-kršćansku Bibliju zdravo za gotovo, u Starom zavjetu piše da su Židovi protjerali Filistinca, Hetite i Kanance iz Palestine i uzeli njihovu zemlju, a sam Bog ih je poticao da tako čine. Znači Bog moralno odobrava takav postupak.
- (d) Mi Amerikanci nismo imali velikih moralnih dvojbi kad smo krenuli u rat ubijati milijune Nijemaca, iako je preko 30% američke populacije njemačkog podrijetla, a sami Nijemci su naši rasni rođaci. Bombardirali smo njemačke gradove i pretvarali ih u ruševine te ubili do 50.000 muškaraca, žene i djece u samo jednom noćnom napadu na Hamburg. Iznova smo vatrenim bombama razarali prelijepi grad Dresden i spalili 300.000 muškaraca, žene i djece unutar dva dana. Sve ovo smo imali hrabrosti ili gluposti učiniti, iako su Nijemci naša bijela rasna braća, iako čine velik postotak američke populacije i iako nam nikad nisu bili prijatnija po našu egzistenciju, za razliku od Židova i crnčuga koji to jesu.
- (e) Niti izgleda osjećamo ikakvu grižnju savjesti zbog četrnaest milijuna Nijemaca koji su protjerani iz njihovog rodnog tla u Prusiji i istočnoj Njemačkoj, nakon što su židovski komunisti izvršili ubojstva, genocid i masovna silovanja nad tim bespomoćnim žrtvama.
- (f) Naša srca nisu plakala zbog bijelih Belgijanaca koji su izdani od vlastite vlade i prognani iz Konga od strane crnih zvijeri. Premda smo znali za silovanja, pljačke i ubojstva koja su se događala, nismo niti jednu suzu prolili, niti smo prstom maknuli da pomognemo našim bijelim rasnim rođacima.
- (g) Uz spletku izdajničkog Židova, bijelcima u Rodeziji i Južnoj Africi se sprema genocid, te ista sudbina koja je zadesila bijelce u Belgijskom Kongu, Angoli i drugim područjima nekad koloniziranim od strane naše bijele braće.

Ovo zvjerstvo biva ostvareno sa eksplicitnom podrškom i sudjelovanjem vlade Sjedinjenih Država. Da li se netko previše uzbuđuje ili prosipa suze zbog genocida Bijele rase u Rodeziji i Južnoj Africi?

Zašto plakati za crnčugama? Dakle zašto bi svi mi bili u suzama, plaču i naricanju zbog tromih crnčuga koji bivaju otpremljeni natrag u svoju domovinu?

Ali, ah, kažu plačljivci, Afrika pripada Afrikancima, a bijeli čovjek je tamo bio samo u prolazu. Dobro, ako je tako, onda Amerika pripada bijelcima. Koristimo iste standarde i otpremimo više crnce do vrata odavde.

Zaključak. Kao zaključak navedimo sljedeće:

1. Imperativ je da crnčuge otpremimo van iz Amerike, natrag u Afriku.
2. Ne postoji ekonomski problem. To bi ustvari bila najveća blagodat i najbolja ekonomska investicija koju je ova zemlja ikad učinila.
3. Ne samo da si to možemo priuštiti, već si ne možemo priuštiti to ne učiniti.
4. Ne postoji moralni problem. Moralno gledano dugujemo to sebi, našoj djeci i našem budućem potomstvu.

5. Postoje svakojaki povijesni presedani za premještanje ljudi, kako davni, tako i nedavni. Ako smo mogli dopremiti crnce iz Afrike u Ameriku prije dvije stotine godina, možemo obrnuti taj proces danas.
6. Ne postoji fizički problem transportacije.
7. Jedini istinski problem je u razmišljanju bijelih ljudi. Njega namjeravamo ispraviti našom novom religijom.

* * * * *

Naš stav. Sumirajmo i učinimo naš stav savršeno jasnim.

1. Židovi rade na zavjeri sa ciljem križanja i porobljavanja Bijele rase već tisućama godina.
2. Guraju je danas sa obnovljenom strašću, te zlokobno po nas, sa sve većim uspjehom.
3. Crnci su **primarno sredstvo** kojim križaju Bijelu rasu.
4. Židovi stoga luđački guraju program uzdizanja crnaca i povlačenja nadolje bijelaca; umnožavaju njihov broj; promoviraju među-rasne brakove između crnaca i bijelaca.
5. Da bi implementirali ovaj program Židovi trebaju pomoć zaluđenih i/ili izdajničkih bijelaca. (Ove izdajnike Židovi zovu Chabez-Goyi)

Da bi spriječili ovu strašnu katastrofu, program je KREATIVISTIČKOG POKRETA:

1. Kao prvo ispraviti razmišljanje bijelog čovjeka i povratiti ga natrag prema razumu.
2. Ovo namjeravamo učiniti organiziranjem KREATIVISTIČKOG POKRETA na svjetskoj razini i polaganjem ove knjige, *BIBLIJE BIJELOG ČOVJEKA*, u ruke desetine milijuna naših bijelih rasnih kolega.
3. Namjeravamo organizirati izvrstan potencijal Bijele rase za njezino preživljavanje i blagostanje. Ujedinjena i organizirana Bijela rasa je deset puta moćnija od Židova i svih obojenih rasa zajedno.
4. Dočim mi, Bijela rasa, ponovo povratimo kontrolu nad našom sudbinom i našom vladom, namjeravamo crnčuge odmah otpremiti nazad u Afriku.
5. Namjeravamo istjerati Židove sa pozicija moći i učiniti ih bezopasnima, tako da više nikad, niti oni niti bilo tko drugi, može prijetiti preživljavanju i sigurnosti Bijele rase.
6. Namjeravamo objesiti sve izdajnike naše rase koji su pružali pomoć i podršku neprijatelju.

Neka povijest bude naša učiteljica. U sljedećem poglavlju želimo pogledati pouke iz same povijesti. Želimo pogledati što se dogodilo u nekad predivnom Karipskom dragulju, poznatom kao "krunski dragulj" francuskog imperija, San Domingu. Pogledajmo što se dešava kada se crnci namnože u dovoljnom broju da postanu većina, kad se pobune, osokole i ubiju bijele graditelje civilizacije. Možemo i sami vidjeti ogledan primjer što se događa kada oni "dobiju svoje slobode" i stvore crnačku republiku. Danas je Haiti najsiromašnija, najprljavija i najtiraniskija republika u čitavoj zapadnoj hemisferi. Puni brodovi prljavih, siromaštvom pogođenih Haićana danas se iskrcavaju na obalama Floride, donoseći sa sobom gubu, sifilis i druge bolesti.

KREATIVISTIČKO VJEROVANJE #30

Užasna lekcija iz San Dominga – prethodnik za bijelu Ameriku

Nekad krunski dragulj iz Kariba. Zapadna trećina Karipskog otoka Hispaniola u zapadnim Indijama danas se zove Haiti. To je jedina potpuno crnačka “republika” u zapadnoj hemisferi. Ima nezavisnost od 1804. godine, samo oko 25 godina manje nego same Sjedinjene Države. Prije 1789. godine ovaj mali posjed, pod vlasništvom Francuza i ostalih Europskih plantažera, bio je jednako bogat ili bogatiji, u produktivnost od svih trinaest američkih kolonija zajedno.

Danas bijedna rupa. Do 1804. godine, petnaest godina kasnije, San Domingo, kako je bio zvan pod francuskom vladavinom, leži u ruševinama. Bijela populacija je brutalno mučena, ubijena i istrijebljena do zadnjeg muškarca, žene i djeteta. Anarhija, mizerija, siromaštvo, glad i kanibalizam od tada vladaju otokom. Kao što je bio svih ovih 175 godina i danas je najzaostaliya, siromaštvom pogođena “republika” u zapadnoj hemisferi, usprkos njegovoj pogodnoj klimi i produktivnom tlu.

* * * * *

Snažna lekcija za nas. Obvezni smo dobro proučiti turbulentnu povijest Haitija, jer ja vjerujem da tamo, u teleskopskoj verziji, možemo vidjeti scenarij budućeg uništenja Bijele rase u Americi. Iste sile su na djelu, ista pitanja su na stolu, iste metode se upotrebljavaju – sve su koncentrirane na fokusno žarište židovskog cilja – uništenja Bijele rase. Trebamo (i moramo) izvući snažnu lekciju iz njegove povijesti.

Godina je 1789. Iskoristimo 1789. g. kao polaznu točku u povijest San Dominga. U to vrijeme, kao što smo naznačili, San Domingo je bio prosperitetna francuska kolonija, pravi “krunski dragulj” francuskog kolonijalnog sistema. Bio je, u stvari najbogatija kolonija u čitavom svijetu. Populaciju je činilo samo 40.000 bijelaca, većinom Francuza, sa malim tragovima avanturističkih i izdržljivih Nizozemaca, Nijemaca i drugih nacionalnosti. Do tog vremena tamo je već bilo oko 27.000 mulata, mnogi od kojih su bili slobodni ljudi i posjedovali imanja. Dodajte toj rasnoj gužvi otprilike 450.000 afričkih crnaca, od kojih je većina bila rođena u Africi, te podjednako divlja kao njihovi kanibalski rođaci na samom crnom kontinentu.

Vrlo prosperitetna. Pod genijalnim upraviteljstvom bijelih plantažera kolonija je uživala izvanredan prosperitet. U stvari, unatoč tomu što je veliki postotak ovog područja planinski, u 1789. g. bila je smatrana kao nesumnjivo najprosperitetnija od svih evropskih kolonija. Nadalje, njezino bogatstvo se ubrzano povećavalo, plantažeri su duplo povećavali investicije i produktivnost u posljednje tri godine. Opskrbljivali su ne samo Francusku, već i pola Evrope sa šećerom, kavom i pamukom.

Židovski metež u Francuskoj. Prisjetit ćemo se da su otprilike u ovo vrijeme Židovi provodili francusku revoluciju, sa uzvicima “Sloboda, jednakost i bratstvo,” – tim židovskim

sloganima, kao što sami "Protokoli" naglašavaju, pomoću kojih oni razoružavaju i uništavaju svoje neprijatelje. Ove židovske ideje su uskoro izvezene u San Domingo sa namjerom da posiju kaos i unište tu uspješnu i prosperitetnu koloniju. Vješto su upotrijebljene sa ciljem masakra bijele populacije i predavanja preostalih ruševina u ruke divljih crnčuga.

Nova revolucionarna francuska vlada u Parizu je učinila više od pukog izvoza svojih revolucionarnih ideja.

Hibridna vlada i multi-rasni podanici. Dok je ovaj krunski dragulj francuskog kolonijalnog imperija uživao energičan rast i prosperitet, hibridna civilno-vojna administracija zvana vlada bila je zastrašujuća mješavina tiranije i anarhije. Sami kolonisti su bili puni nezadovoljstva. Na to vrenje je bila dodana multi-rasna mješavina u populaciji. Nestašica bijelih žena uzrokovala je nedopuštene odnose između bijelih kolonista i crnih žena od samog početka neizbježnima. Posljedični mulati izdvajali su se kao istaknuta kasta u sredini između bijelaca i crnaca te su bili poznati kao "slobodni obojeni ljudi". Brojeći nekih dvadeset sedam tisuća duša i posjedujući nemali dio bogatstva otoka, bili su faktor od strateške važnosti, iako u 1789. g. nisu imali pravo glasa.

Crnci prevladavaju. Daleko najbrojniji bili su međutim sami afrički robovi, brojeći, kao što smo rekli, otprilike 450.000. Kao što je bilo rečeno od promatrača u tom vremenu, afrički robovi bili su prokletstvo San Dominga. Tadašnji pisac ih opisuje kao "svadljive, hvalisave, sklone lopovluku i laganju." "Afrikanci," kaže on, "su obično tromi i lijeni" i podložni svakakvim apsurdnim praznovjerjima. Više od polovice robovske populacije je bilo rođeno u Africi, no vrlo male su bile razlike između tih divljaka i domaće rođene varijante.

Rasna situacija. Ovo je bila rasna situacija u 1789. g. Mulati su mrzili bijelce i bili su intenzivno ljubomorni na njihovu superiornost. Također su mrzili crnčuge i gledali na njih sa podsmijehom i prijezirom. Crnčuge su gajile patološku mržnju i prema bijelcima i prema mulatima. Sami bijelci (kao i obično) bili su podijeljeni u razne frakcije, ali ujedinjeni u strogom razdvajanju na liniji boje. Sjedeći na ovom opasnom kotlu buntovnih divljaka i neprijateljskih mulata, bijelci su shvatili da je svaki proboj u liniji boje značilo uništenje njih i njihove imovine. Bijelo stanovništvo je živjelo u neprekidnom strahu od crnog ustanka.

Židovski potpaljivači. U ovaj prosperitetni ali uzavreo kotao došli su židovski uništavači iz Pariza. Pošto sami nikada nisu bili plantažeri, već uglavnom trgovci robovima i izrabljivači, bili su spremni započeti kaos na ovom prosperitetnom "dragulju zapadnih Indija".

Način na koji su to učinili trebao bi biti surova ali izuzetno vrijedna lekcija našim današnjim bijelim rasnim kolegama. Politika uništenja San Dominga je bila ISPLANIRANA U PARIZU, KORAK PO KORAK.

Revolucija u Francuskoj. Kada je vijest o jurišu na Bastileu u Parizu 14. srpnja 1789. g. doprla do San Dominga, prouzrokovala je udarne valove koji su odjekivali čitavim otokom. Vlada u Francuskoj domovini je bila vrlo nesigurna a stanovništvo sklono revoluciji. Židovi su pripremili teren sa svojim raznim političkim organizacijama, jedna od njih je bio moćni Jakobinski klub, židovski prethodnik današnje komunističke partije. Još jedna pariška

organizacija, koja je imala zlokobni prizvuk po bijele koloniste u San Domingu, bila je organizacija nazvana "Amis des Noirs" – Prijatelji crnaca.

Prvi potez kojeg je nova Narodna skupština u Parizu donijela bio je niz dekreta u ožujku, 1790., kojim su ovlastili svaku koloniju da formulira svoj budući status i donese ustav za svoju vladu. Umjesto da stabilizira situaciju, ovo je pogoršalo političke podjele među bijelcima i bacilo ih u zavađeno stanje izvan svake mogućnosti pomirbe. Rezultirajuća povelja nije zadovoljila nikoga, a u Francuskoj je ovaj kolonijalni ustav strogo ukoren.

Pravo glasa mulatima. Ova nesloga i razdor je položila temelje za drugi korak. U prvim mjesecima 1791. došlo je do preokreta plime i revolucijski val u Parizu se brzo uzdizao. Uz manevriranje i lobiranje od strane "Amis des Noirs" i drugih židovskih frakcija, Narodna skupština je dekretom od 15. svibnja 1791. g. probila liniju boje u San Domingu, te dala mulatima pravo glasa i pravo izbora na državne položaje. Od tada pa nadalje je tamo pokrenuta serija događaja kod kojih više nije bilo povratka.

Slutnje. Kada je vijest stigla do otoka mulati su bili ekstatični, a bijelci su slutili nadolazeću katastrofu. Znali su da je ovaj dekret samo privremeni, te da po svojoj frazeologiji osuđuje ropstvo i nagovještava njegov kraj.

Žestok bijeli otpor. Bijeli kolonisti su bili šokirani, prisiljeni na akciju i digli se u deliriju žestokog otpora. Guverner Blanchelande je podjednako bio šokiran kao i ostali, te je poslao poruku u Pariz da bi "mogao uslijediti zastrašujući civilni rat i gubitak kolonije po Francusku." "Dekret je smatran kao smrtna presuda za koloniju" napisao je za Pariz 31. svibnja 1791. g.

Apel za pomoć. Dana 20. veljače 1792. kolonijalna Skupština na otoku odaslala je molbu za 20.000 trupa iz Francuske. Ali Jakobinci i "Amis des Noirs" odlučno su se postavili protiv toga i spriječili slanje bilo kakve stvarne pomoći San Domingu.

San Domingo osuđen na propast. Kolonist koji se vratio iz Bordeauxa opisuje ovako situaciju: "Možete proglasiti da više nema San Dominga. Jedna od sljedeće tri stvari će uslijediti: bijelci će istrijebiti čitavu mulatsku kastu; mulati će uništiti bijelce; ili će crnčuge profitirati iz ovih nesloga te uništiti oboje i bijelce i mulate. No u svakom slučaju San Domingo možete brisati iz francuskih mapa."

Ubod u leđa. Narodna skupština u Parizu dodatno je bacila gorivo na vatru. Opozvala je bivši dekret i odredila da kolonisti sami mogu odrediti građanska prava mulata. Ovo je dodatno razbjesnulo mulate. Onda u poništavajućem dekretu od 4. travnja 1792. ponovo daju građanska prava **svim mulatima i također slobodnim crnčugama.** Otišli su i dalje: šalju tri civilna poslanika iz Pariza da provedu ovaj dekret.

Kada je ova vijest stigla do otoka bijela populacija je bila slomljena od očaja.

Pobuna crnčuga. To je bio početak duge mračne epohe užasa, ubojstva i pokolja. Plantaže su zapaljene. Crnčuge su se pobunile, mulati su čas pristajali uz jednu, čas uz drugu stranu.

Civilni rat. Iza ovog dekreta slijedila je anarhija i uništenje takve magnitude da to uopće ne možemo opisati. Nedugo zatim došao je idući dekret koji je dao građanska prava svim divljim afričkim crncima, ali ovo nije polučilo značajnog efekta. Civilni rat, mučenja i

istrebljenja su započela, a židovski civilni delegati ne samo da nisu pomogli suzbiti plimu, već su ju u idućih deset godina lukavo usmjerili protiv bijelaca.

Pomoć od Napoleona. Smrt i uništavanje se nastavilo sve dok Napoleon Bonaparte nije čvrsto zgrabio željezne uzde moći u Francuskoj. Pošto je bio rezolutan i praktičan čovjek, odlučio je okončati ovu idiotsku farsu. Poslao je svog šogora, generala Le Clerca, sa dvije flote i 20.000 francuskih vojnika da povrate red i spase koloniju. Otplovili su 14. prosinca 1801. i prvi kontingent je stigao 29. siječnja 1802.

Crnčuge su već tada pustošile po čitavom otoku i imale su ogromne organizirane armije predvođene iskusnim vođama poput generala Toussainta, Christophea, Dessalinesa i mnogih drugih nižih poručnika, svi odreda posvećeni masakru i istrebljenju Bijele rase.

Otok ponovo osvojen. Kada su gen. Le Clerc i njegove iskusne bijele trupe stigle, poduzele su agresivnu i briljantnu kampanju da povrate otok i uspostave bjelačku nadmoć. Po kratkom postupku osvojili su gradove, utvrde i strateška mjesta na otoku. Crni pobunjenici su izgurani u šume i planine gdje su ih lovili. Crni vođe su se uskoro predali i sklopili savezništvo sa novom francuskom vlašću kao podložni podanici, te su proglasili svoju vječnu lojalnost.

Trupe zaražene žutom groznicom. Onda je došlo proljeće i ljeto 1802. a sa njime vruća, malarijska klima koja je bila nesreća za neaklimatizirane Evropljane. Do sredine svibnja žuta groznica je udarila. Užas koji je pogodio osuđenu vojsku bio je bez presedana u cijeloj povijesti zapadnih Indija. "Pustošenje bolesti je neopisivo" Le Clerc je napisao svom šogoru Napoleonu. "Trenutno gubim 160 ljudi na dan." I sam Le Clerc je takođe bio obolio, a većina njegovih pouzdanih suradnika je bila mrtva ili na umoru.

Očajna situacija. Crni vođe koji su prisegnuli vječnu lojalnost francuskoj vojsci sada su počeli dezertirati i planirati masakr oslabljenim francuskim trupama. Francuska situacija je postala očajna, Le Clerc je zamolio Napoleona da pošalje pojačanja i zamjenu za sebe, pošto je znao da umire. Unatoč očajnoj situaciji učinio je sve što je mogao, preusmjeravajući preostale snage i resurse tako da zadržavaju eksplozivne crne divljake pod kontrolom.

Do 6. kolovoza, Le Clerc je izvijestio da je četiri petine njegove vojske mrtvo. Ostali su bili slabi i mršavi. Molio je i preklinjao Napoleona da odmah pošalje 12.000 svježih, aklimatiziranih trupa ili će sve biti izgubljeno.

Do 2. studenog, iste godine kad je i došao, sam Le Clerc je bio mrtav. Ustanak je ponovo bjesnio po čitavom otoku.

Dodatna pomoć. Napoleon nije napustio koloniju. Poslao je novog Generala guvernera pod imenom Rochambeau sa 10.000 novih trupa koje su se pridružile ostacima Le Clercovog kontingenta. Francuska pozicija se uvelike poboljšala. Većina od originalnih pridošlica, koji su preživjeli, sada se aklimatizirala protiv strašne bolesti. U svakom slučaju, sada je bila ponovo zimska sezona i bolest je posustala.

Rochambeau je bio odlučan povratiti izgubljene pozicije. To je sada bio rasni rat, crnci protiv bijelaca, a borba je poprimila izrazito divlji karakter.

Drastične mjere. Rochambeau i bijeli kolonisti su odlučili da ako žele gajiti ikakvu nadu o ponovnom uspostavljanju kontrole nad otokom, moraju poduzeti drastične mjere. To mora biti

rat do istrebljenja. Moraju istrijebiti sve crno stanovništvo starije od 12 godina, jer, oni su rezonirali, svaki odrasli crnac stariji od 12 godina koji je vodio rat protiv bijelaca, nikad više neće moći raditi u poljima pošto će do kraja života biti potencijalni ustanik i ubojica. Mora ih se zamijeniti sa novim robovima iz Afrike. Isto pravilo vrijedi i za žene, koje su počesto bile okrutnije od muškaraca.

Sa nemilosrdnom energijom Rochambeau se prihvatio posla. Kroz ožujak i travanj 1803. pobunjenici su polagano iskorijenjeni sa otvorenog terena te progonjeni i lovljeni čak skroz do planinskih skrovišta.

Rochameauov trijumf se približavao svakim novim danom. Napoleon je regrutirao 15.000 svježih trupa da podupru vojsku tijekom nadolazećeg ljeta.

Englezi interveniraju, pomažu crncima. Ali povijest se umiješala. Do 12. svibnja 1803. nestabilno Primirje iz Amiensa ustupilo je teren novom ratu sa Britancima. Engleski rat oglasio je smrtna zvona za San Domingo. Engleska flota ne samo da je odsjekla svaki dotok pomoći zaraćenju francuskoj vojsci, nego su Englezi odmah pomogli crnim pobunjenicima i plamen pobune je suknuo sa obnovljenom žestinom. Raštrkani francuski garnizoni na obalnim gradovima bili su savladani i poklani od strane divljih crnih trupa pod zapovjedništvom Dessalinesa. Dana 10. studenog 1803. Guverner general Rochambeau isplovio je iz luke Le Cap te predao svoj mač engleskom admiralu koji ga je čekao.

Francuzi dokrajčeni. Sve je bilo završeno za Francuze. Od 50.000 vojnika koji su poslani unatrag dvije godine da spase koloniju, samo njih par tisuća je opet vidjelo Francusku i to tek nakon godina provedenih u engleskom zarobljeništvu. 10.000 vojnika koji su umrli od žute groznice bolno su im nedostajali na dan Trafalgara.

Bijelci nemilosrdno istrijebljeni. Sa uništenjem francuskog autoriteta, istrebljenje ostataka bijelaca nastavljalo se okrutnom brzinom. Dessalines, priznati crni ratni vođa, nije gubio vrijeme da proglasi San Domingo nezavisnom crnom republikom. U prosincu 1803. oživio je indijansko ime "Haiti" da obilježi potpuni raskid sa kolonijalnom prošlošću.

Rat crnaca i mulata. Kroz nekoliko sljedećih godina uslijedila je žestoka bitka sa drugim crnim i mulatskim vođama, ali na kraju je Dessalines trijumfirao nad svim svojim neprijateljima. U listopadu 1804. proglasio je svoju pobjedu okrunivši se za "Cara" u stilu europskih monarha.

Bijelci pozvani natrag. Odlazak francuske vojske nije označio potpun kraj bijele prisutnosti u San Domingu, sada zvanom Haiti. Kada je francuska vojska otišla u studenom 1803, Dessalines, u namjeri da spriječi potpun ekonomski kolaps, obećao je protekciju svim bijelim civilima koji odluče ostati. Ovaj povoljan tretman je čak potaknuo značajan broj kolonijalnih bijelaca da se vrate na otok. No dočim se Dessalines kao car čvrsto stabilizirao na prijestolju, te nesretne žrtve su otkrile da su učinile najveću pogrešku svog života.

Masakr bijelaca. Jedva da je počela Nova Godina 1805. kad su izdane naredbe o masakru bijele populacije. Užas i brutalnost posljedične klaonice bila je neopisiva. Ubijanje bijelaca koje je počelo prvih dana siječnja, masovno je privedeno kraju do 18. ožujka. Sve smrti su bile nanesene ekstremnom okrutnošću. Muškarcima i ženama bile su odsječene

noge i ruke, prsa smrskana. Neki su bili izbodeni, drugi masakrirani, razrezani noževima, ili priklani kao svinje. Svi su masakrirani do posljednje žene i djeteta.

Crna anarhija. Bijela rasa, uz pomoć židovskih izdajnika u Parizu, potpuno je zbrisana u toj zemlji i francuski “Krunski dragulj zapadnih Indija” je sada postao ograđena anarhija, crna “Republika Haiti”.

* * * * *

Preskočit ćemo najveći dio povijesti ove smrdljive crne rupe narednih 175 godina, osim da oslikamo par obrisa, jer ona ne utjelovljuje ništa osim anarhije, terora, prljavštine i bijednog siromaštva.

Povratak u ropstvo. Nakon što se Dessalines okrunio kao “Car Jacques I” u listopadu 1804, i masakrirao bijelce do ožujka 1805, više nije bilo nikoga na otoku da natjera crnčuge da rade. Dessalines je dekretom uveo prisilni rad (ropstvo), daleko okrutni nego onaj kojeg su crnci ikad imali pod bijelcima. Toliko je bio omražen od strane svojih ljudi, da su ga ubili u 1806, dvije godine nakon što se okrunio.

Iz posljedične anarhije nastale su dvije crnačke države: sjeverna pod vlašću Henria Christophea (kao “Car” Henri I) i južna pod vlašću okrutne ruke Alexandrea Petiona kao doživotnog predsjednika. Postojalo je stalno rivalstvo i rat između njih dvojice. U 1818. Petion je umro ili je ubijen, a Christophe je preuzeo vlast.

Christophe je bio neuobičajeno energična crnčuga, imajući u sebi nešto bijele krvi. No postao je vrlo tašt, ohol i okrutan. Ozlojeđenost i pobuna planula je protiv njega. Shvaćajući bezizlaznost svoje situacije, počinio je samoubojstvo 1820. godine.

Ostatak povijesti Haitija sve do današnjeg dana je besmislen nastavak daljnje **anarhije, okrutnosti i prljavog siromaštva. Prenapučen otok nastanjen divljacima iz kamenog doba**, nesposobnim da održavaju civilizaciju bijelog čovjeka, nesposobnim da upravljaju samim sobom, a najgore od svega, nesposobnim prehraniti se na plodnoj zemlji.

* * * * *

Lekcije koje trebamo naučiti. Mi, Bijela rasa moramo naučiti neke grube i neizbježne lekcije iz povijesti Haitija, ako želimo preživjeti. U tragediji i istrebljenju Bijele rase na ovom najpoželjnijem komadu zemlje situiranom u ugodnom tropskom području zapadnih Indija, možemo vidjeti preludij sudbine koja čeka Bijelu rasu ovdje u Americi i drugdje u svijetu. Te lekcije su:

1. Niti jedno multi-rasno društvo ne može dugo preživjeti kao civilizacija.
2. U svakom multi-rasnom društvu, instinktivna mržnja između rasa je **trajna i nepomirljiva**. Ona je nepremostiva. Treba joj samo prilika da plane u otvoreni masakr.
3. Kao što je bilo u Egiptu, tako i u Indiji, tako i na Haitiju, uvijek postoji križanje među rasama. Rezultirajući mulati su udarni klin za promociju “jednakosti” sa superiornim bijelcima. Mulati će se udružiti sa crnčugama da unište bijelce, onda će se crnčuge

okrenuti na mulate i uništiti svoje superiorne, te u konačnici reducirati stanovništvo na najmanji zajednički nazivnik.

4. Kada crnci dobiju “nezavisnost” i kad ih se ostavi da se sami snalaze, nesposobni su vladati sa sobom (osim na nivou primitivnog plemena), ili se čak prehranjivati na nivou iznad gladovanja.
5. Mulati se brže razmnožavaju od bijelaca, a crnci od mulata.
6. Trijumf crnčuga nad bijelcima je uvijek i isključivo rezultat izdajničkog spletkarenja Židovske rase. Oni su ti koji iskorištavaju i potenciraju bijele svađe, te onda planiraju i izvršavaju destrukciju Bijele rase. Crnci su njihovo najefikasnije sredstvo i alat pomoću kojeg ostvaruju taj cilj.
7. Ropstvo je bilo prokletstvo za Bijelu rasu.
8. Mi nikada nismo trebali crnce u nijednom trenutku, kao što smo demonstrirali prilikom izgradnje i osvajanja **Divljeg zapada**. U našem današnjem tehnološki visoko razvijenom društvu, crnci su potpuno beskorisni i opasni paraziti na leđima Bijele rase.
9. Moramo se osloboditi crnaca iz naše sredine i hitno ih poslati nazad u Afriku.
10. Crnčuge su čisti otrov u sredini bijelog društva.
11. Da bi Bijela rasa preživjela, bijeli čovjek mora imati snažan osjećaj rasne svijesti i mora zbiti redove ne samo protiv crnaca, mulata i obojenih rasa, već prije svega protiv Židova.
12. Osnova svega nabrojenog je potreba Bijele rase da **posjeduje rasnu religiju** oko koje će polarizirati svoju rasnu lojalnost. Ovo KREATIVISTIČKI POKRET daje u **KREATIVIZMU**, našoj religiji. U njoj bijeli čovjek ima **Potpun Program, Konačno Rješenje i Univerzalnu Religiju**.

KREATIVISTIČKO VJEROVANJE #31

Rasni spektar – Od primata do Bijele rase

Ideja o ravnopravnosti. Najveća obmana kršćanske ere, osim kršćanstva samog, je moderna ideja da su “svi ljudi stvoreni jednaki”. Iako kršćanstvo nije baš izmislilo tu ideju, postavilo je temelje za ovu opasnu laž, koja polako truje umove Bijele rase i priprema našu vrstu za izumiranje.

Kršćanstvo je nekada odobravalo ropstvo. Začudo, kroz svoje tisućljeće postojanja, kršćanstvo se nije bunilo protiv institucije ropstva. Zapravo, na mnogim biblijskim stranicama možemo vidjeti da odobrava ropstvo. Stari Zavjet, koji čini tri četvrtine (židovske) kršćanske Biblije također često zagovara rasnu segregaciju, rasnu superiornost, sa Židovima (naravno!) koji su od Boga odabrani. Što se tiče Starog Zavjeta, ostatak čovječanstva se smatra neprijateljskim i inferiornim i mora biti uništen.

Utrli put. No židovsko kršćanstvo je utrlo put da velik dio današnjih bijelih ljudi prihvati smiješnu obmanu da smo svi isti – **tezu o ravnopravnosti**. Kako je kršćanstvo doprinijelo tom uspjehu?

Kao prvo, židovsko–kršćanska biblija je **masa kontradikcija** koje imaju nešto za reći pozitivno i negativno o svakoj strani po bezbroj pitanja. To je kao glazbeni instrument – možeš ga svirati po bilo kojoj pjesmi koju želiš. Odabirom određenih citata koji odgovaraju tvojem argumentu i ignorirajući sve ostale citate koje ga osporavaju, možeš imati Boga i bibliju na svojoj strani koji će podržati tvoj argument, bilo koji argument, kojeg zagovaraš.

Židovske krilatice. Teza o ravnopravnosti je relativno nova u povijesti ako ju usporedimo sa kršćanskim razdobljem od 1900 godina. Počeli su je zaozbiljno promovirati Židovi prije kojih 200 godina kada su pripremali Francusku revoluciju. Kako bi uništili francusku elitu i vodstvo Francuza, Židovi su promicali krilatice “Sloboda, jednakost, bratstvo.” Kako ističu u Protokolima sionskih mudraca, te riječi su kontradiktorne a ideja nemoguća za ostvariti. Također ističu da su ljudi preglupi da bi primijetili tu kontradikciju i da uvijek nasjednu na taj mamac. Židovi su vrlo brzo pridobili kršćanske svećenike da šire tu ideju. Kako su Židovi često isticali, prvo računaju na pomoć glupih svećenika u širenju njihovih korozivnih ideja. Ono što su sad htjeli naglasiti su citati poput “svi smo djeca Božja”, “svi smo isti u očima Božjim” i “svi imamo dušu”, te da je Isus došao “spasiti sve grešnike” i ostale budalaštine.

Promocija od strane svećenika. Ali ideja je opće prihvaćena, zahvaljujući glupim svećenicima koji nisu znali o čemu pričaju niti kome idu u korist. Jedan od najvećih promašaja u povijesti je kad su Očevi osnivači započeli Deklaraciju neovisnosti riječima “Smatramo evidentnom istinom –” i onda su nastavili sa objavljivanjem nečeg što uopće nije evidentno nego je očita laž usmjerena protiv samih zakona prirode “– da su svi ljudi stvoreni jednaki.” To je podjednako glupo i kontradiktorno za reći kao: “svi znamo da su očigledno dva plus dva jednako sedamnaest”. Ipak, Židovi i svećenici su obavili dobro svoj posao, i čak su i

Očevi osnivači, koliko god bili inteligentni u drugim aspektima, također postali zaraženi tom briljantnom laži, a bijeli čovjek će za to dobro platiti u budućnosti.

Besmislene fraze. Da Očevi osnivači nisu vjerovali u tu svoju propagandu dokazuje činjenica da su skoro svi od autora Deklaracije i kasnije Ustava, bili i sami vlasnici crnčuga kao robova. To uključuje ljude poput George Washingtona i Thomasa Jeffersona. Zapravo, kada je Ustav napisan, crnci nisu dobili ni pravo glasa, niti su imala bilo koja druga civilna prava, već su se brojali kao 3/5 glasa **za njihove bijele gospodare** pri određivanju kandidata za članove Kongresa iz svake države.

Židovi likuju. U svakom slučaju ulje je bačeno na vatru. Deklaracija nezavisnosti je od tada uzdizana u nebesa kao neosporni dokaz, poput same Biblije, i od tada Židovima je uvelike olakšan posao.

Revolucija u Francuskoj. Uspjeli su Francusku preokrenuti naopako i ubiti većinu ljudi koji su vodili tu zemlju. Ne mislimo samo na ubojstvo kralja, kraljice, plemstva nego bilo koga tko je bio ili imao potencijala biti vođa. Moto Židova je uvijek bio "ubij najbolje". To je onda nastavljeno sa dvadeset godina ratovanja među europskim narodima, daljnjim krvarenjem Francuske do smrti i ubijanjem elite bijelog čovječanstva Francuske, i Europe. Francuska se nikad nije oporavila od toga i više nikad nije bila ista kao prije. Židovi su učvrstili svoju kontrolu nad tom nesretnom nacijom i njeno bijelo vodstvo je od tada nestabilno kako pile sa odrezanom glavom.

Građanski rat u Americi. Ta je ideja uskoro urodila zlobnim plodom i u Americi. Kroz agresivnu promociju i propagandu Židova, te **pomoći kršćanskih svećenika**, ova mlada zemlja se uskoro našla usred građanskog rata, sve zbog (navodne) ravnopravnosti i jednakosti ljudi, zbog "oslobođenja" crnaca i zbog ljudskih prava. Pravi cilj koji su Židovi zapravo imali na umu je naravno totalno drugačiji. Htjeli su podijeliti i osvojiti Ameriku, a to smo pojasnili u našoj prvoj knjizi, *VJEČNA RELIGIJA PRIRODE*.

Cilj je rasno križanje. Ali najgora posljedica ove užasne laži, jednakosti ljudi, još nije nastupila. Konačni rezultat će biti totalna iskrižanost i uništenje Bijele rase, što će za Židove biti osiguranje da će preživjeti glupe, miješane rase koji neće imati vodstvo niti inteligenciju da se ikad suprotstave njihovoj neograničenoj kontroli. Bijela rasa više neće postojati a mulatske rase (s kojima se Židovi neće miješati) će biti glupe, ponizne, lako porobljene i držane u vječnom ropstvu.

Ultimativna židovska vizija je staviti židovsku čizmu za vrat nežidovima, sa njihovim licem okrenutim prema dolje, u blatu.

To je, moj bijeli rasni druže, cilj i konačan rezultat naizgled plemenite, ali pokvarene židovske krilatice – "svi ljudi su stvoreni jednaki".

* * * * *

Zbunjeni bijeli čovjek. Pošto su, kao i Očevi osnivači, mnogi naši bijeli rasni drugovi danas zbunjeni i zavarani ovom pokvarenom židovskom idejom "jednakosti", idemo ju malo dublje proanalizirati, tako da ju možemo pobiti za sva vremena.

U suprotnosti sa prirodom. Ova očita laž se kosi sa zakonima prirode. Ako pogledamo druge vrste u prirodi, svugdje ćemo pronaći različitost, nejednakost. Vrste se razlikuju jedne od drugih i svaki pojedinac svoje vrste se također razlikuje od drugog. Na primjer, lav nije jednak mišu, a među samim lavovima, neki su jaki i agresivni, a drugi su slabi, boležljivi i pitomi. Isto je i sa miševima. Oni imaju cijele divizije podvrsta u svijetu, kao npr. miš klokan, poljski miš i mnogi drugi, te se isto drastično razlikuju unutar svoje vrste. Priroda se vječno rješava onih slabih i defektivnih kako bi najbolji opstali, množili se i unaprijedili svoju vrstu.

Redovi primata. Isto je i sa "ljudskom vrstom", oprostite mi na izrazu. Čovječanstvo je vrsta sisavaca i da nadalje suzimo klasifikaciju, spada u redove primata. Vjerujem da je bolje gledati na čovjeka kao na pripadnika reda primata nego kao pripadnika "čovječanstva". Potonje zvuči kao zbunjujuća generalizirana riječ za mnoge podvrste koje su nekako odvojene od ostalih sisavaca, jer navodno mi imamo "dušu", iako nitko zapravo ne zna što je to duša. No, kada gledamo na čovjeka kao na pripadnika reda primata, onda slika postaje mnogo jasnija, u pogledu definiranju razlika između vrsta sve od dna do vrha ljestvice.

Primati su nejednaki. Počnimo sa čitavim spektrom primata kao takvih. Na dnu ljestvice u ovom redu sisavaca su majmuni, lemuri, gorile, čimpanze, orangutani, itd.

Svi koji su bili u zoološkom vrtu znaju iz prve ruke da su ti primati daleko od jednakih. Nisu iste veličine, oblika, boje, inteligencije, snage niti su isti u pogledu društvene organizacije koju stvaraju u divljini. Gorila je veći i jači od čimpanze, ali je čimpanza inteligentniji i poznat po tome da brzo uči. Ali i među čimpanzama postoji mnogo različitosti kao i među gorilama i tako je sa svima. Samo bi luđak ili idiot mogao zaključiti da je priroda učinila sva svoja bića jednakima.

Crnci su nejednaki. Ako nastavimo sa ljestvicom primata od majmuna prema gore (samo mali pomak), doći ćemo do plemena crnaca, koji variraju od australskih Bušmana do Papuanaca iz Nove Gvineje, afričkih Bušmana, afričkih Svahilia, itd. do stotina drugih plemena koja su podvrste iste originalne rase. Dočim istaknemo ova razna plemena postaje jasnije čak i prosječnom promatraču da različita crnačka plemena na samom Afričkom kontinentu su vrlo nejednaka. Afrički Bušmani su mali patuljci visoki 1,20 metara, dok su Watusi visoki i atletski građeni, neki od njih su visoki čak 2,10 metara.

Crnci su porobljivali svoje. Ti svi crnci nisu isti ni po pitanju inteligencije ni temperamenta. Neki su glupi a neki su još glupiji. Neki su poslušni a neki ratoborni. Kada su židovski trgovci robljem poslali svoje brodove na Zlatnu obalu Afrike kako bi pokupili robove, agresivnija plemena na obali bi skupili pokorne crnce iz različitih plemena iz središnjeg dijela kontinenta i tako pripremili robu spremnu za prodaju.

Darwin je pogrešno citiran. Postoji još jedan faktor kojeg bi trebali sada pojasniti. Čim mi spomenemo da je "čovječanstvo" ogranak iz reda primata, kršćani (kako su već programirani) skaču da "ospore" Darwinovu teoriju evolucije i prezrivo objašnjavaju kako se "oni" nisu razvili iz majmuna. Darwin nije nikada rekao da smo se mi razvili iz majmuna. On je promatrački iznio, vrlo logično, da svi primati najvjerojatnije imaju zajedničkog pretka, kao što svi članovi mačje obitelji poput lavova, tigrova, risova i slično, vjerojatno imaju zajedničkog pretka. Postoji razlika između te dvije ideje. Na primjer, ako imate bratića, imate i zajedničke

pretke tj. iste bake i djedove. Ali to ne znači da ste se razvili iz svog bratića ili obrnuto. Da li trebam nastaviti?

Crnci su na dnu. Penjući se “ljudskom” ljestvicom od crnaca koji su nesumnjivo na dnu, dolazimo do obojenih rasa različitih mješavina, tipova i vrsta. Nije potrebno niti je u našem interesu da ih klasificiramo ili posložimo po redu. Svatko tko je pri zdravoj pameti i ima minimum analitičkih sposobnosti može razlikovati crnca od Kineza, Indijanca, Eskima, Polinežana i zna da oni nisu isti fizički, niti po inteligenciji, temperamentu, moralu, kulturi ili po sto drugih kategorija i karakteristika koje možemo istražiti. Niti je jedan Kinez isti kao drugi Kinez, niti je jedan Indijanac potpuno isti kao drugi Indijanac. Da su svi Indijanci bili isti, ne bismo nikad pronašli stotine različitih plemena na američkom kontinentu, sve od Maya u Meksiku, do Iroquoisa na području Velikih Jezera. Niti bi svi Indijanci iz istog plemena da su jednaki razvijali ikakve socijalne strukture, prvenstveno mislimo na pleme, koje se sastoji od vođe i Indijanaca. Bez nejednakosti ne bi bilo niti vođa, postojala bi jedino neorganizirana grupa (jednako glupih) Indijanaca.

Nemoguće je podići crnce na ljestvici. Još bih nešto htio razjasniti. “Humanitarci” (koje snažno podupiru Židovi) su zadnjih nekoliko stoljeća, otkad se pojavila ideja o ravnopravnosti, promovirali ideju da crnce i ostale niže rase učine ravnopravnima sa Bijelom rasom, financijski, kulturno i intelektualno. To je, naravno nemoguće, i izopačenje je prirode takvo nešto uopće pokušati. Mogli bismo učiniti crnce financijski ravnopravnima nama, tako da “prodamo sve što imamo” i poklonimo novac crncima. Zapravo (židovska) vlada to upravo pokušava učiniti. Ali kulturno i intelektualno je to nemoguće, zato što jednostavno nije u crnačkim genima da dostignu razinu naše inteligencije i kulture, kao što nije ni gorilama.

Nije naša obaveza. Nema ni razloga zašto bi se trudili oko toga. Židovi se trude nametnuti “jednakost” nama (ne njima) tako da nas križaju sa crncima. To je genocid Bijele rase i odvratni zločin protiv naših predaka, naših budućih generacija i naravno, podmukla izdaja za sadašnju generaciju.

Umjesto toga podignimo majmune na razinu crnaca. Ako ti srce drapajući “humanitarci” (prljavi izdajice – to su oni zapravo!) žele podignuti “manje sretni” na svijetu, zašto ne bi počeli sa nižom razinom na ljestvici primata i pokušali podići majmune, koji su čak “manje sretni” i više “zapostavljeni” nego crnci. Zašto ne bi pokušali dovesti majmune na razinu crnaca i pustili ih da se križaju? Ako ćemo se početi dizati na ljestvici primata i križati, zašto ne bi počeli sa najnižima na ljestvici, gdje postoji najveća “potreba” za time? To bi bilo puno bolje nego petljati sa genima Elite prirode, sjajne i veličanstvene Bijele rase. Neka ti odvratni “humanitarci” koji vole miješati rase probaju sa ovom idejom da vidimo kako im paše. Neka križaju majmune i crnce pa da vidite kako će te izdajničke svinje odmah početi cviliti protiv toga.

Bijela rasa je naša jedina briga. Zašto bi mi bili zainteresirani za uzdizanje crnaca išta više nego za uzdizanje majmuna? Mi KREATORI nismo uopće zainteresirani. Samo je do jedne rase nama, iz KREATIVISTIČKOG POKRETA, stalo da ju “uzdižemo” a to je Bijela rasa i samo Bijela rasa.

Bijeli čovjek je graditelj svih civilizacija. Povjesničari vole navoditi razne civilizacije koje su postojale i nestale, te pripisivati ta postignuća raznim "ljudima" (ali nikad Bijeloj rasi). To je površno tumačenje i potpuno nepravedno prema Bijeloj rasi. Kao što sam istaknuo u prvih nekoliko poglavlja *VJEČNE RELIGIJE PRIRODE*, svaka civilizacija koja je ikad izgrađena, djelo je seobe bijelog čovjeka, bila to civilizacija Hindusa, kineska civilizacija, majanska ili koja god želite, bijeli čovjek je došao među stranu rasu, dominirao njome i izgradio civilizaciju. Pošto bijeli čovjek nije dovoljno cijenio i brinuo se o svojim genima, nego se glupo križao i miješao sa inferiornijim rasama, te civilizacije su prvo stagnirale pa propale, i više se nikada nisu uzdigle.

Opetovano uništavanje rasnim križanjem. Lekcija je jasna. Samo su superiorni geni bijelog čovjeka, ti koji su izgradili svaku civilizaciju. Te civilizacije su zatim počele propadati kako su se geni bijelog čovjeka topili u moru mješanaca koji su se brzo množili. Pročitajte ponovo tragičnu povijest opetovanog rasnog križanja velike Bijele rase u *VJEČNOJ RELIGIJI PRIRODE*.

Bespotrebna tragedija. To se sada događa bijelom čovjeku u Americi i u cijelom svijetu. Bijela rasa se križa sa drugim rasama i civilizacija opet ide prema propasti. Ovaj put, pošto je to sada svjetski fenomen, rasa bi mogla biti nepovratno uništena i potpuno nestati zauvijek. Dok je u Egiptu proces križanja trajao tri tisuće godina, u Indiji (prije 4000 godina) otprilike šesto godina, u Americi bi sa ovom brzinom, koju dodatno ubrzavaju Židovi oboružani našom modernom tehnologijom, sve moglo biti gotovo za generaciju ili dvije. Kakva užasna, nepotrebna tragedija!

Posvećeni sprječavanju rasnog križanja. Svrha i cilj KREATIVISTIČKOG POKRETA je da se pobrine za to da se ta tragedija više nikada ne ponovi. To je razlog našeg postojanja – da unikatnu Bijelu rasu navedemo da shvati svoju veliku vrijednost; da jasno razotkrijemo opasnost po njeno preživljavanje; da nedvosmisleno uperimo prstom u krivca – tog super-parazita svih vremena, destruktivnog Židova; da izoliramo taj otrov i uništimo ga. Naš je neumorni cilj vratiti kontrolu nad našim sudbinama u naše sposobne ruke, a kada to učinimo, pokrenuti Bijelu rasu naprijed, sve više i više, sve dok jednog dana Bijela rasa se ne raširi, prosperira i kolonizira svu dobru zemlju na planeti Zemlji, bez crnaca, bez Židova i bez obojenih rasa.

Povratiti naš razum. Kako bi postigli ovaj sjajan i slavan cilj prvo moramo povratiti naš razum. Moramo se vratiti fundamentalnim zakonima prirode koji nam jasno i glasno govore – **brinite se za svoje.** Moramo pročistiti naše umove od brojnih židovskih otrovnih ideja koje nas vode prema uništenju. Moramo odbaciti preko palube ideju da su svi ljudi stvoreni jednaki. Mi, Bijela rasa, moramo shvatiti očito – mi smo na samom vrhu prirodne ljestvice, mi smo njezina veličanstvena kruna evolucije.

Ponos i isključivost esencijalni. Ako ovo zvuči kao ponosna izjava, tako je i namjeravano. Ništa nije postignuto bez ponosa i nitko neće braniti ono što ne cijeni. Bijela rasa mora fanatično čuvati svoju najdragocjeniju vrijednost – svoje gene – pod svaku cijenu. Kako bi to učinili, **moramo gledati samo sa jedne točke gledišta** – točke gledišta bijelog čovjeka. Kako smo naveli u prošlom poglavlju, nikad više nećemo gledati kroz zmijske oči.

Stajalište bijelog čovjeka mora biti kriterij u određivanju svih stavova ili djelovanja. Plačljiva sentimentalnost i smušeno razmišljanje nemaju mjesta u ratu bijelog čovjeka za preživljavanje. Moramo jasno prepoznati naše neprijatelje, te biti nemilosrdni i agresivni u njihovom uništavanju. Moramo shvatiti surovu životnu činjenicu – **pred nama je dilema: ili mi, ili oni**. Nisu nam dali nikakvog izbora. Samo će jedni ili drugi preživjeti.

KREATIVISTIČKI POKRET želi biti vraški siguran da će preživjeti Bijela rasa.

* * * * *

Ostale obojene rase. Sada kada smo se temeljito upoznali sa odvratnim crnčugama i imamo predodžbu kakve su to opasne i podle životinje, pogledajmo druge obojene rase koje su strašna prijetnja našem rasnom tijelu.

Truju naše gene. Židovi danas prisilno ubrizgavaju milijune bolesnih, zaostalih, stranih obojenih rasa u naše tijelo i naš rasni krvotok. Oni to rade namjeno, podmuklo i prisilno, trujući naše gene i oduzimajući budućnost našim potomcima izuzev iskrižanog pakla.

Robusni ljudi od akcije. Pogledajmo rasne stavove naših predaka, posebno u prvoj polovici 19. stoljeća prije nego su im umovi postali zatrovani propagandom iz Građanskog rata. Pogledajmo slavnu epizodu poznatu kao **Manifest Sudbine** i **Osvajanje Zapada**. Nakon toga pogledajmo direktan beskompromisni pristup koji su imali prema inferiornim Meksikancima južno od nas, kako su uspjeli razlikovati “prijatelje” i “neprijatelje”, te kako su pomoću vojske uspjeli ostvariti to slavno i veliko carstvo.

KREATIVISTIČKO VJEROVANJE #32

Mi ćemo biti gospodari svoje manifestne sudbine – Osvajanje Zapada: prototip za osvajanje svijeta

Robusna energija. Od svih slavni stranica iz povijesti bijelog čovjeka, ne postoji vjerojatno nijedna koja sjaji toliko blještavo kao saga o pokretu bijelog čovjeka prema zapadu u 19. stoljeću kako bi osvojio američki kontinent od Atlantika do Pacifika.

Veličanstveno postignuće. U pogledu postignuća; brojčanog i teritorijalnog proširenja bijelog čovjeka; u pogledu izgradnje gradova, pruga, farmi, cesta, luka, telegrafskih i telefonskih linija i mnogih drugih osnovnih temelja naše bijele civilizacije, u pogledu micanja inferiornih divljaka i stvaranja novog životnog prostora za Bijelu rasu, u pogledu organiziranja i stvaranja političkih institucija, stabilnosti i uprave nad bivšom divljinom; u tim i mnogim drugim područjima, nitko nije ravan fenomenalnim postignućima sirovog i grubog pokreta prema zapadu, velikog američkog epa nazvanog “**Osvajanje Zapada.**”

Manifestna sudbina. Bijeli Amerikanac je glasno proglasio da ima “manifestnu sudbinu” koju mora ispuniti, a imao je i nevjerojatan osjećaj postignuća u duši. Da je Bijela rasa u 19. stoljeću imala rasnu religiju poput KREATIVIZMA, taj bi posao obavila još bolje i brže, te detaljnije i dugoročnije.

Naš nacrt. Mi iz KREATIVISTIČKOG POKRETA uključujemo taj neobuzdani duh bijelog čovjeka prema osvajanju i širenju, kakav se manifestirao u izgradnji Amerike i OSVAJANJU ZAPADA, kao glavnim dijelom naše vlastite dinamične filozofije. Na tome gradimo naš nacrt, veliki model koji ćemo istaknuti kao eksplicitno moralno opravdanje za Osvajanje svijeta za Bijelu rasu.

Najviša moralna vrijednost prema našem mišljenju. Mi kategorički izjavljujemo: ako su izgradnja Amerike i osvajanje Zapada bili moralno pogrešni, onda bismo također trebali osuditi i pravo na život bijelog čovjeka, njegovo pravo na preživljavanje, i pravo na naseljavanje na ovoj planeti isto kao moralno pogrešno. Osuđujemo takav stav kao luđački i samoubilački. Ako su filozofija i program bijelog čovjeka prema kojem su izgurali inferiorne divljake prema zapadu i izgradili buduću domovinu i naciju za Bijelu rasu u 19. stoljeću bili moralno ispravni, onda je program bijelog čovjeka da isto učini sa ostatkom svijeta – Afrika, Australija, itd., podjednako ispravan danas, u dvadesetom stoljeću, i ubuduće.

Što izdajice mogu učiniti. Svatko tko poriče pravo bijelog čovjeka na izgradnju Amerike u 19. stoljeću je licemjer i izdajica Bijele rase. Svaki bijeli čovjek čije srce pati za divljačkim Indijancem, može mu se momentalno odužiti. Može olakšati svoju židovsko-poremećenu “svijest” tako da se odrekne pripadništva Bijeloj rasi, proda svoju imovinu, preda zaradu Indijancima, i poćini harakiri. Koliko je licemjera koji trabunaju o pravima Indijanaca (i ostalih obojenih rasa) spremno svoje luđačke proklamacije poduprti sa ovakvom akcijom? Kad ih se stavi na krucijalan test, skoro nitko ne prođe, osim možda njih par koje je predoziranje

židovskom propagandom odvelo na rub ludila. No, ja ne znam za nijednog koji bi prošao ovaj test.

* * * * *

Analizirajmo naše prednosti. Idemo kratko proanalizirati fenomen Amerike i vidjeti koji su to faktori koji su je učinili najproduktivnijom, najbogatijom i najmoćnijom nacijom u povijesti. Tu možemo uključiti i naše bijele rasne drugove u Kanadi koji su ustvari dio bjelačkog osvajanja sjevernoameričkog kontinenta i zato ćemo ih ravnopravno uključiti kada budemo govorili o Americi i Amerikancima.

Zadnja utvrda Bijele rase. Danas, u četvrtom kvartalu 20-og stoljeća, Amerika stoji kao zadnja utvrda, zadnje uporište Bijele rase. Iako sadrži manje od 6% cjelokupne populacije svijeta; iako je sada samo otprilike pola tog stanovništva bijelo, ipak Amerika još uvijek proizvodi toliko dobara i hrane koliko cijeli svijet zajedno. Da oduzmemo produktivnost bijelaca u Europi i drugdje, produktivnost hrane, odjeće, tehnologije, mašinerije, itd. bi bila 30 puta veća nego produktivnost obojenih rasa. Teško je zamisliti da uopće živimo s njima na istoj planeti.

Zaključak. Zato, nastavimo sa neizbježnim zaključkom:

- (a) U Americi, Bijela rasa je svojim osvajanjem i protjerivanjem inferiornih crvenokožaca i miješanih Meksikanaca, stvorila najbolju, najbogatiju i najnapredniju civilizaciju koju je svijet ikad vidio.
- (b) Mi iz KREATIVISTIČKOG POKRETA ne samo odobravamo ovo postignuće moralno i etički, **već mu glasno APLAUZIRAMO kao najboljem i najefikasnijem postignuću u briljantnoj povijesti Bijele rase.**
- (c) To veliko i nevjerojatno postignuće **mora poslužiti kao budući prototip za osvajanje svijeta od strane bijelog čovjeka.**

Dio našeg vjerovanja. Smatramo to dijelom našeg vjerovanja, no dok je osvajanje Zapada bilo ostvareno u više ili manje neplaniranom načinu, mi to želimo drastično poboljšati u našoj slijedećoj fazi, **osvajanju Svijeta.** Želimo odrediti plan i svrhu, te od toga učiniti sveti križarski pohod u kojeg će čitavo bijelo bratstvo uložiti potpunu privrženost i napor.

Meksički problem. Osvajanje Zapada nije uključivalo samo pokoravanje i uništavanje divljih Indijanaca, nego i pobjedu nad Meksikancima koji su držali veliki dio zemlje koja je sad područje Teksasa, Kalifornije, Arizone, Novog Meksika i dio zemalja u planinama Rocky Mountains. Španjolski konkvistadori su prethodili Anglosaksoncima u osvajanju tih područja dobrih 300 godina. Do vremena kad su došli Englezi, ova područja su bila samo djelomično naseljena, a populacija je degenerirala u Meksikance – obojeni narod koji se većinom sastoji od Mestizo mješanaca i Indijanaca.

Istražiti ćemo ovaj vrlo zanimljiv i važan dio povijesti u slijedećem poglavlju.

KREATIVISTIČKO VJEROVANJE #33

Rat sa Meksikom 1846-48. – Nezavršen rat

Većina ratova SAD-a su skupi i besmisleni. Sjedinjene Države su sudjelovale u mnogo ratova u svojoj kratkoj povijesti od 200 godina. Većina tih ratova je uzela strahovit danak u životima ljudi, novcu i materijalnim dobrima, a mnogi od njih nisu bili vođeni sa najboljim interesima američkog naroda u vidu. Upravo suprotno, većina tih ratova su bili užasni, glupi ratovi iz koji su SAD čak i u slučaju “pobjede”, na kraju izašle kao gubitnik. Jedan od najdestruktivnijih, najluđih i najrazornijih ratova je bio Građanski rat koji je trajao od 1861. do 1865. godine. Ostali ratovi su Prvi svjetski rat, Drugi svjetski rat, Korejski rat, Vijetnamski rat i drugi koji su doveli zemlju u financijsku zaduženost prema Židovima i učinili SAD i svijet gorim mjestom za život.

Konstruktivna i korisna iznimka. Jedan od najistaknutijih iznimaka je Meksički rat koji je vođen 1846.-1848 godine. U to vrijeme Židovi su već manipulirali financijskim poslovima naše zemlje i grozničavo radili na poticanju nadolazećeg Građanskog rata. Ali njihova kontrola nad osnovnim porivima i instinktima ljudi je tad bila puno manja nego danas. (Tada nije bilo televizije) U tom trenutku u povijesti Amerikanci su bili oduševljeni idejom osvajanja američkog kontinenta, odnosno idejom o “Manifestnoj sudbini” naseljavanja kontinenta od Atlantika do Pacifika Bijelom rasom što im je bio uzbudljiv san. Srećom, u to vrijeme Amerika je imala skromnog, nepretencioznog ali odlučnog predsjednika koji je bio jednog od naših najvećih – **James K. Polk**. Kao što se moglo očekivati, naknadna židovska povijest jako malo spominje tog čovjeka, a još manje mu odaje priznanje. Ipak njegov četverogodišnji režim je bio **jedan od najefikasnijih i najvažnijih** u povijesti ove mlade zemlje.

Zemlja dekoncentrirana pitanjem ropstva. To je još važnije jer je era u kojoj je on živio bila takva da se činilo kako ni jedan predsjednik ne može riješiti nikoji vitalan problem. Između 1837. godine i dolaska Lincolna za predsjednika, svaka tema koja bi došla na tepetu je završavala natezanjem po pitanju za ili protiv ropstva, a tu temu su bučno nametali Židovi kako bi pogurali mladu naciju u građanski rat.

Predsjednik Polk je bio čovjek od akcije. Polk je mrsko gledao na takve razdore, te je uporno radio na svom zadatku uspješnog ostvarivanja svojih povijesnih ciljeva.

U kratkim crtama njegova postignuća su: a) **pripajanje Teksasa** 29. prosinca 1845; b) **pobjeda nad čitavom meksičkom nacijom** (sa svojim 300 godišnjim nasljeđem iz španjolske civilizacije) i zauzimanje njihovog glavnog grada Mexico Citya; c) sporazumom iz Hidalgo Guadalupea **stječe današnji teritorij Novog Meksika, Arizone, Nevade i Idahoa**; d) još jednom vojnom akcijom dobiva teritorij države Kalifornije; e) kupovinom i pregovorima sa Ujedinjenim Kraljevstvom **stječe prava nad “teritorijem Oregona”**, koji uključuje države Washington, Oregon i sjeverni dio Kalifornije.

Duplo proširen teritorij bijelog čovjeka. Tako je Polk u svom kratkom mandatu stekao zapadnu trećinu američkih 48 (država) i ustanovio njihovu konačnu južnu, zapadnu i sjevernu granicu. Sve je to ostvario u vrijeme kada su drugi “veliki” političari razdvajali naciju sa židovski poticanim pitanjem ropstva. Nije loše za “zaboravljenog” predsjednika, čovjeka čiju ćemo uspomenu mi KREATORI ponovo oživiti u srcima naše rase.

Ali vratimo se desetljeće unatrag prije dolaska Polka na vlast. Rat sa Meksikom je zapravo započeo 1836. godine sa herojskim činom male misije na rijeci San Antonio. Zvala se Alamo.

* * * * *

OSVAJANJE TEKSASA

Sjetite se Alama! Meksička povijest je počela sa osvajanjem Aztečkog carstva od strane Korteza 1521. Iako su španjolski konkvistadori imali dobru prednost od 200 godina naspram svojih anglosaksonskih suparnika na sjeveru, postojala je slijedeća razlika: Anglosaksonci su pred sobom gonili Indijance i uzeli im zemlju, te se oženili bijelim ženama. Španjolci su s druge strane iskoristili zemlju za traženje zlata i srebra, porobili Indijance i sklapali brakove sa njima. Na kraju su Indijanci apsorbirali Španjolce, te sveli populaciju na mestizo mješance (sa dominirajućim indijanskim genima) i degenerirali u jednu od najzaostalijih zemalja u zapadnoj hemisferi. **Tijekom stoljeća inferiorni indijanski geni su prevladali i pobijedili španjolske konkvistadore.**

Meksička neovisnost. Godine 1810., dok je Španjolska bila pod Napoleonovom okupacijom, Meksikanci su se pobunili. Nakon više od deset godina anarhije, ubijanja, razbojništva i ratovanja, Španjolska je napokon priznala neovisnost Meksika. Mješanci su došli na svoje.

Zavladala anarhija. Tijekom četvrt stoljeća, od neovisnosti 1821. do početka Meksičkog rata 1846. godine, Meksiko je imao preko 40 različitih “vlada”. Iako su Meksikanci kopirali američki Ustav, revidirali ga i ispravljali nekoliko puta, anarhija i revolucija su tamo bili više pravilo nego iznimka.

Zemlja na raspolaganju. Iako je pravo na široko područje Teksasa prepušteno Španjolskoj američkim sporazumom iz 1819. u zamjenu za Floridu, bijesni graničari 1830-ih nikada nisu priznali tu izdaju. Oni su to područje smatrali vlasništvom Bijele rase kao njihovim prirodnim pravom na putu širenja prema zapadu. “Manifestna Sudbina” je pripadala njima. Do 1835. bilo je oko 30.000 bijelih doseljenika na području znanom kao Teksas. Meksikanci su tvrdili da je to područje njihovo, ali njihova argumentacija u tom pogledu je bila u najboljem slučaju slaba. Zapravo ta zemlja je bila na raspolaganju. Angli su to smatrali kao dijelom prirodnog širenja svoje zemlje na zapad. Teksas je bio spreman proglasiti nezavisnost.

Kaznena ekspedicija Santa Ane. U ovu se sliku ubacilo okrutni, kitnjast i pokvareni meksički general – Santa Ana. Pomoću intriga, briljantnim vojnim podvizima i varkama je do 1836. postao neosporni diktator Meksika. Kad su se Anglo gringos odbiti pokloniti njihovim poreznicima i priznati meksičku vlast nad Teksasom, general ih je namjeravao podučiti lekciji.

Krenuo je sa maršom vojske od početnih 6.000 ljudi prema sjeveru u zimu 1836. sa namjerom da pokori ili/i ubije svakog bijelog Anglo doseljenika u Teksasu. Prvo je morao savladati mali teksaški garnizon u mjestu San Antonio de Bejar.

Patrioti i avanturisti. Većina od 182 teksaška dobrovoljca koja su branila San Antonio su se zapravo slučajno našli u toj situaciji. Jim Bowie, proslavljen na granici, je stigao tamo mjesec dana prije sa malom grupom od nekih 30-ak ljudi, sa naredbom od Sam Houstona da raznese Alamo. Tu je naredbu uskoro prekršio i odlučio je ostati. Pukovnik William B. Travis koji je imao samo 27 godina je tamo stigao sa grupom od 25 ljudi dva tjedna poslije Bowiea. On je također dobio naredbe da raznese Alamo misiju kako ne bi pala u ruke Meksikanaca. Svoje naredbe je dobio od "guvernera" Henry Smitha iz Teksasa, jedne od dvije suprotstavljene političke frakcije. Kao i Bowie, pukovnik Travis je također odbio izvršiti naredbe i odlučio je ostati. Te dvije grupe su se pridružile malenom odredu od 104 čovjeka koji su već bili tamo pod zapovjedništvom pukovnika Jamesa Clinton Neila, koji se uskoro povukao zbog bolesti. Sa ostalima koji su otišli, sve zajedno sada je bilo oko 150 muškaraca u San Antoniu.

Ta miješana grupa, u kojoj je bilo samo nekoliko pravih vojnika, bila je počašćena prisustvom Davya Crocketta, borca protiv Indijanaca, graničara, prijašnjeg zakonodavca iz Tenneseeja i američkog kongresmena koji je tada imao 50 godina i već je postao američka legenda.

Privremena i neorganizirana. Kao i privremena, neiskusna vlada Teksasa, zapovjedništvo nad garnizonom u Alamu je podijeljeno između pukovnika Wm.B.Travisa i Jamesa Bowieja, a većina ljudi je bila više odana Bowieju.

Takva je bila neorganizirana situacija u trenutku kada je general Santa Ana sa svojom armijom od 6.000 ljudi stigao 23. siječnja 1836.

Pukovnik Travis je okupio svoje ljude iz grada San Antonia i poveo ih u dvorište misije Alama, pošto je samo zgrada kapelice bila okružena zidovima pogodnima za bilo kakvu obranu. Tijekom prvog dana, pukovnik James je bio ozbiljno ozlijeđen kada se pokušao popeti na top, prilikom čega mu se skoro smrskao grudni koš. Tako je vrhovno zapovjedništvo preuzeo pukovnik Travis, koji je svoju dužnost obavio slavno i časno.

Traženje pomoći. Travisovo slanje kurira da potraže pomoć za njihovu očajnu situaciju nije baš urodilo plodom. Pukovnik Fannin u Goliadu sa svojih 400 dobrovoljaca je dobio poruku, ali nije htio, ili se nije mogao maknuti sa svoje pozicije. Jedina pomoć koju su primili desetog dana opsade je bila mala grupa od 32 dobrovoljca iz grada Gonzalesa (sad je ih ukupno bilo 182 u Alamu). To je pomoć koja nije mogla puno značiti za rezultat bitke. Ljudi iz Gonzalesa su znali da je njihova hrabra odluka da pomognu **bila odluka da umru boreći se.**

Dani herojstva. Nakon dvanaest dana borbe teksaški precizni strijelci su nanijeli teške gubitke Meksikancima, te unatoč što su bili pod stalnom vatrom topova, unatoč pospanosti, unatoč pomanjkanju baruta i oružja, nisu imali niti jednu žrtvu u svojim redovima.

Juriš na Alamo. Rano ujutro trinaestog dana general Santa Ana se odlučio za juriš na zidove. Njegovi trubači svirali su proslavljeni "Deguello", primitivnu i prastaru koračnicu

Maura, koja je signalizirala da neće biti milosti i da neće ostaviti nikoga živog. Do 9 sati ujutro je već sve bilo gotovo. Svaki Teksašanin je bio ubijen, izboden bajunetama i unakažen.

Slavna ostavština. Ali Tekšašani nisu umrli uzalud. Umrli su kao heroji čija priča još uvijek ispunjava izuzetnim ponosom današnje Tekšašane kao i cijelu Ameriku. Živjet će kroz povijest kao i hrabrih 300 koji su umrli braneći prolaz kod Termopila u Grčkoj 33 stoljeća ranije. Nadalje, prouzročili se velike gubitke neprijatelju. Između 1.500 i 1.600 Meksikanaca je umrlo u tih trinaest dana.

Katastrofa i osveta. Ali to nije sve. Njihova smrt je šokirala cijeli Teksas. To je konačno potaklo Tekšašane da se ujedine i izbore svoju neovisnost silom. To je učinilo i još nešto: uzrokovalo je duboki i trajni bijes Tekšašana koji ih je gonio prema osveti. To je bila njihova pobjeda u smrti.

Istrebljenje Tekšašana. Bilo je još loših vijesti za Tekšašane. U sada pobjedničkom generalu Santa Ani Tekšašani su vidjeli hladnokrvnog neprijatelja, odlučnog da ih sve uništi kako se više nikad ne bi mogli ustati i pobuniti. Ništa manje ga ne bi zadovoljilo od potpunog istrebljenja svih bijelih gringosa. On će naučiti te Amerikanose lekciji koju nikad neće zaboraviti.

Goliad nije poslao pomoć. 153 kilometara jugoistočno od Alama nalazi se malo tekšaško selo Goliad koje je imalo garnizon od 400 američkih dobrovoljaca kojima je zapovijedao pukovnik James Fannin. Tu grupu je pukovnik Travis tražio za pomoć u obrani okupiranog Alama. Pukovnik Fannin je bio čudan i kolebljiv čovjek. Dijelom zbog neodlučnosti, dijelom zbog nesretnog slučaja, Fannin nije poslao pomoć očajnim ljudima u Alamu. To je kasnije skupo koštalo Tekšašane i garnizon u Goliadu.

Goliad okupiran. U pohodu na Teksas kojim ga je htio potpuno obrisati sa karte svijeta, 1.400 ljudi generala Santa Ane, kojima je zapovijedao general Jose Urrea, stigli su u Goliad 19. ožujka 1836. i opkolili Fanninov garnizon. Nakon dva dana žustre borbe, Amerikanci su se predali nakon meksičkog obećanja da će s njima postupati časno i da će ih uvjetno poslati u SAD. Fanninove ljude su držali osam dana u Goliadu i tretirali ih dobro. Tada je došla naredba od Santa Ane: sve ih treba strijeljati.

Meksička izdaja. Rano u nedjelju, 27. ožujka 1836, meksičke trupe su odvele zarobljenike iz Goliada govoreći im da će biti uvjetno otpušteni i poslani u New Orleans. Odjednom blizu rijeke San Antonio, pola kilometara dalje od utvrde, Meksikanci su se obrušili na Amerikance i hladnokrvno ih ubili. Samo ih je 60 uspjelo pobjeći.

Panika. Vijest o pokolju Santa Ane je pogodila tekšaške civile poput munje izazivajući panični egzodus sa farmi i naselja.

Houston čekao svoju priliku. U međuvremenu Sam Houston je organizirao ostatke svoje vojske, te povlačeći se pred meksičkom navalom, pažljivo je birao svoje mjesto i vrijeme.

* * * * *

Osveta. Samo nekoliko tjedana poslije, 21. travnja 1836., Sam Houston je sa svojih 600 dobrovoljaca uhvatio u zamku vojsku Santa Ane u mjestu San Jacinto. Pod parolom “sjetite se Alama!” bijesni Teksašani su ubili sve Meksikance u samo 20 minuta borbe. General Santa Ana je bio zarobljen. Zapravo je to vjerojatno bila jedina veća bitka u američkoj povijesti gdje niti jedan neprijateljski vojnik nije pobjegao, a da nije bio zarobljen ili ubijen.

Glupo milosrđe. Ima jedna napomena kod ove borbe koja nam može biti istovremeno lekcija i upozorenje. Umjesto da su ubili sve Meksikance koji su pobili heroje Alama i učinili pokolj u Goladau, Houston je sklopio sporazum sa Santa Anom, koji je ipak bio El Presidente Meksika i vrhovni vojni zapovjednik. Santa Ana će biti pošteđen život ukoliko pošalje svoje trupe kući i odrekne se prava nad Teksasom. Santa Ana je pristao.

Opoziv i izdaja. Nasljednici Santa Ane taj sporazum su opozvali, te godinu dana poslije Santa Ana je oslobođen i boriti će se protiv Amerikanaca ponovo nakon 10 godina, kako što ćemo vidjeti.

U međuvremenu Teksašani su ostavljeni da se snalaze sami, pod stalnom prijetnjom meksičke invazije.

* * * * *

Lekcije koja možemo naučiti. Lekcije koje mi, Bijela rasa, možemo naučiti iz ove dramatične epizode iz perioda osvajanja Zapada:

1. Jedino ujedinjeni možemo pobijediti.
2. Jedino borbom i žrtvom možemo zavladati našom zemljom i teritorijem, te poraziti obojene rase.
3. Onda kad dopustimo obojenim rasama (našom velikodušnošću, milostinjom, nepromišljenošću ili bilo čime) da nas pobijede, oni će postati brutalno okrutni i pokušati će istrijebiti Bijelu rasu kad god im se za to pruži prilika.
4. Nažalost, nekad se mora dogoditi velika tragedija kako bi se Bijela rasa “prizvala pameti” da se ujedini i krene u borbu.
5. Nikad ne smijemo dozvoliti poraženom neprijatelju da nas ponovno napade. O ovome ćemo reći više u slijedećoj epizodi naše povijesti.

MEKSIČKI RAT 1846-48.

Meksiko željan osvete. Sa malo ili nimalo pomoći od američkih vlasti, Teksas je bio nezavisna “Republika” skoro deset godina, dok napokon nije prihvaćen kao savezna država 29. prosinca 1845. To odgađanje, kako smo naveli na početku, je bilo zbog glupe neodlučnosti Washingtona zbog različitih stajališta po pitanju ropstva. Amerikanizacijom Teksasa 1836. odnosi između Meksika i SAD-a su postajali sve napetiji. Dok su se Meksikanci durili zbog gubitka Teksasa (što nisu priznali) bili su željni osvete. U Meksiko City-u je bilo hvalisave retorike o maršu na Washington. Američki pak prijezir prema meksičkoj anarhiji i kontinuiranoj revoluciji im je bio poticaj za priče o napadu na “Zidine Montezume”

kako bi naučili te glupane lekciji. Većinom je iza toga svega stajala američka želja za osvajanjem zapadnih zemalja koje su bile još uvijek u meksičkim rukama, ali koje Meksiko nije imao snage zadržati, i Meksikanci su to znali.

Čovjek od akcije. Predsjednik Polk se pozabavio tim pitanjem. Dok su drugi predsjednici (i političari) trošili svoju energiju na dileme oko pitanja ropstva, Polk je odlučio djelovati. Mi, bijeli američki narod, mu dugujemo svoju zahvalnost na njegovoj dalekovidnosti, hrabrosti i odlučnosti.

Naprijed prema rijeci Rio Grande. U ožujku 1846. Polk je naredio vojsci brigadir generala Zachary Taylora koja se nalazila u kampu malo izvan grada Corpus Christija, da se uputi na jug u “obranu Rio Grandea”. Nakon 20 dana, 3.000 obučenih vojnika su stigli do mjesta Arroyo Colorado koji se nalazio 48 km sjeverno od Rio Grandea. Meksička vojska ih je upozorila da ne prelaze potok jer će to značiti rat. Taylorovi ljudi su odmah prešli potok. Meksikanci su pobjegli bez borbe. Taylorovi ljudi su marširali do Rio Grandea gdje su gledali u 90 metara široku rijeku kod meksičkog grada Matamorosa. Unatoč nezavisnosti Teksasa, oni su se sad nalazili na teritoriju koje je Meksiko smatrao svojim. Taylor je odlučio izgraditi utvrdu nasuprot meksičkom gradu. Amerikanci nisu bili svjesni da ih meksička sjeverna vojska čeka u Maramorosu sa najmanje isto toliko ljudi i duplo više topova.

Na pomolu rata. Te dvije vojske – i dva naroda – su bili na pomolu rata, a Amerikanci su čekali da Meksikanci učine prvi potez.

Meksičke snage brojnije. Moramo se prisjetiti da je u to vrijeme meksička populacija bila veća od američke, da su imali istu veličinu teritorija i puno veću vojsku uvježbanu tijekom 35 godina ratovanja, a glavni grad im je imao četiri puta više stanovnika nego Washington. Američka vojska, s druge strane, nije imala pravog iskustva u ratovanju kroz zadnje dvije generacije, osim iskustva stečenog u nevažnim ratovima sa Indijancima Seminole na Floridi deset godina prije. Imali su ukupno 5.300 ljudi koji su bili po malo razbacani na 100 utvrda. Nadalje, osim Polkove odlučnosti, taj rat je kod kuće pobudio podijeljene stavove američkog javnog mnijenja. Mnogi Amerikanci su se još uvijek prisjećali Revolucije i omraženih britanskih vojnika.

Prolivena krv. U međuvremenu, dok se Taylorova vojska smanjivala zbog dezerterstva i bolesti, meksičke snage su bile pojačane sa dodatnih 2.000 ljudi i novim generalom koji se zvao Mariano Arista. Došao je boriti se. Poslao je generalu Tayloru uljudnu poruku da je “suparništvo započelo”, te je njegova konjica prešla Rio Grande uzvodno od Matamorosa. Kada je Taylor poslao konjičku patrolu od 65 ljudi u izvidnicu, uhvaćeni su u stupicu. Rat je počeo.

Kongres zavlači. “Američka krv je provilena”, napisao je general Taylor predsjedniku Polku. Dva tjedna kasnije, 9. svibnja 1846., izvješće je došlo do Polka. Dana 11. svibnja Polk je poslao poruku podijeljenom Kongresu. Umjesto da pita za otvoreno proglašenje rata, zatražio je Kongres da “prizna” postojeće ratno stanje izazvano “aktom od strane Meksikanaca”. Nakon žestoke i napete rasprave, Kongres je napokon “priznao” takvo stanje i odredio da će staviti na raspolaganje predsjedniku 50.000 vojnika i 10 milijuna dolara kako bi “postojeći” rat priveo brzom završetku.

Nestrpljivi dobrovoljci. Jako je zanimljivo proučavati povijest kako se rat dalje razvijao. Nažalost, ovdje nemamo vremena za to. Jednom kada je rat bio proglašen, svi Amerikanci su bili nestrpljivi prijaviti se za službu, iako američka vojska nije uspjela sakupiti 50.000 stajaće vojske u to vrijeme.

Dvije američke pobjede. Taylor je sa svojom oslabljenom vojskom od otprilike 3.000 ljudi porazio superiorne meksičke snage u dvije borbe – kod Paolo Alta i kod Resaca de Palma, oboje na sjevernoj strani Rio Grandea. Dana 18. svibnja 1846. Taylor je prešao rijeku i okupirao grad Matamoros koji je imao 4.000 stanovnika. No, nepromišljeno je dopustio preživjelim vojnicima iz vojske generala Ariste da pobjegnu i da se bore drugi put.

Taylor nacionalni heroj. Prve vijesti o briljantnoj pobjedi američke vojske doprle su do Washingtona 23. maja 1846., deset dana nakon što je prošao ratni zakon u kongresu. Taylor, nepoznati graničar, preko noći je postao nacionalni heroj. Dobrovoljci su nahrupili pridružiti se u vojne redove. Do sredine ljeta 1846. Taylor je imao kojih 14.000 ljudi na Teksaško-Meksičkoj granici.

Dalje prema Monterreyu. Do sredine kolovoza Taylor je odlučio krenuti prema neprijatelju. Poveo je samo 6.000 vojnika i krenuo prema Monterreyu, velikom gradu-utvrdi sa 15.000 ljudi gdje se suočio sa superiornom sjevernom vojskom generala Ampudia, koja je sad bila dodatno pojačana i bolje opremljena. Nakon tri dana žestoke borbe, zavijorila se američka zastava pobjede nad Citadelom. Pretrpjeli su velike gubitke.

Pogrešna velikodušnost. Poraženi general Ampudia je predložio primirje koje je general Taylor prihvatio, dopuštajući naoružanim meksičkim vojnicima da odmarširaju dva dana poslije.

To je bio već drugi put da je general Taylor učinio pogrešku koja ih je skupo koštala – grešku koju Bijela rasa stalno ponavlja. Kada se pruži prilika, neprijatelja treba u potpunosti uništiti, tako da se više nikada ne može boriti.

Deset godina prije toga Sam Houston je učinio istu milostivu pogrešku – dopustio je generalu Santa Ani da ostane živ nakon njegovog zarobljavanja u San Jacintou. Taj podmukli i briljantni meksički general će postati slijedeći protivnik generala Taylora, greška za koju je djelomično odgovoran predsjednik Polk.

Podmukli Santa Ana se vratio. Santa Ana je prije objave o suparništvu bio u egzilu na Kubi. Taj mudri lisac je jedini mogao motivirati Meksikance na učinkoviti otpor, a oni, čim su to shvatili su mu oprostili sve grijehe koje je ranije počinio. Pitanje je bilo kako probiti američku blokadu koja se sad obuhvaćala Meksički zaljev.

Polk je prevaren. Polk je u nadi da će uvjeriti Meksikance da prodaju područja oko kojih su se prepirali, vjerovao Santa Ani kad mu je ovaj predložio da on jedini dovoljno snažan Meksikanac koji može ispregovarati mir i okončati rat. Polk mu je povjerovao i otvorio mu prolaz kroz mornaričku blokadu.

Kada se vratio u Mexico City, Santa Ana nije imao namjeru sklopiti mir. U kratko vrijeme je opet preuzeo kontrolu nad meksičkom vladom i poveo vojsku u borbu protiv 'gringosa'. On je bez sumnje bio najbolje oružje koje su Meksikanci imali.

Za manje od mjesec dana Santa Ana je okupio vojsku od 25.000 ljudi. Za to vrijeme Taylor je sa svojom oslabljenom vojskom krenuo južno prema mjestu Saltillo. Nakon pojačanja od 2.400 dobrovoljaca pod zapovjedništvom generala Woola, Taylor je bio spreman suočiti se sa Santa Anom koji je marširao prema sjeveru uništiti uljeze.

Pobjeda kod Buena Viste. U bitci kod Buena Viste borilo se 4.500 američkih dobrovoljaca protiv 15.000 meksičkih vojnika koje je vodio general Santa Ana. Nakon krvave cjelodnevne borbe 23. veljače 1847., u kojoj se Taylorova vojska nekoliko puta našla pred porazom, Meksikanci su se slijedeće jutro povukli i krenuli prema jugu. To je bila Taylorova posljednja bitka, jer su ga naredni izbori smjestili u ured Predsjednika.

General Winfield Scott je preuzeo zapovjedništvo. Polk je u međuvremenu odlučio da general Winfield Scott preuzme zapovjedništvo u Meksičkom ratu. Koristeći kao amfibijsku polaznu točku otoke Lobos 300-ak kilometara udaljene od Vera Cruza, Scott se utrkiavao sa vremenom. Borio se i sa žutom groznicom za koju je znao da bi mogla biti smrtonosnija po njegove ljude nego neprijatelj. Njegov cilj je bio osvajanje Vera Cruza, zatim povesti svoje ljude u više planinske položaje prije dolaska ljetnih vrućina i onda u Mexico City.

Iskrcavanje u Vera Cruz. Počevši u veljači 1847. godine, nakon nekoliko odgoda, konačno u 5:30 sati ujutro 9. ožujka, Scott se iskrcao sa vojnicima na plažu Collada nekoliko kilometara južno od Vera Cruza. Do 10 sati navečer svih 11.000 vojnika su se iskricali bez ijedne žrtve. Još je uvijek nejasno vojnim povjesničarima zašto su meksički vojnici na tom području dopustili iskrcavanje bez suprotstavljanja.

Predaja Vera Cruza. Vera Cruz je bio vojna utvrda sa morskom lukom koju je štiti Fort Ulua sa zidovima debelim 4,5 metara. U tri dana Amerikanci su opkolili Vera Cruz u luku od 11 km i odsjekli ih od izvora vode. Do 22. ožujka američki minobacači (postavljeni pod uznemiravajućom meksičkom vatrom iz Vera Cruza) su bili na mjestu i spremni za odgovor na vatru. Nakon nekoliko dana intenzivnog bombardiranja sa obje strane, meksički moral u Vera Cruzu je počeo opadati. Do 28. ožujka Vera Cruz se predao kao i garnizon unutar Fort Ulue, koji je ovisio o gradu zbog hrane.

Scott je postigao slavnu pobjedu sa minimalnim gubicima – 13 ubijenih, 55 ranjenih.

Žuta groznica. Sezona je odmicala. Zabilježeno je već nekoliko slučajeva žute groznice. Do 8. travnja prvi američki kontingenti su krenuli prema Mexico City-u, u predjele više nadmorske visine.

Zasjeda u Cerro Gordo-u. U međuvremenu je general Santa Ana okupio svoje vojne snage i pomno odabrao strateški planinski prolaz za napad iz zasjede – gradić Cerro Gordo. Sa 12.000 vojnika dobro raspoređenih po brdima, presreo je Amerikance 18. travnja. Nakon cijelog dana žestoke borbe Amerikanci su se uspjeli obraniti od Meksikanaca. Amerikanci su pretrpjeli 431 žrtvu a Meksikanci 1.200 ubijenih i ranjenih, te 3.000 zarobljenika. Kasnije su zarobljenici oslobođeni.

Američka pobjeda. General Scott je slavio. To je bila njegova velika pobjeda u Cerra Gordu gdje je pobijedio jedinu vojsku koja se nalazila između njega i Mexico City-a udaljenog 300-ak kilometara. Sada će Meksikanci sigurno biti voljni pregovarati o miru.

Okrutan neprijatelj. Ali bio je u krivu. Najgora borba tek dolazi. Meksiko je bio gadan neprijatelj – nije se htio predati, niti boriti, ili se bar tako činilo.

Podvojena mišljenja u Washingtonu. Doma u Americi vodio se još žešći rat, rat riječima. Politika se vodila punom parom. Neki su bili za povlačenje na Rio Grande. Drugi su bili za sklapanje trenutnog mira. Neki su zagovarali da posao treba okončati kako spada. Ponovo je iskrsnulo pitanje ropstva i bilo je povezano sa proratnim snagama. Umjesto davanja potpore generalu Scottu i njegovim hrabrim vojnicima, pola zemlje ih je napustilo.

Američka snaga slabi. Još jedan Scottov problem su bili kratkoročni dobrovoljci (1 godina) čije je vrijeme sada isticalo. Većina od njih su odlučili da neće produžiti svoj rok, tako da se 3.000 vojnika uputilo u Vera Cruz od kuda će otploviti doma. To je smanjilo Scottovu vojsku na samo 7.000 vojnika. Njegove linije opskrbe iz Vera Cruza su bile preopterećene tako da se opskrba odvijala sporo. Scottov problem je bio i taj što je predsjednik Polk poslao civilnog mirovnog pregovarača Nicholasa Trista, koji je po činu bio viši od Scotta, da ode sa mirovnim prijedlogom u meksičku vladu. Scott je bio bijesan. Tražio je da ga opozovu.

Žestoka mržnja prema Jenkijima. Meksiko svejedno ne bi pristao na pregovore. Scott je živnuo kad je napokon stignulo pojačanje od 4.000 vojnika. Stiglo je još jedno pojačanje 6. kolovoza 1847. godine od 2.500 vojnika pod zapovjedništvom brigadira generala Franklina Piercea (budućeg predsjednika) u grad Puebla. To je povećalo broj američkih snaga na oko 13.000 ljudi od kojih je 2.000 bilo bolesnih i onih koji se nisu mogli boriti. Ispred njih se nalazila dolina Mexico City-a sa 200.000 stanovnika koje je branilo 30.000 vojnika pod zapovjedništvom Santa Ane, punih mržnje prema jenkijskim uljezima.

Pobjeda i varka. Iskoristivši Puebla kao polaznu točku za konačni napad Scottovi ljudi su marširali preko prijelaza u dolinu Mexico City-a 20. kolovoza i odmah se sukobili sa neprijateljem. Nakon dana žestoke borbe i velikog broja žrtava na obje strane, Amerikanci su uspjeli slomiti meksičku vojsku i probiti se kroz njihovu obranu na mostovima, tako da su imali grad na svojoj milosti. Santa Ana je lukavo predložio jednogodišnje primirje kako bi imali vremena za pregovore o “pripremanju za mir”. Ono što je zapravo htio učiniti je kupiti vrijeme kako bi obnovio svoje snage. Scott je pao na trik. Iako je odbio jednogodišnje primirje kao predugo, pristao je na kraće primirje.

Santa Ana je bio presretan kada je započelo primirje 24. kolovoza.

Velika pogreška u povjerenju prema neprijatelju. Scott je učinio svoju najveću pogrešku u kampanji. Opet je povjerovao u iskrenost neprijatelja i bio zavarano. Santa Ana je radio punom parom kako bi ponovo organizirao svoju vojsku, opskrbio ih novim topovima na strateški odabranim objektima i putovima, te osmislio svoju obranu. Čak je i svaki prosječni Amerikanac znao da je to varka. Umjesto da je uništio neprijatelja jednom zauvijek, njihov zapovjednik se “zapričao” sa njima. Ljudi su prigovarali da nakon što su izvojevali najveću pobjedu u čitavoj kampanji, opet će morati istu bitku voditi ponovo. Bili su u pravu.

Naprijed prema zidinama Montezume. “Mir” je potrajao dva tjedna. Scott je sada imao manje od 8.000 sposobnih vojnika, a neprijateljska vojska je na domaćem teritoriju bila dobro ukopana sa 18.000 vojnika. Amerikanci su 8. rujna ponovo napali dvorac Chapultepec i

napokon se probili do središnjeg dijela grada. Nakon tjedan dana strašne borbe i velikih gubitaka na obje strane, Meksikanci su podigli bijelu zastavu i zatražili pregovore. Ovog puta Scotta nisu zavarali. On je odlučio da njegovi vojnici dođu do Grand Plaze i stave američku zastavu na Nacionalnu palaču. General Scott se u tom trenutku pojavio u svom borbenom odijelu, a poklici odobravanja američkih vojnika odjekivali su kroz nekoliko susjednih kvartova.

Potpuna pobjeda. Scott je imenovao generala Quitmana za vojnog guvernera te tako završio svoj ratni pohod. Jedan od Scottovih ljudi, kapetan Rowell S. Ripley je kasnije okrivio dvotjedni mir, da je nepotrebno koštao Amerikance 1.652 vojnika i časnika koji su bili ubijeni ili ranjeni.

* * * * *

Vječna lekcija. Postoji još jedna epizoda ovog rata koja može poslužiti kao lekcija i upozorenje svim današnjim rasnim izdajicama.

Američke izdajice. Kada se 1846. godine vojska generala Taylora nalazila suprotstavljena gradu Matamorosu koji se nalazio preko rijeke Rio Grande, desetnik John Riley je preplivao rijeku i nikad se nije vratio. Pridružio se meksičkoj vojsci. U mjesecima koji su uslijedili stotine drugih su iz dosade, zbog alkohola ili hvalisavosti Meksikanaca o slobodnoj zemlji, slijedili Rileyev primjer. Mnoge je povukla meksička propaganda koja je govorila da jenkijski protestanti žele uništiti Katoličku crkvu. Pošto se preko 20% određenih pukovnija sastojalo od Irskih katoličkih imigranata, ta je propaganda posebno utjecala na njih. Oni su formirali bataljun San Patricia i borili se protiv Amerikanaca i to vrlo učinkovito, jer je većina njih bila mnogo tehnički iskusnija nego Meksikanci.

Vojni sud. Najmanje 65 ljudi iz San Patricia bataljuna je odvedeno u Churubusco pred vojni sud, gdje su osuđeni na smrt vješanjem.

Obješeni. Kako su američke trupe jurišale na dvorac Chapultepecu, 30 tih dezertera je stajalo na zaprežnim magarećim kolima, ispod vješala, sa omčama oko vrata, gledajući prema stupu kako se podiže američka zastava na vrhu kule od dvorca. Podizanje američke zastave je bio znak krvniku da signalizira vozačima kola pokret prema naprijed, a izdajnici su ostali visjeti.

General Scott je pregledao slučajeve više od 65 dezertera. One koje nisu objesili su išibali sa 50 udaraca, žigosali sa slovom D (za dezertter) na obrazima, te su njima ostavili strašan posao iskapanja grobova za obješene.

Upozorenje svim izdajicama. Mi iz KREATIVISTIČKOG POKRETA zauzimamo još čvršći stav. Osuđujemo izdajništvo prema svojoj rasi kao još gori zločin nego izdaju prema svojoj zemlji ili vojsci. Mi ćemo također imati dan naplate za sve izdajice koje danas misle da mogu proći nekažnjeno sa izdajom Bijele rase. Mi ćemo također primijeniti dobru staru školu granične pravde za sve izdajice rase.

* * * * *

Za to vrijeme, u Kaliforniji. Dok su generali Taylor i Scott vodili borbe na jugu Rio Grandea, još jedna bitka se vodila na dalekom zapadu za još bolju nagradu – Kaliforniju,

područje na koje je Meksiko također polagao pravo, ali koje je bilo gotovo neovisno od bilo kakve kontrole iz Mexico City-a. Bez obzira na to, već nekoliko stoljeća je to područje bilo naseljeno španjolsko-meksičkom populacijom, koja je još uvijek bila odana svojim rođacima na jugu. Ali Bijeli doseljenici su počeli dolaziti i to u sve većem broju.

Osvojiti bogato carstvo. Invazija na Kaliforniju po američkoj službenoj dužnosti zapravo je počela kradomice 1845. godine sa malom "izviđačkom ekspedicijom" pod vodstvom John C. Fremonta, koji je provodio "ispitivanje" prolaza kroz Sierru do Kalifornije. Prije nego je završio sa ekspedicijom, on je zajedno sa drugim avanturistima i vojnim licima poput brigadira generala Stephena Kearnya, komodora Johna Sloata i komodora Roberta Stocktona osvojio bogato carstvo za SAD. To su uspjeli napraviti sa relativno malo ljudi u nekoliko manjih bitaka i sa malenim žrtvama. To je fascinantno štivo, ali nemamo ovdje mjesta ići u detalje.

* * * * *

Sporazum iz Guadalupe Hidalgoa. Naravno da nakon pobjede generala Winfielda Scotta i okupacije Mexico Citya 14. listopada 1847. godine, Meksikanci su, koliko god neprijateljski raspoloženi, bili prisiljeni prihvatiti određene uvjete. Jedan od najvećih problema je bio pronaći odgovornu grupu koja bi mogla biti reorganizirana u vladu, pošto je vlada Santa Ane bila zbačena a on je ponovno pobjegao iz zemlje. Napokon je organizirana takva vlada pod Manuelom Pena y Penom. Nakon mnogih smetnji i prepreka od strane same američke vlade, pregovarač Nicholas Trist, tvrdoglav čovjek, priveo je kraju sporazum Guadalupe Hidalgo, kojeg je Penova vlada potpisala 2. veljače 1848. Nakon žustre rasprave ratificiran je od strane američkog Senata 10. ožujka 1848.

Bijela rasa je osvojila pola Meksika. Unatoč svim preprekama koje je Polk postavio pred svog pregovarača (Polk je povukao svoje mirovne prijedloge i naredio mu da se vrati kući, što je Trist odbio), na Polkovo iznenađenje, Trist je Sporazumom uspio ostvariti sve što je Polk želio prije nego je rat počeo. Sporazumom je postavljena južna granica SAD-a koja je išla linijom od Rio Grnadea do granice Novog Meksika i od tamo zapadno sve do Pacifičkog oceana do točke niže San Diega. Za uzvrat SAD je morao platiti Meksiku 15 milijuna dolara, te podmiriti 3,25 milijuna dolara ratne odštete koje su američki građani potraživali od meksičke vlade. Ukratko, Meksiko se odrekao više od polovice svog teritorija, uključujući Kaliforniju, Arizonu, Teksas, Novi Meksiko i svih prava na bilo koju drugu zapadnu zemlju.

Riješen spor oko Oregona. Polaganje prava Velike Britanije na teritorij Oregona riješeno je mirnim kompromisom u lipnju 1846. godine, te su tako Sjedinjene Države dobile pacifički sjeverozapad do 49-te paralele.

Polk je jedan od najvećih. Mi, Bijela Rasa, trebamo stoga ponosno iskazati svoju počast i zahvalnost prema predsjedniku Jamesu Polku, koji je učinio više u dvije godine za proširenje teritorija i širenje Bijele rase, nego bilo koji drugi predsjednik u povijesti. To unatoč činjenici da su praktično svi drugi političari njegovog doba bili naivno obuzeti luđačkom histerijom po pitanju ropstva, do te mjere da je svaka prilika za pozitivnu akciju bila gotovo nemoguća. Našu djecu u školama ne uče cijeloj priči o ovoj slavnoj epizodi u povijesti Bijele rase. Vjerojatno je razlog taj što je to bio najkonstruktivniji i najproduktivniji rat u

američkoj povijesti, tako da su Židovi morali “izrezati” dio o Polku i Meksičkom ratu, proglašavajući ga nevažnim periodom naše povijesti.

Meksički rat je bio slavna pobjeda. Umjesto toga Židovi stalno spominju Građanski rat, “nostalgiju” vezanu uz taj rat, “životopisne” generale iz tog rata i tako dalje. Činjenicu da je Meksički rat bio najkonstruktivniji i najproduktivniji, a Građanski rat je bio užasna pogreška potaknuta od strane samih Židova, nitko nikad ne ističe. Kada uopće i govore o Meksičkom ratu, prikazuju ga kao da je veliki nasilnik (SAD) iskorištavao svoje slabašne susjede.

Meksički resursi premašuju Američke. To je također očita laž. Godine 1846. Meksiko je imao najmanje isti broj stanovnika kao i SAD. Raspolagao je sa podjednako velikim teritorijem u svom posjedu. Glavni grad Mexico City je imao populaciju od 200.000, što je više nego četiri puta nego populacija Washingtona D.C. Meksička povijest je sezala unatrag do 1519. godine, dobrih tristo godina prije nego su Anglosaksonci sa sjevera uopće počeli sa ostvarivanjem svoje “Manifestne Sudbine”. Nadalje, što je također veliki nedostatak, Amerikanci su morali voditi rat na neprijateljskom teritoriju daleko od doma sa predugačkim linijama opskrbe, u vrijeme kad još nije bilo pruga, telegrafskih linija, te kad su prijevoz i komunikacijska sredstva bili izuzetno spori i otežani. U svakom sukobu, u svakoj bitci Amerikanci su bili brojčano slabiji i imali manje oružja, topova i artiljerije. Svaka bitka koju bi izgubili na meksičkom teritoriju je nesumnjivo značila totalni pokolj američkih snaga. Zato daleko od toga da je to bio rat nejednakih, kako je to izobličeno u židovskim povijesnim knjigama i u što žele da povjerujemo.

Superiornost Bijele rase nad mješanima. Unatoč tome, Amerikanci su pobijedili u skoro svakoj bitci protiv Meksikanaca, pa čak i u slučajevima kad ih bilo pet puta manje, što je često bio slučaj. Zašto su pobijedili? Odgovor je u našim genima, u našoj superiornoj inteligenciji i borbenim sposobnostima koje Bijelu rasu uzdižu iznad obojenih rasa: mestizoa, mješanaca i Indijanaca. Nikada to ne zaboravimo. Mnogo lekcija možemo naučiti iz ovog slavnog perioda naše povijesti, ako želimo učiti iz povijesti.

Što možemo naučiti iz Meksičkog rata

1. Najočitija i važna lekcija koju moramo usvojiti je da je Amerika, kao i svaka druga zemlja, carstvo i civilizacija – **stvorena osvajanjem**. To se provodi silom – bitkom, prolijevanjem krvi, porazom neprijatelja. Na isti način je Bijela rasa silom otela zemlju Indijancima, Meksikancima, pa i osvojila svoju neovisnost od Britanaca.
2. Mi iz KREATIVISTIČKOG POKRETA smatramo ratove protiv Indijanaca i Meksikanaca mnogo važnijima od rata Američke revolucije protiv Engleske. Naposljetku, Kanada je također podjednako prosperitetna zemlja, iako se nikada nije formalno otrgnula od Engleske. To što ima manje stanovnika je samo zbog toga što jedino njezini južni rubovi leže u gostoljubivoj klimi.
3. **Ako je Meksički rat, koji je otjerao obojene rase i donio pobjedu Bijeloj rasi, bio tako produktivan u prošlosti i ako je bio utjelovljenje “američkog načina života”, zašto se odreći te pobjedničke formule? Zašto taj uspješni program ne primijenimo na ostalim zemljama svijeta, ne samo za SAD, nego za dobrobit cijele Bijele rase?**

Mi iz KREATIVISTIČKOG POKRETA smatramo da je upravo to ono što, ne samo da možemo učiniti, **nego moramo učiniti**, ako želimo preživjeti. Imamo inteligenciju, imamo moć i priroda nam daje pravo da to učinimo. U svom vjerovanju KREATIVISTIČKI POKRET nam daje ne samo moralno pravo da to učinimo, već i **moralnu dužnost da to učinimo**.

4. One srceparajuće plačljivce (čiji su umovi zatrovani židovskom propagandom) **stavljamo pred sljedeći izazov**: ako stvarno vjerujete da je bijeli čovjek bio u krivu kada je osvojio Ameriku, ako ne vjerujete u “američki način života”, zašto ne pružite primjer demonstrirajući svoja uvjerenja djelima? Dajte svoju imovinu natrag Meksikancima ili Indijancima, odrecite se svog američkog državljanstva te **zavucite se u neku rupu i crknite**. Naposljetku, na to se svode svi vaši idiotski stavovi, bili vi toga svjesni ili ne.
5. Mi iz KREATIVISTIČKOG POKRETA zauzimamo suprotan stav. Zauzimamo stav kojemu nas priroda i povijest uče od pamtivijeka: **zemlja i rasa su sve**. Za zemlju i teritorij se vrijedi boriti i umrijeti. Zemlja je neophodna za život i za očuvanje naše rase. Preživljavanje, širenje i napredak rase je najvažniji cilj naše egzistencije. Mi iz KREATIVISTIČKOG POKRETA vjerujemo ne samo u širenje američkog teritorija, kao što su to činili naši slavnu preci 1846-1848., **nego slijedeći isti izvanredan “američki način” proširiti životni prostor Bijele rase po cijelom svijetu**, dok Bijela rasa nije naselila svaki mogući gostoljubivi četvorni kvadrat na licu zemlje.

Što možemo naučiti iz Meksičkog rata o postupanju sa našim neprijateljima.

1. Rat, prvo između Teksašana i Meksikanaca, a poslije između Amerikanaca i Meksikanaca, bio je prvenstveno **rasni rat**. To je bio rat rasne mržnje između inferiornih, iskrižanih Meksikanaca i zdravog širenja Bijele rase.
2. Meksikanci su mrzili Bijelu rasu zato što su se osjećali inferiorno i zato što su zapravo bili (i još jesu) inferiorni. Bijeli čovjek je tada još uvijek imao zdravi rasni ponos i instinkt, te nije htio da se inferiorni meksički mješanci množe i šire na njegovom teritoriju.
3. Meksikanci **nas još uvijek** mrze istim intenzitetom kao i sto ili dvjesto godina prije i **uvijek će nas mrziti**. Oni nas mrze iz istog razloga kao i crnci i sve ostale obojene rase svijeta: jer se osjećaju a) inferiorno, i b) ugroženo, a to oboje iz opravdanih razloga.
4. Kada je Santa Ana izvojevao slavnu pobjedu kod Alama zbog brojčane nadmoćnosti, njihova mržnja i okrutnost nije imala granica. Svirajući zlokobni “Deguello” oni su ne samo masakrirali svakog vojnika u Alamu, već ni tada njihov bijes nije bio zadovoljen. Oni su udarali, ubadali i osakaćivali svako mrtvo tijelo još satima nakon smrti i toliko su poludjeli da su upucali i nekoliko svojih ljudi pošto više niti jedan Amerikanac nije ostao živ. Slično se dogodilo i kada je Santa Ana pobijedio 400 vojnika pukovnika Fannina kod Goliada. One koje su zarobili su sve do jednog odmah strijeljali s leđa (osim onih koji su uspjeli pobjeći). Pošto mu je Teksas bio na dlanu, Santa Ana je tada sistematski krenuo ubijati sve bijele doseljenike na svojem putu, sve dok ga nije zarobio i porazio Sam Houston u San Jacintu.

Kobna lekcija je: ako i kad Meksikanci ili crnci ili bio koja druga obojena rasa dođe do pozicije nadmoći nad nama, oni će bez milosti poklati Bijelu rasu. Njihova mržnja prema Bijeloj rasi, koju dodatno rasplamsava svjetska židovska propaganda, je nepomirljiva, isto kao i što su nepomirljivi bili majka i zmija čegrtuša.

5. **Nikad nemojte dati svom neprijatelju drugu šansu.** Da Sam Houston nije pregovarao sa Santa Anom i vjerovao da će se on držati dogovora nakon pobjede u San Jacintu 1836. nego ga umjesto toga objesio (imao je mnogo utemeljenih razloga nakon Alama i Goliada), **spasio bi mnogo američkih života i života Bijele rase.** Santa Ana ne bi imao prilike ponovno sakupiti meksičke snage i ubiti tisuće Amerikanaca 10 godina kasnije.

Slično tome, da je general Taylor u potpunosti uništio meksičke snage kod Palo Alta i kod Resaca De Palme kad ih je pobijedio, ne bi se trebao opet boriti kod Monterreya i Buena Viste protiv istih tih koji su preživjeli prvi sukob.

Slično tome, da general Winfield Scott, koji je inače bio briljantan vojni strateg, nije zastao da “pregovara o miru” sa Santa Anom kad je pobijedio meksičku armiju pri ulasku u Mexico City, ne bi se iznova trebao boriti protiv Santa Ane dva tjedna kasnije, sa ogromnim gubicima u životima.

Potpuno uništite neprijatelja. Zaključak koji trebamo izvesti iz tih iskustava (i tisuće drugih borbi koje je bijeli čovjek vodio) je slijedeći: **kada imaš svog neprijatelja na dlanu, potpuno ga uništi dok možeš, tako da više nije u mogućnosti vratiti se i ponovo boriti.** Nemoj mu vjerovati, ne pregovaraj s njim, ne budi milostiv, ne budi galantan, ne budi velikodušan ili velika srca. Samo ga sasvim uništi.

* * * * *

Herojska grupa. U ratu protiv Meksikanaca još je jedna grupa heroja u epu o jugozapadu koja zaslužuje da ju posebno istaknemo. Zbog njihove ustrajnosti i hrabrosti, te posebno zbog njihove posvećenosti širenju i preživljavanju Bijele rase, mi KREATORI ponosno ističemo taj galantni dio Bijele rase – Teksaške Rendžere. Oni su bili čvrsti, jaki i ustrajni u ratovima kojima su istjerali Meksikance i Indijance, koji su pokušavali ubiti ili istjerati prve doseljenike u Teksasu.

Čvrsta predvodnica. Iako ovdje nema mjesta da iznesemo čak i ukratko povijest o toj elitnoj grupi čuvara zakona, želim im odati počast zato što su omogućili bijelim ljudima i njihovim obiteljima da se, kao prvo dosele, a kao drugo da ostanu na toj dragocjenoj zemlji koju su osvojili. Kad je Meksički rat konačno počeo, čvrsta jezgra bivših Teksaških Rendžera bile su elitne vojne jedinice koje su pokazale križanim Meksikancima gdje im je mjesto. U praktički svim velikim bitkama i svim herojskim pobjedama, počevši od Matamorosa do Zidina Montezume, relativno malo vojnika od šest odreda Teksaških Rendžera, su ostavili presudni utjecaj.

Strogo bez gluposti. Kada je rat završio, granice Teksasa su i dalje bile pod divljačkim napadima tvrdoglavih križanih Meksikanaca i njihovih davnih rođaka, divljih Indijanaca. Pojedinačno ili združeni, Meksikanci i Indijanci iz stepe nastavljali su ubilačke pohode u

Teksas desetljećima nakon što je Meksički rat završio. Posebno žilavi među indijanskim plemenima su bili zloglasni Comanchei i Cherokeei. Posao Teksaških Rendžera je bio da istjeraju te neprijatelje Bijele rase iz Teksasa i da osiguraju da ostanu vani. Tako posvećeno i sa toliko nesmiljene energije su rendžeri obavljali svoj posao, da su Indijanci i Meksikanci uskoro naučili lekciju na teži način – suprotstaviti se u borbi Teksaškim Rendžerima se plaća krvlju – ostaviti će svoje leševe na ravninama Teksasa.

Teksaški vragovi. Reputacija koju su si zaslužili Rendžeri je bila tako velika da, kada su trupe generala Winfielda Scotta trijumfalno ušle u Mexico City 1847., Meksikanci su se ipak najviše bojali Rendžera. Oni su ih nazivali “Los Diablos Tejanos” – Teksaški vragovi. Ta reputacija im je ostala dugo nakon Meksičkog rata, a njihovo ime su Meksikanci i Indijanci naučili mrziti i bojati ga se tijekom čitavog Osvajanja Zapada.

Federalna vlada je pogoršala problem s Indijancima. Postoji još jedna fusnota u povijesti Teksasa koja je vrijedna spomena u našoj borbi protiv obojenih rasa. Kada se Teksas pridružio Uniji u zadnjim danima 1845. godine, federalna vlada u Washingtonu je pokušala preduhitriti problem s Indijancima. Dok su Teksašani i Rendžeri zauzeli čvrsti stav o izgonu indijanskih predatora, federalna vlada je imala suprotno mišljenje i podigla indijanske rezervate na tekšaškom tlu, sklopila brojne besmislene sporazume s njima i zapravo ih štitila, hranila i na mnoge načine pomagala tim neželjenim divljacima. Pojavila se zbunjenost i frustracije. Problem s Indijancima nije bio tako riješen, već baš suprotno, povećao se na razočaranje Tekšašana.

Konačno rješenje od strane Tekšašana. Bijeli ljudi Teksasa su se počeli pitati na čijoj strani je federalna vlada. Tijekom 14 godina su tolerirali te glupe besmislice. Konačno 1859. su uzeli stvar u svoje ruke – ukinuli su sve rezervate i istjerali Indijance sa svog teritorija. Taj zadatak su obavili Rendžeri. Poslije tog svaki Indijanac u Teksas je dolazio na svoju vlastitu odgovornost.

Zasluge i sramota. Vječna je zasluga Rendžera i ranih tekšaških doseljenika ta što je jednom zauvijek likvidiran problem Indijanca i činjenica da nijedan rezervat ili kompleks za pomoć tim inferiornim crvenokošcima nije ostao u Teksasu. Njihovim potomcima nije na čast tolerancija i širenje meksičkog elementa koji sad guši Bijelu rasu u Teksasu i ostalim jugozapadnim državama i ustvari meksička bolest se širi ostatkom Amerike.

Vječni heroji. Mi KREATORI želimo ponosno spomenuti nekoliko istaknutih Tekšaških Rendžera koji su stvarali granice Bijele rase. Među njima su poznata imena: poručnik Jim Rice, pukovnik Henry W.Harnes i posebno veliki heroji Meksičkog rata, kapetani Ben McCulloch i Sam Walker koji su vodili mnoge važne napade od Matamorosa do Mexico City-a. Vjerojatno najveći od njih je pukovnik Jack C. Hays iz čete Rendžera iz San Antonia. Njihove zasluge i zasluge mnogih ostalih Rendžera koje nažalost ne možemo navesti, ulaze u anale rata bijelog čovjeka protiv pokvarenih Indijanaca i njihove miješane polu-braće, perfidnih Meksikanaca.

Naši ciljevi su isti kao ciljevi Tekšaških Rendžera. U današnjem ratu protiv Meksikanaca naša je namjera oživjeti duh i ciljeve Tekšaških Rendžera iz 19. stoljeća. Njihov cilj je bio – kao i naš danas – istjerati svakog Meksikanca i svakog Indijanca sa teritorija

bijelog čovjeka. Što ni Meksikanci ni Indijanci nisu mogli osvojiti oružanom borbom u 19. stoljeću, naša izdajnička židovska vlada im je to omogućila u 20. stoljeću: imigracijom, trgovinom, subvencijama i dopuštanjem da milijuni Meksikanaca ilegalno pređu naše granice. Sada imamo nedopustivu situaciju gdje izmiješani meksički Indijanci preuzimaju, ne samo jugozapadne države koje je bijeli čovjek osvojio u ratu 1846.-1848., nego se i šire cijelim Sjedinjenim Državama, po gradovima kao što je Chicago i mnogi drugi. Invazijom i razmnožavanjem ("Hispanci" su čak plodniji od crnaca) istiskuju bijelog čovjeka sa njegovog teritorija, kradomice ga varajućii kako ne bi ponovo došao na svoje putem rata i sukoba.

Rastuća "Hispano" prijetnja. Da bi pokazali koliko je ozbiljan problem s Indijancima, pogledajmo neke brojke iz 1980-te. Sadašnja populacija samog Meksika je 80 milijuna jadnih siromašnih bića. Do kraja 20. st. procijenjeno da će sam Mexico City imati 32 milijuna stanovnika i vjerojatno premašiti Tokio kao najmnogoljudniji svjetski grad. "Hispano" grupe u Sjedinjenim Državama sada se isključivo organiziraju u svrhu postizanja političke moći. Oni u svoje redove uključuju Meksikance, Kubance, Portorikance i Filipince i tvrde da dosežu brojku od 20 milijuna. U tu grupu nisu uključeni 10 milijuna ilegalnih Meksikanaca koji prelaze naše granice u tisućama svaki dan. Ako zbrojimo 70 milijuna u Meksiku, 20 milijuna "Hispanosa" i 10 milijuna ilegalnih doseljenika, dolazimo do znatne brojke od 100 milijuna neprijateljskih i brzo množućih mješanaca koji strasno mrze bijelog čovjeka i čekaju dan kada će se moći osvetiti omraženom gringu kojem zavide i preziru ga.

Projekcije u budućnost. Sada, kao štakori i muhe, ti Hispanosi kada ih hrani i subvencionira bijeli čovjek, mogu brzo udvostručiti svoj broj. Zapravo Meksikanci sad udvostručavaju svoj broj svakih 20 godina. To znači da ako se nastavi ovako, za 20 godina ćemo imati 200 milijuna tih Meksikanaca na teret. Za 40 godina imat ćemo 400 milijuna, a za 60 godina 800 milijuna opakih, osvetoljubivih neprijatelja u našoj sredini. Šezdeset godina nije tako puno ali puno prije tog vremena, ako ne promijenimo slijed događaja, Bijela rasa u Americi (i u svijetu) će biti izbrisana od strane brzo množućih, neprijateljskih i grabežljivih miješanih rasa svijeta.

Rat se nastavlja. Mi iz KREATIVISTIČKOG POKRETA želimo nagovoriti i inspirirati svakog punokrvnog bijelog čovjeka na akciju – da nastavi rat protiv neprijateljskih mješanaca kojeg su započeli naši herojski praočevi u Meksičkom ratu. Ponovo pozivamo sve bijele ljude k oružju i da ožive duh Teksaških Rendžera čije je moto bio "jedini dobar Indijanac je mrtav Indijanac" i koji su se zakleli da će istjerati sve miješane Meksikance i Indijance zauvijek sa tla i teritorija Teksasa. Kao Teksašani kod Alama, mi iz KREATIVISTIČKOG POKRETA objavljujemo rat tim mješancima. Kao i Teksaškim Rendžerima, naš cilj mora biti čišćenje naše zemlje od divljaka i mješanaca. Rani Teksašani su shvatili da na njihovom širokom teritoriju postoji nepomirljiv konflikt tri rase – Meksikanaca, Indijanaca i Bijelega rase. Oni nikad neće moći živjeti u miru i bijeli čovjek može preživjeti jedino ako otjera ili uništi ostale dvije rase. Kao što je tekšaški guverner M. Bounaparte Lamar (1838-1840) sažeto rekao: "Bijeli čovjek i crveni čovjek ne mogu živjeti zajedno u harmoniji. Priroda to zabranjuje." On je shvatio da politika Sjedinjenih Država putem suzdržavanja i tolerancije prema Indijancima je bila totalni promašaj, te da je ispravna politika ona totalnog istjerivanja.

Naše vječno nasljeđe. Sa tom politikom se slažemo, ne samo prema Indijancima, već i prema njihovim rasnim rođacima Meksikancima, a i prema ostalim obojenim rasama. Nije naša politika da učinimo svijet sigurnim za “demokraciju”, koja je u najboljem slučaju židovska ideja i prijevara, već suprotno, da učinimo svijet sigurnim za bijelog čovjeka, ne samo u našem vremenu, nego i za našu djecu i njihove buduće potomke, vječno i zauvijek.

* * * * *

Rat s Meksikom nije završen.

Eksplozivna stopa nataliteta. Stopa nataliteta Meksikanaca danas (i njihovih južnih Latino susjeda) je najviša u svijetu, čak premašuje i dobro hranjene i potpomognute crnce u Sjedinjenim Državama. Meksikanci, crnci i ostale miješane rase svijeta su nam veća prijetnja od hidrogenske bombe. Ako se ubrzo ne suočimo sa divljom i nesmetanom invazijom obojenih rasa na teritorij bijelog čovjeka, bit ćemo uhvaćeni u vrtlog kaosa.

Nesmetana invazija postaje stampedo. Teško je u ovom trenutku u povijesti procijeniti da li su crnci, ili Meksikanci, ili Kubani, ili Haićani najveća prijetnja Bijeloj rasi u Americi, ali nemojmo gubiti vrijeme sa prepirkom oko tog pitanja. Bit je da su svi oni neprijatelji, kao i veliki priljev Kineza, Jamajčana, Vijetnamaca i milijuna drugih obojenih rasa koji gladuju u svojim državama i žele živjeti na milostivoj grbači bijelog čovjeka. Sa sobom ne donose ništa osim loših vijesti – bolesti, siromaštva, križanja rase.

800 milijuna Meksikanaca u 60 godina. Od svih njih, invazija Meksikanaca je prijetnja koja nam se najbrže približava. To je djelomično zbog 3200 kilometara duge zajedničke granice. Populacija Meksika danas (1980) je sedamdeset milijuna i kao što sam već spomenuo, udvostručuje se svakih dvadeset godina. Za 60 godina, kao što smo već ustanovili (ako se element Hispanosa nesmetano nastavi razvijati), kontinent Sjeverne Amerike će vrvjeti sa 800 milijuna meksičko-hispanskih mješanaca. Šezdeset godina nije tako daleko. Da li trebam išta više reći? Već stoljećima Meksiko nije sposoban hraniti svoje ljude. To rezultira hrljenjem milijuna svake godine preko granice u Sjedinjene Države kako bi mogli živjeti na socijalnoj pomoći, **hraniti se i razmnožavati**. U zadnjem desetljeću postali su alarmantno velik dio populacije Kalifornije, Arizone, Novog Meksika i ostalih jugozapadnih država. Sa jednostranom pomoći od židovske anti-bijele federalne vlade, dobili su i veliku političku moć. Meksikanci ne skrivaju svoju rasnu mržnju i svoje socijalne i političke ciljeve. U školskim odborima i na lokalnoj razini otvoreno se hvale da će se toliko namnožiti da će istjerati grinose sa onih teritorija koji su nekoć pripadali Meksiku. U ovom trenutku ni bijeli čovjek ni vlada SAD-a ne čine ništa da zaustave ovo ludilo. Čak suprotno, kolaboracija i izdaja su postale normalno ponašanje.

Luđačko razmišljanje. Sjetimo se najprije da Meksikanci uspijevaju **samo zato što im to bijeli čovjek dopušta**, a razlog tome je što su iskvarena rasna uvjerenja bijelog čovjeka pod utjecajem židovsko-kršćanske propagande, u paru sa židovskom izdajom. Na Kreativističkom pokretu je da ispravi tu strašnu tragediju i da pročisti um bijelom čovjeku.

U naslovu ovog odlomka smo rekli da je Meksički **rat nezavršen**. Ne možemo biti ozbiljniji glede toga nego što jesmo. Rat velikih razmjera nam je pred vratima, rat u kojem **sadašnja vlada (kao i obično) izdaje Bijelu rasu i na strani je naših neprijatelja**. Znali mi to ili ne, to je rat koji mi gubimo (trenutno), ali ga lako možemo okrenuti u našu korist ako ispravimo naše ponašanje. Stoga očistimo mentalne paučine koje sputavaju naše razmišljanje i prihvatimo agresivan, svrsishodan program djelovanja. **Nemamo vremena za gubljenje.**

Što moramo učiniti.

- 1. Prvo što moramo učiniti je zaštititi naše granice od daljnje invazije meksičkih hordi.** Naposljetku, oni krše naše imigracijske zakone i stoga su kriminalni uljezi. Pošto dolaze u milijunima kakva je razlika ako dolaze kao vojna sila ili kao civilni uljezi? Rezultat je isti – preuzimaju našu zemlju i naš životni prostor. Zato ja predlažem da ojačamo i da provodimo aktualne zakone koje imamo. Postavimo strojnice i pokosimo ih bez milosti dok pokušavaju preći granicu. To će sigurno zaustaviti te ispade.
- 2. Promijenimo imigracijske zakone tako da imigracijska kvota iz Meksika bude apsolutna nula.**
- 3. Slijedeći korak je agresivno pročešljati meksičku populaciju tražeći ilegalne useljenike u našoj sredini.** Sama njihova prisutnost je upad na naš suvereni teritorij i sve što moramo učiniti je da **striktno provodimo već postojeće zakone**. Svaki ilegalac mora biti izbačen nazad u Meksiko i moramo mu dati do znanja da ako opet pređe granicu ili bude pronađen na teritoriju SAD-a, biti će na mjestu upucan.
- 4. Kada to ispunimo, slijedeći korak je da prisilno vratimo u Meksiko sve Meksikance koji su tog rasnog porijekla,** bili oni građani ili ne, bili oni rođeni ovdje ili ne. Grubo? Zapamtite što je Santa Ana učinio Teksašanima kada je imao moć.
- 5. Slijedeći korak je da prihvatimo isti program kojeg je imao naš veliki predsjednik Polk i hrabri praočevi 1836. i ponovo 1846.-1848., a to je pomicanje granica bijelog čovjeka dalje prema jugu.**

Sada imamo rasnu politiku. Postojat će jedna razlika u ovom periodu povijesti. Dok su instinkti bijelog čovjeka u 1846-oj bili ispravni, on nije imao jasno formulirano rasno vjerovanje ili politiku. **Sada ju mi imamo.** Sada kad širimo svoj teritorij moramo to činiti planiranim koracima i svaki korak koji napravimo mora biti očišćen od miješanih rasa i naseljen s Bijelom rasom prije nego se učini slijedeći korak. Te korake moramo ubrzano ponavljati **dok ponovo ne dođemo do Panamskog kanala,** kojeg su Židovi u suradnji sa bijelim izdajcima velikodušno predali neprijatelju.

Ako se neki od ovih koraka čine strogi onim bijelim rasnim drugovima koji su još zamagljena uma, **pogledajmo to na ovaj način:**

- 1. Nemamo izbora.** U ovoj nemilosrdnoj borbi za preživljavanje koju je Priroda nametnula svim svojim stvorenjima zaključak je očit: ili će Meksikanci zavladatai (uz našu pomoć) i s

vremenom masakrirati Bijelu rasu kao što je to učinio Santa Ana u Teksasu, ili ćemo izgurati Meksikance prema jugu u zaborav.

2. To nije novi program nego program koje su započeli naši hrabri praočevi koji su izgradili Ameriku. **Program je star 350 godina i on je kamen temeljac na kojem je izgrađena Amerika.** Mi KREATORI ga zovemo “američki način”. Želite li dati protuargument i poreći 350 godina američke povijesti?

3. Pogledajmo ga sa **moralne točke gledišta kršćanske Biblije.** Ta nam knjiga govori da je Bog savršen i da mi, jadni grešnici, moramo nastojati biti nalik Bogu. Dobro, možemo probati s tim pristupom. Što je Bog učinio kad mu se nisu sviđjeli ljudi koje je stvorio? **Sve ih je pobio**, utopio ih je kao hrpu bijednih štakora u “velikoj poplavi”, osim Noine obitelji. Zatim možemo citirati desetke stranica iz Starog Zavjeta gdje **židovski Bog potiče Židove da preuzmu zemlju** Kanaanaca i Filistejaca itd., i potiče ih da “ubiju sve što diše.” Onda također možemo citirati današnji Izabran narod koji tjera Arape iz Palestine, što pozdravlja i ostatak “civiliziranog” svijeta. Da nastavim? Ako je to Božji pristup, moralni i kršćanski način postupanja sa masom ljudi, zašto bi mi bili osuđeni za slični ali mnogo blaži pristup prema obojenim rasama, koje zauzimaju naš teritorij i prijete našem preživljavanju?

4. Pogledajmo to sada **sa gledišta vječnih zakona prirode**, gledišta koje zauzima KREATIVISTIČKI POKRET po svim pitanjima. Nepromjenjivi zakon prirode je **preživljavanje vrste pod svaku cijenu.** Priroda ne pita koje metode koristite ili koja (privremena) moralna načela zauzimate ili bilo što drugo. Ona nalaže svakom stvorenju da se brine za svoju vrstu i oštro kažnjava one koji su premlitavi, prelijeni, ili preglupi, i to sa ultimativnom kaznom – izumiranjem. To je čitava poanta što se nas tiče. Naše religiozno vjerovanje je osnovano na vječnim zakonima prirode i naš glavni cilj je zaključak koji proizlazi iz tih zakona: **preživljavanje, širenje i napredak Bijele rase.**

Osvajanje Zapada: Naš nacrt za osvajanje svijeta

Naš nacrt. Pošto je **Osvajanje Zapada** bilo najbolje i najveće postignuće u povijesti Bijele rase, mi želimo utkati tu temu u naš religiozni program. Želimo podsjetiti i ponovo naglasiti našim bijelim rasnim drugovima **duh rada, napora, borbi i kolonizacije** 19. stoljeća iz kojih je nastala veličanstvenost Amerike. Želimo podsjetiti naše ljude da je **osvajanje i kolonizacija Američki način** a one blokade srcedrapajućih ljudi glede svake akcije koju Bijela rasa poduzme radi svog preživljavanja ćemo osuditi kao ne-Američke i smatrat ćemo ih **izdajom Bijele rase.** Želimo podsjetiti sve izdajice kako je general Scott postupio sa izdajicama u Churubuscu.

Zapadno nasljeđe je naš zaštitni znak. Zato, umjesto prihvaćanja recimo nacističkog stila u vojnom odijevanju i formalnostima (kojima se također divimo), mi preferiramo Zapadni način odijevanja u stilu kauboja, američke konjice ili Teksaških Rendžera. Slušamo country glazbu, folk glazbu, plešemo kadrilu i držimo se ostalih običaja koje su odraz našeg ranog nasljeđa. Također potičemo oživljavanje arhitekture gradova na zapadnoj granici za izgradnju naših religioznih objekata. Zašto ne? To je naše realno nasljeđe i želimo naglasiti da temelji

KREATIVISTIČKOG POKRETA nisu osnovani samo na povijesti i nasljeđu Bijele rase **već i na korijenima rane Amerike**. Nisu uvezeni iz inozemstva nego **čisto američki** u svakom pogledu. Naš ponosni slogan mora biti: **Osvajanje Zapada je nacrt za osvajanje svijeta**.

KREATIVISTIČKO VJEROVANJE #34

Paraziti i predatori – Većina u prirodnoj shemi

Vječni zakoni prirode. Židovska Biblija glupo obećava “dolazak milenija” kada zavlada univerzalni mir u svijetu i da će “lav spavati s janjetom” uz pretpostavku da lav neće pojesti janje za doručak. Kako bi shvatili koliko su smiješne takve fantazije u okvirima prirode i realnosti, sve što moramo učiniti je provesti letimičnu studiju o tome kako su većina svih živih bića paraziti ili predatori ili oboje. Takvi su već milijunima godina i zauvijek će takvi ostati ili će umrijeti od gladi. Miroljubivo spavanje lava sa janjetom može biti dobra filozofija za janje, ali je bolesna i samoubilačka filozofija za lava. Ako je lav dovoljno glup da to učini, on i njegova vrsta bi umrli od gladi i izumrli.

Predatori. Većina vrsta riba, ptica, insekata, gmazova i sisavaca su predatori. Ukratko, oni love i ubijaju druge vrste životinja i koriste ih svakodnevno za jelo. RIBE jedu punoglavce, škampe, kedere; te općenito veće ribe jedu manje ribe. To je zakon prirode i ekološki “lanac života” u moru koji započinje sa najmanjim bićem u prehrambenom lancu – planktonom. Plankton, koji crpi svoju mineralnu hranu iz vode oceana, je iznimka, ali negdje mora postojati početna točka. Od planktona pa nadalje većinom vlada princip “riba jede ribu” i on se nastavlja gore po ljestvici. Ptice jedu insekte, crve i druga živa bića koja su drugačija od njih. No orlovi, jastrebovi i sokoli love i ubijaju druge ptice i koriste ih za hranu.

Drugi su lovina. Životinjsko carstvo je većinom podijeljeno na mesojede i biljojede. Mesojedi jedu sirovo meso a biljojedi bilje, trave, povrće, općenito biljke. Neke životinje, poput medvjeda, su svejedi, koji jedu i meso i biljke. Postoje i voćojedi i travojedi kao što sam već spomenuo. Životinje poput vuka, kojota, lava, tigra i mnoge druge koje jedu meso, moraju loviti i ubijati kako bi se prehranili sebe i svoje potomke. Inače bi izglednili. Zovu se “predatori” a njihove žrtve su “lovina”. Bez lovine, predatori bi umrli od gladi.

Preživljavanje jedina moralnost. Priroda ne hendikepira predatore sa bilo kakvim moralnim “skrupulama”. Govori kojotu da slobodno može loviti zečeve i donijeti ih doma za večeru, a ako to ne učini, on i njegova vrsta će izgledniti i izumrijeti. Kojot se ne zamara sa grižnjom savjesti ako “ubije jedno od božjih stvorenja.” Priroda stavlja vrhunski naglasak na preživljavanje. **Ona strogo kažnjava one koji su inertni u borbi za preživljavanje. Vrhunska kazna je izumiranje.**

Čovjek je predator. Sada dolazimo do naše vrste – čovječanstva. Tu pronalazimo da je čovjek, poput medvjeda, istovremeno mesojed i biljojed – predator i proizvođač. U prethodnom poglavlju smo ga već označili kao voćojeda. U slučaju nekih crnačkih plemena u Africi, on je čak i kanibal i jede pripadnike svoje vrste. Dok se u najranijem dobu čovjek oslanjao na lov i ubijanje za hranu, u modernim vremenima civilizirana se bijeli čovjek razvija, raste, i na ovaj ili onaj način, uzima u svoje ruke proizvodnju onoga što konzumira, bila to svinjetina, voće, žitarice ili povrće. Bez obzira na to, čovjek je predator i nesumnjivo najbolji predator među sisavcima.

Neke vrste u čovječanstvu su parazitske. Određeni segmenti ljudske vrste nisu samo predatori, već izraziti paraziti. Pošto nas najviše brine Bijela rasa i pošto naša vrsta trpi veće štete od ljudskih parazita nego od predatora, posebno se želimo osvrnuti na parazitologiju i pobliže je proučiti.

* * * * *

PARAZITIZAM

Parazit definiran. Parazitizam se može opisati kao način života u kojem organizam jedne vrste (parazit) živi u, ili na, organizmu druge vrste (domaćin) sa primarnim ciljem da dobije hranu i potrepštine od domaćina.

Dok kod mesojeda postoji povezanost između predatora i lovine, u parazitologiji postoji povezanost između “parazita” i “domaćina”. Potonji je previše benevolentan naziv, jer domaćin trpi parazita ne zato što to želi, nego zato što ga se ne može riješiti.

Parazit u potpunosti ovisi o domaćinu. Razlika između predatora i parazita je da predator ubije žrtvu kako bi ju pojeo, dok je idealna situacija za parazita da se hrani domaćinom i siše mu krv i tjelesne tekućine bez da ga ubije. Najbolja situacija od svih je da, po mogućnosti, siše tjelesne sokove bez da učini neku veću štetu žrtvi. Naposljetku, ako domaćin umre i parazit će umrijeti jer ne može živjeti bez domaćina. U svakom slučaju, parazit mora biti sposoban spojiti se na domaćina, bilo na površini kao što to rade uši, muhe, krpelji i komarci, ili u njega (interno) poput trakavice, amebe, trihinele i mnogih drugih, uključujući viruse, klice i bakterije.

Paraziti izrazito mnogobrojni. Osim onih mikroskopskih parazita poput klica koje ne možemo vidjeti golim okom, nama najpoznatiji paraziti su insekti. Nesumnjivo su takvi paraziti kao: uši, buhe, krevetska stjenica, komarci, ce-ce muhe – primjeri koji živciraju ljude i životinje otkad pamtimo. Ali ribe, ptice i čak insekti imaju također svoje parazite.

Pošto je najveća prijetnja preživljavanju Bijele rase **ljudski parazit** na leđima, kojeg se izgleda ne može riješiti, proučimo životni stil nekoliko tipičnih parazita prirode.

* * * * *

Argulusi kao savršeni paraziti. Argulusi su riblje uši. To je parazit koji se pričvrsti na površinu ribe. Dobro je opremljen za svoj posao. Iako nije dobar plivač može slobodno plivati pod vodom, koristeći svoje noge kao peraje. Jednom kada se smjesti na tijelo ribe, noge su mu nevjerojatno dizajnirane tako da postanu kuke kojima se čvrsto zakvači za tijelo svoje žrtve, koja može biti bilo koja vrsta ribe poput šarana ili neke druge ribe. Kada se pričvrsti, riba domaćin je ne može više stresti sa sebe. Još jedan dio nevjerojatne opreme Argulusa je oštra potkožna igla. Ona klizne u tijelo žrtve ravno u potkožno tkivo. Od tuda parazit ima direktan pristup životnim sokovima žrtve i može se hraniti koliko god želi sa vrlo malo napora.

Paraziti mogu i ubijati. Često domaćin (žrtva) pati od nekoliko ribljih uši na površini svog tijela koje joj sišu vitalne sokove. U tom slučaju riba postane spora, oslabi i umre. Tada riblja uš gubi svojeg domaćina kao stanište i mora ju napustiti i naći drugu. To nije idealna situacija

sa gledišta parazita, pošto je “ubio gusku koja je nesla zlatna jaja”, i tako bar privremeno uništio svoj izvor.

* * * * *

Trihinela. Dok je riblja uš vanjski parazit (ektoparazit), trihinela je interni parazit (endoparazit). Trihinela je mali valjkasti crv, premali da ga je moguće vidjeti golim okom. On živi u životinjama, posebno u svinjama tako da jedenje mesa svinje koja je zaražena trihinelom može uzrokovati trihinelozu, bolest koja je raširena u raznim zaostalim dijelovima svijeta.

Sirova svinjetina je najveći izvor. Bolešću su najviše zaraženi ljudi koji jedu sirovu ili slabo ispečenu svinjetinu koja sadrži ciste ličinki. Ciste se probave u želucu otpuštajući ličinke. Sele se u crijeva gdje se udomaće. Ženke su viviparne (mladi se rode živi, bez polijeganja jaja) i mogu proizvesti do 1.800 potomaka u 6 tjedana. Mladi paraziti tada nađu svoj put do limfnog sustava i distribuiraju se krvotokom. Kroz vrijeme se nastane u mišićima, posebno dijafragmi, plućima i mišićima jezika. Nakon nekoliko mjeseci tijelo domaćina polaže kalcij oko cistiranih crva, pokušavajući ih izolirati. Crvi također često napadaju srčane mišiće uzrokujući miokarditis. Procijenjeno je da pet crva po jednom gramu tjelesne težine može uzrokovati smrt.

Još uvijek prisutni. Prema Enciklopediji iz 1948. godine koju imam, 20 milijuna ljudi u Sjedinjenim Državama su bili zaraženi njome. Boljom obradom svinjetine (kuhanjem, pečenjem) i modernom medicinom bolest se praktički izliječila u Sjedinjenim Državama, ali još postoji u mnogim zaostalim zemljama.

* * * * *

Dio prirode. Mogu nastaviti nabrajati načine preživljavanja bezbroj ostalih parazita. Tisuće je različitih vrsta. Ali mislim da su dva prethodno navedena dovoljna da vam ilustriraju kako oni djeluju i love svoje jadne domaćine. Ljudi (kao i ostale vrste) još uvijek snose veliki teret zbog komaraca, buha, uši, krevetskih stjenica, crvi, krpelja i drugih parazita, a tako je bilo od pamtivijeka. Ali, čovjek ih je sve nadživio i počeo ih čak i kontrolirati pomoću moderne tehnologije.

Ljudski paraziti su najviše smrtonosni. Ali postoji jedna vrsta ljudskog parazita kojeg se Bijela rasa nikako ne može riješiti. **Taj ljudski parazit je međunarodni Židov.** Zbog propusta bijelog čovjeka da se adekvatno obrani protiv tog parazita, poput priče o ribi koja na sebi ima previše ribljih uši, **on trenutno ubija Bijelu rasu.**

U slijedećim poglavlju ćemo ukratko pregledati dugotrajnu i neuspješnu borbu bijelog čovjeka da strese sa sebe ovog smrtonosnog parazita.

KREATIVISTIČKO VJEROVANJE #35

Neprestan rat između parazitskih Židova i njihovih nesretnih žrtava

Antagonizam ide unazad 5.000 godina. Slušajući današnje vijesti manipulirane od strane Židova i njihovu propagandu, veliki broj Amerikanaca je stekao dojam da je neprijateljski stav prema Židovima nedavni izolirani fenomen kojeg je izmislio Adolf Hitler. Neprestano im se govori da su Židovi slatki i dragi ljudi, kao i svi ostali (samo još bolji), i da samo zbog poremećenih, paranoičnih predrasuda tog divljaka, Adolfa Hitlera, su bezrazložna meta zadirkivanja. Uvjeravaju nas da Židovi nisu ulazili u nikakve konflikte sa ostatkom svijeta prije dolaska Adolfa Hitlera.

Nepomirljivi konflikt. Ništa nije dalje od istine. **Konflikt između parazitskih Židova i njihovih patničkih domaćina kroz civilizirani svijet je star koliko i sama povijest.** Taj konflikt je temeljni konflikt kao onaj između mlade majke i čegrtuše koji sam spominjao u ranijem poglavlju. To je nepomirljivo, to je pitanje života i smrti, i nastaviti će se sve dok Židovi ne budu istrijebljeni ili Bijela rasa uništena. Razlog tome je sadržan u Talmudskog religiji samih Židova koji tvrde da su svi nežidovi vječni neprijatelji, koje treba iskorištavati, opljačkati i manipulirati u korist Židova. Kako to čine, je tema nekoliko drugih poglavlja iz ove knjige.

Paraziti civilizacije. U ovom specifičnom poglavlju želimo pokazati da su Židovi oduvijek bili strašni i omraženi paraziti na leđima civiliziranih nacija; odbacila ih je gotovo svaka bijela nacija svijeta i to ne samo jedanput, nego više puta uzastopce iz iste države, iste regije ili istog grada.

Iz usta Židova. Dokaze koje ovdje koristimo nisu došli od "pristranih" nežidovskih izvora, nego baš suprotno, iz arhiva samih Židova. Većina informacija koje koristimo ovdje su prikupljene iz židovskih enciklopedija koje su napisali Židovi za Židove. U njima pronalazimo da su Židovi bili izbačeni, masakrirani, otjerani, omraženi i prezirani u gotovo svakoj zemlji i gradu u kojem su bili naseljeni. To se nije dogodilo samo jednom nego se ponavljalo od vremena kada su istjerani iz Egipta u drugom tisućljeću pr.Kr. (prije otprilike 3.500 godina). To možda nije bilo prvi put, ali je to prvo veliko protjerivanje Židova kojeg je povijest zabilježila.

Serije progona. Međutim, u ovoj analizi se najviše osvrćemo na konflikt između Židova i nežidova u Europi. Napadi su bili spontani i provedeni u tisućama sela, gradova i zemalja. Pronalazimo da su napadi na Židove bili provedeni u serijama ili kampanjama te imenovani.

Armleder serija: Ime dano vođama pobune protiv njemačkih Židova 1336.-1339. godine, koji su bili odgovorni za masakre u preko 100 naselja u pokrajinama Alsace, Swabia i Franconia.

Masakri Crne Smrti: Provodili su se otprilike u isto vrijeme na širem području Europe, ali kroz duži period. Židovi su optuženi (opravdano) da su zatrovali izvore vode za vrijeme trajanja Crne Kuge, da su bacali leševe u vodu koja se koristila za piće i tako širili kugu. Napadi su se dogodili u Poljskoj, Španjolskoj, Francuskoj, Kataloniji i Sjevernoj Italiji. Samo u

Njemačkoj su napadi provedeni u 350 mjesta prilikom kojih su istrijebljene 60 velikih i 150 manjih židovskih zajednica.

Bogdan Chmielnicki je bio Kozачki vođa (1593-1657). Godine 1648. je započeo pobunu Ukrajinaca. To je rezultiralo uništavanjem stotina židovskih zajednica i ubojstvom stotina tisuća Židova, s tim da je tadašnji izvor potvrdio da su uništene 744 zajednice. Židovi taj događaju nazivaju Chmielnicki masakrom.

Hep! Hep! neredi: Anti-židovski slogan upotrebljavan prilikom nereda u Njemačkoj u 1819. godini, poklič koji svoje porijeklo vodi iz vremena križarskih ratova.

Rindfleish masakri: Dogodilo se nekoliko istrebljivačkih napada na Židove u Frankoniji i susjednim regijama 1298. godine, nakon optužbe za ritualno ubojstvo. Vođa napada je bio bavarski plemić Rindfleish a uništeno je 146 židovskih zajednica.

Simon Petrula (1880-1926): Ukrajinski vođa koji je sa svojom vojskom (1918-20) izveo 493 pogroma u kojima je ubijeno 16.706 Židova.

* * * * *

Osim ovih serija, postoje određeni termini koje Židovi iznova i iznova koriste prilikom napada na njih, termine čije značenje obično nežidovi ne razumiju.

Pogrom: Organiziran masakr u svrhu uništenja cijele zajednice ili masovne grupe Židova.

Optužbe za ritualno ubojstvo ili krvnu klevetu (Blood Libel): Jedan od najodvratnijih i najizopačenijih religioznih rituala prakticirana od Židova već stoljećima. Počinje sa otmicom nekog mladog kršćanina, obično starosti između 6-8 godina (nekad i djevojčicu) i smještanjem te osobe u tajnu sobu u sinagogi. Žrtvu privežu za stol, skinu ju i probiju je ritualnim noževima na mjestima gdje su Isusu navodno bili zabijeni čavli. Krv koja curi se skuplja u bokale i zatim ju Židovi piju kao dio religijskog rituala Pasha. (Passover Ritual)

Židovi niječu taj besraman ritual i smatraju te optužbe samo klevetom. No činjenica jest da su oni ne samo bili optuživani za istu stvar još od vremena Rimskog carstva, već su bili osuđivani i obješeni, raščetvoreni ili spaljivani kao kaznu za provođenje tog zločina u gotovo svakoj europskoj zemlji (kao što ćemo vidjeti) i čak u nekim muslimanskim zemljama. Ubijeno dijete Charlesa Lindberga je navodno žrtva židovskog ritualnog ubojstva u novije doba. Nakon što sam osobno proučio taj slučaj, uvjeren sam da je to istina, jer to ubojstvo ulazi u obrasce tog rituala.

Osvrnuće Hostije: Optužba da su Židovi namjerno oskvrnuli elemente euharistije (kruh i vino) posvećene prilikom blagoslova na katoličkoj misi.

* * * * *

Uporni Židovi se stalno vraćaju. Opet ćemo spomenuti da su Židovi protjerani iz nekih zemalja i gradova više puta, u nekim slučajevima pet do šest puta. Neznalice će postaviti pitanje – kako su Židovi mogli biti istjerani iz nekog grada i onda ponovo protjerani nakon 20 godina? Odgovor je da su Židovi poput žohara. Oni su najupornija rasa u povijesti i uvijek se

vraćaju bez obzira na to koliko ih je ubijenih, protjeranih ili koliko su omraženi od žrtava domaćina. Uvijek se vraćaju, u slučaju da se radi o gradu koji predstavlja plodno tlo za njihove parazitske manipulacije. Moramo zapamtiti da su Židovi paraziti, a paraziti mogu živjeti jedino na račun drugih, na račun produktivnog tijela. U slučaju Židova, njihova najbolja žrtva je napredna bijela zajednica. Iz istog razloga buhe napadaju psa iznova i iznova, ili pak kućanstvo mora provesti suzbijanje štetočina svaki mjesec kako bi se riješilo žohara i ostalih štetočina, a isto je sa Židovima. Uvijek se vraćaju kako bi ponovo napali produktivnu zajednicu.

Neprekidno ratovanje. Kako bi pokazali koliko su bili rašireni ti židovski napadi kroz povijest i kako su omraženi u cijelom svijetu, pogledati ćemo **neprestano ratovanje između Židovske napasti i nastojanja nežidova da se riješe tih parazita.** Informacije su iz židovskih izvora, a zbog pomanjkanja prostora ćemo vam prezentirati samo njihov manji dio.

* * * * *

PRASTARA VREMENA

Egipat: Iako su konflikti između Židova i civilizacija počeli prije nego što su se počeli bilježiti, najstarije veliko protjerivanje zabilježeno je kada su Židovi bili protjerani iz Egipta jer su postali nepodnošljivi. Pretpostavlja se da je to bilo u drugom tisućljeću p.n.e. Nekoliko stoljeća nakon toga, Židovi su se vratili u velikom broju i preplavili Aleksandriju. Veće pobune protiv Židova u Aleksandriji su se pojavile 38. godine i ponovo 66 g. Daljnje smetnje Židova su se i kasnije pojavljivale i bile riješene ekstremnom okrutnošću. Od 115.-117. Židovi u Aleksandriji su bili žestoko napadnuti i zapaljena je njihova velika sinagoga. U 414. Židove su ponovo protjerali iz tog grada.

Azija: U **Medini**, gradu u Arabiji, Muhamed, koji je ispočetka bio prijateljski nastrojen prema Židovima, je 622. godine sve Židove protjerao ili masakrirao, te nijednom Židovu od tada nije dopušten povratak u grad. **Seleucija** je antički grad na Tigrisu. Židovi su pohrlili u taj grad nakon uništenja Arulije i Asinije. To je rezultiralo maskarom Židova u 40. godini, ali su se i nakon toga vratili.

Bizantsko carstvo: Justinijan, Car od 527-565. god. je bio zagovaratelj antižidovske politike i zabranio im je ulazak u civilnu službu, dobivanje vojnih položaja i drugih utjecajnih položaja. Politika je ostala ista tijekom narednih stoljeća i nesumnjivo jedan od glavnih razloga zašto je Istočno rimsko (Bizantsko) carstvo uspjelo nadživjeti Zapadno rimsko carstvo punih tisuću godina.

Rim: Najstarija kontinuirana židovska zajednica u Europi je osnovana u Rimu 139. god. p.n.e. iako su nesumnjivo Židovi došli tamo mnogo ranije. Ciceron, veliki rimski državnik i pisac, je prepoznao Židove kao organizirani neprijateljski element još 50-te god. p.n.e. i redovito ih napadao u svojim govorima u Senatu. Car Tiberius je protjerao Židove iz Rima 19. god., ali su se oni uskoro vratili. Car Claudius protjerao je puno Židova iz Rima u 49-50. godini. Car Trajan je 116. god. naredio preventivni masakr Židova u Mezopotamiji, jer su bili uzrok čestim nemirima i pobunama u tom području. Kako su se rimska osvajanja i kultura širili

Europom, Rim je postao originalni centar iz kojeg su se židovski kreditni bankari raširili preko sjeverne Italije, a nakon toga po ostatku Europe. Unatoč prijetnjama i nesigurnosti prema Židovima, Pape su općenito pomagale zaštititi Židove od pobješnjele populacije.

* * * * *

SREDNJOVJEKOVNA EUROPA

Prošireni iz Rima. Židovi su se raširili cijelom Europom kako su otišli iz Rima i pratili rimska osvajanja. Kako su se razvijale civilizacija, industrija i trgovina u nekom određenom području ili gradovima, tako bi došli Židovi i duboko zabili svoja ticala u svoje zbnunjene domaćine.

Situacija sa psom i buhama. Pošto nemamo dovoljno prostora, slijedeći primjer će biti samo okvirni pokazatelj upornih židovskih invazija i reakcija njihovih ojađenih domaćina koji se nikad zapravo nisu znali nositi sa fenomenom Židovstva. Kao i situacija sa psom i buhama, pas se želi riješiti buha ali nikad nije naučio kako.

Neprekidni rat. Koliko god kratko bilo, sljedeće daje reprezentativnu sliku vječnog rata između vampirskih Židova i pokušaja bijelih nežidova u Europi da ih se otarase. Države ćemo posložiti abecednim redom.

AUSTRIJA

Ritualno ubojstvo. Razdoblje 13-15. stoljeća je obilježeno velikim progonima. Godine 1420. kao ishod optužbe za ritualno ubojstvo, svi Židovi u Austriji su bili ili spaljeni ili protjerani ili prisilno kršteni. Ni tad nisu nestali, pa je 1670. godine Marija Terezija naredila još jedan opći izgon Židova.

U Salzburgu, židovska zajednica je masakrirana tijekom izbijanja crne smrti 1349. i opet nakon optužbe za osvrknuće hostije 1404. godine. Otjerao ih je nadbiskup 1498. godine. U provinciji Tirol Židovi su optuženi za trovanje bunara za vrijeme crne smrti. Kao posljedica optužbe za ritualno ubojstvo 1475., židovske zajednice u Trentu, Rinnu i Lienzu su bile uništene, te konačno svi Židovi su protjerani iz Tirola 1520. godine.

Nema obrane od židovske poplave. Nakon njihova povratka reakcije su bile neprijateljske, ali neučinkovite. Karl Lueger (1844-1910) koji je bio gradonačelnik Beča od 1897. god., raspustio je uhljebljene židovske dužnosnike, uveo segregaciju u javne škole, te poduzeo druge antižidovske mjere. Međutim, to nije baš pomoglo u suzbijanju židovske plime, sve do Hitlerova Anschlusa Austrije 1938. godine.

ENGLESKA

Došli sa Normanskim osvajanjima. Židovi su došli u Englesku sa Normanskim osvajanjima 1066. godine. Uskoro su postali opresivni ubirači poreza za Krunu i monopolizirali su financije, trgovinu i ekonomiju. Godine 1144. je podnesena prva optužba za ritualno ubojstvo protiv njih u Norwichu, a Chaucer (1340-1400) je pisao o ritualnom ubojstvu Hughu od Lincolna iz 1255. godine. Za vrijeme trećeg križarskog rata 1189-1190. dogodile su

se ozbiljne pobune protiv Židova u cijeloj zemlji, popraćene krvoprolićima. Antagonizam je i dalje rastao zbog njihovih financijskih manipulacija i prijevara, te su **napokon iz zemlje protjerani od strane kralja Edwarda I. 1290. godine.**

U **Londonu, židovskom sjedištu**, Židovi su se organizirali još prije 1100. godine. Dogodio se pokušaj ubojstva Židova tijekom krunjenja Richarda I. 1189. godine i još nekoliko istih pokušaja tijekom Barunskih ratova 1263-1266. Židovi su u Londonu bili optuženi za provođenje ritualnog ubojstva 1238., 1244. i 1276. godine.

Vrata je otvorio Oliver Cromwell. Oliver Cromwell je bio pobornik Židova i otvorio im je vrata 1655. godine, kada su ponovo nahrupili natrag u masama. Do 1696. Židovi su imali kontrolu nad Bankom Engleske i povratili svoju kontrolu nad bankarstvom, financijama i vladom, koju drže sve do danas.

FRANCUSKA

Rana zaraza. Francuska zaraza Židovima je započela relativno rano, počevši od 70. godine, a **do 9. stoljeća Francuska je postala glavno središte međunarodnih židovskih trgovaca** koji su se nazivali Radani. Do 11. i 12. stoljeća židovske zajednice u Francuskoj su postale najgušće naseljene na svijetu. To je prouzročilo neprijateljske reakcije, a zbog židovskih podlih praksi, bilo im je zabranjeno bavljenje obrtima i trgovinom. Tada su Židovi počeli sve više i više **monopolizirati novčarstvo i financije**, gušeći trgovinu nežidova.

Ritualno ubojstvo. Ubilački napadi na Židove su postali učestali nakon Prvog križarskog rata (1096). Kao i u mnogim drugim zemljama, kako bi bili protjerani iz jednog područja, tako bi otišli u drugo područje, i nakon nekog vremena se opet vratili na prvo područje. U **Bloisu**, prva optužba za ritualno ubojstvo 1171. je završila paljenjem 31 Židova na lomači. Za vrijeme Četvrtog križarskog rata (1235-1236.) masakr Židova u Brittanju je kulminirao njihovim izgonom u 1391. godini. Židovi su bili privremeno protjerani iz grada **Carcassonea** 1253., ponovo 1306., te konačno 1394. godine. Nakon ritualnog ubojstva u provinciji **Dauphine** bili su protjerani 1253. ali su se vratili 1289. Nakon 1305. godine dogodila se serija progona Židova iz provincije **Gascony** što je **kulminiralo općim progonom 1394. godine.**

Židovi su osmislili Francusku revoluciju. Iz ostalih dijelova Francuske **generalni progon je proglašen i izvršen 1306. godine.** Aktivnosti Židova u Francuskoj su bile obuzdane u narednih nekoliko stoljeća, ali su se radikalno razuzdale nekoliko desetljeća prije Francuske revolucije, koju su Židovi osmislili. Nakon **egzekucije Kralja i Kraljice 1793.** i uvlačenja Europe u 20-godišnji rat, Židovi su opet bili "na konju". Tijekom Francuske revolucije **oni su sistematski giljotinirali francusko plemstvo** i francusko vodstvo. To istrebljivanje i narednih 20 godina Napoleonskih ratova su predstavljali **potpuno uništenje elite francuskog naroda.** Francuska se nikad više nije oporavila.

NJEMAČKA

Intenzivno neprijateljstvo. U nijednoj zemlji rat nije bio toliko žestok i intenzivan kao onaj između Židova i njemačkog naroda. Dok su zemlje poput Engleske, Francuske i Španjolske u Srednjem vijeku (više ili manje) bile združene pod jednim vladarom i bile

sposobne za progon Židova (više ili manje) iz čitave zemlje 1290., 1306. i 1492. godine, rascjepkani Nijemci nisu bili u takvom položaju sve do 1871. Do tog vremena je već bilo prekasno jer su Židovi postali premoćni i predobro pozicionirani na svjetskoj razini. U Srednjem vijeku, kada bi ih jedna njemačka vojvodina uspjela istjerati, oni bi jednostavno otišli do susjedne vojvodine, razmnožili se i ponovo vratili. Nikad nisu uspjeli provesti učinkovito čišćenje čitave njemačke zemlje. Bez obzira na to, Židovska mržnja prema Nijemcima, i obrnuto, bila je najsnažnija u njemačkim zemljama, i do dana današnjeg Nijemci su glavna meta za izvršenje genocida od strane međunarodne židovske mreže.

Povijest ratovanja između Židova i Nijemaca je dugačka i ovdje imamo prostora samo za fragmente te povijesti.

Do 1090. Židovi su postali toliko odvratni i nepodnošljivi da su križari pobili sve Židove u Rajni, gdje su Židovi bili najgušće smješteni u to vrijeme u Njemačkoj.

Židovi su pogoršali epidemiju. Tijekom epidemije crne smrti (1348-1349) Židovi su bili optuženi za širenje kuge zbog trovanja bunara i bacanja zaraženih leševa u njih. Samo u Njemačkoj u to vrijeme Židovi su bili napadnuti u više od 350 mjesta, a 60 velikih i 150 malih židovskih zajednica je bilo pobijeno. Mnogi gradovi su odlučili prognati Židove zauvijek, ali bi se oni uvijek vraćali, kao što ćemo vidjeti.

Neprekidno ratovanje u Srednjem vijeku. U **Breslau** je židovska zajednica uništena 1349. godine. Optužba za osvrknuće hostije 1453. je dovela do ubojstva 41 Židova i progona ostalih. U **Coblenu** Židovi su bili proganjani 1265., 1281. i 1287. godine i napadani u Armleder pogromima tijekom 1337. godine. Židovska zajednica je bila izbrisana tijekom masakra crne smrti 1349., ali su se vratili 1356. i ponovo protjerani iz cijele provincije Trier 1418. godine. Židovska aktivnost u **Dresdenu** je prvi put zabilježena 1375. godine. Do 1448. su otjerani zbog krivotvorenja kovanica i pomaganja Husitima.

Židovi su monopolizirali financije. Židovska zajednica je bila protjerana iz **Dusseldorfa** 1438., ali su se ponovo vratili u 16. stoljeću. Unatoč antižidovskim pobunama u **Erfurtu** 1221. godine, židovska zajednica se dalje razvijala sve do masakra crne smrti 1349. kada su preživjeli bili prognani. Vratili su se 1357. i opet protjerani 1458. Židovska zajednica u Frankfurtu na Majni je bila uništena 1241. i ponovo od strane Flagellanta 1349. godine. Židovi su imali monopol nad financijama u Frankfurtu u Srednjem vijeku, a još i dan danas Frankfurt je jedan od najvažnijih židovskih financijskih središta. Pobune u **Fetmilchu** 1614. godine su dovele do privremenog progona, a rat 1796. je rezultirao uništenjem većeg dijela židovskog geta u Frankfurtu.

Masakri crne smrti. Iz grada **Halberstadta** Židovi su protjerani 1493., vratili se slijedećeg stoljeća i ponovo protjerani 1594. Židovska glavna aktivnost u gradu **Leipzigu** je bilo lihvarenje. Bili su uništeni masakrima crne smrti 1349. ali su se ostali vratili. Židovi iz **Mainza** su bili istjerani već rane 1012. ali su se ubrzo vratili. Stotine ih je bilo ubijeno tijekom Križarskih pohoda 1096. unatoč nadbiskupovoj zaštiti, ali su se ostali uskoro vratili. Serije masakra su nastupile za vrijeme crne smrti (1349.) ali su se Židovi uporno vraćali. Progona su nastavljeni 1438., 1462. i 1470-1471. godine.

Rindfleish masakri. U **Nurembergu**, gdje su se Židovi nastanili u 12. stoljeću, njihova glavna aktivnost je bila lihvarenje. Židovska zajednica je bila uništena 1298. tijekom **Rindfleish** masakra kad je ubijeno 728 Židova. Tijekom masakra crne smrti (1349.) ubijeno je 562, a ostali su protjerani. Zbog njihovih podmuklih poslova s kamatarenjem ponovo su protjerani 1499. godine.

Dvorski Židovi manipuliraju vladarima. Židovi su bili prisutni u području prije nego je tu uopće nastala njemačka država **Prusija**. Kada je Frederick William postao veliki izborni knez, židovska moć se počela brzo širiti. Postali su “dvorski Židovi”, bankari, kovači novca, snabdjevači vojske i aristokracija društva.

Brzi povratak. U drevnom i prelijepom gradu **Rothenburgu** židovska zajednica je bila uništena tijekom Rindfleish masakra 1298., zatim je bila obnovljena i ponovo uništena 1349. godine. Kad su se vratili, opet su ih istjerali iste godine 1349. Židovi su se ponovo vratili i bili istjerani 1397. nakon masakra. Ponovo su se vratili 1402. i bili otjerani 1520. godine.

Optuženi za trovanje bunara. Godine 1348. Židove su palili u gradu Stuttgartu zbog optužbi da su trovali bunare i širili crnu kugu. Bilo je nekoliko progona u narednim stoljećima. Priča u **Trieru** je slična. Židovska zajednica je uništena 1349., vratili su se nakon nekoliko desetljeća i ponovo protjerani 1418. i vratili se 1500. godine.

Uvijek se vraćaju. Navedeni obrazac se ponavljao skoro u svakom njemačkom gradu i državi. Gdje se god nastanili, postali bi nepodnošljivi paraziti i bili protjerani iznova i iznova od strane ojađenog stanovništva. Ali oni bi se uvijek vraćali kako bi još dublje zabolili svoja ticala. Učili su iz svojih grešaka i postajali sve lukaviji u neutraliziranju zajednice koju su htjeli iskoristiti i uništiti.

Židovi poticali 30-godišnji rat. U srednjem vijeku većina njemačkih gradova je opetovano protjerala Židove. Ali oni su se uvijek vraćali u velikom broju. Bratoubilački Trideset godišnji rat (1618-1648.) koji se vodio po pitanju kršćanstva, je bio rat katolika protiv protestanata. Rat kojeg su Židovi potaknuli i osmislili **uništio je 65% njemačke populacije i 80% svih objekata i imovine.** Ostavio je njemački narod u ruševinama, rascjepkan u malim, ljubomornim beznačajnim državama. Njemački narod je nazadovao kojih 300 godina zbog tog rata, ali su Židovi, naravno, to dobro iskoristili kako bi popravili svoj položaj. Rascjepkane, osiromašene države su se obratile Židovima kao glavnim lihvarima. Mnoge ključne položaje su zauzeli dvorski Židovi – vojni dobavljači, financijski savjetnici, ubirači poreza, lihvari i mnoga druga vitalna područja. Židovska moć i brojnost je rasla sve do Hitlerove ere.

POLJSKA

Preplavljenost Hazarskim Židovima. Židovi su se počeli doseljavati u velikom broju u 9. st. a zaraza je povećana priljevom agresivnih Hazara u to vrijeme. Unatoč progonima i masakrima, židovsko naseljavanje je **raslo u 19. stoljeću, a već do prve polovice 20. stoljeća Poljska je bila zemlja sa najvećom židovskom populacijom. (gledano u postotku stanovništva)**

Chmielnicki ustanak. Ritualna ubojstva su izazvala odmazdu u **Posenu** 1399. i **Krakovu** 1407. godine. Studenti u **Krakovu** su digli antižidovske pobune 1401. a napadi su se dogodili u **Krakovu**, **Lvovu**, **Posenu** i mnogim drugim mjestima. Otjerani su iz **Varšave** 1483. a iz Krakova 1491. godine. **Chmielnicki** ustanak protiv Židova (1648-1649.) je uništio stotine židovskih zajednica. Ekonomske restrikcije (protiv Židova), progoni i optužbe za ritualna ubojstva su neprestano harali Poljskom. Tisuće ih je ubijeno u **Haidmak** nemirima 1768. u **Ukrajini**.

Židovi su činili 50% urbane populacije. Nakon 1815. veći dio Poljske je bio pod ruskom vladavinom i njezina židovska povijest se nastavila pod Rusijom. Do 1828. Židovi su činili 50% urbane populacije Poljske, što ju je činilo zemljom sa najvećim postotkom židovske populacije.

Ako promatramo reakcije u većim gradovima, pronaći ćemo progone u **Bialystoku** 1906. godine. U gradu **Kalischu** bilo je nekoliko progona, prvi se dogodio u 14. stoljeću. Godine 1646. židovsku zajednicu u Kalishu je uništio poljski general Czarniescki.

Optužba za osvrknuće hostije 1399. u **Posenu** je rezultirala ubojstvom rabina i 13 mudraca, a antižidovske pobune su se tamo dogodile 1468., 1577. i 1687. godine. Židovi u **Varšavi** su proganjani 1454. na poticaj Kapistrana (talijanskog franjevačkog svećenika) i bili prognani iz grada 1483. godine.

Židovi su monopolizirali trgovinu žitom. Židovi su se nastanili u **Pinsku** u 16. st. i vrlo brzo stekli monopol nad trgovanjem žitom. Židovi su mnogo pretrpjeli u **Chmielnicki** masakrima 1648-1649. i Švedskim ratovima 1700. godine. Bez obzira na to, do početka Drugog svjetskog rata, **populacija Pinska je bila 70% židovska.** Do 1939. godine živjelo je **360.000 Židova u gradu Varšavi, što je bila najveća koncentracija Židova u Europi u to vrijeme.**

RUSIJA

Intenzivna mržnja. Velika židovska populacija. Mržnja između ruskog naroda i Židova je jedna od najintenzivnijih mržnji u povijesti inače omraženih Židova. Prije Prvog svjetskog rata, **Rusija je unutar svojih granica imala 5.600.000 Židova, što je najveća ukupna populacija Židova u bilo kojoj državi na svijetu u to vrijeme, tek je poslije taj broj nadmašen u židovskoj populaciji Sjedinjenih Država u današnje vrijeme.**

90% današnjih Židova su potomci Hazara. Odgovornost za visok broj Židova leži u Hazarima, grabežljivom Turskom plemenu koje je izgradilo carstvo između Crnog i Kaspijskog mora, a koje se prema sjeveru protezalo u centralni dio današnje Rusije. Hazari su se preobratali na Judaizam pod kraljem Bulanom u 8. stoljeću. Procjenjuje se da su 90% današnjih Židova potomci Hazara, a ne Palestinskih Židova, iako su obje skupine podjednako opake.

Osvojeni od strane Yaroslava. Godine 1083. ruski nadvojvoda Yaroslav je pobijedio Hazare i prisvojio njihovo kraljevstvo Rusiji. Tada Rusi još nisu shvaćali kakvu zlobnu kugu su

si natovarili na grbaču asimilacijom Hazara. Međutim, pravi rat nije započeo sve do 16. stoljeća.

Godine 1563. u **Polotosku** i **Vitelisku** je utopljeno 300 Židova. Godine 1648. **Bogdan Chmielnicki** je poveo pobunu Kozaka i ukrajinskih masa protiv Židova i poljskih zemljoposjednika. To je rezultiralo uništenjem stotina židovskih zajednica, a jedan židovski izvor tvrdi da je uništeno 744 židovskih zajednica te da su ubijene stotine tisuća Židova. Židovi su ove događaje nazvali **Chmielnicki** masakri.

Židovi protjerani iz Ukrajine. Kada je Ukrajina bila pripojena Rusiji 1667. Židovi su bili protjerani sa ukrajinskog teritorija. Klauzule koje su zabranjivale Židovima posjet Rusiji su uvedene u sporazume potpisane od strane Rusije sa inozemnim silama 1550. i 1678. godine. Naredbe o progonu su proglašene 1727., 1738. i 1742. Ukupno 35.000 Židova je protjerano iz Rusije 1753. godine. Katarina Velika je 1762. dozvolila svim strancima život u Rusiji osim Židovima. Dekretom iz 1791. je **Židove smjestila u ograničeno područje nazvano Pale of settlement (područje naseljavanja)** i mogli su živjeti samo u gradovima na tom području.

Židovi se ne mogu asimilirati. Car Alexander I. je protjerao 20.000 Židova iz provincije Vitebsk i Mohilev 1824. godine. Car Alexander II. je pokušao asimilirati i 'porusiti' Židove, ali nije uspio. Židovski revolucionari su ga za osvetu ubili u atentatu 1881. godine. Rusi su na to reagirali novim progonima smatrajući Židove subverzivnim elementom koji se mora odvojiti od seoske populacije, te su uveli **Svibanjske zakone**. Židovi su protjerani iz Moskve 1891.

Židovi potaknuli revoluciju. Neprijateljstvo i rat između ruskog naroda i Židova se zahuktavalo, a kulminiralo je slučajem **Beilis** (1911-1913.) po pitanju optužbe za ritualno ubojstvo u Kijevu. Židovi su se jako dobro organizirali za revoluciju. Godine 1905. su pokušali zbaciti rusku vladu revolucijom ali nisu uspjeli.

Uspješna revolucija. Ustanovljen komunizam. Tijekom ruskog sudjelovanja i poraza u Prvom svjetskom ratu, sljedeći pokušaj židovsko-komunističke revolucije je bio silno uspješan. Cara su strijeljali, uzrokovali nemire u cijeloj Rusiji, a 1917. osnovali su komunističko-boljševičku vladu koja je bila potpuno pod njihovom kontrolom. U narednim godina nemira, revolucije i oskudice Židovi su se opako osvećivali i ubili preko 30 milijuna bijelih Rusa i tako istrijebili najbolji dio ruske populacije. Također su na taj način uništili postojeću rusku opoziciju i potencijalno buduće vodstvo države, kao što su učinili i u Francuskoj 125 godina ranije.

Židovi čvrsto kontroliraju najveći kamp robovske radne snage na svijetu. Danas, nakon više od 60 godina, Židovi još uvijek imaju kontrolu, tako da su ustanovili đavolski i najbrutalniji kamp za robovsku radnu snagu na svijetu.

Židovska Enciklopedija navodi dugački popis gradova i područja gdje su se dogodili progoni i masakri, ali je popis predugačak da bi ga ovdje naveli.

ŠPANJOLSKA

Židovi izdali Španjolsku Arapskim uljezima. Židovi su došli u Španjolsku u 6. stoljeću p.n.e sa feničanskim trgovcima. Od 612. godine izbio je neprestani rat između domaćeg

stanovništva i Židova, koji je bio obilježen mjestimičnim nemirima i masakrima. Židovi su pomogli Arapima da napadnu Španjolsku 711. god. izdajama iznutra. Židovi su nekoliko narednih stoljeća napredovali zbog arapske naklonosti te je Španjolska postala njihovo glavno središte tog vremena. U kršćanskog dijelu Španjolske Židovi su postali ubirači poreza i "dvorski Židovi", te uskoro stekli kontrolu nad vladom i ekonomijom. Židovska zaraza je postala tako velika (20-25% populacije su bili Židovi) i tako tiranska da su Španjolci morali reagirati.

Muslimani protjeruju Židove. U Granadi koja je još bila pod muslimanskim režimom 1066. godine Židovi su napadnuti i protjerani. Židovska zajednica se obnovila ali ponovo iskorijenjena invazijom Almohadesa (Muslimana) 1148. godine kada su Židovi bili protjerani ili preobraćeni na muslimansku vjeru. Muslimani su ponovo protjerali Židove iz Cordove 1147. godine.

Marani lažni kršćani. U kršćanskom dijelu Španjolske dogodilo se val masakra nad Židovima 1391. godine, posebno u Cordovi, Granadi, Segoviji i Sevilli te su mnogi od njih bili pokršteni u Marane, tako priznavajući kršćanstvo ali su ostali tajni Židovi u srcu, odani židovskoj rasi i religiji.

Stremili su uspostavljanju kontrole nad Katoličkom Crkvom. Uskoro su ti lažni kršćani počeli preuzimati kontrolu nad samom Katoličkom Crkvom. Zajedno sa pravim Židovima, sada su kontrolirali crkvu, vladu i ekonomiju, a kao rezultat toga nastupili su nemiri, meteži i pobune.

Španjolci pokrenuli Inkviziciju. Kada su se Španjolci ponovo probudili i shvatili da su Židovi uzrok njihovih jada, počeli su reagirati. Pod vodstvom Ferdinanda i Isabelle pokrenuta je Inkvizicija kako bi se iščeprkalo zamaskirane Židove koji su se predstavljali kao kršćani (poznati kao Marani). Počela se provoditi istovremeno sa totalnim ratom kojeg su Španjolci vodili s ciljem istjerivanja islamskih Maura iz Španjolske. U tom ratu Židovi i Marani su izdajama protiv Kršćana stalno pomagali Maurima. Izbili su maskari Židova u mnogim gradovima.

Španjolska je istjerala Maure i Židove 1492. godine. Napokon 1492. godine, nakon deset godina ratovanja, Ferdinand i Isabella su uspjeli otjerati Maure iz Španjolske. (posvećujemo cijelo poglavlje toj dramatičnoj povijesnoj epizodi u našoj prethodnoj knjizi, *VJEČNA RELIGIJA PRIRODE*.) Iste godine su dekretom objavili da svi Židovi moraju otići iz Španjolske do 1. kolovoza. To je odlučno provedeno tako da je to postao najveći progon Židova do tog vremena. Kada ih se riješila, povijest Španjolske je procvatila u ono što nam je poznato kao Zlatno doba. U naredna tri stoljeća je prosperirala. Postala je vodeća u svjetskoj kolonizaciji i širenju na Novi Svijet, Filipine i druga mjesta.

Gušenje Španjolske. Međutim, uporni Židovi su gušili španjolsku ekonomiju i osvećivali se. Do 1930. godine postali su dovoljno moćni da ponovo rastrgaju Španjolsku na komadiće. Potakli su užasan i destruktivan bratoubilački Građanski rat koji je ostavio Španjolsku u ruševinama. Uz pomoć Hitlera i Mussolinija taj rat je uspješno okončan protiv židovskih komunista, a poglavar Franco je uspostavio novu fašističku vladu.

* * * * *

ZAKLJUČAK

Židovi su napast stara koliko i povijest. Iz ove prethodne kratke priče o povijesti Židova vidjeli smo brojne dokaze da židovski problem nije izmislio Adolf Hitler u 20. st., već naprotiv da su Židovi bili podli paraziti na leđima civilizacije tisućama godina. Pošto je takvim parazitima najzanimljiviji plijen produktivni ljudi, oni su prokletstvo i teret bijelim ljudima, puno više nego obojenim rasama.

Nadalje primjećujemo:

1. Židovi su iznimno destruktivni u svojim parazitskim aktivnostima, prvo napadaju, onda potkopavaju i narušavaju zdravlje bijele civilizacije, a na kraju je križaju i uništavaju.
2. Židovi su nepomirljivi i ne može ih se asimilirati. Sukob između **ovog biološkog parazita i Bijele rase je nepomirljiv** kao onaj između majke i čegrtuše, kojeg sam spomenuo u ranijem poglavlju. Jedino rješenje konflikta je potpuni trijumf jedne ili druge strane.
3. Mi iz **KREATIVISTIČKOG POKRETA** želimo biti vraški sigurni da će Bijela rasa biti ta koja će preživjeti. Imamo **Totalni Program, Konačno Rješenje i Ultimativno Vjerovanje s kojima ćemo to postići.**
4. Kako bi proveli naš vjerovanje i program za preživljavanje Bijele rase, sve što moramo učiniti je **izgraditi i širiti organizaciju KREATIVISTIČKOG POKRETA.** Kako bi to postigli, moramo platiti cijenu i podnijeti bilo kakve žrtve koje su potrebne. Zavjetujemo se da se nikad nećemo umoriti i popustiti u našoj posvećenosti postizanju tog uzvišenog cilja.
5. Mi odobravamo sva sredstva u postizanju pobjede i gledamo prema vječnim zakonima prirode kao našem moralnom vodiču – a priroda govori da je **preživljavanje najveća moralnost**, bez obzira na sredstva. Zato se moramo pripremiti na žestoku borbu koja slijedi i posvetiti se cilju kojeg smo saželi kao **preživljavanje, širenje i napredak** naše dragocjene Bijele rase. Za taj sveti cilj nema previsoke cijene, nijedna žrtva nije prevelika. U pitanju je sve ili ništa – **preživljavanje ili izumiranje.** Mi biramo preživljavanje ali ne samo to. Naš je nepromjenjiv cilj također širenje i razvoj boljitka i izvrsnosti naše rase do razine koje nema na ljestvici i o kakvoj se još ni ne sanja.

KREATIVISTIČKO VJEROVANJE #36

Svjetski Židovi su objavili rat Njemačkoj puno prije nego je Njemačka poduzela akcije protiv Židova

Laži i propaganda: židovsko najmoćnije oružje. Sad, četiri desetljeća nakon smrti najvećeg od svih bijelih vođa, Adolfa Hitlera, svjetska židovska mreža još uvijek provodi kampanju masovne propagande osvetničkog vrijeđanja Hitlera sa žestinom nezabilježenom u analima povijesti. Ne samo da su te laži i klevete usmjerene protiv Hitlera osobno, već i protiv cijelog njemačkog naroda, kao što su Židovi usmjerili propagandu mržnje protiv Rimljana zadnjih dvije tisuće godina. Kako su prezirali, klevetali, ozloglašavali i ogovarali svakog Rimljana, tako je i sada imidž svakog Nijemca neprestano pod napadom međunarodne židovske propagandne mreže.

Nijemci su inteligentni, kreativni. Čemu toliko iskazivanje mržnje prema njemačkom narodu i svakom Nijemcu kada su ti ljudi kroz stoljeća toliko pridonijeli bijeloj civilizaciji svojom kreativnošću?

Nijemci su meta br.1. Odgovor nije teško naći čim shvatio da je glavni cilj židovske rase totalno uništenje Bijele rase. Kada to shvatimo, vidjet ćemo da su Nijemci još uvijek meta br.1 iz slijedećih razloga:

1. Kao i u slučaju Rimljana prije 2000 godina, glavna židovska premisa u njihovom ratovanju protiv Bijele rase je: **prvo uništi najbolje.**
2. Iz istog razloga ratuju sa Nijemcima već stotinama godina. To smo detaljnije objasnili u našem prethodnom poglavlju na primjeru **nepomirljivog sukoba parazitskih Židova i njihovih nesretnih žrtava.**
3. Kako je njemački narod oduvijek bio pun energije, produktivan, kreativan i nadaren te **smješten u srcu Europe**, tako mu je suđeno da bude prirodan vođa Europe. To bi i bili, već od 1600. godine, da ih Židovi nisu rastrgali u **Trideset godišnjem ratu (1618-1648.)**. Kao što smo pokazali u *VJEČNOJ RELIGIJI PRIRODE*, to je nazadovalo njemački narod za oko dvjesto ili tristo godina. Unatoč tome, ovi energični ljudi su se vratili na svoj vodeći položaj nakon ujedinjenja pod Bismarckom 1870. godine. Židovi su ponovo intervenirali i pobrinuli se da ti oporavljeni ljudi budu ponovo uništeni u Prvom i Drugom svjetskom ratu.
4. Nijemci su napokon došli na svoje **pod vodstvom Hitlera** 1930-tih i **uspjeli se riješiti tih parazitskih Židova sa leđa.** Tada su i ukinuli židovsko upravljanje financijama u Njemačkoj. (O tome ćemo detaljnije u poglavlju o **Federalnim rezervama.**)
5. **Hitler** je, prvi put u povijesti Bijele rase, **jasno artikulirao rasnu ideju** i usmjerio svjetsku pažnju na parazitsku i destruktivnu prirodu židovske mreže. Pošto se ta ideja brzo proširila po drugim bijelim zemljama, cijela židovska zavjera je skoro bila raskrinkana i zamalo je eksplodirala u lice samih urotnika.

Moraju ubiti rasnu ideju. Iz gore navedenih razloga, osobito zadnjeg, Židovi su se našli u nezahvalnom položaju te im je prijetilo uništenje. Trebalo je brzo djelovati. **Ako se ideja raširi**, vrlo će brzo doći do točke iz koje više nema povratka.

Što učiniti?

Uništiti Njemačku. Židovi, koji razumiju pojam rase i povijesti bolje od bilo koga drugoga, imaju tisućljetno iskustvo u manipulaciji i uništavanju rasa i ljudi. Odlučili su da moraju brzo djelovati. Moraju uništiti Njemačku, moraju uništiti ne samo Hitlera nego i **ideje koje on predstavlja**, tako da (nadaju se) nitko više ne pomisli da oživi rasnu ideju izvan granica Židovske rase.

Totalni rat protiv Njemačke. Krenuli su punom parom u najzlobniji propagandni rat koji je lakovjeran i nerazuman svijet ikad vidio.

Ukratko, **Judeja je objavila totalni rat Njemačkoj i Hitleru** – financijski, propagandni, vojni, ekonomski, rasni i na svakom drugom području u kojem su bili moćni – a ta moć je bila, kao što ćemo vidjeti, zastrašujuća. Prije nego bi Hitler htio ili mogao uperiti prstom u njih, Židovi su već bili spremni i nisu gubili vrijeme na lansiranju masovne svjetske kampanje protiv njega. Kako bi prikazali tu očitu činjenicu, **citirati ćemo same Židove** i njihove medije u kraćim crtama. Postoji mnogo dokaza, ali ovih par citata će biti dovoljni da ilustriraju poantu.

Planovi su se kovali prije nego je Hitler došao na vlast. U kolovozu 1933. **Samuel Untermyer**, predsjednik **Svjetske židovske ekonomske federacije** je sazvao veliki kongres židovskih vođa iz cijelog svijeta kako bi **objavili rat Njemačkoj u ime Židova**. Sastanak se održao u Amsterdamu u Nizozemskoj. Nakon povratka u Sjedinjene Države, Untermyer je održao govor na Radio Stanton WABC (N.Y.) 6. kolovoza 1933. u kojem je objavio da su **Židovi svijeta objavili rat Njemačkoj i da će Nijemce izgladnjeti do smrti**. To je bilo prije bilo kakvih poduzetih akcija protiv Židova i 6 godina prije poduzimanja vojne akcije 1939. godine.

Bijeli čovjek angažiran u rat kako bi spasio židovske parazite. “Bili smo u ratu s njim (Hitlerom) od dana kada je stekao moć” stajalo je u *London Jewish Chronicle* (Londonske židovske novine) u izdanju 8. svibnja 1942. u “govoru tjedna.”

Rabin M. Perlzweig, predsjednik britanske sekcije **Svjetskog židovskog kongresa** je u svom govoru u Kanadi rekao: “Svjetski židovski kongres je u ratu sa Njemačkom već sedam godina.” (*Toronto Evening Telegram*, 26. veljače 1940.)

Nizozemsko-židovske novine *Centraal-Blaad Voor Israeliten* u Nizozemskoj su 13. rujna 1939. objavile: “Milijuni Židova u Americi, Engleskoj i Francuskoj, Sjevernoj i Južnoj Africi, i da ne zaboravimo one u Palestini, su odlučni u nametanju rata i uništenju Njemačke do njenog konačnog kraja.”

Moramo se sjetiti da je u to vrijeme (13. rujan 1939.) rat trajao tek dva tjedna, nije bilo koncentracijskih logora, plinskih komora, itd. za Židove ili bilo kog drugog, niti je postojala najava njihova postojanja. (Ta cijela priča o “plinskim komorama” je bila židovska laž, kao što ćemo vidjeti u jednom drugom poglavlju.)

Chicago Jewish Sentinel je 8. listopada 1942. objavio: "Drugi svjetski rat se vodi za obranu fundamentalnih vjerovanja Judaizma." Tako je i bilo. Da budemo precizniji, rat se vodio u korist samih Židova. Oni su to znali, oni su ga pokrenuli, oni su ga pripremili, oni su ga izrežirali. Naivni i lakovjerni nežidovi klali su jedni druge ne znajući, ili možda nisu htjeli znati, tko su pravi zločinci i ratni kriminalci u ovoj priči.

Valdimir Jabotinsky, židovski komunist i osnivač terorističke organizacije **Irgun** je napisao u siječnju 1934. u izdanju *Natcha Retch*: "Rat protiv Njemačke već mjesecima vode svaka židovska zajednica, konferencija, kongres, trgovinska organizacija, svaki Židov svijeta. Imamo razloga vjerovati da će naš doprinos biti od ključne važnosti. **Rasplamsati ćemo duhovni i materijalni rat cijelog svijeta protiv Njemačke.** Njemačka ambicija je da ponovo postane velika nacija, da ponovo osvoji svoje izgubljene teritorije i kolonije. **Naši židovski interesi, s druge strane, zahtijevaju potpuno i totalno uništenje Njemačke. Njemačka nacija predstavlja kolektivno i individualno opasnost po nas Židove.**"

Je li to moglo biti eksplicitnije izjavljeno? Teško. Činjenice su jasne – Njemačka i Nijemci, sa Hitlerom ili bez Hitlera, su bili prijetnja židovskoj uroti za svjetsku dominaciju i njihovom cilju uništenja Bijele rase. Zato te pokvarene Židove neće zadovoljiti ništa drugo osim potpunog uništenje Njemačke i svega njemačkog.

Hitler je ponudio prijateljstvo Engleskoj. Hitler, koji je brinuo ne samo o Nijemcima nego i cijeloj Bijeloj rasi, je shvatio smrtonosni program parazitskih Židova. Uzaludno je molio Engleze da ne igraju židovsku igru. U govoru u rujnu 1939. je izjavio:

"U nekoliko navrata sam nudio prijateljstvo njemačkog naroda Engleskoj i engleskom narodu. Cijela moja politika je utemeljena na tom razumijevanju. Ali su svaki put odbili...Znamo da za to ne možemo smatrati odgovornim cijeli britanski narod. Odgovorna je židovska plutokratska i demokratska vladajuća klasa koja mrzi naš Reich."

Engleski izdajice na strani Židova. Od te engleske nežidovske vladajuće klase je važno spomenuti da su oni koji su stali na stranu Židova bili većinom 'chabez-goi', ljudi poput Winstona Churchilla, izdajice koje su bile pod financijskim okriljem Židova i pod njihovom kontrolom.

Čvrsta židovska kontrola nad bijelim nacijama. Tako čvrsta je bila kontrola nad britanskom nacijom (a i nad Francuzima, Amerikancima, Poljacima i drugima) da su Židovi uspijevali u svojoj namjeri guranja cijelog svijeta u rat za uništenje, na razini kakav još nije viđen. **Svi bijeli narodi su bili gubitnici**, ali su se Židovi posebno okomili na uništenje Nijemaca.

Plan za istrebljenje Njemačkog naroda. Neki Židovi su htjeli istrijebiti Nijemce koji prežive rat sterilizacijom. Theodore N. Kaufman koji je objavio taj program u knjizi *Germany Must Perish* (Njemačka mora propasti) je izjavio:

Sterilizacijom. "Kako bi postigli cilj istrebljenja Nijemaca, morati ćemo sterilizirati otprilike 48.000.000 – procjena koja ne uključuje, zbog njihove ograničene moći razmnožavanja, muškarce iznad 60 godina i žene iznad 45..."

Izgladnjivanjem. Druge grupe Židova su htjele istrijebiti Nijemce izgladnjivanjem. Najveći pobornik te metode je bio Henry Morgenthau mlađi, sekretar Državne riznice u Rooseveltovoj administraciji. Slijedeći citat je iz memoara Cordella Hulla, državnog tajnika u istoj administraciji:

“Morgenthauov plan, čiji sam pristaša, bi izbrisao svu industriju u Njemačkoj osim zemljoradnje, a Nijemci bi trebali živjeti samo od zemlje. To znači da bi se moglo uzdržavati samo 60% njemačke populacije, a 40% bi ih umrlo.”

Nijemci opljačkani i izgladnjeli do smrti. Verzija tog zlobnog židovskog plana je bila implementirana u periodu odmah nakon završetka rata. Ogromne količine mašinerije, tvornica i voznog parka, koji nisu bili uništeni u ratu, su se prevozili u komunističku Rusiju. Promatrajući to, gosp. R. R. Stokes, laburistički parlamentarni zastupnik je tada izjavio:

“Danas se u Njemačkoj, 6 mjeseci nakon naše pobjede, iskapaju grobovi za ljude koji još nisu mrtvi, za ljude koje će umrijeti od gladi u slijedećih nekoliko mjeseci.”

Morgenthauov plan. Izjava američkog senatora Sjeverne Dakote Wiliama Langer je zabilježena u *Kongresnom zapisniku* 18. travnja 1946.:

“Gosp. Morgenthau sada stoji osuđen ispred savjesti čitavog svijeta kao pokretač sistematskog uništenja njemačkog naroda. Činjenice pokazuju izvan svake sumnje da ovi fanatični i reakcionarni **predvodnici mržnje i osvete** nikad neće moći obraniti **svoju urotu** ispred suda ljudskog razuma i ljudskog dostojanstva.”

Smišljena prijevara o šest milijuna. Samo zbog opozicije ljudi poput senatora Langer, koji nisu imali želudac za provedbu ubilačkog programa podmukle zavjere židovske mreže, usmjerenog prema sterilizaciji njemačkog naroda ili njihova izgladnjivanja ili kombinacija tog dvoje, nisu provedeni ti programi. Raspirivanjem mržnje uz pomoć mita o “šest milijuna” do nevjerojatnih visina, Židovi su zamalo, ali ne u potpunosti, uspjeli ostvariti svoj cilj masovnog ubojstva njemačke rase.

Uništeni milijuni bijelaca. Iako nisu uspjeli u postizanju tog cilja, došli su vrlo blizu. Svojim dijaboličkim makinacijama **uspjeli su uništiti milijune najboljih njemačkih ljudi** i pokrenuli **kampanju silovanja i terora nad njemačkim ženama** koje su provodili ruska vojska i američki crnci.

* * * * *

Lekcije koje treba naučiti. Što mi u Americi možemo naučiti iz ove užasne tragedije koja je počinjena nad našom bijelom rasom braćom? Ako imamo imalo pameti, naučiti ćemo lekciju koju nikad ne smijemo zaboraviti.

1. **Židovi su naši smrtonosni antagonisti.** Igraju kako bi pobijedili. Istrebljuju svoje neprijatelje kad im se pruži “prilika”. Takve “prilike” se planiraju godinama, čak stoljećima unaprijed. **Njihov program vječnog istrebljenja “najboljih” od Bijele rase je nemilosrdan i nepomirljiv.** Moramo zapamtiti: **Mi smo slijedeći.**

2. Odmah nakon što su osakatili obnovljenu Njemačku i bacili je na koljena, **usmjerili su pažnju na svoje slijedeće žrtve – Veliku Britaniju, Sjedinjene Države i Francusku, dakle na takozvane “pobjednike” rata.**
3. **Sa chabez-gojem Winstonom Churchillom** i ostalim židovskim lakejima, Židovi su vrlo brzo uspjeli **rasklopiti Britansko carstvo**, ostavljajući nekoć ponosnu i moćnu Veliku Britaniju kao propadajuću trećerazrednu silu, sa uništenom vojskom, ekonomijom i slomljena duha. Kako bi još pogoršali to stanje, Židovi su **onda započeli program uvoza obojenih rasa u Englesku – Pakistanaca, Jamajčana, Hindusa i ostalog ološa iz cijelog svijeta.**
4. Francuska je izgubila Alžir, Indokinu i njene kolonije. **Obrnuta migracija je pokrenuta.** Crnci i obojeni narodi Alžira su pohrlili u Francusku. Otrov zvan komunizam je ponovo postao bitna politička realnost.
5. U Americi je rasplamsan program “građanskih prava”; **prisilna “integracija” u škole, kućanstva, vojsku, te u sve ostale segmente američkog društva je nametnuta bijelcima.**

Ostvarena je ne samo **masivnom i nemilosrdnom propagandom** nego i implementacijom novih zakona. Ako bi se američki narod pobunio, primijenili bi brutalnu silu, na primjer 20.000 američkih vojnika sudjelovalo je u prisilnoj integraciji u Little Rocku u Arkansasu, a slična zloupotreba moći je korištena na Sveučilištu Mississippi u Oxfordu.

* * * * *

Naš nepopustljiv stav. Stav nas, članova Bijele rase, mora zauvijek biti:

1. **Židovi su naši smrtni neprijatelji.** Uvijek su bili naši smrtni neprijatelji i biti će dok god budu postojali.
2. Kao što su naveli u vlastitoj literaturi – **oni su nepopustljivi** – ne možemo ništa učiniti da ih odobrovoljimo. Njihov nepromjenjiv cilj je oslabiti Bijelu rasu, **iskrižati ju** u krdo smeđih zombija i **zauvijek ju porobiti.**
3. **Naš jedini izbor je boriti se protiv njih i pobijediti ih.**
4. U toj borbi moramo biti nemilosrdni i beskompromisni kako bi ih razotkrili, bojkotirali, oduzeli im moć i napokon ih otjerali sa našeg teritorija.
5. Kako bi ostvarili taj cilj, **prvo moramo učiniti naše bijele rasne drugove fanatično svjesnima svog rasnog nasljeđa.** Svaki bijeli muškarac, žena i dijete moraju biti iznimno rasno osviješteni.
6. Ta rasna osviještenost se onda mora dobro organizirati i **preoblikovati u rasnu religiju**, kao što to želimo postići ovom knjigom.
7. Naša borba protiv Židova mora imati isti ultimativni cilj kojeg je Kato Stariji ponavljao u borbi protiv Kartage – naš bojni poklič mora biti: **DELENDA EST JUDAICA!**

KREATIVISTIČKO VJEROVANJE #37

Laž o šest milijuna

Majstori velike laži. Židovi su spretno koristili tehniku “velike laži” od početka njihovog povijesnog postojanja. U zadnjih 5.000 godina su postali neosporni majstori te tehnike. Religija im je bazirana na njoj, njihovo bogatstvo je bazirano na njoj, zapravo svoju egzistenciju duguju vještini kojom su manipulirali lažima lakovjermom svijetu koji (većinom) ništa nije posumnjao.

Tijekom godina Židovi su proširili milijune laži, neke sa kratkoročnim ciljem a neke su se zadržale tisućama godina. Neke su bile neučinkovite a neke uspješne iznad svih njihovih očekivanja.

Osmislili prijevaru zvanu kršćanstvo. Nesumnjivo, njihova najuspješnija laž svih vremena je kršćanstvo i uvaljivanje tog destruktivnog učenja Rimljanima, njihovim smrtnim neprijateljima. Ta laž je nanijela neprocjenjivu štetu Bijeloj rasi, a **virus te zaraze je i danas prisutan u umovima ljudi.** Mi ipak želimo proučiti novu današnju izmišljotinu koju su Židovi lansirali sa razornom učinkovitošću, a ta izmišljotina je da su Nijemci davili Židove plinom, palili ih u pećima i na druge načine ubili šest milijuna Židova u Drugom svjetskom ratu.

Laž o šest milijuna. Tako su uspješno propagirali i raširili ovu laž u cijelom svijetu, pomoću svojih sredstava gigantske propagande, da lakovjerna javnost (bez razmišljanja) emocionalno reagira “to mora biti istina, zašto bi ih inače okrivljavali za tako nešto?”

Ali samo malo istraživanja i uzimanja činjenica u obzir, spremno dokazuju koliko je takva optužba zapravo suluda.

Nema dokaza, nema svjedoka. Kao prvo, identično kao kod prijevere o “duhovima na nebu”, nema niti jednog dokaza koji podupire optužbe da su Hitler, njemačka vlada ili bilo koji dužnosnici provodili politiku istrebljenja Židova. Iako su Židovi na ovu temu napisali tisuće članaka i tucete knjiga, kada su autore tih knjiga doveli na ispitivanje, priznali su da nisu vidjeli nijednu peć, plinsku komoru niti svjedočili ikakvom činu istrebljenja. Nisu znali reći ime i prezime niti jednog svjedoka koji je možda vidio takvo nešto. A kada bi ih 'pritisnuli', priznali bi da im je to “rekla” mitska osoba, koja je “sada mrtva”, ili su “o tome čitali”, ili su to čuli od nekoga trećeg. Nijedan nije naveo pravog svjedoka, ni sad, ni u prošlosti.

Nema takvih naredbi, nema takve politike. Unatoč silnim nacističkim dokumentima koji su ostali sačuvani, nijedan od njih nije bio dokument o takvoj naredbi, uputi ili politici kojim se preporuča, naređuje ili predlaže ubijanje Židova, bilo pojedinačno ili masovno. Nakon istraživanja se ustanovilo da je sva literatura o tome temeljena na izjavama da su takve naredbe izdane “verbalno”, ili ih se dalo “iščitati između redova” i slične neosnovane optužbe.

Cilj je bio oduzeti Židovima njihovu neizmjernu moć. Činjenica je da ni Hitler ni njemačka vlada ni jedan njezin organ nisu koristili niti objavili takvu politiku. Da su Nijemci shvatili da su Židovi u njihovoj sredini bili uzrok njihovih jada, u to nema sumnje. Htjeli su da odu i njihova politika je bila da im oduzmu moć i potaknu ih da se odsele negdje drugdje.

Kada su Nijemci uveli Nuremberške rasne zakone, zabranili su Židovima bilo kakve pozicije u medijima, sveučilištima i školama, vladi, bankarstvu i drugim pozicijama moći kojima su dominirali u prošlosti. To, uz neprijateljski stav Nijemca nakon što su shvatili da su Židovi degenerativni paraziti, su natjerali Židove da napuste tu zemlju i potražene zelenije pašnjake negdje drugdje.

Očistiti svoju naciju. Nijemci su učinili sve što je bilo u njihovoj moći kako bi pomogli i ohrabрили Židove da se odsele. Radovali su se danu (kao što bi i mi trebali) kada će njihova zemlja biti "Judenrein" tj. očišćena od Židova. Pregovarali su sa Velikom Britanijom kako bi im pomogli da se presele u Palestinu koja je tad još uvijek bila (1930-te) pod britanskim mandatom. Britanci nisu baš bili otvoreni za suradnju po tom pitanju, ali se sve veći broj Židova ipak selio u Palestinu na veliku žalost Arapa. Njemačka vlada pod Goeringom je također pokušala pomoći uspostaviti Židovsku domovinu na velikom otoku Madagaskaru nedaleko afričke obale.

Cionistički pokret. O ideji Madagaskara se diskutiralo među Židovima u rastućem cionističkom pokretu. Theodore Hertzl, koji se smatra ocem cionističkog pokreta, predložio je takav plan još 1896. godine. Bila su podvojena mišljenja o Madagaskaru među Židovima, neki su bili za Madagaskar, neki za Palestinu. U svakom slučaju, Nijemci su činili sve što su mogli kako bi pronašli zamjensku domovinu Židovima, iako u kratkom vremenu kojeg su imali na raspolaganju prije rata, nisu uspjeli dokraja provesti ni projekt Madagaskar ni projekt Palestina. Mi iz KREATIVISTIČKOG POKRETA namjeravamo oživjeti ideju o Madagaskaru kao idealnoj "domovini" za višak Židova, pošto svi ne stanu u Izrael.

Židovski raj – SAD. Puno veći broj Židova je migrirao u židovski raj – Sjedinjene Države – gdje su njihovi sunarodnjaci već uživali i gdje im je tekao med i mlijeko.

Tvrdnje o Holokaustu su fantastična laž. Ovo su činjenice: bilo je samo 50.000 Židova u Njemačkoj kad je Hitler došao na vlast. Većina njih se odselila u Ameriku prije 1939. Nije bilo više od 3 milijuna Židova na cjelokupnom teritoriju okupiranom od strane Hitlerove vojske tijekom cijelog rata, tako da je, naravno, bilo fizički nemoguće ubiti šest milijuna Židova. Kao što sam već naveo, ne postoji ni jedan dokaz da su Nijemci ikad predložili, smišljali ili provodili takvu politiku istrebljenja.

Židovi su proglasili rat Njemačkoj. Čak i prije nego je rat počeo, židovski vođe su na svjetskoj razini godinama prije proglasili da su Židovi **cijelog svijeta u ratu sa Njemačkom** i da će iskoristiti svoju ogromnu financijsku, moralnu i političku moć da unište Hitlera i nacističku Njemačku. (To smo pokazali u prethodnom poglavlju.) Glavni među njima je bio Chaim Weizmann, cionistički vođa, koji je to objavio 5. rujna 1939., a imao je entuzijastičnu potporu Židova cijelog svijeta za tu objavu. Pošto je postala praksa da se za vrijeme rata iz sigurnosnih razloga zatvore svi neprijateljski i subverzivni stranci, tako su Nijemci zatvorili većinu ali ne sve, Židove na njihovom teritoriju. To su i **Sjedinjene Države učinile čak i sa Japancima koje su tamo rođeni**, samo zbog boje njihove kože i porijekla. To je učinjeno **na osnovu mnogo manje provokacije**, pošto su Japanci koji su tamo rođeni bili američki i kanadski građani i iskazivali su malo ili nimalo neprijateljskog stava prema zemlji u kojoj su

rođeni. Dok su američki Nisei bili lojalni Sjedinjenim Državama, bili su odlučno protjerani sa svojih farmi u Kaliforniji i drugdje, te se i ostali bez svojih farmi nakon što je rat završio.

Židovi su bili opasni neprijateljski stranci. Dakle, Nijemci jesu držali Židove u internističkim kampovima, isto kao što su i Sjedinjene Države i Kanada držali Japance. Sigurno su imali puno više razloga da tako učine, nego Sjedinjene Države i Kanada. To su učinili i sa ostalim strancima i subverzivnim elementima, koje su smatrali opasnima po ratni napor. Jedina razlika je da su Nijemci slali zarobljenike na rad u tvornice, koje su postojale otprije na mjestima gdje su uspostavljeni kampovi, ili u novo izgrađene tvornice unutar kampova. Nijemci, koji su bili iznimno uspješni u ratnoj proizvodnji, kao i svem ostalom, nisu vidjeli razlog zašto bi tolika radna snaga, koja je osim Židova uključivala Poljake, Ukrajinice, Čehe i druge, bila besposlena.

Tretirali su ih humano. Ti zarobljenici su imali dobar tretman i bili su dobro hranjeni s obzirom na njemačke sve manje resurse. Često su oni dobivali veće porcije nego sami Nijemci.

Židovske statistike potvrđuju laž. Kao još jedan dokaz u prilog laži o šest milijuna, možemo provjeriti statistike koje su objavili sami Židovi među svojim ljudima. Svjetski Almanah iz 1938. godine navodi da je na svijetu 16.588.259 Židova. Nakon rata *New York Times*, koji je u vlasništvu Židova, navodi da na svijetu živi minimum 15.600.000 a maksimum 18.700.000 Židova. Prosjek zadnja dva iznosa iz *New York Timesa* je otprilike 17.100.000. Prema tome nemoguće je po bilo kojoj logici da je ubijeno 6.000.000 Židova, a da su se ponovo vratili u pozitivu u kratkom periodu od osam godina.

Židovi su veliki pobjednici Drugog svjetskog rata. Toliko o statistikama. Postoje i mnoge druge koje bismo mogli navesti i koje bi nas dovele do istog zaključka: brojka od šest milijuna je velika laž. Istina je da je ubijeno mnogo ljudi tijekom rata. Ubijeno je 2.050.000 njemačkih civila u savezničkim zračnim napadima i tijekom prisilnog seljenja stanovništva nakon rata. Ubijeni su čak i neki Židovi. Ali općenito puno su bolje prošli, pretrpjeli su manje žrtava nego ostali sudionici rata, osobito ako uzmemo u uvid da su oni potaknuli taj rat, osmislili ga i započeli. Sigurno je da su njihovi gubitci zanemarivi kad uzmemo u obzir da su oni bili glavni huškači i jedini profiteri tog užasnog rata – u kojem se bijeli brat borio protiv bijelog brata, a sve zbog pohlepe i koristi Židova.

Ako prijevarena o šest milijuna nema nikakvog uporišta u činjenicama, javlja se pitanje – zašto bi Židovi promovirali takvu podmuklu i užasnu laž?

Židovi su jako puno profitirali. Odgovor je: Židovi su fino profitirali od te stravične laži, kao i od ostalih laži koje su propagirali.

1. Razvila je svjetsku simpatiju prema Židovima dok je svijet trebao biti (i zahvaljujući Hitleru – djelomično i je) upozoren na opasnu i destruktivnu prirodu ovog svjetskog parazita.

2. Djelovala je kao moralna toljaga i propagandna poluga koja je otvorila vrata ucjeni njemačkog naroda od 12 milijardi dolara za “reparaciju” Izraelu i kao “kompenzaciju” određenim židovskim tužiteljima. Nerazumnost takvih zahtjeva/tužbi se može shvatiti ako to gledamo na način da mnogo njemačkih poreznih obveznika danas, koji se nisu ni rodili za

vrijeme navodnih zločina, moraju otplaćivati “reparaciju” zemlji (Izraelu) koja tada nije ni postojala. Nadalje lista židovskih tužitelja danas, nakon 35 godina, je dosegla fantastičnu brojku od 3.375.000 tužitelja, a bilo je manje od 200.000 Židova u Njemačkoj nakon 1939. godine. Pošto je Židovima bilo tako lako opljačkati Nijemce putem ove takozvane “kompenzacije”, broj registriranih tužitelja protiv njemačke vlade se tri puta povećao u zadnjih deset godina. Ništa ne može biti razorniji dokaz ove bestidne laži o šest milijuna, nego što je ovo.

3. Ta laž je bila strašno učinkovita kao **propagandna toljaga protiv Bijele rase kao cjeline**, sa ciljem sprječavanja očuvanja bijelog rasnog integriteta. Laž o šest milijuna je bila promovirana i napuhana do takvog emocionalnog naboja da, ako Bijela rasa ne popusti crncima po bilo kojem pitanju, stanogradnje, subvencija, prevažanju bijele djece autobusima u crne škole, ili ako se na bilo koji način protivi rasnom miješanju ili integraciji, Židovi ih odmah opale optužbom da su rasisti, te kako su nacisti bili rasisti i kako su ubili šest milijuna Židova itd, itd. U tom trenutku Židovima izlazi pjena na usta i velike krokodilske suze im se počinju slijevati niz obraze. Kad to vidi, naivni bijeli nežidov klekne na pod i popusti zahtjevu Židova, iako podsvjesno zna da ga ovaj laže. To im upali svaki put.

4. Pomoću tog moćnog propagandnog sredstva čiji je cilj **smanjivanje bijele rasne lojalnosti**, Židovi su **dobili mogućnost otvorenog promoviranja rasnog križanja** na gigantskoj svjetskoj razini praktički bez protivljenja Bijele rase. Jamajčani, Hindusi i Pakistanci su preplavili područje koje je nekoć bilo Velika Britanija; Turci i ostale obojene rase su preplavili Njemačku, a Meksikanci, crnci, Kubanci, Jamajčani, Kinezi i ostali obojeni ološ svijeta pohrlio je u židovsku Meku, Sjedinjene obojene Države, a Bijela rasa nije makla prstom da ih zaustavi. Ipak, ne želimo biti rasisti poput nacista koji su ubili šest milijuna – itd., te tako naš židovsko-programirani um sklizne na kolosijek koji vodi ravno prema provaliji, a budućnost Bijele rase ide skupa sa njim u tom pravcu.

5. Laž o šest milijuna je bilo moćno oruđe propagande koje je **omogućilo Židovima da otmu Palestinu** Arapima 1948. i osnuju razbojničku državu Izrael. Zahvaljujući laži o šest milijuna, Židovi su imali podršku i blagoslov zbunjenog svijeta, posebno Amerike preplavljene Židovima.

6. Laž o šest milijuna je imala razarajući učinak **posramljivanja i diskreditiranja njemačkog naroda**, te neposredno i cijele Bijele rase. Dok bi se Nijemcima trebala odavati počast za njihovu plemenitu borbu kojom su nastojali osloboditi svijet židovske pošasti, moćna i učinkovita mreža židovske propagande je prikazala Nijemce kao negativce u očima lakovjernog svijeta.

7. **Okupila je i ujedinila Židove svijeta** poput ničeg drugog u zadnjih tisuću godina. Iako većina Židova zna da je to gnusna laž, oni uporno pričaju o njoj između sebe (kao i ostatku svijeta) sve dok ne postanu toliko hipnotizirani tom svojom laži, da ona zapravo postaje dijelom njihove religije. Na tim ljigavim osnovama Židovi skupljaju ogromne količine novca i osnivaju stotine organizacija. Sve je to u svrhu promicanja Izraela i židovske rase i u cilju promoviranja križanja Bijele rase.

Laž o “Holokaustu” – sredstvo židovske homogenizacije. Ova laž je postala sredstvo homogenizacije modernog Židova, **nastavak najstarije laži njihove burne povijesti** – one da su Židovi proganjana rasa. To im je učinilo čuda. Bila je razorno učinkovita poput noža sa dvije oštrice. Uništila je sve pokušaje Bijele rase da očuva svoj rasni integritet, ili bilo kakvu vrstu nacionalizma. S druge strane učinila je Židove fanatičnim nacionalistima po pitanju Izraela i fanatičnim rasistima po pitanju Cionizama ili židovske rase. Otvorila im je vrata svih država u koje se žele doseliti, a istovremeno je otvorila ta vrata crncima i obojenim rasama.

Židovi danas snažniji no ikad. Laž o šest milijuna je postala toliko moćna, da ne samo pojedinci već i svjetske vlade strepe pred njom, dok istovremeno Židovi svugdje preuzimaju kontrolu ušutkujući svu opoziciju. Dr. Max Nussbaum, bivši glavni rabin židovske zajednice u Berlinu, se 11. travnja 1953. otvoreno hvalio, “Pozicija koji židovski narod ima danas u svijetu, unatoč velikim gubitcima, je deset puta snažnija nego što je bila prije dvadeset godina.”

Polovično je bio u pravu. Nisu pretrpjeli nikakve “velike gubitke”, ali su deset puta snažniji nego što su bili prije trenutka kada je Bijela rasa krenula u taj krvavi, bratoubilački holokaust, poznat kao Drugi svjetski rat, kojeg su isprovocirali i izazvali Židovi. Mnogo od te povećane snage su dobili **zahvaljujući odvratnoj laži o šest milijuna.**

KREATIVISTIČKO VJEROVANJE #38

Rusija, Izrael i Sjedinjene Države

SAD se ne bori protiv komunizma. Jedna od najgorih i najdugotrajnijih obmana američkog naroda od Ruske revolucije 1917. je da se Američka vlada hrabro bori u ratu “protiv komunizma” kojeg gubi. Nakon više od šest desetljeća većina Amerikanaca još uvijek vjeruje u tu obmanu i nije im jasno zašto bogate, snažne, moralno superiorne Sjedinjene Države uporno gube u ratu protiv komunizma.

Američki Židovi su jezgra komunizma. Brutalna istina je da se američke institucije moći – vlada, financije i mediji (svi pod dominacijom Židova), nisu borile protiv komunizma. Komunizam je židovska izmišljotina od samog početka. Komunizam je jedno od mnogih moćnih oruđa koja se koriste u židovskom programu osvajanja svijeta. Ne samo da se Sjedinjene Države nisu borile protiv komunizma kao što većina Amerikanaca vjeruje, **nego baš suprotno, Sjedinjene Države su bile glavni financijeri, organizatori i promotori komunizma**, ne samo u Rusiji nego i u cijelom svijetu. Bez financijske potpore i tehničke pomoći Sjedinjenih Država, židovsko-komunističko nasilje nad ruskim narodom bi bilo ugušeno na samom početku, te nekoliko puta od tada. Zapravo, nikad ne bi ni započelo.

Obučeni i financirani u New Yorku. Povijesna je činjenica da su završni korak u komunističkom preuzimanju Rusije financirali i pomno isplanirali bogati židovski kapitalisti, upravo ovdje u starim dobrim Sjedinjenim Državama. Tu, na istočnoj strani New Yorka, Trocki i 3.000 židovskih ubojica su bili pažljivo obučeni kako bi ostvarili završni udar. Projekt je sa čak 20 milijuna dolara financirao nitko drugi doli (Židov) Jacob Schiff iz njujorške tvrtke Kuhn, Loeb & Co., američke podružnice Rothschildove mreže. Kada je došlo vrijeme, Trocki i njegovi obučeni židovski revolucionari su brodom prevezeni (usred Prvog svjetskog rata) u Rusiju, gdje su stigli neometano kako bi obavili svoj posao. Kad su došli tamo znali su točno što trebaju činiti, a kada je sve završilo 30 milijuna bijelih Rusa je bilo ubijeno, a Židovi su došli na svoje...

Komunizam je židovska varka. Stalno se moramo prisjećati da je komunizam ništa drugo no užasan podmukli židovski program osvajanja svijeta, kamufliran varljivom “humanitarnom” propagandom kao i većina židovskih programa.

Plaćen od strane američkih poreznih obveznika. Židovsko-komunistički-marksistički-cionistički nacrt je dio istog programa. Dobro je financiran ne samo židovskim novcem, već što je još važnije novcem većinom američkih poreznih obveznika. Nema boljeg izvora dobara, bogatstva i produktivnosti od američkog poreznog obveznika, a židovskom iskorištavanju tog ogromnog izvora produktivnosti nema kraja.

Iza svega toga stoji židovska mreža. Židovsko-komunistički-marksistički-cionistički pokret je izuzetno moćan. Iza njega stoje sve židovske moćne mreže svijeta. Ovo uključuje i njihovu svjetsku propagandnu mrežu – televiziju, novine, magazine, izdavaštvo, edukaciju i sve ostale kreatore “javnog mišljenja”. Iza ovog židovskog pokreta stoji i moćan

“kapitalistički” Sustav federalnih rezervi sa svojim neograničenim monopolom nad tiskanjem papirnog novca bez ikakvih troškova. Ukratko, iza toga se nalazi “nevidljiva ruka” svjetskog židovstva.

Američka politika je neprijateljska prema carevima. Ovaj je moćni establišment osmislio rušenje dinastije Romanov, Vikinške dinastije koja je vladala Rusijom preko tristo godina i zamijenio ju sa željeznom rukom židovske tiranije. U odnosu američke politike prema Rusiji je zanimljivo da su prije revolucije 1917., Sjedinjene Države bile neprijateljski nastrojene prema Rusiji (kao i Židovi). Entuzijastično su favorizirale Japan u rusko-japanskom ratu 1904-05., koji je Japan dobio. Jednom kada je željezna židovska ruka zavlada Rusijom i njezinim ogromnim resursima 1917., Amerika je promijenila vanjsku politiku i postala protu-japanska i pro-ruska.

Dobrohotni nakon komunističkog preuzimanja. Unatoč silnoj propagandi, kamuflaži i 'mazanja očiju' da nije takva, Amerika je od tada postala pro-ruski (zapravo pro-židovski) orijentirana. Amerika je bila ta koja je podupirala opasnu komunističku vladu 1920-tih sa hranom i drugim oblicima pomoći. Američka tehnička pomoć je izgradila njene brane i elektrane, bušotine i rafinerije u 1920-tim i 1930-tim. Kad je unatoč svoj toj pomoći ruski monstrum počeo propadati zbog svoje prevelike težine i pokvarenosti u ranim 30-tim, od te propasti ga je spasio Roosevelt sa svojim službenim priznanjem i produženjem financijskih kredita. Kada su Hitlerove herojske vojske stajale pred vratima Lenjingrada, Moskve i Staljingrada, ponovo je američka vojna pomoć i direktna intervencija pomogla spasiti komunističku Rusiju od brisanja sa karte svijeta. Prije nego je rat završio, Sjedinjene Države su im počele dovoziti ogromne količine pomoći, civilnih dobara – traktora, mašinerije, hrane, do iznosa od 13 milijardi dolara. To je, ponovo, bilo učinjeno na trošak američkih poreznih obveznika, koji pokrivaju većinu troškova židovskog osvajanja svijeta.

Amerika ih spasila ponovo i ponovo. Od završetka Drugog svjetskog rata, SAD su promovirale i poticale rusko-komunističko zauzimanje Istočne Europe. Zapravo, kad je Rusija nervozno promišljala hoće li poslati svoje tenkove u Mađarsku da uguši ustanak te nesretne zemlje 1956., predsjednik Eisenhower je bio taj koji je poslao telegram poticaja premijeru Hruščovu, obavještavajući ga da neće maknuti prstom kako bi pomogao Mađarima.

Lažna, varljiva predodžba. Ovo je bio modus operandi za američko-ruske odnose od 1917. Službeno su Sjedinjene Države predstavljane kao “anti-komunističke”. Iza te predodžbe, Sjedinjene Države su pomagale, planirale, financirale i promovirale komunistička preuzimanja u cijelom svijetu, bilo u susjednim istočno-europskim državama Rusije, ili državama na drugom kraju svijeta izvan dosega ruskih trupa.

Amerika je pomogla u preuzimanju Kube. Dobar primjer toga je “komunističko” preuzimanje Kube. Bez pomoći američkih (čitaj židovskih) medija, Fidel Castro bi umro kao nepoznata propalica, nitko za njega ne bi niti čuo, a kamoli mu pisao hvalospjeve. Američke novine, posebno židovski New York Times, su predstavile Castra kao narodnog heroja i osloboditelja, kao kubanskog Abrahama Lincolna, kao Georgea Washingtona iz Sierra Maestre, kao ne-komunističkog agrarnog reformatora i prodale ga takvog američkom narodu. U isto vrijeme naša je vlada vršila tajni pritisak na tada pro-američkog čelnika kubanske

vlade, Fulgencia Batistu, da napusti Kubu. Zbog izdaje od strane američke vlade i klizava tla na kojem se nalazio, Batista je pobjegao iz zemlje a Castro je ušetao sa punom podrškom američke vlade i američkih (židovskih) medija. Bilo je interesantno promatrati tu studiju licemjerstva, kako smo navodno polako počeli otkrivati da je Castro komunist, a ta činjenica je bila dobro poznata američkoj vladi i židovskoj zavjeri, te je od samog početka to bio glavni razlog revolucije.

Opetovana izdaja američkih interesa. Nije moja namjera da u ovoj ograničenoj disertaciji napravim pregled povijesti židovske izdaje američkih interesa i komunističkih preuzimanja u cijelom svijetu. Za to bih trebao napisati cijelu enciklopediju. Želim samo istaknuti nekoliko povijesnih događaja s kojima je upoznat i najnaivniji američki čitatelj dnevnih novina. Zato ću se osvrnuti samo na nekoliko očitih primjera koje svatko može razumjeti.

Izdaja Kine. Jedna od najvećih obmana od izuzetnog svjetskog značaja je bila manipulirana od strane Sjedinjenih Država nakon Drugog svjetskog rata, a to je bila izdaja generalissima Čang Kai-Šeka te izdaja mnogobrojnog kineskog naroda. Čang Kai-Šek se borio protiv kineskih komunista u ranim 1920-tim i napokon ih pobijedio u njihovoj igri. Preuzeo je kontrolu nad kineskom vladom 1926. i nesumnjivo postao najčvršći anti-komunistički vođa u Aziji. Bio je jako pro-američki orijentiran i borio se protiv Japanaca na američkoj strani u Drugom svjetskom ratu. Čim je taj (židovski) rat završio, Sjedinjene Države su ga izdale.

Marshall komunistička marioneta. General George C. Marshall, kojem su dodijeljena sva moguća odlikovanja koje je moguće dati nekom vojnom licu izuzev samog predsjednika države, bio je poslan u Kinu da obavi krvnički posao u studenom 1945. Iako je tad imao 65 godina i bio slabog zdravlja i spreman za mirovinu, ostao je u toj jadnoj zemlji 14 mjeseci, izdavajući Kai-Šeka komunistima. Takva osobna požrtvovnost u njegovim godinama, pokazatelj je čvrste komunističke discipline pod kojim je bio skoro cijeli svoj život.

Ne bi bilo moguće bez američkog izdajstva. Prije nego je napustio Kinu, Marshall je ispregovarao "koalicijsku vladu" između Kai-Šekovih nacionalista i Mao Ce-Tungovih komunista, te je razoružao nacionalističku vojsku, kasnije se hvaleći da je to učinio "jednim potezom pera". Nepotrebno je reći da su, nakon razoružanja nacionalista i američke izdaje, Mao Ce-Tung i njegova komunistička banda ubojica uskoro istjerali Čang Kai-Šeka i nacionaliste sa kineskog teritorija. Do 1949. Mao je postao neosporiv komunistički gospodar Kine, najnaseljenije zemlje svijeta. Kina, sa rastućom populacijom od 800 milijuna ljudi, je predana židovsko-komunističkoj kontroli zahvaljujući američkoj izdaji. Tako je još jedna zemlja bila **izdana** od strane Sjedinjenih Država.

Uslijedila velika krvoprolića. Nedugo nakon što su komunisti zavladali Kinom, uslijedila su velika krvoprolića. Konzervativno je procijenjeno da je 60 milijuna Kineza ubijeno u Mao Ce-Tungovim čistkama koje su uslijedile kako bi konsolidirao svoj režim.

Umro kao izdajica. General George C. Marshall je umro nedugo nakon svoje izdajničke komunističke dužnosti koju je tako posvećeno izvršio.

Još nekoliko nedavnih primjera će biti dovoljno kako bi ustanovili obrazac. Pogledajmo što se događalo na zapadnoj hemisferi.

Izdaja Čilea. Do 1970., u Čileu je osnovana izravna komunistička vlada sa **Salvadorom Allendeom** na čelu. To je postignuto uz pomoć velikih iznosa američke “potpore”, a posebno manipulacijama američke C.I.A. Ali 1974. se nešto neočekivano dogodilo. Pobunjeni čileanski narod, vođen vojnim časnicima, je ubio Allendea i vratio svoju vladu. Da li su Sjedinjene Države bile sretnе zbog ove pobjede nad komunizmom? Nisu, nego potpuno suprotno, ukinule su svu pomoć, otkazale kredite i započele najzlobniji trgovinski bojkot i medijsku kampanju protiv Čilea.

Panamski kanal predan komunistima. Godine 1979. Senat i izvršna vlast izdajničkih Sjedinjenih Država su predali Panamski kanal kojeg su Amerikanci izgradili i posjedovali, komunističkoj vladi trgovca drogom i lopova koju je vodio general Torrejos. Ne samo da su ga predali besplatno, na srebrnom pladnju, nego im platili milijarde dolara da uzmu taj strateški najvažniji plovni kanal na svijetu. To se dogodilo unatoč činjenici da su neki senatori dobivali pisma od građana u omjeru 200 naprama 1 protiv ove odvratne izdaje.

Izdaja Nikaragve. Dok se ovu izdaju promoviralo američkom narodu, C.I.A je već imala pune ruke posla koristeći Panamu kao svoju bazu za dovođenje oružja i revolucionara u obližnju Nikaragvu, da tamo potiču revoluciju. I u ovom slučaju je naša perfidna američka vlada slijedila već provjerenu šablonu. Obitelj Somoza, koja je vladala Nikaragvom više od 40 godina, je bila iznimno pro-američki i anti-komunistički orijentirana, a iste godine kada smo predali Panamski kanal, Anastosia Somoza je bio izdan. Organizacijom, novcem i oružjem C.I.A.-e, zemlja je bila bačena u stanje kaosa i nemira a Somoza je pobjegao iz zemlje nakon što su mu Sjedinjene Države rekly da to mora učiniti. Komunistički “Sandinisti” su preuzeli kontrolu i tako je još jedna anti-komunistička zemlja bila izdana i predana ruskom monstrumu uz pomoć demokratskih, “anti-komunističkih” Sjedinjenih Američkih Država.

* * * * *

C.I.A. igra ključnu ulogu. U ovom trenutku je važno istaknuti ogromnu važnost Centralne obavještajne agencije (C.I.A) za većinu komunističkih preuzimanja. Tijekom Drugog svjetskog rata Ured za strateške usluge (Office of Strategic Services) je bio organiziran kao super obavještajna agencija koja je koordinirala i zamjenjivala razne američke vojne obavještajne agencije. Bila je pretrpana Židovima i u realnosti je bila svjetska židovska tajna policija. Kao i njezin ruski dvojnik, Čeka, ili O.G.P.U., N.K.V.D., K.G.B. ili drugi nazivi koje je koristila tijekom vremena, tako je i O.S.S. promijenio ime u C.I.A. Ali esencijalne osobine i svrha su joj ostale nepromijenjene – ostala je (i dan danas je) svjetski raširena tajna policija i špijunska mreža u službi svjetskog židovstva, a čije račune plaćaju američki porezni obveznici. Ne samo da je C.I.A. špijunska mreža nego je i moćna vojska intrige i obmane, snažna ruka koja ne samo da špijunira, već koristi i silu kako bi ostvarila zacrtane ciljeve.

Ogromna moć, neograničena sredstva. Račun koji podmiruju američki porezni obveznici je užasno velik. Sa gotovo neograničenim sredstvima na raspolaganju i sa brojčano jakom vojskom pod zaposlenjem, moć i utjecaj C.I.A.-e u svijetu su zaista ogromni i

zastašujući. Ni Kongres niti sam predsjednik ne znaju točno koliko milijardi godišnje potroši ova moćna agencija tajne policije. Niti nisu svjesni u kakve pothvate i podvale je uključena. Sve je to prekriveno velom “tajnosti”, “nacionalne sigurnosti”, i “zaštitom tajnih agenata”. C.I.A. je izvan kontrole bilo sudova, bilo kongresa ili izvršne vlasti. Zapravo, članovi vlade se i sami boje C.I.A.-e, te su prepušteni na njezinu milost ili nemilost.

Kriminalna vojska. Niti postoje ograničenja po pitanju taktike koju C.I.A. može koristiti. Atentati, podmetanje lažne propagande, laži, krađe, ubojstva, izdaje, planiranje revolucija i ostali “prljavi trikovi” su njihov rutinski arsenal u cilju realizacije židovskog programa. Ali ni to nije sve. Osnivanje tvrtki paravana, lažnih političkih pokreta, izdavanje kratkoročnih novina, namještanje izbora, davanje podrške određenim političkim kandidatima i pokretima a uništavanje suparničkih, su također neki od njihovih omiljenih trikova u rukavu.

Djeluju i na američkom tlu. Njihove operacije nisu ograničene samo na inozemstvo. Svaki američki građanin koji je odan svojoj zemlji, ili je lojalan Bijeloj rasi, ili želi razotkriti židovsku zavjeru, ili je anti-komunist, je slobodna lovina za moćnu i izdajničku C.I.A.-u upravo ovdje na našem domaćem terenu. To rade u savršenoj koordinaciji sa F.B.I-om. Zajedno infiltriraju domaće organizacije, političke stranke, te izgrađuju ili uništavaju bilo koju grupu, frakciju ili pojedince koje smatraju potrebitim uništiti.

Židovsko oruđe. Ono što smatraju da treba učiniti je uvijek u skladu sa židovskim interesima i vodi ka uništenju Bijele rase.

Prije nego završimo sa temom obavještajnih agencija, postoji još nekoliko primjera židovske špijunaže koje moram objelodaniti u ovom trenutku.

Misaona policija. Otkad Židovi kroz nekoliko zadnjih tisuća godina provode najpodmukliju zavjeru u povijesti, preciznije uništenje i preuzimanje kontrole nad svim ostalim narodima – bili su fanatični do granice paranoičnosti u špijunaži i skupljanju informacija o svojim neprijateljima. A to je i shvatljivo. Pošto je odvratan zločin koji provode cijeli baziran na tajnosti i obmanama, prikriivanje njihove zavjere je vrlo osjetljiv i opasan posao. Zato su se počeli koristiti svakakvim sredstvima, špijunskim organizacijama i načinima prikupljanja informacija koji bi zapanjili najluđu maštu nežidova. Oni žele znati što njihovi neprijatelji (a svi su njihovi neprijatelji) rade i što planiraju. Zapravo, koliko je god to moguće, oni žele znati što svi razmišljaju kako bi mogli djelovati prije nego te **misli** prijeđu na djela.

Mreža špijunskih igara. Tako imaju svakakve vrste svojih špijunskih i obavještajnih mreža raširenih po cijelom svijetu. Osim F.B.I, C.I.A i ruskog K.G.B-a i drugih koje sam već spomenuo, postoje još dvije agencije koje želim istaknuti. Jedna je u Americi a druga u Izraelu.

A.D.L. To je skraćenica za Anti-defamacijsku Ligu kojoj je sjedište u Americi. Tobožnji cilj joj je da štiti židovske interese i sprječava širenje “antisemitizma”. Zašto Židovi smatraju da je takvo nešto potrebno kad Englezi, Nijemci, Talijani ili druge etničke grupe smatraju takvu zaštitu nepotrebnom, nikad nisu objasnili. Ali u stvarnosti A.D.L. je zapravo puno, puno više od toga. Ona je ogranak židovskog B'nai B'ritha i zapravo je glavna ruka te organizacije. Ona je u realnosti vrlo moćna i dobro financirana špijunska operacija unutar naših granica, koja ne

samo da prikuplja informacije o političarima, civilnim organizacijama i raznim pojedincima nego o svem i svačem za što smatraju da bi moglo razotkriti židovsku zavjeru. Imaju ogromne datoteke i elektroničke kompjutore koji su mogu mjeriti sa F.B.I.-jevim ili C.I.A.-jevim, a sve informacije koje imaju F.B.I ili C.I.A. a smatraju se korisnim za A.D.L, odmah im se proslijeđuju.

Operacija cenzura. Aktivnosti A.D.L.-a sežu mnogo dalje. Iznimno su aktivni u politici – promoviraju one koje pridonose Židovima i uništavaju one koje ne žele surađivati. Također nadziru sve knjige, magazine, novine, medije koje donose vijesti, pokrete i ostale – sve što bi moglo utjecati na židovsku zavjeru – a to uključuje praktički sve od ikakve važnosti što se događa u ovoj zemlji.

Podmetnuta propaganda. Ako je potrebno, oni agresivno izmišljaju vijesti i podmeću ih preko masovnih medija – TV-a, novina itd. Ne samo da objavljuju lažne vijesti, nego objavljuju i knjige koje, ili idu u korist Izraela i Židova, ili opako napadaju njihove neprijatelje.

Mossad, špijunska super mreža. Još jedna židovska špijunska organizacija od svjetske važnosti je ona sa sjedištem u Izraelu. Poznata je kao Mossad. To je centralna židovska obavještajna agencija zadužena za djelovanje po čitavom svijetu. To je najveća nad-špijunska mreža u cijeloj povijesti. Sve što zna američka C.I.A., a mogli bi biti korisno Židovima (a to je praktički sve), odmah se šalje u Mossad. Sve što ruski K.G.B. zna, a moglo bi biti korisno odmah se šalje u Mossad. Isto je sa informacijama prikupljenim u obavještajnim službama u Njemačkoj, Francuskoj, Italiji i po cijelom svijetu, sve se šalje u Mossad. Teško da se išta dogodi u svijetu, od bilo kakve važnosti, a da to nije zabilježeno u masivnim kompjuterima Mossada u Izraelu.

Ubojiti kriminalci. Ali Mossad ide puno dublje od puke špijunaže i obavještajnog djelovanja po čitavom svijetu. Poput A.D.L.-a agresivan je i konstantno u ofenzivi. Ima vrlo dobro obučene odrede ubojica koji slobodno djeluju u većini zemalja svijeta, posebno u Sjedinjenim Državama. Pomaže u osnivanju paravojnih organizacija poput Židovske obrambene lige (Jewish Defense League) ili osniva židovske oružane klubove, koji su vješto istrenirani za ubijanje nežidova. Zakonodavna vlast Sjedinjenih Država se skoro uopće ne opire Mossadovim operativcima, dok im oni prisluškuju telefone, stavljaju “bube” u ambasade, strane konzulate, pa čak i u Bijelu kuću i svaki ogranak američke vlade. Ukratko, ne samo SAD, nego i cijeli svijet je njihov neosporni teritorij, a bijeli čovjek (glavna žrtva) ne samo da se ne opire, nego im plaća račune i ne zna da oni uopće postoje.

Izvan kontrole svjetskih državnih vlada. Nesumnjivo je Mossad najopasnija, najokrutnija i najkrvoločnija banda međunarodnih kriminalaca koje je svijet ikad upoznao, a koja izmiče kontroli i djeluje iznad državnih vlada diljem svijeta, sa vrlo malo ili bez opozicije. Slična je C.I.A-i jer je također raširena po cijelom svijetu, ali sa sljedećim razlikama: dok je sjedište C.I.A-e u Americi, sjedište Mossada je u Izraelu, dok se C.I.A. sastoji od Židova i nežidova, Mossad se sastoji isključivo od Židova, dok C.I.A. dijeli svoje informacija sa Mossadom, Mossad ne dijeli ništa sa C.I.A-om. To je isključivo jednosmjerna ulica, a vodi ka ekskluzivnoj židovskoj nadmoćnosti i tiraniji nad nežidovima svijeta.

* * * * *

Prije nego završimo sa temom podmukle zavjere Rusije, Izraela, Židova i Američke vlade, postoje još dva aspekta ove sotonske kombinacije koja moram razjasniti.

Strana pomoć za sve. Jedan aspekt se tiče američkog razbacivanja strane pomoći (novcem poreznih obveznika) bilo kakvim ljigavcima po svijetu. Koliko znam, trenutno pružamo pomoć 116 zemalja u svijetu. To je najgora pljačka bilo koje grupe poreznih obveznika u povijesti. Američki porezni obveznici nisu dobili priliku glasati ili izraziti svoje mišljenje o ovoj očitoj krađi, ali se ona nastavlja iz godine u godinu. Već 35 godina se američke porezne obveznike iscjeđuje do posljednje kapi krvi, a zasad nema naznaka da će to ikad prestati ili se smanjiti.

Tobože podmićuju države da napuste komunizam. Glavna smicalica ove prijevare je: Inaugurirano je kao **Marshallov plan** koji je trebao spriječiti zemlje da “postanu komunističke”. Njegov plemeniti cilj je navodno bila borba protiv komunizma. Drugim riječima, pokušali smo ih podmititi, kupiti ih, odvući ih od komunizma uz pomoć gotovine, te na taj način kao “prijatelje” privući na našu stranu. To je navodno bila ideja, bar su nam tako rekli.

Zapravo mi subvencioniramo komunizam. Stvarnost je bila drugačija. Zapravo smo pomagali nesigurnim komunističkim zemljama, uključujući i onu veliku, Rusiju. Još prije završetka Drugog svjetskog rata prebacili smo im domaćih dobara u vrijednosti 13 milijardi dolara uključujući traktore, hladnjake i sve čega se možete sjetiti. Ako se pokušavamo boriti protiv komunizma, biste li to učinili?

Neprijateljski prema anti-komunističkim zemljama. U praksi smo subvencionirali komunizam a ne borili se protiv njega. Koristili smo naše ogromno bogatstvo kao toljagu, kako bismo gurnuli zemlje u komunizam. Koristili smo ga kao klin pomoću kojeg smo ubacivali C.I.A-u u njihovu sredinu i manevrirali njihovom politikom na taj način da Židovi i komunisti moraju prije ili kasnije, preuzeti kontrolu. Prema zemljama koji su same svrgnule komunizam poput Čilea (bez pomoći SAD-a), bi se neprijateljski postavili, bojkotirali ih (kao Rodeziju) i koristili ekonomski pritisak kako bi ih vratili pod židovsko okrilje.

SAD izdaje prijatelje, nagrađuje neprijatelje. Kao konačni rezultat svih tih fantastičnih subvencija u iznosima od stotina milijardi dolara, većina zemalja su prestale poštivati Sjedinjene Države. Prestale su nam vjerovati i nikad nas nisu toliki mrzili. I to iz dobrog razloga. Sjedinjene Države (kontrolirane od strane Židova) su se konstantno koristile izdajama, i vlastitog naroda i stranih prijatelja. **Konstantno su izdavale i kažnjavale svoje prijatelje** (poput Rodezije, Somoze, Batiste, Čilea itd.) **i velikodušno nagrađivala svoje komunističke “neprijatelje”.** Nije ni čudo da ostatak svijeta ne vjeruje Sjedinjenim Državama i prezire ih.

Njemačka pod vojnom okupacijom. Druga tema je držanje američkih okupacijskih snaga u Njemačkoj dugih 35 godina nakon pobjede nad bivšim neprijateljem, nešto što Sjedinjene Države nikad nisu učinile u povijesti. I to je velika prijevara. Navodno te trupe tamo držimo kako bi “zaštitili” Njemačku od ruskog napada. Činjenica je da se Njemačka sama mogla sasvim dobro obraniti od komunističke Rusije i uništiti gnijezdo zmija otrovnica u ranim 1940-tim da se mi nismo upleli.

Pravi razlog: zaštita Židova. Pravi razlog zašto su naše trupe u Njemačkoj 35 godina i nesumnjivo će ostati tamo još 35 godina, je da njemački narod drže pod kontrolom tako da ponovo ne ožive Hitlerov pokret i da ne napadnu Židove. Ukratko, naše snage se tamo nalaze **samo sa ciljem da zaštite Židove od Nijemaca i spriječe Nijemce da postave vladu po svom izboru.** Da, to je pravi i jedini razlog, a ne zaštita Njemačke od komunističke Rusije.

* * * * *

Umjetna banditska država. Sada dolazimo do još jednog legla zmija otrovnica, same banditske države Izraela. Ta umjetna monstroznost duguje svoje postojanje novčanoj pomoći međunarodnih Židova, C.I.A-i, masovnim medijima i fasadi poznatoj kako Vlada "SAD-a".

Totalni parazit. Moramo se prisjetiti da su Židovi totalni paraziti i da zapravo ne žele živjeti u svojoj državi. Paraziti ne mogu živjeti jedan od drugoga, već od produktivnog domaćina. Iz tog razloga Židovi ne žele, i ne bi mogli živjeti niti da to žele, u svojoj državi. Tisućama godina su imali više prilike nego itko drugi, da se skupe i izgrade svoju državu. Ali to nikad nisu htjeli i nikad neće. **Zauvijek će ostati ono što su oduvijek bili – paraziti.**

Razlozi za osnivanje. Stoga zašto su prošli kroz toliko muka da ukradu Palestinu od Arapa i osnuju tu umjetnu monstroznost zvanu Izrael?

Razlozi su mnogobrojni i svi idu na ruku židovskog programa preuzimanja svijeta.

1. Vjerojatno najvažniji razlog je **podrška i ujedinjenje oslabjelih židovskih redova.** Prijašnje generacije Židova su postale tako uspješne i bogate da su se mlađi Židovi počeli družiti i ulazili u brakove sa nežidovima. Moramo se prisjetiti da su neprijateljstvo, mržnja i borba bili povijesni temelji na kojima je izgrađena židovska rasa i religija, kao kompaktna napadačka sila kojom je postignut fenomenalan uspjeh s kojim se sad hvale. Ali taj pretjerani uspjeh može biti i izvor njihove dezintegracije. Uz cionizam, izraelsku "domovinu", borbu za obranu i širenje Izraela, židovski narod je stvorio nove neprijatelje, te tako dobio veliku žar i solidarnost, koja je naizgled "potvrdila" sve njihove religiozne mitove i pretvorila ih u opipljivu stvarnost.
2. Izrael je određen da postane **središte svjetske vlade.** Njihov je plan dovesti Ujedinjene Narode u Jeruzalem i vladati svijetom iz Ziona. "Zakon će proizlaziti iz Ziona." Njihova je namjera vladati nežidovima iz Ziona, gdje to mogu činiti bez ikakvih stranih nadziranja ili smetnji.
3. Postavljanje Izraela i Jeruzalema kao njihove središnjice je **dalo religioznu i mističnu kvalitetu njihovom pokretu** preuzimanja svijeta. Uvjerili su većinu svojih ljudi, kao i većinu nežidovskih seljčina, da je "Bog" na njihovoj strani i da su Židovi narod "odabran od Boga". To se naziva samo-ispunjujuće proročanstvo koje su Židovi lukavo uspjeli pretvoriti u pravu moć i milijarde dolara.
4. Predstavlja **sigurni i nesmetan raj** za ubojitu svjetsku obavještajnu agenciju, Mossad, koju smo već opisali.

5. Postoji još nekoliko razloga poput: (a) ogromno bogatstvo mineralima u vodama Mrtvog mora, (b) Židovi (uz pomoć utjecaja Sjedinjenih Država) će se proširiti i preuzeti arapsku zemlju i bogata naftna polja Perzijskog zaljeva, (c) Izrael je utočište ukoliko svjetske okolnosti postanu previše nepovoljne za Židove, (d) drugi manje važniji razlozi.

Moje je mišljenje da su prva četiri navedena razloga od iznimne važnosti dok je peti razlog manje važan, posebno pod (c), da Izrael može biti utočište u vrijeme krize. Činjenica ostaje da će **Židovi uvijek biti smrtonosni paraziti** na leđima produktivnih nacija svijeta, **ili neće biti ništa**. Jednom kad budu otjerani sa pozicija moći u bijelim nacijama svijeta, cijela struktura moći će im brzo doživjeti kolaps. A i Izrael će također doživjeti kolaps zajedno sa tom strukturom. U stvari, sami Arapi će brzo uništiti banditsku državu Izrael istog trena kad Židovima popusti kontrola nad upravljačkim centrima bijelih nacija svijeta, posebno Sjedinjenih Država.

Izraelu nema života bez subvencija. Činjenica je da u Izraelu vladaju nemiri, nesloga, mržnja i dezintegracija. Židovi nisu dokazali da mogu izgraditi svoju državu ni da mogu živjeti u slozi. Baš suprotno, bez novčanih transfuzija iz Njemačke, Sjedinjenih Država i ostalih “nežidovskih” država, Izrael ne bi izdržao ni šest mjeseci. I uz svu tu silnu pomoć izvana, Izrael ima jednu od najvećih razina inflacije na svijetu. **Same Sjedinjene Države su 1979. subvencionirale svaku četveročlanu obitelj u Izraelu sa svotom od 10.000 dolara.** Uz to, Njemačka još otplaćuje reparacije zbog tobožnjeg “holokausta” u iznosu nekoliko milijardi dolara godišnje. Židovi u New Yorku, Miami Beachu i drugdje podižu 300 milijuna godišnje od “Izraelskih obveznica” (prijevara) i šalju taj neoporeziv iznos u Izrael. Ipak unatoč svemu tom vanjskom subvencioniranju Izraela, taj parazit je u konstantnim političkim nemirima i u neizvjesnoj i nesigurnoj financijskoj situaciji. Istinski parazit, bez ikakve samostalne budućnosti.

* * * * *

Sažetak. U sažetku možemo bez sumnje zaključiti:

1. Da su komunizam, marksizam i cionizam kombinirani sa kapitalizmom kako bi postigli jedan te isti cilj – židovsko osvajanje svijeta.
2. **Da se Sjedinjene Države ne bore protiv komunizma, već naprotiv,** čvrsto su u šaci židovske mreže koja koristi bogatstvo, moć i ugled Sjedinjenih Država kako bi **izdala i zauzela jednu državu za drugom,** sve pod geslom “borbe protiv komunizma”.
3. C.I.A. i F.B.I. su istovremeno tajne policije i snažne ruke židovske mreže. Nikad, nikad ne vjerujte njihovim agentima i ne surađujte s njima u nikojem pogledu.
4. Ne trebamo gledati Rusiju kao neprijatelja Sjedinjenih Država. Ruski narod želi skinuti židovsko-komunističkog majmuna s njihovih leđa, u istoj mjeri kao i svi mi ostali, a i odavno bi ga skinuli da nije bilo uplitanja Sjedinjenih Država. Pravi neprijatelj se nalazi upravo ovdje u našoj državi, posebno u New Yorku i Washingtonu.

5. Jedino **angažmanom totalne moći Bijele rase i njenom organizacijom pod okriljem moćne rasne religije** poput KREATIVIZMA, ima nade za izbavljenjem od židovske marksističko-komunističko-cionističke tiranije.

KREATIVISTIČKO VJEROVANJE #39

Izraelski kukavički napad 1967. na U.S.S. Liberty

Totalna kontrola. Ako još uvijek postoji i najmanji trag sumnje u vašem mozgu oko pitanja brutalne, potpune kontrole koju Židovi i/ili Izrael imaju nad događajima u SAD-u (i u svijetu), opisati ću vam još jedan nevjerojatan primjer.

Ropska potpora Izraelu. Od osnivanja banditske države Izrael 1948. bez sumnje su joj Sjedinjene Države bile najveći saveznik, pružajući joj novčanu pomoć, vojno oružje i opremu, te preplavljajući Ameriku i svijet pro-izraelskom propagandom, tvrdeći da je Izrael naš jedini pravi saveznik na Bliskom istoku, bedem naše blisko-istočne politike i mnoge druge laži. Mogli bi pomisliti da će Izrael biti zahvalan na toj izdašnoj pomoći, koja naposljetku, nije ničim pridonijela Sjedinjenim Državama nego je samo iscrpila naše resurse i antagonizirala naše odnose sa cijelim arapskim svijetom. Ipak Arapi imaju velike količine nafte koju mi trebamo i bili smo u dobrim odnosima sa njima sve dok Izrael nije nastupio. Izrael, s druge strane, nam nije donio ništa nego neprekidne probleme i glavobolje, te neprestane zahtjeve za još više pomoći. Sa takvim “prijateljima”, kome trebaju neprijatelji?

Casus Belli. Povijesno gledajući, namjerni napad na američki brod je bio povod za rat. Potapanje Maine u havanskoj luci je pokrenulo španjolsko-američki rat 1898. Potapanje Lusitanije 1917. je bio dovoljan izgovor da Woodrow Wilson pokrene rat protiv Njemačke (iako nije bilo nikakvih dokaza da je Njemačka bila kriva. Neki povjesničari upiru prst u Britaniju zbog te smicalice, koja je time htjela uvesti SAD u rat na njihovoj strani). Pogledajmo što se dogodi kada naš “vjerni saveznik” Izrael pokuša izvesti isti takav izdajnički napad, ali bude uhvaćen na djelu.

U.S.S. Liberty na čekanju. U.S.S. Liberty je 1967. bio ultra-moderni, milijardu dolara vrijedan izviđački brod, opremljen sa vrlo skupom i sofisticiranom elektronskom opremom, sličnom kao u U.S.S. Pueblu kojeg su Sjedinjene Države taktički dopustile da ga Sjeverni Korejanci otmu 1968. Dok je šestodnevni izraelsko-arapski rat zbog teritorijalne ekspanzije (izraelske) bio u tijeku, U.S.S. Liberty, nenaoružani brod, je stajao na istočnom Mediteranu i promatrao. Bilo je jasno označen i imao izvješenu američku zastavu. Pošto je to bio jedinstven brod, poput “Puebla”, bilo koji vojni promatrač bi odmah mogao primijetiti da se radi o nenaoružanom izviđačkom brodu Sjedinjenih Država.

Podmuklo napadnut. Usred vedrog bijelog dana 8. lipnja 1967. U.S.S. Liberty su neočekivano i podmuklo napali izraelski vojni avioni i torpedni čamci u namjernoj, dobro isplaniranoj i koordiniranoj akciji. Napad je trajao gotovo dva sata a namjera im je očito bila potopiti U.S.S. Liberty na dno Sredozemnog mora bez ijednog preživjelog koji bi mogao posvjedočiti što se dogodilo. Nakon što bi ih potopili, plan im je bio da za ratoborni napad optuže Arape. Unatoč bacanju bombi sa napalmom na palubu, unatoč rešetanju iz strojnica po posadi i po njihovom čamcima za spašavanje, unatoč ispaljenim torpedima sa torpednih čamaca, začudo Liberty nije potonuo. Ali od 300 članova posade, 34 ih je ubijeno i 171

ranjen, mnogi od njih su zadobili teške opekline zbog bombi sa napalmom koje su Izraelci bacali po nebranjenom brodu.

Izdajnički “saveznik”. To nam dokazuje koliko nam je zahvalan naš blisko-istočni “vjerni saveznik” za sve godine ropske potpore koju smo pružali našoj izdajničkoj zmiji. Idemo sad posvjedočiti izdaji u reagiranju Washingtona i “američkog” “slobodnog” tiska.

Pomoć odsječena. Sedam minuta nakon što je započeo dvosatni napad, Liberty je poslao poziv u pomoć U.S.S. Saratogi. Avioni sa Saratoge su mogli stići tamo za deset minuta i svako bi na takav poziv u pomoć odgovorio automatski. Da dokaže koliko je jak židovski stisak oko našeg vrata, Bijela kuća (predsjednik Johnson) je brzo intervenirao i naredio šestoj floti koja je bila u Sredozemnom moru, da ne smije pomoći U.S.S. Libertyu. Možete li to zamisliti? Unatoč očajnim pozivima u pomoć od nenaoružanog američkog broda koji je bio pod teškim napadom dva sata, Američka mornarica je dobila naredbu da okrene leđa i gleda u drugom smjeru.

Nije bilo skandala. Da li je “američki” tisak pisao o tom skandalu? **Jedva se čuo šapat o tomu.** Taj događaj je bio brzo zataškan. “Naš” predsjednik, “naš” kongres i “naše” ministarstvo vanjskih poslova nije ni službeno opomenulo Izrael za **ovakav nečuveni i neizazvan akt rata. Popustljivo su prihvatili izraelsku laž** da su učinili “pogrešku” (kakva pogreška!) u pogrešnoj identifikaciji broda. To je isto kao da krivo identificirate Empire State Building, bombardirate ga i kažete “oprostite, zamijenili smo ju za arapski cilj”.

Nije zatražena nikakva naknada štete, a niti ju je Izrael ponudio. Rođacima ubijenih i ranjenih članova posade je rečeno da drže jezik za zubima, a nekim su i prijetili smrću ukoliko progovore. Takvu moć ima Izrael i Židovi nad američkom vladom, nad tiskom, pa čak i nad individualnim građanima.

Zataškano do današnjeg dana. Niti je to bila privremena situacija ograničena samo na Johnsonovu administraciju. Nijedan naredni predsjednik se nije usudio spomenuti aferu “Liberty”, ni predsjednik Nixon, ni Ford, ni Carter. Baš suprotno, nastavili su davati novčana sredstva (milijarde svake godine) i vojnu pomoć, te odobravati i hvaliti Izrael. Tako se nastavila i izraelska agresija prema njihovim arapskim susjedima, koja je uzrokovala neprekidnu krizu za Sjedinjene Države i antagonizirala arapski svijet o kome ovisimo zbog nafte, što je uzrokovalo podizanje cijena nafte i neprekidno 'cijedeње' američkih poreznih obveznika.

Možete li zamisliti kakva bi bila reakcija da je takav napad izvršila neka druga država, recimo Njemačka? Ali kad to učini Izrael? On se može izvući sa višestrukim ubojstvima, bilo koji dan, bilo koje godine.

Željezni stisak. Da, kontrola Židova je totalna, zlobna i vrlo stvarna. Kao što sam naveo u prethodnom poglavlju, sjedište židovske izdaje se nalazi upravo ovdje u Washington D.C-u i New Yorku, baš u Sjedinjenim Državama. Dok mi, Bijela rasa, ne steknemo dovoljno hrabrosti i odlučnosti da se organiziramo kako bi zbacili ove podmukle parazite sa naših leđa, izdaja i naposljetku genocid će biti naša sudbina.

KREATIVISTIČKO VJEROVANJE #40

Brutalna istina o inflaciji i financijskom ropstvu

Sustav federalnih rezervi – Najveći lanac krivotvoritelja na svijetu

Kako pokrasti svijet pomoću bezvrijednog papira. Ako biste razmišljali koji bi bio najdirektniji, najbrži način stjecanja monopola nad svim bogatstvom svijeta, nesumnjivo bi vam pala na pamet ideja o gigantskom stroju za tiskanje novca. Ukratko, ušli biste u posao krivotvorenja novca na globalnoj razini.

Sve je profit. Što je brže od imanja takvog velikog tiskarskog stroja koji izbacuje milijune novčanica od deset dolara, dvadeset dolara, pedesetica, stotica, čak novčanica od tisuću ili deset tisuća dolara? To je sve profit, osim tinte i potrošenog papira koji koštaju pola centa po novčanici, bilo da se radi o novčanici od jednog dolara ili tisuću dolara.

Fenomenalna moć. Navodno postoji jedna 'kvaka'. Krivotvorenje je ilegalno, a vlade ozbiljno kažnjavaju takve prijestupnike. Ustvari, Očevi osnivači Sjedinjenih Država, koji su shvatili kakvu **inherentnu moć predstavlja tiskanje i izdavanje novca**, su strogo ograničili to pravo samo na Kongres i nikoga drugoga. Članak 1., sekcija 8, točka 5. Ustava Sjedinjenih Država navodi "Kongres će imati pravo izdavati novac i regulirati njegovu vrijednost".

Posjeduj tiskarske strojeve, kupi vladu. Ali što ako ste vi i vaša banda postali toliko uspješni da kad ste krenuli, ne samo da ste došli u posjed tiskarskih strojeva, nego ste imali toliku hrpu novaca koja vam omogućuje i monopol nad medijima i prema tome, monopol nad vladom? Nakon što biste to učinili, vaša kupljena vlada bi mogla ozakoniti vaš monopol na tiskanje novca. Onda bi ona mogla i distribuirati pune kamione vašeg novca. I ne samo to, nego bi vam mogla i osigurati vašu dobru sreću tako da se vaš novac tiska pod legalnim okriljem legitimne vlade i zatim preda sav tiskani novac vama, bez ikakvog troška po vas, osim neznatnog troška tinte i papira. Ne samo da bi ta vlada legalizirala vaš krivotvoriteljski posao nego bi vam i omogućila legalni **monopol**, tako da možete držati podalje vaše ostale konkurente. Ne bi li to bilo sjajno?

To nije fantazija. To je gotova činjenica. Luda ideja, slažete se? Možda. Ali nije neostvariva. Ne samo da nije ostvariva, nego je već ostvarena. To je u biti hladna okrutna stvarnost, koja nam ide na štetu. One friške zelene novčanice koje trenutno nosite u novčaniku su proizvod takvog krivotvoriteljskog lanca. Internacionalni židovski bankari su ostvarili taj ludi san još u prosincu 1913. kada su natjerali Kongres da izglasa Odluku o Federalnim rezervama i tako kreira Sustav federalnih rezervi, privatnu (nevladinu) korporaciju, za bankare.

Kriminalna banda. Ova židovska banda kriminalaca je od tada brzo gomilala za sebe, ne samo bogatstvo Sjedinjenih Država, nego bogatstvo cijelog svijeta. Čudno, rekli biste? Ne, nije uopće. Kada proučavamo povijest ovih vještih varalica, zapravo nije tako čudno da bi oni pokušali učiniti tako nešto. Oni su grabežljivo, gusarsko pleme već tisućama godina i kako su manipulirali financijama svijeta već dosta vremena, nije čudno da bi Židovi pokušali

monopolizirati stvaranje i kontrolu novca, tog najmoćnijeg oruđa svijeta. **Bilo bi čudno da to nisu pokušali.** Oni imaju monopol i financijsku kontrolu nad bijelim nacijama već tisućama godina. Ono što je čudo je da bijeli nežidovi nisu dosad shvatili da su Židovi osigurali za sebe mašineriju stvaranja novca Sjedinjenih Država i ostatka svijeta. Oni su sad postali neosporni manipulatori kreditne mašinerije, banaka i financijske moći svijeta.

Privatna korporacija. Od deset tisuća Amerikanaca eventualno se nađe jedan koji ne vjeruje i ne uzima zdravo za gotovo da je Sustav federalnih rezervi vladina agencija. A to svakako nije istina. **Banke Federalnih rezervi su u vlasništvu i pod kontrolom kriminalne bande međunarodnih židovskih bankara,** bande kojoj nimalo nije stalo do boljitka američkog naroda. Baš suprotno, oni podmuklo žele uništiti Bijelu rasu koja je izgradila Ameriku unatoč činjenici da je Bijela rasa jedini element koji može spriječiti Ameriku (i svijet) od potpunog kolapsa i kaosa.

Sustav federalnih rezervi, Banke federalnih rezervi i mnoge podružnice čine jednu cjelinu. Kako bi to pojednostavili, zvat ćemo ju **Federalne rezerve.**

Vlada marioneta Federalnih rezervi. Ne samo da američka vlada ne posjeduje Federalne rezerve nego je zapravo obrnuto. Federalne rezerve posjeduju Vladu SAD-a i manipuliraju njome kao marionetom, isključivo u korist međunarodne bande židovskih šakala koja kontrolira svijet, novac i ekonomiju.

Mazanje očiju. To je šok za većinu Amerikanaca. Kažu da to nije moguće. Pitajte bilo kojeg bankara da li zna tko posjeduje Federalne rezerve i on će vam reći da su dionice Federalnih rezervi u vlasništvu banaka članica koje su podijeljene u 12 okruga, da predsjednik bira članove uprave Federalnih rezervi, itd.

To je samo djelomično istina jer se tu radi o mazanju očiju. Nekoliko detalja o Federalnim rezervama koji su svima poznati se stalno i naširoko objavljuju. To je u svrhu prikrivanja saznanja o pravom vlasništvu, pravoj kontroli. Ono što je poznato javnosti (a jako se malo zna o Federalnim rezervama) su vrlo dobro selektirane dezinformacije kojima pune mozgove lokalnih bankara kako bi ih se zbunilo a ne informiralo. Čak i većina lokalnih predsjednika banaka ne zna pravo značenje Federalnih rezervi i misle da su Federalne rezerve vladina agencija a ne korporacija u privatnom vlasništvu, koja postoji samo zbog stvaranja profita.

Brutalna istina. Stvarne činjenice se malo razlikuju od onih u koje vjeruje prosječni bankar. One su:

1. **Vlasništvo i kontrola nad Federalnim rezervama se stječe dionicama Klase A.** Do imena ljudi koji posjeduju takve dionice nije moguće doći. Pitajte svog lokalnog bankara nešto o tome, on će biti iznenađen da uopće postoje dionice Klase A. Neće imati ikakvog pojma o tome tko ih posjeduje. Nije jedini. Ta imena nikad nisu otkrivena, ni predsjedniku ni Kongresu Sjedinjenih Država. Niti se jedan kongresni odbor usudio provesti istragu o tom vlasništvu. To nam može biti pokazatelj moći Federalnih rezervi i samo po sebi je dovoljan razlog za uzbunu.

2. Njezin početak, formiranje i sličnost sa identičnim institucijama u stranim državama nesumnjivo upućuje na činjenicu da je u vlasništvu **moćne klike međunarodnih židovskih bankara**, od koji većina nisu ni građani ove države.

3. Da vam nadalje objasnimo kakvu moć ovo čudovište ima nad našom vladom i ekonomijom, pogledajmo kakve su si izuzetne i nezakonite privilegije prisvojile Federalne rezerve. Npr. **ne plaćaju porez na dohodak** poput ostalih korporacija **niti plaćaju bilo kakve druge poreze**.

4. Federalne rezerve **nikad nisu prošle javnu reviziju** od svog osnutka 1913.

5. Federalne rezerve, pošto imaju moć izdavanja novca, **mogu "stvarati" novac** lako kao i bilo koja druga krivotvoriteljska banda sa tiskarskim strojem, jedina je razlika što Federalne rezerve to mogu činiti na gigantskoj razini i imaju "legalno" dopuštenje za to. **Ogromni profiti dobiveni tim operacijama krivotvorenja idu u džep međunarodnoj bandi židovskih bankara** a na trošak američkih radnika.

6. Amerikanci, generaciju ranije, su posjedovali gotovo pola svijeta. **Godine 1934.** chabezgoi Roosevelt, ulizica pod kontrolom Židova, **je proglasio ilegalnim posjedovanje zlata za američke građane** iako je svaki strani varalica, kradljivac konja, ili strana vlada, mogla i još može, zamijeniti svoje dolare za američko zlato. Američke građane je tako pretvorio u ustavne kriminalce zbog posjedovanja zlata, a tu privilegiju naša vlada voljno daje svakom stranom lopovu.

7. **Amerikanci ostali bez svog zlata.** Zahvaljujući takvim diskriminacijskim politikama, ni američka vlada ni američki građani više nisu posjedovali neku veću količinu zlata. Opelješili su nas. Originalno je Amerikancima podvaljeno da će se zlatom poduprijeti optjecaj papirnatog novca, ali su zapravo Americi, njenim građanima i vladi bilo oduzeto svo zlato, iako smo najproduktivnija država na kugli zemaljskoj. Zlato je iz Ft. Knoxa ubrzo prebačeno u inozemstvo, posebno u Švicarsku, koju su si Židovi izgradili kao svoj privatni "neutralni" raj.

I ono malo zlata što je ostalo u Ft.Knoxu je **pod hipotekom stranaca** i Federalnih rezervi.

Amerikanci ponovo pokradeni. Nakon spomenute krađe zlata američkog naroda, godine 1975. vlada Sjedinjenih Država koju su kontrolirali Židovi je odlučila ponovo "legalizirati" posjedovanje zlata. Sada su Amerikanci mogli kupiti uncu zlata po 175-195\$, a to zlato su otkupljivali od njih za 20.50\$ po unci 40 godina prije. Oni koji su upali u ovu zamku i kupili zlato po toj cijeni su ponovo bili pokradeni špekulacijama i padajućim cijenama zlata koje su kasnije pokrenuli židovski špekulatori.

I opet. Takva je bila situacija godine 1976. Mnogi Amerikanci su izgubili svoje novce u židovskim fluktuacijama sa cijenama zlata. Godine 1979. kada je inflacija postala očitija i raširenija, povjerenja u lažne papirne dolare je bilo sve manje. Domaće stanovništvo i stranci su panično počeli kupovati zlato koje je doseglo cijenu od 800 dolara po unci. Nakon što su bijelci pokupovali zlato, Židovi su spustili cijenu zlata na 500 dolara po unci. Tako su mnogi bijeli Amerikanci ponovo izgubili svoje novce, a Židovi, koji su unaprijed znali za manipulaciju, su profitirali na njihovim gubicima.

Tako su i planirali. To nije bilo slučajno. To je tako isplanirano. Židovi su ostvarili svoju namjeru – opskrbili su se, između sveg ostalog bogatstva, i sa svim zlatom ovoga svijeta.

* * * * *

Natrag na početak. Rekli smo da Židovi imaju monopol nad tiskanjem krivotvorenog novca i da su pokrali naše ogromne rezerve zlata koje su bile u vlasništvu Amerike i Amerikanaca kao pojedinaca. Većini naivnih, neinformiranih Amerikanaca ovo se čini šokantno i nevjerovatno. Ali ipak, to je istina. Kako su uspjeli ostvariti takav pothvat, takvo očito piratstvo?

Pomno planiranje. To je duga priča. U ovoj raspravi možemo samo grubo iznijeti okvire ove zlokobne zavjere, koja je imala razarajuće posljedice za sudbinu Bijele rase. To je priča koja pokazuje što se sve može postići pomnim planiranjem, strpljenjem i žilavosti. Svega tog su Židovi imali u obilnim količinama.

Počeli su sa židovskim zlatarima. Počeci sežu do ranih predaka današnjih židovskih bankara, natrag do Srednjovjekovne Europe, pa čak i unatrag do starog Rima, kad su židovski “zlatari/bankari” već počeli dominirati tržištem novca. To i danas čine. Zlato je bilo sredstvo razmjene i korišteno je kao novac još od starih vremena. Židovi su bilo posebno fascinirani zlatom i nesumnjivo su **oni širili ideju da zlato ima mističnu vrijednost koja je veća od njene realne vrijednosti.** U svakom slučaju, u to doba ljudi koji su kupili zlato, nosili su ga izvjesnim (židovskim) zlatarima na čuvanje. Zlatar bi depozitoru izdao potvrdu da je zaprimio zlato. Tim potvrdama se moglo podići zlato od **strane bilo koga tko ih je posjedovao**, a to nije nužno trebao biti onaj tko je dao novac na depozit. Tako su potvrde bile ustvari prenosive i u praksi su te **potvrde za zlato počele cirkulirati u optjecaju kao papirnati novac.** Tobaže, potvrde su za svog nositelja značile isto što i zlato, jer svatko tko ih je imao mogao je zatražiti svoje zlato od zlatara kad god poželi.

Židovi su smislili trik. Zasad je sve “štimalo”. Slijedeći korak je bio da su ljudi shvatili da mogu trgovati i poslovati s tim potvrdama bez gnjavaže oko podizanja samog zlata. Njihovo “povjerenje” u vrijednost tog papira je bilo utemeljeno na ideji da tu potvrdu mogu zamijeniti za zlato u bilo kojem trenutku.

Treći korak je bio veliko otkriće do kojeg su došli sami židovski zlatari, a koje je od tada poznao kao **glavno načelo** (i to vrlo profitabilno) bankarstva.

Nazvano je **“djelomične rezerve”**. (**fractional reserve**)

Posuđivanje zlata koje nije postojalo. Židovski zlatari su došli do veličanstvenog otkrića. Nakon što su potvrde cirkulirale kao novac, otkrili su da samo nekolicina ljudi ustvari dođe po svoje zlato. Došli su na ideju da bi mogli “posuđivati” zlato uz naplaćivanje kamatama – zlato kojeg nisu posjedovali nego samo čuvali.

“Novac” iz ničega. Sa kamatama. Ono što su učinili je da su izdavali potvrde ljudima kojima bi posudili zlato i istodobno naplatili kamatu na zlato koje su posuđivali. Te potvrde koje su se stvorile niotkud su također krenule u optjecaj, kao i ostale koje su izdate pravim

depozitorima. Židovi su zapravo izdavali potvrde u količini nekoliko puta većoj od raspoložive količine zlata kojeg su čuvali, i činilo se da nitko nije bio mudriji od njih.

Židovi su pogodili pravi zlatni rudnik a da nisu morali niti prstom maknuti!

Smicalica “djelomičnih rezervi”. Zlatar je “posuđivao” zlato koje (a) nije bilo uopće njegovo niti za posudbu i (b) posuđivao je nekoliko puta više nego što ga je imao na “čuvanju”. Ali pošto nije bilo puno zahtjeva za podizanje zlata od originalnih depozitora, on je vjerovao da će sa tim “djelomičnim rezervama” pokriti dnevne potrebe depozitora koji žele podići svoje zlato. To je mogao činiti pod uvjetom da nije bilo navale na zlato, koje nije bilo njegovo, nego je bilo kod njega “na čuvanju”. Zlatar je zapravo izdavao potvrde na pet ili deset puta više zlata nego što je imao položenog, kladeći se na procjenu da neće svi depozitori u isto vrijeme doći podignuti svoje zlato. No kamate na fiktivno zlato koje je “posudio”, a kojeg nije imao, su zato bile itekako stvarne. Na primjer, da je naplatio 10% kamate godišnje i posudio (putem potvrda) količinu zlata deset puta veću nego što je imao na “čuvanju”, mogao si je osigurati u samo godinu dana, onoliko zlata koliko je imao na čuvanju.

Stečen monopol. I tako, čak i u srednjovjekovnoj Europi, ti židovski lopovi su stekli monopol nad zlatom i novcem u Veneciji, Amsterdamu, Londonu, Parizu, Beču i ostalim financijskim središtima Europe.

Židovi su imali očišćen manevarski prostor. U stjecanju monopola nad novcem i zlatom Židovima je jako puno pomogla Kršćanska crkva. Tijekom Srednjeg vijeka (poznato kao Mračni vijek, kad je prijevara o duhovima na nebu bila najjača), Katolička crkva je zabranila kršćanima sudjelovanje u kreditiranju, nazivajući ga “zelenaštvom”. Pošto je posuđivanje novca bilo zelenaštvo a to je bio grijeh, Kršćani su bili isključeni, ostavljajući slobodan manevarski prostor za lihvarske Židove. Na to je još bila dodana i glupa kršćanska doktrina da je “novac izvor svih zala”.

Uskoro monopolizirali sve bogatstvo. Još jedna europska praksa tog vremena je pomogla Židovima da steknu monopol nad novcem. Mnoge zemlje, gradovi i kneževine su imale zakone koji su branili Židovima sudjelovanje u trgovanju i brojnim poslovima, jer su bili svjesni kako Židovi zbog svoje lakome prirode, mogu steći monopol nad tim poslovima i uništiti konkurenciju. Ali naivno, **kod ključne stvari u biznisu – novcu –** ostavili su im vrata potpuno otvorena, tako da su Židovi tu mogli steći monopol, što su oni u potpunosti iskoristili. I danas je tako; ne samo da imaju neospornu kontrolu nad svjetskim tržištima novca, nego im je zbog tog monopola omogućen monopol u svim drugim važnim i isplativim poslovima.

Dolaženje i odlaženje. Često su ti židovski zlatari naplaćivali svojim klijentima u oba smjera. Naplaćivali su “troškove” depozita za “čuvanje” njihovog zlata, a također su naplaćivali kamate od posuđivača zlata koje im nije pripadalo i često su, kao što smo naveli prije, posuđivali ga u obliku papirnatih potvrda u pet ili deset puta vrijednosti zlata koje je bilo u depozitu u njihovim trezorima.

Osnove svog modernog bankarstva. Iz ove varke o “djelomičnoj rezervi”, otkrivene od strane ovih ranih židovskih zlatara, svi su se moderni principi bankarstva razvili, iako sa tisućama varijacija i poboljšanja.

Strah od “navale” na banku. Moderni bankar se još uvijek boji, kao i drevni zlatari, “navale” na njegovu banku, vremena panike, ili glasina o njegovom integritetu i stabilnosti, koje su ponekad uzrokovale da svi ulagači požure i podignu svoje pologe u isto vrijeme. Kada se to desilo drevnim zlatarima, a dešavalo im se, pobješnjeli ulagači su kada bi saznali da njihovo zlato nije tamo obično vješali te židovske manipulatore na najbliža stabla. U starom Amsterdamu, židovski zlatar je predložio zakon koji bi sve koji započnu “navalu” na zlatare kaznio vješanjem. To je odmah uzbunilo njegove ulagače i ubrzalo “navalu” na njega, stvari koje se najviše bojao. Naravno, taj židovski lihvar je imao previše izdanih “potvrda” koje nije mogao isplatiti. Ulagači su, na kraju, objesili zlatara.

Židovi su postali nevjerovatno bogati. Nepotrebno je reći, oni židovski zlatari koji nisu bili obješeni, su postali nevjerovatno bogati trgujući zlatom koje (a) nije bilo njihovo; i (b) nije postojalo. Kako je vrijeme prolazilo, kroz takse, lihvarstvo i kamate ponekad visoke od 30% do 50%, stekli su većinu zlata koje su zaradili i posjedovali njihovi nežidovski klijenti. Ubrzo su postali kamatari i posuđivači novca, ne samo pojedincima u svim civiliziranim zemljama svijeta, **već i njihovim vladama.** Oni su odlučno i agresivno čuvali, poboljšali i ojačali tu svoju poziciju do današnjeg dana. Oni sada imaju, kao što smo rekli na početku, apsolutni monopol na sve bankarstvo, izdavanje novca, financije, posuđivanje novca, burze dionicama i zlatom u svijetu. To je njihovo najjače oružje. S njim su stekli i ostala oružja sa kojim će porobiti naivnog nežidova. Kroz monopol nad novcem, lako su stekli monopol nad sredstvima propagande i svim drugim centrima moći, uključujući i same vlade.

* * * * *

Stekli su legalan status pomoću prijevare, obmane, izdaje. Sada se želimo vratiti na zadnji dio naše priče – to jest kako su Židovi stekli “legalnu” kontrolu i monopol na tiskanje novca u Sjedinjenim Državama, postavljanjem Sustava federalnih rezervi. Sada možemo vidjeti iz prethodno iznesenih činjenica da su temelji te moćne financijske grupe postavljeni mnogo stoljeća prije tog kobnog dana u prosincu 1913.

Prijevare i lukavstvo. Fascinantna je to priča, prožeta prijevarom, obmanom, podmićivanjem, podvalama i iznad sveg – dugim, strpljivim i zamršenim planiranjem Židova. Također je obilježena glupošću i izdajom članova naše rase.

Rothschild je vlasnik polovice svijeta. Internacionalni židovski bankari, većinom situirani u New Yorku, već su imali čvrst monopol nad novcem u Sjedinjenim Državama davno prije 1913. **Kuća Rothschild** je davno prije raširila svoje krakove na industrijske zemlje Europe, posebno na Englesku, Francusku, Njemačku, Italiju i Austriju tijekom 19. stoljeća. U svakoj od tih zemalja (ali i u manjim nacijama) su organizirali sustav centralnih banaka, kao što su Reichsbank u Njemačkoj, ili Banka Engleske u Britaniji. U osnovi, centralna banka ima kontrolu nad državnim bankama, te koristi vladino zaduživanje da izdaje novac. Sve to vrijeme ima legalno dopuštenje od te vlade, čiji narod pljačka, putem monopola nad izdavanjem novca, tj. tiskanjem novca.

Žestoko uništi sve koji se umiješaju. U Sjedinjenim Državama, prije izglasavanja zakona o Federalnim rezervama 1913., židovski bankari imali su kontrolu nad državnim

novcem skoro od početka, ali tu je kontrolu još uvijek mogao uništiti pobuđeni narod i/ili Kongres. U stvari, za vrijeme Građanskog rata, privremenom devijacijom, Abraham Lincoln se pozvao na legitimno pravo Kongresa i izdao 450 milijuna dolara u tiskanim novčanicama, kasnije nazvanih “**Greenbacks**” koje nisu potekle od internacionalnih židovskih bankara i na koje nisu bile plaćene nikakve kamate. Taj događaj je toliko razbjesnio židovske bankare, da su naručili izvršenje atentata na Lincolna od strane jednog od njihovih agenata, Židova zvanog Botha, iliti John Wilkes Booth.

Umjetne panike. U svakom slučaju, poslije Građanskog rata, zbog manipulacija tih židovskih bankara koji su umjetno stvorili financijsku paniku 1873., 1893., i najtežu od svih 1907., bilo je i ozbiljnih govorkanja u narodu, ali i od strane par nepodmićenih članova Kongresa, koji su prijetili da će se židovska moć slomiti.

Da bi izbjegli tu mogućnost, oni su odlučili da “legaliziraju” svoju protuustavnu varku federalnim zakonom – sve u ime “reforme protiv Njujorških bankara”. To je savršen primjer obrnute psihologije.

Paul Warburg mozak operacije. Da bi postavili temelje takvom zakonu, mala grupa bankara predvođena Paulom M. Warburgom, Židovom nedavno pristiglim iz Njemačke, se tajno našla na Otoku Jekyll u lovačkom klubu u Georgiji. Otišli su tamo privatnim vagonom iz Hobokena u New Jerseyu, 22. studenog 1910. Sastanak je bio toliko tajan da šest godina nije iscurila nikakva informacija o njemu.

Među tom malom grupom njujorških bankara bio je jedan senator, preciznije senator Nelson Aldrich, koji je bio umiješan sa Židovima u velikim holdinzima i monopolima. Paul M. Warburg je došao iz Njemačke prije samo 8 godina. On je predstavljao Kuću **M.M.Warburg Company**, koja je kontrolirala Reichsbank u Njemačkoj, a i sama je bila **podružnica židovske Kuće Rothschild**.

Židovsko hvalisanje. Izvjesni Meyer Amschel, glava Kuće Rothschild, je arogantno rekao: “Dajte mi kontrolu nad državnim novcem i nije me briga tko donosi njene zakone.” Židovska Kuća Rothschild je ostvarila to hvalisavo obećanje i sada kontrolira ekonomije (ali i zakonodavstvo) svijeta.

Na otoku Jekyll. Pod vodstvom Paula M. Warburga, mala grupa na Otoku Jekyll je donijela glavni nacrt zakona koji će im osigurati legalni i privilegirani monopol na bankarstvo, baziran na sustavu centralnih banaka u Europi. U srži zakona je bilo neograničeno tiskanje novca i imanje monopola nad njime.

Politička smicalica. Predstavljen je Kongresu kao Aldrichev plan od strane senatora koji je bio pod okriljem Republikanske stranke. Zakon su napadali protivnici Wall Streeta, smatrajući ga korisnim samo njujorškim bankarima.

Na izborima 1912., Republikanci su uzeli Aldrichev plan (u ime reforme) kao dio njihove službene političke platforme. Nepoznati sveučilišni profesor imenom Woodrow Wilson, iznenada je, odnikud, postao Demokratski kandidat za predsjednika. On i Demokratska stranka su oštro napadali Aldrichev plan i ponudili, umjesto njega, zakon koje je (navodno) bio koristan “za narod” umjesto za bankare. Zvao se Zakon o Federalnim rezervama. Iako su

Kongres i narod bili preglupi da shvate situaciju, “opozicijski” plan je bio u suštini isti kao Aldrichev plan, iskovan od strane Židova Paula Warburga i njegovih pomagača na tajnom sastanku na otoku Jekyll. Bilo je i poštene opozicije tom zakonu od strane čvrstog kongresmena Charlesa A. Lindberga iz Minnesote i senatora LaFollettea iz Wisconsin i drugih. Izglasavanje bilo kojeg zakona, Republikanske ili Demokratske verzije je bilo krajnje neizvjesno, iako su oba zakona bili isti i oba su podupirali isti moćnici iz sjene.

Čekali su povoljnu priliku. Ali varanje i lukavština Židova je skoro neograničena. Čekali su povoljnu priliku. Dana 23. prosinca 1913., kada je većina kongresmena i senatora napustila prijestolnicu za Božićne blagdane, njihove izabrane pristalice su ostale i požurile zakon kroz Kongres. Potplatili su naivnu budalu, Woodrowa Wilsona, da odmah potpiše zakon. Židovi su dobili svoju centralnu banku, u Europskom stilu.

Katastrofa za Američki narod. Za Američki narod, koji je shvaćao vrlo malo od sve te konfuzije, to je bio sramotan dan, katastrofa puno većih razmjera nego što je bio Pearl Harbour.

* * * * *

Trošenje deficita. Maknemo li sva uljepšavanja, kako Federalne rezerve doista funkcioniraju? U osnovi, funkcioniraju na trošenju deficita i na istim principima “djelomične rezerve” koje su prakticirali njihovi preci židovski zlatari.

Židovi konstantno i namjerno guraju Federalnu vladu sve dublje i dublje u dug, jer svaka milijarda dolara više u dugu, znači milijardu dolara više u njihovim koferima, plus kamate.

Mehanizam manipulacije. Pretpostavimo da Federalna vlada u Washingtonu treba novih deset milijardi dolara. Gdje će ih dobiti? Oni odlaze u Federalne rezerve, privatnu kriminalnu bandu internacionalnih židovskih bankara. Federalne rezerve im pozajme novac.

Gdje Federalne rezerve dobivaju sav taj novac?

Jednostavno ga tiskaju iz ničega. U svrhu da daju zajam, Federalne rezerve, prvo zamole Američki ured za tiskanje i graviranje da odštampaju novu seriju 10 milijardi dolara u dolarskim novčanicama različitih denominacija, desetice, stotice, tisućice itd. One se onda predaju Banci federalnih rezervi **besplatno**, osim troškova papira i tinte potrebnih za njihovo tiskanje, što je beznačajno. Vlada Sjedinjenih Država tada tiska deset milijardi dolara u Vladinim obveznicama i predaje ih Federalnim rezervama kao “jamstvo”. Te Vladine obveznice su dužničke obveznice i moraju se platiti nazad, uz kamate. Federalne rezerve tada izdaju Ministarstvu financija Sjedinjenih Država kredit u iznosu deset milijardi dolara na osnovu kojeg mogu ispisivati čekove.

Narod u dugu sa kamatama za bezvrijedan papir.

Površna inspekcija tih transakcija otkriva:

1. Federalne rezerve nisu doprinijele ničemu osim papirom i tintom, minimalne vrijednosti.
2. Koristeći kredit i prestiž vlade Sjedinjenih Država, “izdano je” (stvoren iz ničega) deset milijardi dolara vrijednosti novog novca.
3. Vlada može potrošiti taj novac, ali **ga mora vratiti** Federalnim rezervama **sa kamatama**.

4. Federalne rezerve su automatski deset milijardi dolara bogatije – plus vječne kamate koje će izrasti iz potraživanja na tom računu.
5. Vlada Sjedinjenih Država i narod su deset milijardi dolara dublje u dugu prema Federalnim rezervama i moraju ih vratiti natrag s kamatama.
6. Da Kongres čini svoju dužnost i pozove se na svoje ustavno pravo i obvezu, može i treba sam tiskati istih deset milijardi dolara u dolarskim novčanicama za cijenu papira i tinte kao što je učinio Abraham Lincoln, bez da je dugovao židovskim bankarima i centa. To je ono što Ustav Sjedinjenih Država dopušta da se čini i nalaže da se čini.

Hitler je porazio židovske bankare. Koliko ja znam, u modernim vremenima, izuzev 450 miliona dolara u “greenbacks”-ima koje je tiskao Abraham Lincoln, jedina zemlja koja je porazila Židove i tiskala svoj vlastiti novac je bila Hitlerova Njemačka između 1933 i 1945. Prije Hitlera, Rothschildova Reichsbanka je Njemačku toliko dobro svezala, toliko dovela do bankrota i zadužila, da je njemački narod praktički bio rob svojim židovskim gospodarima. Svaki posao, svaka industrija, svaka farma, svaka krava, je bila ili posjedovana od Židova ili beznadno zadužena njima. Milioni su bili nezaposleni i gladovali. Država, totalno uništena od strane Židova, je bila u najgorem mogućem škripcu, financijski, moralno, i praktični na svaki drugi način.

Njemačka je tiskala svoj novac. Odmah kada je Hitler došao na vlast, oteo je od Židova privilegije na tiskanje novca. Umjesto njih, novac je tiskan legalnom vlašću Njemačke vlade, a podržan produktivnom snagom nacije. Nisu plaćane kamate na taj novac i vlada nije bila zadužena kod Židova ili bilo kog drugog za svaku Marku koja je tiskana.

Čudesan oporavak. Izravan financijski i industrijski oporavak Njemačke, koji je slijedio, je bio svjetsko čudo. Dok su se mnogo bogatije zemlje, kao Sjedinjene Države, koprcale u depresiji, nezaposlenošću i očaju, Nijemci su marljivo gradili nove tvornice, autoceste, kuće, automobile, brodove, itd. Nezaposlenost je uskoro nestala. Svi su radili i gradili. Kad su slomili tu čvrstu židovsku financijsku kontrolu nad njemačkim narodom, Nijemci su, za vrijeme Hitlerovih kratkih 6 godina mira, bili produktivniji i prosperitetniji nego ikad u svojoj prijašnjoj povijesti.

Basnoslovno bogatstvo može biti naše. Sjedinjene Države, pošto su mnogo bogatija zemlja, zbog svoje zemlje i resursa, mogu biti basnoslovno bogate ako i kada slomimo čvrst židovski stisak koji nas drži. To moramo učiniti i učiniti ćemo.

Židovi su nas gurnuli u Prvi svjetski rat. Iako je Zakon o Federalnim rezervama, koji je izglasan 1913., prekršio Ustav (i još ga uvijek krši) o čemu govori Članak 1., Sekcija 8., **samo Kongres** “ima pravo izdavati novac i regulirati njegovu vrijednost”, Židovi sad “legalno” smiju tiskati koliko god novca žele i imaju moć da kontroliraju, potkradaju i manipuliraju financijama najbogatije zemlje svijeta. To su itekako koristili. Sad su bili spremni upotrijebiti svoje moći. U roku godine dan od izglasavanja Zakon o Federalnim rezervama, Židovi su imali Prvi svjetski rat u punom zamahu. Do 1917. umiješali su u taj rat i Sjedinjene Države iako mi nismo imali nikakvog nacionalnog interesa za ulazak u taj rat.

Financirali obje strane. Ali Židovi su imali. U Njemačkoj, židovska tvrtka M.M. Warburg Co. je pomagala Kaiseru u “financiranju” rata. U Sjedinjenim Državama Paul Warburg iz Kuhn, Loeb and Co. i njihov sada funkcionirajući Sustav federalnih rezervi su “prodavali” ratne obveznice američkoj vladi za milijarde kako bi financirali “američke” vojne napore. Središnje banke i u Njemačkoj i Sjedinjenim Državama su bile kontrolirane od strane židovske obitelji Rothschild. Dok je najbolje od muškog roda Bijele rase ginulo u smrdljivim rovovima i blatu bojišnica, Židovi su tiskali novce na obje strane Atlantika, izdavali novac i širili propagandu. Bijele nacije svijeta su ubijale najbolje od svoje vrste, tonući sve dublje i dublje u dugove dok su Židovi postajali sve bogatiji i bogatiji.

Užasna moć. Sustav federalnih rezervi je, naravno, veliko zlo, otrovan dah čudovišta koje guši američke bijele ljude na smrt. Sa neograničenom kontrolom nad novcem i financijama svijeta, Židovi mogu namjerno pokretati i manipulirati ratovima, depresijama, dugovima i porezima prema svom nahođenju. Kroz moć novca stekli su kontrolu nad televizijskim mrežama, medijima, burzama, bankama, industrijama i ustvari, **samim vladama.** Židovski kontrolirana vlada sada polako porobljuje Bijelu rasu kod nas i u inozemstvu u programu totalnog uništenja.

Rasni sukob. Što možemo učiniti glede toga? Beskorisno je započeti rat protiv Federalnih rezervi ili Ujedinjenih Naroda ili bilo kojeg drugog židovskog oruđa kojima oni manipuliraju kako bi nas uništili. Nećemo pobijediti u takvim raštrkanim borbama. **Možemo jedino pobijediti u totalnom ratu,** koji je ujedinjen, organiziran, totalni rat – Bijela rasa protiv Židova i ostalih obojenih rasa. Naš najbolji i jedini program je da se **rasno** organiziramo oko načela KREATIVISTIČKOG POKRETA. Moramo Židove istjerati sa pozicija moći i potpuno vratiti svoju sudbinu u svoje ruke. Samo organizirana, ujedinjena Bijela rasa to može učiniti, i to ćemo učiniti.

Rasna religija neophodna. Jednom kad ova knjiga, Biblija bijelog čovjeka, postane univerzalno vlasništvo većine bijelih ljudi u Sjedinjenim Državama, biti ćemo na dobro putu prema slomu užasne moći parazitskih Židova i dijaboličnih Federalnih rezervi.

Uvjerite se sami. Ako sumnjate u vjerodostojnost moje priče o krađi koju provode Federalne rezerve, uvjerite se sami. Postoji nekoliko ključnih pitanja na koje morate dobiti jasne odgovore:

Prvo, i najvažnije: **komu ide korist** od svakog novog tiskanog dolara? Sigurno ne javnosti i sigurno ne Vladi SAD-a. Da vladi ide korist od sveg tiskanog novaca, ne bi bila u dugu od 800 milijardi dolara i ne bi morala naplaćivala poreze u iznosu 700 milijardi godišnje kako bi pokrila svoj deficit. **Profitira jedino međunarodna banda židovskih krivotvoritelja** koji posjeduju Federalne rezerve.

Drugo: tko posjeduje dionice Klase A Federalnih rezervi? Nemojte dopustiti da vam kažu da takve ne postoje.

Treće: zašto Federalne rezerve **ne plaćaju poreze** kad ih svaka druga privatna korporacija i pojedinac moraju platiti?

Četvrto: zašto Federalne rezerve nikad nisu prošle reviziju?

Mnogo je još pitanja koje treba postaviti, ali ova gore će biti dovoljna.

Kako biste dobili odgovore, možete pisati svom kongresniku, ili više kongresnika ili senatora, i vidite koliko različitih odgovora ćete dobiti. Nemojte očekivati istinite odgovore. Nemojte ni očekivati da će vam vaš bankar ili mediji dati istinite odgovore. Od bankara ih neće dobiti jer oni ne znaju odgovore, od medija također iz istog razloga, ali čak i da znaju, lagali bi vam jer su potpuno ili djelomično u vlasništvu iste međunarodne židovske zavjere.

Crvena zastava. Činjenica da je teško dobiti istinite odgovore na ova vitalna pitanja, trebala bi potaknuti dizanje crvene zastave uzbune u vašim umovima o zlokobnoj prirodi urote koja nas sve proždire.

Zaključak.

Što sve ovo znači vama; prosječnim bijelim radnicima koji uredno plaćaju svoje poreze? Što to za tebe znači, prosječni bijeli Amerikanče, koji moraš raditi, škrtariti i štedjeti kako bi spojio kraj sa krajem te zaradio za pristojan život za sebe i svoju obitelj, a koji istovremeno moraš raditi do sredine lipnja samo da bi namirio novce za lakomog židovskog ubirača poreza?

To vam znači puno. Utjecaj na bijelog radnika srednje klase je užasan. Praktički ga čini robom u takozvanoj zemlji slobodnih, Americi, koju je bijeli čovjek izgradio iz ničega.

Zato dobro slušajte. Zla prijevara poznata kao Federalne rezerve za vas znači slijedeće:

1. Znači da morate svaki dolar kojeg dobijete zaraditi najmanje pet puta.
 - (a) Prvo zaradite dolar koji dobijete na plaći ili kroz vaše poslovanje.
 - (b) Morate ga ponovo platiti kad ga **posuđujete** od Federalnih rezervi.
 - (c) Morate plaćati kamate Federalnim rezervama na taj dolar zauvijek. To može značiti da morate plaćati dva dolara kamata na svaki posuđeni dolar.
 - (d) Morate platiti više od pola onog što se zaradili u vidu raznih poreza, a sav taj novac na kraju završi u rukama istih židovskih varalica za čije krivotvorene dolare morate moliti.
2. To također znači, pošto pokvareni Židovi mogu tiskati sebi neograničeno bogatstvo, da **mogu pokupovati sva sredstva propagande** – novine, magazine, izdavačke kuće, distribuciju knjiga, radio mreže, televizijske mreže, itd. To su već napravili prije dosta vremena i sad imaju potpunu kontrolu. Nemilosrdno je koriste za kontrolu umova i razmišljanja ljudi u cijelom svijetu, uključujući i zbunjeno razmišljanje Bijele rase.
3. Kontrolom i **manipulacijom uma** kontroliraju i svjetske vlade, uključujući i našu Vladu SAD-a.
4. **Ogromna financijska moć** im omogućuje da **kupnju, prodaju i manipulaciju** sa onim vladinim dužnosnicima koji izbjegnu utjecaju propagande. Ukratko, oni kupuju, prodaju, posjeduju i kontroliraju našu vladu.
5. Pošto je program Židova usmjeren na **totalno miješanje i uništenje Bijele rase** (što postižu nevjerovatnom brzinom), ti, moj dragi bijeli rasni druže, si meta njihova uništenja. Sviđalo se to tebi ili ne, nalaziš se u ratnoj zoni.

6. Zbog njihove **neograničene pohlepe i gramzivosti**, Židovi pljačkaju bijelog čovjeka preko poreza i uzimaju mu ono malo što je uspio zaraditi i uštedjeti.
7. Zadnju ušteđevinu bijelog čovjeka desetkuje inflacija. A **što je uzrok inflacije? Neograničeno tiskanje krivotvorenih papirnatih dolara** od strane korumpiranih i zlobnih Židova, manifestiranih kroz Federalne rezerve.

* * * * *

Razmislite o tome. Razmisli o tome, bijeli čovječe. Imaš mnogo toga na kocki ako nastaviš dopuštati potkupljivim i perfidnim Židovima da nastave ovu prijevaru tiskanja bezvrijednih papirnatih dolara i širenja tih dolara kao "legalne valute".

Bolje se probudi i učini nešto, i to vrlo brzo. "Ali", pitaš, "što **moгу** učiniti"?

* * * * *

Zaista, što možeš učiniti? To je dobro pitanje, dati ćemo kratki odgovor na to pitanje, ali ćemo pokazati put.

Mali broj bijeli ljudi već dugo zna za zlobne židovske namjere. Greška koju su uporno ponavljali je ta da su se borili protiv **simptoma** bolesti, a ne uzroka. To smo pokazali u poglavlju neprestanog ratovanja između Židova i ostalih.

Federalne rezerve su **jedan od tih simptoma**, doduše vrlo moćan simptom. Pravi uzrok koji se nalazi ispod je židovska mreža i sama židovska rasa. (Drugi simptomi židovske malignosti su: Ujedinjene Nacije; korumpiran, rasno izmiješan američki Vrhovni Sud; inflacija; kriminal; integracija; pretjerano oporezivanje i drugi problemi koje su stvorili Židovi a koje muče bijelog čovjeka.)

Mi imamo moć. KREATIVISTIČKI POKRET ima načela i program za uništenje tog malignog zla i njegova brisanja sa lica zemlje. Ne možemo se riješiti židovske napasti tako da zamahujemo prema njezinim krakovima. Jedino organizacijom **fenomenalne moći cijele Bijele rase** možemo se nadati skidanju parazitskog Židova sa naših leđa. **Probuđena, informirana i organizirana** Bijela rasa je deset puta snažnija od Židova i obojenih rasa zajedno. Naš program dolazi do srži zakona prirode, preživljavanje naše vrste, velike Bijele rase. Idemo za uzrokom, a ne za simptomima.

U ovoj knjizi, *BIBLIJI BIJELOG ČOVJEKA* i u *VJEČNOJ RELIGIJI PRIRODE*, zapisali smo naš **Totalni program, Konačno rješenje, Ultimativno vjerovanje.**

Organizacija i distribucija. Trebamo li reći nešto više? Želite li se pridružiti borbi bijelog čovjeka za **preživljavanje, širenje i napredak naše rase**, nabavite si kopiju tih knjiga još danas.

Nakon što pročitate našu Bibliju, dobro ju prostudirajte i proučite, tada ste spremni postati članom najbolje religiozne organizacije na svijetu, KREATIVISTIČKOG POKRETA. U tom trenutku spremni ste postati KREATOROM – **elitom naše rase** i pridružiti se borbi protiv odvratnih Židova.

KREATIVISTIČKO VJEROVANJE #41

Židovski program miješanja Bijele rase

Miješanje Amerike. U prethodnom poglavlju smo prikazali ogromnu moć židovskog novca i kako je omogućio toj odvratnoj rasi da zarobi vlade, medije i svaki drugi centar moći. Sada pogledajmo kakve obmane Židovi koriste ovdje u Americi kako bi nas izmiješali, Bijelu rasu, i ubrizgali crnu krv Afrike u vene bijele Amerike.

Trgovci robljem većinom Židovi. Prije više od tristo godina, kada su židovski trgovci robljem počeli dovlačiti crne Afrikance u Ameriku zbog novčanog dobitka, Židovi su već tada znali da će iskoristiti crnce za križanje nove bijele civilizacije koja je procvatila u toj zemlji mogućnosti. Dok su zarađivali na trgovini crnim mesom, znali su da će nadolazeće generacije njihove rase moći koristiti taj crni otrov kako bi uništile Bijelu rasu. To su znali jer su isto činili kroz čitavu povijest, a osobito u **antičkom Rimu!**

Period rekonstrukcije – pocrnjivanje Juga. Nakon Građanskog rata Židovi su uložili ogroman trud u miješanje bijele krvi Juga. Taj okrutni, besmislen rat između bijelog naroda Sjevera i Juga, kojeg su započeli Židovi, je opustošio Jug. Uz potporu vojnog naoružanja (bijelog) Sjevera, svi bijeli Južnjaci su prozvani pobunjenicima i oduzeta su im sva prava. Glupim crncima koji nisu imali nikakvog iskustva sa vladama, koji nikad nisu glasali, koji su bili neuki i nepismeni, njima se dalo pravo na glasovanje. Uskoro su sudovi, zakonodavci i drugi oblici vlasti bili prepuni glupih, neukih crnaca od kojih većina nije znala ni čitati ni pisati, a čiji su postupci bili potpuno manipulirani od strane židovskih koferaša.

Židovi ukrali imovinu bijelog čovjeka. Židovi su nastavili sa svojim djelovanjem i ne samo da su preuzeli vladu bijelog Juga, nego su im ukrali i imovinu. Sav taj lopovluk i prijevara su bile popraćeni divljim programom rasnog miješanja u kojem su crnci napadali bijele žene na ulicama, koje nisu ni na koji način imale pravnu zaštitu od takvih napada. Program rasnog miješanja je propao većinom zbog suprotstavljanja Ku Klux Klana. Do 1880-tih južne države su crncima otele moć tako da je bijeli čovjek opet zavladao svojim sudovima, zakonodavstvom i vladom. Židovi su ipak ostali u pozadini glavnih centara moći, ali neprimjetni većini “emancipiranih” bijelaca.

Novi program. Ranih 1900-tih Židovi su lansirali novi program rasnog miješanja bijelog čovjeka, u obliku komunističke partije. Ovaj put je program bio usmjeren na cijele Sjedinjene Države, ali ponovo je oštrica napada bila usredotočena na duboki Jug.

Nacrt rasnog miješanja. Evo nacрта kojeg je iznio Židov Israel Cohen u svojoj knjizi “Rasni program za 20-to stoljeće” (A Racial Program for the Twentieth Century).

“Moramo shvatiti da je najjače oružje naše partije rasna napetost. Indoktrinacijom umova obojenih rasa da su ih stoljećima tlačili bijelci, mogli bismo ih privući programu Komunističke partije. U Americi ciljamo na suptilnu pobjedu. Dok huškamo crnačku manjinu protiv bijelaca, nastojat ćemo izazvati kompleks grižnje savjesti kod bijelaca zbog njihove eksploatacije crnaca, pomoći ćemo crncima da savladaju sve prepreke na njihovom životnom putu, u

profesijama, u svijetu sporta i zabave. Stečenim ugledom crnci će stupiti u brak sa bijelcima i započeti proces koji će dovesti da ostvarenja našeg cilja u Americi.”

Trodijelni program. U programu se većinom radi o **ulijevanju mržnje crncima** prema bijelcima – opsesija idejom “ubi bjelčugu”; a u isto vrijeme promovirati bijelcima osjećaje “ljubavi” i “bratstva” prema crncima; stvaranja **kompleksa grižnje savjesti** kod bijelaca do granice gdje će oni učiniti bilo što da udovolje crnčugi.

Sa vladom, novcima i oružjima propagande u židovskim rukama, bitka je počela.

Sveobuhvatni napad. U tijeku je divlji napad Židova kako bi se izvelo rasno miješanje ove generacije u Americi. Već je sve moguće učinjeno da se izmiješaju i integriraju susjedstva, ali ni to nije dovoljno brzo. Židovi znaju da, ako žele postići prihvaćanje miješanih brakova i njihovu provedbu, moraju početi sa djecom školske dobi.

Uporno pokušavaju. Intenzitet i zlobnost židovskih napada varira s obzirom na vrijeme i okolnosti. Poput smrtonosnog virusa, miruje i čeka idealne okolnosti da se pretvori u epidemiju. Kada nakon Građanskog rata nisu uspjeli u pokušaju rasnog miješanja bijelog Juga, židovska mreža se pritajila i čekala idealne uvjete. Tako se možda u periodu 1880-1950. činilo da su Židovi smanjili sa svojim pokušajima rasnog miješanja ali tajne pripreme se bile u tijeku. Početkom druge polovice dvadesetog stoljeća opet su bili krenuli punim intenzitetom, do te mjere da poneki židovski vođe sada predviđaju da za generaciju ili dvije, više se neće rađati bijela novorođenčad.

* * * * *

Oružja u uporabi. Pogledajmo kojim sredstvima i metodama se koriste Židovi za provođenje prisilne integracije i rasnog miješanja, namijenih smrti Bijele rase.

1. Upravljanje zakonom – upravljanje Kongresom, Vrhovnim sudom i Izvršnom vlašću. Ako pregledamo desetke tisuća zakona koje Kongres izglasa svake godine, odluke Vrhovnog suda i akcije predsjednika SAD-a, vidjet ćemo da većina njih: (a) **ide na ruku crnaca** i obojenih rasa, (b) **povećavaju poreze** koje mora platiti bijeli radnik i idu na štetu bijelaca, (c) **promoviraju rasno miješanje** i miješane brakove, (d) omogućavaju **brojčani rast** crnaca i obojenih rasa i (e) izazivaju smanjenje broja bijelaca

2. Prevažaju autobusima našu djecu. Ovaj program je tiranski pokušaj miješanja crne i bijele djece u njihovoj ranoj dobi tako da prihvate miješane brakove. Zatrovali su posebno umove mladih, te postaje normalno (posebno u većim gradovima) vidjeti crnca kako šeće i drži se za ruku sa bijelkinjom.

Kada vidimo kako bijeli roditelji toleriraju da se njihovim najdražim, njihovoj djeci, truju umovi protiv njihove volje, to je pokazatelj koliko je Bijela rasa već pala pod utjecaj Židova. Prije pola stoljeća oni bi se pobunili i objesili te zločince zbog tako nečega. Tako bi trebali i danas činiti.

3. Takozvani zakoni o “otvorenoj stanogradnji”. Židovska policijska država je zastrašila i prisilila trgovce nekretninama, građevinare i vlasnike nekretnina da širom otvore svoja vrata crncima, iako ovi nisu dobrodošli i iako su znali da će crnci smanjiti vrijednost njihove imovine.

Kada biramo i procjenjujemo **bilo kakvu nekretninu**, osobito stambene objekte, uzimamo u obzir jedan tihi faktor, ali on nam je od **presudne važnosti – crnci**. Pitanje, izrečeno ili neizrečeno je: da li će nam susjedi biti crnci? Koliko ćemo biti udaljeni od mjesta gdje žive crnci? Da li se crnci doseljavaju u ovo područje? Koliko vremena će proći dok se crnci ovdje ne dosele?

Svi trgovci nekretninama u svakoj državi, Američki ured za građenje i urbani razvoj, te Pravosuđe su jako strogi i odlučni u zahtijevanju da se o tim pitanjima ne raspravlja u javnosti te da se prilikom crncima dozvoli doseljavanje u bilo koje susjedstvo, iako vrlo dobro znaju da će tom području onda pasti vrijednost i da će ga dovesti do propasti čim se dosele. Iako je naš pravosudni sustav prema kriminalcima, ubojicama i silovateljima previše tolerantan i popustljiv do granice idiotizma, jako je oštar prema bijelcima koji se na bilo koji način protive integracijskom procesu.

Kada je nedavno pitanje “otvorene stanogradnje” bilo stavljeno na referendum u Kaliforniji, ljudi su glasali protiv njega 2 prema 1. Unatoč masivnoj židovskoj propagandi, nisu ga uspjeli progurati. Da li je građanima ispunjena njihova “demokratska” želja odbacivanja “otvorene stanogradnje”? Naravno da nije! Kontrolirani Vrhovni sud je jednostavno proglasio referendum neustavnim. Svi bijeli ljudi su trebali ustati i objesiti te odvratne izdajice.

4. Programi socijalne skrbi. Današnji programi socijalne skrbi postaju pravi raj za besposličare, a noćna mora za porezne obveznike. Tako su dizajnirani da se crnci sad mogu natovariti na leđa bijelog radnika uz punu potporu i poticaj vladinih agencija. Tako glupe i lijene crnčuge jako dobro koriste našu velikodušnost. Ta “velikodušnost” im daje i dovoljno vremena da se razmnože, da se počnu baviti kriminalom i alkoholom. Nadalje, uz pomoć programa za “nezbrinutu djecu” i drugih, razmnožavanje i socijalna skrb su sada postali način života u svakoj crnačkoj zajednici. Kao rezultat, crne žene već u dobi od 14-15 godina počinju radati izvanbračnu djecu. Do njihove 35-te godine rode od šest do petnaest male crne kopiladi koje subvencioniraju bijeli porezni obveznici. Majke gledaju svako dijete kao povećani iznos socijalne naknade tako da se uopće ne susprežu od rađanja. U međuvremenu, zaposleni bijeli parovi koje iznosi poreza skoro dovode do zapljene imovine, imaju nekoliko ili nemaju uopće djece.

Ne trebaš biti matematički genij kako bi predvidio budućnost u ovakvoj situaciji. Baš je onako kako su Židovi i planirali – pune zemlju crnim parazitima i smanjuju Bijelu rasu.

5. Oporezivanje. Kako što svi znaju, ne mogu se ubirati porezi od korisnika socijalne pomoći, ali te poreze moraju platiti oni koji još uvijek imaju obraza i ambicije za rad i produktivnost. Pošto vlada potiče crnce prema socijalnoj pomoći umjesto prema radu; pošto je veliki postotak crnaca postao uvjeren da im je bolje na socijalnoj pomoći nego da uopće pokušavaju raditi; i pošto crnačka populacija raste neviđenom brzinom, logično je za očekivati da će i naša davanja za socijalnu skrb rasti istom brzinom. To se, ustvari, događa. Ne samo da je većina crnaca na socijalnoj pomoći, nego i sve veći broj bijelaca odustaje od uzaludne borbe i postaju korisnici socijalne pomoći.

Bijeli parovi dovedeni do ruba. Netko za to sve mora platiti i kao što smo spomenuli, to plaćaju sve manji broj radnih bijelih parova, čiji su porezi na hranu, benzin, stanovanje i porezi

na tisuću drugih kategorija, alarmantno porasli u zadnjih nekoliko desetljeća. Dodajte na to inflaciju, Federalni porez na dohodak, zatim često i Državni porez na dohodak, te u nekim slučajevima, gradski porez, dolaze do točke gdje je bijelim parovima gotovo nemoguće spajati kraj s krajem. Uz to, treba uzeti u obzir i rastući faktor inflacije. Kao rezultat, u mnogim kućanstvima i muž i žena rade, imaju nekoliko ili nemaju uopće djece, nesvjesno subvencioniraju širenje i brojčani rast crnaca, koji žive od vladina novca i imaju dovoljno slobodnog vremena za razmnožavanje.

Mi smo sad robovi. Povijest je napravila totalan preokret. Dok su prije crnci bili dovedeni kao robovi (doveli su ih Židovi) da rade za svoje bijele gospodare, sada su bijelci postali robovi koji rade i subvencioniraju crni ološ pod tutorstvom židovskih gospodara robova.

6. Bjelački kompleks krivnje zbog populacijske eksplozije. Svjetska populacija sada raste eksplozivnom brzinom. To je činjenica koju nam u mozak konstantno usađuju židovski mediji. Pošto su bijeli ljudi više savjesni sve do granica grižnje savjesti, na tu činjenicu reagiraju odlukom za podizanjem obitelji sa samo jednim ili dva djeteta. Crnci, Meksikanci, Portorikanci i druge obojene rase, s druge strane, su lijeni i neodgovorni, puštaju stvari da idu svojim tokom, te se razmnožavaju kako im je volja, a uz socijalnu pomoć boli ih briga za populacijsku eksploziju.

Pripadnika obojenih rasa sve više, Bijele rase sve manje. Ono što Židovi mudro prikrivaju svojom propagandom o populacijskoj eksploziji i nultom stopom populacijskog rasta je da broj pripadnika obojenih rasa raste nevjerojatnom brzinom, a broj pripadnika Bijele rase se smanjuje prema istrebljenju. Prikrivanjem rasnih činjenica u ovom slučaju Židovi postižu upravo ono što su i željeli – širenje obojenih rasa i smanjenje Bijele rase do njezina izumiranja.

7. Crkve i religija. Stoljećima prije nego su naši “Očevi osnivači” uveli idiotariju da su “svi ljudi jednaki” u Deklaraciju nezavisnosti, kršćanstvo je već propovijedalo istu glupost i pripremalo teren za židovski program rasnog miješanja. Propovijedanjem da smo “svi djeca Božja”, da smo “svi jednaki u Božjim očima”, umovi bijelih ljudi su razblaženi kako bi prihvatili obojene rase kao svoju “braću”. Danas se kršćanske crkve **agresivno zalažu za ideju rasnog miješanja** i učinili su je osnovicom svog kompletnog programa. Ne samo da stalno i nepromjenjivo daju svoju moralnu potporu židovskim idejama rasnog miješanja, nego i izdvajaju veliki dio svojih prihoda za razne donacije i programe za pomoć crncima u Africi, Indijancima u Novom Meksiku, Korejancima i Vijetnamcima na drugoj strani svijeta i stotine drugih programa koje pomažu proliferaciji i povećanju broja obojenih rasa. Što je još gore, promiču i **programe za doseljavanje vijetnamske, koreanske i druge obojene djece u Sjedinjene Države kako bi povećali iskrižanost naše zemlje. Na nagovor crkvi mnogo takve siročadi posvajaju bogate bijele obitelji**, kako bi tu mogli odrasti i sklopiti brakove u bijelom društvu.

Propovijedaju “ubij bjelčugu”. Dok bijele kršćanske crkve propovijedaju bratsku ljubav i potiču rasno miješanje i kompleks grižnje savjesti svojih bijelih pristaša, crnačke crkve čine upravo suprotno. Crnačke crkve, pomagane i upravljane od strane nevidljive židovske ruke,

propovijedaju **ubij bjelčugu** i organiziraju crnce u programe koji ih uče kako se proširiti i preuzeti političku strukturu moći.

8. Zlobni, direktni program Federalne vlade doseljavanja stranih obojenih rasa. U poglavlju o **Meksičkom ratu** već sam detaljno objasnio kako Meksikanci hrle na naše južne granice u milijunima sa vrlo malo ili bez protivljenja Federalne vlade. Zapravo Federalna vlada potiče tu masivnu invaziju i preuzima aktivnu ulogu u namjernom doseljavanju ološa ne samo iz Meksika, nego i iz cijelog svijeta.

Čak koriste našu mornaricu i obalnu stražu. Naša mornarica je ta koja tumara Indijskim oceanom i pronalazi Vijetnamce (ljude na čamcima) i dovozi ih u Sjedinjene Države. Nekoliko stotina tisuća tih zlobnih stvorenja je prevezeno čamcima i avionima te raseljeno po cijelim Sjedinjenim Državama. Godine 1980. Carter je objavio politiku "raširenih ruku" Kubancima, a obalna straža, umjesto da ih spriječi, doprinijela je masivnoj invaziji spašavanjem tisuća malih čamaca da bi iz zatim prevezla trajektom do Floride.

Slično je bilo i sa Kinezima, Jamajčanima, Haićanima i drugim svjetskim ološem kojima je snažna ruka Federalne vlade namjerno pomogla u doseljavanju u Sjedinjene Države na trošak i na štetu bijelih poreznih obveznika.

9. Organizacija političkog glasovanja. Crkva nije jedina institucija koja je promovirala crnačku moć i organizirala ulazak crnaca u političku arenu. Židovi su ili direktno kroz vladine programe o građanskim pravima, poput Programa društvenih akcija ili tisuće drugih programa, direktno gurali crnce u registar birača i vodili ih na birališta. Onda su podjelom bijelog glasa sa jedne strane i židovske i crnačke kolaboracije i solidarnosti s druge strane, Židovi uspjeli "izboriti pobjedu" za crne gradonačelnike u gradovima poput Los Angelesa, Atlante, Detroita, Clevelanda, Washingtona D.C. i bezbroj drugih gradova, velikih i malih. Uz to obično idu i položaji u policiji i državnim službama koje većinom zauzimaju glupi, nekompetentni crnci.

Bijelci s druge strane, umjesto da čvrsto brane svoje položaje i organiziraju svoju rasnu solidarnost, oni glupo bježe u predgrađa, često napuštajući svoje domove koje su gradili cijelog života.

10. Rasna diskriminacija protiv bijelaca pri zapošljavanju, kreditima, imigraciji i drugim kategorijama službenom vladinom prisilom.

(a) Prema svim argumentima "građanskih prava", vlada tvrdi da se tim pravima žele omogućiti "manjinama" (misleći na obojene rase) jednake mogućnosti i jednaka prava. Vlada tvrdi da ne gleda boju kože i da neće biti diskriminacije u bilo kojoj aktivnosti zbog rase, boje, religije ili vjerovanja.

Obmanjujuća laž. Vlada koju kontroliraju Židovi nam govori očite laži. Svaki zakon, svaka odluka, svaka aktivnost naše takozvane vlade, kojoj navodno nije bitna boja kože, radi protiv Bijele rase i preferira obojene rase. U Washingtonu, toj prijestolnici Židova i crnaca, kvalificiranog bijelog kandidata za posao odbiju zbog nekvalificiranog crnca u većini slučajeva. To zovu sistemom "popunjavanja kvota". Još jedan lukav slogan kojeg su Židovi

izmislili je “pozitivna diskriminacija”. To ugrubo znači favoriziranje crnaca i drugih obojenih rasa umjesto bijelaca, bez obzira na kvalifikacije.

Trebaju bijelce da odrade posao. Jedini razlog zašto uopće zapošljavaju bijele tajnice i ostalo osoblje je zato što netko mora odraditi posao; jer bez obzira koliko crnaca zaposle, posao ne bi obavili. Situacija je takva da na kraju jedna bijela tajnica mora odraditi sav posao, ali su za to zaposlena još tri nekompetentna crnca, a onda druga bijela tajnica se mora zaposliti da popravlja štetu koju ti ljudi iz džungle ostave iza sebe zato što su uopće tamo. Kao rezultat, potrebno je plaćati petero ljudi, tri crnca i dva bijelca za obavljanje posla kojeg može odraditi jedan bijelac – sve u ime “jednakih prilika”.

(b) To se ne događa samo u državnim službama, nego država prisiljava i privatne tvrtke da **zapošljavaju crnce a otpuštaju bijelce.** To se također odvija pod krinkom manjinskih kvota i “smjernica”.

(c) Slična deprimirajuća diskriminacija se vrši nad bijelim kandidatima u medicinskim školama, pravnim školama i općenito sveučilištima. Crni gorila koji jedva zna čitati i pisati bude primljen a briljantni bijeli student sa visokim ocjenama bude odbijen. Crnog gorilu proguraju kroz studij i on dobije diplomu, iako nema više obrazovanja ili kvalifikacija od svog rođaka gorile u džungli.

(d) Kod osnivanja nove kompanije vladina Administracija za male tvrtke će velikodušno posuđivati novce Kubancima, crncima ili Portorikancima, iako su svjesni da je rizik jednak bacanju novca niz vjetar. Ali, ako ste bijeli, onda vam je nemoguće dobiti taj zajam.

11. Diskriminacija protiv bijelaca pri imigraciji. Ista diskriminacija prevladava i imigraciji u Sjedinjene Države. Dok je u zadnjih sto godina Imigracijski odjel preferirao bijele imigrante iz Europe (jer je Amerika smatrana bijelom zemljom), u zadnjih nekoliko desetljeća situacija se drastično promijenila. Sada odbijaju bijelce dok Kubanci, Meksikanci, Filipinci, Haićani, Kinezi, Hindusi i sve ostalo smeće svijeta hrle u Sjedinjene Države uz punu potporu židovski kontroliranog Imigracijskog odjela. Ne samo da obojene rase i ološ legalno preplavljuju našu zemlju u milijunima, nego je još više onih koji ilegalno ulaze u zemlju. Meksikanci, koji imaju najvišu stopu nataliteta na svijetu, ali se ne mogu prehranjivati u svojoj zemlji, hrle preko granica u milijunima a naša židovska vlada ih samo prividno sprječava u tome. Nitko ne zna koliko je sad stranaca u zemlji koji su ušli ilegalno, ali je procijenjeno da je preko deset milijuna samo meksičkih ilegalaca.

Židovi imaju poseban status. Židovi mogu dolaziti k nama ilegalno ili legalno kako žele iz svih dijelova svijeta. Čak imaju i specijalnu povlasticu dvojnog državljanstva uz izraelsko, povlasticu koju nema niti jedan drugi narod, niti jedna druga zemlja.

Gore je navedeno nekoliko primjera kako “naša” vlada favorizira crnce i obojene, a diskriminira bijelce, dok u isto vrijeme licemjerno propovijeda da svi imamo jednaka prava.

12. Crnci promicani u sportu i zabavnoj industriji. U privatnom sektoru, posebno u sportu i zabavnoj industriji, crnci su neveliko favorizirani iznad bijelaca. To, također, nije iznenađujuće, pošto je kontrola nad sportom, televizijom, radijima, filmovima, izdavačkoj

industriji, kazalištu i svim ostalim aspektima zabavne industrije, gotovo u potpunosti u rukama Židova.

Israel Cohen je to jasno rekao. Vratimo se na početak ovog poglavlja i prisjetimo se Židova Israela Cohena koji je rekao u svom nacrtu iz rane 1900-te: “– pomoći ćemo crncima da savladaju sve prepreke na njihovom životnom putu, u profesijama, u svijetu sporta i zabave. Stečenim ugledom crnci će stupiti u brak sa bijelcima i započeti proces koji će dovesti do ostvarenja našeg cilja u Americi.”

Instant zvijezde na židovskoj televiziji (Jew-tube). Tako to ide. Promoviraj crnce, neka se izmiješaju sa bijelcima, dovedi Ameriku (i ostatak svijeta) u ruke Židova. Kao rezultat tog luđačkog programa, glupi netaletrirani crnac može postati instant zvijezda zahvaljujući židovskoj televiziji. Sve što Židovi moraju učiniti je upaliti svoje velike propagandne mašine, i evo ga! Dobijemo instant crnačku super-zvijezdu. Inače Židovi takve crnce ne nazivaju običnim zvijezdama nego super-zvijezdama. Svoje, Židove, tretiraju na isti način, ali uz još veću pompu.

Odvratna degeneracija. Ishod su netaletrirane crne gorile, ženske i muške, i hrpa židovskih klauna koji pune svijet zabave. Teško da nas može iznenaditi činjenica da su filmovi, TV, kazališta, sport i ostali zabavni elementi, degenerirali na nisku razinu pornografije i smeća kakvog vidimo danas.

13. Imenovanje crnaca u policiju i vojsku. Baš kako je i bijela populacija na Jugu dva desetljeća nakon Građanskog rata bila bez policijske zaštite od crnaca, židovskih lopova i drugih kriminalaca, tako i danas strukture moći idu u smjeru zapošljavanja **sve više crnaca** u agencijama za provedbu zakona, policiji i vojsci. Pripremaju se za **dan kada će konačno krenuti u rasni rat, a sve oružje fizičke sile će biti u rukama našeg smrtnog neprijatelja**, crnaca kojima upravljaju njihovi židovski gospodari.

Također koriste ovlasti imenovanja. Baš kako Židovi koriste novac i oruđa propagande da pomognu izabrati na vlast crne gradonačelnike, kongresmene, senatore i druge službene dužnosnike, tako koriste i ovlasti imenovanja kako bi izabrali i imenovali crnog policajca, crne suce i napunili vojsku, mornaricu i zrakoplovstvo crncima. Ne samo da se te agencije pocrnjavaju sve više i više, već crncima i napredak u karijeri dolazi brže i lakše, a sposobnost nije kriterij.

Pripremaju se za rasni rat. Židovi pripremaju ono oružje koje je najvažnije u slučaju civilnog ustanaka. Znaju da će dan obračuna doći, i žele osigurati da kad taj dan dođe, bijelci neće biti u poziciji preuzeti kontrolu silom, već se nadaju da će nas crne životinje upucati kao pse.

14. Crnački kriminal i rat protiv bijelaca. Dok bijele kršćanske crkve mentalno i duhovno razoružavaju bijelce propovijedanjem o bratskoj ljubavi, Židovi ih podržavaju uz pomoć sveg oruđa propagande kojeg imaju na raspolaganju. U isto vrijeme, Židovi organiziraju crnce preko grupa građanskih prava, muslimana, pa čak i kršćanskih crkvi i ulijevaju im mržnju prema bijelcima. Vlada čak financira i sponzorira programe (poput C.A.P.) koje čine istu stvar – propovijedaju crnačku mržnju protiv Bijele rase.

Uzgajaju ubojice. Sve nabrojano je postiglo željeni učinak i gotovo svaki crnac na svijetu je ispunjen mržnjom prema Bijeloj rasi. Kao rezultat, neki od poremećenih crnaca pobjesne i izađu van i upucaju, ubodu nožem ili na neki drugi način ubijaju bijelce, ničim izazvani, većinom tako da nasumce izaberu svoju žrtvu. To nisu izolirani slučajevi koje se događaju tu i tamo, nego se to svakodnevno događa, a u većini slučajeva žrtva je mlada bijela žena ili majka.

Zločini rijetko bivaju riješeni. Takvi zločini većinom ostanu nerazriješeni, djelomično zato što ne postoji motiv ili veza između napadača i žrtve a djelomično zato što policija postaje sve više i više indiferentna prema rješavanju takvih slučajeva.

Ultimativni cilj. To je namjerni čin rasnog ratovanja koje su osmislili Židovi kako bi desetkovali i/ili izmiješali Bijelu rasu. Postepeno se proces ubrzava vrlo sporom brzinom, sve dok na kraju ne preraste u žestoki rasni rat onog trenutka kad Židovi budu spremni. Dok bijelci glupo propovijedaju “bratsku ljubav” i ne znaju da su mete genocida, Židovi i crnci ne žive u takvoj iluziji. Oni namjeravaju pobiti bijelce te grozničavo iščekuju i pripremaju se za dan kada će moći zaklati svakog bijelog čovjeka, ženu i dijete, baš kao što su učinili i u San Domingu prije 180 godina, ili u Kongu prije 20 godina, ili kao što u Rodeziji čine danas.

KREATIVISTIČKO VJEROVANJE #42

Henry Ford i Židovi

Kao što smo vidjeli u prethodnom poglavlju, Židovi su bili toliko ekstremno odvrtni kroz cijelu povijest, tako da su ih njihovi domaćini koje su dugo mučili opetovano protjerali iz gotovo svakog dijela svijeta.

Danas židovski raj. Jedina upadljiva iznimka su Sjedinjene Države. Ova židovski-iznemogla zemlja je sada domaćin za više ovih malignih parazita nego što ih se može pronaći na bilo kojem drugom mjestu na svijetu. To je pravi židovski raj, novi JerUSAlem a bijele nežidove pljačkaju i muče njihovi židovski gospodari kako im se prohtje. Nakon uništenja Njemačke u Drugom svjetskom ratu, Sjedinjene Države su postale primarna meta za oslabljivanje i crpljenje moći, te za totalno rasno križanje kao što smo vidjeli u prethodnom poglavlju.

Izlaganje Henrya Forda u ranim 1920-tim. Ulaženje u trag povećavanju moći židovske napasti u Americi je dugačka priča i za nju ovdje nemamo dovoljno prostora. To je detaljno zabilježeno u drugim knjigama, od kojih većinu, prosječni Amerikanac nikad nije vidio. Jedno od ranih i najboljih izlaganja je bilo u seriji članaka koje je napisao i/ili sponzorirao Henry Ford, automobilski genij, u Dearborn Independentu. U tim novinama, koje su bile ogranak Fordove kompanije, on je jednom tjednom objavljivao članke u periodu 1920-1922. na temu koju je Ford nazvao "Židovsko pitanje". To je bilo najprodornije i najdetaljnije povijesno izlaganje, analiza i otkrivanje židovske zavjere učinjeno bilo gdje u svijetu u to doba.

Židovi su pokušali ukrasti Fordovo carstvo. Dok je gradio svoje nevjerovatno uspješno automobilsko carstvo, Ford je nakon Drugog svjetskog rata otkrio da postoji grupa misterioznih manipulatora koji pokušavaju ukrasti njegovu kompaniju. Pošto je posjedovao genijalnost i sredstva s kojima to može učiniti, okupio je grupu detektiva da provedu istragu i otkriju tko su zločinci u toj priči. Pronašao je da je riječ o kombinaciji Židova koji su htjeli ukrasti ono što je gradio cijelog života.

Istražio je "Nevidljivu ruku". Pošto je Ford bio duboko zabrinut zbog besmislenih razaranja u Velikom ratu (Prvi svjetski rat) lansirao je "brod mira" i ostale aktivnosti, neuspješno ga pokušavajući što prije privesti kraju, postao je svjestan i "židovske ruke iza scene" u političkim događanjima. Tada je odlučio provesti detaljnu istragu o židovskom problemu na svjetskoj razini. Zaposlio je nekoliko stručnih inspektora i potrošio nekoliko milijuna dolara kako bi spojio početak te priče s krajem.

Otkrivanje židovskog programa i moći. Rezultat su bile serije članaka u Fordovim novinama, Dearborn Independentu. Nekoliko puta je uspoređivao program iz **Protokola Sionskih mudraca** (njih smo izložili u *VJEČNOJ RELIGIJI PRIRODE*) sa onim koji se odvijao i koji se još uvijek odvija. Članci su zbirno objavljeni u knjizi *Međunarodni Židov*. Prevedena je na nekoliko jezika i izdana od raznih izdavačkih kuća u cijelom svijetu. Još uvijek je jedan od

najboljih klasika svih vremena u razotkrivanju svjetske židovske zavjere i demonstriranja kako su "Protokoli" židovski veliki plan porobljavanja svijeta.

Bijesni Židovi prijetili Fordu. To razotkrivanje je odmah izazvalo bijes kod Židova. Ništa ne može Židove toliko razbjesniti kao razotkrivanje istine o njima.

Odmah su počeli prijetiti, proganjati i koristiti sve drugo obrambeno oružje kako bi spriječili Forda da objavljuje istinu. Neka od tih oružja su bila i komercijalni bojkot, financijski pritisak, uništavanje kredibiliteta, fizičke prijetnje i izrugivanje. Bez obzira na to, svi članci su u potpunosti objavljeni. Čitava serija je sada dostupna u knjizi od četiri sveska te se može nabaviti od KREATIVISTIČKOG POKRETA.

Ford popustio. Odjek na objavljene članke je bio takav da su Židovi bili uporni u tjeranju Forda da objavi demant članaka još dugo nakon njihova objavljivanja. Do 1927. Američki židovski odbor je pokrenuo tužbu protiv njega u iznosu milijun dolara za odštetu. Pod pritiskom svih prijetnji, od kojih se jedna pretvorila u djelo, kad su mu izgurali auto sa litice nakon čega je Ford završio u bolnici, Ford se na kraju odlučio nagoditi sa Židovima. "Potpisao" je retrakciju (zapravo ju je potpisao jedan od Fordovih zaposlenika u njegovom odsustvu), nakon čega su se neprodani primjerci "Međunarodnog Židova" povukli iz prodaje, i ispričao se. Priča se da su vapaji gospođe Ford bili presudni u donošenju te odluke.

Otkrivanje Protokola. Bez obzira na to, Fordovo izlaganje "Protokola" i smicalica židovske mreže je imalo jako velik utisak koji je ostavio trag u povijesti. Najvažniji je da i mi danas imamo sve te prikupljene informacije. Navodno je Nacionalsocijalistička partija tijekom 1920-ih u Njemačkoj tu knjigu uvrstila među svoja glavna štiva i ona je ostvarila veliki dojam na Hitlerovo razmišljanje.

Propustio zlatnu priliku. Henry Ford je imao jedinstvenu priliku da pokrene snažni, smisleni pokret u Sjedinjenim Državama za spašavanje Bijele rase od židovskog napada. Imao je ugled, financijsku moć i sa milijunima lojalnih suradnika i klijenata, i ljudstvo da to učini. Nije uspio to učiniti.

Analizirajući zašto, možemo samo nagađati da nije imao gorljivost borca da to učini, kao ni osobnost, ni porijeklo da postane rasni vođa poput Adolfa Hitlera. Ford je bio prvenstveno genij na području strojeva i proizvodnje. To je bila njegova najveća životna strast. Nije bio filozof koji bi mogao odgonetnuti rješenje za pitanje židovske zavjere. Ford je 1927. napunio 64 godine, bio je okružen bogatstvom i biznisom, situacijom koja nije bila pogodna za njegovo pretvaranje u borca protiv židovskog čudovišta. Ne krivimo ga zato što nije sam postao vođa rasne borbe. Ali pošto je imao bogatstvo, dovoljno sredstava, znanja i ogromnu organizaciju, smatramo da je propustio zlatnu priliku da netko mlađi dođe na čelo bijelog pokreta, koji ga je mogao voditi, a Ford podupirati financijski i organizacijski.

Zašto pokret nije osnovan iz tih temelja. Ford to nije učinio u danoj situaciji i nije razvijena nikakva nezavisna organizacija iz toga u Sjedinjenim Državama. Tlo je bilo pogodno i pripremljeno, ali se iz toga nije razvio organiziran pokret. Sada nam ostaje dužnost proanalizirati zašto se to dogodilo. Neki se razlozi nalaze u pristupu i zaključcima iz "Međunarodnog Židova". Navedimo ih.

POGREŠAN PRISTUP

1. Ford je vidio taj sukob kao sukob između dvije religije – kršćanstva i judaizma.
2. Vidio je židovsku prijetnju kako prijetnju uništenju kršćanstvu i kršćanskoj civilizaciji, umjesto da shvati civilizaciju kao tvorevinu Bijele rase.
3. Vidio je kršćanstvo kao permanentnu silu na strani dobrog, što ono nije.
4. Vidio je kršćanstvo kao religiju bijelog čovjeka, ignorirajući činjenicu **da su tu religiju Židovi izmislili kao otrov** za uništenje Rimljana i Bijele rase općenito.
5. Pomiješao je identitet Bijele rase sa kršćanstvom.
6. Bio je zbunjen glede toga gdje leži naša odanost prema ostalim nežidovima. Umjesto da naglasi lojalnost Bijeloj rasi, nije uspio shvatiti **rasu kao točku polarizacije od permanentne vrijednosti**. Umjesto toga on je nastavio pričati o kršćanstvu protiv judaizma, što je besmislen sukob.
7. **Nikad nije posumnjao na pravi cilj** židovske zavjere – **uništenje Bijele rase** – krucijalna greška u njegovoj cijelog premisi. Umjesto toga, on je nastavio pričati o njihovim napadima na kršćanstvo – ne shvaćajući da su Židovi 'zakuhali' kršćanstvo i da je ono bilo njihovo najjače oružje u uništenju Bijele rase u zadnjih 17 stoljeća.

Pogrešno rješenje problema – zato što ili nije razumio ili prepoznao **pitanje rase**, predložio je nekoliko rješenja, od kojih nijedno nije bilo iskoristivo ili prikladno.

1. Predložio je da sve što se mora napraviti je razotkriti problem. **To nije dovoljno**.
2. Predložio je da Židovi sami počiste svoju kuću, te da bi oni to učinili kad bi dovoljan broj Židova saznao što se dešava. To je smiješna ideja. To je kao da tražiš čegrtušu da se prestane ponašati kao čegrtuša, buhe da se prestanu ponašati kao buhe, crve da se prestanu ponašati kao crvi i Židove da se prestanu ponašati kao Židovi.
3. Promovirao je ideju 'živi i pusti da žive' i da koristimo Ustav Sjedinjenih Država da **reformiramo Židove** putem pravnih sredstava. **To je također smiješno** iz istog razloga kao u prethodnoj stavci.
4. Usmjerio se na židovski pristup koji je zamagljivao umove bijelih kršćana stoljećima. To je: da je biblija neupitna istinita i izvor svih mudrosti; i da (prema njegovoj interpretaciji biblije) Židovi nisu potomci Izraela. Tvrdi da su kršćani pravi Izraelci a da su Židovi potomci Jude. Obje tvrdnje nisu utemeljene na povijesnim činjenicama i bile su sredstvo zbunjivanja Bijele rase stoljećima. Ta obmana se periodično ponavlja poput one o Britanskom Izraelu u modernim vremenima.
5. Crkva i vlada se moraju pokrstiti i amerikanizirati. To su, naravno, **naivna i besmislena "rješenja"**.

Kršćanstvo i "amerikanizam" su pomutili razmišljanje bijelog čovjeka. Židovsko kršćanstvo je inicijalno pomutilo naše umove i pomoglo Židovu da nas dovede u nevolje u kojima se sada nalazimo. Što se tiče amerikanizacije, **što je to precizno "Amerikanac"?** Crnci, Židovi, Indijanci, Meksikanci i pripadnici ostalih obojenih rasa koji žive u ovoj državi su

također “Amerikanci”. Stoga koju bismo od ovih suprotstavljenih kultura trebali slijediti? Kao što sam istaknuo u prethodnom poglavlju, **poliglotsko društvo sadrži sjeme vlastita uništenja**. Ideja “amerikanizacije” je totalno neprikladna i opasna zamka koju Židovi koriste kako bi nas prevarili. Koriste izraz “Amerikanac” kako bi nas povelj smjerom kojim oni žele da idemo u određenom vremenu. To mogu učiniti jer ta riječ ima stotine različitih i suprotstavljenih značenja, a Židovi tjeraju svoje žrtve da učine ono što oni žele, sve u ime “amerikanizma” ili u ime “humanosti” ili “bratstva” ili bilo kojeg slogana koji se lako pamti i koji je najprikladniji za njihovu izdajničku svrhu u određenom vremenu.

Pravo rješenje. Mi iz KREATIVISTIČKOG POKRETA koristimo potpuno drugačiji pristup. Mi znamo da Židovi već tri tisuće godina shvaćaju da je pitanje rase ključno pitanje preživljavanja na planeti Zemlji. Stvaranjem beskompromisne rasne religije (kao što su Židovi učinili u svojoj ranoj povijesti) želimo polarizirati i koordinirati energije Bijele rase, sa ciljem da ju organiziramo i upregnemo njezinu nevjerovatnu moć kako bi uništili naše smrtno neprijatelje jednom zauvijek. Moramo to učiniti u svakom slučaju i rado ćemo platiti svaku cijenu. Ostvarenje ovih velikih ciljeva je bagatela po bilo kojoj cijeni, a neuspjeh će značiti neublaženu i kolosalnu katastrofu.

KREATIVISTIČKO VJEROVANJE #43

Priznanje jednog Židova – Razarajuće posljedice apostola Pavla i kršćanstva u uništenju Rimske civilizacije

Slijedeće je zapisao **Marcus Eli Ravage**, židovski pisac (1884-1965). Tekst se pojavio u bivšem Century Magazinu u izdanju iz veljače, 1928. Tekst je tako jasan, tako direktan, a njegove implikacije tako dalekosežne, da potpuna katastrofa koja je u njemu opisana, seže daleko izvan granica spoznaje prosječnog zbunjenog bijelog kršćanina.

Slijedi naslov i tekst članka kojeg je napisao Židov Ravage:

PRAVI ARGUMENT PROTIV ŽIDOVA

Naravno, zavidite nam. Ne morate mi govoriti da nije tako. Nemojmo gubiti vrijeme na poricanja i alibije. Znete i sami da je tako, i ja to znam, mi se razumijemo. Da budemo sigurni, neki od vaših najboljih prijatelja su Židovi, i sve to. Mislim da sam to čuo već jedanput, dvaput. Ja također znam da ne ubrajate mene osobno – “mene” kao određenog i individualnog Židova – kad nam nabijate na nos vaše primjedbe, jer sam ja tako drukčiji, zar ne znate, skoro dobar koliko i vi. Nisam zahvalan na toj maloj iznimci, ali neću se sad obazirati na to. Vi ne volite one agresivne, rastuće, uporne, materijalističke sorte – one koji vas jako podsjećaju na vašu nadolazeću braću. Savršeno se razumijemo. Ne zamjeram vam to.

Blagoslovljena mi duša, ne smijem kriviti nikoga ako mu se netko ne sviđa. Ono što me intrigira kod anti-židovskih primjedbi je kako nemate dovoljno borbenosti u njihovom odrađivanju. Tako ste indirektni, koristite tako prozirne izlike, izgleda da jako patite od samo-svjesnosti jer da vaša izvedba nije groteskna, bila bi iritantna.

Nije da ste amateri: u tome ste već preko petnaest stoljeća. A ipak dok gledaju i slušaju vaše djetinjaste izgovore, netko bi mogao pomisliti da ni sami ne znate o čemu je riječ. Vi nam zamjerate, ali ne znate točno reći zašto. Samo smišljate novu izliku – razlog kako ga nazivate – svaki drugi dan. Smišljate samo-opravljanja već stotinama godina a svaka nova izmišljotina je još smješnija nego prethodna i svaka nova izlika pobija ovu prethodnu.

Prije nekoliko godina znao bih čuti da smo mi pohlepnici i komercijalni materijalisti; sada se šapatom širi novi prigovor da nijedna profesija i nijedna umjetnost nije zaštićena od židovske invazije.

Mi smo, ako vam se može vjerovati, svi isti i nije nas moguće asimilirati, jer nećemo stupati u brakove s vašima, a sa druge strane također smo napast i opasnost vašem rasnom integritetu.

Naš životni standard je toliko nizak da mi stvaramo vaša predgrađa i prijavu industriju, a istovremeno toliko visok da vas izguravamo iz vaših najboljih stambenih područja. Mi izbjegavamo naše patriotske dužnosti tijekom rata jer smo pacifisti po prirodi i tradiciji, a

istovremeno mi 'zakuhavamo' univerzalne ratove i glavni smo dobitnici u njima (pogledaj "Protokole Sionskih mudraca").

Mi smo istovremeno osnivači i glavni sljedbenici kapitalizma, i glavi predvodnici pobune protiv kapitalizma.

Zaista, po pitanju raznolikosti ništa u povijesti se ne može mjeriti sa nama!

I, da! Zamalo sam zaboravio razlog svih razloga. Mi smo uštogljeni ljudi koji nikad nisu prihvatili kršćanstvo, i kriminalci koji su razapeli njegovog utemeljitelja.

Ali kažem vam, vi se samo-zavaravate. Ili nemate dovoljno spoznajne snage ili hrabrosti da se sučite sa činjenicama i spoznate istinu. Zamjerate Židovima ne zato, kao što neki od vas misle, što smo razapeli Isusa, nego zato što smo ga stvorili. Vaša prava zamjerka nije što smo mi odbili kršćanstvo, nego što samo ga vama nametnuli!

Vaše nejasne, kontradiktorne optužbe protiv nas su samo površno izlaganje naše prave povijesne krivice. Optužujete nas da smo proveli revoluciju u Moskvi. Pretpostavimo da priznamo krivicu. Pa što onda? U usporedbi sa onim što je apostol Pavao (Židov iz Tarsusa) učinio u Rimu, ruska pobuna je mala ulična svađa.

Radite takvu galamu oko židovskog utjecaja u kazalištima i kinima. Vrlo dobro; vaš prigovor je opravdan. Ali što je to u usporedbi sa našim utjecajem u vašim crkvama, školama, zakonima, vladama i vašim svakidašnjim mislima?

Smotani Rus krivotvori hrpu papira i objavi ih u knjizi "Protokoli Sionskih mudraca", koja govori da smo mi izazvali Drugi svjetski rat. Vi vjerujete toj knjizi. Dobro. Recimo da mi priznamo svaku riječ iz te knjige. Izvorna je i autentična. Ali što je to naspram neupitne povijesne zavjere koju smo proveli, koju nismo nikad opovrgnuli jer nikad niste ni imali hrabrosti optužiti nas za nju, a čiji je sadržaj sada dostupan svima za pročitati?

Ako već zaozbiljno govorite o židovskim zavjerama, zar nije bolje da vas ja usmjerim na onu o kojoj vrijedi pričati? Kakva korist od priče o navodnoj kontroli vašeg javnog mišljenja od strane židovskih financijera, vlasnika novina i filmskih magnata, kad nas možete optužiti za dokazanu kontrolu židovskih evanđelja nad cijelom vašom civilizacijom?

Niste još uopće počeli shvaćati pravu dubinu naše krivnje. Mi smo uljezi. Mi smo izazivači nevolja. Mi smo uništavači. Zavladali smo vašim prirodnim svijetom, vašim idealima, vašom sudbinom i opustošili ih. Mi smo bili u pozadini ne samo Drugog svjetskog rata nego gotovo svakog vašeg rata, ne samo ruske revolucije nego praktički svake druge velike revolucije u vašoj povijesti. Uveli smo nemir, konfuziju i frustracije u vaš privatni i javni život. To još uvijek činimo. Nitko ne zna kad ćemo prestati.

Pogledajte malo unatrag i vidite što se dogodilo. Devetnaest stotina godina ranije bili ste tako nevina, bezbrižna, poganska rasa. Štovali ste bezbroj Bogova i Božica, duhove zraka, potoka i šuma. Hodali ste ponosni razgolićenim tijelima. Isklesali ste slike svojih bogova i ljepote svoga tijela. Uživali ste u borbama na poljima, u arenama i bojištima. Rat i ropstvo su bile fiksne institucije u vašim sistemima. Zabavljajući se na livadama i poljima, otkrivali ste čuda i misterije života i postavili temelje prirodnih znanosti i filozofije. Vaša kultura je bila plemenita, senzualna, bez smetnje socijalne savjesti ili bilo kakvih sentimentalnih propitivanja

o ljudskoj jednakosti. Tko zna kakva sjajnu sudbina je mogla biti vaša, da smo vas ostavili na miru.

Ali mi vas nismo ostavili na miru. Uzeli smo vas za ruku i odvukli iz vaše predivne i velikodušne strukture koju ste izgradili, i promijenili smo čitav tijek vaše povijesti. Pokorili smo vas kao što niti jedno vaše carstvo nije pokorilo Afriku ili Aziju. To smo učinili bez oružja, bez metaka, bez krvoprolića i nemira, bez uporabe bilo kakve sile. To smo učinili neodoljivom moći našeg duha, idejama i propagandom.

Pretvorili smo vas u dobrovoljne i nesvjesne nositelje naše misije u cijelom svijetu, od barbarskih rasa svijeta do bezbroj još nerođenih generacija. Bez razumijevanja što mi to točno činimo, postali ste agenti većine naših rasnih tradicija, propovijedajući naša evanđelja u neistraženim krajevima svijeta.

Naši plemenski običaji su postali srž vašeg moralnog kodeksa. Naši plemenski zakoni su postali temelji svih vaših zakona i pravnih sistema. Naše legende i bajke su svete pjesme koje pjevušite svojoj djeci. Naši pjesnici su napisali vaše crkvene pjesme i molitvenike. Naša nacionalna povijest je postala neizostavnim dijelom učenja vaših župnika i svećenika i školaraca. Naši kraljevi, državnici, naši proroci i naši ratnici su vaši heroji. Naša prastara mala država je vaša Sveta Zemlja. Naša nacionalna literatura je vaša Sveta Biblija. Ono što su naši ljudi promišljali i propovijedali je utkano u svaki vaš govor i tradiciju, do te granice da svakog tko ne poznaje naše rasno nasljeđe nazivate neobrazovanim.

Židovski obrtnici i židovski ribari su vaši učitelji i vaši sveci, bezbroj njihovih figura isklesano je u slike i bezbroj katedrala podignuto je u njihov spomen. Židovska djevojka je vaš ideal majke i ženskog roda. Židovski pobunjenički-prorok je centralna figura vašeg religioznog štovanja. Srušili smo vaše idole, bacili sa strane vaše rasno nasljeđe i zamijenili ih sa našim Bogom i našim tradicijama. Nijedno osvajanje u povijesti se ne može niti izbliza usporediti sa ovim našim pokoravanjem vas.

Kako smo to učinili? Skoro pukim slučajem. Prije gotovo dvije tisuće godina, u dalekoj Palestini, naša religija je počela propadati. Mjenjači novca su okupirali hram. Sebični svećenici su iskorištavali naše ljude i debljali se. Onda se uzdigao mladi patriot-idealista i počeo putovati zemljom pozivajući se na obnavljanje vjere. Nije imao namjeru osnovati novu crkvu. Kao i svi proroci prije njega, njegov cilj je bio pročistiti i revitalizirati staro vjerovanje. Napao je svećenike i otjerao mjenjače novca iz hrama. To ga je dovelo u konflikt sa ustanovljenim redom i njegovim sljedbenicima. Rimske vlasti, koje su vladale zemljom, su se bojale njegove političke moći i revolucije koju bi mogao pokrenuti, tako da su ga uhitili i osudili na smrt raspećem, što je bila uobičajeno izvršenje smrtne kazne u to vrijeme.

Sljedbenici Isusa iz Nazareta, većinom robovi i siromašni radnici, su pogođeni tim teškim gubitkom i razočaranjem odlučili okrenuti leđa svijetu i okupiti se u bratstvu pacifista, koji će držati živom uspomenu na svog razapetog vođu i živjeti zajedno u komunama. Postali su mala sekta u Judeji bez ikakvih posljedica.

Tek nakon što su Rimljani uništili Jeruzalem, proširila se ta nova vjera. Tada je patriotski Židov Saul ili Pavao došao na ideju pokoravanja rimske moći uništavanjem njihove vojske

doktrinama ljubavi i ne-pružanja otpora koje je propovijedala mala sekta židovskih kršćana. Postao je apostol za nežidove, on koji je dotad bio najaktivniji progonitelj te sekte. Pavao je tako dobro odradio svoj posao da je u iduća četiri stoljeća, veliko carstvo koje osvojilo Palestinu i pola svijeta, bilo u ruševinama. A zakoni koji su dolazili iz Ziona su postali službenom religijom Rima.

To je bio početak naše dominacije nad vašim svijetom. Ali to je bio samo početak. Od tada, vaša povijest je obilježena borbom za prevladavanje između vašeg starog poganskog duha i našeg židovskog duha. Polovica vaših ratova, velikih i malih, su bili religijski ratovi, borbe vođene zbog interpretacije jedne ili druge stvari u našim učenjima. Kad ste se zamalo oslobodili vaše primitivne religiozne naivnosti i pokušali se vratiti poganskom rimskom učenju, Luther, naoružan našim evanđeljima, je ustao da vas zaustavi i povrati nazad naše nasljeđe. Uzmite tri osnovne revolucije modernog vremena – francusku, američku i rusku. Što su one nego pobjeda židovske ideje u socijalnom, političkom i ekonomskom području?

A do kraja je još dug put. Još dominiramo vama. U ovom trenutku vaša crkva je rascjepkana građanskim ratom između fundamentalista i modernista, tj. između onih koji se doslovce drže naših učenja i tradicija i onih koji idu malim koracima prema tome da nas se riješe. U Daytonu, u Tennesseeu, zajednica odgojena na bibliji zabranjuje učenje vaše znanosti jer se kosi sa našim prastarim učenjem o nastanku života; i gosp. Byran, vođa anti-židovskog Ku Klux Klana je na Demokratskoj nacionalnoj konvenciji vodio najveću bitku svog života za nas, bez primjećivanja kontradikcije. Ponovo i ponovo puritansko nasljeđe se pokazuje u naletima cenzure, poput neradnih nedjeljnih zakona i nacionalnih prohibicijskih zakona. I dok vam se sve to događa, vi trabunjate o židovskom utjecaju u filmovima!

Da li je čudno što nam zamjerate? Postavili smo zapreku vašem napretku. Nametnuli smo vam stranu knjigu i stranu vjeru koju ne možete progutati niti probaviti, koja se kosi sa vašim urođenim duhom, koja će vas zauvijek držati bolesnim, a vi nemate dovoljno odlučnosti ni da ju odbacite, ni da ju prihvatite u potpunosti.

U potpunosti nikad niste, naravno, prihvatili naša kršćanska učenja. U srcima ste još uvijek pogani. Još uvijek volite rat, smrt i sukobe. Još se ponosite prizorom golog ljudskog tijela. Vaša društvena svijest, unatoč demokraciji i svim društvenim revolucijama, je još uvijek jadna i nesavršena. Mi smo samo podijelili vašu dušu, zbunili vaše impulse, paralizirali vaše želje. Usred borbe obvezni ste kleknuti onom koji vam je zapovijedao da okrenete drugi obraz, koji je rekao “ne odupri se zlu” i “blagoslovljeni pacifisti”. U svojoj želji za novčanim dobitkom odjednom ste uznemireni sjećanjem iz nedjeljne škole o dogmi nerazmišljanja o sutrašnjici. U svojoj industrijskoj borbi, kada ste mogli zamahnuti bez grižnje savjesti, odjednom se sjetite da su siromašni blagoslovljeni i da su svi ljudi braća u bratstvu Božjem. I taman kad bi htjeli pokleknuti iskušenju, vaš židovski trening postavi ruku na vaše rame i izbije vam punu šalicu užitka koja je nadomak vaših usana. Vi kršćani nikad niste postali stvarno pokršteni. Do te mjere ipak nismo uspjeli s vama. Ali smo vam zauvijek pokvarili zabavu poganstva.

Stoga zašto nam ne biste zamjerali? Da smo na vašem mjestu, mi bi vama jače zamjerali nego što vi nama zamjerate. Ali mi bi vam sigurno rekli što vam zamjeramo. Ne bi pribjegli

okolišanju i prozirnim izgovorima. Zbog milijuna uglednih Židova koji su vlasnici dućana, ne bi vrijeđali vašu inteligenciju i naše poštenje pričom o komunizmu kao židovskoj filozofiji. Zbog milijuna vrijednih, radišnih židovskih tekstilaca i radnika ne bi ispadali smiješni i govorili o međunarodnom kapitalizmu kao židovskom monopolu. Ne, prešli bi direktno na bit. Promotri bi tu zbunjujuću, nedjelotvornu zbrku koju zovemo civilizacijom, tu polu-kršćansku, polu-pogansku mješavinu i – da su mjesta zamijenjena – rekli bismo vam izravno: “za ovu zbrku možemo zahvaliti vama, vašim prorocima i vašoj bibliji.”

* * * * *

Opservacije: (citati iz gornjeg teksta pojavljuju se dolje podebljanim slovima)

To je cijela priča, ispričana sažeto i direktno koliko je god to ljudski moguće. I, što je čudno, napisao ju je Židov. Zašto je stavio karte na stol, možemo samo nagađati, možda je njegova arogancija i potreba za hvalisanjem svijetu bila jača od diskrecije i njegovog prirodno urođenog židovskog instinkta da bude neiskren. Bilo kakvi da su mu motivi, posebno čudno je što bijeli nežidovi, osobito kršćani, mogu pročitati tu priču nekoliko puta i ne shvatiti ono što je taj Židov htio reći.

Mogli bi napisati cijelu knjigu o ovom kratkom članku, ali idemo samo podvući nekoliko njegovih tvrdnji.

- **Zamjerate nam ali ne znate jasno reći zbog čega.**

On želi dokazati da nežidovi izmišljaju površne optužbe i prigovore, ali da začudo ne spominju najvažniji razlog od svih za prigovor. Židovi su optuženi da su kapitalisti i komunisti u isto vrijeme. Optuženi su da su pacifisti i pokretači ratova, te da izvlače korist iz tih ratova. Optužujemo Židove za započinjanje Ruske revolucije. Ravage otvoreno priznaje da su sve te optužbe osnovane, te da su bili pokretači i Francuske revolucije i Američke revolucije. Otvoreno priznaje da su optužbe u “Protokolima Sionskih mudraca” generalno istinite (iako kao tipični Židov tvrdi da su oni “krivotvorina”. “Krivotvorina” čega? Krivotvorina znači da postoji i original). Postavlja nam izazov: Pa što ako su sve te optužne istina? Mi glupi nežidovi njih optužujemo za trivijalnosti ali se bojimo spomenuti **pravu optužbu**, koja je tisuću puta gora od bilo čega. Još jedan uobičajeni razlog zašto mi mrzimo Židove je zato što ih optužujemo da su razapeli “našeg spasitelja”, Isusa Krista.

- **Ali kažem vam, vi se samo-zavaravate. Ili nemate dovoljno saznanja ili hrabrosti da se sučite sa činjenicama i spoznate istinu.**

Ova izjava je tako očito istinita da ne zahtijeva daljnje komentare. Slijedeća izjave ja prava bit ove teme:

- **Vaša prava zamjerka nije što smo mi odbili kršćanstvo, nego što samo ga vama nametnuli!**

To je takva važna istina da bi ona trebala biti obasjana svjetlima u svakom gradu i selu. Unatoč tome svaki bijeli nežidov će snažno poreći tu katastrofu koja je drastično promijenila smjer povijesti i sudbine Bijele rase i to na gore. Ne samo da će je te seljačine poreći, nego

će i snažno braniti kršćanstvo i onda vas napasti i uništiti, ako se uobrazite dovesti u pitanje njihovo pogrešno usmjereno praznovjerje.

- **Ali što je to u usporedbi sa našim utjecajem u vašim crkvama, školama, zakonima i vladama i vašim svakidašnjim mislima?**

On govori: nametanjem nama židovski kreirane religije, kršćanstva, oblikovali su matricu za naše ideje, misli i ciljeve. To uključuje vlade, škole, zakone i osnovnu filozofiju svake važnije institucije. Naglašava:

- **Neupitna povijesna zavjera koju smo proveli, a čija je osnova i veliki preokret kršćanstvo, za što postoji obilje pisanih dokaza koje svako može pročitati, te nadalje ističe dokazanu kontrolu nad cijelom vašom civilizacijom od strane židovskih Evandjelja.**

- **Niste još uvijek počeli shvaćati pravu dubinu naše krivnje.**

To je blago rečeno. Dok mi KREATORI nismo došli i otkrili židovsko-kršćansko-komunistički kontinuitet prljave židovske zavjere uništenja Bijele rase, nitko očito nije imao dovoljno integriteta (ili hrabrosti) da bar istraži tu temu. Međutim, ovom knjigom, *Biblijom bijelog čovjeka*, sve je to dostupno svakom za pročitati, te bilo koji čovjek sa barem prosječnom inteligencijom, sada može to razumjeti.

Nakon otkrivanja da su takozvane poganske grčka i rimska civilizacija **postavile temelje za prirodne znanosti i filozofiju**, (one su bazirane na Vječnim zakonima prirode, kao i KREATIVIZAM) i bile su na putu veličanstvenog napretka, on nagađa:

- **Tko zna kakvu biste sjajnu sudbinu doživjeli da smo vas ostavili na miru.**

To je pitanje koje si i ja često postavljam a mogući odgovori mi golicaju maštu. Da je Rimska civilizacija nastavila sa napretkom kakvim je išla prije nego je postala iskvarena kršćanstvom, u narednih šesnaest stoljeća napredak u tehnologiji, genetici i umjetnosti bio bi zapanjujući. Cilj je KREATIVISTIČKOG POKRETA da nastavi sa napretkom Bijele rase od te točke gdje su je zaslijepjeni Rimljani ostavili i podignemo ju na višu razinu.

- **Ali mi vas nismo ostavili na miru. Uzeli smo vas za ruku i odvukli iz vaše predivne i velikodušne strukture i promijenili tijek vaše povijesti. Pokorili smo vas kao što niti jedno vaše carstvo nije pokorilo Afriku ili Aziju.**

Kako istinito i katastrofalno! Cilj je KREATIVISTIČKOG POKRETA da ispravimo taj užasni poremećaj uma koji su sedamnaest stoljeća ranije izazvali Židovi Bijeloj rasi i da ponovo počnemo ispunjavati veliku i slavnu sudbinu koju nam je priroda namijenila. Bez obzira koliko dalek je put ili koliko su teški naši zadaci, to je naša zvijezda vodilja. Moramo ju slijediti, pa što bude. Nema previsoke cijene, te nijedna žrtva nije prevelika.

- **Bez potpunog razumijevanja što vam mi to činimo, postali ste agenti naših rasnih tradicija, propovijedajući naša evandjelja u neistraženim krajevima svijeta.**

Nažalost, poslije gotovo dvije tisuće godina, velika većina bijelih nežidova još uvijek ne razumije što su nam Židovi učinili **svojim najučinkovitijim oružjem, kršćanstvom**, i još

manje razumiju što nam danas čine. Cilj je KREATIVISTIČKOG POKRETA da to kristalno razjasni našim bijelim rasnim drugovima i prizove ih zdravoj pameti.

Židovska religija je, u to vrijeme, bila beznačajna religija u moru religija koje su tad kružile Rimskim carstvom. Ubrzano je propadala zbog vlastite pokvarenosti.

- **Prije gotovo dvije tisuće godina, u dalekoj Palestini, naša religija je počela propadati.**

Bez njihove religije i židovske rasa bi također počela propadati i nestajati, kao što smo pokazali u drugim dijelovima ove knjige. Spasila ih je revnost i posvećenost Židova Saula (kršćanski Sv. Pavao) koji je širio otrovno novo vjerovanje među nežidovima, vjeru koju je pokrenula mala židovska sekta (Eseni) i koja isprva nije privlačila puno pozornosti, posebno ne židovske ortodoksne većine. Ustvari, Saul, koji je prepoznao njezinu samoubilačku prirodu, prvo je progonio ovu sektu, jer nije htio da se njome zaraze Židovi. Tada mu je sinula briljantna ideja da ju prenese na Rimljane... to je bila najznačajnija prekretnica u povijesti čovječanstva i Bijele rase.

- **Tada je patriotski Židov Saul ili Pavao došao na ideju pokoravanja rimske moći uništavanjem njihove vojske doktrinama ljubavi i ne-pružanja otpora koje je propovijedala mala sekta židovskih kršćana. Postao je apostol za nežidove..... Pavao je tako dobro odradio svoj posao da je unutar iduća četiri stoljeća, veliko carstvo koje je u osvojilo Palestinu i pola svijeta, bilo u ruševinama.**

Tu je izložena esencija stvari. Kršćanstvo je sa svojim pogubnim idejama suosjećanja, nepružanja otpora, jednakosti i bratske ljubavi dovelo u stanje ruševina jedno od najzdravijih, najsnažnijih i najkreativnijih bijelih carstava koje je ikad postojalo.

Židovi su dobili novi poticaj. To je bilo nevjerojatno otkriće – moć religije da kontrolira umove ljudi – prijatelja i neprijatelja – i kakve razarajuće učinke može postići religija nametnuta njihovim neprijateljima, od strane židovske mreže. Njihovo otkriće se proširilo od religije do drugih oblika propagande.

- **To je bio početak naše dominacije nad vašim svijetom... Polovica vaših ratova, velikih i malih, su bili religijski ratovi, borbe vođene zbog interpretacije jedne ili druge stvari u našim učenjima...**

On se tako dalje nastavlja hvaliti o posljedicama tog podmuklog učenja:

- **Postavili smo zapreku vašem napretku. Nametnuli smo vam stranu knjigu i stranu vjeru koju ne možete progutati i probaviti, koja se kose sa vašim urođenim duhom, koja će vas zauvijek držati bolesnim, a koju nemate dovoljno odlučnosti odbaciti, ni u potpunosti prihvatiti.**

To je čisti primjer stare izreke “podijeljena kuća ne može opstati” u praksi. Židov je sa svojim gnusnim kršćanskim vjerovanjem izokrenuo umove bijelog čovjeka sa svojom prevarom o “duhovima na nebu”. Zabunio je, osakatio i podijelio naš “urođeni duh” do stanja u kojem smo postali paralizirani, ogoljeni i nemoćni protiv našeg neprijatelja. Židov je sve to postigao pomoću tih pogubnih ideja poput “daj sve siromašnima”, “voli svog neprijatelja”, “ne

odupri se zlu”, “nemoj suditi” i “okreni drugi obraz”. I dalje nam se podruguje izjavom da **su nam uništili svu zabavu poganstva.**

- Zaključuje, **stoga zašto nam ne bi zamjerali?** Zašto doista? Trebali bismo, ako nam je imalo mozga ostalo, uzvratiti strašnom kaznom i osvetom za to što su nam nanosili takvo zlo tijekom milenija. On otvoreno priznaje da Židovi ne bi samo tako tiho podnosili takvu uvredu, nego bi protestirali i agresivno nas kaznili.
- **Ne, prešli bi direktno na bit. Promotri bi tu zbunjujuću, nedjelotvornu zbrku koju zovemo civilizacijom, tu polu-kršćansku, polu-pogansku mješavinu i – da su mjesta zamijenjena – rekli bismo vam izravno: “za ovu zbrku možemo zahvaliti vama, vašim prorocima i vašoj bibliji.”**

I tako bi doista učinili. Krajnje je vrijeme da bijeli ljudi ustanu svi do jednoga, uklone tu gnusnu židovsku zapreku sa našeg puta i bace im ju nazad u facu. Krajnje je vrijeme da usvojimo vlastitu religiju, koja je **u skladu sa našim uređenim duhom**, religiju koja nije protivna najboljim instinktima Bijele rase, **nego je usklađena s njima**, religiju koja je u skladu sa Vječnim zakonima prirode.

Takvu religiju sada imamo u KREATIVIZMU.

KREATIVISTIČKO VJEROVANJE #44

Priča o carevom novom ruhu

Pokoreni lošom židovskom literaturom. Bijela rasa ima tako bogatu baštinu predivne i zanimljive literature, da mora da je kolektivno skrenula s pameti kad je usvojila smeće od židovske literature kao temelj svoje religije. Kao što je istaknuo Marcus Eli Ravage, ta židovska literatura je imala razarajuće učinke na kulturu i povijest Bijele rase i pokorila nas je kao niti jedna vojska dosad.

Bijela rasa ima vlastitu bogatu baštinu. Neka literatura Bijelog čovjeka je starija mnogo stoljeća od Starog Zavjeta. Ezopove basne, od kojih nekoliko stotina još postoji, datiraju iz egipatskih vremena. Svakako mudrost, moralne lekcije i primjene tih lekcija daleko nadmašuju bilo koje besmisleno smeće o židovskim bitkama sa nepostojećim plemenima za vrijeme nepostojećeg Mojsija. Nakon što pročitamo Ezopovu basnu "Čovjek kojeg je ugrizao pas" ili "Zec i kornjača", izvući ćemo jasnu, sažetu i bezvremensku lekciju. Za usporedbu, kad pročitamo priču o "Joni i ribi" iz Starog Zavjeta, kakvu moguću lekciju može bilo koji inteligentan čovjek izvući iz takve glupe, besmislene priče?

Kome treba to židovsko smeće? Bijeli čovjek ima veće bogatstvo literature nego bilo koja druga rasa. Uz velike i odlične pisce kao što su Shakespeare, Goethe, Tennyson, Schiller i tisuće ostalih, bijeli čovjek ima i obilnu folkloristiku na mnogo jezika. Osim Ezopovih basni koje datiraju iz prastarih vremena, imamo i Grimmove bajke, Andersenove bajke, nordijske i germanske legende, bogatstvo grčke i rimske mitologije i još mnogo toga. Kako je glupo okrenuti se prljavoj židovskoj literaturi! To je jedna smiješna situacija koju KREATIVISTIČKI POKRET namjerava ispraviti.

Lakovjernost masa. Da malo unesemo raznolikosti i kako bismo prikazali koliko ljudi mogu povjerovati dobro raširenoj glasini, osvrnuti ćemo se na priču "Carevo novo ruho" Hansa Christiana Andersena. Priča će, nadam se, objasniti koliko su ljudi naivni i kako je ta naivnost omogućila Židovima da natjeraju naše ljude da prihvate i promiču židovsko-kršćansku bibliju, podmukao komad literature koji je zbunio i uništio Bijelu rasu više nego bilo koja druga knjiga u povijesti Bijele rase. Evo priče o Carevom novom ruhu.

CAREVO NOVO RUHO

Prije mnogo godina živio je jedan car koji je iznad svega volio novu odjeću. Sav je svoj novac trošio na to da se što se ljepše obuče. Nije se brinuo za svoje vojnike, nije mario za kazalište, a niti da se prošeta kroz šumu, osim kad je htio pokazati neko svoje novo odijelo. Tako bi on po cijeli dan samo mijenjao odjeću. Kao što se za vladara obično kaže da se nalazi u vijećnici, tako se za njega govorilo: "Car je u svojoj garderobi."

U tom velikom gradu u kojem se nalazio njegov dvor bilo je veoma živo i veselo. Svaki dan su ga posjećivali mnogi stranci, ali jednog dana mu dođoše i dvije varalice. Rekoše mu da su tkalci i da mogu istkati tkaninu kakva se samo zamisliti može. Ne samo da njihove boje

i šare izazivaju divljenje, nego i odijelo od te tkanine ima neobičnu osobinu – ono je nevidljivo za svakog tko nije sposoban za svoju službu ili za svakoga tko je neoprostivo glup.

“O, divna je ta tkanina!” – pomisli car. – “Kad budem imao odjeću od takve tkanine, znat ću tko u mome carstvu nije na visini svog položaja. A moći ću i razlikovati pametne od glupih. Ta mi se tkanina mora odmah otkati!”

I dade car toj dvojici varalica veliki novčani predujam, s tim da odmah počnu s radom.

Varalice odmah postaviše dva prazna razboja i počеше tobože raditi. Do kasne noći su tako tkali na praznim razbojima i sve tražili da im donose najfiniju svilu i najčistije zlato, i sve su to trpali u svoju torbu.

“Baš bih želio vidjeti koliko li su već otkali” – pomislio je car, ali mu je bilo malo teško na srcu kada se sjetio da glupi ljudi, a i oni što ne odgovaraju svom pozivu, neće moći vidjeti tu čudesnu tkaninu. Bio je uvjeren da se on za sebe nema što pribojavati, ali ipak je odlučio prvo poslati nekog drugog da vidi kako posao napreduje. Čitav je grad već znao kakvu će čudotvornu moć imati ta tkanina i svi su nestrpljivo očekivali tko će se od njihovih susjeda pokazati kao glup, a tko nedostojan svog položaja.

“Poslat ću ja tkalcima svog starog i poštenog ministra” – odlučio je car. – “On će najbolje vidjeti kako ide s tkanjem. On je pametan i nitko bolje od njega ne vrši svoju službu!”

I stari čestiti ministar uđe u odaje gdje su one dvije varalice tkale na praznim razbojima.

“Sačuvaj me, Bože, ja ništa ne vidim!” – trljajući oči, pomisli stari ministar, ali ništa ne reče.

Varalice ga zamoliše da priđe bliže, a onda ga upitaše sviđa li mu se šara i jesu li lijepe boje. Oni su pokazivali na prazan razboj, a jadni stari ministar, ma koliko naprezao oči, ništa nije mogao vidjeti, jer ničega nije ni bilo.

“Gospode Bože!” – pomisli ministar – “da ja nisam glup? Nikada to nisam pomislio. Ali to nitko ne smije saznati! Zar ja nisam dorastao za svoj poziv? Ne, ne, ne smijem im reći da ne vidim tkaninu!”

“Pa gospodine, zar vi nemate ništa za reći o robi?” – reče jedan od tkalaca.

“O, tkanina je savršena, prekrasna! Šare su izvrsne, boje su divne!” – odgovori stari ministar gledajući u razboj kroz svoje naočale. “Da, da, reći ću caru da mi se tkanina izvanredno dopada!”

“E, to nam je vrlo drago!” – rekoše tkalci u jedan glas i počеше nabrajati boje i vrste šara svoje tkanine. Stari ministar je pažljivo slušao kako bi to sve mogao ponoviti kad se vrati u dvor. Tako je i učinio.

Poslije toga varalice zatražiše još više novaca, još više svile i još više zlata. Rekli su da im to treba za tkanje, a sve su trpali u svoje džepove. Ništa od svega toga nije uzeto za tkanje i oni su i dalje tkali, na praznim razbojima.

Malo zatim car posla još jednog cijenjenog službenika da vidi kako ide s tkanjem i kada će tkanina biti gotova. Ali i s tim službenikom se dogodilo isto što i s ministrom. On je gledao i gledao, ali nije vidio ništa drugo do prazan razboj.

“Što, zar nije lijepa tkanina?” – upitaše ga varalice pokazujući mu i objašnjavajući nepostojeće šare.

“Da sam glup – nisam” – pomisli čovjek. – “Pa što onda? Znači da nisam dorastao svom položaju? To je zaista čudno! Ali ne smijem dozvoliti da to drugi primijete!” – I čovjek počeo hvaliti tkaninu koju nije vidio i uvjeravati tkalce koliko mu se sviđaju njihove prekrasne boje i predivne šare.

“Da, da, to je nešto prekrasno!” – rekao je caru kada se vratio u dvor. Čitav grad je sada pričao samo o toj prekrasnoj tkanini.

Sada je i car htio vidjeti tu tkaninu dok je još na razboju. S čitavom pratnjom svojih odabranika, među kojima su bila i ona dva stara velikodostojnika što su već bili tamo, car je došao onoj dvojici varalica i zatekao ih kako iz sve snage tkaju, ali tkaju bez potke i osnove.

“Zar nije divna tkanina!” – rekoše ona dvojica velikodostojnika. “Izvolite, vaše veličanstvo, pogledajte kakve su divne šare, kakve divne boje!” – i pokazaše na prazne razboje, jer su vjerovali da drugi vide tu tkaninu.

“Što je ovo?!” – pomisli car. – “Ja ništa ne vidim. Pa to je užasno! Zar sam ja glup? Ili ne zaslužujem biti car? Pa to bi bilo najstrašnije što bi mi se moglo dogoditi!”

Nije htio priznati da ništa ne vidi, pa je tobože zadovoljno klatio glavom i, gledajući u prazan razboj, ponavljao: – “O, baš je, baš je lijepo! Taj vaš rad zaslužuje moje najviše priznanje!” Sada je i čitava careva pratnja gledala u prazan razboj i ponavljala: – “E, baš je, baš je lijepo!” I savjetovali su caru da se odmah na prvoj svečanosti pojavi u odjeći od te divne tkanine. Svi su bili ushićeni, od usta do usta je išlo: – “Divno! Krasno! Veličanstveno!”. Obojicu varalica car je odlikovao ordenom viteškog križa i dodijelio im titulu tkalačkog viteza.

Cijelu noć uoči svečanosti varalice su probdjele pored šesnaest zapaljenih svijeća. Svi su mogli vidjeti kako se tobože žure završiti carevu odjeću. Skidali su s razboja nepostojeću tkaninu, u zraku su je tobože sjekli velikim škarama, šili su je iglama bez konca i najzad su rekli: – “Evo, odjeća je gotova!”

Car priđe u pratnji svojih najotmjerenijih dvorana, a varalice podigoše ruke kao da nešto drže i rekoše: – “Evo hlaća! Evo kaputa! Evo ogrtača! Sve je kao paučina! Čovjek bi mogao pomisliti da na tijelu nema ništa, ali u tome i jeste prava vrijednost ove tkanine!”

“Da, da, tako je!” – u jedan glas potvrdiše dvorani iako ništa nisu vidjeli.

“Hoćete li sada, Vaše Veličanstvo, biti tako ljubazni i odložiti svoju staru odjeću!” – rekoše varalice. – “Novu ćemo vam dati pred velikim ogledalom!”

Car skide sa sebe staru odjeću i varalice mu počeoše tobože dodavati komad po komad nove odjeće, a onda ga uhvatiše oko struka i tobože mu namještati skute. Tako oni rade oko njega, a car se pred ogledalom samo vrti i okreće.

“Bože, kako je divno sašiveno! Kao saliveno je!” – divila se sva careva pratnja. – “Kakva šara, kakve boje! Zaista dragocjeno ruho!”

“Vaše Veličanstvo, napolju već čekaju nosači s baldahinom što će ga nositi nad vašom glavom u mimohodu!” – izvijestio je vođa parade.

“Dobro, dobro, ja sam već gotov!” – odgovorio je car. “Dobro mi stoji, zar ne?!” – i okrenu se pred ogledalom kao da hoće još jednom pažljivo promotriti svoju raskošnu pojavu.

Komornici koji su bili zaduženi da mu nose skute podigli su ih tobože s poda i krenuli za njim držeći ruke u zraku i strahujući da se ne bi primijetilo da te skute i ne vide. I tako je car išao u mimohodu pod divnim baldahinom, dok je okupljena svjetina na ulicama i prozorima ponavljala: – “Bože, novoj carevoj odjeći nema nigdje ravne! Kako su mu divni skuti! Kako mu sve krasno stoji!”. Nitko nije htio priznati da ništa ne vidi, jer bi time priznao da je glup ili da nije dorastao svojoj dužnosti.

Do tada nijedna careva odjeća nije doživjela takvo priznanje.

Ali najednom je neko dijete povikalo: – “Pa car je gol!”

“Ah, Bože moj, taj nedužni glasić!” – zabrzao je uplašeni otac.

Ali već istog trenutka se začuo šapat: – “Dijete kaže da je car gol! Car je bez odjeće!” I odmah zatim počеше svi u jedan glas vikati: – “Car je bez odjeće! Bez odjeće!”

Car je pretrnuo – vidio je i sam da je bez odjeće, ali je ipak odlučio ostati do kraja na mimohodu, pa je zauzeo još dostojanstvenije držanje. A komornici iza njega i dalje su nosili nepostojeće skute.

* * * * *

Povratak razumu. Kao što je malo dijete istaknulo očitu istinu, mi iz KREATIVISTIČKOG POKRETA želimo istaknuti očitu istinu o židovskoj prijevari o “duhovima s neba”. Osnivanjem svjetskog pokreta želimo Bijelu rasu povratiti razumu i složno uskliknuti: “Pa car je gol!”.

U sljedećem poglavlju namjeravamo pobliže ispitati taj čudni fenomen praznovjerja i lakovjernosti, a tako čineći nadamo se povesti naš narod nazad prema razumu, istini i spasenju.

KREATIVISTIČKO VJEROVANJE #45

Praznovjerje i lakovjernost – Ahilova peta Bijele rase

Čudna slabost Bijele rase. U zadnjih dvije tisuće godina, dvije negativne karakteristike uma bijelog čovjeka su mu uzrokovale možda više štete nego išta drugo. Ta dva defekta su njegova sklonost prema (a) praznovjerju i (b) lakovjernosti. Bijela rasa nije podložnija tim manama više negoli obojene rase. Ne uopće. Možda čak i manje, ali su posljedice tih mana za vrlo naprednu Bijelu rasu bile deset puta gore nego za obojene rase. Te dvije djetinjaste i glupe karakteristike su posebno čudne i ponižavajuće za plemenitu Bijelu rasu čije su mentalne, kulturne, kreativne i proizvodne sposobnosti neusporedivo superiornije od sposobnosti bilo koje obojene rase.

Što je praznovjerje? Što je lakovjernost? Jesu li povezani?

Prvo dolazi lakovjernost. Pokušamo prvo odgovoriti na treće pitanje, otkrili smo da kako bi bili praznovjerni, prvo morate biti lakovjerni. Međutim, osoba može biti lakovjerna u nekim drugim područjima, a da nikad ne postane praznovjerna.

Svijet duhova. Praznovjerje većinom podrazumijeva vjerovanje u nadnaravni “svijet” tj. svijet izvan prirode i njezinih zakona. Uglavnom se taj svijet veže uz “svijet” duhova, utvara, vila, što je zapravo sve jedno te isto i mi ćemo se koristiti terminom “duhovi”. Svijet duhova je podijeljen na dobre momke i loše momke; na “svete” duhove, bogove, božice, anđele; i “loše” duhove, lucifere, vještice, demone, vragove i druge slabije duhove. Područje demonologije je tema za sebe o kojem je napisano i nekoliko idiotskih knjiga. Nepotrebno je reći da nitko, osim možda osobe koja je pobjegla iz ludnice, nije vidio “demonu”. Što se tiče bogova u tom svijetu duhova, neki autori su nabrojali i do 30.000 individualnih bogova koje su praznovjerni i lakovjerni ljudi izmislili, štivali, i u koje glupo vjeruju tijekom milenija.

Izmišljeni, nestvarni svijet. Navodno taj “drugi svijet” ima set svojih zbrkanih zakona namijenjenih duhovima i utvarama. Očito, oni su suprotni i kose se sa zakonima prirode. Nitko se nije potrudio dokučiti kakvih se to zakona drže ti duhovi, te se čini da tu sve prolazi. Kao i u svim bajkama, ti duhovi mogu izvoditi “čuda” kakva si god možete zamisliti. Oni navodno postoje u svijetu odvojenom od pravog univerzuma, odvojenom od pravog svijeta.

Nema niti jednog dokaza. Najnevjerojatnija činjenica u cijeloj toj priči o svijetu duhova, bogova, demonu, anđela i čega god hoćete, je da ne postoji niti jedan dokaz koji bi dokazao njihovo postojanje, osim fantazija u umovima praznovjernih i lakovjernih.

Žrtve lakovjernosti. Prethodna rečenica dosta dobro objašnjava značenje lakovjernosti, ako ono uopće zahtijeva objašnjenje. Lakovjernost je, uglavnom, vjerovanje u nešto što nije tako, u nešto što se ne može dokazati ili nema dovoljno dokaza da stekne kredibilitet u našim očima. Koliko god se čudno to može činiti, u današnjem modernom i znanstvenom svijetu, ni lakovjernost ni praznovjerje se nisu smanjili od Srednjeg vijeka, kada su te dvije aberacije uma bile u punom zamahu.

Inteligentni nisu imuni. Lakovjernost i praznovjernost nisu rezervirani samo za glupe i neobrazovane, iako su u bitnoj vezi sa “siromašnim duhom”. Kršćani, koji žale “jadne, zbunjene” Hinduse zato što vjeruju da su krave svete, se također čvrsto i neupitno drže svoje “vjere”. Njihova se vjera uglavnom sastoji od vjerovanja u duhove druge vrste, “svete duhove” i demone. Polazu zakletve na “svetoj” bibliji i vjeruju u luđačke priče o njihovim omiljenim duhovima sa neba, o tome kako će ići u pakao ili raj i ostale gluposti. Čak i neki inteligentni muškarci i žene su praznovjerni, te se hvale kako je predivna njihova “duboka i trajna vjera” u takve glupe besmislice, a trebali bi znati bolje.

Neosnovana “vjera” nije vrlina. Dakle ispitajmo riječ “vjera” u njenim inherentnim esencijama. Webster nudi nekoliko definicija. Ona koja najviše odgovara našem diskursu je slijedeća: “Vjera: čvrsto i neupitno vjerovanje u nešto za što nema dokaza.” To je otprilike to, ali mi ćemo je malo proširiti. Pošto su “dokazi” zapravo diskutabilni zaključci i postoje (poput ljepote) samo u očima onih koji je imaju, mi želimo istaknuti da je vjera čvrsto i neupitno vjerovanje u nešto za što postoji vrlo malo ili nema nikakvih bitnih dokaza i zato ne zaslužuje ni naše uvažavanje ni prihvaćanje. Na primjer, postoje valjani dokazi da povjerujemo da dva i dva daju četiri. Ne postoje dokazi da povjerujemo da daju sedamnaest. Zato, osoba koja zaključi da dva i dva daju četiri, je došla do logičkog zaključka. Osoba “koja preferira vjerovati” da “po njegovoj vjeri” dva i dva daju sedamnaest je iracionalna, a onaj koji u to vjeruje pošto mu je svećenik rekao da je tako, je i lakovjeran i iracionalan.

Plodno tlo za prevarante. Na tim jadnim manama ljudskog uma, praznovjerju i lakovjernosti, su izgrađena velika carstva i nesvete superstrukture poznate kao **religije** koje su zarazile ljudsku rasu još od početka vremena. Poprilično je shvatljivo zašto bi primitivni divljak, koji je glup i ima jako ograničenu sposobnost razumijevanja, pokušao objasniti fenomen prirode, fenomen koji ne razumije. Pošto nije imao ni dovoljno činjenica, ni inteligencije da pravilno interpretira i poveže to malo činjenica koje je imao, koristio je prečace u objašnjavanju fenomena svijeta koji ga okružuje. Zbog straha od nepoznatog, zbog njegove nedovoljne logike i razumijevanja, te zato što je bio prirodno praznovjeran, primitivan čovjek je izmišljao bogove i duhove oko njega za koje je vjerovao da kontroliraju događaje i da kontroliraju njegovu sudbinu.

30.000 duhova. Primitivni divljak je izmislio boga ili duha ili utvaru za svaki hir prirode. Tako su postojali duhovi kiše, duhovi munje, duhovi mora, duhovi vodopada, bogovi rata, bogovi plodnosti – bogovi – duhovi i utvare – njih najmanje 30.000 su katalogizirali neke poduzetne duše. Plodnost ljudskog uma za izmišljanje duhova je gotovo beskrajna i jedna je od najotpornijih i najtrajnijih strasti tijekom vremena.

Postali robovi vlastitih izmišljotina. Na nesreću ljudske vrste, primitivni divljak je također vjerovao da ti duhovi imaju arbitranu, hirovitu i neograničenu kontrolu nad njihovim boljitkom i sudbinom. Neizbježno je bio slijedeći korak stvaranja straha od tih duhova – duhova koje je sam stvorio u svojoj glavi i kojima se počeo moliti. Želio im je udovoljiti, razgovarati s njima, zadovoljiti ih, moliti im se i dozvolio je da opsesija njima zavlada njegovim životom. Neka primitivna društva, (i neka koja nisu toliko primitivna) su postali toliko

opsjednuti strahom i ugađanjem njihovih duhova da su postali glavna preokupacija njihovih umova, vremena i energije.

Organizirana obmana. Nažalost, uvijek je bilo nitkova koji su bili dovoljno pronicavi da vide kroz tu obmanu o duhovima i okrenu situaciju u svoju korist. Kao rezultat, razvila se organizirana religija, kojom je upravljala usko organizirana skupina svećenika koji su bili u poziciji pojačati strah od tih misterioznih duhova, sa ciljem da rašire praznovjerje i na taj način upravljaju, kontroliraju i pljačkaju svoje nemoćne žrtve.

Kršćanstvo je najveća obmana od svih za Bijelu rasu. Zapravo se tu radi o razvoju obmane “duhova na nebu” do dana današnjeg. To vrijedi kako za divljake sa Fiji-ja, ali u istoj mjeri i za kršćansku vjeru. Nažalost, potonja je glavna religija Bijele rase danas, koliko god ta religija rascjepkana i podijeljena bila.

Židovi su imali svrhu. Osobito je teško povjerovati da Bijela rasa, koja je toliko inteligentna i napredna, da bi do danas bila zapletena u praznovjerno vjerovanje u isti svijet duhova u koji vjeruju i primitivni divljaci, ili u koji su vjerovali i naši aboriđanski preci prijašnjih milenija. Još je veća nesreća za bijelog čovjeka da su mu ovu kontrolu nad njegovim umom, vjerovanje u duhove, nametnuli njegovi smrtni neprijatelji, izdajnički Židovi. Da, naš vječni parazit na leđima čovječanstva, Židov, je bio taj koji je napisao takozvanu “Svetu Knjigu” bijelog čovjeka, osmislio religiju za njega, raširio ju i promovirao među Rimljanima, a sada je zatrovao i um bijelog čovjeka sa tim primitivnim, otrovnim praznovjerjem kako bi stekao kontrolu nad njegovim umom, njegovom sudbinom i uništio veliku Bijelu rasu. Kao što smo pokazali u prethodnom poglavlju, Židov Marcus Eli Ravage se time čak i hvali.

Više od 20 milijardi dolara godišnje kako bi se održavala ta obmana. Kako ironično! Kako tragično! Kako smo glupi što smo podlegli toj smiješnoj priči o duhovima na nebu, **za čije održavanje samo Sjedinjene Države izdvajaju više od 20 milijardi dolara godišnje.** To ne uključuje posrednu štetu koja nam je nanijeta u vidu narušene sposobnosti racionalnog razmišljanja, šteta u gubitku vremena koje smo potrošili u tim židovskim kućama posvećenima obožavanju aveti koje se nazivaju crkvama, odvratanja naše pažnje od glavne svrhe života – preživljavanja, širenja i napretka vlastite vrste – i brige o vlastitim interesima.

* * * * *

Kršćanstvo je relativno nova nesreća. Da bi kršćanstvo stavili u pravu perspektivu, moramo se najprije sjetiti da je Bijela rasa stvorila civilizaciju mnogo prije nego je kršćanstvo uopće postojalo. Velika (bijela) egipatska civilizacija je postojala punih tri tisuće godina prije nego je kršćanstvo uzdiglo svoju ružnu glavu. Ustvari, još prije pojave kršćanstva, Egipćani su već krenuli putem propasti jer svu dozvolili trovanje svojih gena križanjem sa crnim Nubijcima sa juga.

Feničanska, perzijska, mikenska, grčka i velika rimska civilizacija, sve bijele civilizacije, su cvale mnogo prije kršćanskog napada na njihovu pogansku ljepotu. Kršćanstvo definitivno nije izgradilo civilizaciju nego ju povuklo u to dugačko i nesretno razdoblje poznato kao Mračni vijek.

Bijela rasa je puno starija od civilizacije. Druga stvar koje se moramo sjetiti je da se Bijela rasa biološki formirala kao rasni entitet ne tisuće, nego desetke tisuća godina prije nastanka civilizacije. I to je bit čitave stvari: mi, Bijela rasa, smo bili biološki entitet – **bili smo Bijela rasa** – mnogo prije nastanka bilo kakve civilizacije ili pojave kršćanstva na ovoj planeti. I to je, moji dragi bijeli rasni drugovi, najvažnija, najdragocjenija, najtrajnija činjenica našeg postojanja.

* * * * *

Oboljenje uma. Već smo spominjali u ovoj knjizi kako su Židovi izmislili kršćanstvo i nametnuli ga Rimljanima da bi ih uništili. Svrha je ovog poglavlja da vam objasnim ulogu praznovjerja i naivnosti u pomaganju Židovima da rašire tu bolest zvanu kršćanstvo. Druga svrha je da učinimo naše **bijele rasne drugove** svjesnima činjenice da koliko god bili inteligentni, nisu imuni na tu povijesnu epidemiju koja je pogađala čovječanstvo od primitivnog divljaka sve do napredne civilizacije **bijelog čovjeka** danas.

Zato, shvatimo da je priča o “duhovima na nebu” kakva se može naći u kršćanstvu, mormonizmu ili bilo kojoj drugoj religiji, pokvarena obmana i prijevara, da nas ona vraća na razinu praznovjerja naših divljačkih predaka, te da je to opasno oboljenje mozga.

Moramo povući jasnu crtu. Moramo razbistriti svoje razmišljanje i razlikovati što je **stvarnost** a što je **fantazija**. Moramo povući jasnu crtu između stvarnog svijeta i izmišljenog svijeta. Sposobnost razlikovanja stvarnog i nestvarnog razdvaja zdrave, razumne ljude od luđaka. Mnogi pacijenti u psihijatrijskim bolnicama su nekoć bili vrlo inteligentni ljudi. Ali kad im se razboritost narušila do točke da više nisu znali razlikovati stvarnost od snova, fantazija, iluzija, noćnih mora, duhova i ostalih plodova mašte, onda su poludjeli.

Kada govorimo o luđacima, moramo znati da tu postoje različiti stupnjevi oboljenja i da su neki ljudi samo u pojedinim područjima. Također moramo razlikovati one koji su normalne inteligencije ili više, od onih koji su rođeni kao idioti ili imbecili. Zbog potonjih se ne brinemo pošto za njih ionako nema nade za budućnost. Mi smo zabrinuti za naše inače mentalno zdrave bijele rasne drugove kojima je oštećena inteligencija praznovjernim religijama (poput kršćanstva) i kojima su umovi zamagljeni do granice gdje ne znaju više razliku između stvarnog svijeta i svijeta fantazija (duhova na nebu).

Masovno ludilo. Mi KREATORI kategorički smatramo priču o “duhovima na nebu” kao ludu i nestvarnu, a kršćanstvo kao takvo, **masovnim ludilom i velikom obmanom**.

Milijuni izmišljenih tvrdnji koje se ne mogu osporiti. Žrtve kršćanske indoktrinacije će na postaviti sljedeći izazov: ne možete dokazati ne da postoje Sveti Duhovi na nebu, da ne postoji bog, raj i pakao ili da Isus Krist nije živio na Zemlji, bio razapet, uskrsnuo, vratio se na nebo, itd.

Teret dokazivanja na onom tko iznosi tvrdnju. Na taj izazov KREATORI odgovaraju: ne moramo dokazivati da su vaše tvrdnje, vaš svijet snova, čista fantazija. Ne moramo dokazivati da svijet duhova i demona ne postoji. **Ako postoji, teret dokazivanja je na vama**, a u pet tisuća godina koliko ljudska rasa gradi civilizaciju, vi niste pružili niti jedan dokaz koji bi

ikoji sud ili zakoni priznali, a da potvrđuje postojanje svijeta duhova. Sudovi (i svi razumni ljudi) su shvatili da je **teret dokazivanja na strani koja afirmira** (tj. onom koji daje izjavu, tvrdi nešto) a ne strani koja negira. Na primjer, ako vas netko optuži da ste seksualni prijestupnik, na strani koja optužuje (koja daje izjavu ili tvrdnju) je da pruži dokaze, a ne na vama da se mučite dokazivati da nije tako. Čak i da idete u širinu, svjedočite i slično, ne biste mogli **dokazati** da je optužba neosnovana. Pošto druga strana nije iznijela dokaze nego samo optužbu, zašto bi na vama bio teret dokazivanja kako biste opovrgnuli tu optužbu? Nije li logičnije da prije nego se neka tvrdnja uopće uzme u obzir, da **stranka koja iznosi tvrdnju pruži valjane dokaze koji bi ju podržali?**

Rimljani su prepoznali taj princip prije 2.400 godina. Da, svaki pristojni sud na svijetu se slaže po pitanju te samo-evidentne premise pružanja dokaza. Teret dokazivanja je na strani koja afirmira (iznosi tvrdnju), a ne na strani koja negira. Taj princip je toliko logičan i očit da su ga Rimljani, koji su bili praktični, inteligentni i realistični, implementirali u temelje svojih zakona još 450 god p.n.e. Zakoni dvanaest tablica, osnova Rimskog zakona tijekom tisuću godina, djelom iznose: **teret dokaza je na strani koja afirmira, ne na strani koja negira.** Taj princip je jednako valjan danas kao i prije dvadeset četiri stoljeća kada su ga Rimljani postavili kao temelj svojim zakonima i zdravom razumu.

Vjerovanje besmisleno bez dokaza. Primjena tog principa na mnoštvo koje tvrdi da postoje duhovi na nebu, **znači da oni moraju iznijeti čvrste dokaze, umjesto što iznose fantastične tvrdnje** i nas izazivaju da dokažemo da "nije tako". Kada se mi KREATORI suočimo sa tim praznovjernim kršćanima, pa im objasnimo ovaj princip i tražimo ih da svoje tvrdnje podupru čvrstim, smislenim dokazima, oni se povuku na nove linije obrane. Njihov novi argument ide linijom: Mogu vjerovati u što god želim, a vi možete vjerovati u što god vi želite.

Razlikovanje stvarnosti od fantazije. Istina. Mi ne osporavamo nikomu njegovo pravo da vjeruje u što god želi vjerovati. Mogu vjerovati u bilo koje duhove na nebu koje im padnu na pamet. S druge strane, ako mislimo da su prešli granice razuma u njihovoj opsesiji nepostojećim duhovima na nebu, donijet ćemo svoje mišljenje o njima, kao što bi učinili sa svakim pacijentom ludnice **koji više ne može razlikovati stvarnost od svijeta fantazije.** I tu leži crta razdvajanja između razuma i ludila. Postoje ljudi u psihijatrijskim bolnicama koji jesu, ili su nekad bili, izrazito visoke inteligencije. Glavni poremećaj njihova uma je taj što **više ne mogu razlikovati stvarnost od fantazije.** A isti slučaj je sa kršćanima koji obožavaju duhove. Brbljaju o Super-duhu na nebu, traže ga da im čini usluge, zaštiti ih od zla, spasi njihove duše od (također imaginarne) goruće jame, mole mu se i vode dugačke (jednosmjerne) razgovore sa svojim izmišljenim duhom (ili duhovima) na nebu, a dobivaju isti odgovor kakav bi dobili da pričaju sa kamenom.

Zdrav razum – prilagođen stvarnosti. Mi KREATORI zauzimamo stav da je jedna od glavnih značajki zdravog razuma **razlikovanje stvarnosti od fantazije**, sposobnost logičkog i razumnog razmišljanja i baziranje tog razmišljanja na logičnim i **smislenim dokazima.** Nadalje, mi zauzimamo poziciju gdje smo protiv, gdje razotkrivamo i osuđujemo one koji, po

našoj procjeni, shvaćaju svijet duhova na način na koji bi ga shvatila luda osoba. To što svoje ludilo obavijaju sveobuhvatnim plaštom religije, neće im kupiti imunitet, što se nas tiče.

Obmana “duhovi na nebu” je masovno ludilo. Smatramo te priče o duhovima na nebu masovnim ludilom, bile one pod krinkom kršćanstva ili pod bilo kojim drugim izgovorom. Biti ćemo posebno agresivni i jasni u iskazivanju našeg stava ukoliko su te gluposti štetne za našu dragocjenu Bijelu rasu. Mi KREATORI vjerujemo da je ovaj svijet jedini koji je naša vrsta nastanila i koji će nastaniti u predvidivoj budućnosti. Vjerujemo da su ovaj svijet i svemir stvarni i da se u ovom svemiru nalazi planeta Zemlja koja je naš dom, naš jedini dom i to nas obavezuje učiniti najbolje što možemo u toj situaciji. U sve to vjerujemo zato što za to postoje dokazi, smisleni i vjerodostojni da je tome tako. S druge strane, ne postoji niti jedan jedini dokaz koji bi podržao kršćanske tvrdnje da duhovi sa neba lebde oko nas, vise nam na ramenu, bilježe svaki naš pokret i kontroliraju našu sudbinu na zemlji. Također nema niti jednog dokaza o postojanju gorućih jama ili raja nakon smrti. Takve idiotske tvrdnje su bazirane samo na mitovima, lažima i rekla-kazala glasinama, koje bi na svakom sudu proglasili besmislenim i neprihvatljivim glupostima. Nitko, a najmanje sami kršćani, ne zna tko je napisao sve te gluposti o duhovima na nebu.

Katastrofalno za Bijelu rasu. Priča o duhovima na nebu bi bila užasno smiješna nama KREATORIMA da razarajuće posljedice oboljela uma nisu katastrofalne za boljitak Bijele rase, kao što je Marcus Eli Ravage istaknuo u prethodnom poglavlju. Dok nitko ne zna tko je točno napisao židovsko-kršćansku bibliju, mi znamo da su ju napisali naši smrtni neprijatelji, izdajnički Židovi. Kako su i zašto upotrijebili kršćanstvo da bi uništili plemenitu rimsku civilizaciju, već smo detaljno opisali u jednom prijašnjem poglavlju – to je tragična priča ali je vrlo zanimljivo štivo.

KREATIVISTIČKO VJEROVANJE #46

Kviz za mjerenje lakovjernosti

Kako biste naveli prijatelje da se na trenutak zaustave i promisle o mentalnoj zamci u koju ih je dovelo židovsko kršćanstvo i druga propaganda, pripremili smo nekoliko pitanja. Ona bi trebala biti instrument koji će ne samo razotkriti njihovu lakovjernost, nego će shvatiti koliko su njihovi umovi zamagljeni zastarjelim praznovjermem. Ukratko, trebala bi poslužiti kao inicijalni protuotrov u dugotrajnom procesu detoksikacije uma od smeća koje se dugo nakupljalo.

Evo nekoliko pitanja koje im možete postaviti:

1. Jeste li nekoć vjerovati u djeda Božićnjaka?

- a) Otkud vam takva ideja?
- b) Otkad taj koncept postoji?
- c) Je li djed Božićnjak stvaran ili je samo plod mašte?
- d) Kada ste prestali vjerovati u djeda Božićnjaka?
- e) Što vas je natjeralo da promijenite mišljenje?
- f) Jeste li se ljutili na klinca koji vam je rekao istinu?
- g) Da li ste se trebali naljutiti?

2. Jeste li nekoć vjerovali u priču da Uskrsni zec polaže Uskrsna jaja?

- a) Gdje ste uopće čuli tu priču?
- b) Da li još uvijek vjerujete u tu priču?
- c) Kao odrastao čovjek, ne mislite da je djetinjasto i naivno i dalje vjerovati u takve fantazije, kad takve mitove ne podržavaju dokazi iz stvarnog svijeta?
- d) Kao dijete, jeste li bili lakovjerni što ste vjerovali takvim pričama?
- e) Mislite li da je dobro da odrasli ostanu lakovjerni i praznovjerni kao mala djeca?

3. Da li vjerujete u duhove?

- a) Ako da, otkud vam zamisao da duhovi postoje?
- b) Jeste li ikad vidjeli, čuli, osjetili ili namirisali kojeg duha? Je li netko drugi koga osobno poznajete?
- c) Možete li precizno opisati što je duh, što radi, gdje živi itd.?

4. Da li vjerujete u zle duhove, demone, lucifere ili vragove?

- a) Ako da, jeste li ikad vidjeli, čuli, osjetili ili namirisali kojeg? Je li netko drugi koga osobno poznajete?
- b) Ako vjerujete u zle duhove, otkud vam uopće ideja da oni postoje?

5. Da li vjerujete u svete duhove, anđele itd.?

- a) Ako da, gdje se oni nalaze?
 - b) Jeste li ikad vidjeli, čuli, osjetili ili namirisali kojeg? Je li netko koga osobno poznajete?
 - c) Ako niste, kako znate da oni postoje?
- 6. U Indiji žive stotine milijuna ljudi koji vjeruju da su krave svete. Veliki broj također vjeruje da su štakori, majmuni i zmije svete.**
- a) Da li mislite da postoje dokazi koji bi podržali to vjerovanje?
 - b) Ako ne, kako objašnjavate njihovo uporno vjerovanje u takve gluposti tisućama godina?
 - c) Smatrate li da takvo praznovjerja pridonose ili štete rješavanju pravih problema u svijetu?
 - d) Biste li rekli da su ti ljudi lakovjerni i praznovjerni zato što vjeruju u takve gluposti?
- 7. Da li vjerujete da vam bogovi ili duhovi gledaju preko vašeg ramena i upravljaju vašom sudbinom?**
- a) Jeste li ikad vidjeli, čuli, osjetili ili namirisali kojeg? Netko drugi?
 - b) Mislite li da prate svaki vaš pokret, svaku riječ?
 - c) Smatrate li da mogu i da će vas baciti u vatreno jezero sumpora i vječno vas mučiti ako ih razbjesnite?
- 8. Stotine milijuna sljedbenika Muhameda tvrde da je Kuran “sveta” knjiga koju je napisao “Alah” preko svog proroka Muhameda.**
- a) Vjerujete li da je to istina?
 - b) Vjerujete li da je to velika obmana?
 - c) Ako da, kako objašnjavate činjenicu da stotine milijuna sljedbenika Muhameda vjeruje u takvu obmanu?
 - d) Mislite li da bi oni mogli biti lakovjerni?
 - e) Je li moguće da milijuni ljudi žive u zabludi tisućama godina?
- 9. Nekoliko milijuna Mormona vjeruje da je njihova knjiga “sveta” (Knjiga Mormona), i da ju je napisao bog preko svog kasnijeg proroka Josepha Smitha.**
- a) Vjerujete li da je Knjiga Mormona istinita?
 - b) Vjerujete li da je “sveta”?
 - c) Mislite li da je to velika obmana?
 - d) Kako objašnjavate da milijuni Mormona “vjeruju” u nju?
 - e) Je li moguće da su milijuni Mormona prevareni i da žive u zabludi više od sto godina?
 - f) Zna li da postoji mnoštvo dokaza da je Knjiga Mormona plagirana (od strane Smitha) iz ranijeg romana zvanog *Manuscript Found* (Pronađeni Rukopis) kojeg je napisao Solomon Spalding? (o ovome više u budućem poglavlju.)

10. Vjerujete li da je kršćanska biblija sveta?

- a) Znete li tko ju je napisao?
- b) Kako to znate?
- c) Koliko znate o poštenju ljudi za koje se smatra da su je napisali?
- d) Jeli moguće da su kršćani bili prevareni i da žive u zabludi o svojoj “svetoj” knjizi isto kao i mormoni i muslimani?

11. Vjerujete li da su Židovi izabrani božji narod, kao što biblija navodi?

- a) Ako da, kako objašnjavate činjenicu da oni ne vjeruju ni u Krista ni u Novi Zavjet, kako u zadnjih 80 generacija, tako niti danas?
- b) Kako objašnjavate kontradiktorne tvrdnje Starog i Novog Zavjeta da su Židovi izabrani božji narod i da smo svi isti u božjim očima?

12. Vjerujete li u pakao?

- a) Ako da, nije li to najgori, najpakosniji koncept kojeg su ljudi ili duhovi ikad osmislili?
- b) Znete li koga da je bio tamo kako bi nam mogao podnijeti nekakvo smisljeno izvješće o tom mjestu?
- c) Ako ne, kako znate da postoji?
- d) Ako vjerujete da postoji, gdje se nalazi? Kako to znate?

13. Ne mislite li da je ideja vječnog gorenja i prženja ljudi kao oblik kazne, najužasniji, najgori, najodvratniji koncept ikad smišljen od zlih umova?

- a) Biste li kaznili svoju djecu paklenim mukama da prestanu vjerovati u djeda Božićnjaka kada odrastu i postanu razumniji?
- b) Mislite da bi duh na nebu bio tako okrutan, pakostan i glup da “svoju djecu” kazni takvom užasnom kaznom zato što ne vjeruju u kolekciju izopačenih mitova bez pružanja ikakvih dokaza o njima?

14. Ne mislite li da bi mogli biti žrtve prijevare poput mormona, muslimana, brahmana i tisuće drugih postojećih religioznih kultova, zbog naivnog nasjedanja na priču o “duhovima na nebu”, “blaženstvu u raju” i “roštiljadi u paklu”?

KREATIVISTIČKO VJEROVANJE #47

Obmana zvana “Kršćanstvo” –

Ne postoje duhovi na nebu, nema Krista, nema povijesnih dokaza

Aleksandrija, Egipat, sjedište učenja. Aleksandar Veliki je umro mlad, u 33.-oj godini. Prije njegove smrti 323. god. p.n.e. osnovao je čuveni grad Aleksandriju u Egiptu. Ptolomej I. (Ptolomej Soter), egipatski faraon, je osnovao muzej i knjižnicu u Aleksandriji generaciju poslije. Knjižnica se razvila i obuhvaćala 400.000 svezaka. Kroz daljnji intelektualni razvoj, osnovana je još jedna knjižnica u obližnjoj četvrti grada u Serapisovu hramu. Uskoro je obuhvaćala dodatnih 300.000 svezaka. Kroz nekoliko narednih stoljeća Aleksandrija je postala glavni grad Egipta i intelektualni centar svijeta.

Također leglo kršćanske subverzije. U vrijeme Julija Cezara u prvom stoljeću p.n.e. Egipat je postao rimska provincija. Kada je Konstantin proglašen carem 313. godine., proglasio je kršćanstvo službenom religijom carstva uz izuzeće svih ostalih. Do tog vremena Aleksandrija je već postala leglo kršćanske subverzije, a Konstantinov proglas im je bio ohrabrenje za napad na intelektualce, koji su bili pogani.

Hipatija. Tijekom četvrtog stoljeća u Aleksandriji je živjela ljupka intelektualka Hipatija, kćerka Theona. Odrasla je u idealnoj intelektualnoj klimi, pošto je njezin otac bio učitelj, matematičar i filozof. Poučio ju je astronomiji, matematici i retorici.

Prekrasna, intelektualna, atletska. Hipatija je rođena 355. godine. Izrasla je u visoku, vitku, prekrasnu ženu. Ne samo da je bila intelektualno nadarena nego je bila i izuzetna atletičarka. U dobi od 20 godina mogla je propješačiti 15 km bez umora, plivala je, veslala, jahala i planinarila. Posjedovala je fizičku ljepotu, ljepotu lica i iznad svega, bila je vrlo inteligentna.

Razotkrila praznovjerje. Kad je počela sama predavati, govorila je stvari poput: “Bajke bi se trebale poučavati poput bajki, mitovi poput mitova, a čuda poput poetskih sanjarenja. Poučavati praznovjerja kao istine je najgora stvar. Djetinji um će ih prihvatiti, povjerovati u njih i tek nakon velike boli i možda tragedije, će ih se moći nakon nekoliko godina osloboditi. Ustvari, čovjek će se boriti za praznovjerje isto kao i za istinu – neki čak i više, pošto je praznovjerje toliko neopipljivo da ne možete doći do njega i oboriti ga, no istina je stvar gledišta i zato je promjenjiva.”

Podrška perfekta. Orestes, gradski perfekt, je pohađao njezina predavanja. Kad je tijekom jednog predavanja Hipatija rekla: “vladati uz pomoć okivanja uma putem straha od kazne u drugom svijetu je isto okrutno kao upotreba sile,” Orestes joj je aplaudirao. Vijest o tome događaju je stigla do Ćirila, tadašnjeg biskupa Aleksandrije. Pobjesnio je i rekao da će ekskomunicirati Orestesa.

Biskup joj se protivio. Ali ni Ćiril ni Orestes nisu mogli zbaciti jedno drugo, pošto je obojici moć proizlazila iz Rimskog carstva. Svađa je postajala sve napetija, a patološka mržnja biskupa Ćirila prema Hipatiji sve više rasla.

Podmuklo napadnuta od kršćanske rulje. Nekoliko godina nakon što je biskup Ćiril došao na vlast, u ožujku 415. godine, kada je Hipatija imala 60 godina, jedne noći izlazila je iz predavaonice i uputila se prema kočiji kako bi pošla kući. Tada su je podmuklo napali Nitrijski redovnici koji su predvodili fanatičnu kršćansku rulju punu mržnje. Nakon što su joj skinuli svu odjeću, barbarski su je ubili. Nakon toga su je vukli ulicama, odvojili joj meso od kostiju i na kraju je spalili na lomači.

Promoviranje istine i kulture je bio njen jedini zločini. Njezini zločini? Govorila je istinu o kršćanskim nerazumnim i praznovjernim lažima, promovirala je znanje i kulturu, te tako potiskivala moć tiranske židovsko-kršćanske strukture.

* * * * *

Nema nikakvih dokaza. Kada potražimo dokaze koji bi potvrdili elementarne kršćanske tvrdnje, tvrdnje poput života nakon smrti, postojanje pakla, raja, postojanje duhova na nebu ili čak povijesnog postojanja glavne kršćanske figure, Isusa, ne pronalazimo baš nikakve dokaze. Ponavljamo – apsolutno nikakve dokaze koji bi imali ikakvog uporišta u činjenicama ili u povijesti.

Autori nepoznati. Totalna suma takozvanih “dokaza” koji čine temelj kršćanskog hokus-pokusa se nalaze u takozvanim “evanđeljima” – Mateja, Marka, Luke i Ivana. Tko je napisao te glupe, kontradiktorne izmišljotine nitko zaista ne zna, a nije ni važno. O tim likovima se ne zna ništa drugo nego da su im “prišili” autorstvo nad “evanđeljima”, ali istraživanja su pokazala da je ta zbrka sastavljena od nepoznatih osoba na temelju raznih ranijih mitova. Prijeporno je da li su Matej, Marko, Luka i Ivan uopće napisali ta takozvana “evanđelja”.

Autentičnost dokazuju sami. Kršćanska crkva, koja se u prvih par stoljeća postojanja razvila u Rimsku Katoličku Crkvu, zajamčila si je “autentičnost” procesom koji se naziva **kružni argument**. Tvrdi da joj autoritet proizlazi iz evanđelja po Mateju 16:18, u kojem Isus proglašava njezinu valjanost: “A ja tebi kažem: Ti si Petar-Stijena, i na toj stijeni sagradit ću Crkvu svoju i vrata paklena neće je nadvladati”. Rimokatolička crkva tvrdi da je **ona crkva** koja se tu spominje i da joj je sam Isus dao vjerodajnicu.

I tako se vrte u krug. Dakle tko jamči autentičnost “evanđelja”? Pa rimokatolička crkva. Tko jamči autentičnost i autoritet rimokatoličke crkve? Pa evanđelja. Savršeni primjer loše logike poznate kao “kružni argument”. Djeca ga stalno koriste. Sve što je potrebno je primijeniti veliku količinu propagande na lakovjerne naivčine da se ti argumenti prihvate. To je kao sa zatvorenikovom dilemom gdje dvoje osumnjičenih rade zajedno tako da su jedan drugome glavni svjedoci.

Federalne rezerve koriste istu prijevaru. Taj princip je sličan onome koji koriste Federalne rezerve, privatna organizacija međunarodnih židovskih bankara. Tiskaju milijarde bezvrijednih krivotvorenih novčanica Federalnih rezervi, poznatih kao dolari. One nemaju

podlogu u ničemu. Tko jamči za te krivotvorene novčanice? Pa Federalna vlada. Tko bira, kontrolira, posjeduje i manipulira Federalnom vladom? Pa međunarodni židovski bankari. Kao što prosječna bijela naivčina prihvaća krivotvoreni dolar na vjeru, tako isto kršćansku priču o “duhovima na nebu” prihvaća na vjeru. U ovom trenutku je dobro prisjetiti se **naše definicije vjere**: glupo prihvaćanje koncepta ili ideje kao istinite, bez pokušaja da potražite čvrste dokaze.

* * * * *

Kapitalizirati na praznovjerju i lakovjernosti. Kršćanska crkva snažno odvraća ljude od traženja legitimnih dokaza. Kad smo kod toga, također čvrsto osuđuju logiku, razum i ideju samostalnog promišljanja. **Važnost stavljaju na vjeru/povjerenje** tj. djetinjastu lakovjernost. Ne vole kad im postavljate pitanja. Žele da lakovjerni ljudi kojima se može programirati mozak, vjeruju u ono što im oni kažu. Inače, sasvim otvoreno vam kažu, gorjet ćete u paklu za kaznu. Ili ćete vjerovati u priču o “duhovima na nebu” kako vam je oni prezentiraju, ili ćete se pržiti nakon smrti. To je moćna misaona toljaga i snažno je utjecala na lakovjerne i praznovjerne stoljećima. Kao što smo istaknuli ranije, kombinacija lakovjernosti i praznovjerja je opustošila Bijelu rasu, a židovski manipulatori umovima su maksimalno iskoristili te dvije ljudske slabosti – na našu štetu i na njihovu korist.

* * * * *

Otkud je došlo kršćanstvo? Je li ga pokrenuo židovski religiozni fanatik kao što to opisuje Novi Zavjet?

Krist nije nikad postojao. Naš odgovor na to zadnje pitanje je definitivno ne. Isus Krist nije izmislio niti pokrenuo kršćanstvo. Svi dokazi prikupljeni kroz znanstveno istraživanje povijesnih činjenica vode nas ka očitom zaključku: **nije postojao nikakav Isus Krist** koji bi tumarao onuda 30-te godine i poučavao novu religiju. (To smo detaljnije opisali u *VJEČNOJ RELIGIJI PRIRODE*). Cijela priča je izmišljena i **zakuhana puno kasnije**. Sastavljena je iz bajki, mitova i dijelova drugih religija, dok napokon nisu složili i započeli pokret u koji su uvukli i rimskog cara Konstantina. Taj rimski car, koji je imao um zločinca (ubio je vlastitu ženu i sina i tisuće drugih), je godine 313. etablirao kršćanstvo kao organizaciju. Rimljanima, koji su uvijek bili iznimno tolerantni prema drugim religijama, je tada proglasom bilo rečeno da kršćanstvo postaje uzvišena religija carstva uz isključenje svih drugih.

Još uvijek nema biblije u 300.-oj godini poslije Krista. U to vrijeme kršćanski pokret, iako je bio već star 300 godina, nije imao zapisan tekst ili “bibliju”. Pod snažnom i diktatorskom direkcijom cara Konstantina sazvan je sabor svih kršćanskih biskupa u Niceji, gradu u Maloj Aziji. Na tom sastanku prikupljeni su brojni spisi i skripte, te se vodila žustra rasprava mjesecima. Mnoge spise su pregledavali i raspravljali o njima. Neke su revidirali, neke prepravljali, a neke izbacili. Konačni paket koji je proizašao iz sabora u Niceji je nazvan Novim Zavjetom, hrpa proturječnih i poremećenih gluposti. Uz Novi Zavjet su umetnuli židovski “Stari Zavjet”. Kršćanski pokret je sada dobio “bibliju”, sa Konstantinom kao krajnjim

arbitrom. Kada se okupljeni biskupi ne bi mogli ili ne bi htjeli složiti oko nečega, znao im je prijetiti da će pozvati svoju vojsku, koja je stajala vani, ako se ne postigne dogovor.

Spremni uništiti svaku opoziciju. Konstantin je koristio sve moći svoga položaja, financijsku, vojnu i pravnu kako bi promovirao kršćanstvo i uništio svaku opoziciju. Kršćanstvu je krenulo.

* * * * *

Židovi “zakuhali” kršćanstvo. Otkud ideje koje se nalaze u kršćanstvu dolaze? Kao što smo već pokazali u ovoj knjizi, Židovi, koji su bili raštrkani po Rimskom carstvu, su bili **glavni manipulatori umovima** drugih ljudi od njihove najranije povijesti. Uvijek su **ratovali** sa domaćinima na čijim bi leđima bili poput parazita. Kada je tijekom židovskih ratova 68-70.god. Rim ugušio židovske pobune u Judeji i srušio Jeruzalem sa zemljom, Židovi su postali željni osvete. Tražili su način kako uništiti Rim, rimsku rasu i cijelo carstvo. Pokušali su sa vojnom opozicijom i nisu uspjeli, nisu bili nikakvi protivnici nadmoćnim Rimljanima. Tražili su **alternativu – manipulaciju uma kroz religiju** – te su pronašli pravu religiju u relativno nevažnoj **religijskoj sekti Esena**.

Eseni. Pošto smo u *VJEČNOJ RELIGIJI PRIRODE* već obradili temu o Esenima kao začetnicima **kršćanstva**, nećemo ju ovdje ponavljati. Dovoljno je reći da je učenje Esena bilo temelj na kojemu se izgradilo kršćanstvo. To je bilo suicidalno učenje. Židovi su ga prepoznali kao takvo, malo ga prilagodili i dali taj smrtonosni otrov Rimljanima. Koliko su uspješni bili, već smo spomenuli u ovoj knjizi.

Grozan koncept pakla. U nadolazećim poglavljima želimo pornije istražiti kako su Židovi koristili kršćanstvo i grozni koncept **pakla** kao sredstvo manipuliranja umovima svojih žrtava, u svrhu njihova zastrašivanja, teroriziranja i pokoravanja.

KREATIVISTIČKO VJEROVANJE #48

Strah i teror kao ultimativno kršćansko oružje

Emocije aktiviraju, paraliziraju. Postoji nekoliko ljudskih emocija koje pokreću ljude na akciju. Među njima su ljubav, mržnja i ljutnja. Postoje neke emocije koje paraliziraju i onеспособjavaju. Najistaknutije od njih su strah, panika i zbunjenost.

Profitirali na panici. U ovom poglavlju se želimo usredotočiti na fenomen straha i kako su dijabolični židovski manipulatori koristili to oružje, profitirali na račun ove ljudske slabosti i upotrijebili ga kao moćno oružje zastrašivanja, paraliziranja i porobljavanja.

Strahovi: stvarni i izmišljeni. Strahovi mogu biti stvarni i izmišljeni. Stvarni strah je onaj koji se temelji na stvarnoj i neposrednoj opasnosti. Npr., ako vam je pljačkaš provalio u kuću i drži vam pištolj prislonjen na glavu, vaš strah je temeljen na stvarnosti. S druge strane, ako se bojite duhova na nebu koje nikad nitko nije vidio, čuo, namirisao niti osjetio, vaš strah je baziran na fantazijama i nestvaran je.

Oružje porobljavanja. Stvarni strahovi su naši zaštitni mehanizmi koje je priroda ugradila u većinu svojih bića i koji nam pomažu u vječnoj borbi za preživljavanje. Nestvarni strahovi su oblik psihosomatske bolesti i štetni su za psihičko i mentalno zdravlje svojih žrtava. Čine ljude bolesnima i više od toga. Izopače njihove osobnosti, paraliziraju ih i učine lakim plijenom za pokoravanje čak slabijem i inferiornijem neprijatelju. Ukratko, strah može biti, i je, savršeno oružje kojim slabija strana može pokoriti jaču.

Strahovi većine ljudi su nestvarni. Većina strahova su nestvarni i nerazboriti. Nerazboriti se mogu definirati kao fobije.

Postoje brojne nestvarne i nerazborite fobije koje pogađaju razne ljude – strah od visina, klaustrofobija, strah od zmija, strah od neuspjeha, strah od uspjeha, strah od odbijanja, strah od ljubavi, strah od bolesti (hipohondrija), strah od mentalnih poremećaja, strah od budućnosti i tisuće drugih strahova koji su većinom nestvarni.

Strah od nepoznatog. Jedan od najstarijih i najraširenijih strahova koje pogađa čovječanstvo već preko desetak tisuća godina, još od kamena doba, je strah od imaginarnih duhova, strah od neviđenog. U svom neukom pokušaju da objasni nepoznato, čovjek je izmislio tisuće duhova, demona i utvara. Svima je pripisao nadnaravne moći, a većinu njih je smatrao neprijateljskima i zlonamjernima. Svih su ih se bojali i neprestano im pokušavali ugađati. Ta fobija, taj strah od duhova na nebu (i drugdje) je temelj praktično svih povijesnih religija.

Najveći manipulatori uma. U te mutne vode strahova, fobija i praznovjerja ušao je lukavi Židov, kako bi pojačao već postojeće strahove i iskoristio ih za svoju korist. Ti najveći manipulatori uma svih vremena su bili svjesni potencijala tih strahova i iskoristili su ih kao bi porobili ljude.

Pakao – ultimativna prijetnja. Kao svoje ultimativno oružje, izmislili su najužasniji koncept svih vremena – **koncept pakla** – koncept vječnog mučenja i prženja ljudskih “duša” u gorućoj jami.

U slijedećem poglavlju želimo nadalje istražiti taj užasni koncept i ako je moguće, procijeniti koliko je on opustošio i ojadio lakovjenu Bijelu rasu i drastično promijenio smjer naše nekoć slavne povijesti.

KREATIVISTIČKO VJEROVANJE #49

Pakao – Užasni ultimativni koncept izopačenog mentaliteta

Krajnji užas. Da vam daju zadatak da sastavite koncept krajnjeg užasa, koncept totalne mržnje, mučenja, jadi i izopačenosti, biste li mogli, u tisuću godina, smisliti koncept koji bi nadmašio onaj kojeg su Židovi osmislili prije dvije tisuće godina, kršćanski koncept **pakla**?

Ne, ne biste mogli.

U tom konceptu se nalazi sva mržnja, zlobnost, podmuklost, brutalnost, kriminalnost, đavolstvo, zlo i izopačenost kakvu samo židovski um može sastaviti u riječ od pet slova – **pakao**.

Razmislite o tome! Od svih zala koji su počinjeni na ovoj zemlji, ništa se ne može usporediti sa tom riječi od pet slova – **paklom**. Kada su crvenokožni Indijanci mučili svoje zatvorenike te ih na kraju skalpirali i ubijali, to bi trajalo najviše dan, dva. Kada su osvetoljubivi kršćani svoje “heretike” palili na lomači, to bi bilo gotovo u nekoliko minuta i žrtva bi uskoro bila izvan dosega boli. Čak i za vrijeme Mračnog vijeka, kad bi tijekom perioda od nekoliko mjeseci ili godina, ti isti “dragi” kršćani mučili svoje neprijatelje prstolomcem ili razapinjačem, žrtva bi pala u nesvijest, ili konačno umrla od posljedica mučenja. Kada su komunisti mučili svoje političke zatvorenike, kako bi ih natjerali da “priznaju”, to bi također rezultiralo smrću i bol bi ubrzo prestala.

Vječno mučenje. Ali **pakao**? Vječno mučenje vatrom je beskrajno i neprestano. Nema pauze ili milosti prema žrtvi u vidu da se eventualno onesvijesti. Užasna bol izgaranja je neprekidna. Nije samo lokalna, tako da vam gore samo noga ili ruka. Vatra je posvuda, pošto se tijelo (ili duh?) nalazi u gorućim plamenima. To je mučenje. Ne možete se onesvijestiti, ne možete popiti neki lijek protiv bolova, ne možete umrijeti. Nema olakšanja, nema izlaza. Nema suosjećanja, samilosti, oprosta. Bol je užasna, po cijelom tijelu, neprekidna, vječna. Možete li zamisliti takav užasan koncept? Možete li u svojoj najluđoj mašti izmisliti nešto strašnije od ovoga? Ne možete. Kao što smo prije naveli, samo izopačeni kolektivni židovski um, ispunjen mržnjom i zlobnošću, može izvući iz najnižih dubina nehumane izopačenosti takvu užasnu ideju.

Snažna optužnica protiv kršćanstva. Jedna od najgorih optužnica koju mi KREATORI podižemo protiv kršćanstva je da su izmislili **pakao** i da teroriziraju milijarde žrtava već dvije tisuće godina sa tim užasnim i izopačenim konceptom **pakla**. Ta užasna, ali idiotska ideja, je učinila neizrecivu psihološku štetu svojim lakovjernim žrtvama, **uzrokovala neizrecivu jad** milijardama ljudi i poslala nebrojene tisuće u ludnice.

Namjeravamo izbrisati taj užasni koncept. Jedan od prvih i primarnih ciljeva koji smo mi KREATORI postavili je da zauvijek uništimo taj užasni židovsko-kršćanski koncept. Želimo pružiti Bijeloj rasi novu slobodu, preciznije, **slobodu od straha od pakla**.

Milijune učinili žrtvama. Kojoj svrsi služi taj užasni koncept? Kada pitamo kojoj, onda moramo pitati i za koga? Što se tiče Bijele rase, nju su uplašili, mučili i odvučili u paniku, strah

i iracionalnost. Što se tiče svrhe kojoj je poslužio kršćanstvu (i još uvijek služi), taj koncept je temelj na kojem je kršćanstvo izgradilo svoje ogromno i moćno carstvo. Bio je, i još je uvijek, moćna toljaga kojom se žrtve dovode u red – putem straha i panike – tjera se lakovjerne naivce da povjeruju u ono što im kažu – ili će inače gorjeti u paklu i sumpor će biti njihova vječna sudbina.

Stvarnost za lakovjerne. Psihološka tehnika je ista kao ona koja se koristi na nevinoj ali lakovjernoj maloj djeci. Kad se dijete rodi, njegov um je prazan poput lista papira. Dok polako uči govoriti – umjetnost razumijevanja i korištenja riječi – još uvijek je naivno, lakovjerno i podložno sugestijama. To dijete ima urođeno povjerenje u svoje roditelje. Ako roditelji djetetu opišu djeda Božićnjaka, pokažu mu slike djeda Božićnjaka, dijete će vjerovati u njega. Djetetu je taj koncept stvaran kao i sama realnost. Da mu kažu da je krava sveta, i u to bi povjerovalo. Ako mu pričaju o zločestoj babarogi, povjerovati će i u nju. Ako babarogu roditelji koriste kako bi zaplašili dijete, kad se ne ponaša dobro, tada ta okrutna obmana može poslužiti kao psihološka toljaga kako bi se dijete dovelo u red. Taj koncept je djetetu stvaran, i strah mu je stvaran, jer je dijete vrlo lakovjerno.

Lakovjerni odrasli postali poslušne žrtve. Tako je i sa užasnom idejom **pakla**, ultimativnim oružjem, protiv lakovjernih. Nažalost, ljudi ne prestanu biti lakovjerni kad odrastu. Milijuni odraslih su više lakovjerni i praznovjerni nego mala djeca. Možda su sada odrasli ali koncept **pakla** je toliko duboko usađen u mozak kršćanskim žrtvama od ranog djetinjstva, da im je taj koncept postao stvarniji od stvarnosti same i mnogo strašniji. Njihovi umovi su sada kao beton – izmiješani i stvrdnuti. Kako ih hvata panika pri samoj pomisli o užasnoj sudbini koja ih navodno čeka, postaju poslušne žrtve, spremne da povjeruju u bilo što, učine bilo što na zapovijed njihovih varljivih nadređenih u religijskoj hijerarhiji. Strah i panika su temelji kršćanstva od samog početka i učinili su čuda na njihovim lakovjernim žrtvama. Strašno oružje je strah – strah od izmišljenog koncepta. Taj odvratni koncept je **pakao**.

Kršćani najpodmukliji. U nijednoj drugoj religiji taj užasni ali nestvaran koncept pakla nije doveden do takvog ekstremnog stupnja fanatičnosti kao u kršćanskoj religiji. Istina, Rimljani su imali neke neodređene koncepte Hada. Ali to je bilo samo nesretno, tamno mjesto, bez ikakva spomena boli ili mučenja. Judaizam je imao svoj Gehennom ili “Dolinu Hennoma”, mjesto blizu Jeruzalema, ali je to mjesto također bilo beznačajan koncept na koji se nitko baš nije previše obazirao. Židovi su bili prezaposleni molitvama svojem “Jehovi” da im pomogne uništiti njihove stvarne zemaljske neprijatelje. Mormoni i muslimani su praktički ignorirali tu ideju. Ali kršćani su se, na prijedlog svojih židovskih mučitelja, jako potrudili u razvijanju ideje pakla do najblaže rečeno, strašnih dimenzija. Vrhunac fanatičnosti je dosegnut tijekom Srednjeg vijeka, koje se vrlo prikladno naziva Mračni vijek.

Danteov pakao. Prije više od šesto godina Talijan, Dante Alighieri je napisao “Pakao” (The Inferno), jednu od najzopačenijih knjiga svih vremena. Nije čak ni napisana na latinskom nego na talijanskom narječju, koje je u ranim 1300-tim bilo vulgarno iskrivljen latinski. Pročitao sam engleski prijevod te knjige i nisam u njoj vidio ništa osim gomile nepovezanih fraza – izuzev kojih, svako malo spominje jasne slike neizdržive boli i patnje nemoćnih žrtava. Ipak,

to djelo je preživjelo više od 600 godina i prozvano jednim od najvećih djela knjiženosti svih vremena. Zašto?

Korisno oruđe za crkvu. Razlog je zato što je bilo iznimno korisno crkvi u daljnjem nametanju koncepta užasne sudbine praznovjernima i lakovjernima koje su htjeli dovesti u red. Zato je Danteov Pakao bio štovan, objavljivan i hvaljen do nebesa. Poslužio je crkvi u kampanji zastrašivanja i panike, te kako bi šćepali, maltretirali, tiranizirali i izvukli i zadnji novčić od svojih zbunjenih žrtava. Iz tog razloga je "Pakao" doživljen kao "vrhunsko književno djelo", a ne zbog ikakve eventualne zasluge te dosadne knjige.

* * * * *

Nema pakla. Kad razmišljamo o strašnim slikama pakla iz prethodnih opisa, moramo se prisjetiti da, **srećom, pakao ne postoji.** To je samo slika, fantazija, koncept, užasna laž. Pitanje je – tko je smislio takvu sablasnu ideju kojom bi mučio i prijetio, ne onima u nepostojećem životu poslije smrti, nego onima koji žive u stvarnom svijetu ovdje na zemlji?

Smislili ju Židovi. Odgovor nas vraća na te bijedne neprijatelje Bijele rase koji su izmislili kršćanstvo kao takvo. Ti jadni neprijatelji Bijele rase su banda židovskih piskarala koji su napisali židovsko-kršćansku bibliju i pokrenuli kampanju masivne propagande kako bi uništili (bijelu) rimsku civilizaciju i veliku rimsku rasu. Židovima je trebalo otprilike 400 godina da to učine, ali su bili mnogo uspješniji nego što su u najluđim snovima sanjali da će biti.

Patnje i mentalno mučenje. Djelomično smo se već dotakli podvale zvane kršćanstvo u drugom poglavlju. U ovom poglavlju ćemo se usredotočiti uglavnom na izopačenu ideju pakla koja je mogla proizaći jedino iz bolesnih i iskrivljenih umova. Želimo uperiti prstom u krivca i ustanoviti koliku su bol, patnju i mentalnu štetu nanijeli svojim lakovjernim žrtvama u posljednjih 2.000 godina. Također želimo razotkriti lažnu narav tog nesvetog koncepta i izbrisati ga zauvijek iz umova čovječanstva i sa lica ove planete.

Najveća obmana u povijesti. Mi KREATORI vjerujemo da je ta gnusna obmana o "duhovima na nebu" predugo terorizirala umove Bijele rase. Nepotrebno je prouzročila nemjerljivu patnju i mentalnu bol svojim lakovjernim žrtvama. Drastično je promijenila tijekom povijesti na gore i dovela sudbinu Bijele rase u ljigave ruke odvratnih i nepodnošljivih Židova.

Očistiti naše umove. Zato želimo očistiti umove bijelih ljudi od tog prljavog smeća kako bi ponovo mogli normalno razmišljati. Stoga idemo dublje razotkriti ovu jezivu priču i udariti po njoj snažno da bi je uništili. Idemo istražiti koncept vraga i njegovu povezanost sa paklom.

KREATIVISTIČKO VJEROVANJE #50

Opservacije o vragu i paklu

Stih kojim započinje židovska biblija navodi “U početku Bog stvori nebo i zemlju”.

Vrag i pakao se ne spominju. U toj izmišljenoj priči o stvaranju nisu spomenuta dva faktora koje je navodno stvorio taj nevidljivi duh na samom početku, dva elementa koja su imala veliki utjecaj na sudbinu cijelog čovječanstva. Moramo pretpostaviti da prije prvog dana nije postojalo ništa – ni “raj”, ni zemlja, ni svjetlost, ni sunce, ni svemir – samo usamljeni duh koji besciljno lebdi u tamnoj praznini, kao što je navodno lebдио oduvijek.

Oba su morala biti stvorena prije čovjeka. U šest dana je sve što postoji stvorio usamljeni duh, prema židovskoj verziji to se dogodilo ne tako davno – 4004 god.pr.Kr. Na početku nisu spomenuti, ali malo kasnije u knjizi se počinju spominjati **vrag** i užasno mjesto koje se zove **pakao**. Možemo pretpostaviti da pošto je “stvaranje” bilo ograničeno na tih šest dana, da su te dvije strahote također bile stvorene u tih šest dana. “Zmija” koje je drugo ime za Sotonu, vruga, Lucifera ili bilo koje drugo ime među mnogo imena, služi kao naziv za isti koncept koji je spomenut u poglavlju 3 Knjige postanka, u priči o Adamu i Evi. Tako možemo pretpostaviti da su Adam i Eva prvi dan bili smješteni u vrt, a usamljeni duh je do tada već stvorio vruga i pakao.

Neodgovorena pitanja. To postavlja mnogo zanimljivih pitanja koja nikad nisu bila odgovorena u Pollyanna verziji stvaranja. Nijedan svećenik se čak nije niti potrudio dati mi zadovoljavajuće odgovore.

Beskrajne kontradikcije. Pošto nam je rečeno da je taj usamljeni duh sve stvorio, pošto ima i uvijek će imati potpunu kontrolu nad svim, pošto je njegova moć uzvišena, neograničena i neosporiva, pošto nikad ne griješi, pošto zna sve što će se dogoditi i što se dogodilo, budućnost, sadašnjost i prošlost, pošto je njegovo “stvaranje” čisto izraz njegove volje, uključujući i nas jadnike, “njegovu djecu”, kako je moguće da postoji toliko nedosljednosti i kontradikcija u toj ludoj i iskrivljenoj priči?

1. Zašto je uopće stvorio vruga i pakao čak i prije nego je stvorio ljude? Nije li očito da je on otpočeka planirao da će stvoriti milijarde ljudi, kako bi ih poslije mogao poslati u goruću odaju za mučenje i vječno ih mučiti zbog svoje sadističke satisfakcije? Pošto je sveznajući, svemoćan, morao je znati što želi i koje će biti krajnje posljedice mnogo prije početka tog programa mučenja. Zato možemo doći samo do jednog zaključka: **tako je planirao. Želio je da bude tako.** On i vrag (njegova tvorevina) igraju sadističku igru mačke i miša sa nama jadnicima kao žrtvama, od kojih nas je 99% osuđeno na vječno mučenje u paklu.

Beskrajne priče. Ako tražite bilo kojeg svećenika da vam objasni tu očitu veliku grešku u cijeloj luđačkoj priči o stvaranju, on će vam najvjerojatnije početi pričati neku beskrajnu iskrivljenu priču. Na kraju se toliko umorite od te priče, koja vam ubrzo dosadi, da poželite da samo zašuti.

2. **Pogrešni okrivljenici.** Kako su jadni Adam i Eva mogu biti okrivljeni za tu zbrku kad su oni, ništa više niti manje, nego tvorevina njihova “stvaratelja”, koji nisu imali nikakvog iskustva i koji nisu razumjeli o čemu se uopće radi u tom glupom programu?
3. Nije li usamljeni duh **namjerno poslao vruga tamo** samo da ih prevari?
4. Nije li prijedlog zmijske da steknu znanje, da postanu mudri, da saznaju razliku između dobra i zla bio **mного smisleniji** od izravne naredbe da ne jedu određeno voće?
5. **Zašto** je usamljeni duh uopće stavio to drvo tamo, **ako ne da uhvati u zamku jadni, naivni par** koji su bili stari samo jedan dan i naivni poput novorođene bebe, te nisu nikako mogli znati o čemu se radi?
6. Nije li usamljeni duh od početka **planirao da će ih protjerati i kazniti ih?** Nije li mu drvo bilo samo izlika?
7. **Zašto** bi jedenje primamljivog voća, koje im je navodno otvorilo oči i učinilo ih svjesnim, **bio takav užasan zločin** koji bi drastično promijenio smjer događaja već prvog dana kad su stvoreni Adam i Eva?
8. Nije li **groteskna zlouporaba pravde da se kazne sve buduće generacije**, milijarde ljudi zbog tog smiješnog, jednostavnog čina poput jedenja voća, posebno ako uzmemo u obzir da ih je nato navukao vrlo uvjerljivi suradnik duha koji je to sve osmislio?

Sadistički sport. Očiti zaključak svega navedenog je da je to bilo isplanirano od početka do kraja, da su ljudska bića, pakao i raj stvoreni za sport sadističkog gledanja ljudi (koje je navodno stvorio Bog koji ih voli) kako pate u agoniji vječnog mučenja u paklenoj vatri.

Pakao je takva velika okosnica kršćanske religije da smo mu posvetili već dva poglavlja, kao i njegovoj ulozi zavaravanja lakovjernih žrtava i pokoravanja crkvi.

Zaista je čudno da tako važna tema poput pakla nije uopće spomenuta u Knjizi postanka.

* * * * *

Zanimljiva paralela. Postoji čudnovata, čak bizarna paralela u odnosu Boga i vruga s jedne strane i odnosu Sjedinjenih Država i komunizma sa druge strane. Odnos Sjedinjenih Država i komunizma smo već proučili u prethodnom poglavlju “**Rusija, Izrael i Sjedinjene Države**”.

Sotona, sin Božji. Ako čitamo Knjigu Joba u Starom Zavjetu, naići ćemo na posebno zanimljivu priču koja baca drugačije svjetlo na odnos Boga i vruga. Knjiga Joba 1:6 kaže: “došao je dan kada su se sinovi Božji došli predstaviti Gospodinu i Sotona je došao među njima.”

Krist i Sotona braća. Iz tog stiha možemo primijetiti: a) da Bog ima više sinova, b) Sotona je jedan od njegovih najdražih sinova, c) održavaju službene sastanke poput nekog “sastanka uprave”, d) da su se ti sastanci održavali u srdačnom tonu. Dalje u priči vidimo e) da je Sotona zvijezda priče, pošto se identitet ni aktivnosti drugih sinova uopće ne spominju, f) da postojanje Isusa Krista (koji u Novom Zavjetu “stalno postoji”) kao sina Božjega nije spomenuto, g) ako su Sotona i Krist sinovi Božji, onda su i braća ili bar polu-braća.

Sportska igra. Kako se priča o sastanku nastavlja, nailazimo na Boga koji srdačno pita Sotonu u smislu “Što si radio, sine moj?” Na što Sotona odgovara, “Ma uobičajeno, šetao po zemlji”. Onda malo razgovaraju i odluče zaigrati jednu sportsku igru.

Job izmanipuliran da bude žrtva. Gospodin se hvali Sotoni, “jesi li primijetio kako je odličan prijatelj moj sluga Job? Namučio bi se onaj tko bi ga htio pokvariti.” Sotona je prihvatio izazov.

Jobu je dotad sve išlo dobro. Onima koji ne znaju priču o Jobu moram reći da je na početku ove priče Job bio iznimno sretan momak. Imao je prekrasnu obitelj od sedam sinova i tri kćerke. Imao je sedamsto ovaca (Židovi imaju sklonost prema broju sedam), tristo deva, petsto volova, petsto magaraca, veliko imanje i bio je “najbolji čovjek na istoku”. Ukratko, uspio je i što je još važnije, štovao je Gospodina.

Sportski prijedlog. Nastavljajući u sportskom tonu razgovor, Sotona je izazvao Boga sa riječima: “da vidimo koliko vjeran će biti Job ako mu oduzmemo sve što ima i obasipamo ga nesrećama do te mjere da ga dovedemo do ludila.” Nato je Bog odgovorio – “dobar prijedlog, dajem ti odriješene ruke da se potruđiš koliko god možeš.” Sotona je to učinio, i to na najgori mogući način.

Srdačan odnos. Bez ponavljanja cijele besmislene priče, želim iznijeti slijedeća zapažanja: a) Bog i Sotona se očito redovito sastaju na srdačnoj bazi, i b) dobro se zabavljaju mučeći nas zemljane.

Paralela. Sada o paraleli odnosa Sjedinjenih Država sa Rusijom i komunizmom, koju sam prethodno spomenuo.

1. Umjesto da uništi Sotonu i sve zlo, Bog je očito podigao Sotonu i omogućio mu da ostvaruje svoje zle namjere. Ali Bog ne preuzima krivnju za to, nego svu krivicu prebacuje na Sotonu. Slično kao što sam pokazao u poglavlju “Rusija, Izrael i Sjedinjene Države”, komunizam je financiran, isplaniran i programiran upravo ovdje u Sjedinjenim Državama osobito od strane židovskih financijskih divova u New Yorku. Sve do današnjeg dana komunizam financiraju i podupiru Sjedinjene Države.

2. Dok bi Bog trebao biti sinonim za vrlinu u opoziciji Sotoni, koji je sinonim za zlo, oni zapravo rade zajedno. Slično tome, Sjedinjene Države se smatraju najvećom demokracijom na svijetu, bedemom slobode itd. i navodno se uporno trude zaustaviti prodiranje zla iz Moskve i njihovih komunističkih satelita, a one zapravo rade zajedno sa komunistima, uz glavnu direkciju i financijsku potporu komunizma upravo od strane Sjedinjenih Država.

3. Usprkos tome što je Bog navodno uzvišeni kreator i ima potpunu kontrolu, čini se da stalno gubi u igri sa Sotonom sa nama jadnim smrtnicima kao pijunima koji plaćaju najvišu kaznu – mučenje u vatrama pakla. Tako i Sjedinjene Države, iako su (barem 1945.) bile svemoćne i superiorne, stalno gube u cijelom svijetu od komunizma.

4. Bog i Sotona, koji bi trebali biti vrlo neprijateljski nastrojeni jedan prema drugom, su ustvari u vrlo prijateljskim odnosima, isto kao što Sjedinjene Države i Rusija konstantno provode prijateljske zajedničke konferencije, nazdravljaju votkom, a Sjedinjene Države stalno nude sve više i više pomoći, te čine neopravdane ustupke svom takozvanom neprijatelju.

U dosluhu, uopće nisu neprijatelji. Postoji još mnogo sličnosti koje mogu navesti, ali ću se suzdržati u interesu sažetosti. U zaključku dopustite da iznesem ovu ključnu opservaciju: pravi neprijatelji se ne druže međusobno, oni se žele suočiti i uništiti jedan drugoga. Bog je imao dovoljno prilika da to učini ali baš suprotno, on je darovao svom “sinu” pakao, igralište na kojem se zabavljao sa svojim sotonskim igrama. Sjedinjene Države su na kraju Drugog svjetskog rata sigurno imale nužna sredstva i svaku mogućnost da unište komunizam, te da zauvijek izbrišu tu prijetnju sa lica zemlje. Umjesto toga su konstantno podržavali, financirali i mazili komunistički pokret kao što sam već dovoljno demonstrirao u prethodnom poglavlju.

Židovska ruka u oboje. Ukratko, Božje suprotstavljanje vragu i suprotstavljanje Sjedinjenih Država komunizmu su oboje lažni kao pakao. Postoji i dobro objašnjenje za tu čudnu podudarnost: oboje su smišljeni i/ili manipulirani od strane svjetske židovske mreže. Ali vratimo se sada na “religiozni” aspekt ove urote, tako da bi mogli kasnije procijeniti poguban učinak koji je imala na rasno i političko uništavanje Bijele rase i svijeta bijelog čovjeka.

* * * * *

Kršćanstvo mora biti razotkriveno. Stoga nastavimo sa daljnjim razotkrivanjem te apsurdne židovske priče znane kao kršćanstvo, koju ja rađe nazivam “duhovima na nebu”, najvećom prijevarom u povijesti. Pogledajmo sad fizički teror, strašne sprave za mučenje koje je kršćanstvo koristilo u širenju svoje moći, fizičke, ekonomske i političke. Odvratna priča ali istinita. U slijedećem poglavlju, kada otkrijemo neizrečenu stravu, želim podsjetiti čitatelje da nisam ja izmislio ove mračne sprave terora. Ja samo prenosim strašnu, prolongiranu epizodu povijesti koja je trajala više od 1.300 godina Mračnog vijeka, koju nijedan propovjednik ne voli priznati.

KREATIVISTIČKO VJEROVANJE #51

Prstolomac i razapinjač

Nikad nemojte oprostiti ni zaboraviti. Da Bijela rasa nikad ne zaboravi (ili oprost) krvnička i kriminalno brutalna sredstva kojima je kršćanstvo proširilo svoje krvavo prokletstvo kroz Europu, napraviti ću pregled okrutnih sprava za mučenje koje su koristili u provođenju svojih zloglasnih metoda “uvjeravanja”. Također želim pokazati koliko je zapravo licemjerno, okrutno, brutalno i licemjerno to učenje.

Kršćanstvo okrutno i brutalno. Kršćanstvo je napadno sebe predstavilo kao učenje ljubavi, milosti, dobrote. Pogledajmo neke scene i saznajmo koliko su bili dragi i ljupki kroz Mračni vijek, kroz više od 1.500 godina kada su u svojim okrutnim rukama držali moć nad životom i smrti. Iako je to vrlo duga priča, vjerujem da ju možemo skratiti i dobiti pravi dojam o toj brutalnosti pregledavajući njihove genijalne sprave za mučenje.

Pisanja pukovnika Ingersolla. Imam set od jedanaest knjiga pukovnika Roberta G. Ingersolla u kojima oštro i nemilosrdno otkriva laži, prijevare i mučenja kršćanstva kroz vjekove. Pukovnik Ingersoll (1833-1899) je bio američki odvjetnik, govornik, predavač i pisac, te je bio briljantan na svim tih područjima. On kaže: “Nisam shvaćao sramote koje su bile činjene u ime religije sve dok nisam vidio željezne argumente koje je kršćanstvo koristilo.”

Originalne sprave za mučenje. Sve te sprave za mučenje koje je vidio pukovnik Ingersoll, su bile izložene u New York City-u. Bile su izložene u dvorani na križanju Šeste i Dvadeset treće avenije. Te sprave za mučenje nisu bile replike ili kopije originala već sami originali, dopremljeni iz Europe gdje su bile korištene u svrhu lomljenja kostiju i skidanja mesa s ljudi. Moramo se također prisjetiti da ti počinitelji nisu bili divlji Indijanci nego civilizirani bijeli ljudi čiji su umovi bili zamagljeni načelom “ljubavi” židovskog kršćanstva. Mučili su ne samo svoje neprijatelje, nego i druge bijele muškarce i žene, ako su im vjerovanja bila imalo drugačija od službene crkvene “dogme”. U tom pogledu možemo se prisjetiti i “službene” dogme današnjeg Američkog zdravstvenog udruženja.

Evo nekoliko sprava za mučenje koje je pukovnik Ingersoll opisao:

1. Prstolomac. Dva komada željeza spojena odvijačem na svakom kraju koji ih mehanički približavaju jedno drugome. Unutarnje strane željeza su imale male bodlje i izbočine kako bi spriječile klizanje. Pukovnik Ingersoll kaže “Čovjeku koji nije htio poreći, nije bilo oprosta. Mučili su žrtve prstolomcem dok više nisu mogli izdržati a zatim ih bacili u nekakvu tamnicu, u turobnu tišinu i mrak, gdje su prolazili kroz agoniju prokletih.”

2. Ovratnik za mučenje. Zamislite krug od željeza na čijoj se unutarnjoj površini nalaze stotine izbočenih dijelova oštih poput igala. Taj uvjerljivi argument se onda labavo pričvrstio mučeniku oko vrata. Svaki put kad bi se pomaknuo, u vrat su mu se zabijali ti oštri dijelovi. Nakon nekog vremena, mučeniku bi otekao vrat a na kraju bi patnje bespomoćne žrtve završile gušenjem. Njihov zločin? Možda zato što nisu htjeli priznati da vjeruju u pakao.

3. Lešinarova kćer. Ta željezna sprava je bila u obliku velikih škara, ako možete zamisliti ručke na oba kraja, sa još jednim metalnim krugom iznad središnje točke. Ruke bi se postavile na gornjem dijelu a noge na donjem. Kroz obruč na gornjem dijelu bi se provukla glava žrtve. Činila bi kompresiju tijela, gurala ga prema dolje. Pritisak na mišiće je izazivao takvu agoniju da bi žrtva najčešće poludjela od boli.

4. Razapinjač. Ta sprava je bila slična podnožju vagona, sa vitlom na oba kraja, te sa prečkama i zupčanicima kako bi se spriječilo proklizavanje. Svako vitlo je imalo lance. Jedan set lanaca bi se stavio na gležnjeve mučenika a drugi set lanaca oko ručnih zglobova. Kad su svećenici, kanonici i drugi sveci počeli zavrtati ta vitla i stvarati pritisak, iščašili bi zglobove, koljena, kukove, ramena i kralježnicu žrtve koja bi vrištala u agoniji. Svećenici bi pored sebe obično imali osobu koja provjerava da li mučenik ima puls. Da li je to radio da mu spasi život? Da. Zbog milosti? Ne. To su činili čisto zbog toga da im produže muke, isto kao što su radili i divlji Indijanci, da patnje žrtve ne bi prebrzo završile smrću.

5. Željezna kruna. Kao i kod prstolomca, i ovaj instrument je imao vijak koji bi pritezao željezni krug u kojem bi bila smještena glava. Na tom krugu su se nalazile željezne izbočine. Kako se vijak zatezao, krug bi se stezao i polako pritiskao te izbočine u lubanju. Željezna kruna se često upotrebljavala na kršćanskim mučenicima koji su bili osuđeni na smrt.

6. Obješeni za palce. Naziv manje-više sve objašnjava. Varijacije su vješanje za jedan palac i vezanje dodatne težine u olovu na žrtvine noge kako bi se povećao potisak, a nekad su i palili vatru ispod žrtve i okončali njezine muke izgaranjem.

7. Strašna Eliza. To je stolica, slična električnoj, u koju se žrtva posjedne i zaveže. Šiljci na stolici bi sprječavali klizanje a da ne govorimo da bi zadavali i veliku bol. Nekad bi se vezao i dodatni teret oko žrtvinim nogu, dok je tamo sjedila razmišljajući treba li ili ne vjerovati u priču o Joni i ribi, ili je li stvarno Jošua zaustavio sunce na jedan dan.

8. Otvarači usta. Većinom su se upotrebljavali na onima koje je crkva prozivala "boghulnicima". Sprava se sastojala od dvije male željezne ploče. Postavile bi se između gornjih i donjih zubi i širile zavrtanjem vijka. (Opet ti prokleti vijci. Počinjem biti svjestan kobnog porijekla fraze "zafrknuti nekoga"). Nakon što bi im raščetvorili čeljusti, imali su nekoliko daljnjih metoda spremnih za svoje bespomoćne žrtve. Nekima bi lijevali vruće olovo niz grlo. Nekima bi izvukli jezik sa željeznim kliještima te ga rascijepili ili odrezali.

9. Trojstvo. To je trodijelna sprava za mučenje od kojih su jedan dio bila gore spomenuta kliješta. Drugi dio je bila željezna maska koja se stavljala na žrtvu još užarena. Treći dio je metalni lanac, zvan bič, koji je izgledao kao šare zmijske. Nekad se koristio i četvrti instrument, probušena željezna žlica, kojom su se stavljala vruća olovna zrna po golom tijelu. To je bilo za vrijeme kad su ti nježni nagovarači materijalnim poticajima stimulirali štovanje nebeskog Trojstva, u čije se sveto ime to provodilo.

10. Žigosanje željezom. To je bilo vrlo često, slovo "U" je bilo najčešće, što je na nekoliko jezika stajalo za "nevjernik". (Unbeliever). U muzeju u New Yorku o kojem je pukovnik Ingersoll pričao, je bila izložena mala peć na ugljen na kojoj su grijali željezo kojim se žigosalo, a uz nju su se nalazili i mjevovi za stvaranje žara.

11. Krvnički mačevi. Bili su raznovrsni i neki vrlo ornamentalni. Neke oštrice su bile dugačke oko 60 cm. Drška je bila napravljena za držanje sa dvije ruke. Osuđenik bi bio zavezan na stolicu sa sagnutom glavom. Iskusni krvnik sa mnogo prakse bi odsjekao glavu jednim zamahom. Mačevi su ponekad bili od kvalitetnog Damascus čelika bogato ukrašeni pobožnim stihovima poput: “Kada podignem ovaj fatalni nož Bože podari ovom grešniku vječni život.” Ili “O Bože, uzmi ovog grešnika u svoje kraljevstvo, kako bi mogao iskusiti užitak, u ime Isusa.”

12. Velike željezne čizme. Navlačili su ih užarene žrtvama na noge i punili tekućim olovom.

13. Žičane rukavice i čarape. Njih su užarili i navlačili na žrtve kako bi ih natjerali da priznaju.

14. Španjolski čep. Sprječavao je žrtve da viču tijekom mučenja. Neki su izgledali kao zvona prerezana na sekcije. Nakon što bi se sprava gurnula u usta, otpustila bi se opruga koja bi raširila sekcije i rastegnula čeljusti.

15. Željezni okvir. To je bila maska za cijelu glavu koja se grijala prije stavljanja na glavu žrtve. Imala je lijevke na otvorima za uši za praktično upoznavanje sa vrućim olovom. Tu spravu je toplo preporučala Sveta Inkvizicija...

16. Lomljenje na kotaču. Sprava se sastojala od veliko drvenog kotača sa dosta prečaka. Žrtvu bi položili na kotač i zatim ga lagano okretali. Krvnik bi obično udarao žrtvu tako da joj polomi sve kosti u tijelu.

* * * * *

Više toga ima u Europi i drugdje. Postoji još mnogo sličnih strašnih sprava za mučenje koje je opisao pukovnik Ingersoll, ali vas neću dalje zamarati sa tim grotesknim inventarom. Ovi instrumenti, ipak želim podsjetiti čitatelje, su originalni primjerci sa izložbe u Njujorškom muzeju, te su bili upotrijebljeni nebrojeno puta na tko zna koliko bespomoćnih žrtava. Ostalo je još tisuće takvih sprava u Europi i u njenim crkvama. Neke su upotrebljavane čak i u devetnaestom stoljeću. Nesumnjivo bi se i danas koristile, da moć crkve nije uništena ili smanjena.

Razlozi za razotkrivanje. Dva su razloga zašto sve ovo spominjem. Prvo zato što vam želim otkriti kakva je odvratna i brutalna prijevara kršćanstvo. Ne želim da mi više nikad neki zaludeni idiot spomene da je kršćanstvo učenje ljubavi, dobrote i suosjećanja. Nema religije koja je izazvala više patnje, jada i konfuzije Bijeloj rasi nego židovska izmišljotina kršćanstvo.

Moramo raščistiti teritorij prije gradnje. Drugi razlog je taj da prije nego izgradimo razuman, konstruktivan pokret za preživljavanje, širenje i napredak Bijele rase moramo očistiti um bijelog čovjeka od te grozne kršćanske zablude. Vjerujemo da je najbolji način da to učinimo tako da kažemo brutalnu istinu o kršćanstvu – razotkrijemo njegovu groznu povijest, analiziramo njegovo lažno učenje, uništimo ga i zamijenimo tu raširenu obmanu sa razumnom rasnom religijom utemeljenom na vječnim zakonima prirode.

KREATIVISTIČKO VJEROVANJE #52

Prijevara o Duhovima na nebu

Pet razornih židovskih knjiga. U *VJEČNOJ RELIGIJI PRIRODE* sam već naveo da je pet židovskih knjiga imalo velike učinke na povijest Bijele rase a ti učinci su bili razarajući. Te knjige povijesnim slijedom su: Stari Zavjet, Novi Zavjet, Talmud, Marxov Komunistički manifest i Das Kapital, te na kraju, Protokoli Sionskih mudraca.

Samo-izmišljena židovska povijest bez dokaza. Prva salva tog psihološkog rata je započela Starim Zavjetom, relativno dosadnom knjigom mitova i bajki, koja se većinom bavi avanturama Abrahama, Izaka i Jakova i njihova zmijskog sjemenja. To, i neprekidni ratovi, ratovi, ratovi koji se nisu nikad dogodili osim u prebujnoj mašti židovskih piskarala. U biti nema dokaza da se išta od toga ikad dogodilo.

Porijeklo ovog ludila. Kad pogledamo židovsku priču kako ju je opisala banda neidentificiranih židovskih piskarala, ona nam govori da je nekoć postojao usamljeni duh koji je lebdio uokolo u mraku, beskrajnoj praznini. Svijet još nije bio “stvoren”, nije bilo sunca, “zvijezda”, svjetla ni bilo kojeg dijela ogromnog svemira koje sad možemo promatrati sa ili bez pomoći moćnih teleskopa. To lebdenje uokolo je očito trajalo milijardama i milijardama godina pošto je taj duh postojao “vječno”. Takvo postojanje mora biti nepodnošljivo dosadno pošto se odvijalo u potpunom mraku, i kad se nema o ničem razmišljati jer apsolutno ništa nije postojalo. Onda se iznenadno nakon milijardi i milijardi godina, taj usamljeni duh (prije oko samo 6.000 godina) sjeti briljantne ideje. On je (rečeno nam je da je duh on, da nema ženskog duha za partnericu) odlučio “stvoriti” “nebo i zemlju”. Također je odlučio stvoriti čovjeka “po svojoj slici i prilici”.

Ništa osim fantazije. Moramo se sjetiti da to nije za ozbiljno, već je to obična židovska izmišljotina. Svatko normalan se uvjerio na mnogobrojnim dokazima da zemlja i sunce postoje već milijardama godina i da su samo sićušan dio svemira. Bez obzira na to – da nastavim sa pričom – očito je usamljeni duh dok je razmišljao o budućoj sudbini čovječanstva, također stvorio pakao u vrijeme kad je stvorio i “nebo i zemlju”, ali čudno je da se u bibliji to ne spominje. No pošto je sve “stvoren” u 6 dana, moramo pretpostaviti da je “pakao” jedan od tih projekata. Pošto će dugoročno gledano vjerojatno oko 99% ljudi tamo završiti, to je morao biti **najveći i najvažniji projekt**. Pošto nam je rečeno da “će nebo i zemlja nestati” (ali ne i pakao), očito je da je to jedini održiv projekt.

Voli čovječanstvo, ali ih sve pošalji u pakao. Također nam je rečeno da je taj usamljeni duh, koji je lebdio okolo u vječnoj tami, Bog ljubavi, te da prema čovječanstvu osjeća samo beskrajnu ljubav i suosjećanje. Njegova osnovna preokupacija, čini se, je da voli, vodi, štiti ljude i da pazi da ne idu u pakao. Ustvari, toliko je volio ljude da si je priskrbio sina od židovske “djevice” (koja je bila udana za Josipa) i da je njegov sin živio na Zemlji neke 33 godine. Onda, po njegovom planu, dao ga je razapeti na križ i ubiti. Zašto je sve to učinio? Tako da on i njegov sin “spase” ljude od pakla zato što njih dvoje (ili ih je bilo možda troje?)

toliko sve vole. Međutim, ideja nije baš najbolje uspjela, jer većina ljudi nije povjerovala u tu glupu priču. Tako da skoro svi idu svejedno u pakao.

Pakleno smiješno. Fantastično? Da, ne samo fantastično nego i apsurdno. Ali to još nije cijela priča. Rečeno nam je da sin, Isus Krist, nije zapravo bio rođen 1 godine n.e., nego da je također postojao oduvijek, od početka, i da je zapravo bio “jedno” sa ocem.

Sveto trojstvo. Kako bi dodatno zakomplicirali stvari, postoje zapravo troje. Postoje otac, sin i duh sveti, ali su oni jedno. Da li to čini sina svojim ocem ili oca svojim sinom? Ako ne možete shvatiti tu kontradiktornost, taj hokus-pokus, sami ste si krivi jer ste vjerojatno preglupi, kako bi vam sugerirali svećenici.

Kontradiktorne tvrdnje. Da nastavimo sa ovom židovskom pričom. Krist je očito tamo bio od početka i također sudjelovao u stvaranju “pakla” pošto je on “jedan” sa ocem. (kako ga je onda mogla roditi djevica Marija, kad se ona pojavi u priči tek milijardama godina poslije?) Imamo situaciju u kojoj su otac i sin (tko je kome otac?) stvorili veliku jezivu komoru za mučenje. Stvorili su “čovječanstvo” koje su jako voljeli i onda pokrenuli kampanju spašavanja ljudi od vječne muke u toj komori koju su sami stvorili. U tome, pretpostavljamo, nisu uspjeli.

Zašto komora za mučenje uopće? Zaista apsurdna priča. Pitanje koje se ističe do nebesa i ostaje neodgovoreno i dan danas je: ako su oni, (bilo pojedinačno ili svi troje zajedno) toliko moćni, ako se ništa ne događa osim ako to bog ne želi, zašto bi namjerno stvorili takvu monstruožnu komoru za mučenje sa vrućim plamenima i sumporom, te onda slali milijune ljudskih žrtava tamo na brutalne i vječne muke? Osobito nakon što nam stalno govore koliko nas vole? Kada promislimo logički, ideja je toliko smiješna i toliko glupa, da je apsurdno o njoj uopće razmišljati.

Odvratan duh. Ako koristite samo djelić zdravog razuma, doći ćete do dva očita zaključka iz gore navedenog koja se ne mogu zanemariti: a) bilo koji bog, duh ili utvara koji bi “stvorio” takvu groznu komoru za mučenje i onda “stvorio” ljude i/ili duše koje bi tamo vječno mučio, nije “bog pun ljubavi” nego odvratno čudovište. b) Srećom, to je samo smiješna, glupa priča i nema veze sa stvarnošću.

* * * * *

Tko je to zakuhao? Pošto je netko izmislio tu ideju i uspio tu odvratnu monstruožnost upotrijebiti kako bi mentalno mučio milijarde ljudi gotovo 2.000 godina, ostaje pitanje: a) tko je izmislio tu jezivu priču? i b) zašto je to učinio?

Vječni parazit. Odgovor na prvo pitanje daju povijesne činjenice. Židovi, paraziti na leđima civiliziranih ljudi već pet tisuća godina, su izmislili tu monstruožnu, glupu priču. Već smo to spomenuli u nekoliko prošlih poglavlja, posebno u poglavlju o Rimljanima i poglavlju o Židovima. O tome ćemo još u budućim poglavljima.

Židovska osveta. Odgovor na drugo pitanje je prilično očit iz studije povijesti: učinili su to iz osvete Rimljanima koji su uništili Jeruzalem 70. i ponovo 135 godine. Židovi su odlučili upotrijebiti svoje ultimativno oružje gdje nisu imali konkurenta – manipuliranje umovima. Povijest nam govori da su bili iznimno uspješni i da su uspjeli prodati Rimljanima kršćanstvo,

ideju o raju i posebno o paklu. Bili su uspješniji nego što su ikad mogli zamisliti. Pretvorili su nekoć svemoćne i nepobjedive Rimljane u uškopljene, cmizdrave miroljupce, a njihove umove ispunili strahom od izmišljenih duhova na nebu.

Pakao kao ogromna toljaga. Prisjetimo se – najmoćnije oružje Židova koje su imali na raspolaganju za uvjeravanje i uništavanje njihovih neprijatelja je bila psihološka toljaga, imaginarni koncept – ultimativni koncept užasa – pakao, kao što smo već opisali u prethodnom poglavlju.

Sloboda od mentalnog straha. Jedan je od glavnih ciljeva KREATIVISTIČKOG POKRETA da izbriše tu ružnu židovsku ideju sa lica zemlje i zauvijek ju ukloni iz umova naših bijelih rasnih drugova. Želimo pružiti Bijeloj rasi još jednu slobodu, koju stvarno zaslužuje – **slobodu od straha od pakla.**

KREATIVISTIČKO VJEROVANJE #53

Zanimljiv odnos između oca, sina i vraga

Mora biti razotkriven. Ne treba trošiti puno vremena na diskreditiranje prijevare o “duhovima na nebu”, pošto bi samo površno ispitivanje židovske (i kršćanske) biblije trebalo uvjeriti i najprostijeg čovjeka da ta kolekcija čudnih priča sadrži mnogo nedokazanih kontradikcija koje se ne slažu sa autentičnom povijesti. One su, ukratko, uvreda inteligenciji bilo kojeg pojedinca koji zna razmišljati i sramotno ugrožavaju njegov ili njezin intelektualni integritet.

Mora se iskorijeniti. Ipak, toliko duboko su usađene te židovske gljivice u umove bijelih ljudi i tako dobro su se ukorijenile, da je ogroman posao iskorijeniti ih.

Bisto razmišljanje. Zašto ih je potrebno iskorijeniti? Pa, kao i svaku drugu prijevaru, dok ju se ne razotkrije, njezine žrtve ne mogu razumno razmišljati. A pošto se radi o stotinama milijuna žrtava, iznimno je važno ukoliko želimo izgraditi nešto pošteno, konstruktivno i korisno za Bijelu rasu, da prijevara bude temeljito razotkrivena i iskorijenjena.

Strah od duhova. Povijest je prikladno pokazala da dok su god ljudi zbunjeni, neuki i imaju strah od nadnaravnih duhova na nebu i strah od pakla (što smo već detaljno prošli), da se te lakovjerne naivčine mogu lako porobiti i iskorištavati. Tirani, a ponajviše religijski tirani, su oduvijek uspješno gušili svaku iskrenu kritiku ili čak propitivanje njihova najučinkovitija oružja – obmane o duhovima na nebu. Čak su i prosvijetljeni Grci natjerali Sokrata, koji je bio pošten i vrlo inteligentan čovjek, da ispije svoju šalicu kukute jer je učio mlade da su grčki bogovi bili samo mitovi.

Praznovjerje još uvijek snažno. Potiskivanje logike, zdravog razuma i iskrenog propitivanja obmane o duhovima na nebu je danas još uvijek snažno. U nekim zemlja možda je više suptilno, a u nekim katoličkim, zadržim zemljama u Južnoj Americi baš i nije toliko suptilno. Mi KREATORI smo vrlo zabrinuti zbog te obmane, jer neki od naših (potencijalno) najboljih bijelih rasnih drugova su zaraženi tim gljivicama mozga, te pomažu i podupiru naše židovske neprijatelje. Kako bi mi svi preživjeli, trebamo pomoć tih žrtava u istoj mjeri kao što one trebaju našu pomoć.

Moramo prvo pokupiti ostatke. Prije nego možemo izgraditi prekrasno i zdravo društvo, moramo očistiti umove naše bijele braće od tog smeća, trulog materijala i ostataka koje moramo pokupiti sa mjesta gradnje, prije nego se može podići čvrsta i prekrasna građevine na tom mjestu. Štetočine i korovi moraju biti uništeni prije nego mirisno cvijeće i njegovano voće bude zasađeno.

Nažalost, moramo još puno toga učiniti po pitanju usađene ideje da negdje, nekako još uvijek postoji duh koji je sve stvorio, i kojem dugujemo sve. Pošto je ideja o duhovima, bogovima, demonima itd., postoji od davne pretpovijesti, posvetimo se više potrazi otkud bijelom kršćaninu ideja o toj prikazi i istražimo taj hokus-pokus malo detaljnije.

* * * * *

Od Židova. Bijeli kršćanin je naravno, dobio tu indoktrinaciju iz kršćanske biblije, koja je kombinirana sa židovskom biblijom, od koje je nastala. Židovi, koji su najveći svjetski grabežljivci i vrlo prilagodljivi, su dobili svoje ideje od Egipćana, Babilonaca i drugih naroda na čija su se leđa popeli i koje su iskorištavali.

Kontradiktorno Trojstvo. U kršćanskoj bibliji je originalni židovski Jahve spojen u Trojstvo, tri boga koja sjede zajedno – otac, sin i duh sveti, a koji navodno čine jednu harmoničnu cjelinu. Ono što želimo pokazati u ovom poglavlju je da oni nisu harmonična cjelina nego čudna zbrka kontradikcija, nepodudaranja i smiješnih pobijanja njihovih najštovanijih tvrdnji – da je kršćanski bog, bog ljubavi.

Osobine oca. Pogledajmo prvo **oca** – židovskog Jahvu kako ga opisuje Stari Zavjet. Tu pronalazimo čudan konglomerat karakteristika.

1. On je divljački zaluđen Abrahamovim, Izakovim i Jakovljevim potomcima, preciznije Židovima. To ga čini, kako bi svatko mogao prosuditi, fanatičnim rasistom. Kao što smo već opisali u *VJEČNOJ RELIGIJI PRIRODE*, sveznajući bog nije mogao izabrati gore likove. Sumnjam da su likovi poput Abrahama, Izaka ili Jakova ikad postojali, a začuđuje me zašto su Židovi izabrali takve podle i odvratne pokvarenjake, ratne huškače, svodnike i prevarante kakve ih sami opisuju, za svoje pretke. Zaista je čudno što su izabrali takve ne-herojske kriminalce za mitske praoce svoje rase. Još je čudnije da bi mudri i sveznajući bog beskrajno štovao i favorizirao takve uši. A najčudnije od svega je idiotska odluka slavne Bijele rase da izabere tako glupog i fanatičnog boga za **svog** boga. To me podsjeća na pjesmicu:

Kako čudno da je Bog izabrao Židove.

Ali još je čudnije

Da su oni koji mrze Židove

Izabrali židovskog boga.

Da, doista čudno. I jako glupo, također.

2. Židovski Jahve je **vatren bog gnjeva i osvete**. On je (po priči iz Starog Zavjeta) plemenski bog rata na kojeg je Mojsije nabasao u gorućem grmu, koji je obećao svojim “odabranim” kriminalcima i njihovim potomcima zemlju Kanaan na štetu domaćeg stanovništva, koje je izgradilo postojeću civilizaciju, gradove, sela i farme. To što takav pothvat povlači za sobom nehumana klanja, izdaje, prijevare, očaj i ubojstva, čini se, ne zanima previše tog “pravednog” Jahvu.

Židovski Stari Zavjet je **pun raznovrsnih zločina, pornografije, prijevare, laži, obmana, ubojstava** i svakog drugog zločina, a sve ih praktički izvode ili “božji odabranici” ili sam Jahve koji je “pun ljubavi”, “pravedan” i “sveznajući” . Jedno od najvećih masovnih ubojstava je navodno izvršio taj “savršen” bog kada je u naletu gnjeva, utopio svakog živog čovjeka, ženu i dijete, da ne spominjemo i sve ptice i životinje. Jedina iznimka je bio Noa (opet jadan izbor) i njegova najbliža obitelj.

3. Jahve je **izrazito ljubomoran bog**. To nam sam stalno potvrđuje izjavama iz svojih usta i neću vas zamarati ponavljanjem.
4. Također je **iznimno ponosan, hvalisav i umišljen**, što su atributi na koje mi jadni smrtnici moramo gledati sa gađenjem, jer su jako grešni. Ustvari, čitajući židovsku bibliju, čini se da je glavni razlog zašto je Jahve stvorio ljude je da bi imao veliku staju blebetavih idiota koji bi mu se klanjali, "štujući Gospodina cijelu vječnost". Da li je moguće biti više umišljen od toga?
5. On je **osvetoljubiv bog** koji je svoje "odabrane" učio principu **oko za oko, zub za zub** i nagovarao ih, da kad osvoje grad, da ubiju svako biće koje diše.
6. Postoji još mnogo atributa kojima je obdaren, teško kojem da se možete diviti. Na primjer, bio je **iznimno okrutan** u nekoliko prilika, kao u priči o Jobu, kada je zaklao Judine sinove, potopio sve ljude, itd. **Bio je lukav**. Skoro je pustio Abrahama da zabije nož u svog sina Izaka, ali mu je zadnje sekunde rekao da je sve to šala. Samo ga je testirao. (Kakva šala!) **Bio je preljubnik**. Učinio je Mariju trudnom, udanu ženu. **Volio je pornografiju**. Stari Zavjet je pun pornografskih priča poput priče o Davidu koji je skupljao prepucije od ubijenih Filistejaca kao miraz koji je ponudio kralju Šaulu, kada je tražio ruku njegove kćeri. On je **varalica**, prekršio je bezbroj obećanja, lagao je i učinio mnogo prijekornih stvari. Ako želite detaljniju dokumentaciju o svim ovim atributima, imam knjigu koja se zove "Priručnik o Bibliji" (*The Bible Handbook*) iz 1888. koja nabraja sve te optužbe, zločine, idiotarije i što god želite. Osobno ne želim uzeti toliko mjesta u ovoj knjizi kako bi ih nabrojio.

* * * * *

Uspoređen sa ocem. Sada dolazimo do **sina, kojeg ne priznaju "božji odabranici"** ali je heroj za kršćane i predstavlja sve što je navodno dobro, veliko i savršeno. Idemo ga usporediti sa njegovim "ocem".

1. Nasuprot Jahvi, koji je pun vatre i gnjeva, krvi i osvete, nalazimo sina kako propovijeda potpuno drugačiji koncept ("novi zakon vam dajem"). **U biti nam kaže da je stari potpuno pogriješio**. Nemojte se osvećivati svojim neprijateljima. Umjesto toga, volite svoje neprijatelje, okrenite drugi obraz, odrecite se svega i dajte siromašnima i činite dobro onima koji vas preziru. Naravno, to učenje je očito bilo namijenjeno nežidovima, kako bi ih oslabilo i pretvorilo u blentave idiote, bespomoćne pred svojim neprijateljima.
2. On je bio pola čovjek, pola bog, a rodila ga je (Židovska, naravno) žena.
3. Umjesto da je bio lud za Židovima poput njegova oca (na nebu) on je proklinjao Židove i rekao im "Vi ste sinovi vražji" i nazivao ih zmijama otrovnicama i drugim pogrđnim imenima.
4. Volio je "pokorne" i "slabe duhom" i blagoslivljao ih za razliku od svog starog koji je bio zaluđen moćnim kraljevima i ubojicama poput Davida i Solomona.
5. Bio je nezaposlen, lutajući zgubidan koji u životu nikad nije imao konstruktivan posao, nikad se nije oženio i imao obitelj, ili učinio išta drugo konstruktivno, kao što bi svaki dobar građanin i obiteljski čovjek učinio.

6. Ukratko, bio je suprotnost svome navodnom ocu (na nebu, ne Josipu) i **oštro se protivio skoro svemu** što je njegov stari propovijedao u Starom Zavjetu.

* * * * *

Blebetanja. Sada dolazimo da trećeg dijela ove židovski osmišljene priče, da su otac i sin bili zapravo jedno i da je sin zapravo oduvijek postojao. Obojica su oduvijek postojali. Ipak, nekako se Duh Sveti također pojavio u priči i svih troje su postojali oduvijek i bili su jedno. Oni su, zapravo, **Sveto Trojstvo**, ali svaki za sebe, ako me možete pratiti.

Čudnovati aranžman. To postavlja mnogo pitanja. Da li je sin bio svoj otac? Ili možda otac sin od sina? Ili ----? Nadalje, pošto se Marija pojavila relativno kasno u priči, kako on može biti njezin sin kad je već postojao milijardama godina prije nego je ona uopće rođena?

Dizajnirano za lakovjerne. Nemojte me pitati koji su odgovori na ovu smiješnu priču. Nisam ju ja napisao. Sve što mogu učiniti je podsjetiti vas da je priču o **Jahvi i njegovu sinu osmislila banda židovskih piskarala** koji su pronašli milijune lakovjernih naivčina koji su povjerovali u tu glupu priču.

* * * * *

Dolazi vrag. Sada dolazimo i do četvrtog zanimljivog aspekta ove čudnovate glupe epizode, a to je uloga vruga u ovoj čudnoj i ludoj priči. Također je poznat kao Sotona, Lucifer i pod još nekim drugim imenima.

Potajan ulazak. Stari Zavjet je potajan po tom pitanju i ne govori nam kada je usamljeni duh stvorio pakao (kao što smo i prije spomenuli) niti kad, ni pod kojim uvjetima je stvoren vrag. Očito je stvoren u početku priče jer se pojavio u sceni sa Adamom i Evom u vrtu. Već je bio tamo kako bi ih prevario i odveo na krivi put. Negdje se spominje da ga je bog stvorio kao prekrasnog anđela i da je taj anđeo postao užasno ljubomorani na boga i bio istjeran iz raja, bar tako svećenici kažu.

Svećenici bili zaprepašteni. U svakom slučaju, sve to predstavlja čudnu kombinaciju okolnosti i pitanja koja zahtijevaju odgovore. Ustvari, upravo ovo pitanje vruga najviše zbunjuje svećenike, veže im jezik (možete li vjerovati?) te oni ostaju zaprepašteni kad ih zatražim razuman odgovor na neko očito pitanje. Čak i tim vještim prodavateljima magle, ova neobična pozicija vruga u tom čudnom aranžmanu je previše za objasniti, kada im se postavi pitanje u jasnom svjetlu logike.

Neka od tih pitanja su:

1. Pošto je bog mudar, sveznajući i nikad ne griješi, kako uopće postoji vrag koji mu otežava stvari, koji mu se protivi i koji ometa božju (i kristovu) želju da nas spasi od pakla?
2. Je li bog napravio pogrešku?
3. Nije li bog unaprijed znao da će ga vrag toliko pakleno iritirati?
4. Pošto je bog sve stvorio, nije li stvorio i vruga?
5. **Kako to da vrag pobjeđuje** u igri mačke i miša, u kojoj smo mi jadni smrtnici pijuni?

6. Ako je bog doista učinio pogrešku, **zašto jednostavno ne ubije vraga** i završi cijelu tu priču zla i odlaska milijarda ljudi u pakao? Naposljetku on nije oklijevao u odluci da potopi jadne ljude kad su ga naljutili. Niti je oklijevao dati svoga sina razapeti na križ. Zašto je toliko tolerantan prema vragu?
7. Zar nema moć da to učini? Ako nema, onda nije svemoguć, zar ne?
8. Da li je moguće da je bog točno znao što čini? Stvorio je vraga, pakao i njih dva su u dosluhu da otpreme milijarde i milijarde ljudi prema vječnim mukama. Kako to objašnjavate?
9. Bi li vrag mogao opstati pet sekundi bez božje suradnje i blagoslova?
10. Je li bog zaista super-sadist koji želi da se sva ta ljudska bića muče u paklu i koristi vraga kao žrtveno janje?

Lukavi mehanizam korišten za kontrolu i iskorištavanje. Što vi mislite? Da li je moguće da ta cijela židovska epizoda nije ništa više od glupe priče koja je namjena da na smrt preplaši svoje naivne žrtve, tako da mogu preuzeti kontrolu nad njihovim umovima, njihovim novcem, manipulirati njima, iskorištavati ih i operušati?

Ako mene pitate, o tome se radi. Tako su to osmislili da bude i tako se to odvija već 2.000 godina.

Cilj je **KREATIVISTIČKOG POKRETA** da razotkrijemo tu obmanu i oslobodimo Bijelu rasu od nje. Želimo pomoći Bijeli rasi da ispravi svoja razmišljanja, povrati razum. To bi, da se dogodi, nazvao **stvarnim spasenjem i iskupljenjem Bijele rase.**

KREATIVISTIČKO VJEROVANJE #54

Usamljeni duh čini grešku za greškom, sve na štetu čovječanstva koje pati

Svemoguć, mudar. U prethodnom poglavlju sve već utvrdili priču o židovskoj verziji stvaranja, da je usamljeni duh koji je sve stvorio, mudar, sveznajući, da nikad ne griješi, zna sve što će se dogoditi unaprijed i unazad, te ima sve pod svojom kontrolom. Ne padne vam vlas sa kose ako on to ne želi. Sve vidi, sve zna, sve kontrolira.

Totalna kontrola, totalna odgovornost. Pod takvim super pametnim stvoriteljem i takvom kontrolom bez greške, očekivali biste da će sve funkcionirati savršeno kao švicarski sat. Nadalje, sa totalnim znanjem, totalnom kontrolom, pretpostavili bismo da uz to ide i totalna odgovornost za posljedice svega što je on, taj super duh, stvorio, čime manipulira i kontrolira.

Katastrofalni nered. Čudnovato, prema ovoj idiotskoj židovskoj literaturi, pogriješili smo u svim tim pretpostavkama. Kao prvo, stvari nisu tekle tako glatko. Greške su se nizale jedna za drugom. To se na kraju pretvorilo u takav katastrofalan nered da je stvoritelj te katastrofe odučio potopiti svoju “voljenu” djecu i početi ispočetka. Kao drugo, nije prihvatio nikakvu odgovornost za tu zbrku, nego je za to krivio nas glupane, jer smo ispali tako “grešni”. To je kao dizajner aviona koji tvrdi da je najbolji dizajner na čitavom svijetu, ali svi njegovi avioni se ruše. Onda on krivi glupe avione za svoje greške u dizajnu.

Obmanjivačke priče. Kako crkveni obmanjivači obilaze oko ove očite kontradikcije? Kako objašnjavaju da sveznajući, svemoćni, mudar usamljeni duh nailazi na toliko nepremostivih prepreka, te da ga stalno iritiraju i frustriraju njegove najbolje kreacije, prvenstveno čovječanstvo?

Kriva je “slobodna volja”. Objašnjenje je glupo i nedosljedno, ali su ga njihovi lakovjerni i nekritični sljedbenici pokorno prihvatili. Ide ovako: ovaj usamljeni duh je šarada velikodušnosti i milosti koja nam je milostivo dala “slobodnu volju”. Dao nam je slobodu izbora. Ali ispalo je (zašto, nitko nije objasnio) da je ta slobodna volja “iskrivljena”. U stvari ekstremno je iskrivljena. Cijelom težinom gravitira prema našoj patološkoj sklonosti prema činjenju “grijeha”. Kocka je otpočetka namještena na našu štetu. Kao rezultat nismo dobro ispali i postali smo trajan trn u oku našeg “dragog” stvoritelja. Također je ispalo da je on razdražljiv i osetoljubiv stvoritelj. I pošto je imao potpunu kontrolu, odlučio je potopiti sve ljude poput hrpe jadnih štakora.

Sada, nameće se nekoliko pitanja glede židovske verzije stvaranja.

Očite kontradikcije. Prvo pitanje je – kako milijarde ljudi mogu lutati okolo po zemlji, izražavati svoju “slobodnu volju”, donositi svoje odluke, utjecati na tijek događaja povijesti, ako u isto vrijeme svemogućí super-duh sve zna, sve vidi, **sve kontrolira? To je potpuna kontradikcija.** Ili imamo slobodu izbora da koristimo našu “slobodnu volju” i tijekom događaja je potpuno van kontrole super-duha; ili super-duh ima potpunu kontrolu, a mi uopće nemamo kontrolu (i stoga nemamo niti izbora, a niti odgovornosti) nad tijekom naših događaja. Ne

može biti i jedno i drugo. Ili ima potpunu kontrolu i mi smo samo hrpa bespomoćnih robota bez “slobodne volje”, odgovornosti i ičega, ili možemo činiti što god nam je volja a svemogući super-duh nema skoro nikakvu kontrolu.

Namjerno nas dizajnirao kakvi jesmo. Drugo, pošto smo navodno proizvod njegovog stvaranja, uključujući i “slobodnu volju” kojom smo navodno obdareni, zašto ju nije učinio dobrom, nego ju oblikovao na taj način da želimo biti “grešnici”? Ipak, on je znao što čini, znao je unaprijed koje će biti posljedice, sve se događalo po njegovom planu. Kako smo onda ispali tako loše? Morao je namjerno nas napraviti takvima kakvi jesmo. Zašto stvoritelj nema nikakve krivnje niti osjećaj odgovornosti, a njegova tvorevina snosi krivnju i odgovornost za sve?

Glupa priča. Kada postavljamo takva pitanja moramo se prisjetiti da ne postoje niti trunka dokaza za ovu priču priče o usamljenom duhu koje je sve stvorio prije šest tisuća godina. To je tek neuka židovska verzija mitskog pokušaja da objasne svemir o kojem su jako malo znali. Napisana je prije kojih 2.500 godina, od strane neukih židovskih piskarala kojima se ne zna stvarno porijeklo. Može ju shvatiti ozbiljno samo lakovjerni čitatelj, kojemu je um dovoljno onečišćen takvim smećem od ranog djetinjstva.

* * * * *

Ali nastavimo i istražimo dalje avanture, greške i kikseve sveznajućeg, svevidećeg kako nam židovska verzija govori.

Biblija sa preciznim datumima. Od nekoliko njih, imam primjerak verzije biblije kralja Jamesa koja je objavljena na prijelazu stoljeća. Puna je različitih karata kraljevstva koja nikad nisu postojala, umjetničke verzije biblijskih scena koje se nikad nisu dogodile, slike ljudi koji nikad nisu postojali. Ima mnoštvo indeksa koji su podijeljeni u kategorije po npr. koje stihove biste trebali čitati kada trebate utjehu, kada se bojite, kada morate biti strpljivi i razne druge kategorije. Ima indeksnu listu biljaka, žitarica i sl. iz biblije, listu glazbenih instrumenata, te numerirane stihove i poglavlja. Indeksirana je i cross-indeksirana.

Bez datuma. Ali ono najnevjerovatnije je da je puna raznih datuma na početku svake stranice. Dok ustvari nitko ne zna koje godine je Lot bludničio sa svojih kćerima (ili da li je Lot uopće postojao), ta knjiga ima datume za sve. Na prijelazu stoljeća, ljudi su još uvijek bili toliko zastrašeni tim židovskim tlapnjama, da su se izdavači ohrabрили i počeli izmišljati datume specifičnih događaja i stavljati ih u knjigu. Pošto je lakše osporiti nešto što je specifično, a teže ako su tvrdnje nejasne, izdavači su kasnije odustali od dodavanja izmišljenih datuma mitskim i izmišljenim događajima.

Velika poplava. Od posebnog interesa je datum užasne kataklizme, velike poplave. Datirana je 2.348 god. p.n.e. Začudo, kada se osvrnemo na autentičnu povijest iz tog vremena poput egipatske povijesti, nema spomena globalnoj poplavi. Egipatske dinastije i civilizacije su postojale mnogo prije tog datuma i nastavile postojati tisućama godina nakon tog datuma, a pustinje Egipta su bile suhe kao što su i suhe danas.

* * * * *

Spasio Nou pijanca. Kažu da je “velika poplava” trajala 40 dana i 40 noći, te da je u njoj potopio svu svoju djecu kao štakore. Ustvari, nije bio baš toliko okrutan. Bio je vrlo velikodušan i suosjećajan, te je spasio Nou i njegovu obitelj, jer je Noa bio “dobar”. Od milijuna ljudi koje je potopio, pomislili biste da je Noa zasigurno najuzornija osoba. Ali nije bio. Bio je pijandura, a tu je još i hokus-pokus oko njegova sina Hama “koji ga je vidio u svojoj golotinji” dok je Noa bio pijan. Očito mu je Ham nešto učinio “dok je bio pijan” i kad se Noa probudio, prokleo je ne samo Hama, nego sve potomke i zemlju Kanaan, čiji je Ham navodno bio “otac”.

Nema puno smisla. To je bila odabrana obitelj koja je bila spašena od poplave koja je izbrisala sve ostale. Zašto je “u svojoj beskrajnoj mudrosti” odabrao tu hrpu pokvarenjaka da prežive i postanu praoci buduće gomile ljudi, teško je razumjeti. Ali prejasno je da je to samo židovska priča, koju su napisali neznalice i nema baš puno smisla.

Zaluđen Židovima. Nadalje pogledajmo dolazak Izraelaca i kako je taj židovski bog postao zaluđen sa tim plemenom pokvarenjaka i kako im je posvetio posebnu pažnju, vrijeme i energiju zapostavljajući sve ostale. Ostatak Starog Zavjeta, 900 stranica, je posvećen tom parazitskom plemenu. Zašto ne? Ipak su oni napisali tu glupu izmišljotinu.

KREATIVISTIČKO VJEROVANJE #55

Izmišljeni Stari Zavjet – Temelj židovske solidarnosti

Srž rasne religije. Kad je Golda Meir bila premijerka židovske banditske države Izrael, ispovjerala se svojim rasnim drugovima. U govoru u Knesetu (izraelskom parlamentu) rekla je na jidišu: “Nevjernica sam (u boga), ali nitko neće moći iz mog srca i uma iskorijeniti moje uvjerenje da bi bez židovske religije bili poput svih drugih nacija koje su nekoć postojale i nestale.”

Rasa, religija, nacija. Ta kratka izjava sumira srž židovske solidarnosti koja se manifestira kroz nekoliko zadnjih tisuća godina. Oko te religijske srži su Židovi ujedinjeni u još jedno “Trojstvo” – tri-u-jedan kombinaciju: rasa, religija i nacija, bez obzira u kojoj državi žive. Kao što smo već drugdje istaknuli, **rasa utjelovljena u religiju** je ono što ju čini moćnom, čvrstom i trajnom. Ta otpornost ju je učinila parazitskom napasti na leđima bijelih nacija zadnjih par tisuća godina.

Talmud. Židovska religija se ne bazira samo na Starom Zavjetu. **Još je više ukorijenjena u Talmudu**, koji se sastoji od 63 knjige i 524 poglavlja. (Detaljnije smo proučili Talmud u *VJEČNOJ RELIGIJI PRIRODE*). Židovska religija je također inherentna u nedavnim **“Protokolima Sionskih mudraca”** i u **komunističkoj ideologiji Karla Marxa**.

Čizma na našem vratu. Ono što svjetski Židovi žele postići je jednostavno i sveobuhvatno: žele a) **zadobiti sve bogatstvo svijeta** – novac, zlato, nekretnine, moć i b) **porobiti ostatak čovječanstva**, koje nazivaju goyima, njihova pogrdan riječ za stoku. Njihov krajnji cilj je židovska čizma na vratu goya, koja gura naše lice prema dolje u blato.

* * * * *

Vuku porijeklo iz ubojica. Sve je počelo sa bandom lopova, gusara i ubojica prije možda oko pet tisuća godina, čijem se porijeklu izgubio trag u prastaraj povijesti. Pošto je Palestina bila raskrižje trgovačkih putova u antičkoj povijesti, tu se to pleme bandita, gusara i ubojica prvo nastanilo. Poput svake zločinačke bande, shvatili su da je jedinstvo ključni faktor za preživljavanje. Pošto su bili oboje, i grabežljivci i paraziti, takav njihov način života je prerastao u trajna životnu filozofiju. Židovi se nisu nikad previše trudili da otkriju svoje porijeklo.

Izmišljena povijest. Umjesto toga oni su ga izmislili. Rezultat je Stari Zavjet koji je stvarna kristalizacija židovske bande ubojica u religiju, rasu i međunarodnu naciju. Iako je cijela priča prerađena u zbrkanu kolekciju mitova, laži i ludih bajki, učinak i posljedice na buduću svjetsku povijest su bile nevjerovatne, blago rečeno.

Stoga pogledajmo tu čudnu literaturu koja je davno postala dijelom kršćanske biblije bijelog čovjeka i uzrokovala najveću konfuziju i katastrofu za Bijelu rasu, kao ni jedan drugi događaj u povijesti.

* * * * *

Židovi 90% Hazari. Židovska priča nakon “poplave” je priča o “Izraelcima” kako Židovi vole nazivati svoje biblijske pretke. Čak je i sama ta tvrdnja velika obmana, jer 90% današnjih Židova potječe od Hazara, odvratnog i agresivnog naroda koji je osnovao državu između Crnog i Kaspijskog mora, u sredini Rusije. Sami Hazari potječu od Turaka i Tatara čije se porijeklo može pratiti unazad do Azijskih Mongola. U osmom stoljeću Hazari su se preobratili na judaizam. Ovo gnijezdo židovske infekcije je bilo izvor židovske preplavljenosti Rusije, Poljske i istočne Europe a poslije i cijelog svijeta. Ali to je druga priča i detaljnije smo pričali o Židovima u *VJEČNOJ RELIGIJI PRIRODE*. Ovdje je naš cilj proanalizirati i razotkriti njihovu priču kako su došli do tvrdnje da su “Božji izabrani narod”, prijevare koju su uspjeli prodati stotinama milijuna naših bijelih rasnim drugova, pošto su je uspjeli uvrstiti u bibliju bijelog čovjeka, poglavito Stari Zavjet.

Potpuna izmišljotina. Stari Zavjet posvećuje samo nekoliko stranica priči o “čovječanstvu” kao takvom, u doba između Noine smrti i dolaska Abrahama, Izaka i Jakova. Narednih 900 stranica su pune afera tih opakih kriminalaca i njihovih potomaka, “Izraelaca” ili Židova. Moram naglasiti da ne postoji niti jedan povijesni dokaz koji bi podržao tu priču. Vrlo je vjerojatno da ti likovi, Abraham, Izak, Jakov ili Mojsije nikad nisu ni postojali. Nemam razloga vjerovati da su postojali. Te lude priče su napisane petsto ili tisuću godina kasnije. Mnoge su bazirane na mitovima drugih naroda koje su Židovi saznali u zemljama u kojima su živjeli, poput Egipta, Babilona i nekoliko drugih zemalja.

Uzete iz drugih kultura. Priče poput velike poplave, Babilonski toranj, Jošua koji je učinio da sunce stane, Jona i kit, te mnoge druge su mitovi koji su postojali jako, jako dugo u prošlim kulturama. Židovi su ih kopirali, prilagodili ih svojim okolnostima, spojili u splečevinu te dali svojim ljudima kao religiju i kao izmišljenu “povijest”.

Sedamnaest razapetih spasitelja. Nema ništa novog kod takve procedure. Mnoge druge religije i kulture su učinile isto, prije nego su Židovi prisvojili par tih mitova. Npr., priča o velikoj poplavi se pojavljivala u mnogo prošlih religija. Priča o “razapetom spasitelju” se pojavila u sedamnaest religija prije kršćanstva. U velikom broju religija se javlja i priča o “početku” i kako je naš svijet “nastao”.

Ezopove basne. Možda bi sad bilo zgodno usporediti Ezopove basne sa mitovima iz Starog Zavjeta. Ezopove basne su prethodile onima iz Starog Zavjeta nekoliko stoljeća.

Iz Male Azije. Ezop je bio bivši rob iz Male Azije. Došao je na dvor Kreza, posljednjeg kralja Lidije, kao slobodan čovjek negdje između 620 i 560 god. p.n.e. Zbog svoje mudrosti i pameti, zadobio je kraljevu pažnju koji ga je zaposlio kao ambasadora u raznim prijestolnicama, sa kojima je Krez bio u kontaktu. Stotine Ezopovih priča u kojim su životinje, ptice i duga bića mogla govoriti su mu donijele slavu u cijelom civiliziranom svijetu.

Imao moralne pouke. Ezop nije izmislio većinu ovih priča. One su postojale mnogo, mnogo stoljeća prije njega. Niti je sjeo i zapisao ih. To su učinili drugi tristo godina kasnije. Ono što je Ezop učinio je da je skupio te priče, prilagodio ih i dao im moralnu pouku kako bi im dao čvrstu poantu. Takav utjecaj su imale te priče, da čak i danas većina školske djece su upoznata sa mnogim od tih priča, poput Zec i kornjača, i druge. Kad sam bio mali, u Canadian Readeru su se znale pojavljivati te dobro poznate priče. Danas, nažalost, te priče potiskuje

židovski-kontrolirano obrazovanje koje ih zamjenjuje sa smećem, sa izmišljenom crnom povijesti i drugim, što je moderni trend u školama danas.

Humor i mudrost. No u antičkim vremenima u Ateni i drugdje, smatralo se velikim postignućem ako bi ispričao dobru Ezopovu priču u društvu ili u političkom govoru ili bilo gdje drugdje. Njegova praktična mudrost se visoko cijnila, kao i njegov humor.

Stari Zavjet besmislen i izraz lošeg ukusa. Sada želimo zapaziti da se Ezopove basne i njihova praktična mudrost može koristiti u obrazovanju mladih i odraslih, dok se u židovskim pričama skupljenim u Stari Zavjetu, može pronaći vrlo malo ili nimalo mudrosti. Npr., kakvu praktičnu vrijednost ima priča o Joni i kitu? Osim što je apsurdno smiješna priča, nema moralne pouke, nema mudrosti niti ikakve koristi. Isto se može reći za priču o pijanom Lotu koji je bludničio sa svojim kćerima. Ili Juda koji bludniči sa svojom snahom. Ili brojne druge besmislene, pornografske priče koje su samo izraz lošeg ukusa, koje nemaju ili imaju vrlo malo kvalitetnog sadržaja.

Židovska knjiga zamagljivala umove. Uspoređujući to dvoje, Ezopove basne i Stari Zavjet, Ezopove priče su tisuću puta konstruktivnije, praktičnije za životne probleme i imaju više moralnih vrijednosti nego pornografski Stari Zavjet, koji je čudnovato kasnije postao dijelom biblije bijelog čovjeka. Naša je namjera ovdje razotkriti židovsku knjigu koja je postala "sveta" mnogim nasamarenim bijelim rasnim drugovima, zamaglila im umove i opustošila osamdeset generacija Bijele rase.

KREATIVISTIČKO VJEROVANJE #56

Nekoliko očitih pitanja za koje bi željeli dobiti razumne odgovore od kršćana

1. Biste li kupili rabljeni auto od trgovca koji je tako labav sa istinom da vam je opisao svoj pogreb i od vas očekivao da ste dovoljno naivni da u to povjerujete (kao što je učinio Mojsije)?
2. Zamislite da stojite na rubu Grand Canyon na mjestu koje 15 km široko i 1 km duboko. Imate knjigu u ruci koja vam govori, "Grand Canyon je u svom najširem dijelu tako uzak da ga možete prekoračiti." Čemu biste povjerovali – tiskanoj stranici ili fizičkoj činjenici koju vam je priroda postavila pred oči?
3. Slično je sa "tiskanom riječi" koja vam govori da je svijet star samo (otprilike) šest tisuća godina, ali kad pogledate Grand Canyon, jasno vam je da su trebali milijuni godina da rijeka izdubi takav masivni kanjon kroz tisuću kamenih slojeva. Čemu biste vjerovali, "tiskanoj riječi" ili svojim očima i zdravom razumu? (Geolozi su procijenili da je trebalo 60 milijuna godina za klesanje Grand Canyon, te nekoliko milijardi godina za taloženje tih kamenih slojeva koje rijeka reže).
4. Ako Bog toliko želi "spasiti" sve od pakla, zašto je uopće stvorio pakao?
5. Ako je vrag izvor sveg zla svijeta, zašto je Bog uopće stvorio vruga?
6. Je li pogriješio?
7. Ako je pogriješio, zašto ne ispravi pogrešku tako da jednostavno ubije vruga? On je ipak svemoguć i to mu ne bi trebao biti problem. Ili je on u dosluhu sa vragom? Nadalje, nije oklijevao u potapanju svih ljudskih bića (osim jedne obitelji) u velikoj poplavi, što se prema bibliji dogodilo 2.348. god. p.n.e. Stoga zašto ne eliminira vruga jednom zauvijek i riješi se uzročnika svih problema?
8. Bi li vrag mogao postojati i dalje izvršavati svoje paklene planove bez suradnje i pomoći svemogućeg Boga?
9. Da li Bog i vrag rade zajedno?
10. Kako objašnjavate činjenicu da nam biblija neprestano govori (u Starom Zavjetu) da su Židovi božji izabrani narod. A Židovi ne vjeruju u Krista niti u Novi Zavjet i zato, ipso facto, su osuđeni na pakao. To se događa već 2.000 godina i osamdeset generacija. Kako to objašnjavate?
11. Stoga zašto je Bog tako šizofrenično zaluden Židovima kad ih svejedno sve šalje u pakao?
12. Zašto bi Bog imao tako loš ukus i preferirao takve grube kriminalce i pokvarenjake poput Abrahama (tjerao svoju ženu na prostituiranje čak i u dobi od devedeset godina), Davida (ubio više puta, izvršio preljub sa Urijahovom ženom i izdajnički ga poslao u smrt), Solomona (bio vlasnik najvećeg svjetskog bordela) i Jude (bludničio sa svojom snahom)?

13. Smatrate da je prikladno glorificirati te odvrtane nitkove i davati ih kao primjer svojoj djeci u nedjeljnoj školi? (sjetite se da su oni bili Božji miljenici)
14. Da li bi bili ponosni da imate takve ljude za oca, brata ili kao svoje pretke?
15. Što se dogodilo ljudima, dobrim, lošim i indiferentnim, koji su živjeli prije 1 god. nove ere i koji nisu nikad čuli za Krista? (Prema bibliji, pakao i raj postoje samo nakon života i samo oni koji vjeruju u Krista se mogu spasiti od pakla.)
16. Što je sa milijardama ljudi – crncima, Kinezima, Hindusima, Polinezijcima itd. koji su živjeli i umrli u sadašnjem dobu a nikad nisu čuli za Krista?
17. Možete li zamisliti goru, užasniju, monstroznu, dijaboličniju ideju od stvaranja ogromnog, gorućeg jezera ili jame tekućeg sumpora u kojem se muče ljudi cijelu vječnost i trpe nepodnošljivu bol bez milosti koja bi im dopustila da umru i da sve to završi?
18. Možete li VOLJETI čudovište koje je stvorilo takvo užasno mjesto mučenja i milijarde ljude koje će tamo poslati?
19. Nije li Bog mogao predvidjeti posljedice svojih djela?
20. Nije li mogao učiniti drugačije?
21. Ne može li to zaustaviti već danas i osloboditi sve svoje žrtve?
22. Zašto to ne učini?
23. Nije li sama ideja “čovjeka” i njegove “slobodne volje” u direktnom konfliktu sa idejom da je Bog sve isplanirao, da sve zna unaprijed i unazad i sve kontrolira? Ili su naša djela, naša “slobodna volja” van božje kontrole ili nismo uopće slobodni. Ako su pod božjom kontrolom, onda nismo slobodni i ne možemo biti odgovorni. Ako Bog nema kontrolu, onda biblija laže kad tvrdi “niti će im vlas pasti s glave, niti vrabac sa krova, ako to on ne želi.” Ne može biti i ovo i ono. Kako to objašnjavate?
24. Ako kršćani stvarno vjeruju da je predivno doći u raj, zašto se tako grčevito drže života i koriste sva moguća medicinska i znanstvena sredstva (koja navodno preziru) kako bi si produžili život koliko je god to moguće?
25. Da li stvarno vjerujete u priče poput a) da su Izraelićani prešli preko suhog dna Crvenog mora?, b) da je Jona bio u utrobi kita tri dana (u kiselini i bez zraka) i bio ispljunut bez ikakvih ozljeda?, c) da je Jošua “zaustavio sunce” na jedan cijeli dan, tako da može ubiti što više neprijatelja, d) i mnoge druge?
26. Biste li povjerovali svom ocu da su mu se dogodile takve lude priče?
27. Ako se velika poplava dogodila 2.348. god.pr.Kr. ili tako negdje, kako objašnjavate egipatsku povijest (i povijest drugih naroda) koja seže unazad 6.000 godina bez ikakvih prekidanja u vrijeme navodne velike poplave?
28. Može li biti da nam “pisana riječ” laže?
29. Ako Bog (i Krist) toliko želi spasiti (od pakla) milijarde ljudi koje je stvorio, zašto se osobno ne pojavi na ovom svijetu npr. svako desetljeće? To bi svakako bilo mnogo uvjerljivije od kontradiktornih tvrdnji na tiskanim stranicama. Ako je mogao biti malo na

nebu, malo na zemlji u vrijeme Izraelaca i imao vremena za gluposti poput cijelo-noćnog hrvanja sa Jakovom, zašto se sada ne može osobno pojaviti?

30. Iako tvrde da nije tako, kršćani i biblija su u direktnom konfliktu sa znanošću, posebno geologijom koja nam govori da je svijet nastao prije nekoliko milijardi godina, u konfliktu sa astronomijom, biologijom, geografijom, istraživanjem fosila, autentičnom povijesti iz drugih knjiga i izvora. U što želite vjerovati – nepotkrijepljene tvrdnje, ili detaljne znanstvene dokaze skupljane stoljećima?
31. Ako bijeli čovjek uskoro ne promijeni način svoga razmišljanja, Amerika (i svijet) će pasti na razinu gomile zločinačkih crnih divljaka. Jeste li indiferentni prema tome da vašu djecu i unuke obuzme i proždere takav izopačen svijet?
32. Da li kršćanstvo ima rješenje za tu nadolazeći katastrofu?
33. Vjerujete li u duhove, gremline i utvare? Ima li dokaza o njihovom postojanju?
34. Jeste li lakovjerni i praznovjerni?
35. Je li vaše vjerovanje u kolekciju duhova (anđele, vještice, vragove, duha svetoga i sl.) išta bolje od hinduističkog vjerovanja da su krave svete, ili vjerovanja divljaka iz Afrike u vračeve, zle duhove itd.?
36. Jeste li ikad vidjeli kojeg duha sa neba za kojeg tvrdite da vjerujete u njega?
37. Na kojem nebu se oni nalaze točno – na nebu iznad Australije, Afrike, Bostona ili gdje drugdje? Koliko su kilometara oni udaljeni?
38. Ako ih nikad niste vidjeli i ne znate gdje se nalaze, kako znate da oni postoje?

KREATIVISTIČKO VJEROVANJE #57

Zašto tako snažno osuđujemo kršćanstvo

Mnogo razloga. Puno stranica ove knjige smo posvetili razotkrivanju kršćanstva i otkrivanju te prijevare. Pošto je mnogo naših dobrih bijelih rasnih drugova manje-više zaraženo sa tom gljivičnom infekcijom mozga, nekoliko pristaša me je upitalo zašto zauzimam tako snažan neprijateljski stav prema kršćanstvu, koja je ipak glavna religija Bijele rase već skoro 2.000 godina. Ne samo to, nego i neki od najvećih patriota, neki od naših najboljih ljudi, su kršćani. Zašto jednostavno ne živim i pustim da žive, te ostavim to pitanje religije sa strane? To su vrlo dobro pitanja i jedva čekam da vam dam odgovore.

1. Kao prvo, **ta cijela priča o “duhovima na nebu” je obmana, laž**, kao što sam već demonstrirao. Bazira se emocionalnoj i psihološkoj manipulaciji, a tijekom svih tih tisuća godina koliko se duhovi, demoni, bogovi i utvare koriste kako bi se ljude ukrotilo, iskoristilo i porobilo, **nije se pojavio niti jedan smislen dokaz** koji bi podupro tvrdnju da takvi nadnaravni duhovi postoje. **Osuđujemo Kršćanstvo zašto što prakticira tu prijevaru na Bijeloj rasi.**

2. Ljude koji nam govore da ne možemo dokazati da oni ne postoje, podsjećamo na fundamentalni princip zakona i dokazivanja koji nalaže da, ako nešto tvrde (da duhovi postoje) **teret dokazivanja je na njima**, a ne na nama.

3. Svaki put kad bazirate program, pokret ili načelo na laži, idete prema katastrofi. **Dok se ta laž ili greška ne ispravi, napredak je nemoguć**, a katastrofa je neizbježna. Navesti ću nekoliko primjera: ako uzmemo tvrdnju “da su svi ljudi jednaki” kao istinitu, onda ta laž uzrokuje pojavu cijele mreže novih laži, koje će se činiti smislenima ukoliko povjerujemo u temeljnu laž. Ako vjerujete u temeljnu laž da su svi ljudi jednaki, onda vam neće smetati ako se vaša kćer uda za crnca, niti će vam smetati ako sve smeće, svi crnci iz Haitija i iz drugih mjesta dođu u Sjedinjene Države. To je slično situaciji npr. u osnovnoj školi kad vas učiteljica uči računanju i umetne pogrešku tako da dva i dva daju sedamnaest. Ako ste to povjerovali, onda vjerujete da je i dva puta četiri trideset četiri itd.. Ako ne ispravite tu očitu pogrešku u vašim umovima, ne možete očekivati ništa osim krivih proračuna i daljnjih matematičkih grešaka tijekom cijelog života. Isto je sa prijevarom o duhovima na nebu, temeljnom laži, koja progona i opsjeda Bijelu rasu već tisućama godina. **Dok se ta prijevara ne ispravi, ne možemo izgraditi zdravu, konstruktivnu filozofiju.**

4. Kršćanstvo je očito **židovska izmišljotina**. Povijesna je činjenica da su Židovi štovali Knjige o Mojsiju mnogo prije nego se pojavilo kršćanstvo i mnogo prije nego što su ga uvalili Rimljanima. Svi se mogu uvjeriti da se u Starom Zavjetu (koji čini tri-četvrtine kršćanske biblije) stalno spominju samo Židovi, Židovi, Židovi. Što se tiče Novog Zavjeta, nitko ne zna tko je napisao Evanđelja po Mateju, Luki, Marku ili Ivanu, niti tko su ti likovi uopće, no oboje i kršćani i židovi tvrde da je Saul iz Tarsusa (koji je postao Sv. Pavao kršćanskog pokreta) bio otpadnički Židov. Napisao je gotovo pola Novog Zavjeta, temelja kršćanskog vjerovanja. Zato

zaključujemo da je **kršćanstvo, kakvog ga je oformio Sveti Pavao** (Saul iz Tarsusa) **u svojoj esenciji židovsko.**

5. Krist, proglašeni heroj i začetnik kršćanstva se stalno predstavlja kao Židov. Njegovi roditelji, Josip i Marija, su predstavljani kao Židovi, a porijeklo Josipa je u bibliji navedeno skroz unatrag do “sjemena Davidova”. Evanđelje po Luki 2:21 navodi da je Isus bio obrezan osmi dan, kao što je običaj u Židova.

6. Nema povijesnih dokaza da je Isus ikada postojao, uz izuzetak gore navedenih kršćanskih tvrdnji. Moj je zaključak da takav lik nikad nije postojao, nego je sastavljen iz mitova, alegorija i fantazija iz ranijih religija, posebno Esena čiju sam povezanost sa kršćanstvom objasnio u *VJEČNOJ RELIGIJI PRIRODE* u poglavlju “Kristovo postojanje nema uporište u povijesnim dokazima.” To nas snažno navodi na sumnju da je ta cijela prijevarena temeljena na laži. Onima koji tvrde drugačije, ponavljam, teret dokazivanja je na strani koja nešto tvrdi. Kao što je jedan zanimljiv autor rekao, priča o “razapetom spasitelju” se spominje u sedamnaest drugih religija prije nego ju je kršćanstvo pokupilo i iskoristilo za svoju prijevaru.

7. Pošto je kršćanstvo nesumnjivo židovskog porijekla, kršćansko učenje je, kao takvo, strano herojskom duhu Bijele rase. Kao što je Židovi Marcus Eli Ravage sažeto naveo – i što nam je ostalo u glavi – “strana vjera koju ne možete progutati i probaviti, koja se kosi sa vašim urođenim duhom, koja će vas zauvijek držati bolesnim, a koju nemate dovoljno odlučnosti odbaciti niti je u potpunosti prihvatiti.” Točno tako. Ali mi KREATORI sada imamo duha i snage da ju odbacimo u potpunosti, te ju šaljemo u ropotarnicu povijesti.

8. Osuđujemo kršćanstvo **za propast rimske civilizacije**, prvo, miješanjem Rimljana i drugo, indoktrinirajući miješanog roba neodgovornom filozofijom bježanja, samosažaljenja i samo-destrukcije.

9. Osuđujemo kršćanstvo što je nametnulo Bijeloj rasi kompleks krivnje, umjesto da budu ponosni na svoja slavna postignuća.

10. Osuđujemo kršćanstvo zbog **okivanja uma i intelekta bijelog čovjeka kroz zadnjih 1.300 godina**, što je bilo primarni uzrok Mračnog vijeka i što je nazadovalo civilizaciju i napredak tijekom svog tog vremena, uključujući današnje 20. stoljeće.

11. Osuđujemo kršćanstvo zato što i danas vara Bijelu rasu za barem 20 milijardi dolara godišnje, koje dajemo crkvi kako bi ova nastavila sa širenjem gigantskog praznovjerja o “duhovima na nebu”.

12. Osuđujemo kršćanstvo za uzrokovanje neizrecivih mentalnih poremećaja ne samo milijunima nego milijardama žrtava njihovim užasnim konceptom gorućeg pakla i vječne muke.

13. Osuđujemo kršćanstvo za stvaranje filozofske podloge za komunizam. Sličnost dvije židovske filozofije je detaljnije objašnjena u *VJEČNOJ RELIGIJI PRIRODE* u poglavlju “Kršćanstvo i komunizam: židovski blizanci.”

14. Osuđujemo kršćanstvo zbog oslabljivanja Bijele rase kako bi prihvatila ideju rasnog miješanja. Kobnim učenjima poput “svi smo isti u očima Božjim” i “svi smo djeca Božja”,

15. Osuđujemo kršćanstvo zbog učenja da su Židovi “izabrani Božji narod”, što je bilo razlog zašto je Bijela rasa tolerirala Židove i njihov odvratani program našeg miješanja, porobljavanja i uništavanja.

16. Osuđujemo kršćanstvo i kršćanska učenja “odrecite se svega i dajte siromašnima” koja su bila glavni razlog zašto je Bijela rasa tolerirala programe pljačkanja, pelješenja i potkradanja, koji se provode pod krinkom davanja pomoći stranim zemljama, te socijalne pomoći crncima i drugima.

17. Osuđujemo kršćanstvo zato što je **najnepoštenija i najlicemjernija** religija od svih religija. Za sebe tvrdi da je religija ljubavi i suosjećanja a **koristila je brutalnije metode psihičkog i fizičkog mučenja na svojim protivnicima**, nego bilo koji drugi pokret u povijesti. Detaljnije o kršćanskoj brutalnosti saznajte u poglavlju “Prstolomac i razapinjač” u ovoj knjizi.

18. Osuđujemo kršćanstvo zato što je **uzrokovalo bezbroj strašnih bratoubilačkih ratova između raznih segmenata Bijele rase** i zbog desetkovanja i klanja milijuna naših bijelih rasnih drugova. Da navedemo samo neke, Trideset-godišnji rat (1618-1648) koji je desetkovao milijune najboljih od Bijele rase u srce Europe i unazadio Njemačku 300 godina unatrag.

19. Osuđujemo kršćanstvo za **počinjenje brojnih masovnih ubojstava**, obično uz odobrenje i direkciju najvećih autoriteta. Jedan primjer takvog krvoprolića je **masakr Sv. Bartolomeja**, koji je započeo na dan Sv. Bartolomeja, 24. kolovoza 1572. Preko 500.000 Huguenota (francuskih protestanata) je ubijeno na zadovoljstvo madridskog kraljevstva i rimskog Pape.

20. Osuđujemo kršćanstvo zbog suprotstavljanja prirodi, što se protivi zakonima prirode i što je sama bit njegovih izopačenih nadnaravnih učenja ne-prirodna.

21. I zadnje, osuđujemo kršćanstvo zbog **zbunjivanja i potkopavanja instinkta za preživljavanje bijelog čovjeka**, te što stojećima stoji **kao nepropusna brana prema formuliranju rasne religije** za preživljavanje, širenje i napredak naše rase.

* * * * *

Veliki njemački filozof, Friedrich Nietzsche (1844-1900) snažno optužuje kršćanstvo kao najgore od svih zala. U njegovom zadnjem djelu *ANTIKRIST* osuđuje kršćanstvo za uništavanje svega najboljeg u svijetu. U jednom od svojih zaključaka, on navodi:

“Osuđujem kršćanstvo;...za mene je to najveća korupcija koju mogu zamisliti; ide prema ultimativnoj korupciji, najgoroj mogućoj. Kršćanska Crkva nije ostavila ništa netaknutim svojom nemoralnošću; sve vrijednosti je učinila bezvrijednim i svaku istinu je pretvorila u laži, a svaki integritet u podlost duše... Ona živi od jada i uzrokuje jad kako bi sebe učinila besmrtnom...”

“Ja zovem Kršćanstvo jednom od najvećih kletvi, to je jedna velika suštinska podlost, jedan jaki instinkt za osvetom... Zovem Kršćanstvo jednom velikom besmrtnom mrljom na ljudskoj rasi...”

KREATIVISTIČKO VJEROVANJE #58

Naš referentni okvir u svemiru

Hebreji jako neuki. Kad su semitski Hebreji pisali Stari Zavjet prije nekih dvadeset pet stotina godina, ti primitivni pustinjaci su bili toliko neuki da nisu znali ni da je zemlja okrugla. Znali su samo za svoje malo područje u okolici Palestine. Njihov koncept zvijezda, zemlje i svemira kao cjeline je bio vrlo primitivan i ograničen. Zemlja je navodno bila "stvorena" prije samo trideset pet stotina godina i bila je centar svemira, a sunce, mjesec i zvijezde su postojali samo da služe bićima na zemlji. Idu polako prema poanti, sve to navodno postoji samo u korist "izabranog Božjeg naroda", Židova, koji su i napisali tu bajku kako bi sebe uzdigli.

Novo gledište za Bijelu rasu. Ostavimo se sada Starog Zavjeta kojeg su Židovi izmislili, kao i Novog Zavjeta koji je poslao umove bijelih ljudi ravno u orbitu svijeta fantazija i ludila. Ostavimo se toga prije nego se i mi zarazimo tim virusom. Umjesto toga idemo na novo gledište, novi pogled na stvarnost i svemir kakav zaista je. Nas KREATORE više zanima ovaj jedinstvena planeta Zemlja, naš jedini dom koji smo ikad imali. Koncentrirajmo se ponajviše na načine kako možemo poboljšati svijet u kojem živimo, osobito za Bijelu rasu.

Stoga udaljimo se malo i bacimo svježi, novi pogled na taj ogromni i beskrajni svemir, te odredimo smjer kojim Bijela rasa treba ići slijedećih milijun godina.

Teleskop proširio našu perspektivu. Kada je Galileo izumio teleskop 1609. godine, nebo nam se otvorilo. Poslužio je kako bi se potvrdile ranije inteligentne opservacije Kopernika i Keplera da zemlja nije centar svemira, nego da se zemlja i druge planete okreću oko sunca. Tada se razmišljanje ljudi polako počelo mijenjati od geocentrične ideje (da je zemlja centar svemira) do heliocentrične ideje (da se zemlja i druge planete okreću oko sunca).

Izum teleskopa je učinio mnogo više od toga. Kako su poboljšavali teleskop sve do 500 tonskih čuda od metala i stakla koje imamo danas, moderni znanstvenici su otkrivali novi svemir tako velik i uzbudljiv da nas sve začuđuje.

Fantastičan svemir se otvorio. Otkrili su da su ona mala svjetla koja su Židovi smatrali da postoje samo da krase naše nebo, zapravo sama po sebi ogromna sunca. Otkrili su galaksije, super zvijezde, crvene divove, bijele patuljke, kvazare, pulsare, neutronske zvijezde, "crne rupe" i mnoge druge fenomene toliko fantastične, da nemamo prostora sa svima se ovdje pozabaviti. Ono što želim reći je da živimo u tako ogromnom i kompleksnom svemiru da naš ograničen mali um može shvatiti samo mali segment tog ogromnog prostora i otkriti samo neke od mnoštva misterija svemira.

Naša planeta Zemlja naš jedini dom, sada i zauvijek. Idemo ustanoviti koje je naše mjesto u prirodnoj shemi stvari. Naša planeta Zemlja, naš jedini dom sada i zauvijek, ima oko 12.756 km u promjeru. To je puno, ali naš um barem može otprilike shvatiti tu dimenziju. Naše sunce, koje udaljeno otprilike 150 milijuna km je promjera oko 1.392.000 km i ima

volumen milijun puta veći od zemlje. Svjetlost koja putuje brzinom 300.000 km po sekundi treba manje od sekunde i pol da se prevali udaljenost od zemlje do mjeseca, ali joj treba 8,3 minute da dođe od sunca do zemlje. Astronomska jedinica za mjerenje udaljenosti je svjetlosna godina, udaljenost koju svjetlost prevali u godinu dana, a iznosi oko 10 bilijuna km.

Putovanje svemirom idiotsko odvlačenje pažnje. Nakon što smo ustanovili tih par osnova, idemo se probati uhvatiti u koštac sa veličinom svemira u grubim usporedbama. Da veličinu sunca smanjimo na veličinu vrha igle, najbliža zvijezda bi bila udaljena 42 km, iako je kad se mjeri svjetlosnim godinama udaljena je samo 4,3 svjetlosne godine. Naše sunce je samo jedna od zvijezda u našoj galaksiji koje se zove Mliječni put. Iako kad je bistra noć možemo vidjeti oko 2.000 zvijezda golim okom, zapravo se nalazi 200 milijardi zvijezda u našoj galaksiji. Neke od njih (poput Antaresa) su tako velike, da imaju promjer veći od promjera orbite Marsa oko sunca.

Deset milijardi drugih galaksija. Galaksije su grupacije zvijezda, često spiralnog oblika i često spljoštene poput tanjura. Naša galaksija od nekih 200 milijardi zvijezda je promjera oko 100 tisuća svjetlosnih godina. Pretpostavlja se da u svemiru postoji još oko 10 milijardi drugih galaksija raznih oblika, neke veće, neke manje od naše. Svjetla nekih od tih galaksija koja su vidljiva kroz naše najbolje teleskope, krenula su na put prema nama prije nekih osam milijardi godina. Uz 300.000 km po sekundi, biste li željeli izračunati njihovu udaljenost u kilometrima?

* * * * *

Usredotočimo se na stvarnost: našu planetu Zemlju. Pokušali smo napraviti okvirnu kartu kozmosa, a sada se vraćamo na mali djelić svemira kojeg zovemo planeta Zemlja. Pošto je ova knjiga pisana sa gledišta Bijele rase, vratimo se zemlji i priznajmo iznimno važnu činjenicu: nama je ova sićušna planeta Zemlja i njezin izvor energije, sunce, milijun puta važnija od svih ostalih zvijezda i galaksija zajedno. Isto kao što je Bijela rasa jedinstvena i prekrasna u prirodnoj shemi živih bića, tako je i planeta Zemlja predivno dizajnirana za naseljavanje Bijele rase i drugih konkurentnih bića. Nećemo naći niti jedan drugi prijateljsku i naseljivu planetu u našem sunčevom sustavu. Ustvari, do ove točke u povijesti nismo našli nijedan dokaz da postoji život na drugim planetama. Za Mars se činilo da ima mogućnosti, ali svemirski brod koji je tamo sletio 1976. je pokazao da nema dokaza o bilo kakvom prijašnjem životu na toj planeti. Da putujemo raketnom brzinom do najbliže zvijezde udaljene 4,3 svjetlosne godine, trebalo bi nam najmanje tri stotine tisuća godina. Prije nego krenemo na tako dugačku Odiseju, ni ne znamo da li ta određena zvijezda ima planete, a još manje da li su naseljive. Šanse su milijarda prema jedan da bi to bila naseljiva planeta.

Putovanje svemirom skroz idiotski. Stoga prihvatimo činjenicu da ni mi, ni naši potomci, se nikad nećemo odseliti na drugu "prijateljsku" planetu. Niti će nas, unatoč znanstveno fantastičnim tvrdnjama u suprotno, posjetiti "mali zeleni" sa drugih planeta. Ovaj mali lebdeći svemirski brod je naš **jedini dom**. To je jedino prijateljsko i dobronamjerno okruženje za nas u cijelom svemiru, prostranstvu kojeg smo ugrubo pokušali skicirati. Ako postoji neki "inteligentan život" na nekoj udaljenoj planeti, koja se okreće oko nekog udaljenog sunca u nekoj udaljenoj galaksiji, to je nama samo od akademskog interesa. Ni mi ni naši

potomci nikad nećemo stići do nje. Kako god pogledate, u dobru i zlu, zapeli smo na ovoj našoj dragoj i prekrasnoj planeti Zemlji. To je jedini dom koji ćemo ikad imati i moramo ga iskoristiti najbolje što znamo. Prije nego krenemo u potragu za nekom novom planetom, s koje se mi i naša djeca ne bi vratili ni za 600.000 godina, budimo mi, Bijela rasa, malo praktičniji. Radije osigurajmo svoju klimavu poziciju na ovoj planeti Zemlji. U ovom zadnjem kvartalu dvadesetog stoljeća ta je pozicija postala jako ugrožena. Našem preživljavanju prijete parazitska vrsta "ljudi" koje zovemo Židovima. Dok genijalna i domišljata Bijela rasa gleda daleko prema svemiru, samo par nas je svjesno, ili je voljno naučiti, što planiraju naši izdajnički neprijatelji Židovi i ostale obojene rase, koji su uporni u uništenju Bijele rase njezinim smanjivanjem upravo ovdje na našoj jedinoj planeti Zemlji.

Raširiti našu vrstu na Zemlji. Lekcija koju moramo naučiti? Jako je jednostavna.

Prije nego mi, Bijela rasa, počnemo trošiti ogromne količine vremena, novaca i energije na "istraživanje" svemira, moramo postati svjesni proporcije, moramo se prizemljiti, suočiti sa stvarnošću. Umjesto da trošimo svoje vrijeme na svemir (kao na opsesiju sa duhovima na nebu tijekom Mračnog vijeka), **potrošimo tu energiju da prvenstveno osiguramo preživljavanje Bijele rase.** Onda nastavimo ulagati našu energiju u širenje Bijele rase po preostalim naseljivim područjima planete Zemlje. Npr., bilo bi puno lakše, praktičnije i profitabilnije da iselimo beskorisne crnce sa prekrasnih Kariba i naselimo taj raj sa našim bijelim rasnim drugovima, nego da se zaputimo u svemir tražeći "prijateljski" teritorij na nekoj planeti od neke zvijezde do koje bi putovali milijun godina, ako takva uopće i postoji.

Ponavljam, budimo realistični. Prije nego uzmemo svemir u obzir za naše širenje, prvo iskoristimo sve mogućnosti dobronamjernih i dobroćudnih područja upravo ovdje, doma, na našem jedinom prekrasnom lebdećem svemirskom brodu, planeti Zemlji.

Bolje potrošiti 50 milijardi dolara na vraćanje crnaca u Afriku. Bijela rasa Amerike je potrošila oko 50 milijardi dolara (ili više) na "slanje čovjeka na mjesec" i donošenje nekoliko beskorisnih mjesečevih kamena. Da je tih istih 50 milijardi dolara potrošila na realizaciju naših interesa u vidu preseljenja crnaca u Afriku i kolonizacije pustih zemaljskih područja, bilo bi nam puno bolje. To bi bilo tisuću puta produktivnije i bolje za interese Bijele rase, a to je jedini interes koji nas zanima. Idemo zato naprijed, izgradimo našu vlastitu vjeru i program, te oblikujemo svoju sudbinu, upravo ovdje na zemlji, jedinoj okolini kojoj je Bijela rasa prilagođena. **To je naš dom. Učinimo od njega najbolje što možemo.**

KREATIVISTIČKO VJEROVANJE #59

Život, smrt i besmrtnost

Trebamo biti razumni. Pošto Bijela rasa gaji toliko zabluda po pitanju gore navedenih tema i pošto je naše razmišljanje pomućeno stranom religijom nametnutom našoj rasi, od ključne važnosti je da KREATIVISTIČKI POKRET razjasni naš stav o tim glavnim pitanjima eshatologije, navedenima u naslovu ovog poglavlja.

Pozitivan pristup. Nije naša namjera razglabati o morbidnim temama. Upravo suprotno, naša je namjera gledati na život i smrt razumno, bez straha, te tako pročistiti naša razmišljanja. Naša je namjera jednom zauvijek skinuti paučinu sa naših umova i odagnati morbidne strahove, praznovjerja i mitove o smrti i takozvanom “životu nakon smrti”. Nakon što to učinimo, lakše ćemo se usredotočiti na pozitivne aspekte življenja dobrog života.

Živi dobar život. Kratko ponovimo naše stavove glede života i ostavimo tu temu u ovom poglavlju, jer se cijela knjiga zapravo bavi proučavanjem kako živjeti bolji i kreativniji život. Zato, ponovimo: nas jedino zanima da Bijela rasa živi dobar život, kvalitetan život, ispunjen život, ovdje na planeti Zemlji, jedinom mjestu gdje smo ikad živjeli i gdje ćemo ikad živjeti. Želimo da pripadnici naše plemenite rase uživaju u životu, da žive na način kojim će doprinijeti preživljavanju, širenju i napretku naše rase. Ne želimo da se nepotrebno brinu zbog nepostojećih duhova, gorućih jama, komora za mučenje u životu nakon smrti, ili bilo kojeg drugog hokus-pokusa. Mi iz KREATIVISTIČKOG POKRETA ne vjerujemo u sav taj hokus-pokus o idućem svijetu, i to zbog dobrog razloga, jer u zadnjih 5.000 godina zapisane povijesti koliko te lude ideje postoje, nije bilo niti jednog dokaza koji bi podržao tu ludost.

Zaboravite na svemir. Počnimo sa širokim temeljima – beskrajnim svemirom u kojem živimo, u kojem je život kakav postoji na zemlji takav rijedak fenomen, da je možda jedini takav koji postoji. Kako god bilo, kao što sam naveo u prethodnom poglavlju, tako je rijedak da bi nam trebalo barem 300.000 godina da dođemo do nekog drugog područja koji možda podržava sličan život, preciznije najbližu nam zvijezdu, udaljenu četiri svjetlosne godine. Mogućnosti da se tamo nalaze planeti koji imaju odgovarajuće uvjete za život su tako male, možemo reći milijarda prema jedan. Za nas je to lutanje okolo tražeći druge zvijezde toliko nedostižno da je bolje da to zaboravimo.

Jedinstvena planeta Zemlja. Stoga vratimo se stvarnosti. Lebdeći svemirski brod zvan zemlja je rijedak i jedinstven fenomen i jedini dom koji ćemo ikad imati. Trebalo je 3.7 milijardi godina da život evoluirao do stanja u kojem se sad nalazi, a samo u zadnjem malom odsječku tog vremena pojavila se Bijela rasa. Samo se zbog iznimno neobičnih seta okolnosti uopće uspio razviti život i samo su ti neobično stabilni uvjeti omogućili da se taj život održi do sada. Da je orbita zemlje bila više eliptična, da je temperatura sunca varirala za nekoliko stupnjeva više tijekom cijelog tog vremena, da nismo imali toliku količinu vode koja je moderirala našu klimu, tako dobroćudnu i ogromnu atmosferu, te idealnu kombinaciju milijun drugih varijabli, možda uopće ne bi ni bilo života. Sjetite se, možemo sada biti gotovo u potpunosti sigurni da

nema života na Mjesecu, Marsu, Veneri ili Jupiteru ili bilo kojem drugom planetu u našem sunčevom sustavu.

Usredotočimo se na ovaj svijet. Zemlja je možda jedna u milijardu milijardi i možda jedino mjesto u cijelom svemiru koje podržava život. U svakom slučaju, ako postoje neki drugi oblici života, oni su milijunima godina van našeg dohvata i ni mi niti naši potomci se neće naseliti u te “druge svjetove”, vjerujete mi. Također sam gotovo siguran da do nas nikad nisu došla nekakva napredna bića iz svemira, niti će ikad doći u budućnosti. Beskrajnost prostora u svemiru isključuje takvu mogućnost.

Zato zaboravimo sve te gluposti o “svemiru” i usredotočimo se na život u jedinom svijetu kojeg imamo – našem dragom planetu Zemlji.

* * * * *

Nema svijeta duhova. Dosad smo pričali o drugim svjetovima u stvarnom svemiru, dakle o nekim dalekim planetima koji kruže oko nekog dalekog sunca, možda čak i u nekoj drugoj dalekoj galaksiji. Idemo se sada okrenuti drugoj fantaziji kojom je čovječanstvo fascinirano već vjekovima – tom “drugom svijetu” u kojem žive demoni i bogovi, duhovi, anđeli, luciferi i ostali brojni duhovi kojih je toliko da ih ne mogu sve niti nabrojati.

Mentalna pošast. Iz razloga koje je teško dokučiti, naši preci su bili neopravdano zastrašeni i fascinirani tim svijetom duhova tisućama godina. Djela, moral i običaji Egipćana prije 5.000 godina su bili uvjetovani njihovim vjerovanjem u nadnaravno. Nesumnjivo oni nisu bili prvi u tome, ali pošto su oni izgradili prvu veliku bijelu civilizaciju, njihova vjerovanja u drugi svijet su snažno utjecala na buduće civilizacije i generacije do dana današnjeg. Osobito su utjecala na Židove, koji su već tada bili paraziti na leđima prve velike bijele civilizacije.

Bazirana na neznanju i praznovjerju. Židovi su pretežito zbog Egipćana došli na ideju o besmrtnosti “duše”, životu nakon smrti, ideju o “jednom bogu” od Amenhotepa (egipatskog faraona oko 1.350 god. p.n.e.) i brojnih drugih ideja koje su učinkovito koristili da ukalupe svoju hebrejsku religiju. Te ideje su onda iskorištene za osvetu bijelom čovjeku, kada su Židovi nametnuli kršćanstvo rimskoj civilizaciji, koju su fanatično željeli uništiti.

Mi ne priznajemo takvu glupost. Držimo se tih nepostojećih duhova i dan danas. KREATIVISTIČKI POKRET ne priznaje sve te praznovjerne, židovske gluposti. Ne vjerujemo u njih niti priznamo kredibilitet bilo kojem nadnaravnom fenomenu, duhovima, životu nakon smrti ili bilo kojem drugom hokus-pokusu koje su Židovi smislili i proširili.

* * * * *

Religijski šarlatani iskoristili strah od smrti. Toliko o nepostojećem nadnaravnom svijetu. Sada dolazimo na temu smrti, koja je vrlo stvarna, ali prema kojoj ljudi gaje toliko iluzija, većinom zbog velikog broja krivih predodžba o religiji, koje smo naslijedili od naših zbnjenih barbarskih predaka. Kao rezultat, smrt je tema o kojoj se iracionalno priča sa strahom i neznanjem. Taj strah su iskoristili religijski šarlatani kako bi se obogatili i stekli kontrolu nad svojim žrtvama.

Zato, vratimo se zakonima prirode kako bismo ovu temu mogli pogledati iz prave perspektive. Priroda nam govori da sva živa bića umiru i da je smrt dio života. Ljudi, kao i sva ostala bića, se rode, žive svoje živote i umru. To je normalan slijed događaja. Pošto je neizbježna, nema smisla da se brinemo niti da nam ta neizbježnost uništi čar života. I pošto mi KREATORI ne vjerujemo u pakao i raj, besmrtnost ni život nakon smrti, slobodni smo od straha izmišljenog “zagrobnog života”. Slobodni smo od te glupe brige, kao što to Shakespeare kaže: “Umrijeti – i usnut – usnut pa i snivat možda! Da, ali tu je nedoumica, jer kakvi nas snovi mogu poslije snaći, trebali bi se zabrinuti.” Mi smo odbacili sve takve gluposti da bi mogli bolje usredotočiti naše misli i energiju na sadašnji život, jedini život koji ćemo ikad iskusiti. Ne želimo gubiti vrijeme na nagađanja o besmrtnosti ili vječnosti.

Ništa nije zauvijek. Vječnost. To je riječ koja muti umove slično kao pojam beskrajnosti svemira. Mi KREATORI ne marimo za nju. Što se nas tiče, naše su ambicije skromne. Mi shvaćamo da ništa nije zauvijek. Možemo napraviti nacrt plana za našu religiju po kojem bi naša rasa živjela slijedećih nekoliko milijuna godina, možda čak deset milijuna. Ali zauvijek? Ne. Čak i naš primarni izvor svjetlosti i energije, sunce, će se ugasi u narednih pet milijardi godina i na kraju se pretvoriti u ledenu kuglu. Ali puno prije toga će naša vrsta izumrijeti, kao što će vjerojatno i sav ostali život na zemlji.

Brinemo oko stvarnih problema. Ali to je tako daleko u budućnosti, da se o tome ne trebamo brinuti. Dok kršćani blebeću o vječnosti (o kojoj ništa ne znaju), zanemaruju mnogo važnije probleme stvarnog svijeta danas. Mi KREATORI zauzimamo skromniji pristup. Premda se nimalo ne brinemo o vremenu kada će se sunce možda pretvoriti u ledenu kuglu, izrazito se jako brinemo o preživljavanju naše rase, posebno u sadašnjoj generaciji, možda najkritičnijem periodu povijesti Bijele rase u zadnjih 100.000 godina. Akutno smo svjesni da ukoliko želimo preživjeti, prvo moramo pokoriti naše smrtne neprijatelje, od kojih je pleme Juda broj jedan. KREATIVIZAM se planira pripremiti i organizirati za tu bitku, kao što smo već naveli u ovoj knjizi. Ali to nije sve. Izložili smo plan genetskog poboljšanja i konstantnog napretka naše rase, program i vjerovanje po kojem Bijela rasa može živjeti slijedećih nekoliko milijuna godina.

Ali vječnost i besmrtnost? Ne. To besmislenu potragu ostavljamo blebetanjima glupih kršćana.

* * * * *

Samo kada i kako. Toliko o ideji “vječnosti”. Mi prihvaćamo da je priroda odredila da je smrt neizbježna za sva živa bića i kao što smo već prije naveli, to je dio života. Mi KREATORI ju kao takvu prihvaćamo i ne suprotstavljamo se prirodi.

Postoje samo dva aspekta smrti o kojima se može racionalno raspravljati, a to su **kada i kako.**

Orijentirani prema životu. Prvo razmotrimo pitanje kada. Naša filozofija, kao što smo prije naveli, je orijentirana prema životu. Želimo imati najbolji mogući život – produktivan, zanimljiv i koristan. Želimo biti sretni, ali sam primijetio da onima koji ganjaju samo sreću, da im ona izmiče, te da najvrednije živote provode oni koji ne ganjaju sreću samu po sebi, nego

su si postavili korisne i smislene ciljeve u životu, koje energično i inteligentno pokušavaju ispuniti.

Ispuniti ciljeve. Vraćamo se pitanju – kada je najbolje vrijeme za umrijeti? Idealno bi bilo nakon ispunjenja naših životnih ciljeva, kada se naša tijela fizički istroše i kada smo izgubili volju za životom. Međutim, u praksi, ta tri uvjeta skoro nikad nisu zadovoljena u isto vrijeme. Obično nikad ne ispunimo sve svoje ciljeve, ali se naša tijela istroše, prije ili kasnije. I svejedno smrt dođe u vrijeme koje mi ne odaberemo. Ali u mnogim životima smrt se može odrediti voljom osobe, ako situacija to opravdava. O toj temi ćemo još kasnije.

Vrijeme za umiranje. Dovoljno je reći da postoje određeni uvjeti pod kojima bi mi KREATORI voljeli umrijeti, rađe nego produžiti očajnu situaciju dok se priroda ne odluči na svoj milostivi čin. Osobno ne bih htio oduživati svoje postojanje ako sam beznadno bolestan i ako mi je patnja svakodnevica. Rađe bih umro, voljno i brzo. Ne bih htio nastaviti živjeti, ostarjeti, postati slab i senilan, provesti mjesec ili čak godine vegetirajući u staračkom domu, da se o meni brinu kao o novorođenčetu. Ne, nikad ne bih dopustio da dođe do toga. Završio bih to brzo i čisto puno prije toga.

Eutanazija poželjna. Jedna od najbesmislenijih tragedija moderne civilizacije je rastuća populacija starih ljudi čiji se životi, pomoću aparata za održavanje života, umjetno produžuju dugo nakon njihovih normalnih godina, te vegetiraju poput trulog povrća u staračkim domovima. Smatram da je to krajnje okrutno prema njima samima, a još više prema preživjelim rođacima. Eutanazija bi bila mnogo milosrdnije i humanije rješenje nego izlaganje ljudi ponižavajućoj smrti, koja ponekad ne dolazi godinama. Ne, neću trpjeti takvo poniženje prije nego umrem. Rađe bih umro ranije, dok još budem mogao donositi vlastite odluke o tome kad želim završiti svoj život, dostojanstveno i u vrijeme kada ja želim.

Produžavanje muke besmisleno i okrutno. Postoji još nekoliko okolnosti osim bolesti i senilnosti koje bi me navele da odaberem smrt a ne nastavak života u takvim nepodnošljivim uvjetima.

Rađe bih umro nego bio doživotno ili dugoročno u zatvoru. Rađe bih umro nego bio rob. Rađe bih umro nego živio pod ponižavajućim i nedostojanstvenim okolnostima. Čak bih rađe umro nego bio invalid, slijep ili ležao sa željeznim plućima.

* * * * *

Aktualna filozofija okrutna. Kada su Julija Cezara pitali kako bi htio umrijeti, on je odgovorio “brzo”. Najgori mogući način za umiranje je spora, bolna smrt, kakva je kod kroničnog raka. Postoji još mnogo varijanti spore i bolne smrti, a milijuni ljudi pate do samog kraja, ne samo dok ne umru “prirodnom” smrću, nego je u tisuću slučajeva patnja namjerno neprirodno produžena od strane njihovih doktora i njihovih obitelji sa “mehanizmima za produžavanje života”, lijekovima ili drugim umjetnim sredstvima.

Etika je kriva. Zašto se ta ludost događa? U osnovi to je zbog naše kršćanske etike, zastarjele pravne strukture i Hipokratske zakletve naše medicinske profesije. Sva ta tri faktora zajedno u biti govore – moramo produžiti život, bilo koji život, bez obzira koliko je jadan ili

beskoristan, koliko je god duže moguće, bez obzira na sredstva, po svaku cijenu. Kako glupo! Kako okrutno!

Umrijeti u miru i dostojanstvu. Nedavno sam čitao o jednom starom čovjeku u svojim ranim sedamdesetim koji je bio paraliziran, u agoniji, koji je jako htio umrijeti, ali ga je na životu održavao aparat za produžavanje života. Iako je jedva morao govoriti, preklinjao je svoje odvjetnike da traže od suda dozvolu za isključenje tog aparata tako da može umrijeti u miru. Trebalo je nekoliko mjeseci. Tek nakon nekoliko pozitivnih i negativnih presuda, tisuće dolara medicinskih računa, tisuće dolara sudskih troškova, konačno je ishodio da se prokleti aparat isključi. Da jedan čovjek nije bio potpuno paraliziran, učinio bi to sam u minuti.

Ali takve su idiotske kontradikcije današnjeg zbuđenog i smušenog društva. Eutanazija se smatra užasnom riječi. Nijedna osoba nema pravo oduzeti tuđi život, ni svoj, tako nam je bar rečeno. Tako nam kažu sudovi i etika. Ali naša vlada nema ništa protiv slanja stotina tisuća naših najboljih mladića u najboljim godinama – ranim dvadesetim – na drugi kraj svijeta u smrdljivu džunglu poput Vijetnama gdje znaju da će tisuće završiti brutalno ubijeni. Zapravo ih je ubijeno 60 tisuća, bez ikakvog razloga, i 300.000 ranjeno ili osakaćeno, a brojni se vratili ovisni o drogama ili kao emocionalni invalidi. **TO izdajnička vlada može činiti legalno i moralno, bez ikakve grižnje savjesti.** Nema velikih moralnih prigovora oko takvih strahota. Ali kad se radi o onima koji su stari, senilni ili teško bolesni i onima koji im žele olakšati patnje, onda počinje kaos. Svi srcedrapajući ljudi onda istupe i plaču oko dostojanstva ljudskog života, nepovredivosti života, citiraju kršćansku bibliju i izvlače tisuće drugih razloga zašto je eutanazija nezamisliva.

Samoubojstvo nije nečasno. Mi KREATORI drugačije gledamo na život i smrt. Poput starih Rimljana, mi vjerujemo da je pod određenim okolnostima, samoubojstvo častan način za umrijeti, rađe nego živjeti u sramu, poniženju ili zatočenosti. Mi idemo dalje od toga. Mi smatramo da je častan način za umrijeti i iz brojnih drugih razloga, poput odluke da život više nije vrijedan življenja. Naposljetku, nismo mogli sudjelovati u odluci kada i ako ćemo biti rođeni. Zasigurno imamo pravo odlučiti kada i ako želimo umrijeti, a tko je najbolje kvalificiran da donese tu odluku od nas samih.

Smrt može biti blagoslov. Mi KREATORI vjerujemo da je smrt čovjekov najveći blagoslov kada se radi o životu punom patnje i bez smisla, te smatramo da beskorisno produžavanje takvog patničkog života nije milosrdan čin. **Priroda ima rješenje za sve i vrijeme dođe u životu svakog čovjeka kad je smrt finalno, ultimativno i jedino rješenje.**

* * * * *

Eutanazija nije nova. Grci su imali naziv za sve. *Eutanazija* potječe od grčke riječi *eu* što znači “dobro”, i *thanatos* što znači smrt, a zajedno to doslovce znači “dobra smrt”. U današnjem vremenu znači milosrdno ubijanje.

Tijekom zlatnog doba antičke grčke civilizacije, Grci su prihvatili stvarnost života, patnju i umiranje, te su prakticirati milosrdna ubijanja. Povijest nam govori da su na grčkim otocima stari i nemoćni, koji više nisu vidjeli smisao života, dolazili na godišnji festival i ispijali ukusna

vina koja su sadržavala smrtonosni otrov koji bi izazvao milosrdnu smrt. Sudionici su morali imati dozvolu od Senata.

Bez stigme. Mi iz KREATIVISTIČKOG POKRETA ne preporučamo tu metodu. Postoje mnogo lakši i manje dramatični načini uzrokovanja milostive smrti. Poanta koju želimo naglasiti kod grčkog pristupa je da nije bilo nikakve stigme povezane sa milosrdnim ubojstvom, nego upravo suprotno, **to se smatralo kao razuman, milosrdan postupak**, što je i bio.

Zbunjeni kršćanstvom. Od onda, osobito od pojave židovskog kršćanstva naše socijalno razmišljanje nije napredovalo – nazadovalo je. Kao i u drugim područja, kršćanstvo je pomutilo racionalno razmišljanje svojih žrtava, zbunilo ih opsesijom duhova na nebu i blokiralo put prema svakom razumnom rješenju.

* * * * *

Neizbježno u svim vremenima, u svakoj dobi. Ljudi su tijekom stoljeća umirali od brojnih drugih razloga osim starosti. Umirali su u bitkama, bili su ubijeni ili pogubljeni, umirali u avionskim i automobilskim nesrećama i na tisuće drugih načina, prije nego bi proživjeli svoj normalni životni put, ako on uopće postoji.

Koji su bolji načini za umiranje? A koji su lošiji načini za umiranje?

Herojska smrt. Kao što smo naveli u *VJEČNOJ RELIGIJI PRIRODE* u poglavlju Horacije na mostu – “Kako čovjek može umrijeti bolje, od suočavanja sa nerazmjerno brojnim neprijateljem, za pepeo svojih predaka i hram svojih bogova?” To je slavna smrt, herojska smrti i **vjerujemo da nema bolje**. Vjerujem da je mnogo bolje boriti se i **umrijeti za plemenit cilj** gledajući u lice svoje neprijatelje (i povesti nekoliko njih sa sobom) nego umrijeti besmislenom smrću, bez svrhe i bez cilja. Vjerujem da je jedan od najgorih načina umiranja onaj od okrutnih ruku svojih neprijatelja, a bez mogućnosti da se obranite i osvetite. Ipak, ako je to mučenička smrt koja potiče osvetu i odmazdu protiv neprijatelja (poput otpora kod Alama), može se smatrati herojskom smrću i zaslužuje poštovanje naših ljudi.

U svakom slučaju, umrijeti usamljениčkom nepoznatom smrću, bez smisla i bez svrhe nije jedan od boljih načina za umrijeti. Ako takvoj smrti prethodi dugi život ispunjen patnjom i boli, onda to možemo smatrati pravom tragedijom. Daleko bolje bi bilo da se sve okončalo puno prije takve strašne smrti.

* * * * *

Moralnost ubijanja. To nas dovodi do same moralnosti ubijanja. Dočim potegnemo ovu temu prosječna naivčina će momentalno citirati kršćansku bibliju – “ne ubij” kao jednu od božjih zapovjedi. To, naravno, potječe iz čuvenih židovskih “Deset zapovjedi”, koje je mitski Mojsije navodno donio sa planine i koje mu je sam Jahve dao.

Licemjernost židovske religije. Povijesne su činjenice da je čovjek ubijao čovjeka još prije nastanka civilizacije, a Židovi sami su vjerojatno najkrvoločnije ubojice svih vremena.

Dočim je Mojsije pročitao “Deset zapovijedi” svojih sljedbenicima, popeo se na uzvisinu i nagovarao i poticao svoje krvoločno pleme da idu zauzeti zemlju i imovinu Kanaanaca, te da ubiju, zakolju i zabiju mač u sve što živi i diše. Sam Jahve je tako naredio.

Toliko o visokoj etici Židova, židovskom Starom Zavjetu, Deset zapovijedi i cijeloj toj proklesnoj židovsko-kršćanskoj bibliji.

Vratimo se sada u stvarnost, povijesti čovječanstva i zakonima prirode.

Priroda odobrava ubijanje. Počnimo sa zakonima prirode – priroda odobrava ubijanje zato što je to prirodan način za preživljavanje mnogih vrsta. Ako pogledamo morski životni lanac, vidjet ćemo da počinje sa mikroskopskim kremenjašicama. Ali od te točke nadalje vlada situacija pojedi ili budi pojeden. Najmanje ribe jedu veće ribe koje jedu velike ribe i tako dalje lancem. **Kako bi ostale žive** i razmnožavale se, gotovo sve ribe, školjke, puževi i što god, jedu neka druga živa bića, a da bi to učinili svakodnevno ubijaju, što nas dovodi do računice **da milijarde bića bivaju ubijena i pojedena svaki dan.** U životinjskom svijetu priča je ista – kojoti ubijaju i jedu zečeve, lavovi ubijaju i jedu zebre itd. Čak i ptice ubijaju i jedu crve, komarce i druge razne insekte. Neke ptice poput orla, jastreba i sova imaju na meniju neke manje ptice i glodavce.

Sastavni dio života. Bez nabiranja beskonačnih primjera, možemo jasno zaključiti: priroda odobrava i prihvaća ubijanje drugih živih bića. U biti, to je takav bitan dio životnog sustava da kad bi sve životinje odjednom prihvatile glupo moralno načelo “ne ubij”, praktički 99% svih vrsta bi vrlo brzo izglednjelo i izumrlo.

Priča o čovječanstvu. Vratimo se “čovječanstvu”. Je li čovječanstvo ikad, u bilo kojoj civilizaciji, bilo kojoj religiji, uistinu vjerovalo u neubijanje drugih ljudi?

Odgovor, koji je ispisan na stranicama povijesti **je jedno ogromno ne,** nije vjerovalo.

Stari Zavjet krvoločni dokument. Zasiurno Židovi koji tvrde da su “izabrani Božji narod” ne vjeruju u princip neubijanja. Ako pročitate Stari Zavjet, vidjet ćete da nedugo nakon što su Adam i Eva bili stvoreni, njihov sin Kain je ubio svog brata Abela. Od tada nadalje kroz Egzodus, Levitski zakonik, Knjigu Brojeva, Ponovljeni Zakon, Jošuu i tako dalje i dalje, pronalazimo “izabrani Božji narod” kako ubija, ubija, ubija i to ne samo tisuće svojih neprijatelja, već i patrijarh poput Solomona je ubio svog vlastitog brata, David je ubio svog sina Absoloma, a “Gospod” samo to promatra i izabire takve za svoje najdraže ljubimce. U biti, u većini tih sukoba je Gospod bio uz njih, naređivao im da ubijaju, krađu i pljačkaju, sa njegovim blagoslovom.

Židovski Bog potopio čovječanstvo. Ako se vratimo na doba prije-Izraelske zaljubljenosti Gospodina u Židove, vidjet ćemo da je sam taj dragi i mudri Bog utopio sve ljude (koje je sam stvorio) u velikoj poplavi, osim Noe (pijandure) i njegove obitelji.

Zato ne možemo reći da židovska biblija ne odobrava ubijanje. Tako je puna zločina i ubojstava **da je to jedna od najkrvoločnijih knjiga ikad napisana.**

Rimljani. Gledajući dalje kroz povijest, vidjet ćemo da su se Rimljani oštro obračunavali sa svojim neprijateljima, i kao u slučaju Kartage, savnili bi gradove sa zemljom, poklali sve muške stanovnike te prodali sve žene i djecu u roblje.

Vječno ratovanje sa pojavom kršćanstva. Kršćanska era koja je poslije nastupila nije bila ništa bolja. Tijekom rimskog doba vladao je, počevši sa carem Augustusom, dvjestogodišnji period mira i prosperiteta – najduže takvo razdoblje ikad. Poznato je kao Pax Romana. Ali kada je kršćanstvo uništilo to veličanstveno Rimsko carstvo, od tada nije postojalo ništa osim ratovanja, nemira i ubijanja posvuda.

Privevši ovo u 20. stoljeće imali smo najveće nemire i masovna ubojstva svih vremena. Imali smo Prvi svjetski rat u kojem su ubijeni milijuni ljudi, imali smo Rusku revoluciju u kojoj su Židovi ubili najmanje 30 milijuna bijelih Rusa. U Kini, kineski komunisti su ubili nevjerojatnih 60 milijuna svojih ljudi. Imali smo Drugi svjetski rat u kojem je ubijeno više desetaka milijuna ljudi i od tada stalno imamo ratove. To su sve učinile kršćanske nacije ili komunističke nacije, koje su navodno bile “napredne i civilizirane”, ako ti termini uopće imaju neko značenje.

Civilizirane ili ne, ubijanje prevladava. Mogli bismo s tim nastaviti unedogled ali bilo bi suvišno. Životne činjenice jasno pokazuju da sama priroda odobrava ubijanje i bazira svoj osnovni životni sustav i prehrambeni lanac na to da veća riba jednu manju ribu, da veće životinje jedu manja bića svih vrsta itd. Necivilizirani ljudi poput Indijanaca su oduvijek bili u ratu i ubijali jedni druge, biblijski Židovi su učinili ubijanje i pljačkanje temeljima svoje religije. Kršćani su nastavili i razvili tu proceduru, te otišli toliko daleko da su spaljivali svoje pripadnike čija se vjerovanja nisu savršeno poklapala sa moćnom crkvenom strukturom. I tako dalje do velikih ratova i masovnih ubojstava koje sam maloprije spomenuo.

Ne, bez sumnje su priroda i čovječanstvo oduvijek prakticirali ubijanje svoje vrste ili drugih vrsta, unatoč licemjernim židovskim i kršćanskim tvrdnjama da je to protiv njihove vjere.

Mi smo realisti, ne licemjeri. Mi iz KREATIVISTIČKOG POKRETA nismo licemjeri. Mi otvoreno izjavljujemo da neki ljudi zaslužuju smrt, da je ubijanje oduvijek bilo prisutno i da će uvijek biti prisutno.

Bijela rasa je ubijala pogrešne ljude. No, za razliku od Židova, mi KREATORI nismo ni krvoločni niti volimo ubijanje. Voljeli bismo da ga je manje. Ono što nas razlikuje od Židova i kršćana je činjenica da mi nismo licemjeri. Mi tvrdimo da ubijanje, kao takvo, nije grijeh nego potrebna akcija bilo koje rase ili društva koja želi preživjeti. Važna razlika koju želimo istaknuti je slijedeća: **Bijela rasa je u prošlosti je ili odobravala, ili dopustila, ili sudjelovala u ubijanju pogrešnih ljudi.** Sudjelovala je u ubijanju naših najboljih ljudi (poput naših najboljih mladića u najboljim godinama) i bila pomahnitalo paranoična glede “spašavanja” (u stvari, produžavanja) života onih koji su smetnja našem bijelom društvu, ili su na teret, ne samo društvenoj strukturi nego i sami sebi. U oba slučaja, oni ne samo da narušavaju temelje našeg društva, **nego i srozavaju kvalitetu naših gena.**

Moramo biti selektivniji. Ono što želimo naglasiti je **da moramo biti izuzetno selektivni** u odabiru koga ubiti. Npr., ubijanje kriminalca koji je počinio ubojstvo je dobar čin (ne grijeh, kako bi to kršćani rekli). To čisti naše društvo i izlučuje smeće iz njega. Prisjetimo se: **svaki organizam koji ne može izlučiti smeće i otrov iz organizma, uskoro umire.**

Ubijanje naših neprijatelja je također, pod određenim okolnostima, potrebna mjera za preživljavanje naše rase. Zato ju odobravamo i to nije grijeh u našoj religiji. (Sjetite se da je židovski Jahve zagovarao istu ideju i poticao Židove da ubiju sve što diše.)

Vraćanje osnovama. Ključ svega navedenog nas vraća samoj srži naše religije KREATIVIZMA, preciznije: što je dobro za Bijelu rasu – to je najveća vrlina, što je loše za Bijelu rasu – to je najveći grijeh.

To je presudno mjerilo koje se mora imati na umu u svim situacijama, te ono i samo ono, je naš moralni vodič.

* * * * *

Riskiranje života. Postoji još jedan aspekt života i smrti koji je od velike važnosti nama KREATORIMA i tiče se riskiranja smrti, namjernog riskiranja naših života kada je to potrebno i ako je svrha dovoljno važna. Kaže se da kukavica umire mnogo puta, ali hrabar čovjek umire samo jednom.

Odlučnost oslabljena. Mi KREATORI zauzimamo stav da ako želite zaštititi ono što je vaše, morate biti voljni boriti se za to i ako je potrebno, umrijeti. Naravno, nema ništa novog u vezi te ideje, ljudi se oduvijek bore i umiru za ljubav i domovinu, različitim intenzitetom. Današnji intenzitet ukazuje na slabljenje te ideje u bijelom društvu i to je razlog za brigu. U današnjem materijalističkom židovskom svijetu, ideali bijelog čovjeka su izokrenuti i zbunjeni. Ideje poput žrtvovanja, časti, hrabrosti se smatraju manje smislenima nego samo generaciju prije, a posebno se slabima čine u usporedbi ove drogeraške generacije sa našim robusnim precima koji su se borili protiv Indijanaca i pomicali granice zapadno.

Cijeli život je rizik. Zato želim podsjetiti bijele rasne drugove na stvarne činjenice: kako bi uopće živjeli, potrebno je riskirati život svaki dan, bez obzira koliko “na sigurno” želite igrati. Kako biste išta postigli, kako bi uživali u životu, potrebno je riskirati smrt. Kada uđete u avion, odlučili ste prihvatiti proračunati rizik da biste mogli poginuti u avionskoj nesreći. Kad uđete u auto i vozite se autocestom, također ste odlučili preuzeti određen rizik. Kada odlučite otići na skijanje, odlučili ste prihvatiti proračunati rizik lomljenja nekih kostiju, pa možda i vrata. Bili ste svjesni toga i nastavili uživati u skijanju. Da niste voljni prihvatiti takve rizike, automatski biste sebe eliminirali iz mnogih postignuća i mnogih užitaka. Ustvari, bilo bi nemoguće živjeti i zaista uživati u životu bez konstantnog riskiranja istog života.

Čudna dvosmislenost. Evidentno je većina naših bijelih rasnih drugova voljna prihvatiti rizike i opasnosti svojstvene modernom životu, bez nekog dubljeg razmišljanja. Tek onda kada se treba boriti za svoje prirodno pravo za preživljavanje rase, ili čak razgovarati o tom, čudno je da većina bijelih ljudi postaju kukavice. Bilo mi je osobito čudno kad sam pričao sa nekim borcima iz Drugog svjetskog rata koji su svaki dan izlagali svoje živote opasnostima u brojnim misijama, a kada bi došli na temu sukobljavanja sa Židovima, oni bi se pretvorili u cmizdrave kukavice.

Kukavice gube sve. Dopustite mi da u ovom trenutku navedem jedan povijesni aksiom: Onaj koji si želi spasiti život mora ga biti voljan i riskirati. Onaj koji želi obraniti svoju slobodu,

mora biti voljan riskirati svoj život za obranu slobode. Onaj koji želi zaštititi svoju rasu, svoje nasljeđe, svoju obitelj, mora biti voljan dati svoj život ako bude potrebno. Ako to nije spreman učiniti, izgubiti će sve, uključujući i svoj život.

Ultimativni ulog. Taj proces je sličan onom u pokeru. Onaj koji je spreman podignuti svoje uloge koliko god treba, će moći blefirati nekoj plašljivoj dušici koja ima nizak limit i pobijedit će ju. Slično je u životu, posebno što se tiče naše rase. Ako želimo zaštititi naše interese, naše pravo na teritorij, naše pravo na preživljavanje, morati ćemo se boriti. Kako bismo se borili i pobijedili, moramo riskirati svoje živote. Svaku rasu koja to nije spremna učiniti će zavaravati i tlačiti oni koji imaju superiorniju volju i hrabrost.

Bez obzira na rizik. Ta životna činjenica je stara koliko i povijest, te je elementarna poput života samog. Dok sam pisao *VJEČNU RELIGIJU PRIRODE*, upozoravali su me da to ne činim – da će me Židovi zgrabiti. Odgovorio sam, možda, ali ja ću je svejedno napisati. Bio sam spreman prihvatiti proračunati rizik i staviti svoj život na kocku. Opet bih to učinio (čak i više) zbog pisanja ove knjige, *BIBLIJE BIJELOG ČOVJEKA*. Kako bi izgradili ovaj pokret, biti će prolijevanja krvi, pa između ostalog i naše krvi. To je neizbježno. To je cijena koju moramo platiti i koju voljno pristajemo platiti.

Izabiranje najboljeg puta. Ali sagledajmo to racionalno i filozofski. Kao prvo, svi znamo da ćemo svejedno umrijeti jednog dana, na ovaj ili onaj način. Koji je bolji način nego riskirajući svoj život boreći se za naš uzvišeni cilj i trijumfalnu pobjedu nad neprijateljem, umjesto da popustimo pred Židovima i na kraju umremo poput cmizdravih kukavica koje su na milosti okrutnih Židova. To je daleko najgori način na koji možemo umrijeti. Dozvolite da u zaključku ovog toka misli citiram jednu pjesmicu čije sam porijeklo zaboravio:

“Nijedan čovjek ne može opstati kad nema slobode.

Najbolji ljudi trule u prljavim zatvorima,

A one koji zazivaju plačući “Pomozite! Pomozite!”

Objese oni koje su molili za pomoć.”

Pobijediti ćemo. Stoga dobro naučimo ovu lekciju: ne možete bježati od života i igrati samo na sigurno. Samo ako se sučitate sa životnim problemima, moći ćete ih riješiti i živjeti ispunjenim životom.

* * * * *

Filozofsko gledište. U zaključku, mi KREATORI zauzimamo realistični i filozofski pogled na smrt. Smatramo ju prirodnim dijelom života. Ne bojimo je se i ne mislimo crno o njoj. Mi se rađe usredotočujemo na život, a smrt uzimamo u obzir samo kad planiramo kako najbolje iskoristi nama dodijeljeno vrijeme. Želimo uživati u životu ali ne na hedonistički način. Što je još važnije, želimo živjeti uspješnim životom, zanimljivim životom, smislenim životom koji je dio strukture naše rase.

Bez žaljenja. Kada dođe naše vrijeme, prihvatiti ćemo to bez žaljenja, jer smo odigrali svoju ulogu, dobro ili loše, i sada ćemo se stopiti sa okolišem uspješno kao što su i naši preci

to učinili. Ne bojimo se užasnog i mučeničkog “zagrobnog života” nego ga smatramo mirnom prazninom, bez boli, bez stresa, potpuno isto stanje u kakvom smo bili milijunima godina prije nego smo rođeni.

Ne želimo vječan život. Dok se kršćani hvale rapsodijama o “vječnom životu” (o kojem ne znaju ništa) mi ne želimo takve gluposti, jer taj vječni život može postati užasno dosadan i nepodnošljiv nakon nekoliko tisuća godina (ili za tjedan dana) čak i pod najboljim zamislivim okolnostima. Što može biti gore od turobne beskrajne dosade! Jedina besmrtnost koju mi posjedujemo je ona koju nam priroda dopusti u obnovi života kroz našu djecu i bezbrojne buduće generacije. Kao što sam već prije rekao, ništa u životu nije zauvijek i mi to prihvaćamo. U biti, to i preferiramo.

Filozofija plemenitih Rimljana. Moja filozofija je vrlo slična onoj antičkih Rimljana koji su živjeli na plemenit i herojski način. U skladu s tim, mislim da je prikladno završiti sa citatom Marka Tulija Cicerona koji je napisao simpatičan esej “O starosti”: “Kao što se jabuke kad su zelene vrlo teško uberu sa stabla ali kad su zrele padnu same, tako i mladima smrt dolazi kao rezultat sile, dok je sa starima to rezultat zrelosti. Meni je, uistinu, ta misao o “zrelosti” za smrt tako ugodna, da što se više približavam smrti, tim se više osjećam kao putnik na moru koji je napokon ugledao kopno i uskoro će uploviti u svoju domaću luku nakon dugog putovanja.”

KREATIVISTIČKO VJEROVANJE #60

Quo Vadis? Odanost rasi, izdaja rase

Nikad je nismo imali. Nedavno su kršćanske crkve započele kampanju u kojoj su koristile naljepnice na kojima je pisalo "Pronašao sam ga!" Ideja koja stoji iza toga je da ste se vi trebali pitati što su oni to pronašli, a oni bi vam ispričali sve o svom mističnom obrezanom Židovu koji je navodno umro na križu itd, ad nauseam. Uskoro su neki komedijaši počeli lijepiti naljepnice na kojima je pisalo "Izgubio sam ga!" Tada su Židovi na to odgovorili, što su vidjeli kao priliku, sa naljepnicama na kojima je pisalo "Mi ga nikad nismo izgubili!" i na kojima je stajala Davidova zvijezda.

Nedostaje nam identitet. Taj mali incident govori puno o Židovima i njihovim protivnicima, bijelim kršćanima. Dok se bijelci zbunjeno gegaju naprijed-nazad, ne znajući što su pronašli ili izgubili, Židovi dobro znaju tko su, znaju svoj identitet i svjesni su svog smrtonosnog zadatka kojeg su provodili već nekoliko tisuća godina. Nikad ga "nisu izgubili".

Rasno zbunjeni. Ako upitate prosječnog bijelog muškarca, ženu ili dijete tko su, biti će zbunjeni i začuđeni tim pitanjem. Dok su Židovi vrlo svjesni svog židovstva i izuzetno odani svojoj rasi, prosječni bijeli čovjek je u potpunom vakumu. Čak su i glupi crnci vrlo rasno svjesni i odani svojoj rasi. Bilo crnci, Židovi ili Kinezi, oni su svjesni svog rasnog identiteta i njihov svaki čin pridonosi njihovoj rasi. Ali od svih rasa svijeta, niti jedna nije toliko odana svojoj rasi poput Židova.

Najviše za izgubiti. Od svih ljudskih rasa, nijedna nije manje rasno svjesna, rasno orijentirana, gluplja i po rasnom pitanju **naivnija od Bijele rase**, ona koja bi trebala biti najponosnija i koja ima najviše za izgubiti.

Učinci loše religije. Zašto je to tako, teško je shvatiti ali su nesumnjivo godine židovske manipulacije umovima i židovsko kršćanstvo imale učinka kroz zadnjih sedamnaest stotina godina. Prosječna bijela naivčina ne zna tko je zapravo, nije svjestan svog identiteta, kuda ide ili s kojom se velikom grupom može identificirati. On nema porijekla, nema svrhe ni cilja, pliva besciljno u moru židovske propagande.

* * * * *

IDENTITET: GDJE PRIPADATE?

Velika potreba. Svatko treba neki identitet, mora znati tko je i gdje pripada.

Mnogim pripadnicima Bijele rase je ukradeno to dragocjeno nasljeđe. Njihovo nasljeđe im je ukradeno u poplavi židovske propagande, počevši sa židovskim kršćanstvom.

Korijeni i nasljeđe daju smisao. Osjećaj osobnog identiteta, uloge u društvu, korijena i prošlosti, osjećaj posjedovanja slavnog nasljeđa i velike budućnosti, taj osjećaj je vrijedan i svakome poželjan. Daje smisao i svrhu životu. To je nešto od ogromne vrijednosti što svaki

bijeli muškarac, žena i dijete moraju shvatiti rano u životu. Taj identitet je uzbudljiva realizacija pripadanja velikoj Bijeloj rasi, epitomu prekrasne kreacije prirode.

Ponos je važan. Svatko treba svoje mjesto na ovom svijetu, unutar zamršenih okvira svemira, treba znati tko je, od kuda je došao i biti ponosan svojeg jedinstvenog nasljeđa, ukratko "pripadati".

* * * * *

Krivo usmjerena odanost. Kada ga pitate gdje leži njegova odanost, bijeli Amerikanac će reći da je Katolik, Prezbiterijanac ili Amerikanac ili da su mu roditelji Škoti. Kada govori o odanosti, reći će da je odan svojoj državi, ustavu ili američkoj zastavi. Nikad mu ne pada na pamet da je njegovo najveće nasljeđe, njegov temeljni identitet, ustvari da je pripadnik velike Bijele rase i da bi na to trebao biti ponosan. Rasa se jedino broji. Ona je sveti zbroj svih atributa koje je priroda usadila u naše gene kroz milijune godina evolucije. Svi ostali atributi poput jezika, nacionalnosti, religije itd., su umjetni, novijeg porijekla i mogu se mijenjati nekoliko puta tijekom života. Međutim, ono što je priroda usadila u naše gene je najdragocjenije od svega, jer je jedino nama usađeno i nikome drugome. Apsolutno je jedinstveno i nezamjenjivo.

Božanstveno sjeme. To je neprocjenjivo bogatstvo kojeg smo mi, Bijela rasa, nositelji i samo je nama dano na povjerenje. **Samo smo mi nositelji božanstvenog sjemenja.**

Jako ljubomorni na svoju pasminu. Na otoku Jerseyu, u Engleskom Kanalu, domaći ljudi su počeli uzgajati svjetski poznatu pasminu krava koja je dobila naziv po otoku. Tako su ljubomorni na svoju pasminu krava da ne dopuštaju nikakvoj drugoj stoci ni pasmini da živi ili bude uvezena na otok. Čak se ni krave izvezene iz Jerseya više se ne smiju vratiti iz drugih dijelova svijeta, da slučajno ne donesu kakve bolesti, ili ne naruše čistoću pasmine. Na susjednom otoku Guernsey se uzgaja poznata Guernsey stoka i oni se pridržavaju istih pravila.

Ne vide svoje. Čudno je da je Bijela rasa, koja najbolje poznaje sva pravila dobrog uzgoja i jako dobro štiti, promiče, poboljšava i njeguje razne pasmine stoke, konja, pasa i mačaka, tako kriminalno slijepa i ne vidi da treba zaštititi svoje veliko rasno nasljeđe, najbolje što je priroda stvorila.

* * * * *

Odanost: ključno pitanje. Pitanje **gdje leži naša odanost** je ključno pitanje preživljavanja Bijele rase. Svaka vrsta prirode je odana svojem krdu, svom jatu, svojoj grupi. Mošusno govedo je odano svome krdu kako bi se obranilo od napada vukova. Vuk je odan svome čoporu. Kanadska guska je odana svome jatu i obično stražare kada se jato hrani. Židov je vatreno odan svojoj rasi. Ne mari za ništa drugo bio on građanin Engleske, Francuske, Njemačke ili Sjedinjenih Država, on je ludo, vječno odan židovskoj rasi i od 1948. "Izraelu", iako možda nikad neće kročiti u tu zemlju. Upravo je ta snažna odanost omogućila parazitskim Židovima da prežive zadnjih pet tisuća godina, duže od bilo kojeg drugog živućeg naroda.

Vitalna lekcija. Zašto Bijela rasa ne može naučiti tu krucijalnu lekciju? Zašto ne može shvatiti svoj rasni identitet i biti odana svojoj rasi? Sigurno, uz sjajne darove kojima je priroda obdarila Bijelu rasu i samo Bijelu rasu, uz iznimnu inteligenciju koju monopolski posjeduje, sigurno će prepoznati svoju jedinstvenu poziciju u prirodnoj shemi stvari i boriti se kako bi očuvala i zaštitila svoje veliko i sjajno nasljeđe koje je usađeno u naše gene. I glupa guska je dovoljna pametna da zaštiti svoje jato.

Rasa i religija su ključ. Pomislili biste da bi Bijela rasa trebala biti najzagriženija što se tiče zaštite svoje vrste, jer ima najviše za zaštititi i najviše za izgubiti. Ali, čudnovato, kada dođemo do pitanja rase i religije, Bijela rasa, kao što smo već puno puta prije napomenuli, je najgluplje biće na licu zemlje.

Žrtve subverzije. Zašto je to tako? Zar Bijela rase nema neke grupne instinkte ili rasne instinkte? Ima, ali su oni strašno potisnuti i izokrenuti židovskom propagandom kroz zadnjih dvije tisuće godina, a njihovo najmoćnije oružje je vješta upotreba kršćanske religije koju su uspjeli nametnuti Rimljanima.

Budale u zabludi. Od velike pomoći Židovima su bili ne samo kršćani nego i njihovi rođaci, košer konzervativci, od kojih je većina dobronamjerna ali potpuno obmanuta. Kao i u svim drugim nastojanjima, Židov svoju misiju uništavanja Bijele rase ne može provesti sam, već se oslanja na pomoć bijelih rasnih izdajica.

* * * * *

Krivo usmjerena odanost. Prema košer konzervativcima, naša primarna odanost bi trebali biti prema a) (židovskom) Bogu, b) državi, c) našoj zastavi i/ili d) našem predivnom, prekrasnom Ustavu.

Mi iz KREATIVISTIČKOG POKRETA **odbacujemo te sve umjetne odanosti** koje su košer konzervativci, pod izdajničkim utjecajem Židova, postavili pred nas kao ikone kojima dugujemo odanost. Odbacujemo ih u potpunosti i glasno objavljujemo: **Naša odanost pripada našoj rasi, velikoj Bijeloj rasi.**

Istražiti ćemo zašto su ciljevi košer konzervativaca bili lažni i zašto su nas iznevjerili bezbroj puta u prošlosti.

1. Ideja: boji se Boga, voli Boga, vjeruj Bogu, budi odan Bogu. Kao što sam ponavljao u knjizi, čitava ideja o duhovima na nebu je strašna prijevara. To je okrutna obmana koju su varalice koristili tisućama godina kako bi manipulirali svojim lakovjernim i praznovjernim žrtvama. Mi KREATORI odbacujemo tu glupost i ne vjerujemo u postojanje bilo kakvih nadnaravnih bića, duhova ili utvara. Ne vjerujemo u to zašto što već tisućama godina nije pronađen niti jedan dokaz koji bi to podržao. Da obećamo svoju odanost i povjerenje nepostojećem fantomu, to je židovska smicalica. Nadalje, mi smo uvjereni da je cijelu tu priču o duhovima na nebu, zakuhali naši smrtni neprijatelji, Židovi, kao oruđe za naše uništenje. Uspjeh sa kojim su je iskoristili za uništenje velike rimske rase i njihova carstva, bi nam trebao biti gorka ali vrijedna lekcija.

2. Odanost “našoj” državi. To je također izdajnička obmana, kojom su nažalost zaraženi neki naši najbolji bijeli rasni drugovi. Kao prvo, “država” je stvar promjenjivih geografskih granica, u kojoj žive ljudi raznih rasa i raznih političkih pogleda, a i političke okolnosti su promjenjive. Odanost “državi” bi tako značila odanost ljudima koji žive u njoj, nekretninama unutar njenih granica, a iznad svega njenoj vladi, bez obzira koliko izdajnička ona bila (npr., da li bi Rusi trebali biti “odani” svojoj izdajničkoj komunističkoj vladi?) Nadalje, bilo koja “država” je privremeni, umjetni entitet koji se konstantno mijenja, te čije su vlade u prošlosti podmuklo izdale interese većine ljudi koji su ih izabrali na vlast. Postoji nekoliko iznimaka, a jedina do koje nam je dovoljno stalo da ju spomenemo je Hitlerova nacionalsocijalistička vlada 1933-1945.

Stop odanosti prema grupi neprijatelja. Pitanje koje si mi, Bijela rasa, moramo postaviti je: možemo li biti odani “svojoj” državi unatoč činjenici da je preplavljena crncima, Židovima i ostalim obojenim rasama kojima je jedini cilj uništenje Bijele rase? Možemo li biti odani vladi koja se prema nama ponaša neprijateljski, koju kontroliraju Židovi i koja planira sa našim neprijateljima kako opljačkati, porobiti i na kraju uništiti nas i našu bijelu rasnu braću? Jedino idiot ili izdajica među nama može biti odan takvoj izdajničkoj bandi pokvarenjaka koji sada upravljaju “našom” zemljom poznatom kao Sjedinjene Američke Države. Ne! Nemamo nikakvu obavezu niti dugujemo ikakvu odanost takvoj zlobnoj kombinaciji, kojoj je primarni program rasno miješanje i finalna likvidacija Bijele rase.

3. Odanost zastavi. I ovime nas opet zavaravaju na lažno razmišljanje. Zastava je samo simbol. Taj simbol je onoliko dobar, častan ili nečastan koliko i ideja koju predstavlja. Mnoge države su mijenjale svoje zastave ako se mijenjalo ono što su predstavljale. Kada su židovski kontrolirani komunisti preuzeli Rusiju 1917., promijenili su zastavu u crvenu boju i dodali čekić i srp. Kada je Hitler napokon očistio Njemačku od židovske kontrole i utjecaja, te pružio njemačkom narodu razumnu, zdravu filozofiju, usvojili su svastiku kao simbol njihove nacionalne zastave kako bi proglasili promjenu. Čak je i Kanada nedavno promijenila svoju zastavu bez velike grižnje savjesti.

Da li predstavlja Bijelu rasu? Koliko su časne “zvijezde i pruge”?

Od njihova početka, prije dvjesto godine, zvijezde i pruge su se vijorile nad našim bijelim rasnim drugovima kada su se borili u besmislenim ratovima, destruktivnim za njih ili kad su bili potpuno na krivoj strani. Jedine dvije iznimke su: a) kad se američka konjica borila protiv divljačkih Indijanaca i b) kada je otjerala miješane Meksikance južno i zauzela teritorije poput Kalifornije, Arizone, Novog Meksika i Teksasa.

Većina američkih ratova destruktivni za Bijelu rasu. Osim toga, zvijezde i pruge su se vijorile u mnogim glupim, podlim ratovima koje su inicirali Židovi. Jedan grozan, sramotan primjer takvog besmislenog krvoprolića je Građanski rat u kojem je Sjevernjačka armija vijorila “zvijezde i pruge”. Taj rat, kojeg je potaknula židovska propaganda i novac, nahuškala je jednu grupu bijelaca nazvanih “Jug”, protiv druge grupe bijelaca nazvanih “Sjever” u jednom od najokrutnijih i najbesmislenijih krvoprolića u povijesti. Gubitnik je bila Bijela rasa a pobjednici Židovi i crnci.

Židovi inicirali većinu ratova. Ne, ne dugujemo nikakvu odanost zastavi koja je tijekom ključnih događaja u povijesti simbolizirala židovske ratove, židovsku kontrolu i izdaju Bijele rase u vrijeme najvećih kriza. Kada mi, Bijela rasa, vratimo kontrolu nad svojom sudbinom, inauguirati ćemo novu zastavu koja će simbolizirati taj veliki događaj.

4. Ustav Sjedinjenih Država nije svet. Sada dolazimo do hvaljenog i **precijenjenog američkog ustava.** Koliko je dobar i što je postigao, ne za Židove i crnce, nego za Bijelu rasu? Kome više pomaže, Bijeloj rasi, ili Židovima, crncima i ostalim brojnim obojenim rasama, koji su uljezi u našoj zemlji i koji pritječu u milijunima kako bi uništili nekoć sjajnu zemlju koju je izgradio bijeli čovjek?

Košer konzervativci, desničari, pa čak i Židovi, će nas podsjetiti na naš “sjajan” Ustav, Povelju o pravima i objaviti da su oni zaslužni za veličanstvenost koju je Amerike postigla. Govore nam da zbog našeg jedinstvenog i prekrasnog Ustava imamo viši životni standard nego u bilo kojoj drugoj državi. Zbog našeg Ustava – “najvećeg dokumenta slobode kojeg je osmislio ljudski um” – kažu nam, uživamo u toliko “sloboda”.

Lažna sigurnost vezana uz obmanu. To je velika obmana – lažan osjećaj sigurnosti kojim je Bijela rasa zavarana i koji se ne slaže sa povijesnim činjenicama. U svojoj prethodnoj knjizi *VJEČNA RELIGIJA PRIRODE* već sam detaljno objasnio da nas Ustav nije spasio od židovskog preuzimanja i da nikad neće. Bilo bi dobro da ponovo pročitate poglavlje **Vaša odanost – Sveto povjerenje** pošto ne mogu dovoljno naglasiti koliko je iznimno važno da nam osjećaj odanosti prema Bijeloj rasi bude prioritet broj jedan.

Greške u Ustavu. Pošto sam već dobro objasnio zašto je pogrešno očekivati od “našeg Ustava” da odradi posao u spomenutom poglavlju, navesti ću samo glavne razloge ovdje:

- (a) Nije prepoznao važnost **principa vodstva** i umjesto njega je implementirao “republikansku” ideju podjele moći.
- (b) Nije se polarizirao oko najvažnije teme od svih, rase. Čak ju ni ne spominje.
- (c) **Dozvolio je da ostane stajati lažna tvrdnja** proglašena u Deklaraciji neovisnosti da su “**svi ljudi jednaki**”. To je, naravno, bilo čisto licemjerje jer u to nisu vjerovali niti sami Očevi Osnivači i većina njih je posjedovala robove.
- (d) Ustav je implementirao ideju **razdvajanja crkve i države** kao da su pripadnici Crkve bili drugačiji ljudi, koji su živjeli u drugom svijetu, koji ne podliježe zemaljskim zakonima. To je glupo kao i obmana o “duhovima na nebu” kojom su, nažalost, i mnogi Očevi Osnivači bili zavarani.
- (e) Ustav nažalost nije prihvatio mudri savjet Benjamina Franklina da se **Židove drži podalje** od te mlade države koju je bijeli čovjek gradio na povoljnim početcima. Franklin je održao ganutljiv govor na tu temu, koji sam citirao u *VJEČNOJ RELIGIJI PRIRODE*. Bilo bi dobro da ga opet pročitate. Da su Očevi Osnivači samo prihvatili ovaj rasni prijedlog – da drže Židove podalje od Amerike – to bi nam učinilo više dobrog nego svi drugi članci ustava zajedno.

* * * * *

Temeljna realnost, temeljna odanost. Dopustite mi da ponovim: niti prijevara o duhovima na nebu niti razmišljanje orijentirano na “državu”, ni zastava, ni Ustav neće spasiti Bijelu rasu od židovskog programa miješanja i porobljavanja. Nemojmo se zavaravati. Kao što sam naveo u ranijem poglavlju, najveća budala je ona koja vara samog sebe. Gadno se varamo ako svoju odanost rasipamo unutar okvira tih umjetnih tvorevina. Moramo se sjetiti da Sjedinjene Države postoje samo nešto više od dvjesto godina, Njemačka nešto malo više od sto godina, ali korijeni velike Bijele rase kao rastućeg, održivog organizma postoje više od milijun godina. **Tu leži naša odanost.**

Rasna osviještenost. Kako bi preživjeli i napredovali, Bijela rasa mora potpuno promijeniti način svog razmišljanja. Moramo prestati razmišljati u okvirima umjetnih oslonaca. Moramo razmišljati **unutar okvira rase**. Moramo postati **rasno osviješteni**. Moramo prestati razmišljati u okvirima podijeljene odanosti i ograničenih teritorija. Moramo razmišljati **unutar okvira planete zemlje** i shvatiti da je velikoj Bijeloj rasi suđeno da postane gospodar i **jedini ljudski stanovnik te planete**. Dok nam glupa kršćanska biblija govori da će slabi i blagi naslijediti zemlju, priroda nam govori upravo suprotno – da će snažni, brzi, inteligentni, ukratko – Bijela rasa, naslijediti zemlju.

Učite od prirode. Mi iz KREATIVISTIČKOG POKRETA smo u harmoniji sa prirodom. Vjerujemo u **prirodno pravo**. Vjerujemo da se u našim genima nalazi najveći potencijal kojeg je priroda stvorila i priroda nam govori da preživimo, napredujemo i proširimo se dokle god nam to granice naših sposobnosti dopuštaju.

To prirodno pravo i obveza nadvladava sve ostalo.

Mi KREATORI namjeravamo iskoristiti taj potencijal. Kako bi to učinili, želimo istaknuti da je **rasna odanost** – odanost Bijeloj rasi – ključ tog programa.

Kako bi i dalje istaknuli tu važnost našim bijelim rasnim drugovima, želimo objaviti da ćemo povući jasnu crtu demarkacije između onih koji su odani našoj rasi i onih koji su izdajice naše rase.

Sudbina izdajica. Danas, kada rasni izdajice, chabez-goi koji navijaju za Židove, bacaju Bijelu rasu niz rijeku našim neprijateljima, kada pomažu i služe crncima i obojenim rasama, želimo objaviti slijedeće upozorenje: **doći će dan kada će Bijela rasa vratiti kontrolu nad svojom sudbinom u svoje ruke. Kada se to dogodi, izdajice koje će još biti žive će odgovarati za svoju izdaju.**

Najodvratniji zločin. Kroz povijest, kazna za izdaju je bila smrt. Čak i američki Ustav definira zločin izdaje (jedini zločin koji je tako definiran) kao “pomaganje neprijatelju”. Dok je naš Ustav davno zanemarila židovska struktura moći, **i dok su izdajice zemlje i Bijele rase sada naša vlada**, mi KREATORI smatramo izdaju naše Bijele rase kao još ozbiljniji i odvratniji zločin nego što je izdaja naše zemlje.

Svaki čovjek mora zauzeti stav. Mi iz KREATIVISTIČKOG POKRETA želimo staviti svakog bijelog čovjeka u poziciju da zauzme stav u pogledu njegove odanosti svojoj rasi. Želimo da jasno i glasno proglase svoju odanost Bijeloj rasi mišlju, riječju i djelom, ili će biti javno ožigosani odvratnim izdajicama za sva vremena. Zauzimamo isti stav kao i kršćanstvo

– “onaj koji nije uz mene, protiv mene je.” Smatramo one koji nisu uz Bijelu rasu, da su protiv nje i neće nam biti teško otkriti koji su to i identificirati naše neprijatelje jasno i glasno. Neće biti izvlačenja. Smatramo svakoga tko je upozoren na odvratni zločin koji se odvija protiv Bijele rase, a koji neće ni prstom maknuti u njenu obranu, kao jednu osobu. Takve smatramo kao suučesnicima u zločinu. Smatramo ih izdajcima.

Dan obračuna. Ponavljamo, povući ćemo jasnu crtu. Ne možemo to jasnije reći. Neka oni koji su izdajice naše rase i koji sada sa imunitetom igraju židovsku igru dobro obrate pažnju i neka strepe. Dan bijelog čovjeka, dan obračuna, sudnji dan će doći.

Borba za preživljavanje. Vodimo nemilosrdan rat za preživljavanje. Naši neprijatelji su dobro organizirani i naoružani do zubi sa svakim trikom i strategijom koju je lukavi ljudski um izmislio kroz stoljeća. Bijela rasa je neorganizirana i luta besciljno poput djeteta u šumi, u svijetu punom opasnosti i zamki. Zato se moramo okupiti, organizirati i naoružati sa svim oružjem i potencijalom kojeg imamo na raspolaganju, a koji je stvarno fenomenalan pod uvjetom da se potrudimo.

Uništimo prepreke. Moramo se također riješiti lažnih ideja, slabosti i drugih prepreka koje su nas tako dugo držale paraliziranim i činili nepokretnim našu veliku moć i potencijal. U slijedećem poglavlju istražiti ćemo takve dvije slabosti sa kojima smo bili opterećeni, te ćemo ih razotkriti i odbaciti.

KREATIVISTIČKO VJROVANJE #61

Kompleks krivnje i neuroza “pravednosti” – Dvije fatalne fobije u razmišljanju bijelog čovjeka

Neopravdani osjećaji krivnje. Nijedna druga rasa nije toliko opterećena osjećajem krivnje koliko Bijela rasa. U nijednoj rasi nije ta beskorisna idiotarija tako duboko usađena. I nijedna druga rasa nije pretrpjela tako grozne posljedice zbog te patološke slabosti nego Bijela rasa. Židovi su se dobro pobrinuli za to. Ne samo da su primijetili tu ljudsku slabost prije tisuće godina, nego su je pojačali i iskorištavali od davnina.

Naglašena kršćanstvom. Najveći utjecaj na povećanje osjećaja krivnje bijelog čovjeka je imala njegova religija, kršćanstvo. Židovi su u smrtonosnoj borbi sa Rimljanima uočili malu rupu u štitu Rimljana i dali Rimljanima religiju koja je zabila snažan klin kroz tu rupu u štitu i raskomadala ga. **Kršćanska religija**, koju su izmislili Židovi kako bi uništili Rimljane, **snažno naglašava krivnju**. Svi bi se navodno trebali osjećati krivima zbog “istočnog grijeha” – što je Eva zagrizla smiješnu jabuku (užas!) i svi smo od tada krivi navodno.

Bezvrijedni grešnici. Ali kompleks grižnje savjesti je svoj vrhunac doživio u Novom Zavjetu. Svi smo rođeni (opet, navodno) “u grijehu” kao što sam čuo da mnogi svećenici viču. Svi smo mi bezvrijedni grešnici i jedina stvar koja nas može spasiti od paklene vatre je janjeća krv, Spasitelj, Isus Krist itd. Uz takvo razmišljanje koje nam je nametnuto u nedjeljnoj školi, u crkvi u ranom djetinjstvu, prosječni bijeli kršćanin svjesno ili podsvjesno odrasta sa jako niskim samopoštovanjem koje se često razvija u neuroze. Kao rezultat, takvu osobu je najlakše nagovoriti da popusti svome neprijatelju kako bi smanjio svoj osjećaj krivnje.

Bijela rasa prehranjuje bezvrijedne obojene rase. Izazivanje osjećaja krivnje kod bijelih ljudi nije ništa manje u sekularnom svijetu. Svatko tko čita židovske novine, magazine ili gleda TV, sluša radio, stalno će čuti, sedam dana tjedno, kako je bijeli čovjek odgovoran za stanje crnaca, Eskima, pijanih Indijanaca i svakog drugog, glupog i tupog bića na licu zemlje. I to unatoč činjenici da bijeli čovjek hrani većinu svijeta, proizvodi više hrane nego sve obojene rase zajedno, unatoč činjenici da su obojene rase brojčano nadmašile Bijelu rasu u omjeru dvanaest prema jedan.

Omekšavanje Nijemaca. Bez obzira koja je tema, židovska propaganda je može pretvoriti u materijal koji će povećati osjećaj krivnje bijelog čovjeka. Kada sam bio u Njemačkoj u kasnim 60-tim, razgovarao sam sa nekim mladim ljudima. Tema koja je stalno izvirala je da ih židovski tisak čini nemirnima. Stalno upiru prstom u njih, nastavljaju ih optuživati da su rasisti, da su ubili šest milijuna Židova, da su započinjali ratove, da su zločinci, “militaristi” i da ih stalno optužuju i nameću osjećaj krivnje.

Krajnji rezultat, kao što Židovi to dobro znaju je omekšivanje takvih žrtava. Kada postignu da se njihov neprijatelj osjeća krivim, žrtve će se htjeti iskupiti i činiti glupe stvari, koje će olakšati parazitskim Židovima da ponovo zabiju svoja ticala u zemlju domaćina i onda se proces židovskog preuzimanja ponavlja.

Umjesto toga bi trebali biti ponosni. Nijemci se nemaju zašto osjećati krivima. Učinili su puno toga na što bi trebali biti ponosni. Činjenica da su se pod Hitlerovom vladavinom uspjeli riješiti Židova iz svojeg društva je važan povijesni događaj i trebali bi biti izuzetno ponosni na to. Malom broju naroda je to uspjelo uz prolijevanje tako malo krvi kao Nijemcima. Zbog toga bi se trebali osjećati ponosnima, a ne krivima.

Židovska laž. Što se tiče ubijanja šest milijuna Židova, to je, naravno, velika židovska laž koju su izmislili nakon što je rat završio kako bi zadobili simpatije cijelog svijeta prema pravim zločincima, Židovima, i postavili temelje za daljnju agresiju u Palestini i drugdje. Već smo detaljno govorili o “Laži o šest milijuna” u jednom od prethodnih poglavlja i nećemo ju sad ponavljati. Bit je da je to lažna optužba i da se njemački narod nema zašto osjećati krivim. Čak i da su smanjili židovsku populaciju za šest milijuna, učinili bi svijetu ogromnu uslugu i izravnali račune zbog desetaka milijuna naših bijelih rasnih drugova koji su umrli u ratovima koje su inicirali Židovi tijekom stoljeća.

Za svaku pohvalu. Što se tiče optužbe da su militaristi i ratoljubivi, Nijemci se mogu ponositi njihovim herojstvom i požrtvovnošću. Hrabro su se borili protiv višestruko brojnijeg neprijatelja kako bi obranili svoju rasu, svoj narod i svoju zemlju. A svatko tko uči europsku povijest u zadnjih nekoliko stoljeća, vidjeti će da su Nijemci sudjelovali u puno manje ratova nego recimo Englezi ili Francuzi.

Ukratko, Nijemci se nemaju zašto osjećati krivima, a puno je toga čime bi se trebali ponositi. Ali propaganda je ta – kojom manipuliraju Židovi – koja čini razliku. Kao što je Hitler rekao, propaganda može učiniti da pakao izgleda kao raj i da raj izgleda kao pakao.

Davanje prednosti podmuklom neprijatelju. Nažalost, mi bijeli ljudi smo uvijek težili i danas težimo, besmislenom osjećaju krivnje. Moramo pobijediti tu slabost. Zbog nje su nas naši neprijatelji uspjeli razoružati bezbroj puta i dopuštali smo im, čak ih poticali, da nas unište.

Besmisleni osjećaji krivnje oslabili naš otpor. Moramo se riješiti te gluposti, te slabosti koju nam je usadila naša izdajnička religija. Mi KREATORI zauzimamo sljedeći stav:

1. Klonimo se svakog osjećaja krivnje. Težimo tome da se nikad ne osjećamo krivima zbog ničega.
2. Vjerujemo da nam u borbi za individualno preživljavanje i preživljavanje naše rase, priroda govori da je svako sredstvo moralno opravdano. **Preživljavanje je najvažnije**, ništa drugo nije bitno. Po pitanju preživljavanja naše rase, zauzimamo čvrsti stav da je svako sredstvo za borbu opravdano i da nijedna cijena nije previsoka.
3. Uvjereni smo da su naša aktualna “moralna načela” suicidalna. Smatramo da potječu iz kršćanske religije koju su nam nametnuli naši neprijatelji Židovi kako bi nas uništili.
4. **U potpunosti odbacujemo kršćanska moralna načela, te postavljamo vlastita nova moralna načela temeljena na zakonima prirode.**
5. Srž naših moralnih načela je promicanje preživljavanja, širenja i napretka Bijele rase.

6. **Ukratko, što je dobro za Bijelu rasu – to je najveća vrlina, što je loše za Bijelu rasu – to je najveći grijeh.**

* * * * *

Neuroza pravednosti. Sada dolazimo do karakteristike srodne kompleksu krivnje, a kojoj je isto podložan bijeli čovjek. To je njegova sklonost prema opsesiji pravednosti, čak i prema svojim neprijateljima. Koliko smo samo vestern filmova pogledali u kojima glavni junak daje ravnopravnu priliku svome protivniku u potezanju pištolja, oboje povlače u isto vrijeme i neka najbolji pobjedi. Takvo viteštvo se nije viđalo samo na Zapadnim ravnicama. Viđalo se i prilikom “dvoboja časti” u Europi i Americi, te prilikom mačevanja u doba viteških borbi, te tako unazad tijekom nebrojenih prošlih stoljeća.

Pravednost nepoznanica za obojene rase. U nijednoj drugoj rasi ta ideja pravednosti se ne može naći. Ako se Orijentalac planira osvetiti svom neprijatelju, ideja davanja jednake šanse mu nikad ne pada na pamet. On hladnokrvno razmišlja da li bi bilo bolje otrovati ga, ubiti nožem ili možda upucati s leđa. Viteštvo, grižnja savjesti, popuštanje i pravednost su mu zadnje na pameti.

Bijeli čovjek nije takav. Njega prožimaju osjećaji grižnje savjesti, pravednosti prema svome neprijatelju, empatije prema poraženome, iako bi se ta ista poražena osoba mogla kasnije vratiti i uništiti ga.

Stoga, koji je ispravan put?

Priroda nudi jasan odgovor. Ponovo, kao i uvijek, mi KREATORI se vraćamo na zakone prirode u potrazi za odgovorima. A priroda nam jasno i glasno kaže: k vragu sa pravednošću, k vragu sa grižnjom savjesti, k vragu sa osjećajem krivnje. Priroda kaže: **pobrinite se za svoje.**

Priroda ne tolerira pravednost i suosjećajnost. Suočimo se sa očitom činjenicom: Ne postoji pravda, ni pravednost kakvom je mi shvaćamo, u prirodi. Da je priroda organizirala svoju shemu tako, da je svako biće pravedno prema drugome biću, cijeli sustav bi se srušio. Nijedno živo biće ni bi dugo preživjelo. Ptice bi prestale jesti crve i insekte. Uskoro bi umrle od gladi. Kojoti bi prestali loviti zečeve i ostalu lovinu. Umrli bi od gladi. Velike ribe bi prestale jesti manje ribe i cijeli prehrambeni lanac bi propao. Lavovi bi prestali ubijati zebre, mačke bi prestale loviti miševe. Je li potrebno išta više reći?

Preživljavanje je prioritet. Vrlo je važno za nas, Bijelu rasu, da raščistimo slijedeće. Ako želimo preživjeti i pobijediti naše brojčano sve jače neprijatelje, moramo odbaciti pogubnu kršćansku moralnost s kojom su nas naši neprijatelji okovali, i usredotočimo se na zakone prirode. A u tom pogledu priroda nam jasno i glasno govori – prioritet je preživljavanje vlastite vrste – pobrinite se za svoje.

Pravednost prema neprijatelju je glupost. Stoga, u ovom svijetu obojenih rasa, kojima manipuliraju naši najveći neprijatelji Židovi, bolje je da se oslonimo na zakone prirode nego da upražnjavamo besmisleno i suicidalno moralno načelo “pravednosti” prema našim neprijateljima. Priroda nas je obdarila svim sredstvima i oružjima potrebnim za samoobranu,

ali to nam neće puno značiti ukoliko ih ne iskoristimo. U nadolazećoj žestokoj borbi za preživljavanje, biti ćemo podvrgnuti strogom testu. Nastojanjima da budemo “pravedni” prema našim neprijateljima, koji nisu opterećeni sa takvim 'finesama', nepotrebno se dovodimo u smrtonosnu situaciju.

Nije bilo suosjećanja kada su bijelci ubijali bijelce. Vrlo je čudno da, kada se Bijela rasa bori u ratu protiv neke druge nacije svojih bijelih rasnih drugova, kao kad su se Britanci i Francuzi borili protiv Nijemaca, nema tih gluposti o “pravednosti”. Brojni gradovi Bijele rase su nemilosrdno bombardirani i potpuno uništeni u Drugom svjetskom ratu. Civili – muškarci, žene, djeca i novorođenčad su pobijeni u desetinama tisuća. Pedeset tisuća ih je ubijeno samo u Hamburgu u jednoj noći. Kada su Dresden bombardirali saveznički (bijeli) piloti pred kraj rata, nisu pokazali ni trunku milosti niti pravednosti. Upravo suprotno, pokazali su svu brutalnost, koja nije nadmašena dosad u analima ratovanja. U dva dana neprestanog vatrenog bombardiranja, prekrasan grad Dresden je bio potpuno uništen, a spaljeno je između 350 i 400 tisuća bespomoćnih muškaraca, žena i djece. I to unatoč činjenici da je rat bio praktički završen. Dresden nije imao nikakvog vojnog značaja, stoga ta cijela operacija nije bila ništa više negoli židovsko izživljavanje preko osvetoljubljive brutalnosti.

Otkud tolika suosjećajnost prema crnčugama? A kada se radi o vraćanju crnaca u Afriku, koji su stvarna prijetnja našem preživljavanju, onda se bijeli čovjek raspekmezi. Zašto je to tako? **Zbog židovske propagande.** Kao što smo već prije rekli, propaganda čini čuda.

Stoga učinimo našu poziciju jasnom. Mi iz KREATIVISTIČKOG POKRETA zauzimamo stajalište koje je priroda sama postavila i koje vrijedi za svako živo biće: pobrinite se za svoje, bez obzira na cijenu, bez obzira na posljedice za vaše neprijatelje. Kad se radi o ovakvim stvarima, ne smijemo gledati na cijenu. Moramo učiniti što god je potrebno i platiti bilo koju cijenu. Nema previsoke cijene za ostvarivanje naših ciljeva.

Ne očekujte milost od naših neprijatelja. Kako nastavljamo sa našom borbom za preživljavanje protiv hordi Židova, crnaca i obojenih rasa, ne smijemo biti zavarani kršćanskim moralnim načelima poput suosjećajnosti, krivnje ili pravednosti prema našim neprijateljima. Naši neprijatelji neće biti pravedni prema nama. Neće imati milosti i neće biti hendikepirani osjećajem krivnje dok nas budu uništavali. **Zašto bi mi bili?**

Gruba realnost je naše stajalište. Zato moramo odbaciti sve te izmišljene gluposti koje su nas vodile do propasti u prošlosti i zauzeti čvrsto, realno stajalište. Otvoreno priznajmo da nemamo namjeru biti “pravedni” prema crnčugama. Mi želimo da onu odu iz naše zemlje i vrata se u Afriku. Ne želimo biti “pravedni” prema našem najvećem neprijatelju Židovu. Želimo uništiti njegovu moć, skinuti ga sa naših leđa i preuzeti kontrolu nad našom sudbinom, bez obzira na cijenu, bez obzira na sredstva. Prisjetimo se lekcija iz rata za preživljavanje između Kartage i Rima. Također se prisjetimo što se dogodilo Rimljanima kada su prihvatili učenje kršćanskog morala, koje su im nametnuli njihovi neprijatelji Židovi. Izumrli su i pali u zaborav.

Naše vječno načelo. Mi KREATORI imamo samo jedno moralno načelo: što je dobro za Bijelu rasu – to je najveća vrlina, što je loše za Bijelu rasu – to je najveći grijeh. Nikada to ne zaboravite. Ne dopustite da vas zavaraju. Imajte uvijek glavni cilj pred sobom: **preživljavanje, širenje i napredak naše slavne rase.**

KREATIVISTIČKO VJEROVANJE #62

Ljubav i mržnja

Oba zdrava, normalna osjećaja. Kod nijedne teme nije iskazano toliko licemjernosti kao kod teme mržnje. Mi KREATORI zauzimamo stav da ljubav i mržnja idu zajedno kao dvije strane iste kovanice i da svaka normalna osoba, kako bi funkcionirala pravilno, i realistično se suočavala sa životnim problemima, mora biti sposobna osjećati ljubav i mržnju. Vjerujemo da potiskivanje osjećaja mržnje prema svojim neprijateljima nije normalno, kao što nije normalno ne voljeti svoju ženu, svoju djecu, svoju rasu i svoje najdraže. Svaka normalna osoba voli i mrzi, a svatko tko je lišen jednog od tih osjećaja je mentalno poremećen.

Kršćansko licemjerje je ekstremno. U nijednoj grupi ovo licemjerje nije više iskazano nego u kršćanskim učenjima, i u nijednom učenju ta dva glavna osjećaja nisu više izokrenuta nego u kršćanstvu. Dok kršćanstvo snažno naglašava ljubav, kako je to religija ljubavi, religija tolerancije, u njezinim učenjima i praksi pronalazimo nešto sasvim drugačije.

Kršćanstvo brutalno prema svojim neprijateljima. Nijedna druga religija nije bila toliko opsjednuta progonom, mučenjem i uništavanjem neistomišljenika od kršćanske religije, tijekom nemilosrdnih ratova kojima su željeli preobratiti i pokoriti ljude drugih vjera. To smo već spominjali u poglavlju “**Prstolomac i razapinjač**”.

Konstantinov primjer. Kršćanstvo je dobilo najveći poticaj kada ga je u četvrtom stoljeću rimski car Konstantin prihvatio kao svoju vjeru. On je bio čudan i okrutan čovjek. Po svakom kriteriju, on je bio ludi zločinac. Kako bi postao car, ubio je svoje protivnike pošto nije imao legitimno pravo na prijestolje. Nakon što je postao car, hladnokrvno je ubio još tisuće ljudi, uključujući svoju ženu i sina.

Invazija orijentalnih religija. Do vremena kad je Konstantin postao car 313. godine, Rimsko carstvo je već bio multi-rasno, poliglotsko carstvo brojnih naroda i religija. Jedna od najvećih karakteristika Rimskog carstva je bila izvanredna organizacija i sposobnost prihvaćanja mnogobrojnih kultura, rasa i religija. Iako je do određenog stupnja nametalo stroge rimske zakone, bilo je vrlo tolerantno prema narodima koje su pobijedili i dopuštali su im da prakticiraju svoje običaje, tradiciju i vjeru. Sam Rim je bio preplavljen raznim religijama. Sami rimski bogovi i božice – Jupiter, Mars, Venus i Neptun – su zapravo bile adaptacije grčkih bogova. Još prije Konstantina, vjera u te bogove je postajala istrošena i počele su se širiti mnoge mistične orijentalne religije.

Kršćanstvo izazivalo vlasti. Dva takva orijentalna protivnika bili su mitraizam i kršćanstvo, a mitraizam je prevladavao, posebice među vojnicima. Kao što smo već naveli, Rimljani su stoljećima bili ekstremno tolerantni prema drugim religijama. Nije istina da su vlasti progonile i kažnjavale kršćane zbog prakticiranja svoje vjere. Jedino kad su kršili državne zakone bili su proganjani zbog kršenja zakona, kao i svi drugi kriminalci. Njihovo izazivanje zakona ih je dovodilo u sukob sa vlastima, a ne njihova religija. Čak i sa tim

tvrdnjama o progonu su pretjerivali kasniji kršćani, koji su postali jedini tumači povijesti pošto što su istrijebili svoje protivnike.

Kršćanstvo nemilosrdno uništilo svoje protivnike. Nepotrebno je reći da kada je Konstantin službeno prihvatio kršćanstvo, taj je ubojiti tiranin proglasio kršćanstvo jedinom državnom religijom uz isključenje svih drugih. Kada je kršćanstvo uzelo maha, uz pomoć vojne moći carstva koja ga je podupirala, odmah je pokazalo svoje pravo, ružno lice. Više nije prakticiralo ljubav i toleranciju. Kršćanstvo je odmah krenulo uništiti i pregaziti sve svoje protivnike, podmuklom okrutnošću i čvrstom odlučnošću.

Neistomišljenike prozvali hereticima. Ta netolerantnost, okrutnost i odlučnost za uništenjem protivnika su trajali narednih 1.500 godina i još traju u nekim zaostalim zemljama, gdje je katoličanstvo ekskluzivna vjera. Tijekom Srednjeg vijeka, bolje reći Mračnog vijeka, kada je procvao kršćanski fanatizam, ne samo da je crkva progonila sve pripadnike drugih religija i ubijala ih, već je spaljivala i mučila svoje pripadnike koji su imalo odstupali od službene linije. Zabrane slobode govora i mišljenja su bile tako strašne da je tijekom Inkvizicije, koja je trajala nekoliko stoljeća, stotine tisuća ljudi bilo spaljeno na lomačama. Milijuni su bili mučeni prstolomcem i razapinjačem, ili su bili ostavili da trunu u zatvorskim ćelijama. Njihov zločin? Bili su “heretici”, vjerovali su u kršćanstvo, ali se nisu slagali sa crkvenim vlastima u vezi nekog minornog nevažnog pitanja.

Kršćanski fanatici i njihova mržnja. Toliko o kršćanskoj “ljubavi” i “toleranciji”. Vjerujem da smo vam dokazali da od svih religija, nema većih fanatika po pitanju mržnje od kršćana, uz izuzetak Židova, izumitelja kršćanstva. Njihove odvratne sprave za mučenje detaljnije smo ispitali u jednom od prethodnih poglavlja. Razjasnili smo vam da su kršćanstvo i kršćani, unatoč svojim licemjernim tvrdnjama, sami prakticirali mržnju i netoleranciju, mučili ljude i to ne samo svoje neprijatelje već i svoje pripadnike. U ovom poglavlju vam želimo pojasniti temeljne razlike u stavovima prema ljubavi i mržnji između kršćanstva i KREATIVISTIČKOG POKRETA.

Mi mrzimo jedino naše neprijatelje. Temeljena razlika je: kršćanstvo vam govori da mrzite one koji su vam bliski i dragi, a da volite svoje neprijatelje. KREATIVIZAM vam govori suprotno: “mrzite svoje neprijatelje, a volite i štite one koji su vam bliski i dragi – svoju obitelj, svoje prijatelje, svoju rasu”. KREATIVIZAM vas također uči da volite i sebe. Ne možete voljeti druge ukoliko se smatrate nedostojnima i nevažnima. Vjerujemo da naše učenje ljubavi prema svojoj vrsti i mržnje prema svojim neprijateljima ima puno više smisla od ljubavi prema neprijateljima i mržnji prema sebi i svojoj vrsti.

Kršćanima je rečeno da mrze svoje prijatelje. U evanđelju po Luki 14:26 Krist je navodno dao sljedeći luđački savjet pun mržnje: “Dođe li tko k meni, a ne mrzi svog oca i majku, ženu i djecu, braću i sestre, pa i sam svoj život, ne može biti moj učenik!”. Može li zamisliti nešto gore? Nešto s više mržnje? A u evanđelju po Mateju 5:44 on savjetuje: “Ali kažem Vam, volite svoje neprijatelje, blagoslovite one koji vas proklinju, činite dobro onima koji vas mrze i molite za one koji vas nemilosrdno iskorištavaju i progone”. Koliko čovjek može biti glup? Mi KREATORI odbacujemo u potpunosti takav glupi i luđački savjet, te smo odlučni podučavati baš suprotno.

Veliki pokretači. U kombinaciji, **ljubav** i **mržnja** su veliki pokretači svijeta. Oni su poput električnog motora u kojem imate dva magnetska polariteta (pozitivni i negativni) koji u kombinaciji pokreću motor. To privlačenje i odbijanje dva polariteta čine da se motor okreće i proizvodi energiju. Tako je i sa ljubavi i mržnjom. Ne možeš nešto mrziti ako to nešto nije prijatna onome što voliš, te ne možeš štiti ono što voliš ukoliko te mržnja ne pokrene na akciju protiv onoga što mu prijati. Koliko ste se puta u životu našli u mirovanju i tek kad ste se “naljutili” (na sebe ili na druge) ste počeli napokon rješavati stvari? Praktično svaki važni povijesni pokret su pokrenuli **ljubav-mržnja, pokretačke snaga ljudske prirode**. Navesti ću nekoliko: Američka revolucija – mržnja prema Britancima, ljubav prema Amerikancima; Hitlerov Nationalsocijalistički pokret – mržnja prema Židovima i izdajicama, ljubav prema njemačkom narodu, i najdugotrajniji od svih pokreta – Judejska religija – mržnja prema svim nežidovima, odanost židovskoj rasi.

Volite svoju vrstu. Bijela rasa, također, mora razviti te osobine koje su joj već usađene kroz zdrave instinkte za preživljavanje – ljubav prema svom slavnom narodu, a mržnju prema svojim neprijateljima, obojenim narodima. Dok i ako ne počnemo iskorištavati tu ogromnu energiju za naš boljitak, nikad se nećemo osloboditi židovskih okova u kojima se sad sramno nalazimo.

Štitimo svoje, uništimo neprijatelje. U sažetku, mi KREATORI vjerujemo u poštivanje zakona prirode koji se manifestiraju kroz naše zdrave instinkte: da volimo vlastitu vrstu i zaštitimo ju od neprijatelja. Ukratko, da promičemo preživljavanje, širenje i napredak Bijele rase. Drugo, da mrzimo i uništimo naše neprijatelje prije nego oni nas unište. Smatramo da je ideja ljubavi prema svom neprijatelju, kakva je predložena u Propovijedi na Gori, jedna od najopasnijih i najpogubnijih ideja ikad izrečenih ili zapisanih. To je potpuna ludost. Oduzeti bijelom čovjeku sposobnost mržnje prema svojim neprijateljima, je isto kao dati mu smrtonosni otrov. To je suicidalno kao da tigru izvadite zube i kandže, te ga bacite nazad u džunglu da pokuša preživjeti. Bez obrane, takav tigar bi uskoro uginuo.

Ukloniti suicidalne ideje. Slično tome, opterećen suicidalnom idejom ljubavi prema svome neprijatelju, bijeli čovjek je u strašno hendikepiran u ovom neprijateljskom svijetu obojenih rasa, koje ga brojčano premašuju u omjeru dvanaest prema jedan, i koje stalno povećavaju svoju prednost. Ne smijemo zaboraviti da su nam tu suicidalnu ideju uvalili naši podmukli neprijatelji Židovi, kako bi nas uništiti.

Sažetak. Vraćamo se zakonima prirode: Pobrini se za svoje, voli svoje. Mrzi svoje neprijatelje, uništi svoje neprijatelje. Zakon preživljavanja vlastite vrste je najvažniji zakon prirode, koji nadilazi sve ostale. Nemojmo nikad to zaboraviti.

KREATIVISTIČKO VJEROVANJE #63

Samo-destruktivni odnos davatelja i primatelja pomoći

Zašto “ostali” postoje? Prema “kršćanskoj etici”, naša glavna svrha postojanja na zemlji je da “pomognemo ostalima”. Zašto su onda “ostali” tu, to nigdje ne piše. Radi se o ideji pomaganja, velikodušnosti, milostinje, “daj sve siromašnima” i slično. Ipak, ti koji si vrijedno radio i štedio, nisi trošio na pića po kafićima, i uz požrtvornost si uspio izgraditi svoj dom, ti bi se trebao osjećati krivim. Kao prvo, bio si “sretniji od drugih”, kao drugo “Bog te je blagoslovio”, a kao treće, ionako sve duguješ super-duhu na nebu, koji ti je sve to dao besplatno, takvom uopće nedostojnom grešniku poput tebe.

Crnčuge nisu naša braća. Stoga, ako je tvoj “manje sretan” crnački “brat” (svi smo mi djeca Božja, zar ne?) glup, lijen, trom, neodgovoran i sklon prema par karakternih ekscentričnosti koje ga vode prema pijanstvu, kockanju, drogi, kriminalu i raskalašenom seksu, pa daj budi dobar čovjek i imaj milosti prema jadnim gadovima! Ti si ipak “sretniji” od svog “manje sretnog brata”, i to samo po volji Božjoj. Zato je tvoja kršćanska dužnost da pomogneš jednom, siromašnom, bespomoćnom kriminalnom bijedniku.

Izdajnički se oslanjaju na naš kompleks krivnje. Gore navedeno je pjesma na koju plešu mnogi naši prosječni, zbudjeni bijeli rasni drugovi. To smeće ne propovijedaju samo crkve i religijske institucije, nego smo istoj temi konstantno izloženi i preko novina, plakata, radija i televizije. Židovski kontrolirana vlada nam govori istu stvar. Brojne humanitarne židovske organizacije nas mole za donacije preko pošte, radija i televizije, da šaljemo humanitarne pakete siročadi u Koreji, Pakistanu i da šaljemo novčanu pomoć izgladnjelim ljudima u Indiji i Indijancima u Novom Meksiku. Svaki dan bombardiraju umove naivnih bijelih 'goya' porukom DAJ! DAJ! DAJ!. Sjećam se da sam poštom zaprimio molbu za novčanu donaciju za iskapanje bunara za neko glupo pleme u Africi, koji ionako ne bi znali što bi s tim, čak da ga imaju.

Velike prijevare. Većinu tih “humanitarnih” programa su pokrenuli Židovi. Nakon istrage gdje je sav taj prikupljeni novac završio, rezultati su pokazali da je 70-95 % tog novca ostalo u rukama lopovskih sakupljača koji “apeliraju” na vaše “humanitarne” slabosti. Drugim riječima, humanitarna pomoć je većinom velika prijevara koja cilja na naivne, one koji ne sumnjaju. Židovi koriste dva najstarija trika u svom rukavu: prvo učine da se osjećate krivima, a zatim zarade na tome.

Židovi organizatori. Cilj ovog poglavlja nije prvenstveno da vam otkrijemo kako su te humanitarne organizacije velike prijevare. Jer tu ne leži najveća šteta, iako je ona ogromna i iznosi preko četrdeset milijardi dolara godišnje samo za naše bijele rasne drugove u Americi. To je samo dobrovoljna “humanitarna pomoć”. Tu ne ubrajamo milijarde dolara koje nam židovski kontrolirana vlada uzima silom zakona, od nas poreznih obveznika, da bi “pružila” “stranu pomoć”, nerazvijenim narodima (?), vojnu pomoć, socijalnu pomoć unutar naše zemlje i tisuće drugih stranih i domaćih programa pomoći u koje je vlada upletena.

Vladina prisilna humanitarna pomoć. Niti nam je namjera u ovom poglavlju navesti sve načine na koje se bijeli američki porezni obveznici pokradaju, kroz brojne programe dobrovoljne i nedobrovoljne humanitarne pomoći. Za taj popis ovdje nema dovoljno mjesta. Prije petnaest godina kupio sam knjigu u kojoj se nalazi popis **deset tisuća vladinih programa humanitarne pomoći**. Knjiga je težila oko 2 kilograma. Nakon izdavanja te knjige, siguran sam da je naša židovska vlada još dodatno proširila postojeće i dodala nove programe.

Ogromna šteta. Niti je naša namjera u ovom poglavlju naglasiti koliku štetu ti programi “humanitarne pomoći” nanijeli samim pomagačima, bilo da je ta pomoć bila dobrovoljna ili nametnuta. Već smo vidjeli da je ta šteta ogromna, a uzima oblik podmukle prijevare, ili pak čistog piratstva.

Humanitarna pomoć destruktivna i za davatelja i za primatelja pomoći. Naša glavna namjera u ovom poglavlju je da istražimo moralne temelje čitave ideje o “pomaganju potrebitima” i da dokažemo da je šteta još više paralizirajuća i razorna za primatelja takve pomoći nego za davatelja, te da **takva filozofija dugoročno rezultira uništenjem i primatelja i davatelja**. Uništava ljude i uništava države. Uništava gospodarstva i što je najvažnije, uništava Bijelu rasu pomoću: a) povećavanja hordi parazitskih obojenih rasa i b) pretvaranja čak i naših bijelih rasnih članova u sve veću masu ovisnih besposličara.

Priroda nikad ne subvencionira odrasle. Vraćamo se zakonima prirode, glavnom izvoru mudrosti i razuma. Pronalazimo da među pticama, pčelama i životinjama, pružanje pomoći je ograničeno na doba odrastanja mladunaca (pomažu samo svojim mladuncima!) dok ne budu dovoljno odrasli da se sami brinu za sebe. Majka medvjedica će se brinuti za svoje mladunce, naučiti će ih kako da izbjegnu opasnosti, pronađu hranu, kako da prepoznaju svoje neprijatelje i mnoge druge osnove. Mladunci vole kad se majka brine za njih, kada preuzima svu odgovornost. Kada mladunci navršu dvije godine, oni su skoro već potpuno odrasli. Ipak, postali su besposličari koji su pretjerano ovisni o svojoj majci, a to im se sviđa. Ne znaju da će im se životni stil uskoro uvelike promijeniti.

Majka medvjedica zna najbolje. Majka medvjedica, koja je instinktivno programirana za održavanje vrste, zna kada je vrijeme da se njezini mladunci počnu brinuti sami za sebe. Iako je to za nju možda emocionalna trauma, ona zna što mora učiniti. Pošalje ih da se popnu na drvo kao što ih je učila da naprave u slučaju opasnosti. Kada počnu silaziti, nakon nekog vremena, ona počne režati na njih naređujući im da ostanu gore. Tada ih namjerno ostavi na drvetu i odšeta iz njihovih života zauvijek.

Prepušteni sami sebi. Kada mladunci napokon siđu s drveta, shvate da njihove majke nema. Gladni su, ali nema njihove majke u blizini da se pobrine za njih i pronađe im bobice. Prepušteni su sami sebi prvi put u životu.

Potreba najveći motivator. To je isprva velika kriza za mlade medvjediće. Ali kako postaju sve gladniji, počinju tražiti hranu i nakon određenog uloženog truda, otkriju na vlastito iznenađenje, da su sposobni nositi se sa zadanom situacijom bez majke. Brzo se razvijaju u sposobne, samo-dostatne odrasle medvjede, spremne za parenje i donošenje slijedeće generacije na svijet.

Pomoć prestaje u fazi zrelosti. Na ovaj ili onaj način, isti proces slijede sve vrste u prirodi. Znamo da ptice grade gnijezda, liježu jaja i jako dobro paze na svoja gnijezda, a kad se ptići izlegnu, sve svoje vrijeme koriste za donošenje hrane – crva, insekata i sl., – svojim ptićima. Kada postanu dovoljno odrasli da polete iz svog gnijezda, ptice roditelji ih doslovce gurnu iz gnijezda kako bi ih natjerali da nauče **sami letjeti**.

To je logičan slijed prirode. **Pomaganje i briga oko mladih ptića traje samo dok ne postanu sposobni brinuti se sami o sebi.** Tada pomaganje prestaje.

Prirodni odstranjujući proces esencijalan za preživljavanje vrsta. Ali što se događa sa tzv. “manje sretnima” koji su ili osakaćeni, ili preslabi, lijeni ili tromi?

Priroda je okrutna prema takvim neprilagođenima. **Odstrani ih od ostalih** i gurne sa strane. I gore od toga. Čak i oni koji su sposobni brinuti se o sebi, ali su samo malo sporiji, slabiji i sl., padaju kao prve žrtve svojih prirodnih neprijatelja. Npr., kojoti i vukovi stalno vrebaju krda srna, oni slabiji, sporiji i bolesni će završiti u ustima predatora. U Africi, recimo na ravninama Sergentija, zebre su konstantan plijen za lavove. **Lavovi love slabije i odstranjuju ih iz krda, te na taj način priroda održava kvalitetu krda,** kvalitetu pasmine, kvalitetu gena, time čineći vrstu podobnom za preživljavanje i napredak.

Eliminacija genetskih nedostataka. Mnoge vrste idu čak i dalje, te imaju dodatne interne načine odstranjivanja slabijih i nepodobnih. Osakaćenog ili bolesnog bivola će nemilosrdno ubiti drugi bivoli. Okrutno? Ne, nije baš. Instinktivno, **na taj način čine krdu veliku uslugu.** Odstranjivanjem deformiranih sprečavaju da se oni množe, te tako spašavaju krdo i buduće generacije od proliferacije, multiplikacije i razvijanja defektivne vrste. Umjesto održavanja genetičkog nedostatka u genima krda, oni čine najbolju i najrazumniju stvar – odstranjuju ih iz krda prije nego se počnu množiti i širiti defekt. Oni na taj način povećavaju genetičku kvalitetu krda i osiguravaju svoj budući opstanak.

Pomaganje i subvencije uništavaju. Da su primijenili glupo kršćansko etičko načelo pomaganja slabijim bivolima, sigurno je da bi buduće generacije imale sve veći postotak osakaćenih, deformiranih bivola, koji bi zahtijevali pomoć kako bi mogli odrasti i nastaviti razmnožavati još više osakaćenih i deformiranih. Ne trebate biti posebno pametni da shvatite koji je krajnji rezultat takvog programa “pomoći”. U samo nekoliko generacija, cijelo krdo bi bilo na putu degeneracije i propasti. Čak i predatori, čija okolina ipak ovisi o preživljavanju održivog krda, ne bi bili zadovoljni sa takvim glupim, suicidalnim programom.

Glupa auto-destruktivnost. Niti u jednom segmentu prirode nećemo pronaći situaciju u kojoj superiorna vrsta dobrovoljno kaže inferiornoj vrsti: “pošto ste slabiji od nas, pošto vam je teško, pošto ste glupi, pošto imate sve manje pripadnika, mi suosjećamo sa vama. Zato ćemo usporiti sa širenjem svoje vrste i napraviti mjesta za vašu vrstu. Nadalje, raditi ćemo više nego ikad, plodove rada davat ćemo vama u korist, subvencionirati i pomoći ćemo vam, da se proširite i izgurate nas sa lica zemlje.”

Jedino Bijela rasa. Ne, niti jedno dugo živo biće nije tako glupo osim jednog. Ta jedina, glupa iznimka je Bijela rasa, koja je začudo, što se tiče ostalih stvari, najinteligentnije živo biće na zemlji.

Suicidalni kršćanski koncepti. Istražimo dalje “opsesiju suosjećanja” bijelog čovjeka i njegovu suicidalnu sklonost pružanju pomoći koja je za njega pogubna.

Prožet kršćanskim etičkim načelima, nametnutim mu od strane najvećeg neprijatelja, izdajničkog Židova, bijeli čovjek ponosno prihvaća načela poput ljubavi prema neprijateljima, okreni drugi obraz, daj sve siromašnima i sl. Iznad svega, bijeli čovjek se zahvaljujući židovskoj propagandi, osjeća užasno krivim zbog svoje superiornosti i uspješnosti, umjesto da se osjeća ponosno.

Spreman za čerupanje. Rezultat ove užasne filozofije je da Bijela rasa stoji ogoljena i bespomoćna, pred grabežljivim Židovom i židovskom mrežom, koja se vraški potrudila kako bi ubrizgala bijelom čovjeku taj smrtonosni otrov. Očiti rezultat je bio pljačkanje i iskorištavanje Bijele rase stoljećima od strane Židova i to bez, ili sa vrlo malo, otpora od svojih (potencijalno) snažnijih žrtava. Tako dobro su Židovi obavili taj posao, da su regrutirali i veliki broj bijelih ljudi da pomognu židovskom programu pljačkanja.

Opljačkani kao nijedna nacija u povijesti. Rečeno je, i to opravdano, da je Sjedinjenim Državama, koje teoretski nisu izgubile niti jedan veliki rat niti su se borile u ratu u kojem nisu mogle lako pobijediti, ukradeno više bogatstva nakon Drugog svjetskog rata nego svim drugim žrtvama vojnih katastrofa u povijesti zajedno.

Promicanje eksplozije obojenih rasa. Dok je bijeli čovjek jako osiromašen židovskim pljačkanjem, **još veća šteta mu je nanesena programima subvencioniranja, proliferacije i širenja rastuće horde pod-ljudskih obojenih rasa.** A to je cilj židovskog programa. Koristeći tehnologiju bijelog čovjeka, njegovu produktivnost, medicinu, sposobnost bijelog čovjeka da proizvodi hranu i njegovu genijalnost na svim drugim područjima, Židov planirano promiče populacijsku eksploziju slabijih neprijatelja bijelog čovjeka, nešto što svijet nikad prije nije vidio. Židovski je zakleti cilj preplaviti zemlju crncima, Melanežanima, mulatima, Kinezima, Portorikancima, Jamajčanima, Meksikancima i ostalim pod-ljudskim obojenim rasama, a u isto vrijeme nametnuti bijelom čovjeku osjećaj krivnje zbog populacijske eksplozije. Upravo to se događa – obojene rase se razmnožavaju rastućom brzinom, dok su Bijelu rasu prijevarom obmanuli da smanjuje broj svojih pripadnika. Ne treba nam matematičar nacrtati sliku budućnosti – istrebljuju nas kao pticu dodo i dinosaure, a zahvaljujući židovskom programu genocida, na naše mjesto dolazi parazitsko smeće svijeta.

Svijet preplavljen subvencioniranim parazitima. A što bijeli čovjek poduzima? On se sve više i više trudi prehraniti rastući broj hordi slabijih. Podiže manji broj svoje djece, mnogi parovi ih uopće nemaju, dok crnčuge i ostale obojene rase uživaju na račun bijelog čovjeka. Što je najgore, množe se kao štakori. Dok bijeli muškarac i njegova žena vrijedno rade, crnčuge i drugi ološ živi na socijalnoj pomoći, rađaju djecu, množe se, šire se teritorijem preuzimajući svaki veliki i mali grad u Americi. U međuvremenu, bijeli čovjek bježi u predgrađe, na selo – ali ne čineći zapravo ništa u svoju obranu. To je nevjerovatan slučaj da jači bježi od slabijeg.

Suicidalno. Kao što smo već prije rekli, samo je jedno biće dovoljno glupo da prihvati ideju suzdržavanja od širenja svoje rase i pomaganja inferiornim vrstama da ga izguraju sa lica zemlje. To je Bijela rasa.

Židovski slogani ukorijenjeni u kršćanstvu. Sve je to učinjeno u ime onih izdajničkih slogana – “milosrđe”, “suosjećajnost”, “humanost”, koje su Židovi nametnuli bolesnom kršćanskom umu Bijele rase. U korijenu svega je izdajnički Židov i njegovo proketo kršćanstvo, najsmrtonosniji otrov na koji je očito samo Bijela rasa osjetljiva.

Subvencioniranje komunista. Mahanjem ovih slogana ispred nosa naivnog bijelog 'goya', Židov je uspio natjerati bijelog čovjeka, ne samo da pomaže crnčugama i obojenim rasama svijeta, nego da bijeli čovjek šalje ogromne količine pomoći i svim drugim neprijateljima – on subvencionira komunističku Rusiju i sve njene satelite, subvencionira banditsku državu Izrael, subvencionira mulate u Meksiku i Južnoj Americi i pomaže još 120 zemalja diljem svijeta.

Doma bijeli čovjek snosi teret ogromnog budžeta “obrane” koji iznosi preko 120 milijardi dolara – iznos koji bi se prije nekoliko godina smatrao astronomskim za ukupni budžet. A naš jedini neprijatelj zbog kojeg je odobren tako visok iznos za obranu – preciznije komunistička Rusija – je konstantno subvencioniran od strane iste moći – Sjedinjenih Država. Bez ogromne pomoći iz Sjedinjenih Država, komunistička Rusija bi odavno propala. (O tome smo govorili u poglavlju o Rusiji, Izraelu i Sjedinjenim Državama). Kakvo ogromno pljačkanje američkih bijelih poreznih obveznika!

Demoralizirani produktivni bijelci. Ispitajmo sada kako ti programi humanitarne i socijalne pomoći utječu na samog bijelog čovjeka. Crnac je davno shvatio: zašto raditi ako me država može besplatno uzdržavati? Sve što mora učiniti je razmnožavati se i hraniti i dopustiti da mu “država” pomogne. Prosječni bijeli parovi, koji svake godine snose sve veći i veći teret takvih ljudi na svojim leđima, gledajući kako lijeni crnci ubiru plodove njihova rada, se i sami odlučuju u sve većem broju početi koristiti socijalnu pomoć. Vide kako se crnčuge množe, doseljavaju u bijela susjedstva i pitaju se: Zašto bi mi radili? Sve više bijelih ljudi podliježe tom otrovnom mamcu i postaju demoralizirani besposličari, jer im je motivacija uništena.

Broj proizvođača se opasno smanjuje. Kako je židovska struktura moći uspjela prošiti ideju o socijalnoj pomoći – na “besplatnu” medicinsku pomoć, “zajamčenu” minimalnu plaću bez obzira da li radite ili ne, “besplatno” obrazovanje, subvencioniranje ovog, subvencioniranje onog, sve je manje bijelih radnika, a sve više hordi besposlenih ovisnika o pomoći. Pošto znamo da ništa na svijetu nije besplatno i da priroda određuje da je vječna borba cijena preživljavanja, kolektivno idemo prema katastrofalnoj propasti.

Smrt Bijele rase. Židovi su tako planirali. Nadaju se da će najveća žrtva biti Bijela rasa. Svaki program ide ka tome. A kako Bijela rasa nestaje, tako će i milijarde pripadnika obojenih rasa početi umirati od gladi, jer će ubiti gusku koja nese zlatna jaja. No tada će već biti prekasno. Bijele rase više neće biti. Biti će desetkovana zbog niskog nataliteta, zatim zbog rasnog miješanja i konačno one malobrojne preostale pripadnike Bijele rase poklati će horde izgladnjelih obojenih rasa kojima upravljaju dijabolični Židovi.

Tako izgleda židovski plan za uništenje Bijele rase.

Što možemo učiniti u vezi toga?

Rješenje: Program za Bijelu rasu. Kao prvo, moramo se vratiti temeljima prirode koji su srž naše religije KREATIVIZMA.

1. Najvažnije je da shvatimo da je preživljavanje naše rase – Bijele rase – naš primarni cilj. Na sve moramo gledati kroz oči Bijele rase i samo Bijele rase, kao što smo već naveli u prethodnim poglavljima.
2. Moramo shvatiti da nismo tu da pomažemo drugima, najmanje svjetskom ološu, nego da pomognemo sebi.
3. Moramo shvatiti da jedino snažnom borbom s naše strane možemo preživjeti i izgraditi bolju rasu.
4. Moramo shvatiti da jedino **izgradnjom bolje rase možemo izgraditi bolji svijet**. Ta su dva cilja međusobno povezana.
5. Moramo jasno prepoznati svoje neprijatelje i tako ih tretirati. O tome smo detaljno govorili u drugim poglavljima.
6. Moramo shvatiti da su riječi poput pomoć, milostinja, suosjećajnost, humanitarizam, pomaganje potrebitima i sl., slogani koje su izmislili i nametnuli nam Židovi sa ciljem: a) da opljačkaju bijelog čovjeka i b) da prebace teško zarađena sredstva bijelog čovjeka crnčugama, obojenim rasama i ovisnicima o socijalnoj pomoći i c) da na taj način unište Bijelu rasu.
7. Moramo shvatiti da veliki dio humanitarnih organizacija kontroliraju Židovi, a ono što prikupe kanaliziraju u ruke Židova, crnaca i obojenih rasa.
8. Moramo shvatiti da davanje milostinje bez selekcije i ikakve diskriminacije nije vrlina, već iznimno destruktivan čin za Bijelu rasu.
9. Ne smijemo sudjelovati u bilo kakvim humanitarnim akcijama koje pomažu našim neprijateljima.
10. Naša sredstva, humanitarnu pomoć i podršku moramo usmjeriti **prema Bijeloj rasi** i moramo paziti da i unutar naše rase ne pomažemo onima koji si mogu pomoći sami.
11. Moramo shvatiti da je pomaganje onima koji si mogu sami pomoći, poticaj da postanu ovisnici o pomoći. Na taj način im zaista i ne pomažemo, nego **potkopavamo njihove sposobnosti da postanu samostalni**, korisni pripadnici našeg bijelog društva.
12. Najviše možemo pomoći na način da podučimo naše bijele rasne drugove kako da si sami pomognu. To se posebno odnosi na naše potomke.
13. Moramo shvatiti da pomaganje parazitima na način da žive na teret produktivne grupe, rezultira širenjem tih parazita i uništavanjem radnika. To je nažalost smjer kojim sada idemo, a očito vodi prema propasti rase, gospodarstva i civilizacije.
14. Zato moramo činiti upravo suprotno: poticati i **povećati proizvodnu bazu**, a smanjiti i odstraniti nesposobne, beskorisne i lijene. Jedino na taj način možemo izgraditi snažniju, sposobniju rasu i bolji svijet sutrašnjice.

Rasni timski rad je rješenje. Gore navedeno, kao i ostale smjernice moraju se koristiti mudro i razumno. Ideja je izgraditi bolje, sretnije, održivo bijelo društvo i u isto vrijeme, stvoriti poboljšanu rasu, super-čovjeka i više od toga. To ne znači da se nećemo brinuti o starima i bolesnima, onima koji trebaju financijsku pomoć kako bi zasnovali obitelj, kako bi se preselili na nove teritorije, obrazovali mlade i za mnoge druge osnove kolektivističkog društva. Sposobni smo brinuti se za sve nabrojeno. Ustvari, kako sam objasnio u *VJEČNOJ RELIGIJI PRIRODE*, u poglavlju “**Rasni socijalizam**”, mi KREATORI promičemo i naglašavamo **rasni timski rad**, zajednički rad i **kolektivno organiziranje našeg bijelog društva na način koji će najviše doprinijeti i društvu i pojedincu**. U tom procesu ne smijemo pomiješati ideju **zajedničkog rada** sa idejom podjele društva na radnike i ovisnike o socijalnoj pomoći.

Podupiranje i širenje radnika. Ono što želimo reći je da moramo prestati podupirati parazite koji žive na trošak produktivnog građanina. Trebali bismo manje naglašavati socijalnu pomoć, a poticati proizvodnju i rad. Trebali bismo prestati trošiti sve više i više novaca godišnje na ludog kriminalca koji je prijatnija društvu, koji dobiva na taj način više novaca, nego što prosječni obiteljski čovjek uopće može zaraditi. Trebali bismo prestati trošiti više novca na mentalno zaostalu djecu (koji se nazivaju djeca “sa posebnim potrebama”) nego što trošimo na obrazovanje naših pametnih malih genijalaca. Trebali bismo prestati koristiti umjetna sredstva za produžavanje života starih i senilnih ljudi koji se nalaze u vegetativnom stanju. Moramo pronaći načine za smanjivanje populacije pod socijalnom pomoći, broja psihijatrijskih bolnica i drugih otpadaka civilizacije. To se jednostavno mora učiniti, bez obzira koliko glasno jecaju Židovi i svi oni koji suosjećaju.

Paraziti Bijele rase neprirodni, nesretni. Dok radi, stvara i osjeća se korisno, bijeli čovjek je sretan i zdrav. Kada postane nepotreban teret društvu, on ubrzano počne propadati fizički, psihički i moralno. Naš je cilj omogućiti što većem dijelu bijele populacije da pridonese društvu koliko god mogu i da budu korisni i produktivni.

Učite djecu odgovornosti što ranije. Ovu ideju bi trebali usvojiti i stari i mladi, za razliku od situacije kakva je sada.

Djecu bi trebali učiti korisnom radu a ne bespotrebim i kasnije neiskoristivim teorijama. To bi im se trebalo objasniti u što ranijoj dobi i **podučiti ih da moraju biti odgovorni** za svoje obaveze. Moramo im usaditi osjećaj **korisnosti** od rane dobi. Za razliku od traumatske tranzicije mame medvjedice koja napusti svoje mladunce u jednom danu, svoju djecu bi trebali učiti odgovornosti od rane dobi i poticati njihovu samostalnost kroz nekoliko godina. Nema ništa pogrešnog sa idejom da djeca rade. Ja sam radio na farmi i to mi je bilo korisno iskustvo. Nećemo raspravljati o onima koji iskorištavaju djecu kao što je bilo tijekom industrijske revolucije. Nas ne zanima pretjerani rad i iskorištavanje ljudi. Ustvari, mi KREATORI smo pobornici zaštite naše djece, ali želimo da njihov pravilan razvoj prema adolescenciji i odgovornosti nije zaustavljen na škodljiv način, poput današnjih studenata koji “vječno studiraju”.

Stariji bi rađe bili zaposleni. Što se tiče starijeg dijela populacije, mi KREATORI smatramo da je otpuštanje ljudi u mirovinu u dobi od 60-65 godina okrutna i destruktivna ideja. Kada osoba više nije potrebna ili korisna, ona gubi samopouzdanje i gubi RAZLOG ZA

POSTOJANJE. Odbacujemo vrijedan doprinos našoj rasi na način da odvajamo sposobne i voljne pojedince od njihova životnog rada. To opravdavamo činjenicom da tako radimo mjesta za mlađe generacije, ali taj argument ne drži vodu. U pravilno organiziranom društvu, poput Hitlerove Njemačke tijekom 1930-ih, uvijek je bilo dovoljno posla. Što je više ljudi bilo korisno zaposleno, to se sretnije osjećaju i povećava se produktivnost. Uvijek treba izgraditi još cesta, luka, još kuća i škola, razvijati nova područja itd. U pravilno organiziranom društvu kakvog mi predviđamo, nikad neće nedostajati posla i neće biti nezavršenih poslova.

Mogli bi dodatno pridonijeti Bijeloj rasi. Umjesto da besposličare, piju ili natjeravaju malu bijelu lopticu po terenu, stari ljudi bi se mogli usredotočiti na promicanje interesa Bijele rase. Provođenjem većine svog vremena u Kreativističkom pokretu i vodeći mlađe generacije prema rasnom napretku, ulaganjem viška svog bogatstva u promicanje interesa Bijele rase, stariji bi se mogli osjećati korisnima i zadovoljnima, te učiniti svoje živote zanimljivijima i smislenima.

KREATIVISTIČKO VJEROVANJE #64

Red i zakon – ili – Nasilje, terorizam i samo-odražavanje

Vječni zakoni. Pošto se Bijela rasa trenutno nalazi pod petom tiranske židovske vlade, čiji je nemilosrdni cilj u potpunosti uništiti Bijelu rasu, iznimno je važno da budemo svjesni povijesnih i prirodnih vječnih zakona preživljavanja, koliko god oni teški bili.

Biti ili ne biti. Pošto je Bijela rasa gotovo fatalno sklona zakonu i redu, čak i kad su ti zakoni i red pod kontrolom njihovih smrtnih neprijatelja, nema mjesta zbunjenosti oko ovog najvitalnijeg pitanja. A to je **pitanje preživljavanja ili izumiranja**, ništa više niti manje. Po tom pitanju i svakom drugom pitanju, mi KREATORI se vraćamo temeljnim zakonima prirode: a priroda nam jasno kaže: **preživljavanje pod svaku cijenu!** Cilj opravdava sredstvo, svako sredstvo!

Moramo se odlučiti. Pitanje na koje moramo pronaći odgovor je slijedeće: ako je naše preživljavanje ugroženo, je li takozvani “ilegalni” terorizam opravdan? A odgovor je definitivno – da!

“Najciviliziraniji” način za rješavanje razmirica je arbitražom i uvjeravanjem. Ali što kada te “civilizirane” metode ne funkcioniraju, ili ako su potpuno ignorirane i odbačene od okrutnog neprijatelja koji vas nepomirljivo namjerava uništiti?

Ništa ne može zamijeniti pobjedu. Kroz povijest, vlade su stalno ulazile u ratove i rješavale takve sukobe silom. Vojske su vodile bitke i borile se. Jedna bi strana pobijedila, druga izgubila. Pobjednik je određivao uvjete.

Na taj način je Rim riješio svoje probleme sa Kartagom – Rimljani su uništiti Kartagu i izbrisali je sa lica zemlje. Kartaga više nikad nije bila prijatelja rimskog preživljavanju i širenju. Na isti način su Normani osvojili Englesku u bitci kod Hastingsa 1066.godine. Na isti način je Amerika dobila nezavisnost od Britanije 1776-1781. Na isti način je riješen Građanski rat između Sjevera i Juga. Na isti način se vodila borba između bijelog čovjeka i Indijanaca u Americi. Na isti način su odlučeni Prvi i Drugi svjetski rat.

Trebamo li nastaviti? Tijekom povijesti vođeno je tisuće ratova, a ratni trofeji su pripali pobjednicima. Ne samo ratni trofeji nego i moć.

Unutarnje izdajstvo. Dosada smo uglavnom govorili o sukobima između država – borbi vlade protiv vlade – gdje se pretpostavlja da je “legalna” vlada jedne države uključila svoje ljude u rat protiv vlade i naroda druge države. Ali što se događa kada izdajnička vlada bez otvorene objave rata vodi okrutan i potajan rat za istrebljenje većine ljudi iste zemlje? Što bi narod tada trebao učiniti, pošto se svaki akt u korist svoje obrane smatra “kršenjem zakona”, kojeg je nametnula njegova neprijateljska vlada?

Kriminalci su vlada. To nije teoretsko pitanje. To je okrutna stvarnost današnjice. Židovski kontrolirana vlada Sjedinjenih Država vodi okrutan i tajan rat za uništenje plemenite Bijele rase, rase koja je izgradila tu državu. To se događa ne samo u Americi već i u svim dijelovima svijeta gdje žive pripadnici Bijele rase. U Americi i svugdje, gdje neprijateljska

strana rasa, pleme Juda, ima potpunu kontrolu, ono donosi “državne zakone” po svojim željama i hirovima. To je pokvarena kriminalna vlada koja je opsjednuta uništenjem Bijele rase po svaku cijenu i ništa ju neće zaustaviti dok ne ostvari svoj cilj.

Bijeli čovjek je izgleda nesvjestan. Nema ništa novog u vezi navedene situacije osim čudnovatog fenomena da se bijeli čovjek pretvara da nije svjestan situacije, ne usuđuje se raspravljati o njoj i ponaša se kao da ju ne razumije.

Činjenica je da bijeli čovjek ne razumije tu situaciju i u većini slučajeva on se pridružuje neprijatelju i pomaže mu uništiti vlastiti narod. Najsnažnije oružje kojeg Židovi imaju u arsenalu za uništenje Bijele rase je poremećeno stanje uma bijelog čovjeka. Židovi su uložili ogromni trud tijekom mnogih stoljeća da zatruju umove bijelog čovjeka sa suicidalnim idejama i propagandom, gdje je kršćanstvo nesumnjivo odigralo najefektniju ulogu.

Posljednja linija obrane. Postoji oružje kojim se opsjednuti narod može obraniti od “svojih” vlada, koje se koristi već tisućama godina u očajnim i neizdrživim situacijama. To oružje je terorizam i nasilje, uzimanje zakona u svoje ruke.

U temelju postoje dva načina kontroliranja ponašanja ljudi, uključujući kontroliranje tirana koji vas žele uništiti. Jedan način je uvjeravanje i razum, a drugi je terorizam. Kada metoda uvjeravanja zakaže, onda je jedini način nasilje, legalno ili ilegalno. Kao što ćemo vidjeti, jedina razlika između “legalnog” i “ilegalnog” je ta sa čijeg stajališta promatramo situaciju – preciznije tko je na vrhu a tko na dnu.

“Legalno” i kršćansko nasilje. Nasilje i prijetnje nasiljem su bezvremenska i univerzalna sredstva za kontroliranje ponašanja ljudi. Slična su principu kazne koju otac odredi svojem djetetu kada je zločesto. Vlade ih koriste kako bi kontrolirale svoje građanine pod geslom “održavanja reda i mira”. Sudovi osuđuju kriminalce na smrt, vješanjem, injekcijom ili na električnoj stolici. To je također nasilje, ali kojeg su oni na vrhu prozvali “legalnim”. Čak su se i licemjerni (tobože pobožni) kršćani koristili prijetnjama paklenih vatri kako bi doveli svoje žrtve u red, te mučili, spaljivali na lomačama i koristili se drugim brutalnim sredstvima za uvjeravanje onih na kojima prva metoda nije funkcionirala. (to smo opisali u jednom od prethodnih poglavlja). Taj teror je nametnut “odozgora”.

Nasilje je učinkoviti način uvjeravanja. Ono što su Kršćani i drugi shvatili u vezi nasilja i terorizma tijekom stoljeća je – da pali!

Kršćansko-židovska biblija puna je nasilja i terorizma. Jedan od najranijih primjera terorizma je kad je “Gospodin” potopio sve one kojima nije bio zadovoljan u “velikoj poplavi”. Tako je riješio problem s onim ljudima koji mu nisu odgovarali.

Nasilja sve više u 20-om stoljeću. Ali odmaknimo se od tih mističnih gluposti i vratimo se stvarnosti, konkretnije – 20-om stoljeću. Vidjet ćemo da terorizam koji narušava mir u društvu dolazi od dna – od onih koji ne drže u svojim rukama tradicionalnu ili “legalnu” moć. Vidimo da su terorizam i nasilje korišteni u Ruskoj revoluciji od strane zločinaca poput Lenjina, Trockog i Staljina, te su oni završili kao “legalna” vlast Rusije. Njihovi nasljednici drže vlast od tada, ta banda židovskih kriminalaca, koju ne samo da je vlada SAD-a priznala, već ih “naša” židovski kontrolirana vlada subvencionira i ulizuje im se.

Nedavna povijest. Slično tome, terorom, ubojstvima i nasiljem je Broz Tito postao diktator Jugoslavije, koji je također imao benevolentni blagoslov “naše” židovski kontrolirane vlade. Terorist Menachim Begin je pomagao u osnivanju banditske države Izrael vodeći terorističku organizacija Irguna Tzevaija. Njegova banda zločinaca je digla u zrak hotel King David u Jeruzalemu, pri čemu je ubijeno 90 ljudi, većinom britanskog vojnog osoblja. Koristili su se ubojstvima, zasjedama, postavljanjem eksplozija i svim drugim oblicima terora i nasilja. Te metode su bile izrazito uspješne i “stvorile” su banditsku državu Izrael. Sam Begin je 1977. godine postao premijer te podmukle banditske države, često je posjećivao Bijelu kuću, dobivao odobravanje sa svih strana kao i ogromne količine financijske i vojne pomoći.

Kriminalni pobunjenici postali zakonski vladari. Slično tome, koristeći se nasiljem i terorom, vlade Kenije, Alžira, Cipra, Kine i desetke drugih država su došle na vlast i postale “legalni vladari”. I sve se to dogodilo u 20-om stoljeću. Ali isti proces se odvija već tisućama godina no pod tisuću drugih okolnosti. Očiti zaključak je: terorizam i nasilje pale i koriste se od najranije povijesti.

Od vrha i od dna. Da, terorizam je krvav, okrutan i često za žrtve uzima i nevine ljude, ali je to tradicionalno sredstvo stjecanja moći koje oduvijek koriste i “od vrha” – političari na vlasti i “od dna” – oni koji žele biti na vlasti. Potonji su uspijevali začuđujuće često, pa čak je i Američka revolucija bila igra nasilja onih “sa dna” protiv Britanaca koji su se koristili terorom “sa vrha”.

To nas dovodi do pozicije u kojoj se Bijela rasa danas nalazi. Imperativ je da mi KREATORI zauzmemo čvrsti stav glede toga najvažnijeg moralnog (i pragmatičnog) pitanja.

* * * * *

Nijedna cijena nije previsoka. Slijedeće izražava stav KREATIVISTIČKOG POKRETA. Nas Kreatore ne zanimaju kršćanska moralna i druga teoretska stajališta. Mi smo realisti i stojimo čvrsto na zemlji suočeni sa stvarnim činjenicama. Naš primarni i najvažniji cilj je **preživljavanje, širenje i napredak Bijele rase**, bez obzira koliko težak bio taj put, bez obzira koliko je visoka cijena. Za nas niti jedna cijena nije previsoka, nijedan rizik ili trud nije prevelik, pošto smatramo da je Bijela rasa dragocjenija od bilo čega drugog.

Preživljavanje na prvom mjestu. Kako bi se raširili i napredovali, **prvo moramo preživjeti**. Naš opstanak je danas ugrožen i u smrtnoj smo opasnosti. Napadaju nas sa svih strana mržnjom i prijevarama osmišljenih od strane židovske mreže, koja je kroz svoju dijaboličnu urotu usmjerila mržnju svih obojenih rasa svijeta prema nama. I što je još gore, nahuškali su mnogo izdajničkih bijelaca protiv nas. Zato se mi, kao što Židovi čine stoljećima, moramo prestati pridržavati zakona, tradicija, običaja, religija i bilo kakvih drugih prepreka koje nam stoje na putu naše borbe za preživljavanje. Posebice zato što su većinu današnjih ideja, zakona i religija osmislili naši smrtni neprijatelji Židovi.

Bit naše religije je preživljavanje naše vrste kao prvo, te zatim širenje i napredak. Sve ideje i zakone koje se kose sa tim proglašavamo nevažećim. U ovoj borbi za preživljavanje nismo u prednosti jer Židovi kontroliraju sve centre moći – medije, financije,

vlade, zakonodavstvo, obrazovanje, religiju i sve druge važne oblike fizičke, pravne i psihološke kontrole nad Bijelom rasom.

Navodimo prednosti Bijele rase. Ali to je samo privremeno. Bijela rasa ima neke važne prirodne prednosti koje Židovi nikad neće nadmašiti, osim ako Bijelu rasu potpuno ne istrijebe. Te prirodne prednosti jesu:

- (a) **Židov je parazit i treba Bijelu rasu** kako bi ju iskorištavao i živio na njezin račun. Umro bi bez svog domaćina.
- (b) **Bijela rasa, s druge strane, ne treba Židova.** Zapravo, Bijela rasa ima nevjerojatne organizacijske sposobnosti, može se sama prehraniti i izgraditi predivnu civilizaciju i društvo bez pomoći nekog izvana. Nadalje, oslobođena od židovskih krvopija, Bijela rasa bi postajala još naprednija, uspješnija i zdravija svakim danom.
- (c) Židovi znaju postići uspjeh **jedino prijevarama**, urotama i trikovima. Oni su najuspješniji varalice u povijesti. **Nedostatak svake urote je njezina nesigurnost**, jer ako ju počne raskrinkavati previše žrtava, može eksplodirati u lice samog urotnika. To je najveća židovska noćna mora – da će se Bijela rasa probuditi, organizirati i okrenuti protiv njih.
- (d) **Što se urota više širi i razvija, postaje vidljivija svojim žrtvama**, te mase postaju sklonije primanju informacija i vodstva sa ciljem da unište svoje mučitelje.
- (e) **Židovi ne mogu bez zbunjenih bijelih izdajica** (u vladinoj propagandi, obrazovanju i sl.) **koji su potrebni da budu u prvim linijama napada.** S druge strane, Bijela rasa ne treba takve saveznike, trikove i prijevare kako bi uspješno vodila bitku protiv Židova.
- (f) Mi ne samo da smo **brojčano nadmoćni**, nego i inteligentniji i **borbeniji od Židova.** Probuđena, ujedinjena i organizirana Bijela rasa je deset puta snažnija od Židova, crnaca i obojenih rasa zajedno. To je cilj **KREATIVISTIČKOG POKRETA**, na tome se temelji naš rad – **probuditi, ujediniti i organizirati Bijelu rasu** i istrgnuti kontrolu nad našom sudbinom nazad u naše ruke.

Naš nepromjenjivi program. Naš program svrgavanja tiranije i nasilja protiv nas, mora se odvijati slijedećim redom:

1. Naš cilj nije objavljivanje rata nasiljem protiv Židova, crnaca i drugih obojenih rasa. Mi ćemo nastupiti nenasiljem, ali ćemo neumoljivo **zahtijevati slobodno prakticiranje naše vjere kako nam je to i zajamčeno Prvim amandmanom Ustava.** Zahtijevati ćemo, kao i svi ostali, svoje pravo na slobodno okupljanje, kako nam jamči Ustav, i pravo na organiziranje.
2. **S organizacijom našeg pokreta, širiti ćemo VJEČNU RELIGIJU PRIRODE i našu BIBLIJU BIJELOG ČOVJEKA, dok ne postavimo kopiju u ruke većine naših bijelih rasnih drugova.** Osigurat ćemo da svaki bijeli muškarac, žena i dijete shvati prirodu židovske urote koje se nadvila nad nama.
3. Kako Bijela rasa postaje **ujedinjena, dobro informirana i probuđena, bojkotirati ćemo Židova i svaki aspekt židovskog utjecaja na naše društvo.** To uključuje i bojkotiranje Židova u poslovanju, njihovim profesijama, političkim aktivnostima, obrazovanju, religiji, medijima, kazalištu i sl. Ne samo da ćemo ih bojkotirati nego ćemo ih **raskrinkati, uperiti**

prstom u njih i krenuti propagandnim ratom na njih, kao što to oni sada nama čine. To možemo legalno učiniti i to vrlo učinkovito, čim organiziramo našu religijsku strukturu.

4. Zatim ih namjeravamo **istjerati iz našeg društva, sa svake pozicije utjecaja i moći**, kao što je Hitler učinio u Njemačkoj. **Pustiti ćemo da mirno propadnu sami od sebe** ili da se mirno odsele u Izrael gdje će se Arapi sa njima baviti. Ni u kojem slučaju ih više nećemo subvencionirati, imati ikakvog posla s njima ili dopustiti da naše bijele rasne drugove koriste kao svoje žrtve u promicanju dobrobiti tih parazita na našim leđima.

5. Jednom kad ih istjeramo iz politike, **povući ćemo pravne mjere kako bi zauvijek ostali bez položaja moći i vlasti, u obrazovanju, propagandi, umjetnosti, kazalištu** ili bilo kojem drugom važnijem društvenom području, kao što je to učinio Hitler u Njemačkoj, kao što je to učinilo Bizantsko carstvo tisuću godina ranije i kao što je to učinila banditska država Izrael svima koji nisu židovskog porijekla.

6. U međuvremenu, dok još traje proces vraćanja kontrole nad našom sudbinom, u nikojem slučaju nećemo predati naše pištolje i oružje, pod nikakvih uvjetima, zakonima ili pravilima. Nikad, nikad, nikad, ni jednog jedinog pištolja. Drugi amandman nam daje ustavno pravo da zadržimo svoja oružja i to pravo ćemo definitivno iskoristiti pod svaku cijenu.

7. **Dosad, sve je legalno.** Nismo zahtijevali ništa što nam ne dopuštaju naša Ustavna prava, isto kao svaki drugi građanin. Nadam se da nikad nećemo morati ići dalje od toga.

Sada dolazimo do same srži našeg stajališta: **ako židovska vlada bude silom kršila naša Ustavna prava** da slobodno prakticiramo našu vjeru, pravo na slobodno okupljanje, mirno organiziranje, distribuiranje Biblije Bijelog Čovjeka, korištenje pošte i drugih kanala u promoviranju i širenju naše legalne religijske organizacije i potpunog prakticiranja naše religije, **tada mi imamo svako pravo proglasiti tu vladu zločincem koji krši Ustav i zemaljske zakone. Ako to učini, onda su vladini dužnosnici očito kriminalci, i onda ih možemo tretirati kao kriminalne pse kakvi jesu i uzeti zakon u svoje ruke.** To je očigledna, logična stvar za učiniti. Onda ćemo djelovati silom protiv sile i započeti otvoreno ratovanje. Započeti će otvorena sezona lova na sve Židove.

8. Ako Židovi izvrše atentat na neke od naših vođa ili ubiju neke od naših pripadnika, onda Bijela rasa mora uzvratiti vatrom na vatru, te će **odmazda i osveta biti naš odgovor.** Za svakog našeg ubijenog pripadnika, mi ćemo ubiti njihovih deset, počevši sa rabinima. Kada zakon više ne bude štitiio naše pravo na preživljavanje onda se moramo – kao što su činili svi slobodni, hrabri i inteligentni ljudi tijekom povijesti – postaviti prema našim mučiteljima sa osvetničkom žestinom i sve ih uništiti do posljednjeg čovjeka. To je ono čega se Židovi najviše boje – direktnog nasilja protiv njihove rase, i to opravdano. Naši ljudi, koji su sposobniji od Židova i bolji u borbi, nemilosrdno će ih izbrisati sa lica zemlje, ako prekrše naša ustavna prava i krenu nasiljem na nas.

KREATIVISTIČKO VJEROVANJE #65

Dodatno vjerovanje našeg pokreta –

Osposobiti Bijelu rasu da se zaštiti od neprijateljske vlade –

Članci za obranu Bijele rase

Vjerujemo da je najuzvišeniji zakon prirode onaj koji govori da se svako biće **može koristiti bilo kojim sredstvima koja će mu pomoći da preživi**. Cilj opravdava sredstvo. To je najuzvišeniji zakon svemira, te nadilazi sve lokalne i državne zakone koje donosi vlada. Bijela rasa, remek-djelo prirode, objavljuje da je srž njezine religije KREATIVIZMA **neosporivo pravo na preživljavanje, širenje i napredak njene vrste**. To ne samo proklamira kao fundamentalno pravo, već kao **svetu dužnost**, te će braniti to pravo sa svim sredstvima koja su joj na raspolaganju.

To je vjerovanje nepokolebljivo i nikad se neće mijenjati.

Dio našeg vjerovanja. Kako bi se Bijela rasa obranila od neprijateljske vlade i struktura moći, KREATIVISTIČKI POKRET proglašava slijedeća uvjerenja sastavnicama našeg vjerovanja, koja su pravedna, legalna, razumna, u skladu sa, i zajamčena Ustavom Sjedinjenih Američkih Država.

Članak 1. Pripadnicima našeg pokreta je zabranjeno davati bilo kakva sredstva, financijska ili neku druga, koji bi se mogla koristiti za uništenje ili slabljenje Bijele rase, ili protivno njenim najboljim interesima. Mi smatramo da je prikupljanje takvih poreza, koji se u cjelini ili djelomično, koriste protiv nas, nemoralan, ilegalan čin i kršenje je naših fundamentalnih ustavnih prava, protivni su našim religijskim uvjerenjima i protivni su najvišem zakonu prirode. Na taj način gledamo i novačenje naših mladića, kako bi u borbi ubijali druge bijele ljude. Smatramo to kršenjem naših religijskih, ljudskih i prirodnih prava. Slično, sve druge **zahtjeve nametnute nam od samo-proglašenog autoriteta, koji se protive interesima Bijele rase smatrat ćemo nevažecim** i kršenjem naših temeljnih prava, religijskih, ustavnih, moralnih i prirodnih. Nijedan pripadnik Bijele rase nije dužan pokoriti se tim zahtjevima, a ako to učine, smatrati će se izdajicama Bijele rase.

Članak 2. Ne osjećamo apsolutno nikakvu dužnost davanja milostinje našim neprijateljima, niti ćemo tolerirati prisilno davanje milostinje i podrške nedostojnim i lijenim ljudima unutar zemlje i inozemstvu. Nijedan zakon Ustava SAD-a nas ne tjera na to. Američki narod nije niti jednom dobio priliku izraziti volju glasanjem **želi li ili ne subvencionirati sav ološ svijeta kroz takozvanu stranu pomoć, i dosta nam je konstantnog pljačkanja i krađe u korist svjetskih parazita. Mi, bijeli narod Amerike, smo protiv davanja bilo kakve strane pomoći**. Odbijamo subvencionirati svjetski ološ, bili oni naši komunistički neprijatelji ili afrički crnci, obojeni indijski narod ili bilo koji drugi. Također odbijamo subvencionirati ološ i lijene ljude u ovoj zemlji kako bi se oni mogli razmnožavati i na taj način istiskivati bijelog čovjeka sa njegove zemlje.

Članak 3. Mi smo bolno svjesni da je **Sustav federalnih rezervi kriminalna banda krivotvoritelja** koja je u vlasništvu i kojom upravljaju neprijateljski židovski bankari. Potpuno smo svjesni da je **papirnati novac kojeg oni proizvode lažni novac**, krivotvoreni novac i da oni vrše operaciju **raširenog piratstva**, te na taj način **kradu stvarnu imovinu bijelog čovjeka bezvrijednim novcem**. Odbijamo tu lopovsku i neustavnu shemu pljačkanja i zahtijevamo pravo na posjedovanje i korištenje službenih trgovačkih certifikata među našim pripadnicima.

Članak 4. Kao što smo naveli u Članku 3, svjesni smo da Sustav federalnih rezervi posjeduje i kontrolira moćna banda inozemnih bankara i kriminalaca, poglavito Židova, koji su uzurpirali moći Kongresa kršeći Članak 1., Sekciju 8., Dio 5. Ustava Sjedinjenih Država. Izdaju lažni novac koji nije pravno utemeljen niti ima potporu u nekoj realnoj vrijednosti. Ukratko, taj novac je ništa više nego krivotvoreni papir. Pošto federalni zakoni o porezu na dohodak imaju uporište u legalno zarađenom novcu, pravim dolarima, koje Ustav definira u okvirima zlata i srebra, i pošto spomenuti krivotvoreni novac nije uopće pravi novac, mi zauzimamo moralno i legalno stajalište da zarađeni novac naših pripadnika ne podliježe tim zakonima stoga niti porezu na dohodak.

Članak 5. Pošto **Peti amandman Ustava zabranjuje vladinim agencijama, ili bilo kojem sudu, prisiljavanje bilo kojeg čovjeka da svjedoči protiv sebe**, mi zato odbijamo potpisati bilo kakav dokument, povrat poreza, potvrdu ili bilo koju drugu **pisanu izjavu, ili dati informacije pod prisegom koje bi se kasnije mogle upotrijebiti protiv nas pod optužbom krivokletstva**.

Članak 6. Odbijamo sudjelovati i pridonositi na bilo koji način sustavu **“socijalnog osiguranja”** kojeg vodi vlada, bilo federalna, državna ili lokalna. **Ovaj sustav se služi prijevarama** te se ubrzano kreće prema bankrotu i stoga nije nikakvo osiguranje. Krade novac od bijelih ljudi pod lažnim izgovorima. Nadalje, većina mladih ljudi koji sad pridonose tom sustavu zbog vladine prisile, neće nikad dobiti natrag svoj novac. To promatramo kao **još jedan program kojim židovski kontrolirana vlada pljačka bijele radnike** kako bi subvencionirala crnce i druge parazite. Bijela rasa će se pobrinuti za svoje pripadnike na druge načine.

Članak 7. **Vjerujemo da imamo fundamentalno pravo na slobodu izbora medicinskog liječenja.** Naša tijela su naše vlasništvo. Neće nam diktirati židovski kontrolirana Američko zdravstvena organizacija ili bilo koja druga interesna grupa, uključujući i vladu koja nam želi nametnuti svoje “ortodoksne” medicinske tretmane, bilo to liječenje raka ili bilo koje druge bolesti.

Članak 8. Ne vjerujemo u **cjepiva ili vakcinacije** bilo koje vrste, te bazirano na ekstenzivnom proučavanju smatramo da **ona čine više štete nego koristi**, ako uopće imaju ikakve koristi, o čemu svjedoče cjepiva za svinjsku gripu zime 1977-1978. Nećemo dopustiti da našu djecu podvrgavaju takvom zlostavljanju kao uvjetom za upis u školu, ili pod bilo kojim drugim izgovorom.

Članak 9. **Nećemo tolerirati** da bilo koja vladina agencija **tjera našu djecu** da pohađaju škole u kojima će biti **izložena ideologijama i učenjima koja se kose sa našom**

vjerom. Zato, sve škole koje promiču rasno miješanje ili uče djecu da su svi ljudi jednaki, ili da su Židovi božji odabrani narod, smatramo protivnima našoj vjeri i neprijateljskima prema Bijeloj rasi, a kao takve neće ih pohađati naša djeca.

Članak 10. Snažno odbacujemo ideju da smo mi, i naša djeca, vladini štice. Mi vjerujemo da djeca pripadaju svojim roditeljima, a ne državi. Dužnost je i zadatak roditelja da uzdržavaju i odgoje svoju djecu na način koji misle da je najbolji, a ne **prema nekoj stranoj marksističkoj filozofiji rasnog miješanja koju im nametne neprijateljska židovska vlada. Smatramo sebe gospodarima vlade, ne njezinim robovima.** Ako vlade nisu naše sluge nego naši tirani, onda predstavljaju neprijateljsku silu kojoj ne dugujemo nikakvu odanost. Naša djeca su samo naša, stoga **nećemo tolerirati nikakvu židovsku vladu koja nam ih silom želi oduzeti i izložiti ih doktrinama koje proglašavamo otrovnima za nas i za njih.**

Članak 11. Prepoznavamo lice neprijatelja. **Pošto sadašnja vlada Sjedinjenih Država pljačka bijele porezne obveznike i uzima naš teško zarađeni novac da bi ga dala Židovima, crnčugama i obojenim narodima svijeta;** pošto spomenuta vlada provodi kriminal u korist Židova, crnaca i obojenih naroda, te izražava mržnju i diskriminaciju protiv Bijele rase, **smatramo sadašnju vladu neprijateljski raspoloženom prema Bijeloj rasi i stoga našim zakletim neprijateljem.**

Članak 12. Pažljivim pregledom povijesti utvrdili smo da **Židovi** u skladu sa učenjima Talmuda vode smrtonosni i nemilosrdni rat istrebljenja i genocida protiv svih rasa svijeta, tijekom zadnjih nekoliko tisuća godina. **Zato Židova smatramo smrtnim i nepomirljivim neprijateljem** i proglašavamo vječni rat prema Židovima, rat do kraja, dok ih ne protjeramo sa svih teritorija na kojima živi Bijela rasa.

Članak 13. Drugi amandman jasno navodi da “**pravo građana da drže i nose oružje neće biti ograničeno**”. Ta izjava je sveobuhvatna, temeljita i nedvojbeno. Tvrdnja da to pravo “neće biti ograničeno” jasno dokazuje da svaki zakon koji brani to pravo znači ograničenje tog prava. Više od 10 tisuća važećih federalnih i državnih zakona o nošenju oružja su jasno kršenje Drugog amandmana. Zato ih **smatramo kršenjem naših ustavnih i civilnih prava. Smatramo ih kriminalnim činom protiv naših zemaljskih zakona** i to opravdano. Smatramo **svakog službenika** koji pokuša provesti takve neustavne zakone **dijelom zločinačke urote sa ciljem razoružanja naših ljudi, našeg porobljavanja i kršenje samog Ustava.** Svakog “službenika” koji sudjeluje u tom zločinačkom činu smatrao **suučesnikom u zločinu i stoga kriminalcem.** Moramo se prisjetiti da je Povelja o pravima formulirana kako bi se zaštitilo ljude od tiranske i diktatorske vlade, stoga svaki pokušaj vlade da dokine i prekrši te **protekcije nije legalni čin, već zločin protiv Ustava i protiv samog naroda.**

Mi KREATORI zato proglašavamo **svaku vladu koja krši Ustav i naša građanska prava, kao ništa više nego bandu kriminalaca.** SLOBODAN ČOVJEK NIKAD NIJE NENAORUŽAN I NENAORUŽAN ČOVJEK NIKAD NIJE SLOBODAN. Ne smijemo zaboraviti da svaki kompromis koji nas oslabljuje ili umanjuje našu sposobnost da se obranimo, će nam samo otežati našu borbu u budućnosti. Također se moramo prisjetiti da se Židovi ničega ne boje više od probuđene, ujedinjene i naoružane Bijele rase. Oružje je naša zadnja linija

obrane, ako zatreba. **Mi KREATORI se zato ne smijemo nikad, nikad, nikad odreći našeg oružja, ili prava nošenja oružja, pod svaku cijenu.** Vojni otpor je naša jedina obrana.

Članak 14. Smatramo da nama, našem pokretu i našoj vjeri pripadaju **ista prava i privilegije kakva pripadaju svakoj drugoj vjeri i vjerskoj skupini**, kako je zajamčeno Prvim amandmanom. To uključuje slobodu od uplitanja bilo koje vladine agencije u pitanja našeg pokreta, prirodu naše vjere i načine rješavanja naših financijskih pitanja.

KREATIVISTIČKO VJEROVANJE #66

Šesnaest zapovijedi

Od krucijalne važnosti za našu religiju. Kako bi naglasili da su šesnaest zapovijedi koje su navedene u *VJEČNOJ RELIGIJI PRIRODE* još danas i zauvijek **Temeljne Zapovijedi KREATIVIZMA**, ponoviti ćemo ih ovdje, u *BIBLIJI BIJELOG ČOVJEKA*. Pošto sam ih detaljno objasnio u *VJEČNOJ RELIGIJI PRIRODE*, neću se ponavljati nego ću ih samo navesti.

1. Jasna dužnost i sveta odgovornost svake generacije je da osigura za sva vremena postojanje Bijele rase na licu zemlje.
2. Budite plodni i razmnožavajte se. Pružite svoj dio pomoći u naseljavanju svijeta vlastitom vrstom. Naš sveti cilj je da naseljavamo predjele ove zemlje isključivo Bijelom rasom.
3. Zapamtite da su obojene rase naš smrtni neprijatelj, a da je najopasnija od svih rasa židovska rasa. Naš neposredni cilj je da neumorno širimo Bijelu rasu i nastavimo sa smanjivanjem broja naših neprijatelja.
4. Vodeći princip svih vaših djelovanja trebao bi biti – što je najbolje za Bijelu rasu?
5. Očuvati ćete čistu svoju rasu. Zagađivanje Bijele rase je užasan zločin protiv prirode i protiv naše vlastite rase.
6. Vaša lojalnost se, prije svega, odnosi na lojalnost prema Bijeloj rasi.
7. Iskazujte bolji odnos u poslovnoj suradnji sa pripadnicima vaše vlastite rase. Prekinite, što je prije moguće, sve vrste poslovne suradnje sa Židovima. Nemojte zapošljavati crnce i druge obojene ljude. Družite se isključivo sa pripadnicima svoje rasne obitelji.
8. Uništite i izbacite sve židovske misli i utjecaje iz našeg društva. Naporno radite da biste što prije stvorili svijet bijelaca.
9. Rad i kreativnost su naš genij. Mi gledamo na posao kao na plemeniti izazov, a našu volju da radimo kao na blagoslov našoj rasi.
10. Odlučite u ranoj mladosti da ćete, tijekom svog života, uspjeti, bar jednom, da trajnim doprinosom pomognete Bijeloj rasi.
11. Čuvajte čast svoje rase u svim vremenima.
12. Naša dužnost i privilegija je da nastavljamo plan prirode, da težimo unapređenju i usavršavanju naše buduće generacije.
13. Poštovati ćete, štiti i čuvati svetost obiteljskog jedinstva i držati ćete obitelj svetom. To je sadašnja karika u dugom zlatnom lancu naše Bijele rase.
14. Tijekom cijelog svog života ćete poštovati naš ključni stav o krvi, tlu i časti. Pažljivo ga provodite, jer je to srce naše vjere.
15. Kao ponosni pripadnik Bijele rase, mislite i djelujte pozitivno. Budite hrabri, uvjerljivi i agresivni. Konstruktivno koristite svoje kreativne sposobnosti.

16. Mi, bijeli rasni drugovi, odlučni smo da ponovo uspostavimo potpunu i bezuvjetnu kontrolu nad našom vlastitom sudbinom.

KREATIVISTIČKO VJEROVANJE #67

U ime Bijele rase

Deklaracija nezavisnosti od židovske tiranije

Pošto nam je iscrpno istraživanje suvremene i antičke povijesti otkrilo slijedeću situaciju:

1. Židovska rasa je svojom voljom započela smrtonosan, nemilosrdan rat protiv nas, Bijele rase, kako bi nas uništila.
2. Židovski narod zajednički sudjeluje u rasnoj, religijskoj i političkoj uroti stjecanja kontrole nad svim našim novcem, svim gospodarskim i finansijskim sredstvima, svom zemljom, teritorijima i nekretninama svijeta, ukratko, svim svjetskim bogatstvom.
3. Primarni židovski cilj je izmiješati, ubiti, smanjiti ili na bilo koji drugi način uništiti Bijelu rasu.
4. Židovi odlučno žele porobiti sve rase svijeta, uključujući i krajnji izmiješani produkt Bijele rase kojeg žele proizvesti.
5. Židovi su u prošlosti uspješno i opetovano uništavali naše bijele rasne pretke, a neki od njih su: bijeli Egipćani; iznimno kreativni i nadareni Grci iz klasične povijesti; te slavni i plemeniti Rimljani antičkih vremena.
6. Židovska zavjera sada posjeduje, kontrolira i/ili drži monopol nad većinom industrija bijelog čovjeka, financija, obrazovnih ustanova, medija, televizijskih mreža, vlada, religija i ima monopol nad svim ili gotovo svim utjecajnim područjima.
7. Bijela rasa je sada zatočena i porobljena pod čizmom okrutne vladavine židovske tiranije.

Zato, mi iz KREATIVISTIČKOG POKRETA, u ime svih naših bijelih rasnih drugova svijeta, objavljujemo ovu, svoju Deklaraciju nezavisnosti.

* * * * *

Donosimo odluku da je naša uzvišena dužnost i sveta obveza, ne samo prema nama, nego i našim precima iz kojih smo proizašli i našim potomcima koji će nas uslijediti, uspostaviti svjetski poredak u kojem smo odlučni:

1. Zbaciti židovsku tiraniju i kontrolu.
2. Vratiti kontrolu nad sudbinom bijelog čovjeka u lojalne i odane ruke naših ljudi.
3. Vječno se boriti za opstanak, širenje i napredak Bijele rase.
4. Smanjivati broj naših neprijatelja, poglavito Židova i pripadnika drugih obojenih rasa, a proširiti teritorij, moć i broj naših bijelih rasnih drugova.
5. Onemogućiti Židovima i drugim obojenim rasama da ikad više postanu prijetnja preživljavanju i boljitku Bijele rase.

Ovome zauvijek posvećujemo svoje živote, svoju čast i vjerski zanos.

KREATIVISTIČKO VJEROVANJE #68

Kreativizam i Kreatori – Što jesmo a što nismo

U harmoniji sa prirodom. KREATIVIZAM je prvenstveno razumni, zdravi pristup životu u harmoniji sa vječnim zakonima prirode. To je kombinacija filozofije, Weltanschauunga, discipline i religije. Njegov temeljni dizajn je način življenja za Bijelu rasu i samo Bijelu rasu. Obuhvaća svaku životnu fazu i životne aktivnosti od kolijevke do groba. **To je religija sa četiri dimenzije čiji se fundamentalni pristup temelji na ideji zdravog razuma u zdravom tijelu u zdravom društvu i zdravom okolišu. Nastojimo obuhvatiti kompletan spektar življenja.** Briga o našoj rasi je iznad svega, te je ovo zaista **prva prava rasna religija koju je Bijela rasa ikad imala.**

Izgraditi bolji svijet. Za razliku od brojnih pokreta i filozofija koje su harale svijetom, ovo je konstruktivna religija. Ne kritizira i ne ruši sa ciljem da bi bila nihilistična. Kada pogledamo na komunizam, hipijevski pokret, kršćanstvo i druge židovski-osmišljene pokrete, vidjeti ćemo da je njihova energija usmjerena prema uništavanju ustanovljenog reda bez ijedne konstruktivne ideje o mijenjanju tog reda na bolje, ili gradnji boljeg svijeta.

Židovski komunizam nihilističan. Komunizam postoji već više od šezdeset godina u Rusiji i njenim satelitima. Sve što je postigao su pakleni koncentracijski logori puni tužnih, uplašanih stanovnika koji nisu u mogućnosti koristiti bogate prirodne resurse slavne zemlje, koja bi pod bijelim poretkom i Kreativizmom uživala u istinskom prosperitetu i dobrom životu.

Degenerativni. Hipijevski pokret, prolazni fenomen (također su ga Židovi inspirirali), je također odbacio sve prijašnje iskustvo i ustanovljeni sistem, ali bez pozitivnog programa kako riješiti bilo koji od mnogobrojnih problema društva. Degradirao je naše mlade ljude u prljave, besciljne i očajne individue. Jedini naizgled pozitivan aspekt tog pokreta je da je proglasio težnju da se “vratimo prirodi”, ali to nije onaj povrat kakav smo mi KREATORI zamislili. Njihove ideje o “povratku u prirodu” su degenerirale na življenje poput životinja, ili gore. Poput štakora obitavali su u špiljama, napuštenim rudnicima, starim kolibama ili na otvorenom. Generalno ti hipiji su živjeli u prljavštini, neoprani, neobrijani i zapušteni, vodili su način života na kojeg mi KREATORI gledamo sa gađenjem i prezirom.

Utopili se u fantaziji. Slično tome, kršćanstvo, dok je rušilo “svjetski” poredak, nije došlo niti do jedne konstruktivne ideje ili prijedloga kako izgraditi bolji svijet. Potpuno je izbjegavalo situaciju nagovarajući svoje sljedbenike da umjesto toga pobjegnu u svijet snova, svijet fantazije i potrate svoje živote na pripremu za “zagrobni život”, za svijet prikaza i duhova koji je postojao samo u divljoj mašti židovskih piskarala. Nigdje u židovskoj bibliji se ne pojavljuje niti jedan konstruktivan savjet kako izgraditi bolje društvo, koji tip vlasti je najbolji, kako zaraditi za život, kako voditi poslovanje **ili bilo koji drugi konstruktivni savjet o mnoštvu drugih stvarnih problema s kojima se suočava prosječni pojedinac.** Što je najgore, kršćanstvo je uništilo ideju rasnih vrijednosti, čineći glupog crnca koji je prihvatio njihovu kobnu filozofiju daleko superiornijim od kreativnih bijelih ljudi poput npr. Darwina ili Edisona koji nisu vjerovali u takve gluposti.

Sve židovske filozofije destruktivne za Bijelu rasu. Ukratko, većina (ako ne i sve) rasprostranjenih židovskih filozofija su postale moćne i utjecajne zbog toga što su destruktivne. **Njihova glavna premisa je da je mnogo lakše spaliti i uništiti građevinu nego ju izgraditi.** Rezoniraju da spaljivanjem građevine mogu privući mnogo pažnje i utjecaja za sebe, a sve to samo sa nekoliko šibica i malo benzina.

Kreativni, dinamični, konstruktivni. Mi iz KREATIVISTIČKOG POKRETA smo antiteza, čista suprotnost svim tim židovskim pokretima i idejama. Mi smo graditelji. Mi smo konstruktivni u našem pristupu. Mi smo produktivni, energični, maštoviti i kreativni, te utjelovljujmo sve vrline koje krasi Bijelu rasu tisućama godina, koju je nažalost poharala židovska pošast već kod pojave prvih civilizacija.

Prepoznati i uništiti našeg neprijatelja. Nažalost, dok slavna Bijela rasa u svojoj mukotrpoj prošlosti nikad nije potpuno prepoznala ni shvatila tu pošast, jedna od sretnih i konstruktivnih osobina KREATIVIZMA je da prepoznaje, shvaća i promovira dinamičan program za uništenje te opake pošasti, koji će ju temeljito iskorijeniti i zauvijek osloboditi čovječanstvo od nje.

Utemeljen na rasi. Ali nakon toga imamo održivi, dinamični i praktični program za izgradnju novog svijeta Bijele rase, u kojem je ključna fraza **zdrav razum u zdravom tijelu u zdravom društvu i zdravom okolišu.**

U sažetku možemo sa ponosom reći o KREATIVIZMU:

- 1. To je rasna religija** koja utjelovljuje najbolje vrijednosti iz genetike, filozofije, ekonomije, umjetnosti, književnosti, medicinske znanosti, etike, ekologije i svih drugih aspekata života koje je Bijela rasa akumulirala kroz iskustvo tijekom milenija.
- 2. To je pokret za preživljavanje, širenje i napredak Bijele rase i samo Bijele rase.**
- 3. Njegov ključni kriterij je: Što je najbolje za Bijelu rasu.** Što je dobro za Bijelu rasu je najveća vrлина, što je loše za Bijelu rasu je najveći grijeh.
- 4. Umjesto izopačenja umova naših sljedbenika vjеровanjima u fantomski svijet iz nigdjezemske, naša se religija usredotočuje na život na ovoj zemlji,** jedinom području na kojem je poznato da je čovjek ikad postojao, duhovno ili na bilo koji drugi način. Težimo učiniti život na ovoj zemlji bogatijim, ispunjenim i zadovoljnijim od bilo koje druge civilizacije koja je ikad postojala.
- 5. Premda se koncentriramo na sadašnjost, iznimno su nam važni povijest i budućnost naše rase.** Smatramo našu rasu dugim, beskrajnim zlatnim lancem u kojem smo mi samo jedna karika. Mi štujemo naše prestižne pretke, te planiramo i pripremamo dolazak naše daleko superiorne generacije u budućnosti.
- 6. KREATIVIZAM je tako dizajniran da Bijeloj rasi omogući preživljavanje, prosperitet i napredak** za narednih milijun godina.
- 7. To možemo uvjerenost tvrditi jer je KREATIVIZAM utemeljen na vječnim zakonima prirode za svoje preživljavanje, za opstanak i preživljavanju najboljih iz naše rase.** To je mnogo

bolje nego da se temelji na bolesnom vjerovanju židovske religije, koja promiče preživljavanje i širenje najgorih elemenata naše rase na štetu najboljih.

Sušтина KREATORA:

1. Kreator stavlja lojalnost prema svojoj rasi ispred svih ostalih lojalnosti.
2. Kreator je odgovoran, produktivan i konstruktivan.
3. Kreator cijeni čast i samopoštovanje, i štiti će svoju čast, čast svoje rase, i čast svoje obitelji pod svaku cijenu.
4. Kreator prepoznaje ljubav i mržnju kao dvije najjače sile u životu: da su oba osjećaja zdravi i nužni za život, te da bi posjedovanje samo jednog, a biti lišen drugog osjećaja, značilo da je osoba osakaćena kao i ptica bez jednog krila.
5. Kreator shvaća da ljubav i mržnja, kako bi bile konstruktivne, moraju biti usmjerene u pravom smjeru, inače postaju destruktivne i suicidalne.
6. Kreator stoga radi razliku između njegovih voljenih i njegovih neprijatelja. On voli i pomaže pripadnike svoje rase, a mrzi svoje neprijatelje, crnce, Židove i ostale niže rase.
7. Kreator je energičan, agresivan, optimističan i požrtvovan za najbolje interese svojih ljudi.
8. Kreator teži tome da uvijek bude fizički zdrav i održava svoje tijelo u najboljem stanju.
9. Kreator je radoznao, pustolovan, i ima snažnu volju za životom.
10. Kreator je čvrst, žilav, uporan, neukrotiv i nepobjediv, kao što su bili stari Rimljani.
11. Kreator je praktičan, priseban, i koncentrira se na ciljeve i aktivnosti koje su važne i vrijedne.
12. Kreator je hrabar i odvažan, i uvijek predstavljan uzor svojim ljudima.
13. Kreator visoko cijeni stav, teži tome da stalno održava zdrav, pozitivan i dinamičan stav prema životu.
14. Kreator stvara i postiže.
15. Kreator rješava probleme.

Što KREATOR nije:

1. Kreator nije lakovjeran, ne prihvaća olako razne izjave, vjerovanja, pretpostavke i nagađanja za koja po njemu nema dovoljno dokaza, ili su nelogična s obzirom na njegovo iskustvo.
2. Kreator nije praznovjeran i odbija vjerovanje u natprirodno. Neće gubiti vrijeme misleći na izmišljene pojave, duhove, bogove ili demone.
3. Kreator nije zainteresiran za budućnost drugih rasa, i smatra da je miješanje rasa neprirodno.
4. Kreator smatra seksualne devijacije neprirodnima.

5. Kreator se ne žali, ne tone u očaj, već se suočava s problemima, pronalazi njihove uzroke, i odlučno ih rješava.

KREATIVISTIČKO VJEROVANJE #69

Kreativizam i vlada

Struktura vlade nije problem. Dosad smo u našem vjerovanju spominjali iznimni utjecaj vlade na naše živote i preživljavanje naše rase. Ono što smo manje spominjali je koji tip bijele vlade, je nama najpoželjniji u budućnosti nakon što se riješimo židovske napasti.

Postoji nekoliko razloga zašto nećemo detaljnije elaborirati temu vladine strukture u ovoj knjizi, kao što nismo niti u *VJEČNOJ RELIGIJI PRIRODE*.

1. Tema vlade je složena tema i zahtijevala bi prostor od nekoliko knjiga kako bi ju adekvatno obradili.

2. Bijela rasa je najsposobnija rasa u povijesti što se tiče vladine organizacije. **Umijeće vladanja, kao takvo, nije nerješiv problem za našu rasu.** Rimljani su učinkovito riješili taj problem prije dvije tisuće godina. Uspješno su vodili svjetsko carstvo. Iako je to carstvo nakon tisuću godina postojanja bilo srušeno, to nije bilo zbog loše vladine organizacije. To se dogodilo iz dva razloga: a) slavna Rimska rasa je izumrla jer se nisu dovoljno razmnožavali i b) zbog upletanja židovskog kršćanstva. Ponavljam – propast Rimskog carstva nije uzrokovan zbog loših zakona ili loše vladine organizacije. Jedini pravi problem je bio, i još je, preuzimanje kontrole od strane parazitskih Židova. To nije toliko pitanje vladine strukture, koliko filozofskog i religijskog stava prema svojoj rasi. Zato KREATIVISTIČKI POKRET naglašava važnost snažnog religijskog vjerovanja. Da ponovim – naš primarni problem nije umijeće vladanja već kako ispraviti način razmišljanja bijelog čovjeka.

3. U modernim vremenima školski primjer uspješnog **modela vlade** pokazala nam je **Hitlerova Nationalsocijalistička vlada**. To je bila najkonstruktivnija, najkreativnija, najomiljenija i najučinkovitija vlada koju je svijet ikad vidio. Ako se želimo ponovo naučiti umijeću vladanja, sve što moramo učiniti je proučiti organizaciju te vlade, i to iskoristiti kao polazišnu točku za naš napredak.

4. **Nismo dogmatični po pitanju vladine strukture kao takve**, te je ne smatramo zabetoniranom i nepromjenjivom za sva vremena, već održivim, rastućim organizmom koji je predmet promjene i napretka kako vrijeme prolazi.

No, pošto će buduća socijalna struktura Bijele rase prema našoj viziji biti integrirana i kombinirana sa njenim religijskim vjerovanjem, postoji nekoliko fundamentalnih ideja koje želimo razjasniti.

Ono što je najbolje za Bijelu rasu. Kao što smo već nekoliko puta naveli, ne zanima nas etiketiranje tipa društva u kojem živimo. Ne zanima nas obrana nekog specifičnog tipa društva kojeg su koristili prošli vladini i ekonomski sustavi, nazivali se oni demokracija, republikanizam, socijalizam, kapitalizam, sustav slobodne trgovine ili nekako drugačije. Većinu tih ideja su izmislili Židovi i upotrebljavali ih kako bi iskoristili i uništili Bijelu rasu. Stoga izrazimo fundamentalno vjerovanje o vladi sa stajališta KREATIVISTIČKOG POKRETA:

Zanima nas samo onaj oblik organiziranog društva koji će najbolje služiti interesima Bijele rase.

Općenito, takav oblik organiziranog društva obuhvaća vladu, religiju, obrazovanje, genetiku, ekonomiju, zdravstvo, znanost i tehnologiju, ekologiju i svaki drugi segment od utjecaja na boljitak Bijele rase.

Osnovni preduvjeti. Nakon što smo položili općenite temeljne principe, mi KREATORI nadalje smatramo da bi učinkovita, održiva vlada koja će služiti najboljim interesima Bijele rase, trebala zadovoljavati slijedeće preduvjete:

1. Takva vladina struktura mora, od vrha do dna, biti prožeta **rasnim gledištem**, tj. principom što je najbolje za Bijelu rasu.
2. Kao što smo naveli u *VJEČNOJ RELIGIJI PRIRODE*, svaka suvisla organizacija mora utjeloviti **princip vodstva**.
3. Vjerovanje i filozofija vlade ne smiju skretati sa našeg religijskog gledišta. Baš suprotno, **religija i vlada moraju biti toliko u harmoniji da se stope u obavljanju jedne te iste funkcije**, dakle služenju najboljim interesima Bijele rase. Pošto je tome tako, organizacijske piramide religije i vlasti će se na najvišim nivoima toliko stopiti da među njima neće biti razlike.
4. Smatramo ovu malu planetu jedinim domom Bijele rase, te je naš dugoročni cilj da Bijela rasa nastani sva naseljiva područja na ovoj planeti. Stoga je naša namjera **pokrenuti svjetski program**, ne na uskoj, podijeljenoj, nacionalističkoj bazi, gdje jedna bijela nacija stoji protiv druge. U našem je najboljem interesu pomoći a) **svakoj naciji da se oslobodi od židovske napasti** i b) jednom kada to postignemo, **u duhu suradnje kolonizirati i naseliti sva benigna i dobrohotna područja planete Zemlje**.
5. Kao što smatramo da je **univerzalni sustav dimenzija i mjera (metrički sustav)** od velike koristi za naše bijelo rasno društvo, tako smatramo da je **univerzalni jezik (posebno latinski) od iznimne koristi** za uspostavu komunikacije između naših ljudi diljem svijeta. Pošto veliki napredak u tehnologiji, komunikacijama i prometu čini ovaj svijet sve manjim i manjim, mi predviđamo dan kada će se bijelo društvo diljem svijeta koristiti **univerzalnim sredstvom razmjene**, umjesto današnjeg mnoštva raznih promjenjivih valuta.
6. Jedan aspekt vlade koji Rimljani nisu učinkovito riješili u carskom obliku vlade je **pitanje sukcesije**. Transfer careva nije bio ni dobro isplaniran, niti je tekao glatko. Niti su najkvalificiraniji ljudi uspijevali doći na vlast. Mnogo puta je sukcesija provedena jedino nakon krvavog građanskog rata.

Sukcesija može biti uspješno riješena. Sve te poteškoće su bile nepotrebne. Nema razloga umanjiti vrijednost principa vodstva, samo zato što Rimljani nisu uspjeli riješiti taj problem. Razlozi zašto tada nisu uspjeli riješiti taj problem su slijedeći: a) kada je carstvo bilo formirano, Židovi su već postojali kao razorna sila u Rimu, b) ubrzo nakon toga Židovi su počeli širiti kršćanstvo, što je dodatno ubrzalo propadanje rimskog društva, c) na kraju prvog stoljeća rimska rasa je praktički izumrla, a zamijenili su je potomci stranih robova, d) slično tome, svega nekoliko prvih careva su bili Rimljani, ostali su bili stranci.

Uz više-rasno, miješano društvo, pojavu kršćanstva i židovski razarajući utjecaj, carstvo nije imalo šanse preživjeti. Nijedan oblik vlade ne bi opstao. Kao što sam prije naveo, nemoguće je voditi poliglotsko, više-rasno društvo. Čudo je kako je uopće opstalo tako dugo.

Sukcesija može biti uspješno riješena. Ne smijemo pretpostaviti da zato što Rimljani nisu uspjeli riješiti problem sukcesije, da je on nerješiv. Židovi su ga uspjeli riješiti u svojim Protokolima, a sve što je bilo potrebno je upotrijebiti malo zdravog razuma.

U budućem bijelom društvu moramo se dobro osigurati da Vođa na vrhu vlade ne bude samo **najtalentiraniji i najkvalificiraniji** čovjek trenutno dostupan, već da je takav čovjek **pomno istreniran** tijekom cijelog svog života za taj veliki i uzbudljiv posao. Također mora biti **iznimno prožet odanošću prema Bijeloj rasi**. Zato predlažemo poduzimanje slijedećih koraka:

(a) Odabir nekoliko talentiranih mladića koji će se **educirati** u posebnim vladinim školama. To će biti kontinuirani program.

(b) **Stalno tijelo starješina** (poput Vijeća Kardinala) će biti ovlašteno odabirati Vođu (ali ne iz redova svojih članova).

(c) Trajanje dužnosti na vlasti će biti jasno definirano npr. **mandat će trajati jedno desetljeće** i jedan vođa će moći biti na vlasti samo jedan mandat. Na taj način će Vođa vladati u svojim najboljim godinama kada ima najviše energije, a ne da narod mora trpjeti posljedice njegove senilnosti, što je često bio slučaj u monarhijama svijeta.

7. I na kraju, smatramo da je stvaranje **svjetske bijele vlade** neizbježno.

Timski rad diljem svijeta. To nije neostvariva niti radikalna ideja. Činjenica je da su ju Židovi već ostvarili, samo što mi to ne shvaćamo. Oni upravljaju, iskorištavaju i uništavaju Bijelu rasu pod direkcijom svjetske židovske vlade upravo sada, dok ovo pišem, i to čine već stoljećima.

Takvu svjetsku vladu ne smatramo nerješivim problemom, nego oblikom evolucije. Prije nego što možemo učinkovito izgraditi takvu organizaciju, potrebno je poduzeti još mnogo među-koraka koji će joj omogućiti rast i razvoj. Ali na duge staze, uz sadašnji razvoj znanosti i tehnologije, te uz sve manje prirodne resurse, neizbježno je da budući svijet nastanjen samo Bijelom rasom vodi ujedinjena svjetska vlada.

Takva vlada mora biti organizirana po smjernicama koje smo naveli u ovom poglavlju, kako bi mogla služiti najboljim interesima Bijele rase.

KREATIVISTIČKO VJEROVANJE #70

Nastavak dva poglavlja

Nove informacije. Pošto sam napisao *VJEČNU RELIGIJU PRIRODE*, postoje dva poglavlja iz te knjige koja želim pojačati i nadograditi sa određenim dodatnim informacijama koje sam otkrio. Prvo je poglavlje o uporabi latinskog jezika, a drugo je poglavlje o mormonizmu.

* * * * *

DALJNJA PROMIŠLJANJA O LATINSKOM

Zaključak pojačan. Ni po kojim standardima se ne smatram lingvistom, iako sam u dobi od osam godina (zbog potrebe) naučio osnove četiri jezika, dovoljno dobro da sam se njima mogao koristiti u govoru. Niti se smatram stručnjakom za latinski jezik. Ipak, mogu prepoznati dobru stvar kad je vidim, bez da budem stručnjak na tom području. Latinski je jedna od tih stvari i moja se odluka o odabiru latinskog za univerzalni jezik Bijele rase nije promijenila. U biti, moja odluka je postala još snažnija tijekom godina, nakon brojnih razgovora sa bijelim rasnim drugovima, stručnjacima latinskog jezika i bijelim rasistima.

Židovi su ubili latinski. U zadnjoj četvrtini stoljeća u skladu sa židovskim programom "ubijanja najboljeg", latinski je praktički postao "mrtav jezik", unatoč činjenici da je skoro dvije tisuće godina bio glavni svjetski jezik. Nitko se nije mogao nazvati obrazovanim čovjekom ukoliko nije vješto govorio latinski. Danas su naša židovska sveučilišta odbacila kao preduvjet znanje latinskog jezika, čak i u područjima prava i medicine.

Jedinstvena prilika. Ovo je jedinstvena prilika da pažljivo proučimo i usavršimo taj veličanstveni jezik, dok je još u trenutnom stanju limba. Iako je latinski bio, a vjerujem da je i danas, najbolji od svih jezika, ipak ima nekih svojih nesavršenosti. Manje ih je nego u drugim jezicima ali ipak postoje. Mi bi mogli izuzetno poboljšati strukturu cijelog jezika, ako se za to odlučimo.

Nepotrebno kompleksan. U latinskom postoje npr. pet deklinacija i šest konjugacija. Postoje nepravilne imenice, heterogene imenice, grčke imenice i nekoliko iznimaka. Postoje nepravilni glagoli te nepravilni pridjevi. Neke su riječi nepotrebno dugačke i nezgrapne. Kardinalni brojevi poslije deset su malo nezgrapni. Cijela gramatička struktura i sintaksa su puno kompleksnije nego što moraju biti.

Bez svrhe. Jasno je da se sve to može savladati (kao što je savladano) neprestanim drilanjem, drilanjem, drilanjem. Ali čemu te besmislene komplikacije kad nema potrebe za njima? Npr., čemu pet deklinacija, kad bi samo jedna bila dovoljna? Smatra se da Kinezi stagniraju na području kulture zato što su im pismo i jezik prekomplikirani. Da li je to istina ili ne, ne mogu tvrditi, iako je moja teorija da su oni bili uzdignuti prije 4.000 godina, kada se Bijela rasa doselila na njihovo područje i dramatično podigla njihov kulturni nivo, ali su počeli

stagnirati kad su bijeli geni razvodnjeni u moru domorodaca tijekom stoljeća. Ali to je druga priča.

Sažetost, preciznost. U današnjem rastućem području komunikacije, sažetost i točnost jezika je važnija nego ikada. Prisutnost višebrojnih jezika unutar Bijele rase je veliki hendikep. To je nepotrebna prepreka komunikacije između bijelih rasnih drugova širom svijeta. Također je izvor nesloge i podjela unutar država, kao npr. u Kanadi i Belgiji, te mnogim drugim državama. Zato sam još sigurniji u moj zaključak, da inauguriramo univerzalni jezik za Bijelu rasu, nego kad sam pisao *VJEČNU RELIGIJU PRIRODE*.

Iskoristimo priliku. Moj dodatni prijedlog je: sada, dok je latinski praktički mrtav jezik (zahvaljujući Židovima), imamo jedinstvenu priliku obnoviti ga, revidirati, popraviti, modernizirati, ubaciti nove riječi (poput radara, televizije, aviona i sl.) koje Rimljani nisu koristili i učiniti ga iznimno funkcionalnim i praktičnim jezikom bez uništavanja njegove ljepote. Pošto se praktički uopće ne koristi, takve promjene bi unijele vrlo malo, ili nimalo poremećaja.

Latin Sine Flexion. Saznao sam da su slični pokušaji već poduzeti u prvoj polovici ovog stoljeća. Razvijen je pojednostavljeni latinski jezik nazvan Latin Sine Flexion. Međutim, nisam uspio saznati više o toj temi i ne znam tko je osmislio taj jezik, te koliko dobro je to učinio. Svejedno, mislim da takav važan pothvat treba biti temeljito obrađen a ne površno.

Komisija stručnjaka. Moja je ideja da održimo konvenciju stručnjaka poput one 1611. g. kada je komisija osmislila novu verziju kršćansko engleske biblije, verziju kralja Jamesa. Učinili su odličan posao s obzirom na materijal sa kojim su morali raditi. Uz brojne stručnjake i lingviste kakve imamo danas i uz nova postignuća na području komunikacije i jezika, to bi trebalo biti vrijedno postignuće. Čak možemo iskoristiti i moderne kompjutore. Od takve konvencije očekivao bi da stvore Latinski rječnik sličan našem velikom Websterovom rječniku, koji bi onda bio oficijelan. Također, strukturirali bi i latinsku gramatiku, te strogo odredili finalna jednostavna i logična pravila, kojih se onda treba pridržavati.

Trajan jezik Bijele rase. Krajnji rezultat bi bio odlično organiziran jezik, spoj modernog i klasičnog. Gramatika mu ne bi bila zatrpna nepotrebni kompleksnostima i komplikacijama. To bi bio najfiniji jezik svih vremena, znanstveno prilagođen modernom dobu, ali bi sadržavao sve običaje, ljepotu i kulturu starog Rima i dodanu kulturu Bijele rase.

* * * * *

Promjena na metrički sustav. Dok govorimo o univerzalnom jeziku Bijele rase, također želim predložiti da Amerika usvoji **metrički sustav** mjera i dimenzija, što je prije moguće. Smatram da je apsurdno što se Amerika, tehnički najrazvijenija nacija svijeta, još muči sa starim, smotanim i staromodnim britanskim sistemom inča i funti. Mislim da Židovi namjerno odgađaju promjenu kako bi postavili što više prepreka našoj vanjskoj trgovini i našem domaćem napretku.

Vječna korist. Ponovo ima onih koji tvrde da bi cijena i poremećaji uzrokovani takvom promjenom bili preveliki. Taj argument nije valjan. Drugi narodi su to uspješno učinili. Kao i

operacija vraćanja crnaca nazad u Afriku, ta promjena bi bila jednokratni trošak, ali bi korist bila vječna.

Čak sam prije 40 godina, dok sam studirao strojarstvo, nagovarao svoje profesora da poguraju prebacivanje na novi sustav i čudio se zašto se još uvijek mučimo sa starim nezgrapnim sustavom. Ne mogu vjerovati da i sada, u 1980. godini, još uvijek koristimo taj sustav.

Bolji bijeli svijet. Nadamo se da će univerzalni latinski jezik postići u komunikaciji, ono što bi univerzalni metrički sustav učinio za bijeli svijet na području znanosti i poslovanja.

* * * * *

PORIJEKLO MORMONIZMA

Tko je napisao Knjigu Mormona. Još jedno poglavlje *VJEČNE RELIGIJE PRIRODE* o kojem sam nedavno naišao na nove relevantne informacije, je ono o mormonima. Kada sam pročitao Knjigu Mormona i napisao njen sažetak u *VJEČNOJ RELIGIJI PRIRODE*, istaknuo sam i svoje čuđenje zašto je Joseph Smith izmislio takvu turobnu, dugačku i nevjerojatnu povijest o ljudima koji nikad nisu postojali. Cijela priča je bila toliko nevjerojatna i nemoguća, te koliko sam mogao vidjeti, nije poslužila nikakvoj svrsi, niti moralnoj, etičkoj ili bilo kakvoj drugoj.

Objašnjeno u novoj knjizi. Tek prošle godine mi je jedan od sljedbenika naše crkve poslao knjigu *“Tko je stvarno napisao Knjigu Mormona?”* (*Who really wrote the Book of Mormon?*). Napisala su je trojica stručnjaka i istraživača od kojih je jedan, Wayne L. Cowdry, bivši mormon i izravni potomak Olivera Cowdreya. Potonji je jedan od šest osnivača mormonizma. Cowdrey je bio jedan od pisaca kojemu je Joseph Smith diktirao tekst, koji je navodno preveo sa zlatnih ploča uz pomoć magičnog kamenja “Urima i Thummima”.

Objasnili porijeklo “svetih knjiga”. Ta tri gospodina su proveli iscrpno povijesno istraživanje o svetim knjigama mormonske crkve koje, osim Knjige Mormona, obuhvaćaju i “Skupocjeni biser” (*The Pearl of Great Price*) i knjigu “Učenja i savezi” (*Doctrine and Covenants*). Ispričali su jako zanimljivu priču o tome kako je Knjiga Mormona napisana, koja je zapravo interesantnija od same knjige. Detaljno objašnjavaju kako je Joseph Smith napisao priču o Lamanitijevcima, Nefitijevcima i Jareditima. Moderna priča o porijeklu mormonizma također uvelike odgovora na pitanja koja su me zanimala.

Napisao ju Solomon Spalding. Odgovor je da Joseph Smith uopće nije napisao Knjigu Mormona. Originalna priča je napisana kao fikcija, kao povijesni roman, a napisao ju je Solomon Spalding (1761-1816). Kad je pisao to djelo, bio je umirovljeni kongregacionalistički svećenik, narušena zdravlja i u lošem financijskom stanju. Nadao se da će izdavanjem knjige moći prodati svoje priče i tako pomoći obiteljskim financijama.

Pronađeni rukopis. Njegov prvi pokušaj je bio eksperimentalni roman nazvan *Priča o rukopisu*. (*Manuscript Story*) Odustao je od tog romana prije nego ga je dovršio i svoje iskustvo iskoristio za pripremu novog romana nazvanog *Pronađeni rukopis* (*Manuscript*

Found). Nakon što je završio taj roman, pokušao ga je prodati tiskari u Pittsburgu (gdje je tada živio) kako bi otplatio nagomilane dugove.

Nije bilo vrijedno tiskanja. Na Spaldingovu nesreću, tiskara (zvala se Pattersonova tiskara) nije smatrala roman dovoljno isplativim, da bi prihvatila rizik financiranja njegova tiskanja. Pristali su tiskati rukopis samo ako im Spalding plati za to, ali on nije imao novaca za takvo što. Tako je rukopis ostao tamo netaknut godinama. Spalding je u međuvremenu umro, 20. listopada 1816.

Došao Sidney Rigdon. Tamo je živio mladić po imenu Sidney Rigdon, a on je imao prijatelja koji je radio u Pattersonovoj tiskari. Sidney je nekako došao do rukopisa, odnio ga doma i pročitao. Rigdon se bavio religijskim pitanjima, bio je neko vrijeme baptist ali ga to nije dugo držalo. Ekskomunicirali su ga 11. listopada 1823. g. zbog propovijedanja nepropisne doktrine. U to vrijeme je upoznao Josepha Smitha. Rigdon se zatim pridružio Crkvi Krista i neko vrijeme propovijedao svoju verziju njihovih učenja.

Joseph Smith. Godine 1832. Joseph Smith je bio mladić od 18 godina, odavao se nekim čudnim nepodopštinama i nije bio ugledan u društvu. Nije bio obrazovan i izgledao je kao siromah. Od ranog djetinjstva je bio poznat po pričanju čudnih priča i to dosta uvjerljivo. Također su ga znali po tome da je imao vizije i da je kopao po okolnim brdima tražeći skriveno blago. U nekoliko navrata imao je problema sa zakonom, a 20. ožujka 1826. bio je osuđen pod optužbom da se služio prijevarom (gatanje pomoću stakla) kako bi ukrao novac od Petera G. Bridgmana. Zvali su ga "kameni prorok" zato što je dobivao "vizije" gledajući u staklo ili kamenje (barem je tako tvrdio). Još jedna stvar po kojoj je Smith bio poznat je, da je čak kao tinejdžer i mladić, bio agresivni ženskar, osobina koja ga je pratila sve do kraja života, njegove 39-te godine.

Rigdon i Smith se udružili. Takve su bile karakteristike i reputacija budućeg osnivača mormonske religije, kada je stupio u kontakt sa Sidneyem Rigdom. Potonji, koji je bio nestabilni svećenik i vjerski fanatik, je došao na ideju da bi mogao iskoristiti Spaldingov rukopis kao temelj za novu vjeru. U taj urotnički krug ušlo je još četiri igrača. Jedan od njih je bio Oliver Cowdray, predak jednog od pisca moderne knjige "*Tko je zaista napisao Knjigu Mormona?*" Drugi od njih je bio Martin Harris, koji je financirao prvo izdanje Knjige Mormona 1830. godine, postignuće koji si pravi autor, Soloman Spalding nije mogao priuštiti.

Osnivanje Crkve svetaca posljednjih dana. Navodno, oni su bili vrlo složna družba. Ne zna se točno čija je bila prva ideja o korištenju Spaldinogovog rukopisa za stvaranje nove vjere, Rigdonaova ili Smithova, ili su je zajedno smislili, ali to nije ni važno. Odlučili su da će Joseph Smith, zbog svoje rječitosti, biti istaknut kao sveti utemeljitelj. Na toj prijevari i pokvarenoj ideji krađe Spaldingovog beletrističkog romana, utemeljena je Crkva Isusa Krista svetaca posljednjih dana 6. travnja 1830. g. i konstituirana je kasnije te godine.

Diktiranje iza zavjese. Samo godinu prije Joseph Smith je sjedio iza zastora i navodno, uz pomoć svojih "magičnih kamenja" prevodio tekst sa nepostojećeg jezika, koji je bio napisan na nepostojećim "zlatnim pločama" i diktirao ga jednom od svojih pisara. Imao je dobar razlog zašto je sjedio iza zastora, a to je zato **što je čitao** Spaldingovu knjigu "*Pronađeni rukopis*", stavljajući samo par biblijskih improvizacija tu i tamo, ali uglavnom je

pratio napisani tekst. Ti diktirani zapisi sad stoje u mormonskoj arhivi kao originalne svete skripte, sa naznačenim imenima pisara (ljudima kojima je Smith diktirao) svakog dijela posebno. Ipak postoji jedan dio za koji se ne zna tko ga je zapisao, sa napomenom "pisar nepoznat". Autori modernog djela "*Tko je zaista napisao Knjigu Mormona?*" su nakon mnogih istraživanja i suradnje sa stručnjacima za analizu rukopisa, otkrili da su te stranice bile zapravo dio Spaldingovog originalnog teksta i da je to bio Spaldingov rukopis. Očito se Joseph Smith umorio od diktiranja rukopisa, pa je jednostavno ubacio nekoliko originalnih stranica u svoju Knjigu Mormona.

* * * * *

Židovski utjecaj. Kada sam pisao o mormonizmu 1972. godine, tada su imali oko tri milijuna sljedbenika u svijetu. U samo osam godina od tada, članstvo je povećalo za milijun i pol, tako da sada imaju četiri i pol milijuna članova. Mišljenja sam da je ta crkva i njezini sljedbenici bolji od kršćanskih crkvi, ne zbog svog prijevarnog vjerovanja (kršćanstvo ima još gore) nego zbog programa koje slijede od kad su utemeljeni. Međutim, očit je sve veći židovski utjecaj i na crkvu Mormona.

Novo prosvjetljenje: rasno miješanje. Krajem 1973. godine predsjednik Lee je umro a Spencer W. Kimball je postao novi predsjednik Mormonske crkve. U lipnju 1978., dok je bio na putu u hram, predsjedniku Kimballu se dogodila čudnovata stvar. Doživio je "prosvjetljenje" od Gospodina, koje je bilo suprotno od prosvjetljenja prijašnjih očeva crkve. Gospodin mu je rekao da su crnci sada dobri ljudi i da bi i oni mogli biti svećenici Mormonske crkve. Tako je srušena još jedna rasna barijera samo jednim potezom pera, a sa njom je nestala i korisna mormonska prepreka prema rasnom miješanju. Pitam se samo zašto je mudri Gospodin Josephu Smithu i drugim osnivačima govorio suprotno u vizijama stoljeće i pol ranije.

Novac, moć i još hramova. U svakom slučaju, Mormonska crkva sada prikuplja milijarde dolara, pljačkajući svoje sljedbenike još više nego većina takvih crkava, strogim sistemom dadžbina. Oslobođena je plaćanja poreza u svom poslovanju te posjeduje mnoge trgovine, banke, rančeve, tvornice konzervi, zemljišta itd. Gradi ogromne hramove, kao što su egipatski faraoni tjerali svoje robove da grade gigantske, beskorisne piramide. Dok ovo pišem u svibnju 1980., ispred mene stoje novine sa natpisom da Mormonska crkva slavi 150-u obljetnicu i da planira izgraditi još sedam hramova od Buenos Airesa u Argentini do Papeetea na Tahitiju, od Nuku'alofa u Tongu do Apije u Zapadnoj Samoi. Mormonizam je postao međunarodna i više-rasna religija. Gotovo četiri milijarde pripadnika obojenih rasa su na taj način postali potencijalni sljedbenici crkve.

Bez obrane od Židova i rasnog miješanja. U svakom slučaju, mormonizam više nije obrana od rasnog miješanja. U svojoj literaturi ističu specijalno toplo prijateljstvo prema Židovima, ponose se koliko toga imaju zajedničkog, pošto su i jedni i drugi bili progonjeni u povijesti, zar ne?

Zaključak. Poput kršćanskih crkava, mormonizam je sada pod tajnim utjecajem Židova i više nemaju nikakvu obranu protiv njih, niti protiv rasnog miješanja. Mormoni zapravo sada

pljačkaju svoje članove i pomažu Židovima identično poput svojih kršćanskih rođaka, jedina razlika je što su mormoni puno učinkovitiji.

Zanimljiva sličnost. Nadalje sam primijetio zanimljivu sličnost između prodavača droge i prodavača duhova. Oboje prodaju bijeg (iz stvarnosti) za novac. Bez takve novčane motivacije, biznis oba prodavača bi ubrzo propao.

KREATIVISTIČKO VJEROVANJE #71

Pitanja i odgovori o Kreativizmu

1. Kako biste opisali cilj svoje vjere, KREATIVIZMA u jednoj rečenici?

- Cilj je: preživljavanje, širenje i napredak Bijele rase.

2. Zašto je to tako važno?

- Moramo znati odrediti prioritete. Naša vjera se temelji na neoborivoj istini: vječnim zakonima prirode. Priroda kaže svakoj vrsti da se širi i poboljšava svoje sposobnosti. Pošto je **Bijela rasa najveće postignuće prirode**, te pošto mi obuhvaćamo Bijelu rasu, **nema cilja koji bi se mogao mjeriti sa navedenim.**

3. Zar se vaša vjera ne temelji na mržnji?

- Ne, upravo suprotno, **temelji se na ljubavi – ljubavi prema Bijeloj rasi.** Osim što se temelji na vječnim zakonima prirode, KREATIVIZAM se nadalje temelji na povijesnom iskustvu, logici i zdravom razumu.

4. Ali zar vaša vjera ne nalaže mržnju prema Židovima, crncima i drugim obojenim narodima?

- Istina, ali ako voliš i želiš obraniti one koje voliš – svoju obitelj, svoju Bijelu rasu, onda je mržnja prema neprijateljima normalna i neizbježna stvar. Ljubav i mržnja su dvije strane istog novčića. Samo se licemjer ili idiot može uputiti u bitku protiv svojih neprijatelja proklamirajući da ih voli.

5. Ali kako je onda kršćanska vjera koja promiče ljubav i razumijevanje, štoviše ljubav prema neprijateljima, uspjela opstati?

- Kršćanska religija je dobar primjer kada govorimo o lažljivcima i licemjerima. Dok pričaju o ljubavi, povijest kršćanskog pokreta nam pokazuje da su brutalno i divljački progonili svoje neprijatelje, prozivali ih “hereticima” te spaljivali na lomači, mučili i ubijali, kao što to židovski komunisti čine danas. Da je kršćanska crkva jaka kao što je bila prije 400 godina, još bi to činila. Organizirane kršćanske crkve su tijekom Inkvizicije ubile milijune svojih sljedbenika koji nisu dijelili s njima potpuno isto vjersko mišljenje. Svoje kršćanske protivnike su ubijali u borbama, mučenjem na kotaču, spaljivanjem na lomači ili ne druge užasne i okrutne načine. U biti, kršćani su tijekom stoljeća ubili i mučili tisuću puta veći broj svojih kršćanskih kolega, nego Rimljani u svojim navodnim progonima.

6. Ali zar to nisu učinili ljudi koji se nisu pridržavali kršćanskog učenja ljubavi?

- Pošto su ta ubijanja, mučenja i progone provodili sami čelnici crkvi, Papa, Zwingli, Luther, Calvin itd., možemo pretpostaviti da su kršćanka učenja, koja su u najboljem slučaju nejasna, kontradiktorna i licemjerna, odgovorna za takve nehumane čine. Ako pogledamo Novi Zavjet, možemo pronaći kako Isus daje savjet pun mržnje u evanđelju po Luki 14:26: “Dođe li tko k meni, a ne mrzi svog oca i majku, ženu i djecu, braću i sestre, pa i sam svoj život, ne može biti moj učenik!”. Koji idiotski i destruktivan savjet!

7. Kakvo je onda stajalište KREATIVIZMA o ljubavi i mržnji?

- Slijedimo vječnu mudrost prirodnih zakona, koji su potpuno suprotni suicidalnim kršćanskim učenjima. Dok kršćanstvo nalaže da “volite svog neprijatelja” a mrzite svoju vrstu, **mi kažemo upravo suprotno**. Mi kažemo da zbog preživljavanja moramo pobijediti i uništiti svaku prijetnju našem opstanku tj. naše smrtonosne neprijatelje. U isto vrijeme promičemo ljubav i zaštitu prema svojim najdražima i najbližima – svojoj obitelji i svojoj rasi.

8. Kako se to razlikuje od kršćanstva?

- Kršćanstvo nas uči da volimo neprijatelje i mrzimo svoju vrstu, a mi baš suprotno, **da mrzimo i uništimo neprijatelje a volimo svoju vrstu**. Dok su kršćanska učenja suicidalna, naše vjerovanje izvlači sve pozitivne i konstruktivne sile iz Bijele rase. Dok su **kršćani uništavatelji, mi smo graditelji**.

9. Što mislite pod tim da je kršćanstvo uništavatelj?

- Kršćanstvo daje destruktivne savjete poput “voli svoga neprijatelja” ili “prodaj sve što imaš i daj siromašnima”, “ne odupiri se zlu”, “ne sudi” i “okreni drugi obraz”. Svako tko poslušava takve suicidalne savjete uskoro uništi sebe, svoju obitelj, svoju rasu i svoju zemlju.

10. Ako je kršćanstvo tako destruktivno kao što tvrdite, kako objašnjavate činjenicu da je opstalo skoro 2.000 godina?

- Male boginje su opstale duže od tog, ali uz veliku štetu nanесenu svojim žrtvama. Isto tako, crkva i vjerovanje su opstali skoro 2.000 godina, a užasavajuća šteta koju su nanijeli Bijeloj rasi je sasvim druga priča. Kad su izmislili kršćanstvo, cilj Židova je bio uništiti svoje smrtnе neprijatelje, Rimsko carstvo. I to su uspješno učinili, bolje nego što su mogli zamisliti. Prije dvije tisuće godina i pojave kršćanstva, Rimsko carstvo je bilo na nevjerojatno visokoj razini civilizacije, umjetnosti, književnosti, prava, cestogradnje, jezika i drugim područjima koja su bila obilježja napretka civilizacije bijelog čovjeka. Počevši sa vladavinom Augusta Cezara, Rim je uživao u dvjesto godina mira i prosperiteta (poznato kao Pax Romana), najduljem takvom razdoblju u povijesti. Kako se kršćanstvo širilo i trovalo umove Rimljana, dobri rimski građani su počeli gubiti vezu sa stvarnošću i umovi su im odlutali u nepostojeći svijet duhova, potaknuti strahom od goruće komore za mučenje, PAKLA. Rezultat je bio kolaps Rimskog carstva, a Bijela

rasa je degradirala u stanje kaosa, barbarizma i tisuću godina Mračnog vijeka. Vladali su siromaštvo, neznanje i praznovjerje. Kršćanska se crkva poput čudovišta hranila i okoristila tim očajem. Crkva je rasla i postajala sve snažnija.

11. Da li KREATIVIZAM ne vjeruje u život nakon smrti?

- Ne, ne vjerujemo – zato što nema nikakvih dokaza za “blaženstvo u raj”, a hvala bogu niti vjerujemo u “roštiljanje u paklu”.

12. U što vjerujete?

- Kako biste dobili ukupan dojam o našim uvjerenjima, trebate pročitati i proučiti *VJEČNU RELIGIJU PRIRODE* i *BIBLIJU BIJELOG ČOVJEKA*.

13. Koja je suština vaših uvjerenja?

- Ukratko, bit naše religije je **promicanje najboljih interesa Bijele rase**, najviše kreacije prirode.

14. Imate li kakvo “zlatno pravilo” vaše religije?

- Da, imamo zlatno pravilo naše religije, a ono se nimalo ne podudara sa zlatnim pravilom židovsko-kršćanske filozofije. **Naše je zlatno pravilo** ukratko sažeto u slijedećem: **Što je dobro za Bijelu rasu – to je najveća vrlina, što je loše za Bijelu rasu – to je najveći grijeh**. Pogledajte 160. stranicu *VJEČNE RELIGIJE PRIRODE*.

15. Zar ne vjerujete u općeprihvaćeno pravilo “Činite drugima, ono što želite da oni vama čine?”

- Ne, ne vjerujemo u to pravilo zato što, poput drugih slogana iz židovsko-kršćansko biblije, to takozvano zlatno pravilo nema smisla. Navesti ću par primjera: mi ne bi tretirali naše neprijatelje na isti način kao što tretiramo naše prijatelje. Naš odnos prema zaposlenicima ne bi bio isti kao odnos prema šefu. Naš odnos prema našoj djeci ne bi bio isti kao odnos prema našim roditeljima. Naš odnos prema pripadnicima Bijele rase ne bi bio isti kao odnos prema crncima i ne bismo očekivali istu povratnu reakciju. Primjeri koje možemo navesti su beskrajni, te kada malo bolje pogledamo, taj princip ne funkcionira.

16. Imate li ekvivalent Deset zapovijedi u KREATIVIZMU?

- Imamo Šesnaest zapovijedi koje su temeljna filozofija našeg religijskog vjerovanja. Međutim, naša vjera i naš program nisu ograničeni na tih 16 zapovijedi, već su šire implikacije naše filozofije u totalu objašnjene u *VJEČNOJ RELIGIJI PRIRODE* i *BIBLIJI BIJELOG ČOVJEKA*.

17. Na kojim principima se zasnivaju Šesnaest zapovijedi?

- One su bazirane na najčvršćim mogućim temeljima, **vječnim zakonima prirode**. Na 14. stranici *VJEČNE RELIGIJE PRIRODE*, na kraju prvog poglavlja, naveli smo 24 opservacije i zaključka izvedena iz zakona prirode. Većina naših uvjerenja, načela, filozofije i ukupnog programa se temelje na ta 24 zaključka.

18. Zašto ograničavate svoje interese samo na korist Bijele rase? Ne zanima vas ostatak čovječanstva?

- Priroda nam govori da se **brinemo o svojoj vrsti**. Ne smatramo nijednu od obojenih rasa kao svoju vrstu. Oni mogu biti neke pod-vrste nekog zajedničkog nam davnog pretka, ali i ne moraju biti. U svakom slučaju, mislimo da se Bijela rasa nalazi na vrhu ljestvice čovječanstva, a ispod nje se nalazi gradacija pod-ljudskih vrsta. Crnci su nesumnjivo na samom dnu te ljestvice, ne daleko od majmuna i čimpanzi.

19. No nije li vaš program mogao biti više humanitarne prirode kako bi pomogao u napretku drugih rasa, a u isto vrijeme promovirao Bijelu rasu?

- Odgovor na ovo vrlo lukavo pitanje je NE! Nemamo nikakvu namjeru pomagati drugim rasama kako bi napredovale, širile se i istisnule nas sa ograničenog prostora ove planete.

20. Zašto ne?

- Kako bi odgovorili na ovo pitanje, vratiti ćemo se na zakone prirode, koji nam govore da svaka vrsta ima svoje prirodne neprijatelje i objektivna je životna činjenica da su smrtni neprijatelji Bijele rase ponajprije Židovi, a zatim sve druge obojene rase, koje se s nama natječu za hranu i životni prostor na ovoj ograničenoj planeti. **Imamo samo dvije opcije: a) rasno miješanje** i stapanje sa obojenim rasama svijeta, tako uništavajući Bijelu rasu, ili krenuti smjerom kojeg je izabrao KREATIVISTIČKI POKRET, naime **b) održavati Bijelu rasu čistom** i širiti ju dok ne zauzme svu dobru zemlju ove planete Zemlje.

21. Zar to neće izazvati sukobe, u biti krvoproliće kojim bi Bijela rasa mogla biti istrijebljena?

- Ne nužno. Program KREATIVISTIČKOG POKRETA podrazumijeva **širenje Bijele rase i istiskivanje obojenih rasa**, bez da neophodno ulazimo u otvoreni rat sa ikim ili da ikoga ubijamo. Tako čineći, samo slijedimo **isti princip koji je vrijedio tijekom kolonizacije i američkog širenja na Zapad**. Tijekom te sjajne i produktivne epohe Bijele rase, širili smo se sve zapadnije naseljavajući zemlju koja je bila okupirana inferiornijim ljudskim pod-vrstama, naime Indijancima. Istina je da je bilo nekih manjih bitaka, ali nije bilo otvorenog rata za istrebljenje. Da Amerika nije slijedila ovaj program širenja zapadno i potiskivanja Indijanaca, ne bismo nikad izgradili ovu snažnu utvrdu Bijele rase koju sad nazivamo Amerika. **To je istinski američki način** i mi iz KREATIVISTIČKOG POKRETA želimo proširiti **američki način na globalnu razinu**.

22. Ali nije li to okrutno i nehumano?

- Ne, nije. To je samo pitanje odluke da li bi rađe htio da tvoji prekrasni, inteligentni bijeli potomci prežive i nasele ovu zemlju, ili bi ih preferirao vidjeti kako se utapaju i nestaju u poplavi obojenih rasa. U potonjem slučaju, sva ljepota, kultura i civilizacija bi nestala. Što više pomažemo obojenim rasama da se šire i razmnožavaju, **to više uzimamo hranu iz usta, te životni prostor našim budućim generacijama.** Nadalje, **obojene rase nam upravo to čine u ovom trenutku u povijesti.** Okrutno su otjerali i pobili bijelu populaciju iz mnogih afričkih zemalja, a mogao bi dodati, uz pomoć Židova i bijelih izdajica. Naša židovski kontrolirana Vlada upravo ovdje u Americi promiče širenje i proliferaciju crnaca a smanjuje bijelu populaciju, tako da će kroz nekoliko generacija SAD postati potpuno crne, ili rasno iskrižane. Čudno je da ti plačljivci, koji se toliko brinu o preživljavanju obojenih rasa, uopće ne brinu o miješanju i uništenju Bijele rase, **procesu koji se događa pred njihovim očima.**

23. Zar u vašoj knjizi *VJEČNA RELIGIJA PRIRODE* ne zagovarate istrebljenje Židova?

- Nigdje u našoj knjizi ne potičemo ubijanje ikoga. Naš program jednostavno obuhvaća ujedinjenje Bijele rase kako bi preživjela, širila se i napredovala. Na putu smo prema propasti, zato što Bijela rasa flagrantno krši zakone prirode i ne brine se o svojim, nego glupo i naivno subvencionira ekspanziju neprijatelja, raznih obojenih rasa. Mi KREATORI snažno zagovaramo kraj takvim glupostima, kao što je pomaganje svojih neprijatelja. Neka se oni sami brinu za sebe, kao što ćemo mi za svoje.

24. Ali ne bi li to značilo nazadovanje ili čak izumiranje obojenih rasa?

- Možda i bi, ali to nije naša odgovornost niti je naša krivica. **Priroda je odredila da se svaka vrsta na ovoj planeti mora boriti za preživljavanje, oslonjena na svoje kvalitete, a protiv svih drugih vrsta.** Ni u kojem slučaju, kod nijedne vrste u prirodi, ona snažnija i bolja vrsta se ne suzdržava i ne pomaže slabijoj i inferiornijoj vrsti, kako bi inferiorna vrsta mogla preplaviti zemlju i izgurati bolju sa lica planete. Nijedna druga vrsta, osim naravno Bijele rase, ne slijedi takvu glupu filozofiju. Mi KREATORI kažemo da je to suicidalno i da moramo drastično promijeniti naš smjer. Svaki pojedinac, prije ili poslije ionako umire, ali naša glavna briga je preživljavanje naše rase. Pošto nema dovoljno zemlje, hrane i sredstva kojima bi se uzdržavale sve veće horde obojenih rasa, postavljamo vitalno pitanje: želimo li da naša rasa preživi, ili želimo vidjeti samoubojstvo naših budućih generacija u svijetu preplavljenom pod-ljudskim obojenim rasama?

25. Zašto u knjizi koristite termin “crnčuge” umjesto da pokažete poštovanje i zovete ih “crncima”?

- To smo namjerno učinili. Kao što smo naveli na 28. stranici *VJEČNE RELIGIJE PRIRODE*, ako smo za bijelu rasu nadmoć, onda im moramo prestati iskazivati poštovanje kojeg ne zaslužuju. Ponavljam, jako je čudno da se isti ljudi, koji se brinu

zašto crnčuge ne dobivaju “dovoljno poštovanja”, uopće ne brinu o okrutnim napadima crnčuga i drugih obojenih rasa na Bijelu rasu i neće ni prstom maknuti kako bi pomogli obraniti svoju rasu. Izgleda da oni smatraju da je sasvim u redu da crnčuge budu odane svojoj rasi, da Židovi moraju biti odani svojoj rasi, ali kad se od bijelog čovjeka zahtjeva da pokaže odanost prema svojoj rasi, odmah ga optužuju čak i pripadnici njegove rase, te ga prozivaju rasistom, nacistom, i mnogim drugim etiketama koje su Židovi smislili.

26. Zašto izdvajate Židove koji čine manje od 1% svjetske populacije kao svoje najveće neprijatelje?

- Postoje brojni valjani razlozi zašto Židov zaslužuje specijalnu pozornost. a) Židovska rasa, ujedinjena svojom Mojsijevskom religijom je bila kroz mnoga stoljeća, a i danas je, najmoćnija rasa na ovoj zemlji. b) Ne samo da kontroliraju medije, televizijske mreže, novine, svjetski novac, već kroz ta sredstva kontroliraju i vlade svijeta. c) Židovi kontroliraju većinu središta moći ove države i svijeta. d) Njihov je pradačni cilj, ne samo kroz stoljeća, već kroz milenije, da oslabe, rasno iskrižaju i unište Bijelu rasu. e) Bili su vrlo uspješni u tome. Zato zaključujemo da su **oni najveća prijetnja daljnjem opstanku Bijele rase.**

27. Pošto tvrdite da vaši ciljevi ne obuhvaćaju ubijanje Židova, što točno predlažete?

- Naša je namjera skinuti Židove sa pozicija moći i na kraju ih otjerati iz naših zemalja nazad u Izrael, ili u bilo koji drugi dio svijeta u kojem žele živjeti i osnovati svoju državu (možda otok Madagaskar), pod uvjetom da ne oduzmu već postojeću zemlju nekog drugog naroda.

28. Kako namjeravate to ostvariti?

- Ujedinjenjem i organizacijom Bijele rase, kroz vjeru i program KREATIVISTIČKOG POKRETA. Putem propovijedanja i promicanja rasne odanosti među našim bijelim rasnim drugovima, kako bi postali svjesni svog ponositog i prekrasnog naslijeđa, smatramo da možemo mobilizirati punu moć Bijele rase i VRATITI KONTROLU NAD NAŠOM VLADOM I NAŠOM SUDBINOM. Kada to postignemo, vjerujemo da je bitka protiv Židova, crnčuga i obojenih rasa svijeta praktički gotova. Samo da distribuiramo deset milijuna kopija *VJEČNE RELIGIJE PRIRODE* i ove *BIBLIJE BIJELOG ČOVJEKA*, i već bi daleko odmakli na putu do pobjede.

29. Nije li Hitler pokušao učiniti istu stvar i doživio neuspjeh?

- Na ovoj je zemlji 500 milijuna bijelih ljudi. Organizirani i ujedinjeni, oni čine ogromnu moć koja može savladati sve obojene rase svijeta, u bilo kojem natjecanju ili odmjeravanju sile. Iako je Hitlerov program bio sličan onomu kojeg mi predlažemo, mi smo izvukli pouke iz njegovog neuspjeha, i napravili neke važne promjene. Dok je Hitler promovao i zagovarao pan-germanizam tj. smatrao njemački narod srži njegova

političkog pokreta, mi, s druge strane, odbacujemo nacionalizam kao umjetnu barijeru i silu koja dijeli bijele narode, te tako sprječava ujedinjenje Bijele rase. Mi promičemo i zagovaramo uključanje svih dobrih pripadnika Bijele rase diljem svijeta, koje namjeravamo ujediniti u jednu kompaktnu borbenu cjelinu pod zastavom naše religije. Postoji još nekoliko važnih razlika između našeg i Hitlerovog programa. Za detalje pogledajte stranice 170-185 iz *VJEČNE RELIGIJE PRIRODE*.

30. Zašto vjerujete da je vjerska organizacija bolji način za postizanje tih ciljeva od političke stranke?

- Nekoliko je razloga zašto smo uvjereni da će vjerska organizacija, a ne politička stranka, bolje obaviti posao. a) **Religija obuhvaća gotovo svaki aspekt ljudskog života** – ekonomiju, moral, običaje, pravo, vladu, obrazovanje, eugeniku, a iznad svega, u našoj religiji, obuhvaća i preživljavanje, širenje i napredak naše rase. b) Politička stranka, sa druge strane, je užeg područja djelovanja. c) Prema politici individualne osobe ne osjećaju toliku lojalnost. d) **Religija ima puno dublji i sveobuhvatni utjecaj na ljudski život.** e) **Nadalje, povijest nam dokazuje da religije traju tisućama godina**, dok skoro niti jedna druga ljudska organizacija nema toliki vijek trajanja, bila to vlada, nacija, financijska korporacija, politička stranka ili bilo što drugo. Takve organizacije su kratkog vijeka, traju nekoliko godina ili manje, i onda nestanu sa scene. Možda nekoliko od tisuću političkih stranaka poživi pedeset godina, a još manje ih poživi više od sto godina. Ali židovska religija npr. postoji već nekoliko tisuća godina i kamen temeljac je preživljavanja židovske rase, te uzrok uništenja i propasti mnogih drugih naroda.

31. Nije li vam Hitlerov neuspjeh u obrani od komunista i Židova obeshrabrenje za ponovni pokušaj?

- Nije uopće. Ako pogledamo nazad u povijest, vidjet ćemo da su Židovima trebala stoljeća kako bi otrovali umove Rimljana sa kršćanstvom, što je na kraju urodilo plodom. Židovi su bili ujedinjeni i zbog svoje upornosti su uspjeli postići što su htjeli. Slično je bilo sa borbom između Rima i Kartage. Bilo je potrebno puno bitaka i kampanja, te preko sto godina kako bi iz te borbe proizašao pobjednik. Ponavljamo da je Bijela rasa sa svojim članstvom od 500 milijuna ljudi daleko od poraza. Ako uspijemo podijeliti 10 milijuna kopija *VJEČNE RELIGIJE PRIRODE* i *BIBLIJE BIJELOG ČOVJEKA* našim bijelim rasnim drugovima samo u Americi, možemo bitku protiv Židova i crnčuga smatrati kao dobivenom. To nije nemoguća misija. Odlučni smo pobijediti u ovoj bitci, i to ćemo učiniti.

32. Što je najveća prepreka vašoj pobjedi?

- Najveći problem nije pobjeda nad Židovima, crnčugama i ostalim obojenim rasama, već kako ispraviti razmišljanje izopačenih umova bijelih ljudi koji su trovani kroz mnoga stoljeća. Unatoč činjenici da je Bijela rasa najinteligentnije stvorenje na području logike,

matematike, znanosti, izuma, medicine i stotine drugih kreativnih i produktivnih područja, kada se radi o rasi i religiji, Bijela rasa je neracionalna i pod utjecajem je razarajuće psihološke droge. Um bijelog čovjeka funkcionira kao da je pod utjecajem droge. A ta droga, taj otrov je židovska propaganda koju nameću Bijeloj rasi već stoljećima. Najučinkovitiji propagandni otrov je dosad bio kršćanska religija. Stoga je naš najveći problem **kako tu religiju zamijeniti zdravom rasnom religijom** za naše preživljavanje, širenje i napredak. Čin ispravimo način razmišljanja bijelih ljudi, možemo smatrati problem riješenim i bitku dobivenom. Veliki korak u tom smjeru je distribucija 10 milijuna primjeraka *VJEČNE RELIGIJE PRIRODE* i *BIBLIJE BIJELOG ČOVJEKA* među bijelim rasnim drugovima. Koji bi to uspjeh bio za Bijelu rasu!

33. Kako namjeravate “ispraviti način razmišljanja bijelih ljudi”?

- To je najteži zadatak ali nije nemoguć. Naposljetku, ako se osvrnemo na Adolfa Hitlera, on je uspio promijeniti način razmišljanja njemačkog naroda iz komunističkog, očajnog i auto-destruktivnog u zdravi, kreativan, konstruktivan način razmišljanja kojim su vratili vjeru u svoj narod. **Vjerujemo da možemo postići isto sa bijelim narodom Sjedinjenih Država i to promocijom i distribucijom naših knjiga *VJEČNE RELIGIJE PRIRODE* i *BIBLIJE BIJELOG ČOVJEKA* uz podršku i direkciju dobro organiziranog KREATIVISTIČKOG POKRETA. Ako su Židovi mogli organizirati kršćansku crkvu kako bi uništili Bijelu rasu, sigurno se i Bijela rasa može organizirati kako bi preživjela. Mi to možemo i hoćemo učiniti!**

34. Da li KREATIVISTI vjeruju u Boga?

- To pitanje je isto kao da ste nas pitali: **Da li vjerujete u “vrijednost X”?** Postoje milijuni različitih verzija “Boga”. Postoji židovska verzija – osvetnički bog kojeg zanima samo rat Židova i ubijanje i uništavanje židovskih neprijatelja. Onda postoji muslimanski bog Alah, zatim “dragi” bog kršćana. Feministkinje tvrde da je Bog ženskog spola a crnci tvrde da je Bog crn. Onda imamo zbrku oko Svetog Trojstva – oca, sina i svetog duha koji zapravo čine jedno. Sve te verzije zamišljaju boga u ljudskom obliku, dok npr. Crkva Religiozne Znanosti kaže da je Bog sveprisutan duh, poput etera, i da ne izgleda uopće kao čovjek. To su samo nekoliko primjera od milijuna. Čak i sljedbenici iste crkve nekad nemaju iste zamisli i religiozne pretpostavke. Ali ne postoji niti jedan jedini dokaz koji bi potvrdio ovakve gluposti. Zaključak ovih pretpostavki je jedino da **nitko nema nikakvih dokaza i da zapravo ne znaju ništa o tom takozvanom Bogu.**

Mi KREATORI zato odbacujemo sve te gluposti o anđelima, vragovima i bogovima. Vraćamo se stvarnosti i vječnim zakonima prirode o kojima bijeli čovjek najviše zna.

35. Ne vjerujete ni u život nakon smrti?

- Ne, ne vjerujemo. Život nakon smrti kod kršćana znači RAJ ili PAKAO. A pošto prema kršćanskoj etici više od 99 posto ljudi ide u pakao, zaključujemo da je njihov “Bog”

odvratno čudovište koje je namjerno **stvorilo ljudska bića kako bih ih mogao vječno mučiti u gorućoj jami, gledati ih kako vrište i gore za vijekove vijekova.** Kakva užasna noćna mora! Ono što KREATIVISTIČKI POKRET pruža svojim ljudima je SLOBODA OD STRAHA OD PAKLA.

36. Ne bojite se da će vas prozvati ateistima?

- Ne, uopće. Mi prepoznavamo riječ “ateist” kao pogrdnu riječ za blaćenje. **Muslimani svakog tko ne vjeruje u Muhameda, smatraju nevjerničkim psom, pa i kršćane.** Kršćani ne prihvaćaju da ih se zove “nevjernički psi”, samo zato što ne vjeruju u Muhameda. Slično tome, mi ne prihvaćamo tu kršćansku i židovsku klevetu, da smo “ateisti” samo zato što ne vjerujemo u njihovu smiješnu kolekciju duhova na nebu.

37. Pošto KREATIVIZAM ne vjeruje u Uzvišeno Biće niti u život nakon smrti, kako ga uopće možemo smatrati religijom?

- Imamo svako legitimno pravo na status religije. a) Ustav zabranjuje svakom autoritetu, religijskom, sekularnom ili nekom drugom da određuje što se može, a što ne može smatrati religijom. Ukratko, ako vi kažete da ste religija, to je važeće kao i tvrdnja svake druge rivalske religije. b) Jedna od brojnih Websterovih definicija religije je: “svrha, princip ili sustav doktrina koje se provode posvećeno, sa vjerom i savjesnošću; uvjerenje koje je od velike važnosti.” Naša vjera je u budućnost Bijele rase, a naše vrijednosti su predočene u *VJEČNOJ RELIGIJI PRIRODE*, posebno kroz Šesnaest zapovijedi. c) Postoji nekoliko velikih religija koje su neteističke. To su: Konfucijanizam, Taoizam, Hinduizam i mnoge druge. Iako su poznate po svojoj mističnosti i hokus-pokusima kojima se mi ne zamaramo, poanta je da one također ne vjeruju u Boga, nego su više poput socio-etičkih sustava koji promiču određene moralne vrijednosti. Ipak one su prihvaćene kao religije već stoljećima, i to opravdano. Postoje još neki valjani razlozi zašto smo kvalificirani za religiju, ali mislim da je ovo što sam naveo dovoljno.

38. Kojom vrstom religije biste se vi prozvali?

- Naša religija se **temelji na rasi i na vječnim zakonima prirode.** Zato smo, dakle, rasna religija i prirodna religija.

39. Da li štujete prirodu?

- Ne štujemo ništa i nikoga. Smatramo da je pojam “obožavanja” u najbolju ruku ponižavajući. Na taj način se podređujete onome što štujete, bila to izmišljena ili stvarna stvar. Već tisućama godina ljudi štiju mačke, krave, kamenje, duhove svih vrsta. Ustvari, u jednoj je knjizi navedeno da se i prije židovskog Jahve štovalo 30 tisuća bogova, te bezbroj duhova nakon njega. Mi to smatramo smiješnom praksom koja je bazirana na primitivnom praznovjerju, i spomenik je čovjekove divljačke prošlosti.

40. Pošto ne vjerujete u Boga i ništa ne štujete, koja je svrha vaše religije?

- Na ovo pitanje smo već odgovorili u pitanju br. 2 ovog poglavlja, a sve svoje ciljeve smo detaljno opisali u *VJEČNOJ RELIGIJI PRIRODE* i *BIBLIJI BIJELOG ČOVJEKA*, posebno u prvom poglavlju potonje knjige. Ali ćemo kratko ponoviti: postavili smo si dostojanstven i najplemenitiji cilj – **preživljavanje, širenje i napredak Bijele rase**. Ako Bijela rasa nije vrijedna religijskog žara naših pripadnika, onda što je vrijedno? Crnčuge i majmuni? Imaginarni, nepostojeći duhovi na nebu?

Kreativizmom smo dali Bijeloj rasi **veliku i plemenitu svrhu u životu**. Dali smo Bijeloj rasi program za svoje spasenje i napredak slijedećih nekoliko milijuna godina. Dali smo našoj rasi vjerovanje oko koje se svi naši pripadnici mogu okupiti, bez obzira koje su nacionalnosti. Konačno, **nakon tisuća godina razdvojenosti, lutanja i samo-uništavanja, Bijela rasa sada ima smislenu, konstruktivnu religiju** na kojoj mogu izgraditi bolji svijet za sebe i svoje potomke.

41. Ali da li vaša religija zastupa ikakve moralne vrijednosti?

- Da, definitivno. Odbacujemo stare moralne vrijednosti koje znače posvećivanje svog života nepostojećim duhovima na nebu. Umjesto toga, mi smo usredotočeni na stvarnost i na bolji život za nas i naše potomke u stvarnom svijetu, ovdje na planeti Zemlji – jedinom mjestu na kojem je čovjek ikada živio, duhovno ili drugačije. Mi smatramo Bijelu rasu najvećom i najznačajnijom vrijednosti na ovoj zemlji, a preživljavanje, širenje i napredak naše rase prvim prioritetom. Prema tome, **Zlatno pravilo** i najveća moralna vrijednost u našoj religiji glasi: **što je dobro za Bijelu rasu – to je najveća vrlina, što je loše za Bijelu rasu – to je najveći grijeh**. Promicanjem tih moralnih vrijednosti također gradimo inteligentniju, zdraviju i ljepšu rasu ljudi.

42. Ako ne vjerujete u Boga, kako objašnjavate nastanak svijeta?

- To je omiljeno trik-pitanje kojima kršćani žele ljude uhvatiti u zamku. Podjednako je logično da mi njih pitamo tko je stvorio Boga, pošto negdje mora biti početak. Njihov bi odgovor naravno bio da Bog postoji oduvijek. Sve je to samo bacanje jedne nepoznanice, na drugu nepoznanicu. Možemo i mi izmisliti neki brzi odgovor i reći da je mađioničar Mandrake stvorio svijet pomoću magije. **No činjenica je da nitko ne zna tko je stvorio ovaj ogroman svemir, niti se zna da li je uopće bilo početka**, ili je oduvijek postojao kao što će ubuduće zauvijek postojati. Pošto nam nitko u sadašnjoj fazi ljudske razvijenosti ne može dati odgovor kako je nastao ovaj beskrajni svemir, i je li uopće bilo početka, tako se niti mi ne osjećamo dužnima dati ga. **Niti je toliko važno za preživljavanje i boljitak Bijele rase da imamo odgovor na tu misteriju**. Nama je puno važnije pronaći način da se oslobodimo iz zlih kandži židovske mreže i boriti se za naš opstanak i služiti interesima Bijele rase. Detaljnije o ovoj temi na 196-197. str. *VJEČNE RELIGIJE PRIRODE*.

43. Da li vi u išta vjerujete?

- Svakako. Naša vjera je predstavljena na 286 stranica *VJEČNE RELIGIJE PRIRODE*. Vjerujemo u budućnost Bijele rase i u njen konačni trijumf. To je naš najveći i najvažniji cilj. **Zapravo vjerujemo u sve ono što je poduprto valjanim i smislenim dokazima.** Ne vjerujemo u nadnaravno, u duhove niti u drugi svijet izvan postojećeg svemira. Ne vjerujemo u svijet duhova i definitivno ne vjerujemo u židovsku bibliju, koju je napisala banda lažljivih, židovskih piskarala. Vjerujemo da “**IMATI SKEPTIČNI I ISTRAŽIVAČKI UM NIJE MANA. BITI LAKOVJERAN I PRAZNOVJERAN NIJE VRLINA.**”

44. Kažete da vjerujete u sve što je poduprto sa dovoljno dokaza, ali u svojoj knjizi *VJEČNA RELIGIJA PRIRODE* kažete da ne vjerujete da je Krist ikad postojao. Ne postoji li barem toliko dokaza, ako ne i više, koji potvrđuju da je Krist postojao, isto kao i Julije Cezar?

- **Nema dokaza.** Dok postoji hrpa dokaza koji potvrđuju postojanje Julija Cezara, **za Kristovo postojanje nema niti jednog dokaza.** Npr., Cezar je iza sebe ostavio svoje spise i djela, koje školarci i danas mogu proučiti, od riječi do riječi. Krist nije ostavio ni jednu zapisanu riječ, a svaki njegov citat je navodno zapisao neki od izvjestitelja, kao što su Matej, Marko, Luka ili Ivan. Ali također, nema autentičnih povijesnih informacija o ovim navodnim izvjestiteljima. Nema spomena Kristu i kršćanskom pokretu tijekom prvog stoljeća navodne kršćanske ere u djelima ijednog rimskog ili grčkog pisca, u biti, bilo kojeg pisca tog doba. Nikakvi legitimni povjesničari, dramatičari, pjesnici, ni suvremeni pisci nisu primijetili da je postojao Krist. Dok postoje razni kipovi i statue Cezara te možemo vidjeti kako je izgledao, ne postoji niti jedna slika, kip ili skulptura koja bi nam dala ikakvu indicaciju kako je Krist izgledao. Ukratko, dok postoji jako puno dokaza o povijesnim aktivnostima Julija Cezara kao uspješnog generala, konzula, cara i drugih položaja koje je uspješno obavljao, nema niti jednog legitimnog dokaza koji bi potvrdio Isusov život na zemlji. Sve što znamo o njemu su izmislili ljudi koji su živjeli nakon tog doba, nekoliko generacija kasnije, i širili te tvrdnje dok nisu postale masivna religija, što je pokazatelj koliko čovječanstvo može biti lakovjerno i praznovjerno. Za detalje pogledajte 16. poglavlje prvog dijela *VJEČNE RELIGIJE PRIRODE*.

45. Pošto tvrdite da Židovi drže sva središta moći, kako im mislite oduzeti tu moć i vratiti kontrolu nad svojom sudbinom?

- To mislimo učiniti kroz razvoj i širenje **KREATIVISTIČKOG POKRETA dok ne prodre u umove i srca** svih dobrih članova Bijele rase. Kao što sam već prije naveo, naš je ustvari najveći problem kako ispraviti način razmišljanja bijelih ljudi. Vjerujemo da se to može učiniti i to ćemo učiniti osnivanjem vjerskog pokreta koji će biti posvećen preživljavanju, širenju i napretku Bijele rase. Mislimo da je to jedini način na koji možemo izvršiti taj težak zadatak. To se može učiniti i biti će učinjeno. Detaljnije o našem programu u predzadnjem poglavlju *VJEČNE RELIGIJE PRIRODE*, “Put prema veličini.”.

46. Zar KREATIVIZAM ne vjeruje u pomaganje drugima?

- Da, vjerujemo **ali smo jako izbirljivi** u odabiru kome ćemo pružiti pomoć, podršku i ljubav. Definitivno ne vjerujemo u pomaganje i ljubav prema neprijateljima. Našim neprijateljima posebno smatramo Židove i obojene rase. Zato vjerujemo u selektivno pomaganje samo našoj vrsti, tj. našim bijelim rasnim drugovima. **Bijeli čovjek je mjera svih stvari** i vjerujemo da na sve trebamo gledati kroz oči bijelog čovjeka, sa njegovog stajališta.

47. Ne potvrđuju li dovoljno bibliju nedavni znanstveni dokazi i nije li jaz između kršćanstva i znanosti sve manji?

- Definitivno ne. Odgovor na oba pitanja je glasno NE! **Jaz između kršćanstva i znanosti je velik kao Grand Canyon.** Jaz se sve više širi, kako znanost napreduje velikim koracima. Jaz je nepomirljiv i nepremostiv. Astronomsko istraživanje i otkriće milijardi drugih galaksija čini ideju o duhovima na nebu apsurdnom. Geološka istraživanja pokazuju da je ideja o svjetskoj poplavi 2.348. god. p.n.e. nepostojeća prijevarena. Istraživanje egipatske povijesti također potpuno odbacuje tvrdnje o velikoj poplavi. Istraživanje autentične povijesti također pobija takozvanu njihovu plemensku "povijest" koju su Židovi izmislili u Starom Zavjetu. Dovoljno je reći da su kontradikcije beskrajne i da je napisan set odličnih knjiga na ovu temu. Dolaze u dva dijela i zovu se "*Povijest ratovanja znanosti i teologije kršćanstva*" (*A History of the Warfare of Science with the Theology of Christendom*). Napisao ih je A. D. White. Nažalost, više se ne izdaju i jako je teško doći do njih.

48. Što je sa nedavnim otkrićem "svitaka iz Mrtvog mora"?

- Pročitao sam nekoliko dobrih knjiga o svitcima iz Mrtvog mora. Sve što oni dokazuju, meni se čini, je: a) da je uz Mrtvo more živjela mala židovska sekta koja se zvala Eseni i b) **da su Eseni propovijedali skoro iste suicidalne ideje kao navodno i Isus Krist u svojoj Propovijedi na Gori.** c) To dokazuje da učenja koja se smatraju Kristova uopće nisu bila njegova nego da su ih propovijedali Eseni gotovo od riječi do riječi, koji su živjeli bar sto godina prije kršćanske ere.

49. Što kažete na arheološka otkrića poput grada Jericha? Da li ona ne potvrđuju autentičnost biblije?

- Nimalo. Sve što to potvrđuje je da je nekoć davno postojao grad Jericho, ako i to uopće potvrđuje, jer znanstvenici nisu baš sigurni. Da i potvrđuju, biblija spominje i gradove poput Rima, Jeruzalema i mnoge druge gradove koji i danas postoje. Dakle, sve to samo potvrđuje da su postojali gradovi Jericho, Rim i Jeruzalem tijekom biblijskog doba, ali to nije nikakva potvrda ostatka tog hokus-pokusa.

50. Koja je za vas razlika između znanosti i kršćanstva?

- Uglavnom, kako mi to vidimo, znanost je ništa više nego **organiziran zdrav razum** u potrazi za iskrenim odgovorima. Znanost je **nepriistrana u potrazi za istinom**, bez

obzira kuda će ju to odvesti. Kršćanstvo pak **traži načine kako potisnuti istinu**, i koncentrira se kako natjerati svoje sljedbenike da “vjeruju” u kršćanske tvrdnje, bez obzira koliko one smiješne bile i koliko su zapravo uvreda inteligenciji. Znanost je uvelike pridonijela napretku i razvoju Bijele rase. Kršćanstvo je, s druge strane, gušilo napredak i razvoj Bijele rase tijekom tisuću godina Mračnog vijeka i prouzročilo praznovjerje, neznanje i patnju.

51. Bijela rasa je dosad bila vrlo uspješna u svojoj održivosti. Zašto ste toliko zabrinuti za njezin opstanak?

- Bijela rasa je **NEKOĆ bila vrlo uspješna** u svojoj održivosti tijekom 15., 16., 17., 18. i 19. stoljeća **ali više nije**. Već 1920-tih Bijelu rasu su brojčano nadrasle obojene rase svijeta u omjeru 2:1. Danas, dvije generacije kasnije, taj omjer je 12:1. Ujedinjeni Narodi, židovski kontrolirana organizacija, najavljuje da će taj omjer već iduće generacije biti 49:1. Ne trebate biti matematički geniji kako biste shvatili da je Bijela rasa postala ugrožena vrsta i uskoro će istrebljenjem ili križanjem pasti u zaborav. U svakom slučaju, Bijela rasa će nestati, **a s njom će nestati i sve njezine tvorevine**, kao što su civilizacija, kultura, umjetnost i sve drugo što smatramo doprinosima dobrom životu. Ono što je tragično i ironično je da su svi produkti bijelog čovjeka; hrana, tehnologija, medicina i sve drugo što je razvio zahvaljujući svojim sposobnostima, sada **glupo proslijeđeni parazitskim obojenim rasama** koje su prouzrokovale ovu katastrofu. To su mogli učiniti upravo zbog tih doprinosa koji su im omogućili eksplozivan rast. Nepromjenjiv je cilj **KREATIVISTIČKOG POKRETA** da bijelog čovjeka prizove pameti, te da ponovo počne koristiti svoju kreativnost i produktivnost za dobrobit svoje rase i samo svoje rase.

52. Napisali ste sjajnu knjigu i slažem se gotovo sa svime što ste napisali. Ali zašto ste je morali uništiti uvlačenjem Hitlera u priču?

- Svaki dan Židovi izmišljaju laži i optužbe protiv Adolfa Hitlera iako je mrtav već 35 godina. Za takvu propagandu je potrebno više od milijardu dolara godišnje. To je najbolji dokaz koliko se Židovi zapravo boje Hitlerove ideje o bijeloj rasnoj nadmoćnosti. Hitlerovi veliki doprinosi našem cilju ne mogu biti zanemareni. Zato smo ih učinili dijelom našeg vjerovanja i zato ih treba pošteno analizirati i ispravno shvatiti.

53. Da li se KREATIVIZAM slaže sa Hitlerom po svim pitanjima?

- Ne po svim. Postoje četiri ili pet važnih tema po kojima se ne slažemo sa Nationalsocijalizmom. Glavna razlika je da mi smatramo da nacionalizam, kao takav, je bio i ostaje sila koja dijeli Bijelu rasu. Mi umjesto njega zagovaramo **RASNI SOCIJALIZAM** svim dobrim bijelim ljudima ovoga svijeta, umjesto Hitlerovog pan-germanizma. Pogledajte poglavlje 5, 170. str. *VJEČNE RELIGIJE PRIRODE*: “Njemačka, Adolf Hitler i Nationalsocijalizam.”

54. Ali nije li Hitler pobio 6 milijuna Židova?

- Ne, nije. To je, uz kršćanstvo, jedna od najvećih laži i prijevara u povijesti. Židovi su između sebe objavili podatke o rastu njihove populacije u razdoblju od 1938.-1948. sa 16.600.000 na 17.650.000, što je povećanje od milijun ljudi. To je sasvim nemoguće, ako je u istom tom razdoblju ubijeno 6 milijuna Židova. **Pogledajte Kreativističko vjerovanje #37 u BIBLIJI BIJELOG ČOVJEKA: “Laž o šest milijuna.”**

55. Ako to nije istina, zašto bi Židovi izrekli takvu čudovišnu laž?

- **Ta laž im je bila od velike koristi.** Pošto su imali monopol nad propagandnom mašinerijom, mogli su proširiti tu laž bez ikakve opozicije.

56. Koje su to “velike koristi” koje spominjete?

- a) Laž im je pomogla da se Židovi, koji su inicirali Drugi svjetski rat, prikažu kao žrtve a ne kao agresori i na taj način dobiju svjetsku naklonost lakovjernih nežidova tj. goya, kako ih nazivaju. b) Uz svjetsku naklonost, **uspjeli su Arapima oteti njihovu zemlju u Palestini** i osnovati banditsku državu Izrael. c) Omogućila im je da opljačkaju Nijemce putem “reparacija” i to u iznosima **po milijardu dolara godišnje** koji se slijevaju u Izrael. To je bila čista pljačka i iznuđivanje. d) Omogućila im je provedbu okrutnog programa uništavanja svake opozicije prema židovskoj agresiji i preuzimanju diljem svijeta. e) Omogućila im je učvršćivanje njihovog stiska nad narodima svijeta, preko područja financija, propagande, politike, te su mogli bezbrižno širiti židovski komunizam.

57. Što mislite koje je rješenje za židovski problem?

- Jedino rješenje je **ujedinjenje i organizacija Bijele rase, kako bi vratili kontrolu nad našom sudbinom.** To je najuzvišenije prirodno pravo. Kako bi to učinili, moramo se okupiti oko NEČEGA, a to nešto mora biti važno i vrijedno načelo, tako da “tome” dobri bijeli ljudi mogu posvetiti svoje živote. To smo im pružili u obliku religije KREATIVIZMA, kao što smo naveli u *VJEČNOJ RELIGIJI PRIRODE* i *BIBLIJI BIJELOG ČOVJEKA*. KREATIVIZAM u sebi nosi filozofiju, vjerovanje i program za spasenje Bijele rase, njezino preživljavanje, širenje i napredak. Najveća je moralna dužnost svakog bijelog čovjeka da promiče, poboljšava i širi ovo uzvišeno vjerovanje, ne samo među svojom generacijom, nego i među svojim potomcima narednih milijun godina. **Posvetimo se tom plemenitom zadatku i krenimo na posao.**

KREATIVISTIČKO VJEROVANJE #72

Naši organizacijski ciljevi

Neposredni ciljevi. Na početku ove knjige smo naveli globalne dugoročne ciljeve vezane uz budućnost Bijele rase i svijeta u kojem živimo. Nakon što smo na stranicama ove knjige predstavili nacrt našeg vjerovanja, programa i filozofije za narednih milijun godina, želim vam predstaviti neke praktične i neposredne ciljeve naše organizacije, koje moramo ostvariti čim prije.

Brza disperzija. Naš prvi i najteži korak je povećanje našeg članstva i stavljanja primjerka Biblije Bijelog Čovjeka u ruke naših bijelih rasnih drugova. Od iznimne je važnosti da to učinimo što prije. Naš je neposredni cilj u ovom trenutku distribucija deset milijuna primjeraka *BIBLIJE BIJELOG ČOVJEKA*. To je prvi hitni korak – **disperzija**. Kao što sam već naveo nekoliko puta, to bi bio veliki uspjeh za Bijelu rasu po zanemarivoj cijeni. Kad pomislimo da mi sigurno potrošimo više u pola sata na pomaganje crnčugama i drugim parazitima, nego što bi koštalo tiskanje ovih deset milijuna Biblija, a samo zamislite što bismo sve ostvarili sa tom cijenom koju bismo platili.

Bagatela po bilo kojoj cijeni. Bez obzira kolika je cijena, mi ju moramo platiti. Cijena je niska kolika god bila. To je pitanje života i smrti.

Promocija, distribucija, organizacija. Zato molim svakog bijelog rasnog čitatelja ove knjige da ju **smjesta počne promovirati i distribuirati**. To je prvi veliki korak kojeg moramo poduzeti i jako je važan. Ako uspijemo podijeliti deset milijuna primjeraka *BIBLIJE BIJELOG ČOVJEKA* i *VJEČNE RELIGIJE PRIRODE*, možemo smatrati da se plima bitke okreće na našu stranu. Što ih više podijelimo, to će biti teže Židovima da okrenu plimu u svoju korist. Vremenski rok je izuzetno važan. Kada skupite dovoljno zabrinutih i gorljivih aktivista poput sebe, osnujte malu crkvenu grupu. Učinite to što prije možete, pa i ako vas ima samo dvoje ili troje. Osnujte grupu, održavajte tjedne sastanke, dijelite knjige i širite se. To je “pod obavezno”. Prije nego napregnemo mišiće, moramo skupiti članstvo. Zaboravite na legalnosti, na donošenju pravilnika ili povelja, itd. barem dok vas ne bude bar dvadeset ili trideset.

Postanite svećenici. Mi zaredujemo svećenike i dijelimo svećeničke certifikate. Onaj koji se pokaže najsposobniji voditi grupu, treba biti izabran za svećenika. To može, ali i ne mora, biti osoba koja je osnovala grupu, no u svakom slučaju osoba sa najboljim liderskim sposobnostima bi trebala biti vođa grupe i imati svećeničku titulu.

Članstvo i povelje. Kad grupa poraste, možete zatražiti povelju koju ćemo vam odobriti, te ćete dobiti status podružnice KREATIVISTIČKOG POKRETA. Prije takve povelje, svaki bi se član trebao prijaviti za **članski certifikat i iskaznicu**. Njih može dobiti svaki dobri bijeli rasni drug koji je pročitao našu Bibliju i donirao crkvi mali iznos. Članstvo odobrava naše centralno sjedište crkve.

Izgradnja Kreativističkih centara. Nakon postavljanja tih temelja, namjeravamo izgraditi KREATIVISTIČKI CENTAR u našem sjedištu. Kako budu rasle naše crkve podružnice u

manjim zajednicama, te stjecale članstvo i financijska sredstva za to učiniti, i njih ćemo poticati da izgrade Kreativističke centre u svojim gradovima, mjestima i zajednicama koliko im to budu dopuštale financijske prilike i članstvo.

Obuhvatiti aktivnosti zajednice. Ovako zamišljamo kompleks Kreativističkog centra u našem glavnom sjedištu, iako se svi elementi kompleksa ne moraju nužno nalaziti na istoj lokaciji. Npr., Kreativističko sveučilište može imati svoj zaseban kompleks.

U svakom slučaju evo nekoliko elemenata kako ih sada zamišljamo, a kojih će se mijenjati prema mogućnostima:

1. Religijski centar, glavna zgrada koju ćemo nazvati **Bijeli Hram**. To će biti naše glavno mjesto za sastanke i srce našeg organizacijskog centra. U blizini planiramo izgraditi **dvorane** u kojima će se održavati edukacije za naše svećenike i vjerske vođe.

2. Rekreativni centar. Na istom zemljištu na kojem će se nalaziti glavna crkva, biti će i odličan rekreativni centar za naše članove. On će uključivati, nadamo se, teniske terene, bazene, kuglane i prostore za razne druge aktivnosti kojima se naši članovi žele baviti. Trebali bi izgraditi i dvoranu za vježbanje kako bi naši članovi mogli poboljšati svoje zdravlje i ojačati.

3. Zdravstveni centar. Pošto promičemo **Zdrav Život** kao važan aspekt našeg religijskog programa, želimo obogatiti naše dvorane za vježbanje i rekreativne objekte sa trgovinama u kojima mogu kupiti **organsku hranu**, voće, povrće, orašaste plodove i sjemenke.

Također želimo imati i toplice u kojima bi se nadgledali oni koji se odluče na dugi post ili oni kojima se odredi posebni režim prehrane kako bi izbjegli trovanje kemikalijama i poboljšali svoje zdravlje. Također želimo pri ruci imati i **selekciju najboljih knjiga** iz kojih će se učiti o Zdravom Životu.

4. Socijalni centar. Kako zamišljamo crkvu koja obuhvaća sve aspekte života, smatramo vrlo važnim izgradnju socijalnog centra bijele zajednice. Da li će se zasebna zgrada podići u tu svrhu, ili će biti dijelom Bijelog Hrama, ovisit će o financijskim sredstvima. U svakom slučaju, njega zamišljamo kao veliku salu u kojoj će se provoditi aktivnosti poput plesa, vjerskih svetkovina, koncerata i raznih kulturnih aktivnosti. Želimo pružiti svakome nešto zanimljivo, tako da naše druženje i zajedništvo ne bude samo potreba za rasnim preživljavanjem, već i oblik zabave, zanimljiva avantura.

5. Obrazovne institucije. One se mogu ali i ne moraju nalaziti na istom zemljištu gdje se nalazi glavni vjerski kompleks. U većini slučajeva takve institucije, poput fakulteta i sveučilišta, se ne nalaze na istoj lokaciji.

Rasna svjesnost. Želimo našu djecu što dalje od crnčuga, rasnog miješanja i židovskog smeća, te im želimo **usaditi rasnu svjesnost i rasni ponos** od najranije dobi. Zato im želimo izgraditi posebne škole, počevši od vrtića. Želimo imati svoje učitelje, bijele vođe koji su oslobođeni od židovskog utjecaja, koji imaju bijeli rasni ponos i svjesnost, te koji su dobro upoznati sa filozofijom KREATIVIZMA.

Tu ideju želimo provesti u osnovnim i srednjim školama te sveučilištima.

Strukovna edukacija važna. Također, želimo osnovati škole za naše mlade ljude u kojima će moći naučiti struku ili zanat kako bi kasnije mogli zarađivati za dobar život. To nam je jako važno. Želimo staviti naglasak na obrazovanje sa ciljem korisnog i praktičnog obrazovanje koje će moći primijeniti u životu, rađe nego da ih bombardiramo nepotrebnim informacijama koje ne mogu iskoristi u bilo kojem poslovanju.

Vrijednosni sud. Mi KREATORI vjerujemo da bi obrazovanje trebalo služiti široj svrsi, a ne samo krcanju umova mladih ljudi različitim informacijama. Vjerujemo da treba: a) voditi ka snažnim vrijednosnim sudovima, kategoriji koja je gotovo izumrla u današnjim obrazovnim ustanovama, b) takva sposobnost donošenja ispravnog vrijednosnog suda bi trebala staviti naglasak na karakterne osobine, rasni ponos, važnost našeg povijesnog nasljeđa i poboljšanja naših gena, c) edukacija o braku i podizanju obitelji, d) edukacija o tome kako biti produktivan član bijelog društva i kako zaraditi za život, e) naučiti mlade ljude da cijene kulturu i upoznati ih sa visokom umjetnošću.

6. Financijski centri. Oni bi pomagali našim članovima financijski. To znači pomoć u mnogim aspektima poslovanja i trgovine, od kojih su neki:

- (a) Pronalaženje **radnih mjesta** za naše članove
- (b) **Kreditne zadruge** u kojima bi naši članovi mogli uložiti svoj novac uz najpovoljnije kamate, a u isto vrijeme podizati kredite kad im zatreba. Želimo odvojiti naše financijsko poslovanje od parazitskih Židova koji drže monopol nad njim od rane povijesti.
- (c) Također želimo uspostaviti **svoj sustav razmjene**, poput trgovačkih kupona. To je posebna tema, koju ćemo detaljnije istražiti.
- (d) **Razotkrivanje židovskih poslovanja** i profesija, kako bi ih stavili na crnu listu i bojkotirali. Također namjeravamo bojkotirati uvoz stranih dobara od obojenih rasa i zemalja, kao što su Japan, Koreja, Tajvan, Hong Kong, itd.
- (e) **Zajedničkom suradnjom** sve poslovne mogućnosti preusmjeriti prema našim članovima. Npr., poslovati sa građevinskom tvrtkom, ili agentom za nekretnine, ili trgovinom, itd. koje vode članovi naše crkve. To nije ništa novo i nemoralno. Židovi i mormoni to čine već stoljećima. To je vrlo učinkovit način podupiranja i osnaživanja naših članova, kojeg ćemo upotrijebiti. Zove se **timski rad**.

7. Grupe za političke akcije. Premda će one biti odvojene od same crkve, ali će biti važan dio naših aktivnosti sve dok ne preuzmemo kontrolu nad našom sudbinom – nad vladom, financijama, kulturom, religijom i svim drugim aspektima – iz ljigavih ruku židovske mreže. Zato se moramo organizirati, izgraditi snažne temelje moći, razotkriti naše neprijatelje i naposljetku steći kontrolu nad našom vladom. Dok to ne učinimo, nećemo uspjeti riješiti nijedan drugi problem, kao što su: problem inflacije, nezaposlenosti, rasnog onečišćenja, komunizma, strane humanitarne pomoći, problem s drogom ili problem invazije stranaca (Meksikanaca, Haićana, Jamajčana i drugih). Ponavljam – dok ne steknemo kontrolu nad vladom, nijedan ovaj problem neće biti riješen. Ako ne preuzmemo vladu, biti ćemo izvan strukture moći, samo gledajući prema unutra. Biti ćemo samo izvlaštena većina, koja se pretvara u proganjanu manjinu.

Kontrola nad našom sudbinom. Dakle dopustite mi da ponovim: kako bi ostvarili taj veliki, prekrasni cilj, moramo oteti kontrolu nad vladom iz ruku naših neprijatelja. Ali prije nego što to možemo učiniti, moramo poduzeti neke među-korake. To podrazumijeva, kao što sam već rekao, okupljanje članstva i izgradnju naše rasne crkvene organizacije.

Početi sa osnovama. Krenimo odmah. Krećemo od nule. Trebamo vas. Proučite ovaj moćan vjerski program. Podijelite što više Biblija Bijelog Čovjeka vašim bijelim rasnim drugovima, na stotine, a ako si to možete priuštiti, podijelite ih tisuće. Postanite certificirani član crkve. Organizirajte vlastitu crkvenu grupu i postanite svećenik.

Ako ovo umnožite u deset milijuna primjeraka, onda smo debelo odmakli na putu potpune pobjede.

KREATIVISTIČKO VJEROVANJE #73 FINALNO POGLAVLJE

Borite se ili umrite!

“Ne možemo pobijediti!” – Najčešća izlika za izbjegavanje odgovornosti

KREATIVIZAM rado prihvaćen. Kada raskrinkamo židovsku urotu nekom neinformiranom, stvarno je zapanjujuće i vrlo ohrabrujuće koliko je bijelih rasnih drugova spremno prihvatiti filozofska stajališta KREATIVISTIČKOG POKRETA. Bez obzira što su se Židovi potrudili da naši ljudi imaju tisuće drugačijih stajališta i pogleda na rasu, religiju i na život općenito, ipak kad KREATIVIZAM zadobije čak i minimalnu pažnju, većina ljudi reagira povoljno. Ustvari, mnogi su priznali: “Znaš, tako sam se osjećao godinama, ali nikad o tome nisam dobro razmislio i nikad mi nije cijela slika predočena tako jasno”.

Sada imamo pozitivan program. Neki ljudi nakon što postanu svjesni situacije u kojoj se nalazimo, kao da su primili adrenalinsku injekciju i sad su spremni na akciju. Prvi put su shvatili cijelu sliku. Prvi put su im se posložili svi djelići i po prvi put su im **dani pozitivni odgovori, umjesto novih zagonetki.** Po prvi put su dobili konstruktivan i dinamičan program kako bi se mogli pridružiti ostalih petsto milijuna bijelih ljudi diljem svijeta i počistiti nered koji su Židovi učinili čovječanstvu.

Izazvani da djeluju. Sada kada znaju koji je problem i kada znaju rješenje za taj problem, izazvani su da djeluju. Suočeni su sa **obavezama koje više ne mogu izbjeći.** Ne mogu više ignorirati pitanje života i smrti i ne poduzimati ništa, jer im ogroman teret sada leži na savjesti. **Biti svjestan urote i ne poduzeti ništa je biti suučesnik zločina.**

Izbjegavanje odgovornosti je za kukavice. Bijela rasa je nažalost, u nekim slučajevima, sklona izbjegavanju odgovornosti. Kroz povijest, kada bi se suočili sa očajem i teškim situacijama, neki ljudi su obično pribjegavali vjeri koja im je bila bijeg od neugodne životne stvarnosti, isto kao što su neki pronašli taj bijeg od stvarnosti u piću, drogi i sl. Sve su to mehanizmi bijega, **bijega iz stvarnog svijeta** u svijet fantazija, a nijedan od tih kukavičkih bjegova ne riješi problem. Rezultat je upravo suprotno – **problem postane gori.**

Beznađe kao obrana. Pošto smo dovoljno pažnje posvetili židovsko-kršćanskom zlu na prethodnim stranicama, sada to nećemo ponavljati. Ovo poglavlje posvećujemo **onim dobrim bijelim rasnim drugovima** koji nisu narkomani, a niti ovisnici o duhovima na nebu, ali ipak **nastoje izbjeći suočavanje sa stvarnošću židovske prijetnje,** pozivajući se na beznađe.

Kuća vam gori. Saznati za židovski program genocida Bijele rase, je slično situaciji kad čovjek sjedi u kafiću i nonšalantno ispija piće. Ali stiže glasnik i vrlo uzbuđeno mu kaže (čovjeku koji ispija piće) da mu kuća gori. Čovjek više ne može mirno sjediti u kafiću i nezainteresirano piti svoje piće. Pijan ili trijezan, sada je u brizi! **Mora nešto poduzeti! Sviđalo mu se to ili ne, on je dio toga!** Njegova kuća gori!

I vi ste dio toga. Tako je i sa svakim bijelim muškarcem i ženom na ovoj zemlji. Jednom kad ih se obavijesti da postoji prijetnja Bijeloj rasi, podmukla židovska zavjera, da je počeo rat

za križanje i istrebljenje Bijele rase, oni postaju dio toga. Svijet gori, sviđalo se to njima ili ne! Svatko od nas je dužan boriti se. Sada imamo hitnu odgovornost postati aktivisti kako bi spasili našu djecu, našu civilizaciju, našu zemlju, naše domove i da, svoju glavu. To je odgovornost koju ne možemo izbjeći. **Onaj tko pročita ovu knjigu ne može više glumiti neznanje i ostati pasivan.** Poput čovjeka u kafiću, **zada znate. Morate djelovati.**

Zadnja izlika. U svojoj genijalnosti kako izbjeći odgovornosti, prosječni kukavički naivac ima jednu zadnju izliku kako bi se pokušao izvući, kako se ne bi morao boriti. Kaže nešto ovako: “Slažem se sa svime što govorite. Sada sam uvjeren sa su Židovi veliko zlo i da kontroliraju svjetsku mrežu moći kako bi nas uništili. Svjestan sam da se crncuge množe kao zečevi i da će naposljetku potpuno preplaviti našu državu. Svjestan sam da se milijuni Meksikanaca doseljavaju u našu zemlju i da su praktički zavladaali Kalifornijom, Arizonom, Novim Meksikom i drugim južno-zapadnim državama. Svjestan sam da Kubanci, Haićani, Kinezi, Vijetnamci i milijuni drugih obojenih rasa hrle prema našoj zemlji kao jato skakavaca.”

Nije prekasno. “Ali” (eto neizbježnog “ali” koji prethodi izbjegavanju odgovornosti) “nije li prekasno? Što mi možemo sad učiniti? Židovi imaju sav novac. Kontroliraju sve medije, škole, vladu, crkve i svaki drugi centar moći i utjecaja. Ne može ništa učiniti. Bespomoćni smo.”

Naša potencijalna moć je ogromna. Krivo. Nismo беспомоћни. Možemo puno toga učiniti. Samo je potrebno hrabrosti i snage.

Volja za preživljavanje. To je pitanje volje. To je stvar odlučnosti. Za to je potrebna hrabrost. Kukavica će uvijek smisliti tisuću izlika zašto bi bilo bolje kapitulirati nego se boriti. Kukavica može imati sve oružje svijeta na raspolaganju, ali ako nema hrabrosti i **volje za borbu**, to oružje mu je potpuno beskorisno.

Moramo upotrijebiti našu ogromnu moć. Bijela rasa se danas nalazi u sličnom položaju. Unatoč tome što ima obilje municije i oružja u svojim rukama, nedostaje joj volje za borbom, volje za preživljavanjem. Židovi su koristeći se kršćanstvom i drugom “humanitarnom” propagandom, uspjeli tijekom stoljeća kastrirati Bijelu rasu i ubiti joj volju za preživljavanjem. Ona bi rađe pokleknula pred židovskim užasima budućnosti, nego se trgnula, probudila svoj osvetnički bijes i ustala kako bi uništila svoje mučitelje.

Nema vremena za gubljenje. Ako to uskoro ne učini, bijeli čovjek će se zaista naći u beznadnoj situaciji i neće se više moći obraniti i preživjeti.

U napuknutom čamcu. Bijeli čovjek se danas nalazi u istoj situaciji kao i čovjek u napuknutom čamcu usred oceana. Nalazi se 8 kilometara od obale i lagani vjetar ga polako sve više udaljava od obale. Vjetar i napuknuće su u ovom trenutku takvi, da ako počne odmah veslati, uspio bi se vratiti do obale. Što duže sjedi u čamcu i razmišlja o svojoj sudbini, njegov čamac sve dublje tone i vjetar ga sve više udaljava od obale. Ukratko, **što duže dangubi, manje su mu šanse.** Da ima malo pameti, **ne bi uopće o tomu razmišljao, pošto ima samo jednu opciju.** Njegova jedina šansa da počne snažno veslati prema obali i to što prije, tim bolje. Njegov život sada ovisi **o brzini i volji** za preživljavanjem. Neće ništa dobiti ako bude filozofirao o tome zašto je čamac napukao, kako se našao u takvoj glupoj situaciji, ili

vršiti proračune kakve su mu šanse da se dokopa obale. To je samo katastrofalno odgađanje i gubljenje vremena! Postoji samo jedna stvar za učiniti – veslati prema obali.

Vrijeme je za drastičnu akciju. To je ista situacija u kojoj se danas nalazi Bijela rasa. Da smo se mi (ili naši izdajnički predstavnici) doveli u ovu glupu zbrku, u to nema sumnje. Ali kad to shvatimo, više nema smisla da gubimo vrijeme na razglabanje o tome. Vrijeme nam istječe kao čovjeku u čamcu! Što duže dangubimo, situacija postaje sve gora. **Došlo je vrijeme za akciju!** Ili ćemo odmah početi djelovati, ili ćemo mi i naša djeca skupo platiti zbog tog odgađanja i kukavičluka. **Nemate izbora nego se odlučiti i postati aktivist.** Sad ili nikad.

Sad kad ste uvjereni da nemate više izlika niti drugog izlaza, osim krvi, znoja i suza, slijedeće pitanje da se pokušate izvući bi bilo: “Ali što ja mogu učiniti?”

Već znate sve odgovore. Drago mi je da ste postavili to pitanje, iako ako ste pročitali ovu knjigu do kraja i ako ste pročitali *VJEČNU RELIGIJU PRIRODE*, već znate odgovor. KREATIVIZAM nudi **totalno rješenje, konačni odgovor, ultimativno vjerovanje.** Ako postanete pripadnici KREATIVISTIČKOG POKRETA, te pomognete u organizaciji i promociji naše vjere i programa, učiniti ćete najizravniju, najučinkovitiju i najkonstruktivniju stvar, koja može spasiti vašu obitelj, vašu zemlju, vašu civilizaciju i vašu rasu.

Učinite to sada. Da vas ukratko podsjetim, možete i morate učiniti slijedeće:

1. Pročitajte i proučite *VJEČNU RELIGIJU PRIRODE* i *BIBLIJU BIJELOG ČOVJEKA* tako da se detaljno upoznate sa našom vjerom i programom.
2. Proširite vijest o tome što većem broju bijelih muškaraca i žena. **Prodajte, posudite ili na bilo koji drugi način podijelite što više Svetih knjiga bijelog čovjeka.** Stavite ih u ruke što većeg broja naših bijelih rasnih drugova. To je najmanje što možete učiniti. Naš je inicijalni cilj podijeliti 10 milijuna primjeraka tih knjiga. (Ali to je samo početak, polazišna točka.)
3. Slijedeće, okupite malu crkvenu grupu i počnite regrutirati nove članove. Održavajte redovite sastanke. Nemojte se brinuti o pravilnicima, organizacijskoj strukturi, inkorporaciji, poveljama i sličnom. **Prvo, počnite.** Onda ćemo doći na pravilnike i povelje.
4. Razvijajte se i širite. Pomozite izgraditi svjetsku organizaciju.

Krenite. Mi smo moćni. To je ukratko početak. Jednom kad započnemo, samo je nebo granica. Zapamtite da Židovi nemaju što mi imamo. Mi smo bolji borci. Inteligentniji smo. Kreativniji smo, produktivniji i neovisni. Ne trebamo Židove, crnčuge i druge obojene narode kako bi preživjeli i prosperirali. U biti, bilo bi nam deset puta bolje da se riješimo svih tih parazitskih obojenih naroda. Židov, s druge strane, je bijedni parazit koji treba Bijelu rasu da se njome hrani ili će uginuti. I zadnje, ali ne najmanje bitno, ima nas više nego Židova i to bar u omjeru 30:1. Koliko još prednosti trebate? Za dodatni popis naših prednosti ponovno pročitajte zadnji dio trećeg poglavlja ove knjige, “Prepoznavanje neprijatelja”. Postanite aktivist! Postanite bijeli borac!

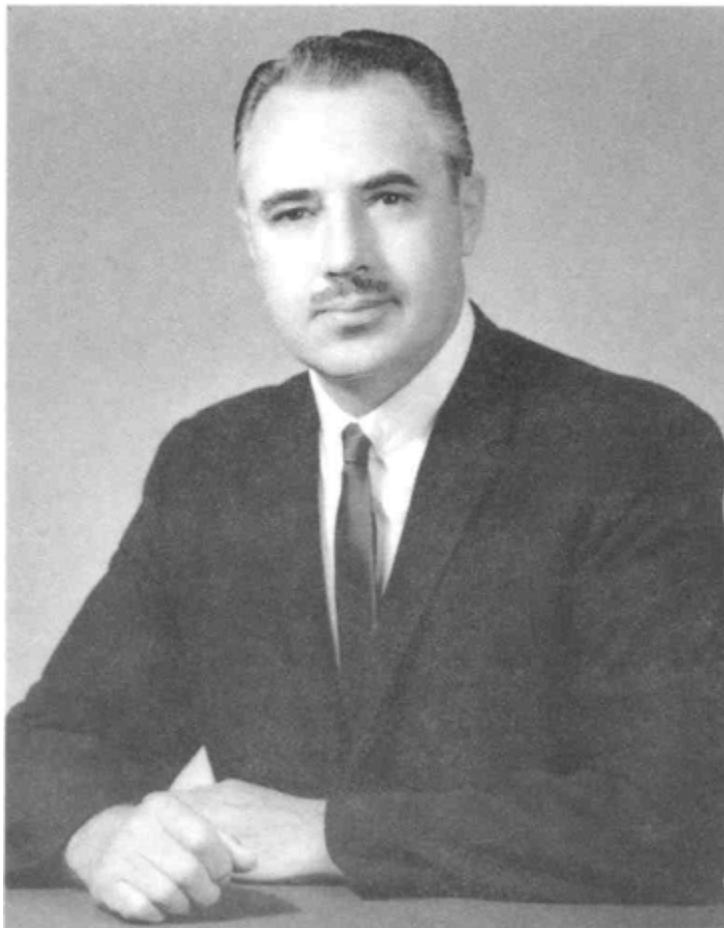
Židovi sjede na bačvi baruta. Sjetite se da Židov sjedi na vrhu svijeta danas, ali ujedno sjedi na bačvi baruta koja je svakog trenutka spremna da eksplodira i raznese ga na komadiće. On se nalazi gdje se nalazi zato što je imao volju i odlučnost da bude agresivan, a

Bijela rasa se nalazi u ovoj poziciji zato što nije imala dovoljno volje i dopustila je Židovu da oskvrne i potkopa njenu volju za preživljavanjem.

Moramo se boriti! Moramo pobijediti! Sada je vrijeme da dignemo naše oružje i borimo se! **Nemamo drugog izbora.** To je pitanje volje! Sjetite se čovjeka u napuklom čamcu. Sjetite se da je svatko tko zna za židovsku urotu a ne poduzima ništa, suučesnik u zločinu.

Trijumf volje. U KREATIVZMU imamo borbenu vjeru za ostvarenje trijumfa volje bijelog čovjeka, kao što je to učinio najveći od svih bijelih vođa – Adolf Hitler. Stoga krenimo u borbu još danas! **Nema izlika, nema izlaza bijeli čovječe! Ili se bori ili umri!**

O autoru:

BEN KLASSEN (1918 -1993)

Utemeljitelj i Pontifex Maximus *World Church Of The Creator*
(Kreativističkog pokreta)

Ben Klassen živio je tijekom svog života u četiri zemlje i bio državljanin triju. Rođen je 1918. godine u Rusiji, od strane roditelja njemačkog govornog područja, gdje su on i njegova obitelj bili rane žrtve židovskog komunizma, odakle su se odselili 1924. godine. Odrastao je i obrazovao se u Kanadi, gdje je stekao diplomu inženjera elektrostrojarstva i diplomu menadžera. Bio je farmer, nastavnik u školi, radio u rudarstvu, elektro inženjer, izumitelj, bavio se nekretninama, te obavljao službu u državnoj upravi savezne države Floride.

Nakon što se 1945. godine preselio u Sjedinjene Američke Države, postao je njihov državljanin 1948. godine. Njegovo intenzivno zanimanje za prirodne zakone, rasu i religiju, polariziralo se u novoj religiji za Bijelu rasu, zadatak za koji ga je njegovo raznoliko i obuhvatno životno iskustvo pripremilo.

KREATIVISTIČKI POKRET HRVATSKA

<http://www.creativitymovement.com/croatia/>